
BIBLIOTECA · DEL · DUQUE · DE · OSUNA

BULLARUM
PRIVILEGIORUM AC DIPLOMATUM
Romanorum Pontificum
AMPLISSIMA COLLECTIO

Cui accessere Pontificum omnium Vitæ, Notæ, & Indices opportuni

OPERA ET STUDIO

CAROLI COCQUELINES

TOMUS QUINTUS
PARS QUINTA

Ab Anno II. GREGORII XV. usque ad Annum III. URBANI VIII. scilicet ab Anno 1622. usque ad Annum 1626.

Paulus secundũ datam sibi sapientiam scripsit, quæ indocti et instabiles depravant sicut et cæteras scripturas 2. Pet. 3

ROMÆ MDCCLVI.

TYPIS, ET SUMPTIBUS DE MAINARDIS

SUPERIORUM FACULTATE, ET PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

ut publico aliquo testimonio, quantum benignitati Tuae debeam, omnibus declararem. Verum, ut qui tenuiore fortuna utar, vehementer dolebam, omnem mihi interclusam esse viam, quâ huic desiderio meo satisfacerem. Opportune tandem ea sese obtulit occasio, quâ si minus pro AMPLITUDINE TUA, Tuorumque in me magnitudine meritorum, pro mea certe optima in Te voluntate, & observantia, ac pro iis, quae suppetunt, viribus remunerari Te possim aliquo munere. Cum enim Tomi Quinti Collectionis Apostolicarum Constitutionum Pars Quinta meis impressa formis edenda esset in lucem, illam clarissimo Nomini Tuo consecrandam decrevi, quae firmissimi, quo me tueris, patrocinii Tui, summique, quo ego Te prosequor, obsequii veluti testis prodiret in publicum. Neque vero hic, quemadmodum ii solent, qui magni alicujus Viri, & Illustris Nomen libris suis inscribunt, abstinere me propterea profitebor tuis laudibus praedicandis, quod eas existimem Epistola comprehendi non posse. Nam qui ita agunt, ii magnitudinem argumenti sui videntur deprimere, quasi campum, quo expatiari sibi liceret, si nacti essent ampliorem, eas laudes pro dignitate se persequi posse confiderent. Ego vero de tuis laudibus

ideo

ideo mihi tacendum exiſtimo, quod ne prolixiſſimo quidem commentario intelligam eas me poſſe complecti. Illud tamen tacitus nullo modo praeterire poſſum, quantus vir ipſe ſis, ex BENEDICTI XIV. judicio graviſſimo ac maximo, quemvis facile poſſe coniicere; qui diſpertiendis virtuti praemiis Te praefecerit, eamque Reipublicae partem tibi mandaverit, qua rite recteque adminiſtranda ſalus univerſae Reipublicae continetur. Quo quidem munere obeundo ſumma ſemper eminuit integritas Tua & juſtitia & fides; qui Te nec importunis precibus, ſi quae ab eo quod aequum eſt alieniores videantur, expugnari, vel crebris ſalutationibus ſervilique obſequio demulceri patiaris, virorumque doctrina, & probitate praeſtantium poſtulationes ultro beneficiis tuis antecapere ſoleas. Praeterea Sapientiſsimus PONTIFEX, propter ſummam omnis anteactae vitae Tuae innocentiam, probatamque diu multumque ſingularem prudentiam Tuam, qui ſibi omnium cariſſimi eſſe debent Nepotes ſuos curae & inſtitutioni Tuae optimo conſilio mandavit: quo quidem nullum majus argumentum eſſe puto, prudentiſsimum Principem eas omnes in Te deprehendiſſe virtutes, quibus aſsidua Tui conſuetudine

expe-

expetendum maxime ſit imbui nobiliſsimorum adoleſcentum ingenia . Quamobrem de Tuis laudibus , quas vel animi Tui reſpuit magnitudo , vel oratio mea ſatis aſſequi poſſe deſperat , ſilendum mihi eſſe ratus , Te , quod ſupereſt , oro obteſtorque , ut hoc munuſculum aequo libentique animo excipias : quod ſi tibi gratum fuiſſe intellexero ; ex ea , quae ſemper ad hunc diem meo animo inſedit , cogitatione declarandi ſummam in Te meam voluntatem & obſervantiam , profecto mihi videbor fructum eſſe ampliſsimum conſequutus . Vale .

IN-

INDEX CHRONOLOGICUS PONTIFICUM

Quorum Bullæ in hac Tomi Quinti Parte Quinta continentur.

GREGORIUS XV. An. 1622. habet Const. LIX. Pag. 1.

URBANUS VIII. An. 1623. habet Const. CLXXXIII. 117.

IMPRI-

IMPRIMATUR

Si videbitur Rmo Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro.

Ferd. Maria de Rubeis Archiep. Tharsi Vicesg.

IMPRIMATUR

Fr. Joseph Augustinus Orsi Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apostolici Magister.

IN-

INDEX
RUBRICARUM BULLARUM, ET PRIVILEGIORUM OMNIUM
Quæ in hac Tomi Quinti Parte Quinta continentur,

Quæ hoc Indice ☞ designantur, erant in Editione Cherubini.

GREGORIUS XV.

L.

☞ DE exemptorum privilegiis circa animarum curã Sacramentorum administrationem, & Sanctimonialium Monasteria, & Prædicationem Verbi Dei. p. 1.

Subsequuntur hic aliquot Dubia super ista Constitutione exorta; Quorum resolutiones mox subiicientur. 3

Subsequuntur declarationes ad supradicta dubia a Congregatione Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum datæ, & a Gregorio Decimoquinto, ac postmodum ab Urbano Octavo respective approbata. Ibid.

Subsequuntur alia duo Dubia ab eadem Congregatione declarata, & a Sanctissimo Domino Nostro approbata. 4

LI.

☞ Cœremoniale in Electione Summi Romani Pontificis observandum. 5

LII.

☞ Canonizatio S. Theresiæ Virginis, tam Fratrum, quam Monialium Carmelitarum Discalceatorum Fundatricis; Ejusque relatio in numerum Sanctarum Virginum, & Festivitatis institutio die quinta mensis Octobris quotannis celebrandæ. 17

LIII.

☞ Institutio Collegii Sancti Bonaventuræ in Civitate Pragæ pro Studentibus Fratrum Minorum Conventualium Ordinis Sancti Francisci cum applicatione annui redditus, ab Imperatore Ferdinando II. eis assignati. 22

LIV.

☞ Confirmatio Privilegiorum, Gratiarum, & Indultorum tam spiritualium, quam temporalium concessorum Ordini, & Fratribus Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. 23

LV.

☞ Beatificatio Servi Dei Fr. Petri de Alcantara Ordinis Minorum Strictioris Observantiæ Discalceatorum Professoris, Provinciæ Sancti Josephi in Regno Castellæ Fundatoris, cum Officio, & Missa unius Confessoris non Pontificis die 19. Octobris celebrando a tota Religione dictorum Minorum. 24

LVI.

☞ Quod Festum S. Annæ Matris Mariæ Virginis de præcepto ubique observetur. 25

LVII.

☞ Electio, & deputatio Josephi a Matre Dei in Ministrum Generalem totius Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, ut una cum quatuor hic descriptis Sociis vocem habeat activam, & passivam, totumque corpus Religionis ad novennium regat. 26

LVIII.

☞ Erectio Congregationis de Propaganda Fide. Ibid.

LIX.

☞ Annuli Cardinalitii, sive pretium a Cardinalibus recens promotis Annuli causa persolvi solitum, S. Congregationi de Propaganda Fide addicitur. 28

LX.

Impositio Subsidii ducentorum millium scutorum a Regni Portugalliæ Ecclesiasticis Regi persolvendi pro defensione Indiarum Orientalium contra invasiones Hæreticorum, atque Infidelium. 30

LXI.

Odoardus Parmæ, & Placentiæ Dux in Confalonerium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ designatur. 33

LXII.

Moniales omnes Hospitalariæ Regni Galliarum, exceptis his quæ in Urbe, & Suburbiis Parisiorum commorantur, Ordinariorum Jurisdictioni subjiciuntur. 35

LXIII.

☞ Revocatio quarumcumq; concessionum vivæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis. 37

LXIV.

☞ Contra Hæreticos in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorantes, eorumque fautores. 38

LXV.

Impositio Decimarum pro Republica Venetorum ratione Belli contra Turcas. Ib.

LXVI.

Episcopo Adurensi committitur regimen Monasteriorum Monialium Reformatarum Ord. S. Benedicti in Galliæ Regno, in locum Archiepiscopi Senonensis. 41

LXVII.

Subsidium centum millium Ducatorum ab Ecclesiasticis Regni Galitiæ Regi Catholico pro fabricandis navibus ad defendendas oras Maritimas ex infestationibus hæreticorum, & Piratarum præstari posse permittit. 43

LXVIII.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis asserendi B.Mariam Virginem Conceptam fuisse in peccato originali. 45

Sequitur concessio Fratribus Ordinis Prædicatorum de materia Conceptionis Beatissimæ Virginis Mariæ inter se in privatis colloquiis disserendi. 46

LXIX.

Quod in excommunicationem, & censuras ecclesiasticas non incurrant, qui frumenta, & alias hujusmodi Annonæ species, extra Statum Ecclesiasticum certis in casibus extrahunt. 47

LXX.

Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Clementis VIII. circa novorum Conventuum Regularium erectiones. Ibid.

LXXI.

Privilegia, & Indulta Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Cappella Sanctitatis Suæ assistentium. 48

LXXII.

Confirmatio Privilegiorum omnium, & Indultorum tam per viam extensionis, quam alias concessorum, ac communicatio singularum gratiarum tam spiritualium, quam temporalium, quibus Congregationes Cassinenses, & Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Bononiensis fruuntur, & gaudent, Congregationi Lateranensi Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini. 53

LXXIII.

Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Pii Quarti editæ contra Sacerdotes in Confessionibus Sacramentalibus pœnitentes ad turpia solicitantes. 54

LXXIV.

Indultum Congregationis Fratrum Jesuatorum S.Hieronymi, ut a locorum Ordinariis approbati possint in Parochialibus Ecclesiis Domorum Regularium ipsius Congregationis dumtaxat Parochianorum confessiones audire. 55

LXXV.

Confirmatio divisionis Provinciæ Sancti Augustini Fratrum Recollectorum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Hispaniarum in quatuor Provincias, ac electionis Vicarii generali nonnullarumque Constitutionum per dictos Fratres in Capitulo factarum. 56

LXXVI.

Confirmatio fundationis Collegii Anglicani in Civitate Ulyssiponensi pro Alumnis Anglis. 60

LXXVII.

Declaratio, & approbatio Privilegiorum Notarii Archiconfraternitatis Charitatis de Urbe circa transmissiones Commissariorum in causis extra Urbem; ac registrationem compositionum, liberationum, ac quarumcumque gratiarum a Sacra Consulta concessarum. 61

LXXVIII.

Extinctio curæ animarum Parochialis Ecclesiæ Sancti Nicolai in Agone, ejusdemque applicatio Parochialibus Ecclesiis circumvicinis, ac ipsius Ecclesiæ cum Cameris Rectoralibus, & universa suppellectili concessio Confraternitati sub invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingorum. 62

LXXIX.

Committitur Nuncio Apostolico Neapoli, & Vice-Gubernatori Civitatis Beneventanæ, ut procedant contra bonorum Detentores Monasterii Abbatiæ nuncupatæ Sanctæ Mariæ de Ferrara Sancti Benedicti, vel alterius Ordinis Beneventanæ, vel Theanen., aut Nullius Diœcesis. 65

LXXX.

Confirmatio Decretorum a Rege Catholico latorum circa exclusionem mercatorum, & aliorum ab habitu Militiarum de Spatha, Calatrava, & Alcantara. 66

LXXXI.

Cathedralem Ecclesiam Parisiensem in Metropolitanam erigit, eidemque Suffraganeos assignat. 67

LXXXII.

Regi Catholico facultas conceditur statuta Militiarum de Calatrava, & Alcantara quoad admittendos, reducendi ad formam statutorum Militiæ Sancti Jacobi de Spatha. 69

LXXXIII.

Domus, & Collegia Soc. Jesu in Regnis Sinarum, & Japoniæ existentia a solutione Decimæ, vel Vigesimæ Parochiis, aliisque Ecclesiis eximuntur. Ibid.

LXXXIV.

Institutio Festivitatis S.Joachim Parentis Beatissimæ Mariæ Virginis sub duplici officio die 20. Martii quotannis celebrandæ, & in Breviario, & Missali, & Kalendariis imposterum imprimendis, describendæ. 72

LXXXV.

Subsidium decem, & octo millionum aliàs a Paulo Papa Quinto Regi Catholico concessum in Regno Castellæ ab ecclesiasticis quoque solvendum ad nonnullas alias res extenditur. Ibid.

LXXXVI.

Oppidum S. Miniatis in Civitatem, & Ecclesiam Collegiatam S. Mariæ, & Sancti Genesii in Cathedralem erigit. 74

LXXXVII.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo statuitur omnes Clericos, Presbyterosque seculares etiamsi Militum Hierosolymitanorum, Vicarii, Cappellani, ministri servientes, Procuratores, aut familiares sint, ab Ordinariis tanquam a Sede Apostolica delegatis visitari posse. 77

Index Rubricarum.

LXXXVIII.

Præcipit Literas, & Scripturas gratis tradi Ministris Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ab Officialibus Curiæ Romanæ. 78

LXXXIX.

Facultas Nuncio Franciæ componendi controversias vertentes inter Avenionenses, nonnullosque subditos Regis Christianissimi super Confiniis, & Flumine Durentiæ. 79

XC.

Secularizatio Monasteriorum Sancti Gildasii, & Burgidolen., ac Prioratus de Gramont Ordinis Sancti Benedicti Bituricen. Diœcesis, & erectio Collegiatæ Ecclesiæ, & Collegii Societatis Jesu in eodem Oppido cum applicatione bonorum Monasteriorum, & Prioratus prædictorum Ecclesiæ Collegiatæ, & Collegio hujusmodi, ac reservatione jurispatronatus Henrico de Bourbon Principi Condæo, & ejus successoribus. 80

XCI.

Regi Catholico facultas conceditur conferendi Officia Militaris Ordinis, seu Societatis del Tuison extra Capitulum generale ejusdem Ordinis, seu Societatis. 86

XCII.

☞ Revocatio quarumcumque licentiarum legendi, & tenendi quomodolibet libros prohibitos quibuscumque personis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus concessarum. Ibid.

XCIII.

Congregationi Matris Dei conceduntur exemptiones omnes, & Privilegia Clericis Regularibus Mendicantibus concessa. 87

XCIV.

Confirmatio Literarum Cardinalis Ludovisii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii, quibus vigore Pontificii Chirographi facultatem Ferrariensibus tribuit vectigal imponendi super Armentis exteris in Territorio ejusdem Ducatus Hibernantibus. 88

XCV.

☞ Revocatio quarumcumque Præcedentiarum, seu Paternitatum Fratribus Minoribus S.Francisci de Observantia, præter Constitutiones Ordinis auctoritate apostolica confirmatas, concessarum. 90

XCVI.

☞ Communicatio, & extensio privilegiorum, immunitatum, & exemptionum, gratiarum, indultorum, tam in spiritualibus, quam in temporalibus quibusvis aliis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, per quoscumque Romanos Pontifices concessorum, & in futurum concedendorum ad Sacrum Ordinem Carthusiensem. Ib.

XCVII.

Jubilæi concessio Christifidelibus Armeniæ, ad quos mittuntur Missionarii Ordinis Prædicatorum. 91

XCVIII.

☞ Confraternitatem SS. Benedicti, & Scholasticæ a Paulo Quinto erectam, erigit in Archiconfraternitatem cum facultate alias Confraternitates aggregandi, illisque Indulgentias, & gratias spirituales communicandi. 92

XCIX.

☞ Institutio Festivitatis S. Brunonis Confessoris Fundatoris Ordinis Carthusianorum sub semiduplici Ritu, die 6. Octobris ubique terrarum celebrandæ, & in Breviario, Missali, & Kalendariis imposterum imprimendis apponendæ. 93

C.

☞ Suppressio curæ animarum in Parochiali Ecclesia Sancti Pantaleonis de Urbe, & illius applicatio Ecclesiæ Sancti Eustachii, ejusque concessio Congregationi Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Urbe. 94

Concessio usus perpetui dictæ Ecclesiæ facta per Paulum Quintum Congregationi Clericorum Secularium B. Mariæ. 97

CI.

☞ Contra Maleficos, & Sortilegos cum Diabolo pactum facientes, a fideque apostatando alios lædentes. Ibid.

CII.

☞ Abdicatio curæ animarum a Parochiali Ecclesia Sancti Andreæ de Funariis de Urbe, ac ejus translatio ad Parochialem Ecclesiam Sancti Nicolai similiter de Funariis, seu alteram viciniorem Ecclesiam; ejusque concessio Confraternitati Sculptorum, & Lapicidarum, sub invocatione SS. Quatuor Coronatorum in Urbe olim institutæ. 98

CIII.

☞ Jurisdictiones, & facultates Scipionis Cardinalis Burghesii, aliorumque pro tempore Card.Protectorum Hospitalis Pauperum Dementium de Urbe, causas cognoscendi; necnon Officialium, & Ministrorum suorum. 100

CIV.

☞ Extensio, & nova concessio privilegiorum Cappellanis Romani Pontificis concessorum pro Cappellanis hujus Pontificis. 101

CV.

☞ Confirmatio Erectionis Novitiatus Fratrum Congregationis Jesuatorum S.Hieronymi in Domo Regulari SS.Joannis, & Pauli de Urbe a Petro Card. Aldobrandino Protectore pro regularis disciplinæ restitutione, & conservatione instituti. 108

CVI.

Facultates pro Cappellano Majori, & Cappella Regis Catholici. 109

CVII.

Quod Loca Montium Cameralium ad Congregationem de Propaganda Fide spectantia extingui, seu redimi nequeant. 112

CVIII.

Confirmatio Concordiæ pro componendis controversiis inter Avenionenses, & Regem

Regem Christianissimum pendentibus initæ. 112

CIX.

Committitur Episcopo Parmen., ut ea ab Ecclesiasticis observari curet per Decennium, quæ Dux solet statuere pro curanda Annonæ abundantia. 115

URBANUS VIII.

I.

Privilegia, & Indulta concessa Conclavistis ☞ qui inservierunt præcedendi Conclavi. 117

II.

Canonizatio Beati Philippi Nerii Congregationis ☞ Oratorii Fundatoris. 123

III.

Canonizatio Beati Ignatii Lojolæ Societatis ☞ Jesu Fundatoris. 131

IV.

Canonizatio Beati Francisci Xaverii e Societate ☞ Jesu. 137

V.

Officiali Curiæ Ecclesiasticæ Xanctonensis committitur unio Monasterii B. Mariæ de Castellariis Ordinis Cistercien. ejusdem Xanctonen. Diœcesis Domui Parisiensi Congregationis Oratorii. 145

VI.

Confirmatio Constitutionis Pii Quinti, & ☞ ejus Successorum de non alienandis, & infeudandis Civitatibus, Terris, & Locis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ. 147

VII.

Castra ad Monasterium Farfense aliàs spectantia, & Cameræ Apostolicæ quoad temporale Dominium addicta regimini Gubernatoris a Romano Pontifice eligendi subiiciuntur. 148

VIII.

Confirmatio translationis hæreditatis Joan☞nis Pizzullis e Conventu S. Andreæ de Frattis de Urbe Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula, ad Conventum, & Collegium ejusdem Ordinis in Regione Montium. 150

IX.

Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones ☞ Cancellariæ Apostolicæ. 152

X.

Indictio Orationis Quadraginta Horarum ☞ ad divinum auxilium initio Pontificatus pro salutari Catholicæ Ecclesiæ regimine implorandum. 165

XI.

Confirmatio Decretorum Sacræ Congregationis Concilii, quibus cassatis Capituli Atrebatensis assertis Privilegiis, competens Episcopo asseritur jurisdictio ad formam Concilii Tridentini.

XII.

Ecclesiarum Argentinen., & Passavien. Administratori interdicitur, quominus Feuda ad easdem Ecclesias pertinentia Hæreticis, seu de Fide Catholica male sentientibus locet. 168

XIII.

Confirmatio Capitulorum pro Mercatoribus Nationum Florentin. Mediolanen. Venetæ, & Bononien. in Civitate Placentiæ. 169

XIV.

Extensio Indulti recitandi Officium, & Mis☞sam celebrandi de Beata Margarita de Cortona, Moniali Tertii Ordinis Sancti Francisci pro omnibus, tam Viris, quam Mulieribus dicti Ordinis ubique existentibus. Ibid.

XV.

Deputatio Archiepiscopi Creten. in visitatorem totius Regni Cretæ. 170

XVI.

Confirmatio Literarum Pauli Quinti super carnibus in Regno Siciliæ mactandis. 171

XVII.

Friderico Cardinali Borromæo Archiepiscopo Mediolanen. committitur PP. Jesuitis, Barnabitis, & Cappuccinis inhibeat, ne Alumnos Seminariorum Mediolanen. ad habitum regularem admittant. 172

XVIII.

Confirmatio Literarum Gregorii XV. super regimine Monialium Carmelitarum Discalceatarum Regni Franciæ. Ibid.

XIX.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, & Exemptio☞nes pro Dapiferis, qui Pontifice, cæterisque S. R. E. Cardinalibus in Conclavi inservierunt. 173

XX.

Erectio Commendæ Bononien. Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani in Bajulivatum Prioratum nuncupandum. 177

XXI.

Confirmatio Literarum Gregorii XV. de Privilegiis Militiæ Beatæ Mariæ Theutonicorum concessis, per Sedem Apostolicam. 179

XXII.

Definitiones, & declarationes super reassum☞ptione Calepodiorum, depositione Solearum, & delatione Capucii rotundi, largiorisque Mozzettæ, ac protensi Mantelli, a Fratribus Minoribus Ordinis S. Francisci Strictioris Observantiæ deferendi. 180

Sequitur declaratio supradictæ Constitutionis. 181

XXIII.

Collectori Generali spoliorum Cameræ Apostolicæ in Regnis Portugalliæ committitur, Archiepiscopo Elboren., & Militibus Militiarum S. Jacobi, & S. Benedicti de Avis terminum viginti dierum præfigat ad arbitros constituendos, qui controversias omnes inter eos vertentes definiant. 182

XXIV.

Mandatum Nuncio Apostolico apud Helvetios de compellendo Ecclesiasticos ad observantiam Constitutionis Pauli Papæ Secundi, quæ incipit: *Ambitiosæ*, de Bonis Ecclesiarum non alienandis, sive locandis. 183

XXV.

Declarat Ordinarium Collegiatæ S. Joannis de Abbatissis Vicen. Diœcesis non esse Archipresbyterum præfatæ Ecclesiæ, sed Episcopum Vicentinum. 184

XXVI.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo declaratur, Clericos, qui incedunt in habitu, & tonsura, quamvis servitio peculiaris Ecclesiæ non sint ab Episcopo addicti, gaudere privilegio Fori juxta Concil. Tridentin. cap. 6. sess. 23. 185

XXVII.

Professi in Congregatione Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, in Domibus Novitiatuum, vel aliis distinctis Domibus, donec ad Sacros Ordines promoveantur, ex illarum redditibus vivere possunt. Ibid.

XXVIII.

Revocatio facultatum disponendi de Officiis Vacabilibus Romanæ Curiæ, eorumque pretio, & moderatio Indultorum transferendi pensiones. 187

XXIX.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo statuitur, cognitionem causarum Criminalium Clericorum Civitatis, & Diœcesis Atrebaten. ad solum Episcopum spectare. 188

XXX.

Confirmatio alterius Decreti ejusdem Congregationis, quo declaratur, facultatem approbandi Confessarios ad confessiones audiendas, atque licentiam concedendi Regularibus, qui in Ecclesiis non suorum Ordinum sacras conciones sunt habituri, necnon benedictionem iis, qui in suorum Ordinum Ecclesiis prædicare voluerint, soli Episcopo competere in Diœcesi Atrebaten. 189

XXXI.

Confirmatio alterius Decreti, quo statuitur Capitulum, vel Decanum Atrebaten. non posse sibi casus reservare, nec a casibus ab Episcopo reservatis absolvere, nec literas Dimissoriales concedere. Ib.

XXXII.

Confirmatio Decreti, sive Declarationis ejusdem Congregationis quo statuitur, Indulgentias, tam in Cathedrali Atrebaten., quam extra eam in tota Diœcesi, ab Episcopo, adhibitis duobus de Capitulo, esse publicandas. Ibid.

XXXIII.

Confirmatio alterius Decreti, quo statuitur, convocationem Synodi Atrebaten., & concursum Parochialium Ecclesiarum, etiamsi de Jurepatronatus Capituli fuerint, instituere, ad solum Episcopum pertinere. Ibid.

XXXIV.

Confirmatio alterius Decreti ejusdem Congregationis, quo declaratur, Capitulum Atrebaten. non posse exercere nundinas, mercatus, ac strepitus Judiciorum prophanorum in dicta Ecclesia, ac ejus cœmeteriis. 190

XXXV.

Philippo IV. Hispaniarum Regi Indultum conceditur retinendi Ducatum Mediolanensem cum Regno Siciliæ. Ibid.

XXXVI.

Erectio Militiæ Christianæ sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, & Regula S. Francisci, cum Privilegiorum, Exemptionum, & Indultorum concessione. 191

XXXVII.

Indultum Militibus Militiæ Christianæ Nationum Gallicæ, & Belgicæ obtinendi pensiones usque ad summam 500. ducatorum auri de Camera. 194

XXXVIII.

Prohibitio, nequis Habitum, & Crucem assertæ cujusdam Militiæ Christianæ ab Apostolica Sede non approbatæ deferat. 195

XXXIX.

Confirmatio Literarum Pauli Quinti pro Universitate, & Hominibus Comitatus Venaysini. Ibid.

XL.

Confirmatio, & innovatio Constitutionum Gregorii XIII., Clementis VIII., & Pauli V. super bono regimine Fratrum Reformatorum Strictioris Observantiæ Ordinis S. Francisci editarum: nonnullis aliis additis Decretis. 196

XLI.

Archiepiscopus Mediolanensis deputatur Administrator perpetuus Seminarii Asconæ Comensis Diœcesis. 198

XLII.

Facultas Episcopis Hispaniarum compellendi ecclesiasticos seculares, & regulares ad testificandum in causis nobilitatis, & puritatis sanguinis. Ibid.

XLIII.

Indictio Visitationis omnium Ecclesiarum, Monasteriorum, & Locorum Piorum Almæ Urbis; necnon Orationis Quadraginta Horarum cum Indulgentiarum elargitione pro recta dictæ Visitationis directione. Ibid.

Sequitur mandatum visitandi in Parochialibus Ecclesiis infirmos, eisque eleemosynam elargiendi. 200

Sequitur facultas cognoscendi causas quascumque etiam criminales absque irregularitatis incursu. Ibid.

Sequitur Indultum Visitatoribus exercendi ubique Pontificalia. 201

Sequitur aliarum facultatum concessio. 202

Deputatio Secretarii. 203

Sequitur facultas Visitatoribus avocandi ad se quascumque causas occasione dictæ Visitationis in aliis Tribunalibus, & coram aliis Judicibus antea cæptas, vel instructas, ac in statu, in quo repeperiuntur. 204

XLIV.

Hispaniarum Rex, ejusque Ministri a censuris absolvuntur, in quas incurrerant, ob exactum quoddam vectigal ab Ecclesiasticis in Oppido Matriti, absque Sedis Apostolicæ licentia. Ibid.

XLV.
Confirmatio Privilegiorum, Exemptionum, ☞ & aliarum Gratiarum Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani concessorum. 205
XLVI.
Confirmatio Literarum Gregorii XV. quibus Congregatio Monachorum Ordinis S. Benedicti Helvetiorum ab Ordinariorum jurisdictione eximitur. 207
XLVII.
Extensio facultatis Archiepiscopo Creten. concessæ visitandi Insulam Cretæ; 208
XLVIII.
Prorogatio duorum mensium favore Caroli Barberini Pontificiarum Militiarum, Arciumque Perusinæ, & Anconitanæ Præfecti, ejusque Locatenentium ad juramentum in manibus Cardinal. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii præstandum, & Inventarium dictarum Arcium conficiendum. Ibid.
XLIX.
Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo statuitur nihil prorsus esse solvendum Episcopis, aut eorum Officialibus pro exhibenda ratione bonorum, eleemosynarum, testamentorum, & legatorum a Fratribus Congregationis Joannis Dei. 209
L.
Indictio Jubilæi universalis pro Anno 1625., ☞ ac suspensio quarumcumque aliarum Indulgentiarum dicto Anno durante. 210
Sequitur suspensio aliarum Indulgentiarum hoc Anno Sancto durante. 212
LI.
Super solutione 150. mil. scut. pro munitione Civitatis Mediolanen. 213
LII.
Moderatio Literarum Gregorii XV. super ☞ divisione Provinciarum Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Reformatorum Regni Siciliæ. 215
LIII.
Confirmatio Literarum Gregorii Decimitertii, & Clementis Octavi quibus declaratur per onera Ecclesiasticis secularibus, & Regularibus Bononien. imposita nullum præjudicium Privilegiis, & exemptionibus Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani aliàs concessis inferri. 216
LIV.
Approbatio Statutorum in Capitulo Gene- ☞ rali Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula editorum circa ea, quæ agenda sunt in casu mortis Generalis totius Ordinis. 218
LV.
Præceptum Priori, & Fratribus Militibus Prioratus Alemaniæ Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani ne bona, & privilegia dicti Prioratus lædi permittant. 221
LVI.
Confirmatio, & renovatio Constitutionum ☞ Pii Quinti, & Sixti Quinti super solutione Communium, Annatarum, & Quindenniorum; ac indicatione unionum. 222
LVII.
Extensio Indultorum Cruciatæ ad Ecclesiasticos seculares, & regulares Regnorum Hispaniarum. 224
LVIII.
Confirmatio emptionis Oppidi de Lizheim ad Fridericum Comitem Palatinum Rheni spectantem factæ ab Henrico Lotharingiæ Duce causa propagandæ in eo religionis catholicæ. 225
LIX.
Confirmatio privilegiorum Congregationis ☞ Joannis Dei sub Regula Sancti Augustini, & communicatio indultorum Ordinibus Mendicantium, & præsertim Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque locis, & personis concessorum, & concedendorum. 226
LX.
Prorogatio, seu nova concessio indulti juris nominandi ad Canonicatus, & Præbendas Ecclesiarum Colonien. Rectori Universitatis Colonien., adjectis tamen nonnullis legibus per nominatos servandis. 228
LXI.
Confirmatio Privilegiorum Ordini Fratrum ☞ Minimorum S. Francisci de Paula concessorum. 231
LXII.
Lucas Antonius Virili Commissarius Apostolicus deputatur, ut intersint actis a Francisco Maria de Rovere Urbini Duce faciendis, Literisque scribendis ad fidelitatis juramento ab ipso, Arciumque sui Dominii Præfectis, & Gubernatoribus Locorum Romano Pontifici, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ præstandum necessariis. 233
LXIII.
Devolutio ad Cameram Apostolicam Urbini Ducatu, mandatur nonnullis Delegatis, curent eos in Fortalitia, & Arces ejusdem Ducatus admitti, qui ab Hæredibus defuncti Ducis Francisci Mariæ de Rovere ad Inventarium Tormentorum, Armorum, cæterarumque rerum conficiendum designabuntur. Ibid.
Sequitur facultas eisdem Apost. Commissariis recipiendi fidelitatis Juramentum a Gubernatoribus, aliisque Officialibus Status Urbini Sanctæ Sedi Apostolicæ præstandum. 234
LXIV.
Confirmatur Decretum Regis Hispaniarum circa modum inquirendi de nobilitate, & puritate sanguinis. 235
LXV.
Revocatis Pauli V. Literis, quibus Provincias de Peraiba, Itamaraca, Riogrande, & Maranham Provinciæ de Pernambuco univerat, eædem Provinciæ Ecclesiæ S.Salvatoris restituuntur. 236
LXVI.
Impositio Decimæ pro Episcopo Eysteten. in tota ejus Diœcesi. 237
Trans-

LXVII.

Translatum Generalibus Armorum Ferrariæ jus super Militia Bononiensi, Legato Bononiensi asseritur. 239

LXVIII.

Declaratio, quod Indulgentia portiunculæ hoc Anno Sancto non revocatur. 240

LXIX.

Ne Fratres Reformati Discalceati Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ, post emissam professionem, sub quovis prætextu, transeant ad alios quoscumque Ordines, etiam Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, excepto Carthusianorum Ordine. Ibid.

LXX.

Facultas Lucæ Antonio Virili Commissario Apostolico in Dominiis Ducis Urbini creandi Notarios. 241

LXXI.

Beatificatio Ven. Servi Dei Jacobi de Marchia, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, una cum concessione celebrandi Missam, & Officium de Communi Confessorum non Pontificum in Ecclesia dicti Ordinis, ubi Corpus ejus requiescit. Ibid.

Sequitur extensio dictæ concessionis ad omnes Fratres ejusdem Ordinis ubique existentes. 242

LXXII.

Indultum recitandi Officium, & celebrandi Missam de Beata Clara de Monte Falchio Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, pro Ordinis prædicti Fratribus, & Monialibus. Ibid.

LXXIII.

Congregationi Monachorum Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti communicantur gratiæ, & privilegia omnia Congregationi Cassinensi, aliisque Monachorum Congregationibus concessa, & concedenda. 243

Sequitur facultas concessa Abbati Generali eas faciendi functiones, quas illi Abbates exempti facere consueverunt, habituque Prælatorum Regularium, & in Monasteriis suis Ordinis Pontificalibus indumentis utendi, ac Missas solemniter celebrandi, &c. 245

LXXIV.

Facultas Nuncio Poloniæ procedendi contra Ecclesiasticos, ac etiam contra Episcopos, & Archiepiscopos, qui in Regem Poloniæ, vel ejus natos conspiraverunt. 246

LXXV.

Adhortatio ad Archiepiscopum Arboren. de erigendo Seminario, residendo, atque Ecclesia reparanda. Ibid.

LXXVI.

Revocatio quarumcumque licentiarum a Prædecessoribus Pontificibus, loca regularia erigendi non servata forma Constitutionis Clementis Octavi, & Decretorum Sedis Apostolicæ concessarum, quæ nondum effectum suum sortitæ sunt. Ac prohibitio illa de cætero erigendi absque licentia Ordinariorum. 247

LXXVII.

De Regularibus Apostatis, & Ejectis, ac de innovatione, declaratione, & observantia generalium decretorum, quæ Clemens VIII. pro Regularium reformatione, Novitiorumque receptione edidit. 248

Subsequuntur supradicta Decreta generalia Clementis Papæ Octavi. 250

Secundum Revocationis, & ampliationis ejusdem Decretum. 251

Decreta alia pro reformatione Regularium, tam Monachorum, quam Mendicantium cujuscumque Ordinis, & instituti. Ibid.

Aliud Decretum de licentia obtinenda a Fratribus Romam venientibus. 254

Aliud Decretum super casuum reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandum. Ibid.

Aliud de formula concedendi facultatem pro Novitiis ad regularem habitum recipiendis in Monasteriis, & Locis designatis. 255

Aliud Decretum super forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum, & professionem. 256

Aliud de institutionibus super receptione, & educatione Novitiorum Religiosorum in Monasteriis, & Conventibus designatis, vel designandis Clementis ejusdem jussu editum. Ibid.

LXXVIII.

Declaratur Indulgentias Cruciatæ Regnorum Hispaniarum non compræhendi in suspensione Indulgentiarum occasione Anni Jubilæi 1625. 259

LXXIX.

Deputatio Francisci Ubaldi Sac. Rotæ Auditoris in Præsidentem, & Judicem probationum Equitum Religionis Militiæ Christianæ. 260

LXXX.

Revocatio concessionum diversorum Officiorum, ac Privilegiorum, Exemptionum, Gratiarum, & Indultorum, in præjudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ emanatarum. 261

LXXXI.

Confirmatio Erectionis Seminarii in Diœcesi Cariaten. in Oppido Verzini. 268

LXXXII.

Declaratio, quod consensus Monialium, sine quo mulieres seculares licentiis Monasteria ingrediendi uti non possunt, expresse, capitulariter, & per secreta suffragia de cætero haberi debeat. Ibid.

LXXXIII.

Institutio Confraternitatis Aulicorum Urbis in Ecclesia S. Nicolai ad Cæsarinos sub invocatione Confraternitatis Urbanæ; Cum concessione Ecclesiæ S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis ad pia opera inibi exercenda. 269

Sequitur concessio Ecclesiæ Sancti Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis sitæ dictæ Confraternitati, ad pia

opera

opera per ejus Confratres in ipsa exercenda. 270

LXXXIV.

Magno Magistro Militiæ Christianæ facultas conceditur Militiæ adscribendi eos, qui per biennium Sedi Apostolicæ inservierint. 271

Sequitur prorogatio proximi Capituli generalis ad annum. 272

LXXXV.

Ecclesiastici Regni Siciliæ permittitur, ut quoddam subsidium Regi præbere queant. 273

LXXXVI.

Indultum Fratribus Jesuatis Sancti Hieronymi Ordinis Sancti Augustini, quod abjecto Caputio albi coloris, aliud coloris eorum habitus, eaque forma, qua cæteri Mendicantes utuntur, deinceps gestare valeant. 274

LXXXVII.

Confirmatio Confraternitatis Musicorum sub Visitationis Beatæ Mariæ, S. Gregorii Papæ, ac S. Cæciliæ Titulo, antea in Ecclesia Congregationis Clericorum Regularium Sancti Pauli Decollati de Urbe institutæ, cum indultorum, ac indulgentiarum concessione. 275

Sequitur revocatio prohibitionis, de qua in §.6., ac indulti, de quo in §.7. Constitutionis præcedentis. 276

LXXXVIII.

Confirmatio Constitutionum in Collegio Græcorum de Urbe servandarum. 277

LXXXIX.

Beatificatio Venerabilis Servi Dei Francisci Borgia Societatis Jesu cum indulto recitationis Officii, ac Missæ celebrationis. 284

XC.

Facultas Commissario Cruciatæ Regnorum Hispaniarum publicandi etiam typis Literas Apostolicas super indultis ejusdem Cruciatæ emanatas. Ibid.

XCI.

Cavetur, quominus officia tam oneris, quam honoris in Collegio Sancti Francisci de Paula in Regione Montium de Urbe pro Fratribus Ordinis Minimorum Provinciæ Calabriæ erecto, ab aliis, quam ab ejusdem Provinciæ Fratribus exerceantur. 285

XCII.

Contra male ad Sacros, vel Minores Ordines, seu Clericalem characterem Ordinantes, & male Ordinatos. 289

XCIII.

Præceptum Episcopo Calaguritan., & Calceaten. ut ea revocet, quæ contra Clerum ipsius Diœcesis gessit, non obstante inhibitione Auditoris Cameræ Apostolicæ. 290

XCIV.

Erectio Collegii Hibernorum in Oppido Lovanii Meclinien. Diœcesis. 291

XCV.

Commissio Berlingerio Episcopo olim Ariminen. generali totius Ducatus Urbini quoad Dux vixerit ab ipso deputato Gubernatori, ut eveniente ejusdem Ducis obitu, Possessionem illius Ducatus, Civitatum, & Dominiorum, nomine Sanctæ Sedis, & Cameræ Apostolicæ appræhendat. 292

XCVI.

Facultas Nuncio Apostolico inferioris Germaniæ exhibendi habitum Militiæ Christianæ tribus personis per consilium ejusdem Militiæ nominandis. 294

XCVII.

Confirmantur Constitutiones editæ pro Collegio Hibernorum Lovanii erecto. 295

XCVIII.

Congregationi Oratorii D.N.J.C. Parisiis erectæ communicantur Privilegia Congregationi Oratorii a B.Philippo Romæ institutæ a Romanis Pontificibus concessa. Ibid.

XCIX.

Indultum Fratribus Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula accipiendi legata cum perpetuo onere Missarum, & suffragiorum. 296

C.

Uladislaus Regis Poloniæ Filius Ense, & Pileo donatur. 298

CI.

Præscribitur, quo pacto sanctimoniales, aliique impediti, indulgentias Anni Sancti lucrari possint. Ibid.

CII.

Deputatio Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Transtyberim loco Ecclesiæ S. Pauli extra Urbem stante suspicione pestis, una cum concessione (cumulative tamen) omnium Indulgentiarum, ac spiritualium gratiarum dictæ Ecclesiæ S. Pauli concessarũ pro præsenti Anno Sancto. 299

Sequitur deputatio Ecclesiarum S. Mariæ de Populo, Sanctæ Mariæ Transtyberim, ac S. Laurentii in Lucina de Urbe, loco Ecclesiarum Sancti Sebastiani, Sancti Pauli, & Sancti Laurentii extra Muros, pro septem Urbis ejusdem Ecclesias visitantibus. 300

CIII.

Monentur Locorum Ordinarii, ut Christifideles per Concionarios hortentur ad succurendum indigentiis Sacrorum Locorum Jerusalem. 301

CIV.

Jubet sub pœna excommunicationis, & privationis vocis activæ, & passivæ, ne ex Bibliotheca Genuensi Ordinis Minimorũ extrahantur quomodolibet libri. Ib.

CV.

Nuncius Apostolicus apud Hispaniæ Regem Collector deputatur pecuniarum ex redditibus Cruciatæ Fabricæ Basilicæ Principis Apost. solvendarum. 302

CVI.

Revocatio Literarum Pauli V. quibus cavetur, quominus Beneficia Civitatis Calaritanæ ex Turritana Urbe Originariis, & v. v. conferantur. Ibid.

CVII.

Erectio custodiæ Bavariæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia

vantia Reformatorum, in Provinciam Reformatorum Discalceatorum Bavariæ nuncupandam, cum communicatione omnium gratiarum spiritualium, & temporalium Provinciis Hispaniarum concessarum, ac nonnullis aliis ordinationibus pro bono hujus Provinciæ regimine. 305

C VIII.

Commissio Collectori Portugalliæ, ut curet in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum supersederi ab exequutione Literarum Gregorii XV. de exemptorum privilegiis circa curam animarum, & administrationem Sacramentorum, Monialium Monasteria, & Prædicationem Verbi Dei. 307

CIX.

Indultum Tiniensibus consequendi Indulgentiam Anni Jubilæi in ipsa Tiniensi Insula. Ibid.

CX.

Facultates Provinciæ Romandiolæ Præsidii concessæ ad Annonam in eadem Provincia procurandam. 308

CXI.

Facultas eidem Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præsidii Bannitos absolvendi, etiamsi parti læsæ non satisfecerint, dummodo abstineant a loco patrati delicti. 309

Sequitur concessio similium Facultatum Marchiæ Anconitanæ Gubernatori quoad Affictum Montis Marciani. 310

CXII.

Mandat Metropolitæ Russiæ, ut Synodum Provinciale singulis quadrienniis celebret. 311

CXIII.

Pisano Archiepiscopo committit, ut curet Archiepiscopum Mithilenarum a Græcis Liburni commorantibus recipi, atque audiri. Ibid.

CXIV.

Confirmatio quorumdam Statutorum Ecclesiæ Metropolitanæ Eboren. de probationibus super puritate sanguinis ab iis faciendis, qui ad Dignitates, aliaque Beneficia ejusdem Ecclesiæ promoventur. Ibid.

CXV.

Ex Voto Congregationis Concilii declaratur, in translationibus Episcoporum Ecclesiæ vacationem ab ea die esse computandam, qua Episcopus ab ejus vinculo absolvitur in Consistorio. 315

CXVI.

Adhortatio ad Patriarchas, Archiepiscopos, ☞ & Episcopos, ut ipsi, & Christifideles omnes bonis operibus muniti, Deum pro pace, & concordia inter Christianos Principes inducenda, & Christiani populi incolumnitate assequenda efficacibus precibus exorent. 316

CXVII.

Declaratio, quod Regnum Portugalliæ in Legatione Hispaniarum compræhendatur. 317

CXVIII.

Prohibet, quominus Imagines nondum a ☞ Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, splendoribus, & Laureolis proponantur, vel Tabellæ, & Luminaria ad eorum Sepulchra apponantur &c. 318

Sequitur declaratio præinsertæ prohibitionis. 319

CXIX.

Confirmatio Literarum Clementis Octavi de forma servanda in electione Generalis, Præsidentis &c. Congregationis S. Joannis Evangelistæ in Portugallia. Ibid.

CXX.

Indulgentia Plenaria Deum precantibus pro ☞ præsentibus Ecclesiæ necessitatibus. 322

CXXI.

Inquisitori Portugalliæ facultas conceditur ad quinquennium absolvendi Neophytos relapsos Provinciarum, & Insularum transmarinarum Regi Portugalliæ subjectarum. 324

Sequitur declaratio, quod quinquennium currere incipiat a die publicationis prærelatarum literarum apostolicarum. 325

CXXII.

Quod Fratres Ordinis Eremitarum S. Augu- ☞ stini in Hispania, & Indiis, ad Doctoratus, seu Magisterii in Sacra Theologia gradus promovendi, ab Examinatoribus in Capitulo Generali a Priore Generali deputandis examinentur, ut Magistralibus exemptionibus, & dignitate gaudere possint: Cum extensione Constitutionis Clementis Octavi qua sublata fuerunt vota ex gratia concessa in Capitulis Provincialibus in quibusdam Provinciis Hispaniarum, & Indiarum, ad omnes Provincias Italiæ. Ibid.

Sequitur extensio Constitutionis Clementis Octavi qua sublata fuerant vota ex gratia concessa in Capitulis Provincialibus quarumdam Provinciarum Hispaniæ, & Indiarum ad omnes Provincias Italiæ totiusque Ordinis. 326

CXXIII.

Nannetensi Episcopo committitur cura Monialium Reformatarum Ordinis S. Benedicti in Galliis. 327

CXXIV.

Statuitur Presbyteros Congregationis Sancti Joannis Dei non posse Missarum eleemosynam percipere, nec ad Prælaturas promoveri, præviisque tantum Examinatorum Literis testimonialibus ad Sacros Ordines esse promovendos. 328

CXXV.

Confirmatio Statutorum Militiæ Christianæ ☞ sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis institutæ. 329

CXXVI.

Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de obedientia pro PP. Ordinis Cappuccinorum Provinciæ Flandriæ, qui ad Sacros Ordines promoventur, Episcopis a Provinciali non præstanda. Ibid.

Decla-

CXXVII.

Declarat facultates absolvendi ab hæresi, & casibus Sedi Apostolicæ reservatis, & in Bulla Cœnæ Domini particularibus personis, ultra Montes per S. S., seu Sanctum Officium concessas non compræhendi sub generali suspensione occasione Anni Sancti. 330

CXXVIII.

Confirmatio Literarum Pauli Papæ Quinti quibus Communitati Anconitanæ duæ tertiæ partes pecuniarum ex maleficiis, mulctisque provenientium conceduntur. 331

CXXIX.

Beatificatio Ven. Servi Dei Andreæ de Avellino Clericorum Congregationis Regularium Theatinorum, cum concessione Clericis dictæ Congregationis ubique existentibus, quotannis in die illius obitus Missam, & Officium de communi Confess. non Pont. celebrandi. 333

CXXX.

Jubilæum pro omnibus utriusque sexus Christifidelibus in Civitate, & Diœcesi Parisien. commorantibus, anno 1626. Ib.

CXXXI.

Irritatio Decretorum per nonnullos Judices Regni Portugalliæ contra libertatem, & immunitatem Ecclesiasticam, ac Collectoris, ejusque officialium Jurisdictionem, latorum. 334

CXXXII.

Decreta S. Congregationis Concilii de celebratione Missarum, ac de prohibitione illas moderandi, seu reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia. Necnon de earumdem oneribus perpetuis suscipiendis; Et de Religiosorum numero ultra redditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo. 335

Sequuntur Dubia, ac declaratione aliquot Sacræ Congregationis Concilii Sanctissimi Domini Nostri Urbani Papæ Octavi auctoritate editæ super Decretis ejusdem Congregationis de celebratione Missarum. 338

Subsequuntur declarationes, seu Responsiones ad supradicta Dubia. 339

CXXXIII.

Confirmatur concordia inita inter Capitula, aliosque Ecclesiasticos Regnorum Castellæ, & Legionis super solutione decimæ a nonnullis Pontificibus Philippo Quarto Hispaniarum Regi concessæ, ac prorogatæ. 340

CXXXIV.

Indultum pro Fratribus S. Francisci de Observantia in partibus Indiarum Occidentalium existentibus, quod de suorum Superiorum licentia a quocumque Catholico Antistite de consensu Diœcesani ad omnes etiam Presbyteratus Ordines extra tempora, & non servatis interstitiis promoveri possint. 345

CXXXV.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum; quo statuitur, ad solum Definitorium spectare nominationem Religiosorum ad faciendam Redemptionem: Cavetur autem, ne bona ad hunc effectum donata, aliis Religiosis, quam, ut præfertur, nominatis, tradantur. 146

CXXXVI.

Confirmatio nonnullorum Decretorum pro reformatione Fratrum Ordinis Minorum Conventualium in Regno Poloniæ. 147

CXXXVII.

Mandatum Præsidi Romandiolæ de capienda possessione Ducatus Urbini eveniente Ducis obitu cum facultatibus necessariis, & opportunis. 148

CXXXVIII.

Erectio Collegii Nationis Maronitarum in Monte Libano. 350

CXXXIX.

Confirmatio Constitutionum Collegii Maronitarum in Monte Libano erecti. 351

CXL.

Commissio Cardinalibus dela Rochefaucault, & dela Vallettæ in causa Monialium Carmelitarum Discalceatorum Regni Franciæ vertente inter Subdelegatum Apostolicum, & Episcopum Leonensem. 352

CXLI.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo declaratur, eligi non potuisse a Capitulo duos Vicarios Ecclesiæ Limanæ, illius Sede Archiepiscopali vacante. 353

CXLII.

Absolutio Regis Catholici, ejusque Ministrorum a censuris, in quas incurrerant ob exactum quoddam vectigal ab Ecclesiasticis ultra sexennium a Paulo Quinto concessum. 354

CXLIII.

Quod Capitulum Generale Ordinis Prædicatorum imposterum quolibet sexennio celebrari debeat. 355

CXLIV.

Confirmatio Erectionis Collegii S. Bonaventuræ Fratrum Minorum Conventualium Pragen. per Gregorium XV. factæ, mutato tamen nomine S. Bonaventuræ in nomen Sancti Antonii de Padua. 356

CXLV.

Indultum, quod Servus Dei Franciscus Borgia, olim Dux Gandiæ, & deinde Religiosus professus, ac tertius Præpositus Generalis Societatis Jesu, Beatus nuncupari, & in die ejus obitus Missa celebrari, & Officium de communi Confessorum non Pontificum in Ecclesiis, & Domibus Regularibus dictæ Societatis recitari possit. 357

CXLVI.

Declaratur Bullam Cruciatæ, & facultatem eligendi Confessarium, non suffragari Canonicis Regul. Congr. S. Crucis Portugalliæ, qui in hac subjecti esse debent dispositioni suorum Prælatorum &c. 358

Indul-

CXLVII.

Indultum pro Ordine Fratrum Minorum Officium de Sancto Conrado Tertii Ordinis S. Francisci Professore in die suæ festivitatis recitandi sub ritu semiduplici, & de communi unius Confessoris non Pontificis. 359

CXLVIII.

Prohibitio ne degentes in Statu Ecclesiastico mediate, vel immediate Sedi Apostolicæ subjecto libros, ab eis ubicumque compositos de quacumque materia tractantes, absque Cardinales Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam absque Ordinarii, & Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant. Ibid.

CXLIX.

Beatificatio Servi Dei Felicis de Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum. Ac indultum, quod de eo Missa celebrari, ac Officium recitari possit a Fratribus dicti Ordinis in Nancei, Romaricomontis, & Cantalicii Oppidis existentibus, & Romæ ab omnibus ad Ecclesiam ipsius Ordinis, ubi Corpus ejusdem requiescit, confluentibus. 360

Sequitur extensio hujus indulti ad omnes Fratres dicti Ordinis ubique existentes. Ibid.

CL.

Abrogatio omnium Indultorum, gratiarum, seu declarationum, quæ observantiæ Regulæ S. Francisci quomodolibet contrariæ sunt. Ac approbatio Statutorum editorum in Capitulo Generali Romæ die 17. Maii 1625. celebrato. Necnon confirmatio Statutorum Barchinonensium pro Ultramontana Familia, novissime Segobiæ recognitorum, & approbatorum. 361

Sequitur approbatio Statutorum editorum in Capitulo Generali Romæ celebrato die 17. Maii 1625. 362

Sequitur confirmatio Statutorum Barchinonensium pro Ultramontana familia, novissime Segobiæ recognitorum, & approbatorum, dummodo S. Canonibus, Concilio Tridentino, Constitutionibus Apostolicis, ac Regularibus ipsius Ordinis institutis non adversentur. 365

Sequuntur Ordinationes factæ in Generali Congregatione. 366

Subsequuntur Decreta Sac. Congregationis a SS. D. N. Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ familiæ consultationibus præpositæ. 369

CLI.

Confirmatio nonnullorum Statutorum pro Studii Generalis Civitatis Perusinæ directione. 370

CLII.

De bonis jurisdictionalibus ad Ecclesias, & Loca Pia spectantibus in feudum, vel emphyteusim non dandis, neque ultra triennium locandis, aut concessionibus hujusmodi renovandis, sive prorogandis. 374

CLIII.

Indultum, quod Fratres Discalceati B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Officium, & Missam de communi Confessoris non Pontificis recitare possint de S. Raymundo d. Ordinis, dum vixit, professore, & Procuratore generali, ac S. R. E. Cardinale in die suæ festivitatis. 376

CLIV.

Quod in Principatu Cathaloniæ, ac Comitatu Rossilionis, & Ceritaniæ servetur Constitutio Gregorii XIV. super Immunitate Ecclesiarum. 377

CLV.

Indultum, ac Decretum, ut Festum Sancti Bernardi servetur de præcepto in Dominiis Reipublicæ Genuensis, ac in Regno Corsicæ. 378

CLVI.

Exemptio ab Ordinariorum jurisdictione Hospitali S. Antonii de Sancto Antonio Viennensi a nonnullis Romanis Pontificibus concessa confirmatur, iis exceptis, quæ respiciunt curam animarum, & Sacramentorum administrationem. Ibid.

CLVII.

Institutio Archivii Generalis in Urbe. 379

CLVIII.

Confirmatio Literarum Pii Papæ Quinti pro Sacra Domo Lauretana super notificandis Legatis in favorem ipsius Domus factis. 382

CLIX.

Super subsidio duodecim millionum ab Incolis Regni Castellæ Regi Catholico persolvendo. 384

CLX.

Confirmatio Reformationis Canonicorum Regularium Congregationis S. Salvatoris in Lotharingia. 386

CLXI.

Institutio Archivii Sacri Collegii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in Palatio Vaticano, in quo conservari debeant Scripturæ, & alia Acta ad ipsum Collegium quomodolibet pertinentia, necnon Processus super qualitatibus promovendorum ad Cathedrales Ecclesias, & Monasteria Consistorialia coram dd. Cardinalibus formati. Ac unio officii Secretariatus Congregationis Cardinalium super provisionibus consistorialibus deputatorum Officio Clerici Itali d. Sacri Collegii Secretarii. Ibid.

Sequitur Decretum Romæ in Palatio Apostolico Quirinali feria 2. die 22. Junii 1626. in Consistorio secreto editum de clavibus Ærarii Sanctioris, ejusque Scriniorum, ac Portarum fidelius posthac custodiendis. 391

CLXII.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo statuitur, ut Archidiacono Ecclesiæ Vilnensis visitanti Diœcesim nomine Episcopi non debeantur, nec condonentur distributiones quotidianæ. Ibid.

Ere-

CLXIII.
Erectio Montis non vacabilis Salis cum annuo redditu scutorum sex pro quolibet loco, & amplissimis privilegiis. 392
CLXIV.
Deputatio Torquati de Comitibus in Præfectum Generalem Armorum, necnon Tormentorum Bellicorum, & Militum, quos pro recuperatione fortalitiorum, & aliorum locorum Vallis Tellinæ Comitatus Bormii conscribi contigerit, cum facultate recipiendi Fortalitia, loca, & arma in depositum nomine Sedis Apostolicæ. 394
Sequitur Subrogatio Joannis Baptistæ Nari in locum Torquati de Comitibus Locumtenentis Generalis Militiarum, Armorum, & Propugnaculorum Vallis Tellinæ in eventum recuperationis Comitatus Bormii. 395
CLXV.
Quod Fratres Reformati Discalceati Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ in Africa, & aliis Turcarum partibus possint celebrare super Altare portatili, & antequam illucescat dies, ac etiam absolvere fideles à casibus reservatis, necnon eisdem indulgentias impartiri. 396
CLXVI.
Confirmatio, & approbatio Constitutionis Gregorii XV. de Electione Rom. Pontif., ac Cœremonialis continentis illius Ritus. 397
CLXVII.
Suppressio Congregationis Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium. 399
CLXVIII.
Confirmatio Sententiæ super rescissione contractus venditionis cujusdam Villæ ad Præceptoriam, seu Commendam Militiæ de Calatrava. 401
CLXIX.
Martiniani, ac Furnenses Iprensis Ecclesiæ Canonici æque, ac Morinenses nuncupati habiles redduntur ad Dignitates in eadem Iprensi Ecclesia obtinendas. 402
CLXX.
Contra extrahentes, seu permittentes, ut extrahantur Libri, ac etiam Manuscripta a Bibliothecis Fratrum Ordinis Prædicatorum. 409
CLXXI.
Confirmatio Indulti a Sixto Papa V. Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Leodiensis concessi eligendi ad Præposituras, & Abbatias tum ejusdem Capituli, tum etiam Collegiatarum illius Civitatis, & Diœcesis, cum concessione alterius Indulti quoad resignationes faciendas. 410
CLXXII.
Declaratio, quod S. Elisabetha Regina Portugalliæ Tertium Ordinem S. Francisci expresse fuerit professa. 413
CLXXIII.
Præcipitur omnibus Monachis Ordinis Sancti Benedicti, ut Breviario, & Missalia Paulo Papa V. approbatis utantur. Ib.
CLXXIV.
Beatificatio Ven. S. D. Mariæ Magdalenæ de Pazzis cum facultate celebrandi Missã, & Officium Romæ, & Florentiæ. 414
CLXXV.
Confirmatio Resolutionis quorumdam Dubiorum circa XI. XVII., necnon XXII. Capita sess.25. de Regularibus Concilii Trident. per S. Congreg. factæ pro Archiepiscopo Manilen. in Indiis. 415
CLXXVI.
Facultas Regi Catholico nominandi Judices ad cognoscendas causas inter Archiepiscopum Elboren., & Militias S. Jacobi, & S. Benedicti de Avis vertentes, ipsi autem Archiepiscopo tres ex nominatis Judicibus recusandi. 416
CLXXVII.
Confirmatio unionis, Congregat. Oratorii Aquen. in Provincia, Congregationi Oratorii D.N.J.C. Regno Franciæ. 417
CLXXVIII.
Avocatio quarumcumque causarum inter Collectorem Generalem spoliorum, & Commissarium Cruciatæ in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum. 418
Sequitur Mandatum eidem Collectori Spoliorum de capienda juridica informatione super nonnullis erroneis propositionibus prædicti Commissarii Cruciatæ circa facultatem licentias concedendi Missam celebrandi in privatis Domorum Oratoriis. 419
CLXXIX.
Confirmatio Privilegiorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redempt. Captiv. Recollectorum nuncupatorum. Ibid.
CLXXX.
Commissio Lucano Episcopo Ministros illius Reipublicæ absolvendi a censuris, in quas incurrerant, ob exactum quoddam ab Ecclesiasticis vectigal ultra concessionem Sedis Apostolicæ. 420
Sequitur facultas Clero Reipublicæ Lucanæ concordandi cum Republica super exactione, & solutione nonnullorum vectigalium. 421
CLXXXI.
Deputatio Episcoporum Laudensis, & Comensis, ac Pœnitentiarii Ecclesiæ Mediolanensis in Protectores Collegii Helvetorum, & Rhetorum ejusdem Civitatis. 422
CLXXXII.
Confirmatio Constitutionum pro Monachorum Congregationis Cœlestinorum Ordinis Benedicti gubernio emendatarum, atque editarum. 423
CLXXXIII.
Revocat omnia, & singula privilegia, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, & institutorum Religiosis in Regnis Hispaniarum existentibus, tam per Apostolicam Sedem, illiusque in dd. Regnis Nuntios, quam eorum Superiores concessa, ac prohibet, illa de cætero absque Apostolicæ Sedis licentia concedi. 424

INDEX

INDEX
INITIALIS BULLARUM,
Quæ in hoc Volumine referuntur.

A

ACcepimus. 246
Ad apostolatum. 419
Ad audientiam. 246. 334
Ad Ecclesiæ Romanæ. 33
Ad personam tuam. 35
Ad sacram. 56
Ad aures nostras. 183
Ad uberes. 87. 90
Admonet Nos. 387
Æternus. 165
Aliàs. 41. 72. 79. 171. 184. 195. 207. 208. 215. 216. 222.224.228.239. 270. 307. 319. 326.329.331.352. 354. 356. 357. 401.
Annonæ copiæ. 308
Apostolatus officium. 72. 86. 112. 378.
Apostolicam decet. 296
Apostolici muneris. 26. 355

C

CHristifidelium. 97
Circumspecta. 48. 117. 225. 328
Clerum Leodiensem. 410
Cælestis aquæ. 169
Commissi Nobis. 240
Conservationi. 301
Considerantes. 233. 234
Creditum humilitati nostræ. 348
Cum ad regularem. 256
Cum aliàs. 47. 302
Cum dilectus filius. 233. 234. 292
Cum in pastorali. 202
Cum inter multiplices. 78
Cum Nos. 260. 271. 309. 310. 311. 317. 330. 351.
Cum nuper. 212. 240
Cum sæpe. 335
Cum sicut. 65. 69. 86. 115. 172. 185. 188. 189. 190. 198.295.345.409. 413. 418.
Cupientes. 198. 200

D

DEcet. 5. 166. 172. 179. 259
Divinæ misericordiæ. 322
Dominici gregis. 346
Domini nostri. 93. 242. 359
Dum ad sacram. 62

E

EXigit. 61
Ex debito. 145
Ex illo die. 213
Eximius. 43
Eximii. 46
Ex injuncti. 382
Ex injuncto. 55.90.150.169.245.417
Exponi Nobis. 66. 77. 209. 235. 268. 273. 353. 377. 378. 391. 420. 421. 415.

G

GRata familiaritatis. 401

H

HOdie a Nobis. 325
Honor laudis. 25
Humanæ salutis. 374
Humanarum rerum. 276

I

IMmortales. 298
Imperscrutabili. 191
In Cathedra. 413
Injuncti Nobis. 25. 53. 231. 365
Inscrutabili. 1. 26
In Sede. 24. 241. 284. 333. 414
In specula. 170. 360
In supereminenti. 22. 291. 350. 370
In suprema. 30
In supremo. 80.148.180.362.386.419

Inter cætera. 285
Inter multiplices. 108

M

Militantem Ecclesiam. 198
Militanti Ecclesiæ. 422
Militantis Ecclesiæ. 60. 177. 237
Motu proprio. 392

N

Nomine dilecti filii. 329
Nobis nuper. 315
Nuper. 181. 194. 195. 242. 284. 290. 294

O

Officii nostri. 201
Omnes gentes. 210
Omnipotens. 17
Omnipotentis Dei. 97
Onerosa. 182. 274. 416
Orthodoxæ fidei. 272. 384

P

Pastoralis officii. 90. 168. 379. 424
Pastoris æterni. 91. 269
Paterna. 299. 300
Pias Christifidelium. 92
Pietatis. 275
Piis Catholicorum Regum. 109
Pontificia solicitudo. 298
Præclara. 190
Pro excellenti. 74
Pro nostro munere. 340

Q

Quæ ad restituendos. 347
Quoniam. 200

R

Rationi conguit. 123. 131. 137
Regimini. 94. 98. 112
Regularis disciplinæ. 250
Rerum. 203
Romanum decet. 28
Romanus Pontifex. 37. 173. 196. 236. 247. 303. 325. 402.
Romani Pontifices. 221
Romani Pontificis. 38. 47. 358

S

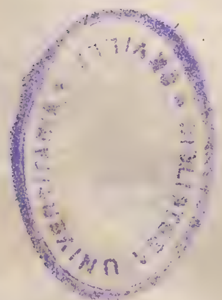
Sacra Congregatio. 248
Sacrosanctæ. 38. 185
Sacrosancti. 147. 243
Sacrosanctum. 226. 268. 295. 305. 311. 327. 361. 423.
Salvator noster. 307. 333
Salvatoris. 301. 376
Sanctissimus. 45. 152. 186. 251. 254. 255. 256. 318. 359.
Secretis. 289
Sedes Apostolica. 69. 324
Sinceræ fidei. 88
Singularia. 208
Singulari. 204
Superni benignitas. 201

T

Tonitrua. 316

V

Universalis. 205. 277
Universi. 54. 67
Ut ea. 218
Ut in prosequendo. 204
Ut penuriæ. 241

CON-

CONSTITUTIONES GREGORII XV.

ANNO II.

I.

De Exemptorum privilegiis circa animarum curam, & Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium Monasteria, & Prædicationem Verbi Dei.

Nonnulla dubia super ista Constitutione exorta fuere, super quibus emanatæ sunt declarationes Sacræ Congregationis Concilii, ab istomet Gregor., & Urban. VIII. ejus Successore respective approbatæ, quæ hic subiiciuntur.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constitut.

INSCRUTABILI Dei providentia universalis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, præsidentes, pastoralis nostræ solicitudinis partes esse dignoscimus, in eam curam præcipue incumbere, ut a dignis, & probatis tantum Sacerdotibus sancte administrentur ecclesiastica Sacramenta, atque ut Virginum Deo sacrarum Monasteria diligentissime custodiantur, & viri assumantur idonei ad prædicationis officium salubriter exequendum.

Concil. Trid. sess. 23. c. 15. circa Confessorum idoneitatem, & approbationem disponit.

§. 1. Sane Tridentinæ Synodi decretis provide cautum est, nullum Presbyterum, etiam regularem, posse Confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus judicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat.

Et sess. 25. c. 11., & c. 5. circa sanctimoniales statuit.

§. 2. Necnon, ut in Monasteriis, seu Domibus virorum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum secularium, præter eas, quæ sunt de illorum Monasteriorum, seu locorum familia personæ tam regulares, quam seculares ejusmodi curam exercentes, subsint immediate in iis, quæ ad d. curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cujus Diœcesi sunt sita. Itemque, ut Episcopi universi sub obtestatione divini judicii, & interminatione maledictionis æternæ in omnibus Monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero Sedis Apostolicæ authoritate clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari maxime procurent; inobedientes, atque contradictores per censuras ecclesiasticas, aliasque pœnas, quacumque appellatione postposita, compescentes.

Et sess. 24. cap. 4. circa Prædicatores Verbi Dei.

§. 3. Atque, ut regulares in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare volentes, se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Ecclesiis vero, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopi licentia: Contradicente autem Episcopo, nulli, etiam in suorum Ordinum Ecclesiis, prædicare præsumant.

Hic autem Pontifex super hujusmodi decretis nonnulla adjuxit quo ad exempt. privil. circa animarum curam, & Sacramentorum administratione.

§. 4. Verum, quia experientia compertum est, ecclesiastici regiminis rationes postulare, ut decretis ejusmodi aliquid adjungatur, matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuo valitura Constitutione decernimus, statuimus, & declaramus, ut deinceps tam regulares, quam seculares, quomodolibet exempti, sive animarum curam personarum secularium Monasteriis, seu Domibus regularibus, aut quibusvis aliis Ecclesiis, vel beneficiis, sive regularibus, sive secularibus incumbentem exerceant; sive aliàs ecclesiastica sacramenta, aut unum ex illis ministrent, prævia Episcopi licentia, & approbatione, sive quoquomodo in dictæ curæ exercitio, aut in eorumdem Sacramentorum, vel alicujus ex illis administratione de facto, absque ulla auctoritate se ingerant in his, quæ ejusmodi curam, seu administrationem con-

concernunt, omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni Diœcesani Episcopi, tamquam Sedis Apostolicæ delegati, plene in omnibus subiiciantur. Ad hæc tam regulares, quam seculares hujusmodi nullis privilegiis, aut exemptionibus tueri se possint, quominus, si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum Monialium, etiam regularibus subjectarum, ab Episcopo loci similiter tamquam ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant.

Et quoad Confessores.

§.5. Confessores vero, sive regulares, sive seculares quomodocumque exempti, tam ordinarii, quam extraordinarii, ad Confessiones Monialium, etiam regularibus subjectarum, audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei judicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & administrantes bona ad ejusdem Monasteria Sanctimonialium, ut præfertur, etiam regularibus subjectarum, pertinentia, sive regulares extiterint, sive seculares, quomodolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam Superioribus regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque juris remediis cogi, & compelli queant. Liceatque Episcopo ex rationabili causa Superiores regulares admonere, ut ejusmodi Confessores, atque Administratores amoveant: iisque Superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties, & quando opus esse judicaverit. Ac similiter possit Episcopus, una cum superioribus regularibus, quarumcumque Abbatissarum, Priorissarum, Præfectarum, vel Præpositarum eorumdem Monasteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere; absque ulla tamen ipsorum Monasteriorum impensa.

Et etiã quoad Prædicatores.

§.6. Ac demum habeat Episcopus, tamquam dictæ Sedis delegatus, auctoritatem coercendi, ac puniendi quoscumque exemptos tam seculares, quam regulares, qui in alienis Ecclesiis, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint. Ita ut Episcopi in suprascriptis casibus in prænominatas personas, in præmissis omnibus, & singulis, aut circa ea quoquo modo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra visitationem, per censuras ecclesiasticas, aliasque pœnas, uti ejusdem Sedis delegati, procedere, omnemque jurisdictionem exercere libere, & licite valeant.

Et ita, nec aliter judicari posse decernit.

§.7. Decernentes, sic per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Auditores, nec non Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis omnibus plene derogat.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tã Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Jo: Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujusvis terius instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tam secularium, quam regularium locorum, nec non illorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla Aurea, aut aliàs nuncupatis; Conservatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minime teneantur; & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad ea, quæ eisdem præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationẽ Romæ factã, omnes ligare statuit.

§.9. Cæterum, quia difficile foret, præsentes literas ad singula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innotescant, mandamus illas ad valvas Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, atque Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicari, & inibi affigi, & per aliquod temporis spatium dimitti, eisque detractis, earum exempla eo in loco relinqui.

Transumptis credi mandat.

§.10. Ac volumus, ut earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, in judicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis origi-

originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem subiicit.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, declarationis, decretorum, derogationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 5. Febr. 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, nonis Februarii, Pontificatus Nostri Anno II.

In nomine Domini Amen. Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1623. indictione sexta, die vero octava Mensis Februarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Gregorii divina providentia Papæ XV. anno Secundo, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranen., Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, & exinde remotis, deinde dimissis earumdem literarum copiis affixis, ut moris est, per nos Cosmum Modium, & Alexandrum de Rocchis Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursores.

Octavius Spada Magister Cursorum.

Subsequuntur hic aliquot Dubia super ista Constitutione exorta; Quorum resolutiones mox subiicientur.

Posita Constitutione Gregorii Papæ XV. de Exemptorum privilegiis &c. Dubitatur.

I. AN liceat Episcopis visitare Altaria regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, aut loca, ubi in iisdem Ecclesiis asservatur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi audiuntur Confessiones personarum secularium?

II. An Episcopi possint Regularibus præscribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel aliàs illorum privilegia restringere, ac moderari in Sacramentis administrandis?

III. An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos tam seculares, quam regulares, intelligatur etiam tributa in personas nullius Diœcesis?

IV. An eadem facultas competat inferioribus Prælatis proprium territorium, ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus?

V. An per eamdem Constitutionem in illis verbis, possit Episcopus una cum superioribus regularibus quarumcumque Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere; jus Abbatissas confirmandi Episcopis attributum censeatur.

VI. An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

VII. An Superiores regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus sanctimonialium sibi subjectarum audiendis.

VIII. An Confessiones, quas audiunt Superiores regulares electi, seu deputati, vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne?

IX. An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subjectarum?

X. An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium alterius Monasterii audire possit?

XI. An Confessores Regulares extraordinarii semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro una vice infra annum ad præscriptum sacri Concilii Tridentini, possint, virtute dictæ approbationis, pluries tamquam Confessores extraordinarii, earumdem Confessiones audire, absque nova Episcopi licentia?

XII. Cum in eadem Constitutione statutum sit, ut liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores regulares admonere, ut amoveant Confessores Monialium, atque Administratores bonorum ad earumdem Monialium Monasteria pertinentium; iisque Superioribus id facere detrectantibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties, & quando opus esse judicaverit: An ejusmodi causam Episcopus Superioribus regularibus significare teneatur?

XIII. An eadem Constitutio qua parte supponit Episcopi jurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum Monialium, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorumdem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an vero solum in notoriis, & cum scandalo populi?

Subsequuntur declarationes ad supradicta Dubia a Congregatione Card. S. Concilii Tridentini Interpretum datæ, & a Gregorio XV., ac postmodum ab Urbano VIII. respective approbata.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, Constitutionem san. mem. Gregorii XV. de exemptorum privilegiis, nequaquam subiicere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, Episcoporum jurisdictioni in his, quæ Sacramen-

mentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis secularibus administrandis iidem Regulares delinquunt, ac propterea.

AD I. Dubium respondit; Episcopis non licere in vim ejusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca, ubi in iisdem Ecclesiis asservatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi Confessiones personarum secularium audiuntur.

Ad II. Hac in parte Constitutionem nihil novi juris induxisse, nec ullam novam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse: Ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel aliàs illorum privilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari. Quod si aliunde Episcopis hujusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad III. Censuit ejusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius Diœcesis.

Ad IV. Non competere.

Ad V. Jus confirmandi Abbatissas minime fuisse Episcopis per Constitutionem attributam.

Ad VI. Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum Confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei judicentur, & approbentur. Ordinarios vero Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos posse, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si contingat, ut illorum facultas a Sede Apostolica ultra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad VII. Superiores regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competat audiendi Confessiones Monialium sibi subjectarum, posse, durante eorum officio, pergere sine alia Episcopi approbatione in Confessionibus audiendis illarum tantum, quæ sponte, ac proprio motu id ab eis petierint. At vero eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officiis, seu dignitatibus, expleto jam tempore a Constitutionibus cujusque Ordinis, vel aliàs legitime præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium Confessiones audire, nisi prius a Diœcesano Episcopo idonei judicati, atque approbati fuerint.

Ad VIII. Confessiones hujusmodi nullas, atque irritas esse.

Ad IX. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad Confessiones personarum secularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subjectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.

Ad X. Regularem ad audiendas Confessiones Monialium unius Monasterii ab Episcopo approbatum, minime posse audire Confessiones Monialium alterius Monasterii.

Ad XI. Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro una vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis ejusmodi illarum Confessiones audire; sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad XII. Non teneri ejusmodi causam significare Superioribus regularibus; sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio serio oneravit, ne facultate sibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, ejus rei in districto Dei judicio rationem reddituri.

Ad XIII. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi scandalo.

Quæ Sacræ Congregationis responsa ad se relata fel. rec. Greg. XV. & SS. D. N. Urbanus VIII. in omnibus approbarunt.

A. Card. Caetanus.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secr.

Subsequuntur alia duo Dubia ab eadem Congregatione declarata, & a Sanctissimo D. N. approbata.

AN Regularis absque legitima licentia accedens ad Monasterium Monialium regularibus subjectarum, ibique in loco colloquiis destinato cum Moniali colloquens, a Diœcesano Episcopo, tamquam Sedis Apostolicæ delegato, coerceri, & puniri possit? Dub.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, posse. Quam Congregationis sententiam Sanctissimus Dominus Noster Urbanus VIII. ad se relatam approbavit. Resolutio d. Dub.

An liceat Episcopo in vim Constitutionis san. mem. Greg. XV. de exemptorum privilegiis, punire Regulares, qui ad Abbatissæ electionem procedunt ante tempus ipsi Episcopo significatum, aut die electionis eidem nullatenus prænunciata? Dub.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumque usque ad præfinitum tempus expectare, si antea ipse expresse declaraverit, se uti velle facultate sibi hac in parte attributa, Abbatissarumque electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam vero declarationem licere Episcopo animadvertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatissæ electionem procedunt. Declaratio d. Dub.

Cos. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secr.

Coere-

LI.

Cœremoniale in Electione Summi Romani Pontificis observandum.

Plenissimam hujus Pontificis circa Pontificis electionem dispositionem vide in ejus Constit. XLI. Æterni. Tom. V. Par. IV. fol. 400. pro cujus observantia postea editum fuit Cœremoniale, cujus tenorem habes hic insertum.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constitutionis. DEcet Romanum Pontificem, quæ ad Ecclesiæ Catholicæ felix regimen salubriter a se statuuntur, ut quam facillime observentur, pastorali solicitudine providere, & ea, per quæ a se decreta debitum sortiuntur effectum, stabilire. Siquidem postquam novam Constitutionem de Romani Pontificis electione, ob causas in ea expressas, divina aspirante gratia edidimus; ne ejus usus, & observantia, veteri Rituali Ecclesiæ Romanæ fere inutili ob eamdem Constitutionem reddito, proprii Cœremonialis directione destitueretur; novum, prout sequitur, confici mandavimus. Quod cum post nonullorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium commisimus, diligens, ut res postulabat, adhibitum examen, confectum fuerit, & a Nobis approbatum; ut illud cum omnibus, & singulis in eo contentis, inviolabiliter observetur, ex nostri pastoralis officii debito, providendum censuimus.

Tenor autem illius est, qui sequitur.

CŒREMONIALE.

De Exequiis Rom. Pontificis. ROmano Pontifice vita functo, Cardinales, præstito in prima Congregatione juramento de observanda Constitutione Gregorii Papæ XV. de reformatione Conclavis, una cum aliis Constitutionibus, quæ legi, & jurari in ea hactenus consueverunt, exequias pro ejus anima, juxta ritum huc usque observatum, per novem continuos dies facere debent, nisi forte in illis novem diebus aliquod festum ex præcipuis, & magnis incideret, propter cujus observantiam exequias intetmitti debere Cardinalibus videretur; hoc enim casu in numero quidem novem dierum exequiarum intermissarum dies computantur: verum impensa, quæ in omissis exequiis facienda esset, in pauperes Christi juxta Pii IV. Constitutionem distribuenda est.

Impensis exequiarum. Qua etiam Constitutione, ut exequiarum impensis, quæ jam in immensum excreverant, modus, & finis aliquis esset, cautum est, ne impensæ illorum novem dierum, decem ducatorum millium summam, computatis omnibus, præter regalia Populo Romano præstari solita, excederent, & ut earum impensarum distributio juste fieret, tribus ex antiquioribus Cardinalibus, uni scilicet ex quolibet Ordine, ac S.R.E. Camerario, commissa fuit.

Missa Spiritus Sancti in Basilica S. Petri celebranda. Exequiis defuncti Pontificis completis, & interim Conclavi opportuno præparato, Cardinales in Basilica S. Petri, vel alibi pro temporis, & loci opportunitate conveniunt, ubi per Decanum Sacri Collegii, vel eo impedito, per alium ex antiquioribus Cardinalibus, Missa de Spiritu Sancto celebratur, & in fine per aliquem Prælatum, aut alium virum doctum habetur oratio, in qua monentur, ut sepositis omnibus privatis affectibus, solum Deum præ oculis habentes, Sanctæ Romanæ, & universali Ecclesiæ de Pastore sufficienti, & idoneo providere, omni qua possunt brevitate, ac diligentia curent, ad Apostolicarum Constitutionum, & Sacrorum Conciliorum præscriptum.

Ingressus in Conclave. Re divina peracta, clericus cœremoniarum capit Crucem Papalem, & procedit, quam Cardinales sequuntur, Episcopi primum, deinde Presbyteri, postremo Diaconi cum suis cappis violaceis: Crucem præcedunt familiares Cardinalium, & immediate Cantores (Hymnum, *Veni Creator Spiritus*, cantantes) post Cardinales sequuntur Prælati, atque ita processionaliter procedentes, Conclave ingrediuntur, & cum ad Cappellam pervenerint, Cardinalium Decanus apud Altare dicit Orationem (*Deus, qui corda fidelium*) qua finita leguntur, & jurantur per Cardinales Constitutiones de Romani Pontificis electione, & una cum eis Constitutio novissima Gregorii XV. Deinde Cardinales post sermonem habitum per Decanum, quo eos convenientibus verbis ad electionis negotium rite, & recte peragendum hortatur, ad cellas forte inter eos juxta Constit. Pii IV. distributas, divertunt, & post prandium omnes rursus simul congregantur, Officiales Conclavis, & alii præstant Sacro Collegio juramenta consueta.

Hora claudendi Conclave. Cardinales autem ingressi Conclave non exeant, vespere reversuri, sed in ipso omnino permaneant. Ipsumque Conclave, post ter jussu Cardinalis Decani personatam campanulam, videlicet prima vice circa primam horam noctis, secunda circa secundam, & tertia circa tertiam, exclusis omnibus, qui in conclavi remanere non debent, intus, & extra claudatur, & claves S. R. E. Camerario, ac Magistro cœremoniarum, & Prælatis custodibus Conclavis juxta solitum assignentur.

Conclavistis. Deinde accensis funalibus, tres Cardinales capita ordinum, & Camerarius una cum Magistro cœremoniarum latebras, & angulos omnes Conclavis diligenter perquirunt, ne quis ex iis, qui esse in Conclavi prohibentur, intus remanserit. In Conclavi autem esse possunt familiares Cardinalium, & alii officiales, & ministri Conclavis, qui in Constitutione Pii IV. recensentur, quibus adduntur duo alii, unus famulus pro Ma-

Magistris cœremoniarum, & alius pro Secretario Sacri Collegii, hac tamen conditione adjecta, ut famulus Magistrorum cœremoniarum, actu uni ex illis inserviat, & per sex menses ante fuerit ejus continuus commensalis, quæ conditio in famulo Secretarii similiter exigitur: omnium autem istorum Conclavistarum post prandium diei sequentis fit recognitio, ne quis inter illos forte esset ex iis, qui in Conclavi esse non possunt, quæ recognitio, ut certius fiat, jubentur Conclavistæ omnes intrare cappellam, & postea singillatim recensentur.

Colloquiis, literis, cibis, & vestibus.

Clauso conclavi, servari debent omnia, quæ de colloquiis, literis, & cibis, & quæ, de non ingredientibus Cardinalibus, aut iisdem, aut eorum familiaribus, postquam ingressi sunt, exeuntibus, in Constitutione Pii IV. sancita sunt. Quod vero attinet ad vestes, non solum cum ad electionem Cardinales procedunt, croceis uti debent, sed juxta vetus cœremoniale, cum aliquid collegialiter agendum est.

Capitulis ante electionem ac voce activa Cardinalium.

Porro capitula, quæ ante electionem fieri solent a singulis Cardinalibus subscribenda, etiam ad favorem conclavistarum fieri poterunt, vel ante ingressum conclavis, vel post ingressum, dummodo per ea non retardetur, aut differatur ingressus, vel electio. Quoniam autem juxta Constitutionem Pii IV. Cardinales, qui saltem in ordine Diaconatus constituti non sunt, ad electionem Romani Pontificis non admittuntur, inspiciendum erit, antequam ad electionis negotium procedatur, an aliqui ex Cardinalibus præsentibus ordine prædicto careant, nam si careant, a suffragio ferendo excludendi erunt, nisi privilegio Pontificio muniti sint. De Cardinali autem, cui ante mortem Pontificis, os fuit clausum, aliquando dubitatum est, verum a Pio V. fuit hæc dubitatio sopita per ejus decretum editum 26. Januarii 1571. quo declaravit hujusmodi oris clausuram cœremoniam quamdam esse ea de causa introductam, ut Cardinales antequam in Consistoriis, & Congregationibus suffragium ferant, de modestia, quæ ab ipsis in his, & aliis actibus adhiberi debet, quodammodo admoneantur, non autem pertinere ad præcipuam Cardinalium facultatem, quæ circa summi Pontificis electionem versatur, quæ declaratio Pii V. semper hucusque observata fuit.

Modo præcavendi nullitates electionis ab exequutoribus Constit. Gregorianæ.

Quoniam autem ex Gregoriana Constitutione ad actum electionis sub pœna nullitatis devenire non possunt Patres, nisi clauso Conclavi: tres Cardinales, & Camerarius ejusdem Constitutionis exequutores deputati providebunt, ut statim post clausum Conclave, diligens per aliquos fiat inquisitio super ipsa clausura, eaque in effectu reperta, curabunt, ut de ea publicum fiat documentum per Magistrum cœremoniarum rogandum, & post hujusmodi documentum, etiam si Conclave in totum, vel pro parte de facto apertum fuisse reperiatur, semper tamen clausum, & pro clauso censeri, & haberi debet ad effectum validitatis electionis, donec de consensu duarum partium Cardinalium præsentium, per secreta suffragia apertum esse declaretur. Hæc tamen declaratio, electioni, quæ ante ipsam facta fuerit, nullatenus præjudicare debet, neque ob ipsam declarationem, præcedens electio impugnari potest.

Formis electionis.

Mane sequenti post clausum præcedenti nocte Conclave, post solitum campanulæ sonum conveniunt Cardinales in eo præsentes, qui infirmitate non sunt impediti, ad Cappellam Paulinam, & ibi celebrata consueta Missa, & facta Cardinalium communione, statim ad negotium electionis procedere debent, quod quidem hodie ex Greg. Constitutione, uno tantum ex tribus modis, sive formis peragendum est, alioquin electio nullitatis vitio subjacet.

Prima forma eligen. Papam per inspirationem.

Primus modus est, qui quasi per inspirationem vocatur: quando scilicet omnes Cardinales, quasi afflati Spiritu Sancto, aliquem unanimiter, & viva voce Summum Pontificem proclamant; circa quem modum, ex Constitutione Gregoriana, infrascripta notari possunt.

Primum, hæc forma electionis practicari potest solum in conclavi, & eo clauso. Secundo, debet fieri electio secundum hanc formam ab omnibus, & singulis Cardinalibus in Conclavi præsentibus. Tertio, communiter, & nemine eorum dissentiente. Quarto, nullo præcedente de persona tractatu, & per verbum (eligo) intelligibili voce prolatum aut scripto expressum, si voce non possit proferri, exemplum autem hujus potest esse hujusmodi. Si aliquis Patrum, clauso Conclavi, nullo, ut præfertur præcedente speciali tractatu, diceret, Reverendissimi Domini: perspecta singulari virtute, & probitate Rmi Dñi N. judicarem illum eligendum esse in summum Pontificem, & ex nunc ego ipsum eligo in Papam. Deinde hoc audito, si cæteri Patres, nemine excepto, sequentes primi sententiam, eodem verbo (eligo) intelligibili voce prolato, aut si non potest, in scriptis expresso, eumdem N. de quo nullus specialis tractatus præcessit, communiter eligerent, ipse N. esset canonice electus & verus Papa, secundum hanc electionis formam, quæ dicitur per inspirationem.

Secunda forma eligen per compromissū.

Secundus modus est per compromissum, quando scilicet Cardinales ad electionem per hanc formam, seu viam procedere volentes, committerent aliquibus ex Patribus eligendi potestatem, ut vice omnium Ecclesiæ Catholicæ provideant de Pastore, cujus formæ praxis potest esse hujusmodi. Primo omnes, & singuli Cardinales in Conclavi præsentes, nemine eorum dissentiente, in aliquos ex Patribus compromissum faciunt, exempli gratia in hanc formam. *In nomine Domini. Amen.* Anno ab ejusdem &c. Mense &c. Die &c. Nos Episcopi, Presbyteri, & Diaconi S. R. E. Cardinales omnes, & singuli in Conclavi existentes, videlicet NN. (& singillatim omnes nominentur Cardinales) elegimus, & eligimus per viam procedere compromissi, & unanimiter, & concorditer, nemine discrepante, elegimus com-

compromissarios N. N., & N. Cardinales &c., quibus damus plenariam facultatem, & potestatem providendi S. R. E. de Pastore, sub hac forma videlicet (Hic optimum erit, ut Cardinales compromittentes exprimant modum, & formam, secundum quam compromissarii debebunt eligere, & secundum quam electus debet censeri verus, & legitimus Papa, ut puta, si electi sint tres compromissarii, declarandum est, an ad hoc, ut electio sit valida, prius proponere debeant Sacro Collegio personam, vel personas ab ipsis nominandam, vel nominandas ad Pontificatum, an vero absolute debeant electionem peragere;an omnes tres debeant convenire in unam personam, an vero sufficiat, quod duo in unam concordent, & an debeant nominare aliquem de Collegio, vel etiam aliquem extra Collegium: & alia his similia.) His autem, vel aliis similibus expressis,addi compromissioni solet tempus, ad quod usque volunt Cardinales, potestatem compromissarios habere eligendi, & postea subjunguntur hæc verba. Et promittimus Nos illum pro Romano Pontifice habituros, quem DD. compromissarii secundum formam prædictam duxerint eligendum, vel alia ad formam compromissariis præscriptam accommodata.

Secundo, completo hujusmodi mandato, compromissarii ad partem in aliquo loco separato se conferunt, & de electione facienda tractant, & solet inter eos præmitti protestatio, quod per quamcumque prolationem verborum, suum dare consensum non intelligunt, nisi in scriptis illum expresse ponant. Et hæc protestatio videtur necessaria inter compromissarios, ut verbis humanis, & reverentialibus inter se sine præjudicio uti possint.

Tertio, facta per compromissarios electione secundum formam eis præscriptam, & servatis iis, quæ Gregorius Decimusquintus in sua Constitutione jussit, electus per hujusmodi viam compromissi est canonicus, & verus Papa.

Tertia forma eligen. per simplex scrutiniũ vel cum accessu.

Tertius modus, seu forma Electionis Romani Pontificis est,quæ vocatur per scrutinium, vel per scrutinium, & accessum, cujus formæ ritus secundum Gregorianam Constitutionem, quæ vult non solum scrutinium fieri secretum, sed etiam accessum, continet tres actiones, alteram, quæ ante scrutinium, alteram, quæ scrutinium, & tertiam, quæ post scrutinium appellari potest.

Ante scrutinii actus sunt quinque, videlicet præparatio schedularum scrutinii, & accessus; Extractio scrutatorum, & deputatorum pro votis infirmorum per sortem; scriptio schedularum scrutinii; Earum complicatio, & obsignatio.

Schedularum præparatio ad Magistros Cœremoniarum pertinet, qui eas impressas, ubi fieri poterit, alioquin unius manu scriptas secundum formam inferius describendam accipient tam pro scrutinio, quam pro accessu, & ponent in duobus discis vulgo (bacili) nuncupatis, quos in mensa ante Altare collocabunt, ut inde possint Cardinales, cum opus fuerit, schedulas sumere.

Forma schedularũ scrutinii.

Forma autem schedulæ scrutinii quoad ejus figuram attinet, erit altera parte longior, hoc est plus longa, quam lata; longitudo ejus erit fere palmi, latitudo autem dimidii palmi. Quo vero ad contenta in ea, in anteriori ejus parte, quæ brevitatis gratia facies nominari potest, tria continere debet; Primo in superiori parte secundum ejus latitudinem, duo hæc verba (Ego Card.) cum tanta ab invicem distantia, ut inter ipsa, nomen proprium Cardinalis eligentis scribi possit, & paulo inferius duos circulos parvos, ad loca sigillorum indicanda.

Secundo, in medio continere debet hæc verba.

Eligo in Summum Pontificem Reverendissimum Dominum meum D. Cardinalem.

Forma schedulę accessus.

Tertio, in parte inferiori alios duos parvos circulos, ad loca sigillorum similiter demonstranda. Forma vero schedulæ accessus, eadem prorsus est, quæ scrutinii, nisi quod in medio ejus, loco verborum (Eligo in Summum Pontificem Rm̃um Dominum meum Card.) ponuntur hæc verba (Accedo Rm̃o D. meo D. Cardinali. Verum facilius, quæ dicta sunt, percipientur ex infrascriptis figuris, & exemplis.

EXEM-

EXEMPLUM FACIEI SCHEDULÆ SCRUTINII.

Ego Card.

Eligo in Summum Pontificem
R̃mum D. meum D. Cardin.

Forma Schedulæ Accessus.

EXEMPLUM FACIEI SCHEDULÆ ACCESSUS.

Ego Card.

Accedo Reverendissimo Domino meo D. Cardin.

In exteriori autem parte Schedularum tam Scrutinii, quam Accessus, quæ tergum nominari potest, duo sunt imprimendi limbi ex illis, quos ad ornatum librorum impressores adhibent, & vulgari vocabulo, *fregi*, nuncupant., quorum primum circa sui medium continet hoc verbum, *Nomen*, impressum secundum longitudinem ipsius limbi; alterum vero continet hoc verbum, *Signa*, similiter impressum, ut præcedens. Hi autem limbi excogitati sunt ad obscurandum diaphanum paginarum, ne scilicet ad lumen nomina, & signa eligentium conspici possint; ubi vero impressoris copia non fuerit, limborum defectus lineis suppleri poterit. Sed hæc fient clariora per infrapositam figuram tergi Schedularum scrutinii, & accessus.

EXEMPLUM TERGI SCHEDULARUM SCRUTINII, ET ACCESSUS.

Nomen.

Signa.

De Scrutatoribus, & Infirmariis.

Secundus actus Antescrutinii est extractio Scrutatorum, & Deputatorum pro votis infirmorum; quæ extractio, antequam ad Scrutinium procedatur, sorte facienda est, hoc modo. In uno sacculo, aut vase, publice ponantur tot Schedulæ, vel si magis placet, spherulæ ligneæ palam numeratæ, quot sunt Cardinales præsentes in Conclavi, cum eorum nominibus; Deinde per ultimum Diaconum extrahantur primo Scrutatores tres, & postea tres Deputati pro votis infirmorum, qui brevitatis gratia infirmarii appellari possunt, de quorum omnium officio inferius suo loco scribetur. Quod si in extractione Scrutatorum, & infirmariorum, ac etiam Recognitorum, de quibus suo loco dicetur, extracti fuerint Cardinales, qui ob infirmitatem, aliudve impedimentum muneribus prædictis satisfacere non possint, alii non impediti, loco illorum extrahantur. Peracta vero extractione, schedulæ, seu spherulæ eorum, qui extracti fuerunt, in sacculum, seu in vas iterum coniiciantur.

Tertius actus Antescrutinii est Schedularum Scrutinii scriptio, quæ fiet hoc modo. Ad duas, vel plures parvas mensas, quæ erunt cum atramento, & calamis paratæ in loco Cappellæ apto, ut qui scribunt conspici possint, quid vero scribitur, non possit, accedent Cardinales per ordinem, incipiendo a Decano, & ibi sedentes in scabellis paratis, Schedulam quisque suam acceptam prius ex disco, scribet hoc modo. Primo in prima parte in spatio inter verba (Ego Card.) scribet proprium nomen; deinde in secunda parte nomen illius, quem eligit, charactere tamen, quantum fieri potest, alterato, ut manus scribentis cognosci non possit; & caveat, ne plures in Schedula scribat, quia suffragium juxta Gregorianam Constitutionem esset nullum. In tertia vero parte signa, hoc est numerum aliquem, & dictum aliquod Scripturæ, seu verbum, aut aliquid hujusmodi; ut in exemplo, pro faciliori intelligentia oculis subjecto, videre est.

EXEM-

EXEMPLUM SCHEDULÆ SCRUTINII SCRIPTÆ.

Ego Bonifacius Card. Caetanus.

Eligo in Summum Pontificem
Rev. D. meum Cardin. Baronium.

18. *Gloria in excelsis.*

Ego Robertus Card. Bellarminus.

Eligo in Summum Pontificem
Rev. D. meum Cardin. Baronium.

18. *Gloria in excelsis.*

Nomen.

Signa.

De complicanda Schedula.

Quartus actus antescrutinii est Schedularum complicatio, quæ, ut expeditius peragi a Cardd. valeat, poterit a Cœremoniariis Magistris, cum eas præparant, fieri in hunc, qui sequitur modum. Binæ fient plicaturæ ex utraque parte cujusque Schedulæ, itaut nomen eligentis, & signa cum fuerint scripta, maneant tecta ex utraque parte a limbis; deinde quod reliquum est, ita complicetur, ut Schedula fere ad latitudinem pollicis redigatur, prout ex complicata Schedula, quæ hic exempli gratia ponitur, conspici potest.

Quid hac in re peragi debeat a Magistris Cœremoniarum.

Cæterum Magistri Cœremoniarum Schedulas non complicatas, ut supra, sed explicatas, & cum cera rubra in parvis circulis, ponent in discis; & Cardinales postquam eas ut supra scripserint, eo usque solum plicabunt, quo nomen, & signa eligentis tegantur, reliquas autem plicaturas tunc facient, cum Schedulas, ut infra dicetur, obsignaverint.

De Schedulis obsignandis.

Quintus, & postremus actus Antescrutinii est Schedularum obsignatio, quæ ab uno quoque Cardinali facienda erit in tergo Schedularum cum sigillo ad hoc parato in loco parvorum circulorum, ubi cera fuerit posita. Porro sigillum non debet esse solitum Cardinalis, sed aliud, & secrete habitum, & ita simplex, ut facile notari possit, veluti, si in sigillo sculpantur aut tres numeri, aut tres literæ, vel literæ, numeri, vel una tantum imago, & hæc de Antescrutinio sufficiant. Cæterum, quod attinet ad Cardinales infirmos, aut aliter impeditos, inferius suo loco dicetur.

De Scrutinio, ejusque partibus.

Sequitur secunda actio, quæ nomine Scrutinii appellata fuit. Octo sunt hujus actionis actus, videlicet: Delatio Schedulæ, Juramenti præstatio, Positio Schedulæ in calicem, Schedularum mixtio, Earum numeratio, Scrutinii publicatio, Schedularum in filum insertio, earumque depositio seorsum.

De delatione Schedulæ in Calicem, & Juramento.

Delatio Schedulæ, & duo sequentes actus, qui melius simul describuntur ob eorum connexitatem, hoc modo fient. Quilibet Cardinalis propriam Schedulam, postquam illam scripserit, obsignaverit, & complicaverit, duobus primis digitis sumet, ac elevata manu palam deferet ad Altare, penes quod stant Scrutatores. in quo est calix ma-

magnus ad recipiendas Schedulas paratus, & patena coopertus, ibique genuflectens aliquantulum orabit; deinde surgens, alta, & intelligibili voce, jurabit in hanc formam, quæ in tabella super Altari posita descripta habetur: TESTOR CHRISTUM DOMINUM, QUI ME JUDICATURUS EST, ME ELIGERE, QUEM SECUNDUM DEUM JUDICO ELIGI DEBERE, ET QUOD IDEM IN ACCESSU PRÆSTABO. Post hæc schedulam in patenam ponet, & per patenam mittet in calicem; quo facto inclinabit se ad altare, & ad suum locum revertetur. Et hæc servanda erunt, si Cardinalis ad Altare pergere possit, nam si ob infirmam valetudinem non possit, & præsens in Cappella sit, ultimus Scrutator discum cum Schedulis ad eum deferet, ex quo Cardinalis infirmus, unam accipiens, eam in loco suo secrete, ut supra dictum est, conficiet; deinde prævio juramento prædicto, Schedulam obsignatam, & complicatam eidem Scrutatori tradet, qui eam palam deferet ad Altare, & sine Oratione, & Juramento in patenam ponet, & per eam in calicem mittet; quę omnia observanda erunt per ultimum Scrutatorem erga eos Cardinales, qui in Cappella præsentes, ob valetudinem ad Altare pergere non poterunt. Si vero aliqui Cardinales infirmi sint in suis Cellis, tres Cardd. Infirmarii, ut supra extracti, ad eos accedent cum capsula altitudine unius palmi, in cujus superiori parte sit rima, seu foramen ejus magnitudinis, ut per illud Schedula complicata possit per suam latitudinem intus capsulam transmitti; quam capsulam, antequam Scrutatores Infirmariis tradant, palam aperient, ut cæteri Cardinales possint eam inanem, & vacuam conspicere: deinde claudent, & Clavem ponent super Altare: deinde Infirmarii cum capsula clausa, & cum parvo disco tot Schedulas continente, quot sunt infirmi Cardinales, ad unumquemque eorum accedent; & infirmi acceptas ex disco Schedulas, secrete scribent, obsignabunt, & complicabunt, & prævio jam dicto juramento, in capsulam per rimam mittent; quod si infirmi scribere non possint, alii eorum arbitrio deligendi, præstito de secreto servando in manibus Infirmariorum juramento, prædicta facient: atque hi advertere debent, quod non solum juramenti vinculo tenentur servare secretum, sed etiam in excommunicationem latæ sententiæ, si contrafecerint, incurrent. His peractis, Infirmarii ad Cappellam revertentur cum capsula, quam Scrutatores aperient, & Schedulas in ea contentas, palam numerabunt, & tot repertas, quot sunt infirmi, ponent singillatim in patenam, & per patenam simul omnes in calicem. Ne autem nimis in longum protrahatur Scrutinii actio, Infirmarii poterunt proprias Schedulas post Decanum conficere, & in calicem ponere, deinde dum cæteri Cardd. Scrutinium agunt, ad infirmos pergere ad accipienda eorum suffragia, eo modo, quo proxime ante dictum est.

Impeditis valetudine. *Infirmis.* *Monitiones.*

Quartus actus Scrutinii est Schedularum permixtio, quæ fiet per primum Scrutatorem, calice, in quo ipsæ Schedulæ positæ fuerunt, patena cooperto, pluries agitato.

Mixtione Schedularum.

Quintus actus est numeratio Schedularum, quæ palam fiet per ultimum Scrutatorem, capiendo singillatim unamquamque Schedulam ex calice, eamque ponendo in alium, qui ad hoc paratus sit, calicem vacuum. Quod si numerus Schedularum non respondeat numero Cardd. omnes comburendæ sunt, & iterum, id est secunda vice, ad suffragia statim est deveniendum. Si vero numerus Schedularum, numero Cardd. respondeat, prosequendi sunt alii actus Scrutinii.

Numeratione Schedularum.

Sextus actus est publicatio Scrutinii, quæ per Scrutatores, qui sedent ad mensam ante Altare positam, fiet hoc modo: Primus Scrutator accipiet unam Schedulam, eamque intactis sigillis explicabit, & viso in ea Schedula, electi nomine, eam tradet secundo Scrutatori, qui pariter eodem electi nomine perspecto, eamdem tradet tertio, qui illam alta, & intelligibili voce perleget, ut omnes Cardinales præsentes notare possint suffragium in folio impresso, quod penes se habebunt cum nominibus omnium Card., notabit autem juxta nomen Card. ex Schedula recitati: Idem faciendum erit de cæteris Schedulis in calice positis usque ad ultimam: Quod si in Scrutinii publicatione, inveniant Scrutatores duas Schedulas ita complicatas, ut ab uno tantum datas fuisse appareat, si quidem unus, & idem in utraque electus fuerit, Schedulæ prædictæ habebuntur, & notabuntur pro uno suffragio; si vero diversi fuerint nominati, neutrum suffragium validum erit, prout in Bulla Gregoriana statuitur de illa Schedula, in qua plures nominati sunt; Scrutinium tamen neutro casu vitiatur. Cæterum suffragia prædicta, finita Scrutinii publicatione, poterunt a Patribus juxta nomina Cardinalium, qui ea obtinuerunt, in unam summam redigi, vel in separato folio notari, hoc modo. Reverendissimus Dominus Cardinalis A. habet suffragia 20. & Reverendissimus D. Cardinalis B. habet suffragia 15., & sic de aliis; quod fit, ne Cardinales, cum opus est, cogantur semper numerare suffragia, quæ juxta nomina Cardinalium notarunt.

Publicatione Scrutinii.

Septimus actus Scrutinii est Schedularum in filum insertio, quæ, ut Schedulæ ipsæ cautius conservari possint, excogitata fuit. Hæc autem insertio fiet per ultimum Scrutatorem; inserendo Schedulam unamquamque, postquam eam perlegerit, acu cum filo ad hunc effectum parato, in loco ubi est verbum, ELIGO.

Schedularum in filum insertione.

Octavus, & postremus Scrutinii actus, est depositio Schedularum seorsum, quæ similiter fiet per ultimum Scrutatorem, qui finita insertione omnium Schedularum in filum, capita fili nodo junget, & Schedulas omnes ita colligatas in alium calicem vacuum, vel in mensa seorsum ponet.

Postscrutinio, & ejus actibus.

Sequitur tertia, & postrema actio, quæ post-

Accessu.

Postscrutinium appellata fuit, cujus actus, si sequuta sit electio per Scrutinium, tres tantum sunt, videlicet, Numeratio Schedularum, Recognitio suffragiorum, & Schedularum combustio; de quibus inferius suis locis dicetur. Si vero per Scrutinium non sit sequuta electio, actus sunt septem, videlicet; Accessus; Sigillorum, & signorum aperitio; Eorum annotatio; Suffragiorum examen; Suffragiorum Scrutinii, vel Scrutinii, & Accessus numeratio; Eorum recognitio; Et Schedularum combustio.

Differentiis Schedularum Accessus, & Scrutinii.

Primus itaque actus, est Accessus, qui immediate post Scrutinium, hoc est, post depositas seorsum Scrutinii Schedulas fiet, nisi forte in Scrutinio fuerit creatus Papa; tunc enim nullus fieri debet accessus. In quo quidem accessu eadem omnia servanda sunt a Cardinalibus, quæ dicta sunt servari debere in Scrutinio peragendo tam in Schedularum scriptione, obsignatione, complicatione, delatione, & positione in calicem, quam in earum numeratione, publicatione, notatione suffragiorum, & insertione in filum, ac depositione seorsum; exceptis tamen infrascriptis. Primo, quod Cardinales Schedulas pro accessu sumere debent ex disco Schedularum accessus; Secundo in Schedularum accessus scriptione si Cardinalis nemini velit accedere, debet in media Schedulæ parte loco nominis Cardinalis, qui scribendus esset, si ad eum fieret accessus, scribere, NEMINI. Schedula autem accessus scribi, & obsignari debet cum eisdem sigillis, & signis Schedulæ Scrutinii, sub pœna nullitatis suffragii ipsius accessus; Tertio, quod non potest accessus fieri ad eum Cardinalem, qui in Scrutinio saltem unum suffragium non obtinuerit, neque ad eum, qui ab ipsomet Cardinali fuit in Scrutinio nominatus. Quarto, quamvis in accessu non liceat plures nominare, sicut non licet in Scrutinio plures eligere, sub pœna nullitatis suffragii, tam in accessu, quam in Scrutinio; nihilominus licebit accedere uni ex pluribus nulliter a se nominatis in Scrutinio, dummodo ei ab alio aliquod suffragium, non tamen nulliter, ut præfertur, in ipso Scrutinio datum fuerit; Quinto, quod in accessu non præstatur juramentum, de quo supra, quia in Scrutinio fuit jam præstitum per illa verba: (Et quod idem in accessu præstabo.) Sexto, denique Infirmarii deferre debent ad infirmos Schedulas accessus, & simul etiam unum folium impressum, in quo sit notatus suffragiorum numerus palam recognitus, quæ quisque Card. in Scrutinio nominatus obtinuerit.

Secundus, tertius, & quartus actus postscrutinii sunt sigillorum, & signorum aperitio, eorum adnotatio, suffragiorum examen, qui tunc solum locum habere possunt, quando sequuta est electio per Scrutinium, & Accessum; fieri autem debent hoc modo.

Inspectione, aperitione, & numeratione, seu annotatione Schedularum.

Primus Scrutator Schedulas accessuum, quos obtinuit electus, in ea parte solum, quæ signa continet, aperiet, & inspectis diligenter earum sigillis, & signis, apertas, ac in filo, ut erant, insertas, tradet secundo Scrutatori, & secundus, eadem inspectione facta, porriget tertio, qui alta, & intelligibili voce, sigilla, & signa prædictarum Schedularum enunciabit, & adnotabit in latere sinistro folii impressi, ad hunc effectum parati, sub verbis (sigilla, & signa accessuũ) quam etiam adnotationem facient cæteri Cardinales, si voluerint, in simili folio impresso.

Examine suffragiorum.

Deinde primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus inspicientibus, pro accessuum prædictorum examine capiet Schedulas Scrutinii, & incipiens ab uno capite fili, in quo insertæ sunt, sigillum primæ ejus Schedulæ quæret in sigillis accessuum notatis, ut supra in folio impresso, & si illud in eo non invenerit, omissa prima Scrutinii Schedula, capiet secundam, ejusque sigillum similiter quæret; quod si etiam non invenerit, capiet tertiam, & deinde sequentes singillatim, donec sigillum alicujus earum inveniat; eoque invento, Scrutinii Schedulam in ea parte, ubi signa sunt, aperiet, & si non invenerit, signa hujus Schedulæ concordare cum signis accessus, Schedulam illam omittet, & aliam capiet, sicut paulo ante de schedulis non concordantibus sigillo dictum est; si vero invenerit signa concordare, ostendet illa secundo, & tertio Scrutatoribus, qui una cum ipsis, post diligens examen super identitate sigillorum, & signorum ambarum Schedularum, Scrutinii scilicet, & Accessus, inspiciet, an idem, vel diversi in utraque Schedula sint nominati; & si idem nominatus sit, suffragium accessus, nullum censebitur; si vero diversi nominati sint, suffragium accessus, pro valido habebitur, & hoc casu, tertius Scrutator sigillum, & signa Schedulæ Scrutinii, ac etiam nomen electi, qui in ea continetur, alta, & intelligibili voce enunciabit, & adnotabit in latere dextero prædicti folii impressi, sub verbis (sigilla, & signa Scrutinii respondentia accessibus) notabit autem ea, ex adverso accessus concordantis in sigillo, & signis; quam adnotationem cæteri quoque Cardinales, si voluerint, in simili folio impresso facient.

Sed hujusmodi actus, qui explicatione difficiliores sunt, quam operatione, exemplo melius percipientur.

EXEM-

EXEMPLUM

Folii impressi, in quo Accessus, & Scrutinii, Sigilla, ac Signa concordantia annotantur.

Sigilla, & Signa Accessuum.	*Sigilla, & Signa Scrutinii Accessibus respondentia.*	*Cardinales nominati in Scrutinio.*
ACD. 43. Deus.	BRF. 32. Bonitas.	Card. S. Euseb.
BRF. 32. Bonitas.	RGI. 50. Beatitudo.	Card. S. Sixti.
RGI. 50. Beatitudo.		
NSP. 26. Gloria.		

Monitio ad Scrutatores.

Quod si fortasse in ista inquisitione contingat, duas, vel plures Schedulas Scrutinii reperiri cum eisdem sigillis, & signis alicujus Schedulæ accessus, tunc si in earum aliqua, electus nominatus fuerit, in alia vero alius, primus Scrutator, reliquis Scrutatoribus similiter inspicientibus, Scrutinii Schedulas hujusmodi, & Schedulam accessus, in ea etiam parte, in qua est nomen eligentis, & accedentis aperiet, ut constare possit secundum Gregorianam Constitutionem, de validitate, vel invaliditate accessus; si vero in aliqua hujusmodi Schedularum Scrutinii concordantium cum accessu, non sit nominatus electus, debent eæ Schedulæ omitti, & ad subsequens procedendum erit.

De numeratione suffragiorum.

Quintus actus postscrutinii est numeratio suffragiorū, vel scrutinii solius, vel scrutinii, & accessus, quæ fiet per Scrutatores semper, sive sit electio, sive non, & siquidem sequuta non sit electio; ut sciatur, quod in eo Scrutinio, vel Scrutinio, & accessu, non habetur Papa: si vero sequuta sit, ut constet de canonica Pontificis electione, fiet autem hæc numeratio suffragiorum hoc modo. Scrutatores in unam summam redigent suffragia, quæ quilibet nominatus in Pontificem obtinuit, sive in Scrutinio solo, sive in Scrutinio, & accessu simul; & si invenerint, nullum ex nominatis ad duas tertias partes suffragiorum pervenisse, non habetur Papa in illo Scrutinio, sive Scrutinio, & accessu; Si vero invenerint aliquem ex nominatis, duas tantum partes suffragiorum obtinuisse, aperient electi Schedulam, etiam in parte, in qua est nomen eligentis; & siquidem ex ea apparuerit, electum alii suffragatum fuisse, electio ejus erit canonica; si vero constiterit, sibi suffragium dedisse, ejus electio ex dispositione Gregorianæ Constitutionis nulla erit, ob defectum unius suffragii. Si denique plures invenerint, duas tertias partes suffragiorum obtinuisse, vel etiam ultra duas tertias, tunc in suffragiorum paritate, nullus erit electus; in imparitate vero, ille est canonicus Papa, qui superat alium, etiam in uno suffragio.

Recognitione, & Recognitorum extractione.

Sextus actus postscrutinii est recognitio, quæ per recognitores, sive sequuta sit electio, sive non, fiet; inspiciendo tam Schedulas Scrutinii, & accessus, quam suffragiorum adnotationes factas per Scrutatores, ut per hujusmodi recognitionem constare possit, an Scrutatores sincere, & fideliter muneri suo satisfecerint: Recognitores autem extrahentur sorte, ut Scrutatores, & Infirmarii, statim quidem post Scrutinium, si sequuta sit in eo electio; si vero non sit sequuta, post Scrutinium, & accessum, cum scilicet Scrutatores suum impleverint munus per numerationem suffragiorum, & hæc extractio fiet, sive sequuta sit electio in Scrutinio, & accessu, sive non.

Combustione Schedularum.

Septimus, & postremus actus postscrutinii est combustio omnium Schedularum, quæ semper, & palam per Scrutatores fiet, ac statim post recognitionem, sive electio sit sequuta, sive non. Et hæc omnia, quæ de Scrutinii ritibus sunt exposita, servanda erunt diligenter a Cardinalibus in omnibus Scrutiniis, sive fiant mane post Missam, sive Vespere post Hymnum (*Veni Creator Spiritus*). Atque hi sunt Ritus ex præscripto Constitutionis Gregorii Papæ XV. in electione Romani Pontificis observandi.

Approbatio inserti Cœremonialis.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia nostra, ac de apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula in prædicto Cœremoniali ordinata, & quomodolibet contenta, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus; illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Jussio illud omnino observandi, & in nihilo immutandi.

§. 2. Eaque a Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, omnibusque, & singulis aliis, ad quos spectat, & spectare quomodolibet poterit in futurum, omnino observari præcipimus, & mandamus; ac Cœremoniale hujusmodi in totum, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi prohibemus.

Ac non aliter judicandi, aut interpretandi.

§. 3 Decernentes, sic, & non aliter per quoscumque, ac eosdem S. R. E. Cardinales,

les, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere.

Derogatio contrariorum. §.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in primodicta Constitutione volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis. §.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, adjectionis, præcepti, mandati, prohibitionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. die 12. Martii 1621. An.II. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1621., quarto Idus Martii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LII.

Canonizatio S. Theresiæ Virginis, tam Fratrum, quam Monialium Carmelitarum Discalceatorum Fundatricis: Ejusque relatio in numerum Sanctarum Virginum, & Festivitatis institutio die quinta mensis Octobris quotannis celebrandæ.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium. Omnipotens sermo Dei, cum de sinu Patris ad hæc inferiora descendisset, ut erueret nos de potestate tenebrarum, completo dispensationis suæ tempore, transiturus de hoc Mundo ad Patrem, ad propagandam per totum terrarum orbem electorum suorum Ecclesiam, quam sanguine suo acquisiverat, eamque verbo vitæ erudiendam, ad confundendam sapientiam sapientium, & destruendam omnem altitudinem, quæ adversus Deum extollebatur, non multos nobiles elegit, nec multos sapientes, sed contemptibiles mundi; qui non in sublimitate sermonis, nec in humanæ sapientiæ verbo, sed in simplicitate, & veritate ministerium suum, ad quod a diebus æternitatis prædestinati erant, adimplerent.

Theresia Virgo in diebus nostris a Deo suscitata, thesaurisque suæ gratiæ, & miraculorũ gloria illustrata est. §.1. In sequentibus vero generationibus, cum juxta præordinata tempora, plebem suam per servos suos fideles visitare dignatus est, plerumque parvulos, & humiles assumpsit; per quos Catholicæ Ecclesiæ ingentia præstaret beneficia: quibus ipse, juxta verbum suum, abscondita a sapientibus, & prudentibus regni cœlestis mysteria revelaret; eosque supernorum charismatum donis adeo illustraret, ut omnium virtutum, ac bonorum operum exemplis Ecclesiam foverent, ac signorum gloria clarificarent; in diebus vero nostris fecit salutem magnam in manu feminæ: suscitavit enim in Ecclesia sua, veluti novam Debboram, Theresiam Virginem; quæ postquam mirabili victoria carnem suam perpetua virginitate, mundum admirabili humilitate, & cunctas adinventiones diaboli multis, maximisque virtutibus superasset, excelsiora moliens, & virtutem sexus animi magnitudine supergressa, accinxit fortitudine lumbos suos, & roboravit brachium suum, & instruxit exercitus fortium; qui pro domo Dei Sabaoth, & pro lege ejus, & pro mandatis ejus armis spiritualibus decertarent, quam Dominus ad tantum opus peragendum abundanter implevit Spiritu sapientiæ, & intellectus, & thesauris gratiæ suæ adeo illustravit, ut splendor ejus, tamquam stella in Firmamento, fulgeat in domo Dei in perpetuas æternitates.

Et ideo uti Sancta venerari debet, ut cognoscant omnes Deum. §.2. Dignum igitur, & congruum existimavimus, ut quam Deus, & Unigenitus Filius ejus Dominus noster Jesus Christus, quasi sponsam ornatam corona, & decoratam monilibus suis, in gloria miraculorum plebi suæ manifestare dignatus est, Nos quoque pro Pastorali solicitudine nostra in universali Ecclesia, cui, licet meritis minime suffragantibus, præsidemus; tamquam sanctam, & electam Dei, colendam, & venerandam, apostolica auctoritate decreverimus, ut omnes populi confiteantur Domino in omnibus mirabilibus ejus, & cognoscat omnis caro, quoniam non defecerunt in diebus nostris miserationes ejus: qui, quamvis peccatis nostris existentibus, visitet nos in virga indignationis suæ, non tamen continet in ira sua misericordias suas; dum in afflictionibus nostris novis nos præsidiis munit, & amicos suos multiplicat, qui Ecclesiam suam meritorum, & intercessionum suffragiis protegant, ac defendant.

Theres. anno 1515. parentibus, & genere præclaris orta, vitæ integritate emicuit, & suæ sanctitatis specimen dedit. §.3. Atque, ut universi Christifideles intelligant, quam abunde in ancillam suam effuderit Deus de Spiritu suo, ac propterea erga ipsam devotio in dies augeatur, insigniores quasdam ejus virtutes, & aliqua ex magnalibus, quæ in manu ejus operatus est Dominus, his literis duximus inserenda. Nata est Theresia Abulæ in Regno Castellæ, Anno salutis humanæ millesimo quingentesimo quintodecimo, parentibus, ut genere præclaris, ita etiam vitæ integritate conspicuis; a quibus in timore Domini educata, admirandum futuræ sanctitatis in tenerrima adhuc ætate specimen dedit: nam cum Martyrum Acta perlegeret, adeo Sancti Spiritus igne cor ejus intra eam concaluit, ut cum fratre germano etiam puero Domo aufugerit, ut in Africa trajiceret, ubi sanguinem, ac vitam pro testimonio Jesu Christi profunderet. Sed occursu patrui revocata, cum optimam sortem sibi ereptam esse, jugibus lacrymis deploraret, ardens martyrii desiderium eleemosynis, aliisque operibus compensavit.

Ad 20. annũ perventa spõsam se Christo dicavit, inter Moniales S. Mariæ de Monte Carmelo professa est, & gravis- §.4. Sed cum ad vigesimum ætatis annum pervenisset, Christo se totam despondit, & vocationem, qua ab eo vocata erat, aggressa, ad Moniales Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo Ordinis Mitigati se contulit, ut plantata in Domo Domini, in atriis Domus Dei nostri floreret: professione itaque

Simis morbis, multisque vexata tentationibus, omnia sustinuit.

que in eo Monasterio emissa, cum per duo de viginti annos gravissimis morbis, ac variis præterea tentationibus vexata esset, nullisque supernis consolationibus reficeretur, adeo invincte, adjuvante Domino, omnia pertulit, ut probatio fidei illius omni pretiosior auro, quod per ignem probatur, inventa fuerit, in laudem, & gloriam, & honorem, in revelationem Jesu Christi.

Christi Corpus in Eucharistia mentis oculis in vita, gratiæ gaudia recolens, mente excessit.

§. 5. Et quoniam ad erigendum sublime Christianarum virtutum ædificium, fidei fundamentum ponendum fuit, illud adeo stabile, ac inconcussum Theresia collocavit, ut juxta verbum Domini, comparanda sit viro sapienti, qui ædificavit Domum suam supra petram: ea etenim firmitate Sacrosancta Ecclesiæ Sacramenta, cæteraque Catholicæ religionis dogmata credebat, & venerabatur, ut majorem, ut ipsa sæpius testificabatur, de qualibet re certitudinem habere non posset: hac fidei lucerna illuminata, Domini Nostri Jesu Christi Corpus in Sacratissima Eucharistia mentis oculis adeo clare intuebatur, ut assereret, nihil esse quod invideret eorum beatitudini, qui corporeis oculis Dominum conspexisset, tantum autem vivæ spei in Domino collocaverat, ut jugiter deploraret, quod tamdiu in præsenti mortali vita detineretur, quæ sibi impedimentum afferret, quo minus semper cum Domino esset, nec raro dum in corde suo cœlestis patriæ gaudia recogitabat, mente excedebat, & ad eorum fruitionem in carne rapiebatur.

Divini amoris flamma exarsit, ejusque incendio, vita excessisse dixit.

§. 6. Sed inter cæteras Theresiæ virtutes, præcipue emicuit dilectio Dei; quæ adeo in corde ejus exarsit, ut Confessarii ipsius Theresiæ caritatem, tamquam non hominis, sed Cherubin propriam, admirarentur, & celebrarent, quam etiam Dominus Noster Jesus Christus multis visionibus, ac revelationibus mirabiliter auxit; quandoque enim data dextera, clavoque ostenso, illam in sponsam suam adoptavit, atque his verbis alloqui dignatus est: deinceps, ut vera sponsa meum zelabis honorem; jam ipse sum totus tuus; & tu tota mea, aliquando etiam Angelum vidit, ignito jaculo sibi præcordia transverberantem, ex quibus cœlestibus donis divini amoris flamma in ejus corde adeo exæstuabat, ut maxime arduum votum a Deo edocta emiserit, efficiendi semper quicquid perfectius esse, & ad majorem Dei gloriam pertinere intelligeret, quin etiam post mortem cuidam Moniali per visum manifestavit, se non vi morbi, sed ex intollerabili divini amoris incendio vita excessisse.

Caritate proximum mirabiliter dilexit ejusque salutẽ ardenti desiderio desideravit.

§. 7. Sed quam perpetua caritate proximum dilexerit, multis argumentis manifestum fuit, sed præsertim ex ardenti desiderio, quo animarum salutem desiderabat. Infidelium enim, & Hæreticorum tenebras perpetuis lacrymis deflebat, ac pro eorum illuminatione non solum juges ad Deum preces fundebat, sed & jejunia, flagellationes, ac alias carnis macerationes offerebat. Proposuit etiam S. Virgo in corde suo, nullum diem sine caritatis officio transigere; in quo etiam Deus ipsi auxilium præstitit: numquam enim ei defuit, ipso largiente, exercendæ caritatis occasio.

In dilectione inimicorũ mirabiliter Christum imitata est.

§. 8. Mirabiliter autem imitata est Dominum Nostrum Jesum Christum in dilectione inimicorum: nam cum ingentes pateretur persecutiones, & adversitates, diligebat tamen persequentes, & orabat pro his, qui oderant se; quinimo detrimenta, & offensiones, quas perpetiebatur, amoris, & caritatis ipsi escam ministrabant, adeo ut viri graves dicere solerent: qui amari a Theresia vellet, damno, aut injuria, ut eam afficeret, oportere.

Et spiritus humilitate admirabiliter præfulsit.

§. 9. Vota vero, quæ in professione Religionis Deo voverat, maxima cura, ac diligentia reddidit: nec enim tantummodo omnes exteriores actus superiorum arbitrio maxima cum habilitate spiritus perficiebat; sed firmiter etiam in corde suo constituit, eorum voluntati omnes etiam cogitationes suas subjicere; cujus etiam rei egregia exempla reliquit, nam Dominum Jesum Christum sibi sæpius apparentem aliquando a confessariis, jussa, qui delusam ab Angelo tenebrarum suspicabantur, humiliter irrisit, sprevitque, sed non sine magno tam profundæ obedientiæ premio, quin etiam volumen, quod in Cantica Canticorum insigni pietate refertum, scripserat, ut confessario obtemperaret flammis injecit, dicere autem solebat, se in discernendis visionibus, ac revelationibus decipi posse, in obedientia vero superioribus præstanda falli non posse.

Paupertatem omnimodam dilexit.

§. 10. Paupertatem adeo dilexit, ut non solum labore manuum suarum victum sibi compararet: sed si quam Monialem vilioribus indutam vestimentis conspexisset, illico sua cum illius commutaret, ac si quando sibi necessaria deficerent, mirifice lætaretur, & exultaret, gratiasque Deo ageret, tamquam insigne aliquod consecuta beneficium.

Integerrima caritate excelluit.

§. 11. Sed inter cæteras ejus virtutes, quibus quasi sponsa a Deo ornata, mirifice excelluit, intergerrima efulsit castitas; quam adeo eximie coluit, ut non solum propositum virginitatis servanda a pueritia conceptum, usque ad mortem perduxerit, sed omnis expertem maculæ, angelicam in corpore, & corde servaverit puritatem.

Divinis carismatibus anima ejus impinguata fuit.

§. 12. Quas adeo insignes virtutes mirifica humilitate cordis ornabat, cum etenim in dies divinis charismatibus anima ejus impinguaretur, sæpius exclamabat ad Dominum, ut beneficiis in eam suis terminum statueret, nec tam cito ingentium scelerum oblivisceretur.

Contumelias ardentissime sitivit honores que abhorruit.

§. 13. Contumelias vero, & irrisiones ardentissime sitiebat, ac non solum humanos honores, sed nosci quoque ab hominibus abhorrebat.

Invictæ patiẽtiæ fuit.

§. 14. Invictam autem hujus Sanctæ Virginis patientiam illa vox attestatur, quæ sæpius ad Dominum exclamabat. Domine, aut pati, aut mori.

Spiritu intelligentiæ illustrata Theo-

§. 15. Præter hæc omnia divinæ beneficientiæ munera, quibus hanc dilectam suam

logia libellos edidit.

ſuam, quaſi pretioſis monilibus decoratam eſſe voluit omnipotens, aliis etiam gratiis, & donis abunde ipſam locupletavit; adimplevit enim eam Spiritu intelligentiæ, ut non ſolum bonorum operum in Eccleſia Dei exempla relinqueret, ſed, & illam cœleſtis ſapientiæ imbribus irrigaret, editis de miſtica Theologia, aliiſque etiam multa pietate refertis libellis, ex quibus fidelium mentes uberrimos fructus percipiunt, & ad ſupernæ patriæ deſiderium maxime excitantur.

Ord. Carmelitano virorũ mulierumque præſtitit.

§. 16. Quibus cœleſtibus inſtructa, ac illuſtrata muneribus, opus agreſſa eſt maximum quidem, & cuicumque difficillimum, ſed Eccleſiæ Chriſti perquam utile, ac proficuum: reformationem enim exorſa eſt Ordinis Carmelitani, illudque non ſolum in mulieribus, ſed, & in viris egregie præſtitit.

Monaſteria adverſitatibus ſæculi ſuperatis multa extruxit.

§. 17. Ædificatis non modo per univerſas Hiſpanias, ſed, & per alias etiam Chriſtiani Orbis partes tam virorum, quam mulierum Monaſteriis, ſine pecunia, ſine proventibus, de ſola Dei miſericordia præſumens, nec modo omnibus humanis deſtituta auxiliis, ſed adverſantibus plerumque, ac contradicentibus Principibus, & Poteſtatibus ſæculi: quæ tamen, Domino opus ſuum confirmante, radices miſerunt, incrementum ſuſceperunt, & demum in Domo Dei uberes proventus fructificarunt.

Miraculis multis, ea vivente emicuit quorum aliqua inſeruntur.

§. 18. Tantas virtutes Thereſiæ, plurimis, dum adhuc in humanis ageret, miraculis Deus illuſtravit: quorum nonnulla præſentibus literis duximus inſerenda. Cum in Conchenſi Diœceſi maxima eſſet frumenti penuria, atque in Monaſterio de Villa Nova de Xara vix tantum farinæ reperiretur, ut per integrum menſem ad victum decem, & octo Monialium ſatis eſſet; hujus Sanctæ Virginis meritis, & interceſſione, Deus omnipotens, qui ſperantes in ſe enutrit, eam adeo abundare fecit, ut quamvis per ſex menſes ex ea affatim panes ad refectionem ancillarum Dei fierent, numquam tamen uſque ad novas fruges diminueretur. Gravi eryſipilate in vultu, ac febri affictabatur Anna a Trinitate, Monialis Conventus Medinæ de Campo, cui Thereſia primum blandita, deinde læſa membra leviter attrectans bono animo, inquit, ſis filia, Deus, ut ſpero te hoc modo liberabit, ſtatimque febris, omniſque morbus ab ea abſceſſit. Alberta ejuſdem Monaſterii Prioriſſa, pleuritide, ac febre, non abſque vitæ periculo, laborabat; at Sancta Virgo Thereſia, tacto latere, quod morbo urgebatur, eam ſanam eſſe pronunciavit, ac ſurgere juſſit, illa perfecte ſanata ſtatim è lecto exiliit laudans Deum.

Thereſia tamdem Sororibus ſuis paupertatem, obedientiamque commendans Euchariſtia, ac Extrema Unctione receptis Crucifixo effigiem manutenens obiit.

§. 19. Adveniente demum tempore, quo pro tot laboribus pro divino honore exhauſtis, ac tot bonis operibus in Eccleſiæ utilitatem perpetratis, coronam decoris de manu Dei eſſet receptura, gravi morbo Albe decumbens, cum toto infirmitatis tempore frequentes, ac plene admirabiles de divina charitate cum ſororibus ſermones habuiſſet ſæpius gratias Deo agens, quod ſe Catholicæ Eccleſiæ aggregaſſet, commendans, tamquam præcipua bona, paupertatem, ac debitam præpoſitis obedientiam, accepto humillime, ac cum cæleſti prorſus charitate ſacro Peregrinationis ſuæ viatico, ac extremæ Unctionis Sacramento, Chriſti Crucifixi effigiem manutenens, ad cœleſtem patriam evolavit.

Et tunc mirabilia gloriæ Thereſiæ ſigna viſa fuerunt.

§. 20. Pluribus vero ſignis manifeſtavit Deus quam ſublimem gloriæ gradum Thereſiæ elargitus in cœlis eſſet, multæ etenim Moniales, Religioſæ, ac timentes Deum, viderunt decorem gloriæ ejus. Alia etenim conſpexit ſupra tectum Eccleſiæ, & in Choro, & ſuper decumbentis cubiculum multitudinem cœleſtium luminarium, alia Chriſtum Dominum magno coruſcantem ſplendore, & ingenti Angelorum frequentia circumdatum, ejus lecto aſſiſtentem, alia plurimos albis amictos veſtibus ipſius Cellam ingredientes, ac cubili circumfuſos, quædam etiam in ipſo tranſitus momento candidam columbam ex ipſius ore in Cœlum evolantem, alia, ſplendorem, chryſtalli inſtar, feneſtra egredientem vidit, quin etiam quædam arbor calce, ac macerie obſtructa, ac jamdudum arida, quæ cubiculo proxima erat, præter omnem temporis, & naturæ rationem, repente floribus onuſta, in ipſa tranſitus hora apparuit corpus exanime, ſpecioſiſſimum, ac nulla ruga contractum, ac miro decoratum candore apparuit, ac una cum veſtibus, ac linteolis, quibus ægra uſa erat, omnibus admirantibus, mirifice ſpirans odorem. Multa etiam magnalia, quæ meritis Ancillæ ſuo operatus eſt Deus, ipſius in Paradiſum tranſitum exultabilem reddiderunt, quædam etenim Monialis dudum capitis, & oculorum infirmitate laborans, appræhenſa mortuæ Virginis manu, ac capiti, oculiſque admota, ſtatim convaluit, altera item ejus exoſculatis pedibus, ſenſum odoratus amiſſum recuperavit, & corporaliter odorem unguentorum, quo ſacroſanctum ejus corpus a Domino perfuſum erat, percepit, corpus ejus abſque ullo prorſus medicamine ligneo loculo incluſum, alte efoſſa ad ſepulturam humo, ac ingentibus lapidibus, & calce oppleta ſcrobe ſepultum eſt, ſed e ſepulchro ejus odor adeo ingens, ac mirificus emanabat, ut decretum fuerit, ſacrum corpus exhumare, atque illud ſane integrum, ac incorruptum, ac flexibile, ac ſi nuper tumulatum fuiſſet, repertum fuit, odorato liquore circumfuſum, quo perenniter uſque in præſentem diem, Deo ancillæ ſuæ ſanctitatem jugi miraculo atteſtante, deſudat, quare aliis veſtibus indutum, novaque arca incluſum, cum priora computruiſſent, eodem loco conditum fuit, lapſoque triennio, cum rurſus ipſius monumentum aperiretur, ut ſacrum pignus Abulam aſportaretur, ac deinceps frequenter juſſu Delegatorum Apoſtolicorum inviſeretu, rſemper incorruptum, ac tractabile, eodem odore, ac liquore perfuſum apparuit.

Miraculisque aliis claruit post mortem.

§. 21. Sed, & procedentibus temporibus manifestavit Deus hominibus gloriam suam, præstitis per intercessionem ancillæ suæ frequentibus beneficiis his, qui se fideliter ejus precibus commendassent, puer etenim quidam quadriennis adeo contractus, ac detortus erat, ut nec pedibus insistere, nec cum jaceret, movere posset, eaque infirmitas, cum illi a nativitate fuisset, nullumque afferret doloris sensum, incurabilis prorsus videbatur, cumque per novem dies ad cubiculum, quod vivens Sancta Virgo inhabitaverat allatus fuisset, sensit in se virtutem venientem, ac repente sanus, ac validus, ac suis pedibus ambulans, stupentibus cunctis, cœpit diffamare, se a Matre Theresia de Jesu perfectam sanitatem fuisse consequutum. Sevissimis doloribus per biennium cruciabatur Anna a Sancto Michaele Monialis, tribus chancris pectus ejus adeo affligentibus, ut non solum solemni expers esset, sed nec collum flectere, nec brachia posset attollere, cumque particulam reliquiarum Sanctæ Theresiæ, super pectus apposuisset, & toto cordis affectu se ejus patrocinio commendasset, non solum omnis evanuit plaga a corpore ejus, sed, & alia etiam, quam in corde diu habuerat, infirmitate, libera momento temporis effecta est. Adeo vexabatur Franciscus Perez Parochialis Ecclesiæ Rector a postemate, quod in os pectoris insederat ut brachio etiam contracto, a celebratione Sacrosancti Missæ sacrificii per quinque menses impediretur, humanisque remediis deficientibus, ad divina confugit, & ad montes Dei elevans oculos, salutem consequutus est, epistolam enim, Virginis Theresiæ manu exaratam, pectori admovens, consecutus est ejus partis sanitatem, cumque deinde sepulchrum Virginis visitasset, ejusque brachium, quod Albæ asservatur, proprio brachio, quod adhuc contractum erat, admovisset, in eo etiam divinam virtutem expertus est, restituta sibi perfecta valetudine. Joannes de Leyna magno gutturis morbo adeo affligebatur, ut omnis respirationis via fere interclusa esset, jamque morti proximus animam agebat, cum sudarium, quod Sanctæ Theresiæ fuerat, ad morbi locum magna cum fiducia apposuit, somnoque captus, ac paulo post experrectus, se meritis Beatæ Theresiæ curatum esse repente sanus exclamavit.

Theresiæ ideo Sanctitas magna in veneratione fuit & in Hispaniis multi desuper fuerunt formati processus, ad Sedem Apostolicam transmissi.

§. 22. Cum igitur per universas jam gentes, & nationes sanctitas Theresiæ celebraretur, & nomen ipsius ad Christifideles magno in honore esset, operante Domino per intercessionem ejus tot mirabilia, quæ etiam in dies una cum ipsius veneratione augebantur, fuerunt auctoritate Apostolica in multis Hispaniæ partibus formati processus, ac ad sanctam Sedem transmissi.

Instanteque Philippo III. Hispaniarum Rege Paul. V. divinum officium de ipsa B. Virgine celebrari indulsit, & canonizationis negotium Congregat. Rituum commisit, novique processus desuper formati, & ad eundem Paulum transmissi fuerunt.

§. 23. Et instanter agente claræ mem. Philippo III. Hispaniæ Rege Catholico, negocio tam in Sacra Rituum Congregatione, quam in Rota diligenter discusso, fel. rec. Paulus V. Prædecessor noster indulsit, ut in ejus honorem, tamquam de Beata Virgine divinum Officium in toto Fratrum Carmelitanorum Ordine posset celebrari. Cumque idem Philippus Rex iterum apud prædictum Paulum similiter Prædecessorem nostrum, pro Canonizatione B. Virginis Theresiæ supplicasset, idem Paulus iterum negocium commisit Cardinalibus Sac. Rituum Congregationis, qui novos Processus auctoritate apostolica conficiendos decreverunt, atque ad id munus peragendum bon. me. Bernardum Cardinalem de Royas Archiepiscopum Toletanum, & Venerabiles Fratres Episcopos Abulen., & Salmatin. eadem auctoritate deputarunt, qui cum diligenter de mandato negocio perfuncti essent, omnia Acta eidem Paulo V. Prædecessori nostro transmiserunt.

Quos iterum jussit examinari per Auditores Rotæ.

§. 24. Qui, tribus Apostolici Palatii causarum Auditoribus Francisco Archiepiscopo Damasceno Locumtenenti, nunc S. R. E. Cardinali, Joanni Baptistæ Coccino Decano, & Alphonso Manzanedo dedit in mandatis, ut summa cum diligentia dicta Acta examinarent, & quæ eorum sententia esset, ad ipsum referrent. Qui omnibus accurate, prout rei magnitudo postulabat, perpensis, eidem Paulo V. Prædecessori retulerunt, plene justificari vitæ Sanctitatem, ac miracula Beatæ Virginis Theresiæ, omniaque abunde constare, quæ pro Canonizatione ejusdem a Sacr. Canonibus requiruntur, posseque ad ulteriora procedi.

Et etiam per Card. Congreg. Sac. Rituum.

§. 25. Utque ea maturitate, quæ rem tantam decebat, negotium transigeretur, idem Paulus dilectis filiis nostris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus præfectis ordinavit, ut prædictos processus quam diligentissime rursus inspicerent, ac de tota causa accurate cognoscerent.

Paulo defuncto iste Pont. iisdem Card. jussum Pauli exequendum mandavit.

§. 26. Cum vero idem Paulus humanæ peregrinationis viam complevisset, Nosque (nullis licet nostris meritis) sola divinæ gratiæ dignatione ad Ecclesiæ gubernacula vocati essemus, ad augumentum divini honoris, & Sanctæ Ecclesiæ utilitatem pertinere arbitrati sumus, ut hujusmodi negotium promoveretur, plurimum etiam ad præsentium temporum calamitatem levandam interesse existimavimus, si Christifidelium devotio erga Sanctos, & electos Dei, qui pro nobis in tantis necessitatibus intercederent, augerentur, mandavimus itaque prædictis Cardinalibus, ut quod illis a Prædecessore nostro prædicto fuerat injunctum quamprimum exequerentur.

Et ab eis ad ulteriora procedendum fore accepit.

§. 27. Quod cum illi ea diligentia, qua decebat, perfecissent, ac pro S. Virginis Canonizatione omnes unanimiter censuissent, Venerabilis Frater noster Franciscus Maria Episc. Portuen. Cardinalis a Monte, totius processus summam, ac suam, Collegarumque sententiam coram Nobis in Consistorio nostro exposuit, quibus auditis, reliqui Cardinales, qui aderant ad ulteriora fore procedendum communi suffragio pronuntiarunt.

Et in publico Consistorio multis hic e-

§. 28. Igitur cum in publico Consistorio dilectus filius Joannes Baptista Mellinus, Con-

nunciatis rite, & recte completis, Theresiam sanctam esse definivit, & Sanctarum Virginum Cathalogo adscribi p̃sit, ejusque Festum die 5. Octobris quot annis celebrari decrevit.

Consistorialis aulæ nostræ Advocatus, pro ejus Canonizatione peroraffet, ac nomine charissimi in Christo filii nostri, Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ut ad eam procedere dignaremur, humiliter supplicasset, Nos de re tanta Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales, & Episcopos in curia præsentes consultores esse respondimus, atque interim Cardinales, atque Episcopos præsentes vehementer in visceribus Christi hortati sumus, ut orationibus instantes, in jejuniis, & eleemosynis animas suas coram Deo nobiscum humiliantes, preces a Deo Patre luminum exposcerent, ut ex alto super nos lucem suam, & veritatem suam emitteret, quæ nos ad voluntatem, & beneplacitum ejus cognoscendum, & perficiendum deduceret, itaque cum semipublico Consistorio, quod consequenter celebratum est, vocatis non modo Cardinalibus, sed Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Curia nostra existentibus, præsentibus etiam nostris, ac Sedis Apostolicæ Notariis, ac Sacri Palatii Apostolici causarum Auditoribus, cum plura a Nobis de eximia sanctitate ancillæ Dei, ac miraculorum frequentia, & celebritate, populorumque erga eam per universas Christianas nationes devotione, commemorata fuissent, expositis etiam instantiis, quæ coram Nobis non modo nomine maximorum Regum, sed etiam charissimi in Christo filii nostri, Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, aliorumque complurium Christianorum Principum fiebant omnes concorditer, ac uno ore benedicentes Deum, amicos suos honorificantem, Beatam Theresiam canonizandam esse, atque inter Sanctas Virgines adscribendam censuerunt, quorum omnium audito consensu, intimo cordis affectu exultavimus in Domino, & jubilavimus in salutari ejus gratia agentes Deo, & Filio ejus Domino nostro Jesu Christo, quod Ecclesiam misericorditer respexisset, ac tanta gloria illustrare decrevisset, canonizationis itaque publicavimus diem, eosdemque fratres, ac filios nostros monuimus, ut in orationibus, & eleemnosynis perseverarent, ut in tanto opere exequendo splendor Domini Dei nostri esset super Nos, qui opus manuum nostrarum ad perficiendam ejus voluntatem dirigeret. Demum peractis omnibus, quæ ex Sacr. Constitutionibus, ac Romanæ Ecclesiæ consuetudine peragenda erant, hodie in Sacrosancta Principis Apostolorum Basilica cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, Romanæque Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus nostris, Clero sæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia, convenimus, ubi repetitis pro Canonizationis Decreto petitionibus nomine ejusdem charissimi in Christo Filii nostri, Philippi Regis Catholici, a dilecto Filio nostro Ludovico tit. Sanctæ Mariæ Transpontinæ Cardinali Ludovisio nuncupato, nostro secundum carnem nepote, per Nicolaum Zambeccarium, Consistorialis Aulæ nostræ Advocatum prædictum, decantatis sacris Precibus, & Litaniis, ac Spiritus Sancti gratia humiliter implorata; Ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, BB. Apostolorum, ac nostra, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepisc., Episcop. in Romana Curia præsentium consilio, ac unanimi consensu, bo: me: Theresiam Virginem de Abula, de cujus vitæ sanctitate, fidei sinceritate, & miraculorum excellentia plene constabat, & constat, ac Sanctam esse definivimus, ac Sanctarum Virginum catalogo adscribendam decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, illamque universos Christifideles tamquam vere Sanctam honorare, & venerari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universali Ecclesia in ejus honorem Ecclesiæ, & Altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari, & singulis annis die quinta Octobris, quoad cœlestem gloriam translata est, ejus Officium, ut de Sancta Virgine ad præscriptum Romani Breviarii celebrari possit.

§. 29. Eademque auctoritate omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis eodem festo die ad sepulchrum, in quo corpus ejus requiescit, visitandum, accesserint, unum annum, & unam quadragenam, iis vero, qui in ejusdem festi octava, quadraginta dies de injunctis eis, seu quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus, ac relaxamus. — Indulgentias ejus sepulchrũ visitantibus concessit.

§. 30. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus esset, decantata in Sanctæ Theresiæ honorem solemni sanctarum Virginum oratione, ad Altare Principis Apostolorum Missam celebravimus cum ejusdem Sanctæ Virginis commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam concessimus. — Omnibusque qui hujusmodi Canonizationi præsentes fuerunt.

§. 31. Decet igitur, ut pro tam insigni beneficio omnes cum omni humilitate benedicamus, & glorificemus eum, quem decet omnis benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electæ suæ a peccatis nostris faciem suam avertens, misereatur nostri, & respiciat nos, & ostendat nobis lucem misericordiarum suarum, & immittat timorem suum super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster. — Hortatur demum omnes ad benedicendum, & glorificandum Deũ ob hujusmodi peractam canonizationem

§. 32. Cæterum, quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus, esset, deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis — Exemplis hujus Bullã ubique fidem dari jubet.

ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionemque pœnalem adjunxit.

§.33. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. die 12. Martii 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo primo, quarto Id. Martii, Pontificatus nostri Anno Secundo.

Papæ subscriptio.

✠ Ego Gregorius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardinalium subscriptiones

† *Ego Antonius Cardinalis Saulius Decanus.*
† *Ego Franciscus Maria Cardinalis a Monte, Episc. Portuensis.*
† *Ego Franciscus Sfortia Cardinalis Episcopus Tusculanus.*
† *Ego Alexand. Cardinalis Montaltus, Episcopus Albanen. S. R. E. Vicecancell.*
† *Ego Octavius Episcopus Prænestinus Cardinalis Bandinus.*
† *Ego Andreas tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Perettus.*
† *Ego Jo: Baptista tit. SS. Petri, Marcellini, Presbyter Cardinalis Detus.*
† *Ego Dominicus Card. SS. Apostolorum, Gymnasius.*
† *Ego Carolus tit. S. Cæsarei Card. Madrutius.*
† *Ego S. tit. S. Chrysogoni Presb. Card Burghesius.*
† *Ego M. tit. S. Onuphrii Presb. Card. Barberinus.*
† *Ego Jo. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Millinus.*
† *Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes.*
† *Ego Fabritius tit. S. Augustini Presb. Card. Verallus.*
† *Ego Jo: Bapt. tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Lenius.*
† *Ego Dominicus tit. S. Martini in Montibus Presb. Cardinalis Rivarola.*
† *Ego Gaspar Card. Borgia, tit. S. Crucis in Hierusalem.*
† *Ego Robertus tit. S. Alexii Presb. Card. Ubaldinus.*
† *Ego Tiberius tit. S. Priscæ, Presb. Card. Mutus.*
† *Ego Gabriel tit. S. Bartholomei in Insula, Presbyt. Cardinalis de Trejo.*
† *Ego S. Presb. Cardinalis S. Susannæ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Biblioth.*
† *Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Bentivolius.*
† *Ego Petrus tit. S. Salvatoris in Lauro, Presb. Card. Valerius.*
† *Ego I. Federicus tit. S. Laurentii in Panisperna Cardinalis de Zolleren.*
† *Ego Julius S. Mariæ supra Minervam Card. Roma.*
† *Ego Fr. Desiderius tit. S. Clementis, Card. de Cremona.*
† *Ego Stephanus tit. S. Mariæ in Via, Card. Pignattellus.*
† *Ego Franciscus tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Sacratus.*
† *Ego M. Ant. tit. S. Eusebii Presb. Card. Gozadinus.*
† *Ego Alexander tit. S. Mariæ in Via-lata Cardinalis Estensis*
† *Ego Carolus Emanuel. S. Nicolai in Carcere Tulliano Cardinalis Pius.*
† *Ego Mauritius S. Eustachii Diaconus Cardinal. de Sabaudia.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Dominica Card. Medices.*
† *Ego Ludovicus tit. S. Hadriani Cardinalis de la Vallette.*
† *Ego Franciscus, S. Angeli in Foro Piscium, Diaconus Cardinalis Boncompagnus.*
† *Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ, Card. Aldobrandinus.*

LIII.

Institutio Collegii S. Bonaventuræ in Civitate Pragæ pro studentibus Fratrum Minorum Conventualium Ordinis S. Francisci cum applicatione annui redditus, ab Imperatore Ferdinando II. eis assignati.

Aliud pro studentibus Collegium ejusdem Ordinis erexit Paul. V. in Insula Melevitana prout in Const. XLI. In supereminenti. *Tom. V. Par. III. fol. 216.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supereminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licet imparibus, disponente Domino, constituti, & intra mentis nostræ arcana revolventes quantum ex literarum studiis catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, ac justitia colatur, ad ea, per quæ literarum studia hujusmodi ubilibet excitentur, libenter intendimus, & in his solicitudinis nostræ partes propensius impertimur, prout, locorum qualitate pensata, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Imperator Ferdinandus Secundus annuum redditũ assignavit pro Collegio in Domo regulari S. Jacobi Pragen. Ordinis Fr. Conventualium Sancti Francisci, erigen. pro Collegialibus ejusdem Ordinis professoribus ab isto Pontif. qui ad ejusdem Imperatoris petitionem illud sub Invocatio-

§.1. Cum itaque, sicut dilecti filii Jacobi de Bagnacavallo, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum Ministri Generalis nomine Nobis nuper expositum fuit, charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus, mille, & ducentos taleros annuos monetæ illarum partium pro duodecim Baccalaureorum in domo regulari S. Jacobi Pragensis, ejusdem Ordinis manutentione assignaverit, & propterea dictus Ferdinandus Rex in Imperatorem electus, tam ad Fratrum dicti Ordinis in prædicta domo studentium commodum, & profectum, quam etiam ad militantis Ecclesiæ exaltationem, ipsiusque Civitatis deco-

ne S. Bonaventuræ cum privilegiis similis Collegio Sancti Bonaventuræ in Urbe instituit, erigit

decorem in prædicta domo unum Collegium studii pro uno Regente nuncupan., ac duodecim Baccalaureis, seu Collegialibus ejusdem Ordinis professoribus per Nos erigi, & institui, aliasque, ut infra, indulgeri, summopere desideret. Nos piis, & laudabilibus dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, votis in præmissis annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ad omnipotentis Dei laudem, & gloriam, necnon militantis Ecclesiæ exaltationem, divinique cultus, & orthodoxæ fidei augumentum, ac Religiosorum prædictorum commoditatem, & profectum, in prædicta domo unum Collegium sub invocatione S. Bonaventuræ, ejusdem Ordinis professoris, cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, & indultis Collegio S. Bonaventuræ ejusdem Ordinis de Urbe concessis, auctoritate apostolica, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Hique dictum annuũ redditum perpetuo applicat.

§.2. Illique sic erecto, & instituto, pro ejus dote, ac unius Regentis, & duodecim Baccalaureorum, seu Collegialium inibi pro tempore existentium sustentatione, & onerum eis incumbentium supportatione, mille, & ducentos taleros hujusmodi, ita quod liceat eis corporalem, realem, & actualem illorum possessionem suo, & dicti Collegii nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & retinere, ac in ipsius Collegii usus, & utilitatem convertere auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

Clausulas hujus erectionis subjicit.

§.3. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuo validas firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cõtrariisque derogat.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Aprilis 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Aprilis 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LIV.

Confirmatio Privilegiorum, Gratiarum, & Indultorum tam spiritualium, quam temporalium concessorum Ordini, & Fratribus Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Hujus Ordinis institutionem, ac approbationem Regulæ, cum omnibus aliis ipsum concernentibus, habes Constit. LXIX. Operante. *Tom. III. fol.* 134.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Injuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut Sacrarum Religionum, in militari Ecclesia suaves in Domino fructus assidue præstantium, paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quo validius perpetuo subsistant, nostræ confirmationis robore muniamus.

Isti Fratres supplicarunt Pont. pro confirmatione privilegiorum jam confirmatorum a Clement. VIII., & Paul. V.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Petit Magister Generalis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod variæ gratiæ, concessiones, libertates, prærogativæ, favores, immunitates, exemptiones, facultates, & alia privilegia, & indulta dicto Ordini, illusque Superioribus, Fratribus, Monialibus, personis, domibus, Ecclesiis, & locis nunc, & pro tempore existentibus, a diversis Rom. Pontificibus Prædecessoribus nostris olim concessa, & a fel. rec. Clem. VIII., & novissime Paulo V. Rom. Pont. similiter Prædecess. nostris confirmata fuerunt. Cum autem majorem obtineant roboris firmitatem, ea quæ apostolica auctoritate sæpius muniuntur, & propterea dictus Ludovicus Magister Generalis, privilegia, gratias, indulta, aliaque prædicta per Nos Apostolica auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate apost. dignaremur.

Qui modo ea omnia confirmat supplendo omnes tã juris, quam facti defectus.

§.2. Nos igitur Ordinem prædictum, ex quo uberrimi fructus in Ecclesia Dei ad illius laudem, & christianæ Reipublicæ, necnon Captivorum commodum, & utilitatem, sicut accepimus, in dies proveniunt, specialis gratiæ favore prosequi volentes, ac eumdem Magistrum Generalem, & prædicti Ordinis singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, facultates, gratias, con-

concessiones, & indulta, tam spiritualia, quam temporalia, eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, & personis, necnon Ecclesiis, domibus, ac locis, bonis, & rebus quibuscumque, ut supra concessa, & confirmata, dummodo tamen privilegia, & indulta, & alia prædicta omnia, in usu, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus, & abolitionibus comprehensa sint, & Sacri Concilii Trid. decretis, & Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis Regularibus institutis non adversentur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robore communimus, supplentes omnes, & singulos, tam juris, quam facti, & quarumcumque solemnitatum, etiam de jure, necessitate, aut aliàs quomolibet requisitarum, ac forsan omissarum, & quoscumque alios, si qui desuper in eis quomodolibet intervenerint, defectus.

§.3. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiscopo Burgen., & Episcopo Parisien., ac dilecto filio Curiæ causarum Cam. Apostolicæ Generali Auditori, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædicti Ludovici Magistri Generalis, ac omnium, & singulorum, quos concernunt, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque omnibus, & singulis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, illos omnes, & singulos, effectu earumdem præsentium pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoscumque per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria removet.

§.4. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibus, & synodalibus Concilii editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, quibusvis personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidē dari mandat.

§.20. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 18. Aprilis 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Aprilis 1622. Pontificatus nostri Anno II.

LV.

Beatificatio Servi Dei Fr. Petri de Alcantara Ordinis Minorum Strictioris Observantiæ Discalceatorum Professoris, Provinciæ Sancti Josephi in Regno Castellæ Fundatoris, cum Officio, & Missa unius Confessoris non Pontificis die 19. Octobris celebrando a tota Religione dictorum Minorum.

De hujusmodi Fratribus vide in Const. XLIII. In suprema. *Tom. IV. Par. I. fol.* 100.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, a Domino constituti piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Philippo III. & IV. Regibus Hispaniarum instantibus Cardinales Congreg. Sacrorum Rituum examinato processu Fr. Petri de Alcantara canonizari posse per hunc Pontif. censuerunt

§.1. Cum itaque, instantibus non solum claræ memoriæ Philippo III., & charissimo in Christo filio nostro Philippo IV., Hispaniarum Regibus Catholicis, sed etiam fere omnibus Hispaniæ Regnis, Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Sacris Ritibus præpositi, de mandato nostro causam Servi Dei Petri de Alcantara Ordinis Minorum Strictioris Observantiæ Discalceatorum nuncupatorum, ac Provinciæ S. Josephi ejusdem Ordinis Fundatoris, juxta seriem relationis trium causarum Palatii Apostolici Auditorum ad effectum canonizationis pluries examinaverint, ac multis desuper habitis sessionibus referente dilecto filio nostro Marco Antonio tituli S. Eusebii Presbytero Cardinale Gozzadino nuncupato, plenissime constare de validitate processuum, fama Sanctitatis, fidei puritate, cæterisque virtutibus non in genere solum, sed etiam in specie, reliquiarum, ac sepulchri veneratione, plurimisque tamdem miraculis pronunciaverint, censuerintque posse Nos, quandocumque voluerimus, eumdem Dei servum, juxta catholicæ Ecclesiæ ritum, sanctum, atque in cœlis regnantem declarare, omnibusque fidelibus solemni canonizatione proponere venerandum.

Philippus IV. institit officiū & Missā celebrare interim posse in dicta Religione.

§.2. Prædictus vero Philippus IV. Rex, & dilecti filii Minister Generalis, & Fratres Ordinis prædicti Nobis humiliter supplicari fecerint, ut donec ad Canonizationem

nem dicti Petri deveniatur, idem Petrus Beatus nuncupari, ac de eo tamquam de Confess. non Pontif. Missa, ac Officium, ut infra celebrari, & recitari respective possit, indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Pontifex id concedit.

§.3. Nos supplicationibus hujusmodi inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut idem Dei servus Petrus de Alcantara imposterum Beatus nuncupari, atque de eo tamquam deConfessore non Pontifice die xix. Octobris, qua ipsius obitus memoria celebrabitur, ubique terrarum ab universa Religione Minor. Observantium utriusque sexus respective Missa celebrari, atque officium recitari possit.

§.4. In Oppido vero de Alcantara nullius Diecesis, ubi natus, atque in altero de Arenas Abulen. Dioecesis, ubi corpus ejusdem requiescere accepimus, omnibus tam regularibus, quam secularibus Clericis, sub ritu tamen semiduplici, facere idem omnino liceat.

Diversis tamen modis.

§.5. Ac demum in Provincia prædicta S. Josephi, cujus auctor extitit, ab ipsis d. Ordinis Discalceatorum Fratribus, etiam cum octava, veluti de Patrono, Officium pariter, ac Missa juxta Breviarii, ac Missalis Romani rubricas celebrari possint; Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Quæcumque obstantia tollit.

§.6. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 18. Aprilis 1622. An.II.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris, die 18. Aprilis 1622. Pontificatus nostri Anno II.

LVI.

Quod Festum S. Annæ Matris Mariæ Virginis de præcepto ubique observetur.

Hoc Festum sub duplici Officio, & die 26. Julii celebrari decreverat Gregorius XIII. in sua Constitut. CLXI. Sancta Mater. *Tom.IV.Par.IV.fol.54. Quinimo iste Pontifex Festum S. Joachimi Patris ejusdem B.Mariæ Virginis, sub duplici Officio jussit observari, ut infra. Et mox S.R.E.Card. Congr. Sacr.Rituum die 8.Maii 1621. decreverunt, etiam Festum S.Josephi Sponsi ejusdem B. Virginis de præcepto deinceps celebrari.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium cũ enarratione meritorum, & venerationis S. Annæ Matri Beatissimæ Virginis Mariæ debita.

Honor laudis, & cultus venerationis, quem Sanctæ Dei Genitricis parenti Beatæ Annæ in sancta tribuitur Ecclesia, quam merito fuerit spiritu Dei dictante, cujus providentia Ecclesia regitur, & gubernatur, variis temporibus auctus, inenarrabilis Sanctissimæ ejus Filiæ dignitas, & celsitudo satis superque declarant: cum enim coronet parentes gloria liberorum, tanti dono partus a Domino dignatam matrem, tamquam honoris, & gratiæ coelestis abundantia similiter decoratam, universa Ecclesia tam in Occidente, quam in Oriente, præcipuo cultu, & religione prosequuta est, nec sine magno credentium fructu, & religionis incremen to, ut in Domino sperare debemus, exhibitus, & amplificatus est hic honor: crescente enim in eam fidelium devotione, etiam patrocinium, quod apud Deum per seipsam, & per Cœli Reginam ejus filiam gerit, eorumdem augeri merito credimus, sicut in gloriosæ parentis veneratione gloriosissimam ejus filiam honorari non dubitamus, tantoque magis ejus tutelam, & intercessionem apud Unigenitum Filium Dominum Nostrum Jesum Christum Nos promereri, quanto majoribus honoribus per nostram erga ejus parentem reverentiam eam veneramur, & colimus.

Propter quæ, & præcipuam quã hic Pont. erga eam devotionem gerit.

§. 1. Hæc Nos nobiscum cogitantes, & peculiari etiam in Beatam Annam devotione incitati, Prædecessorum n ostrorum quoque in ejus augendo cultu religionem in Domino emulantes, & gregis Nobis a Domino crediti, spiritualis utilitatis augmento consulere pro nostro pastoralis officii debito cupientes, Beatæ Annæ Festum in universali Ecclesia Dei amplius honorandum censuimus.

Festum ejus de præcepto decernit observari.

§. 2. Itaque hac nostra perpetuo valitura Constitutione, Festum Sanctæ Annæ ab omnibus Christifidelibus, sicut alia Festa de præcepto celebrari, & observari, ab omnique illicito opere abstineri, & sub præcepto observationis festorum compræhendi volumus, præcipimus, & mandamus.

Contrariis derogat.

§. 3. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 23. Aprilis 1622. An.II.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Aprilis 1622. Pont. Nostri Anno II.

LVII.

Electio, & deputatio Josephi a Matre Dei in Ministrum Generalem totius Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, ut una cum quatuor hic descriptis Sociis vocem habeat activam, & passivam, totumque corpus Religionis ad novennium regat.

De ista Congregatione, & toto ejus statu vide in Constitut. XLII. In supremo. *Tom.V. Part. IV. fol.*404.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

APostolici muneris solicitudo, divina dispensatione, nullo licet merito nostro, Nobis imposita, postulat, ut circa statum religiosarum personarum quarumlibet invigilantes, ad ea, per quæ religiosæ personæ hujusmodi in laudabili earum Instituto perseverare valeant, sedulo intendamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Electio, & deputatio Ministri Generalis & quatuor ejus Sociorum, pro regimine Congreg. Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarũ Piarum.

§.1. Hinc est, quod Nos prospero, felicique dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Urbe regimini, quantum cum Domino possumus, consulere, eosdemque Clericos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negociis Regularium præpositorum consilio, dilectum filium Josephum a Matre Dei ejusdem Congregationis Clericum, Ministrum Generalem ipsius Congregationis ad novennium tantum, qui cum dilectis etiam filiis Petro a Nativitate, Viviano ab Assumptione, Francisco a Purificatione, ac Paulo ab Assumptione, dictæ Congregationis pariter Clericis Sociis suis, vocem activam, & passivam habeat, ac corpus Religionis repræsentet, apostolica auctoritate tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus.

Ac facultatis concessio his prædictis emittendi vota in manu alicujus Prælati.

§.2. Nec non eidem Josepho, ut tam ipse, quam sui Socii prædicti vota solemnia in manibus alicujus Prælati Ecclesiastici, eorum arbitrio eligendi, emittere, libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Clausulę præservativæ.

§.3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Josepho, & aliis prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans.

§.4. Irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstan. Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Aprilis 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Aprilis MCXXII. Pont. Nostri Anno II.

LVIII.

Erectio Congregat. de Propaganda Fide.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INscrutabili divinæ providentiæ arcano, ad Christi Ecclesiæ regenda gubernacula, nullis nostris meritis, a Spiritu Sancto vocati, præcipuas nostri pastoralis muneris partes esse intelligimus, sedulo invigilandi, & quantum nobis ex alto conceditur, intentis studiis adnitendi, ut oves miserabiliter errantes, ad Christi ovile adducantur, ac Dominum gregis agnoscant, & pastorem. Quo scilicet, divina adspirante gratia, desinant per infelicia pascua infidelitatis, & hæresum vagari, & aqua mortifera pestilentiæ potari, sed in loco pascuæ veræ Fidei, ac salutaris doctrinæ collocentur, & adducantur ad vitæ fontes aquarum. Et vero quis non intelligit, omnem nostram solicitudinem desiderare, omnemque conatum a nobis exigere, opus adductionis animarum ad Ecclesiam Christi? quippe quod tanti fecerit Deus mundi salutem, ut ipsum Unigenitum suum daret, Unigenitum illum, qui cum esset splendor gloriæ, & figura substantiæ ejus, portans omnia verbo virtutis suæ, exinanivit semetipsum, formam servi accipiens, factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis; ut sua nimia charitate servos, & malos servos, Dominus redimeret pretio Sanguinis sui. Inæstimabilis hujus charitatis imitatores esse profecto omnes debent, qui christiano nomine fideliter gloriantur, & membra Christi effecti sunt, ut ejus verbi factores sint, non auditores tantum: nam & per sanctum Apostolum suum monet. *Estote imitatores Dei, sicut filii charissimi, & ambulate in dilectione, sicut Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis.* Quod si hæc ad unumquemque Christianorum scripta

pta sunt, quanto magis ad eos, qui in sortem, & militiam Christi vocati, positi sunt Episcopi regere Ecclesiam suam? quibus sæpe per Prophetas suos gravibus verbis comminatur, si pascentes semetipsos, gregem non pascunt, & quod crassum est occidentes, infirmum non consolidant, ægrotum non sanant, confractum non alligant, abjectum non reducunt, perditum non quærunt. Quæ profecto voces, ut omnes Ecclesiarum Rectores valde sollicitos habere debent, licet in partem sollicitudinis sint vocati, ita multo vehementius nos urgent, qui in plenitudinem electi, non solum universo gregi, sed etiam Pastoribus præpositi sumus. Quocirca quod Apostolis omnibus a Domino mandabatur, ut prædicarent Evangelium omni creaturæ, principaliter Petro incumbebat, qui omnibus præstabat prærogativa Principatus, & cui soli injunctum fuerat a Domino, ut pasceret oves suas. Quapropter, & uni Petro vas illud, quasi linteum, ostenditur quatuor initiis de cœlo submitti in terram, in quo erant omnia quadrupedia, & serpentia terræ, & volatilia cœli, quodque illa vox sequuta est, *Surge Petre, occide, & manduca*, ut præfiguraretur Petri, & successorum ejus munus ex quatuor Mundi partibus homines varia impietate insipientes congregandi, quo eos quasi occidendo, hoc est, veteri vita exuendo, & exutos manducando, idest in sua membra, qui visibile erat caput Ecclesiæ convertendo, etiam membra Christi redderet, invisibilis Ecclesiæ capitis; atque ita adipiscerentur participationem generationis Christi, eamque adepti, quæ Christi sunt, saperent, quæ Christi sunt, operarentur, ac demum per gratiam Spiritus Sancti ejus in æterna pascua trasferentur, potandi torrente inexhausto voluptatis Dei. Quantum vero his calamitosis temporibus excreverit errantium, & dispersarum ovium numerus, qui Ecclesiam Sanctam ejus Catholicam, Christi ovile, vel nunquam cognoverunt, vel cognitam Sathanæ dolis deseruerunt, sine lachrymis commemorari non potest. Si enim mentis nostræ aciem convertimus ad innumerabilem populorum multitudinem, jam tot seculis Agarenorum impurissima dementia captam, insanique erroris, ac mendacii tenebris obcœcatam, miseratione commoventur viscera nostra, cernentes, tam multis, ac variis cœlestibus donis olim celebres nationes, per ignorantiæ, & pestilentis persuasionis stuporem humanitatem in bestiarum naturam fere mutasse, atque ad æterna incendia Diabolo, & Angelis ejus parata ali, ac propagari. Et licet inter eas aliquæ sint gentes in justitia detentæ, quæ Christi nomen invocant; tamen ita antiquarum hæresum veneno sunt infectæ, ut sinceram veritatem paucissimæ agnoscant, ac fere omnes in multis nedum in uno peccantes, factæ sint omnium reæ. Ubi vero, peccatis nostris facientibus, inimicus homo super bonum semen in Septentrionalibus partibus seminavit hæresum zizania, ita dira contagia grassata sunt, ut animas innumerabiles jamdiu perdiderit, ac Provincias, & Regna Christo per summam injuriam erepta, suæ tyrannidi mancipaverit.

§.1. Quamobrem, etsi a fel. rec. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, pastorali vigilantia, ope, studio, & industria elaboratum fuerit, ne tam multæ messi deessent operarii, & negociatio hæc Sancta non negligeretur; nihilominus nos, ut majori cum vigilantia, cura, & fervore opus prosequi possimus, & in posterum successores nostri possint, nonnullorum Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium peculiari solicitudini negotium committendum duximus, prout tenore præsentium committimus, & demandamus.

Gregorius Congr. nonnullorũ Cardinalium erigit.

§.2. Volentes, ut in unum congregati, adhibitis etiam aliquot Rom. Curiæ Prælatis, & religiosis viris, ac Secretario, prout Nos hac prima vice eos adhiberi voluimus, & nominavimus, in commune consulant, tantæque rei nobiscum invigilent, ac tam sancto, & Divinæ Majestati maxime grato operi, quanto melius fieri poterit, incumbant: quod, ut commodius præstari possit, semel coram Nobis, ac bis saltem in domo antiquioris eorum, quolibet mense congregentur, omniaque, & singula negotia, ad Fidem in universo Mundo propagandam pertinentia cognoscant, & tractent, & graviora, quæ in prædicta domo congregati tractaverint, ad Nos referant: alia vero per seipsos decidant, & expediant pro eorum prudentia.

Quolibet mensĕ semel corã Pontifice, bis inter ipsos præcipit congregari.

§.3. Missionibus omnibus, ad prædicandum, & docendum Evangelium, & Catholicam doctrinam, superintendant, ministros necessarios constituant, & mutent: Nos enim eis, tam præmissa, quam omnia, & singula alia desuper necessaria, & opportuna, etiam si talia fuerint, quæ specialem, specificam, & expressam requirant mentionem, faciendi, gerendi, tractandi, agendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritatem, & potestatem, apostolica auctoritate, earundem tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Facultates concedit ea gerendi, quæ Missionibus necessaria videbuntur.

§.4. Ut vero res tanti momenti, in quam magnos sumptus fieri necesse est, per temporalium cum spiritualibus felicem commutationem, nullo retardata impedimento, facilius, & celerius procedat, ultra ea, quæ ex arca nostra privata suppeditari jam mandavimus, & piorum fidelium liberalitate collata sunt, & in posterum non defutura subsidia in Domino confidimus, cum nostrum, & hujus Sanctæ Sedis proprium sit negotium, certos huic operi redditus ex Camera nostra Apostolica in perpetuum attribuemus, eorumque administrationem iisdem Cardinalibus committemus, prout in aliis nostris expediendis literis plenius continebitur.

Redditusque administrandi eidem Congr. ex Apostolica Camera attribuendos.

§.5. Cardinales autem, quos sancto huic negotio præficimus, sunt qui sequuntur, Antonius Ostiensis Saulius, Odoardus Sabinen. Farnesius, Octavius Prænestinus, Episcopi, Bandinus, Franciscus S. Praxedis de

de Surdis, Maphæus S. Honuphrii Barberinus, Joannes Garsias SS. Quatuor Coronatorum Millinus, Gaspar S. Crucis in Hierusalem Borgia, Robertus S. Alexii Ubaldinus, Scipio S. Susannæ, Petrus S. Salvatoris in Lauro Valerius, Itelius Fridericus S. Laurentii in pane, & perna de Zolleren, Ludovicus S. Mariæ Transpontinæ Ludovisius, & Franciscus S. Matthæi, Titulorum Presbyteri Cardinales, Sacratus, nuncupati, Prælati vero, dilecti filii Jo: Baptista Vives in utraque Signatura nostra Referendarius, & Jo. Baptista Agucchius Secretarius noster, ac Sedis Apostolicæ Notarius, & Dominicus a Jesu Maria Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Professor, & Vicarius Generalis. Secretarius vero a Nobis pariter deputatus dilectus filius Franciscus Ingolus Presbyter Ravennas U. J. D.

Clausulæ pro hujus Constitutionis firmitate. §.6. Decernentes, præsentes literas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter perpetuo observari debere. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ. §.7. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, quibusvis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & institutis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenoribus præsentium pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ pœnales. §.8. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrorum, commissionis, demandationis, voluntatum, decretorum, concessionis, impartitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 22. Junii 1622. An.II. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, decimo Kal. Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

V. DAT.

Felicianus Paulus.

S. de Ursinis.

Registr. in Secr. Brev.

L I X.

Annuli Cardinalitii, sive pretium a Cardinalibus recens promotis annuli causa persolvi solitum, S. Congregationi de Propaganda Fide addicitur.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. Romanum decet Pontificem pastoralis officii debito ad ea, per quæ Congregationum quarumlibet, præsertim ad Fidei Catholicæ propagationem institutarum necessitatibus, & indigentiis occurritur, libenter intendere, ac in iis ejusdem officii sui partes favorabiliter interponere, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Recenset Annulos Cardinalitios fuisse aliàs concessos Basilicæ Lateranensi. §. 1. Aliàs siquidem nos, certis rationabilibus de causis, emolumenta ratione Annulorum Cardinalitiorum per hæredes S. R. E. Cardinalium vita functorum solvi solita, Basilicæ Sancti Joannis Lateranensis de Urbe ad certum, tunc expressum, & nondum elapsum tempus, Apostolica auctoritate concessimus, & elargiti sumus, prout in literis Apostolicis, sub Annulo Piscatoris desuper confectis, plenius continetur.

Hujusmodi, aliasque quascumque concessiones alias irritans. §. 2. Nunc vero attendentes Congregationem venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium, per nos nuper pro fidei Catholicæ propagatione institutam, sufficientibus redditibus, & proventibus ad opus tam pium manutenendum, & propagandum minime dotatam reperiri; ac illi, ut onera hujusmodi facilius perferre valeat, de alicujus subventionis auxilio providere volentes; nec non emolumentorum hujusmodi quantitates, ac valores etiam annuos, scripturarumque super præmissis confectarum veriores, ac totos tenores, ac datas præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, non ad alicujus instantiam, sed de mera nostra liberalitate, certaque scientia, ac matura deliberatione nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas donationes, elargitiones, applicationes, & concessiones, seu quasvis alias dispositiones de dictis emolumentis, seu eorum juribus, prædictæ, seu quibusvis aliis Basilicis, vel aliis locis piis, quomodolibet qualificatis, & nuncupatis hactenus quomodolibet, & sub quorumvis verborum expressionibus, & formis, perpetuo, vel ad tempus, per Nos, seu quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam Motu simili, ac concistorialiter factas, aliaque jura illis, seu etiam aliis Urbis Basilicis, vel locis piis hujusmodi, ex prædicta donatione, vel alia, etiam quantumvis justa, & rationabili causa vel occasione competentia, ac quascumque literas Apostolicas forsan desuper confectas, & in eis contenta quæcumque, quorum omnium tenores præsentibus pro expressis, & inser-

insertis haberi volumus, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, extinguimus, & annullamus, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse declaramus.

Annulos Cardinalitios Cõgregationi de Propaganda Fide addicit.

§.3. Necnon emolumenta Annulorum Cardinalitiorum hujusmodi cum omnibus, & singulis juribus, & actionibus exinde dependentibus prædictæ Congregationi; ita quod liceat S.R.E.Cardinalibus nunc, & pro tempore existentibus Congregationis hujusmodi, seu ab illis deputatis, vel eorum Ministris emolumenta ab hæredibus Cardinalium, quos de cætero perpetuis futuris temporibus ab hac vita migrare contigerit, cujusvis licentia desuper minime requisita, sed propria auctoritate etiam per mandatorum ab antiquiore Congregarionis hujusmodi Cardinale simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii, ac manu Regia decernendorum, & relaxandorum vim, recipere, exigere, levare, ac illa penes Montem Pietatis deponere, seu in tot Locis Montium non vacabilium, aut aliàs quovis modo, arbitrio dictæ Congregationis, ad effectum illa in pios usus, & necessitates ipsius Congregationis, similiter ejus arbitrio, & prout ipsis melius videbitur, exponenda, & eroganda, investire; etiam perpetuo donamus, concedimus, & assignamus.

Quietantiæ hujusmodi Annulum solventibus faciendæ.

§.4. Insuper ut Venerabiles fratres nostri S. R. E. Cardinales, qui nunc vivunt, hoc pium, & laudabile opus adjuvare possint, volumus, & similiter Apostolica auctoritate decernimus, & declaramus, quod si aliqui ex dictis Cardinalibus in eorum vita emolumenta, ratione sui Annuli Cardinalitii, prædictæ Congregationi realiter, & cum effectu tradiderint, vel qui de cætero tradent, & assignabunt, hæredes Cardinalis ipsius vita functi, seu causam ab eo habentes, vel habituri, ad eorumdem emolumentorum præstationem, vel solutionem minime teneantur, nec ad id obligati sint, minusque ad id cogi, vel compelli possint: quinimo, pro majori illorum securitate, dilecti filii S. R. E. Camerarius, Thesaurarius, aut alii Officiales Cameræ Apostolicæ pro tempore existentes, ad quos spectabit, statim atque ipsis constiterit, Cardinales, seu hæredes hujusmodi emolumenta prædicta eidem Congregationi, ut præfertur, solvisse, eosdem Cardinales, seu hæredes per cedulam publicam etiam in amplissima forma ejusdem Cameræ, etiam perinde, ac si emolumenta hujusmodi sibi persoluta fuissent, de solutis quietare, & in eventum cujuscumque molestationis, eamdem Cameram ad pecuniarum eorumdem emolumentorum ratione solutarum restitutionem obligare debeant. Nos enim eos ab alia emolumentorum hujusmodi assignatione, traditione, & effectuali consignatione absolvimus, & quietamus. Mandantes, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo, inhibentes dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus ejusdem S. R. E. Camerario, Vice-Camerario, Thesaurario, & Clericis Præsidentibus, necnon Cameræ Apostolicæ Commissario, & Officialibus, ne ex emolumentis hujusmodi ullam pecuniarum quantitatem ad certam rationem pro quolibet centenario, & anno per eos forsan percipi solita, aut regalia, ut vocant, vel quicquam aliud quovis prætextu, colore, vel ingenio, etiam ratione stipendii, seu salarii prætendere, habere, consequi, aut exigere possint: Sed ut easdem præsentes literas firmiter, & inviolabiliter observent, ac ab omnibus inconcusse observari faciant, & procurent. Imo semper, & quandocumque illis constiterit, prædictos Cardinales, seu ipsorum hæredes, hujusmodi emolumenta Annuli prædictæ Congregationi solvisse; statim, si petatur quietantia, in amplissima forma, tanquam si eidem Cameræ Apostolicæ soluta essent, expedire debeant, & ipsa Camera in casu molestiæ, ut præfertur, ad restitutionem ipsis Cardinalibus, seu eorum hæredibus faciendam teneatur. Non permittentes, ipsam Congregationem, illiusque personas, & Ministros super dictorum emolumentorum consequutione a quoquam publice, vel occulte, directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio impediri, molestari, aut inquietari.

Clausulæ pro hujusmodi assignationis firmitate.

§.5. Ac decernentes, præsentes literas etiam ex eo quod Capitulum, & Canonici dictæ Basilicæ Lateranen., vel quicumque alii in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, vel alii, ad quos forsan spectat, & pertinet, seu pro tempore spectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmissis consenserint, seu consentiant; imo forsan illis contradicturi sint, seu quibusvis aliis quantumvis justis, justissimis, & rationabilibus causis de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari: vel sub quibuscumque Constitutionibus, & literis Apostolicis in contrarium, etiam motu pari, & consistorialiter emanatis, & emanandis, vel quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nullatenus umquam compræhendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per personas Congregationis hujusmodi pro tempore existentes eligenda, concessas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos nunc quomodolibet spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere; sicque & non

& non aliter per quoscumque Judices ordinarios, vel Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ac etiam Thesaurarium, Clericos Præsidentes, ac Commissarios, aliosque Cameræ hujusmodi Officiales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in qualibet instantia judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate Apostolica decernimus.

Exequutores hujus Constitutionis.

§. 6. Quocirca Venerabilibus fratribus Nostris Ostiensi, & Portuensi Episcopis, ac dilecto filio causarum Curię Cameræ prædictæ generali Auditori per Apostolica scripta Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, quando, & quoties pro parte dictæ Congregationis, seu pro ea Agentium requisiti fuerint præsentes literas, & in ea contenta quæcumque ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter observari. Non permittentes dictam Congregationem, seu pro ea Agentes hujusmodi desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari; Contradictores, & Rebelles quoslibet per censuras Ecclesiasticas, aliaque juris, & facti remedia compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

Derogatio contrariorum

§. 7. Non obstantibus fel. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quatenus opus sit, de una, ac Concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra suam Civitatem, & Diœcesim ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, nec non Simmachi, & Pauli II., ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac Pii IV. de gratiis interesse Cam. Apostol. quomodolibet concernentibus infra certum tunc expressum tempus in eadem Camera registrandis, & in illius libris insinuandis. Ita quod Congregatio hujusmodi, aut alii ejus Ministri ad illa insinuandum non teneantur, & nihilominus præsentes literæ eamdem firmitatem obtineant, ac si in dicta Camera infra tempus ad id præfixum insinuatæ, & registratæ fuissent. Nec non nostra, & Cameræ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non prædictæ Lateranensis, ac quarumvis aliarum Urbis Basilicarum, vel piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, illis, illarumque Capitulis, & Canonicis, ac aliis Superioribus, & personis, etiam Consistorialiter, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, ac aliis efficacissimis, & insolitis clausulis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & confirmatis, ac innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, latissime hac vice harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Quando Annuli emolumenta sint persolvenda.

§. 8. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, quod omnes, & quicumque cujusvis nationis, dignitatis, & excellentiæ, etiam Regiæ fuerint, qui de cætero perpetuis futuris temporibus in Sacrum Collegium dictæ S.R.E. Cardinalium per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros cooptabuntur, si præsentes statim quam Cardinales creati, si vero absentes fuerint, in actu susceptionis Bireti rubei, jura per eos ratione Annuli Cardinalitii, etsi illum non receperint, Camerę Apostolicæ debita, prædictæ Congregationi, seu ab ea Deputatis realiter, & cum effectu persolvere teneantur.

Clausulæ pœnales.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrorum revocationis, cassationis, extinctionis, annullationis, donationis, concessionis, assignationis, declarationum, absolutionis, inhibitionis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 22. Junii 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, decimo Kalen. Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

V. DAT.

Felicianus Paulus.

S. de Ursinis.

Registrata in Secretaria Brevium.

LX.

Impositio Subsidii ducentorum millium scutorum a Regni Portugalliæ Ecclesiasticis Regi persolvendi pro defensione Indiarum Orientalium contra invasiones Hæreticorum, atque Infidelium.

Ex Regest. in Secret. Brev.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium.

IN suprema militantis Ecclesiæ specula, nullo licet meritorum suffragio, immensa Dei, & Domini nostri benignitate constituti, intra mentis nostræ arcana attentius considerantes, principes, & potestates tenebrarum, adversus quos Ecclesia Sancta assidue colluctatur, ad ejusdem Ecclesiæ ruinam, & catholicæ Religionis excidium incessanter vigilare, non possumus totis visceribus non commoveri, & licet cer-

certam spem, & fiduciam habeamus in Domino Deo exercituum, qui sponsam suam Ecclesiam sanctam sub umbra manus suæ protegit; Cogimur tamen juxta creditum Nobis desuper apostolicæ servitutis officium in id omni cogitatione, omnique cura incumbere, ut provisionis nostræ ministerio, non solum oves Christi adversus rapacium luporum insidias communitæ secura in tranquillitate reddant Domino abundanter fructus suos, sed etiam in omnem terram Verbi Dei sonus exeat, & nomen illius cum fælici ejusdem religionis propagatione, ubique gentium collaudetur, & glorificetur, unde Nos super his jugiter soliciti, Catholicorum Regum vota, vias, & modos exquirentium, quibus nefarios hostium ipsius fidei ausus reprimere, & dissipare, & hac ratione infideles ipsos ex infidelitatis tenebris ad veri Dei agnitionem adducere, fideles vero ab infidelium invasionibus, rapinis, & servitute liberare valeant, libenter, & merito amplectimur, & officii nostri partes ad tam Sanctum, & Deo acceptum opus congruis, quantum fieri possit, ad id suppeditatis auxiliis favorabiliter interponimus, aliaque facimus, statuimus, & ordinamus, prout rerum, temporum, & locorum qualitatibus debite pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Philippus Rex Hæreticorum atque Infidelium invasiones in Indiis Orientalibus recenset.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Catholicus, quod suscepta per nationes septentrionales diabolica hæresum fraude seductas a multis annis citra in Indias Orientales navigatione, ex lucro inde facto, ditiores, & potentiores redditæ, non solum ingentem navium multitudinem compararunt, & nonnulla propugnacula in illarum partium majoris momenti Portibus occuparunt, sive construxerunt; sed etiam ad loca, & propugnacula per eumdem Philippum Regem in eisdem partibus acquisita, occupanda animum adjecerunt, neque eas tot classes, & arma tam in eisdem Indiarum, quam Regni Portugalliæ partibus cum immensa patrimonii ipsius Philippi Regis expensa ad hunc finem instructa debellare potuerunt, immo illæ prævaluerunt, præsertim post occupatum a Persis earumdem nationum auxilio suffultis propugnaculum de Ormus, itaut nisi de opportuno remedio provideatur, evidentissimum periculum adsit, ne cætera ejusdem Philippi Regis loca, & propugnacula ibidem existentia amittantur.

Quibus repellendis eum sit impar;

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, idem Philippus Rex proprium ipsius Regni Portugalliæ patrimonium præmissorum occasione vendiderit, gravissimum æs alienum pro recuperandis, & conservandis locis, & propugnaculis prædictis, per quæ tam cleri, quam populi ejusdem Regni Portugalliæ utilitatibus, & commoditatibus, nec non Catholicorum in dictis Indiarum partibus existentium saluti, atque securitati consulitur, contraxerit; contributiones vero generales dicti Regni, & ultra summam ducentorum millium cruciatorum per dilectos filios Communitatem, & homines Civitatis Ulixbonen. eidem Philippo Regi ad hunc effectum donatam, non suppetant, ad ecclesiasticarum personarum subsidium confugiendum compellitur; Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Apostolicæ Sedis auxiliū implorat.

Gregorius subsidium bicentum millium scutorū ab Ecclesiasticis intra quadrienniū persolvendū concedit,

§. 3. Nos igitur licet ab ipso Pontificatus nostri initio nihil antiquius habuerimus, quam Ecclesias omnes, illarumque Præsules, & personas non solum ab omni exactionis molestia immunes præservare, verum etiam quantum in Nobis foret, commodis, & honoribus afficere; animo tamen revolventes etiam ad Clerum, & Ecclesiasticos dicti Regni Portugalliæ hujusmodi necessitates pertinere, ejusdem autem Regni opes ad tantam molem bellorum, quæ in pluribus, & diversis locis contra christiani nominis validissimos, potentissimosque hostes geruntur, vix, ut præfertur, sufficere posse, & ad nostrum pastorale officium spectare pro ea, quæ tuendi, & propagandi Religionem Nobis incumbit cura, & solicitudine, non solum pias, & devotas supplices Catholicorum Regum preces benignis accipere auribus, verum etiam assiduis eorum laboribus, periculis, incommodis, & dispendiis, quæ ad honorem Dei, & Catholicæ Ecclesiæ exaltationem indefesse præferunt, prospicere, peculiarium Ecclesiarum opes, atque redditus pro necessaria illarum, suorumque filiorum, & christianæ, ac tam clericorum, quam laicorum causæ, atque salutis defensione, & ipsius catholicæ religionis augmento, larga manu suppeditari debere dignum, & justum reputamus; subsidium ducentorum millium scutorum monetæ dicti Regni cruciatorum nuncupatorum pro una vice tantum solvendum ab infrascriptis personis ecclesiasticis, exigendum per collectores desuper deputandos, infra tempus Ven. Fratri Antonio Episcopo Vigilien. jurium, & spoliorum Cameræ Apostolicæ in eisdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori Generali, ac duabus personis per eumdem Philippum Regem, & Clerum dicti Regni, ut infra, nominandis benevisum, juxta vires etiam infrascriptarum personarum, & temporis congruitatem, dummodo tamen tempus quadriennii non excedat, tam pro recuperatione, tuitione, & custodia Oppidorum, & locorum, quæ in dictis Indiarum Orientalium partibus claræ memoriæ Portugalliæ Reges d. Philippi Prædec. Christianæ Reipublicæ sua virtute, & industria adjecerunt, & futurum ipse Philippus Rex non minori spei ardore, divina favente clementia adicere intendit, quam contra infideles, hæreticos, vel schismaticos in dictis partibus existentes, sive ad offensionem, sive ad defensionem, & non pro aliis usibus, super quo ipsius Philippi Regis, ac Antonii Episcopi, & personarum hujusmodi conscientiam oneramus, super omnium, & singulorum Cathedralium,

A Tribus Deputatis, quos inter Nuncius Apostolicus sit, exigendū.

Solvendumque ab Ecclesiasticis, qui hic recensentur.

lium, etiam Metropolitanarum, Collegiatarum, & aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Hospitalium, in quibus actu hospitalitas non servatur, & aliorum quorumvis Beneficiorum ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & Sancti Benedicti, Sancti Augustini Cistercien., Sancti Hieronymi, & aliorum quorumvis etiam ex privilegio, vel aliàs certos fructus habentium, nec non Cassinen., Sanctæ Justinæ, Sancti Salvatoris, Sancti Georgii in Alga, seu Sancti Joannis Evangelistæ, ac aliarum Congregationum, etiam Canonicorum Regularium, & Collegiorum Regularium etiam Societatis Jesu; mendicantibus tamen certos, & perpetuos fructus non habentibus exceptis; etiamsi secularia Canonicatus, & Præben. portiones, dignitates etiam in cathedralibus etiam metropolitanis post Pontificales majores, & Collegiatis Ecclesiis principales, personatus, administrationes, & officia in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, aut Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, Cappellæ, Cappellaniæ perpetuæ, præstimonia, præstimoniales portiones, & simplicia etiam servitoria Beneficia ecclesiastica; Regularia vero Beneficia hujusmodi Prioratus, Præpositura, Præpositatus, Præceptoriæ, Dignitates, etiam Conventuales, Prioratus, administrationes, vel officia etiamsi claustralia fuerint, & ad illa consueverint qui per electionem assumi, eisque cura immineat animarum, in quibuscumque Civitatibus, & Diœcesibus, aliisque locis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum consisten., ac Capitularium, Conventualium, & aliarum mensarum, nec non Universitatum redditus Ecclesiasticos percipientium, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis ad ejusdem Antonii Episcopi moderni, & pro tempore existentis Collectoris hujusmodi, ac duarum aliarum, unius videlicet per ipsum Philippum Regem, & alterius per universum Clerum ejusdem Regni nominandarum Episcoporum, seu Ecclesiasticarum Prælatorum post justam, & proportionabilem comparationem, & distributionem per ipsas facien. mandatum, & ordinationem Collectoribus, qui tamen personæ ecclesiasticæ esse debeant, per eos deputan. per Venerabiles Fratres nostros Archiepiscopos, & Episcopos, ac dilectos filios Abbates, Priores, Abbatissas, Priorissas, Capitula, Congregationes, & Collegia, Conventus, Præceptores, Commendatarios, cæterasque personas ecclesiasticas seculares, & quorumvis Ordinum Regulares, Ecclesias, Monasteria, Prioratus, Præceptorias, Præpositatus, Canonicatus, & Præben., Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, cæteraque Beneficia secularia, & regularia hujusmodi in titulum, commendam, administrationem, & aliàs quomodolibet, etiam ut unita obtinen., itaquod quicumque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta sibi etiam loco pensionis annuæ, ac etiam pensiones annuas sibi super similibus fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis etiam sub quovis exemptionis, & immunitatis a similibus, vel dissimilibus oneribus genere reservatas, & assignatas habentes, & percipientes pro rata veri valoris Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum super quibus pensiones hujusmodi reservatæ, constitutæ, & assignatæ fuerint, contribuere teneantur, cujuscumque status, gradus, Ordinis, vel conditionis fuerint, Venerabilibus tamen Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui pro Universali Ecclesia jugiter nobiscum laborant, nec non Militibus Hierosolymitanis, ac Clericis, qui unum, seu forsan plura Beneficia ecclesiastica insimul valorem annuum XL. ducat. auri de Camera non exceden. obtinent, & apud illa, seu aliquod eorum personaliter resident, dumtaxat exceptis, annis singulis in certis locis, & terminis ad id per ipsum Antonium Episcopum modernum, & pro tempore existentem Collectorem prædictum, aliasque, ut præfertur nominandas personas statuen. integre persolven., & penes aliquem fide, & facultatibus idoneum, seu alium ipsius Antonii Episcopi, & personarum arbitrio eligendum locum tutum, & securum realiter deponen., & ad ipsius Regis requisitionem, ac Antonii Episcopi, & personarum prædictarum mandatum in usum prædictum dumtaxat erogandum, apostolica auctoritate, tenore præsentium, imponimus, constituimus, & ordinamus.

Ecclesiasticos monet, impositum subsidiū alacriter persolvant.

§.4. Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, Priores, & aliàs utriusque sexus ecclesiasticas tam seculares, quam regulares personas prædictas hortantes, illisque districte præcipien. mandamus, ut tota christianæ charitatis propensione incumbentes hanc necessariam opem alacriter amplectantur, & libenti animo exequantur. Nos enim subsidium præmissum sic impositum, ut præfertur, exigi, deponi, insumi, & converti, ac Archiepiscopos, & Episcopos, Abbates, Priores, omnesque, & singulas alias personas, nec non Capitula, Congregationes, Collegia, & Universitates fructus ecclesiasticos in universa Portugallia percipien. ad illius contributionem pro rata teneri, & obligatos esse, censurisque, & pœnis tam ecclesiasticis, quam pecuniariis ipsius Antonii Episcopi arbitrio imponen. quacumque appellatione, aliove subterfugio cessante, cogi, & compelli, & sic per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Exequutores hujusce Constitutionis designat.

§.5. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiscopo Bracharen., & Episcopo Colimbrien., nec non dilecto filio Inquisitori generali contra hæreticam pravitatem in eodem

dem Regno, apostolica auctoritate deputato mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quando, & quoties pro parte ipsius Philippi Regis, aut Antonii Episcopi, & nominandarum personarum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac quos ipsæ literæ concernunt, illis in omnibus parere, & obedire; Contradictores quoslibet per censuras, & pœnas tam ecclesiasticas, quam necessarias suo arbitrio imponen., moderan., & applican., appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrária tollit.

§.5. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo quis auctoritate præsentium ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, aliorumque Regularium locorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac tam prædictis, quam aliis immunitatibus, & exemptionibus per Nos concessis, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis Ecclesiis, Monasteriis, Congregationibus, Collegiis, Universitatibus, Ordinibus, eorumque Superioribus, & personis prædictis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis etiam vim contractus inducentibus decretis in genere, vel in specie, & ad Imperatorum, & Regum instantiam, ac aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis: etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac illis sufficienter, etiam ad hoc ut nulla prorsus immunitas, aliave quantumlibet consideratione, & nota digna exemptio cuiquam adversus præsentium tenorem suffragari debeat, derogatum esse declaramus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod ad subsidiorum hujusmodi solutionem cogi, aut interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, ac eorum personis, locis, ordinibus, & etiam propriis nominibus mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & literis apostolicis, generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus hujusmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, quæ quatenus præmissis adversentur, cuiquam nolumus ullatenus suffragari.

Transumptis credi jubet.

§.6. Cœterum, quia difficile foret, præsentes literas ad singula quæque loca, in quibus expediens esset deferre, volumus, & apostolica auctoritate prædicta decernimus, quod earumdem præsentium transumptis alicujus Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Antonii Episcopi prædicti, aut cujusvis in dignitate ecclesiastica etiam constitutæ personæ munitis, ea prorsus fides in Judicio, & extra in omnibus, & per omnia adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 22. Junii 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Junii 1622. Pontificatus nostri Anno II.

LXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Odoardus Parmæ, & Placentiæ Dux in Confalonerium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ designatur.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam

Exordium a necessitate Justitiam armis administrandi & a laudibus Farnesiorum petitum.

AD Ecclesiæ Romanæ regimen, dispensatione divina, nostrorum nullo suffragio meritorum evecti, ex multis, & gravissimis curæ nostræ oneribus præcipuam solicitudinem merito illi impendere conamur, ut pacem, & tranquillitatem conservemus; Interdum enim hoste humani generis instigante, nonnulli adversus jus, & fas sese extollentes, terminos, quos posuerunt patres nostri, prærumpere, & Reipublicæ statum improbe perturbare nituntur, & quod gravius est, sacra prophanis miscere, & Deo resistere impiissime non verentur, qui dum arma spiritualia parvipendent, temporalia provocant, quo fit, ut sicut illa adhibere per nosmetipsos non valemus, ita etiam personis, quæ ista pro re nata ad nutum nostrum tractare viriliter, fideliterque possint indigeamus. Quod sane munus quanti momenti, & quam in humanis præcipuum sit, hujus Sanctæ Sedis mos, & institutum declarant: quippe quod nonnisi viris fide, fortitudine, & nobilitate eximiis illud committere consueverit. Quapropter Romani Pontifices Prædecessores Nostri pro sua prudentia, & sapientia ex multis principibus militaribus laudibus præstan. unum eligere soliti sunt, quem huic tan- tæ

tæ Provinciæ præficerent, ut non solum suo splendore illam exornaret, sed cum opus foret, suis partibus abunde satisfaceret, & exaltaretur per eum exercituum Dominus in potentia brachii ejus per arma justitię virtutis Dei. Veros autem hujusmodi complures Prædecessores Nostri Romani Pontifices jamdiu divina adspirante gratia Romana in familia nobilitate, ac bellica virtute præclara, Farnesia scilicet non semel reperierunt, eosque S. R. E. armorum potestatem summam gerere e republica ejusdem Ecclesiæ esse compererunt. Quorum postremus bo: me: Raynutius Parmæ, & Placentiæ Dux fuit, parente genito bonæ etiam memoriæ Alexandro Duce singulari pietate, & rebus adversus Catholicæ fidei hostes bello gestis tanta gloria claro, ut in expugnandis munitissimis Urbibus, & fortissimis hostibus devinciendis, antiquitati celebratissimis Imperatoribus non concedat. Ejus vero virtutem emulatus Raynutius quam patriis laudibus proxime incesserit, quamdiu Patris auspiciis militavit, rebus fortiter, ac sapienter a se gestis, satis ostendit. Eo nuper ex humanis a Domino evocato, licet superstitem nullum natum reliquerit, qui per ætatem muneri par esse possit, tamen dilectum filium nobilem adolescentem Odoardum Parmæ, & Placentiæ Ducem reliquit, qui tantum annis processit, ut brevi possit paternæ, & avitæ virtutis, pietatis præsertim, & erga Ecclesiam Romanam singularis fidei, & devotionis successorem sese præstare, ac nostræ, & omnium expectationi cumulate respondere. Id quod non patrium solum genus, ac prædicti Odoardi Ducis indoles, & educatio, sed etiam materna origo in Domino firmiter Nos sperare suadent: quippe quod ex Aldobrandina familia omni splendore decorata prodierit, in qua in regenda universali Ecclesia immortalis memoriæ Pontificem Prædecessorem nostrum Clementem VIII. censemus, præter complures Sanctæ Romanæ Ecclesiæ laudatissimos Cardinales, & Prælatos, bello Duces, qualis fuit bonæ mem: Joannes Franciscus Aldobrandinus Meldulæ Dux prædicti Odoardi Ducis Avus, qui hujus Sanctæ Sedis copias non semel pro fidei catholicæ defensione ducendo, virtutis, & prudentiæ militaris singulare specimen dedit, sibiq; & posteritati suæ eximiam ad imitandum industriæ, & roboris famam reliquit. Quamobrem ejus liberi divina favente gratia, paternis, aliorumque majorum laudibus domesticis incitati, atque exemplis tam Domi in Sacra Purpura, quam militiæ contra hostes Religionis Catholicæ militantis familiæ gloriam non solum conservare, sed etiam amplificare feliciter adnituntur.

Gregorius Odoardum Farnesiũ S. R. E. Confaloneriũ creat.

§.1. Quibus, aliisque justis de causis animum nostrum moventibus, habita cum Ven. fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus in Consistorio nostro secreto deliberatione matura, de illorum consilio, & unanimi assensu, motu proprio, & ex certa scientia Nostra, prædictum Odoardum Ducem, quamdiu vixerit, nostrum, & ejusdem Ecclesiæ Confalonerium, cum Jurisdictione, præeminentiis, honoribus, oneribus, libertatibus, immunitatibus, stipendiis, Juribus, & emolumentis debitis, & consuetis, auctoritate apostolica, tenore præsentium constituimus, & declaramus, ac officium hujusmodi ei toto vitæ suæ tempore modo, & forma præmissis concedimus, & assignamus: prędictoque Odoardo Duci ea, quæ ad hujusmodi officium spectant, necnon omnia, & singula, quæ nostram, & d. Ecclesiæ dignitatem, & utilitatem quovis modo ipse pertinere, & fore opportuna cognoverit, quæque alii quondam dictæ Ecclesiæ Confalonerii facere potuerunt, debuerunt, seu consueverunt, faciendi, exercendi, & statuendi.

Eique, ut Ecclesiæ claves cum aliis Insignibus gestare possit concedit.

§.2. Nec non in testimonium hujusmodi nostræ constitutionis, & declarationis super propriis insignibus, vel aliis quibusvis rebus, necnon ubicumque, & quomodocumque id sibi honori, & ornamento futurum existimaverit, aut quacumque etiam ratione libuerit, Ecclesiæ Claves cum Vexillis, & ornamentis per alios Confalonerios gestari solitas, gestandi, & illis utendi plenam, & liberam, auctoritate, & tenore prædictis, eidem facultatem concedimus, & impertimur.

Eique parendum decernit.

§.3. Universis autem, & singulis Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & aliorum locorum dictæ Romanæ Ecclesiæ subjectorum Præsidentibus, necnon Baronibus, & Gubernatoribus quocumque nomine nuncupatis, ipsorumque locorum Communitatibus, Universitatibus, necnon Nostris, & dictæ Ecclesiæ stipendiis Militantibus Ducibus, & Militum Tribunis, ac copiarum Præfectis, ac prædictis Baronibus, atque aliis, ad quos id quovis modo spectat, districte præcipiendo mandamus, ut ipsum Odoardum Ducem ad hujusmodi Officium omni mora, & recusatione postposita, recipiant, & admittant, eique in iis, quæ ad idem munus pertinent, pareant, atque obediant, ac in omnibus faveant, & assistant.

Juramentum fidelitatis ab Odoardo prę standum.

§.4. Volumus autem, ut idem Odoardus Dux, priusquam Officio hujusmodi fungi incipiat, de illo fideliter exercendo, ac de obedientia, & fide debita erga Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, atque Ecclesiam prædictam servanda in manibus nostris, seu dilecti filii Ludovici tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ Presbyteri Cardinalis Ludovisii nuncupati nostri secundum carnem ex fratre germano Nepotis, S. R. E. Camerarii, sive alterius personæ ab eo deputandæ, in forma solita præstet Juramentum,

Admonitio de benegerendo munere.

§.5. Cæterum eumdem Odoardum Ducem per præsentes monemus, & in Domino hortamur, ut hoc munus ad Dei laudem, & gloriam, ac nostram, & ejusdem Ecclesiæ dignitatem, & utilitatem tanto studio dministret, ut Nos hujus deliberationis nunquam pœniteat, & conceptam de illius virtute expectationem optati fructus consequantur.

Clausulæ.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat

ceat hanc paginam nostrorum constitutionis, declarationis, assignationis, concessionis, impartitionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 27. Junii 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, quinto Kal. Julii Pontificatus nostri Anno Secundo.

Papæ subscriptio.

✠ Ego Gregorius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Perfice gressus meos in semitis tuis.

Cardinalium subscriptiones

✠ *Ego Antonius Cardinalis Saulius Decanus.*

✠ *Ego Franciscus Maria Cardinalis a Monte Episcopus Portuen.*

✠

✠ *Ego Alexander Cardinalis Montaltus Episcopus Albanen. S. R. E. Vicecancellarius.*

✠

✠ *Ego Octavius Episcopus Prænestinus Cardinalis Bandinus.*

✠

✠ *Ego A. tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Perettus.*

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego Dominicus Sanctorum Apostolorum Cardinalis Gymnasius.*

✠

✠ *Ego Carolus tituli S. Cæsarei Cardinalis Madratius.*

✠

✠ *Ego S. tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Burghesius.*

✠ *Ego M. tit. S. Onufrii Presbyter Cardinalis Barberinus.*

✠ *Ego Joannes G. tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Millinus.*

✠

✠

✠ *Ego F. tit. S. Augustini Presbyter Cardinalis Verallius.*

✠ *Ego Joannes Baptista tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Lenius.*

✠

✠

✠ *Ego R. tit. S. Martini in Montibus Presbyter. Card. Rivarola.*

✠

✠

✠

✠ *Ego Cardinalis Borgia tit. S. Crucis in Hyerusalem.*

✠

✠ *Ego R. tit. S. Alexii Presb. Card. Ubaldinus.*

✠

✠ *Ego Gabriel tit. S. Bartholomei in Insula Presb. Cardinalis de Freso.*

✠

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego S. Presb. Cardinalis S. Susannæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Bibliothecarius.*

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Pres. Cardinalis Bentivolus.*

✠ *Ego P. tit. S. Salvatoris in Lauro Presb. Cardinalis Valerius.*

✠ *Ego Itelius Fridericus tit. S. Laurentii in Panisperna Cardinalis de Zolleren.*

✠

✠

✠ *Ego Fr. Desiderius tit. S. Clementis Cardinalis de Cremona.*

✠ *Ego tit. S. Mariæ in Via Card. Pignatellus*

✠

✠ *Ego L. tit. S. Mariæ Transpontinæ Card. Ludovisius S. R. E. Camerarius.*

✠ *Ego F. tit. S. Matthæi in Merulana Pres. Card. Sacratus.*

✠

✠ *Ego Marcus A. tit. S. Eusebii, Presbyter Cardinalis Goradinus.*

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego Hippolitus Sanctæ Mariæ Novæ Diaconus Card, Aldobrandinus.*

✠

✠

✠

✠

LXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Moniales omnes Hospitalariæ Regni Galliarum, exceptis his quæ in Urbe, & Suburbiis Parisiorum commorantur, Ordinariorum Jurisdictioni subjiciuntur.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio Francisco Tituli Sancti Calixti Presbytero Cardinali de la Rochefoucault nuncupato salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

AD personam tuam, quam divina clementia magnis illustravit gratiarum mu-

muneribus paternæ dirigentes considerationis intuitum, dignum, quin potius debitum reputamus, ut vota tua, præsertim ad prosperiorem, & salubriorem Regularium locorum directionem tendentia, ad exauditionis gratiam libenter admittamus.

Causæ Moniales Hospitalarias Episcopis subjiciendi.

§. 1. Cum itaque pro parte tua Nobis expositum fuerit, quod cum Monasteria Monialium Hospitalariarum nuncupatarum in Galliis instituta, Magno Eleemosynario dicti Regni in spiritualibus subjecta esse noscantur, illorumque Moniales uti a Superiore, qui oculos in eas, ut deceret, intendat, remotæ quandoque cum Populi scandalo, divinique cultus, & earum salutis detrimento, disciplinam, & instituta regularia, quibus votis adstrictæ existunt, relaxare videantur; Tu vero qui prædicti Regni Magnus Eleemosynarius existis, provide considerans, Te, & pro tempore existentem Magnum Eleemosynarium ipsius Regni propter locorum distantiam tantis Monialium Monasteriis invigilare non posse, & ob defectum alicujus Juridictionem in eis exercentis diversa incommoda, abusus, & etiam disciplinæ hujusmodi relaxationem irrepere posse, illisque salubri aliqua ratione obviare operę pretium existere Monasteria ipsa, illorumque Moniales infradictis dumtaxat exceptis ab Eleemosynarii pro tempore existentis Jurisdictione perpetuo eximi, ac liberari, ac Diœcesanorum Jurisdictioni subjici summopere desideras, quare nobis humiliter supplicari fecisti, quatenus votis tuis in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Gregorius itaque eas eximens a jurisdictione M. Sacellani Regii, ordinariorum jurisdictioni in spiritualibus subdit Parisinis exceptis.

§. 2. Nos igitur te specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnia, & singula Monasteria, loca, & Hospitalia, in quibus dictæ Moniales reperiuntur, ac easdem Moniales, illarumque Ministros, famulos, & personas, præterquam in Civitate Parisiensi, & illius Suburbiis consistentia, quæ sub præsenti exemptione propter vicinitatem, & dicti Eleemosynarii residentiam nullatenus compræhensa esse censeantur, sed ejusdem Eleemosynarii Jurisdictioni perpetuo, ut prius, subjecta remaneant, ab omni, & quacumque Jurisdictione, superioritate, visitatione, correctione, & obedientia, nunc, & pro tempore existentis ipsius Regni magni Eleemosynarii de consensu charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi, perpetuo apostolica auctoritate, quoad spiritualia, eximimus, & liberamus; illaque sic exempta, & liberata Diœcesanorum locorum pro tempore existen. omnimodæ Jurisdictioni, & superioritati, visitationi, correctioni, & obedientiæ, itaut deinceps perpetuis futuris temporibus Diœcesani locorum hujusmodi, illa quisque videlicet in sua Diœcesi, & districtu visitare, & corrigere possint, & debeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si numquam dicti Eleemosynarii Jurisdictioni supposita fuissent, & ab eorum institutionis exordio Diœcesanorum locorum superioritati, visitationi, & obedientiæ, quoad spiritualia subjecta extitissent, auctoritate, & tenore præmissis, perpetuo subjicimus, submittimus, & supponimus, ac ex nunc in perpetuum subjecta, submissa, & supposita esse, & fore.

Clausulæ ad præsentium literarum firmitatem.

§. 3. Præsentes quoque literas semper validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac singulis Diœcesanis prædictis suffragari; sicque per quoscumque Judices, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de latere Legatos, & Vice Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, ac quicquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatio contrariorum

§. 4. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apost., nec non Monasteriorum, locorum, & Hospitalium hujusmodi institutionibus, & statutis, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, illis, ac dilectis filiis eorum Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, & Motu proprio, & consistorialiter, ac aliis in contrarium forsan quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma tradita ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ pœnales.

a. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ exemptionis, liberationis, subjectionis, submissionis, suppositionis, & Decreti, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 30. Junii 1622. An. II.

Datum Tusculi Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Pridie Kalendas Julii Pontificatus Nostri Anno II.

Re-

LXIII.

Revocatio quarumcumque concessionum vivæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ divina providentia constitutus, gratias, & Indulta a se, & Prædecessoribus suis concessa, justis interdum suadentibus causis, juxta creditum sibi Pastoralis Officii debitum moderatur, aut revocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Revocatio de qua in Rubr. §. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula Indulta, facultates, privilegia, gratias, & concessiones quascumque spirituales, & ecclesiasticas tam ad forum interius, quam ad exterius spectan., ac tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, a Sede Apostolica, quæ tamen vivæ vocis oraculo hactenus quandocumque, & qualitercumque, ex quavis etiam de necessitate exprimenda causa, quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Societatibus, etiam Societati Jesu, ac Congregationibus quibuslibet, sive eorum, & earum respective Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus generalibus, vel Provincialibus, aut aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediate subjectis, cujuscumque dignitatis, præeminentiæ, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad supplicationem Regum concessas, in iis videlicet, quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac revocata, cassata, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua perpetuo fore, & esse, neque in posterum cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem iis de cætero, uti ullo modo posse, etiamsi expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbum, de iis facienda esset, decernimus, & declaramus.

Exceptio de qua in Rubrica similiter dicitur. §. 2. Firmis tamen, & in suo robore permanen. omnibus indultis, & aliis concessionibus prædictis, vivæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcumque favorem, propria S.R.E. Cardinalium manu firmatis, pro ipsis, vel aliis factis, & de quibus iidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. testimonium in scriptis præbuerunt.

Clausulæ præservativæ. §. 3. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, ad jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas, quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausula sublata.

§. 5. Non obstan. præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan. & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haben., illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ derogatoriæ.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

§. 7. Quodque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Joan. Lateranen., ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent. Publicatio in Urbe omnes ligare decernit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Julii 1622. Pont. Nostri Anno II. Dat. die 2. Julii 1622. An. II.

Con-

L X I V.

Contra Hæreticos in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorantes, eorumque fautores.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmani Pontificis Beati Petri Apostolorum Principis Successoris munus exigit, ut pro incumbente Dominici gregis cura, & solicitudine, Prædecessorum suorum Constitutiones, eas præsertim, quæ ad Sacrosanctæ Fidei Catholicæ conservationem pertinent, quo suum perpetuum sortiantur effectum, & inviolabiliter observentur, innovet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debite compensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Clem. VIII. edidit Constit. CXXX. Tom. V. Par. II. fol. 112. §. 1. Aliàs siquidem a fel. record. Clemente VIII. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. *Cum sicut non sine &c. Omittitur residuum quia habes Tom. V. Par. II.*

Hinc Pont. illam omnino præcipit observari. §. 2. Nos inviolabili dictarum Clementis literarum, & in eis contentorum quorumcumque observationi, quantum Nobis ex alto conceditur, peramplius providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Clementis Prædecessoris literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illasque innovamus, ac inviolabiliter observari mandamus.

Et plenius modo dispo nit contra hæreticos. §. 3. Insuper ne ullus Hæreticus in locis Italiæ, & Insularum adjacentium, neque etiam sub commercii, mercimonii, aut alio quovis prætextu domicilium contrahere, seu Domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis concessam, seu habitari, aut morari possit, earumdem tenore præsentium prohibemus, ac respective statuimus, & ordinamus.

Contravenientibus pœnas infligit. §. 4. Contra prohibitioni autem, ac statuto, & ordinationi nostris hujusmodi non parentes, seu contravenientes, cujusvis status, gradus, ordinis, & dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam secularis existentes, juxta formam juris procedatur, & puniantur.

Illorum fautores uti hæreticos puniri jubet. §. 5. Et simili modo eos, qui Hæreticos prædictos receptaverint, eisque quoquo modo contra præsentium literarum tenorem, favorem, opem, seu auxilium præbuerint, uti fautores, & receptatores hæreticorum puniri.

Et ità, & non aliter judicari mandat. §. 6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Quibuscumq; non obstantibus. §. 7. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationē in Urbe obligare decernit. §. 8. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ: quodque eædem præsentes post duos menses a die illarum publicationis computandos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. die 2. Julii 1622. An. II. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Julii 1622. Pont. Nostri Anno II.

L X V.

Impositio Decimarum pro Republica Venetorum ratione Belli contra Turcas.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ven. fratri Ludovico Episcopo Montisflasconen. moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Sedis Apostolicæ in Dominio Venetorum Nuntio.

GREGORIUS PAPA XV.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium. SAcrosanctæ militantis Ecclesiæ regimini per abundantiam divinæ gratiæ, nullo licet meritorum suffragio, præpositi, inter graves solicitudines, quibus pro credito Nobis apostolicæ servitutis officio assidue premimur, ea est præcipua, quam continua pericula, atque discrimina, quæ a nefario Christi nominis hoste Turcarum tyranno Principibus, & Populis Christianis nunquã non impendent, Nobis conficit; Quapropter etsi Domini Dei exercituum, qui sponsam suam Ecclesiam sanctam protegit, præsidio potissimum confidamus, cogimur tamen pro debito pastoralis muneris in id omni cogitatione, omnique cura incumbere, ut provisionis nostræ ministerio adhibitis Catholicorum Principum viribus, mala hujusmodi procul a Populo Christiano arceantur.

Causæ Decimam imponendi. §. 1. Cum vero plus satis constet, eumdem impium Turcarum tyrannum nihil avidius quærere, quam Christianos Populos invadere, & Christianam Religionem exterminando abominationem suam plantare, ac propagare, ejusque vires, nostris facientibus peccatis, malo nostro admoniti, cogamur timere, omnique cura, & solicitudine præcavere, multoque magis Castra Domini custodire, & præmunire nos oportet hoc tempore, cum ab expeditione contra Christianos multis annis abstinuerit, eos verisimile sit diutius non cessaturum,

sed

sed ejus potius diu compressam rabiem vehementius erupturam. Quod malum Nos paterna solicitudine jam dudum metuentes pro officii nostri debito Venetorum præcipue nobilissimam Rempublicam, quæ hostibus maxime exposita esse dignoscitur, non semel in Domino cohortati sumus, ne insidiarum plena cum impiis pace, quibus non est pax, confideret, sed prudenter caveret, suasque Arces, Portus, & loca muniret, classem, & alia ad bellum necessaria compararet, & paratam haberet. Cum autem ingentes sumptus hæc res postulet, fel. rec. Clementis VIII., & Pauli V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, eam Rempublicam id enixe flagitantem ecclesiasticis auxiliis prompto, libentique animo adjuvan. decrevimus, attendentes non solum Nos ejus unius saluti, verum etiam multorum, ac omnium Italiæ Populorum incolumitati consulere, cum ipsa sit magnum totius Italiæ munimentum, ac firmissimum Maris Adriatici propugnaculum. Quamobrem æquum, & rationi consentaneum esse duximus, eidem Reipublicæ eorumdem Clementis, & Pauli Prædecessorum exemplo, subsidio decimarum ex fructibus, & redditibus totius Cleri ejusdem Status Venetorum pro eisdem usibus ad certum tempus attribuendo subvenire, firmam in Domino fiduciam habentes fore, ut ea Respublica hac testificatione paternæ voluntatis erga se nostræ, non solum sese munitam, & pro re nata ad resistendum communi hosti paratam in dies magis conservet, sed etiam ad pristinas belli vires resumendas, contra eumdem Turcarum tyramnum excitetur, ut ille Christianorum armis ab Europæ finibus aliquando detrudatur.

Impositio decimæ a Clero, tam seculari, quam regulari persolvendæ.

§.2. Nos igitur istis, aliisque gravissimis, & justissimis de causis moti, motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine nostris, tenore præsentium indicimus, & imponimus sexdecim Decimas integras omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, & proventuum quarumcumque Ecclesiarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præpositatuum, Præceptoriarum, Canonicatuum, Præbendarum, Dignitatum etiam majorum, ac principalium, personatuum, administrationum, & officiorum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac S.Benedicti, S.Augustini, Cluniacen., Cistercien., Præmonstraten., S.Basilii, Sylvestrinorum, & qui proprietates, reddituque certos ex privilegio apostolico, vel aliàs possident, Mendicantium, & quorumvis aliorum Ordinum utriusque sexus, & Congregationis, non tamen earum, quæ inferius descriptæ sunt, ac Militiarum Regularium in universo dominio dictæ Reipublicæ Venetorum existentium. Ac insuper alias sexdecim Decimas omnium, & quarumcumque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, & proventibus supradictis assignatarum, & assignandarum ab omnibus, & quibuscumque Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, cæterisque cujuscumq; status, gradus, dignitatis, & conditionis personis, exceptis dumtaxat Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, nec non dilectis filiis Fratribus Hospitalis S.Joannis Hierosolymitani, ac Fratribus Mendicantibus prædictis, & insuper Beneficiis Ecclesiasticis Officio Sanctæ Inquisitionis hæreticæ pravitatis in dicto Dominio instituto unitis, annexis, & applicatis, quos Cardinales, ac Fratres Hospitalis prædicti, ac Beneficia prædicto Inquisitionis Officio unita in totum; Fratres vero Mendicantes pro medietate dumtaxat ab eisdem Decimis, & illarum solutione immunes, & exemptos esse volumus, & decernimus; Ecclesias, Monasteria, & Beneficia, ac pensiones, seu fructus, aut illorum partem hujusmodi in eodem Dominio quocumque jure, ac titulo obtinentibus, & obtenturis, nec non ab universis etiam Œconomis, Commendatariis, atque Administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis similiter fructus omnes, vel illorum partem loco pensionum annuarum, vel pensiones, & alia hujusmodi jura ex quacumque auctoritate apostolica in toto, vel in parte reservata habentibus, & habituris, sive secularibus, sive quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Militiarum prædictorum Regularibus, & ab ipsis etiam Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, personis, Collegiis, militiis, massis, & locis prædictis quacumque amplissima, & firmissima exemptione, & immunitate reali, personali, vel mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua etiam ex titulo quantumvis oneroso suffultis integraliter, & cum effectu numerandas persolven., & consignan. Ulterius supradictis de causis, ac exemplo Clementis, & Pauli Prædecessorum prædictorum adducti, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus imponimus, & indicimus novem Decimas omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, & proventuum ad Cassinen., aliàs Sanctæ Justinæ de Padua, Lateranen., Cartusien., Montis Oliveti, S.Salvatoris, Camaldulen., S. Mariæ Vallis Umbrosæ, S. Georgii in Alga Venetiarum, Cœlestinorum, Cistercien. Provinciæ Lombardiæ, Cruciferorum, & Sancti Hieronymi Congregationes, earumque Monasteria, Abbatiales, vel Conventuales, aut alias mensas, Prioratus, Præceptorias, Præposituras, Beneficia, & officia cum cura, & sine cura, membra, grangias, & alia loca illis annexa in dicto Dominio consistentia quovis modo pertinentia solven. etiam per ipsas Congregationes, earumque Superiores, Abbates, Priores, Præpositos, Conventus, Capitula, & personas ultra subsidia montis Religionis, seu quadringentorum millium scutorum, & quartæ partis eorumdem fructuum, reddituum, & pro-

& proventuum, & alia onera, quæ per Sedem Apostolicam eis imposita, aut aliàs persolvunt, seu persolvere promiserunt, similiter numeran., & persolvendas, & consignan. secundum verum annuum valorem fructuum, redditunm, & proventuum, & ad hunc effectum licet fe; re; Pius Papa V. nonnullis tunc causis adductus, & Clemens, ac novissime Paulus Prædecessores nostri prædicti, & ex aliis tunc expressis causis easdem Congregationes a Decimis super fructibus, & redditibus Ecclesiasticis deinceps ubivis etiam in Dominio Venetorum, & ex quacumque causa imponendis liberas, & immunes fecerint, pari motu, scientia, auctoritate, & de apostolicæ potestatis plenitudine quoad fructus, redditus, & proventus ad ipsas Congregationes, & quamlibet earum in dicto Dominio Venetorum spectantes, immunitates, exemptiones, ac omnes, & quoscumque contractus, scripturas, conventiones, transactiones, concordias, pacta, instrumenta, obligationes etiam in forma Cameræ Apostolicæ, & juramento, vel alia quavis firmitate roborata præsertim inter Pium, & Clementem, ac Paulum Prædecessores prædictos, & Cameram Apostolicam, & pro ea S. R. E. Camerarium, vel Thesaurarium generalem, aliosve quoscumque tunc existentes, & ejusdem Cameræ Ministros quantumvis ampla, & sufficienti facultate ad præmissa facien. suffultos ex una, & Congregationes ultimo dictas, illarumque Procuratores ex altera partibus, ac omnia, & quæcumque privilegia, indulta, libertates, exemptiones, immunitates, hac de causa in hunc usque diem eisdem Congregationibus etiam ex causa, & titulo oneroso concessa, hac vice dumtaxat, & ex causis supradictis, suspendimus, ac ipsis Congregationibus quoad novem decimas prædictas hac vice, ut præfertur, suffragari nolumus; illa vero aliàs in suo robore permanere decernimus, ipsasque Congregationes ex gravissimis causis prædictis novem decimis hujusmodi oneramus cum cæteris secularibus, ac regularibus Clericis personis ejusdem Dominii Venetorum sexdecim, ut præfertur, indixerimus, tali nostræ impositioni acquiescere, ac tacitas, & contentas esse volumus.

Per octo annos hujusmodi Decimæ persolvendæ.

§.3. Universas vero, & singulas personas quavis dignitate, vel auctoritate fungentes, tam supradictas Ecclesias, Monasteria, & Beneficia quomodolibet obtinentes, ac pensiones, seu fructus, aut earum partem sibi, ut præfertur, reservatas percipientes, quam ultimodictas Congregationes, & eorum unumquemque, tam conjunctim, quam divisim ad hujusmodi decimas in octo annis binas videlicet decimas dumtaxat quolibet anno, & quoad ultimo dictas Congregationes singulas tantum decimas cum una octava parte alterius decimæ, quoad dictos autem Fratres Mendicantes singulas similiter decimas quotannis durante octennio die 2. Junii proxime præteriti, qua ultima concessio expirat, computan., & ut sequitur, finien. in certis terminis per te præfigendis integre persolven. efficaciter teneri, & vere obligatos esse, iisdemque pensionariis, aut eorum alicui pensiones annuas prædictas quantumlibet exemptas, & sub quibusvis obligationibus etiam in forma Cameræ, & Juramento, etiam de non contravenien., & forsan de non impetran. gratias nostras contra eos, & de non utendo concessis firmatas, aut alias vallatas, & forsan aliis cautelis, & decretis munitas, causam donationis super iisdem fructibus, & pensionibus, etiam medio Cedularum Banchi, seu in forma depositi habentibus, & intra octo annos prædictos habituris, etiamsi ipsi, a quibus pensiones hujusmodi solven. sunt, juri, & actioni petendæ, vel retinendæ portionis, aut ratæ partis pensionarios tangen. jure jurando renunciaverint, ulla privilegia, aut Indulgentias sub quacumque verborum forma, aut expressione concepta quo ad hoc nullatenus suffragari volumus; Sicque, & non aliter in prædictis universis, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Collectorum deputatio.

§.4. Ut autem hujusmodi decimæ facilius exigantur, fraternitatem tuam, ac Ven. Fratres Patriarcham Venetiarum, & Episcopum Vicentin. ad dictas decimas exigendas, Ducique, & Dominio prædictis, sive ejus Ministris ad id specialiter deputatis statim nulla interposita mora, & sine aliqua prorsus diminutione, retentione, aut detractione, etiam non detractis quinque pro centenario Cameræ nostræ prædictæ in exactione talium decimarum applicari consuetis, integre consignandas, earumdem decimarum collectores, & exactores per præsentes constituimus, & deputamus, ac tibi, & Patriarchæ Venetiarum, ac Episcopo Vicentin. pro onere, quod in exactione decimarum hujusmodi sustinebitis, quatuor millia scuta auri in auro ex eisdem decimis detrahenda, & illorum medietatem inter vos pro æquali portione, & quolibet anno ejusdem octennii pro rata distribuen., & dividen., reliquam vero medietatem subcollectoribus, & aliis exactoribus, ac Procuratoribus ad easdem decimas colligendas deputatis etiam quolibet anno pro rata habita ratione laboris, & amplitudinis cujuscumque Civitatis, & Diœcesis loco salarii, seu stipendii, & mercedis assignan., & distribuendi, ita tamen, ut non quotannis hujusmodi quatuor millia scuta, sed in toto octennio integra summa eorumdem quatuor millium scutorum pro rata quolibet anno detrahatur, ac tam vos, & quilibet vestrum, quam ipsi subcollectores, & alii prædicti ratione fructuum Ecclesiarum, quibus nunc præesse dignoscimini, aut imposterum præfici, vel Beneficiorum obtentorum

rum, aut quæ obtinere, nec non fructuum, & pensionum, reservatorum, & assignatarum, quos, & quas vobis assignari posthac contigerit, decimas ipsas pro vestra, & illorum rata, & illorum quemlibet tangente integre, & realiter persolvere omnino teneamini, & dicta assignatione, & distributione contenti esse debeatis, nec quidquam aliud vos, & vestrum quilibet prætendere possitis, tibi, & aliis prædictis a dictis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Electis, Administratoribus, Commendatariis, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Capitulis, Conventibus, & aliis personis supra expressis exceptis, easdem decimas, ut præfertur, per Nos impositas petendi, exigendi, & colligendi, eisque, tam in genere, quam nominatim, & in specie, ut illas solvant, sub privationis Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos quomodolibet obtentorum, aliisque prout Nobis videbitur, pœnis etiam pecuniariis, ac demum per sententias, & censuras ecclesiasticas mandandi, & præcipiendi, & pro earumd em decimarum faciliori exactione unium, vel plures subcollectores, qui si in dignitate ecclesiastica constituti sint, pari ac tu, vigore præsentium facultate fungantur per locorum Ordinarios in quacumque Civitate, & Diœcesi, & loco sibi subjecto pro tempore deputatos approban., & si quis ex ipsis Ordinariis intra aliquem brevem terminum vestro arbitrio præfigen. viros idoneos ad id deputare neglexerit, tibi etiam sine illorum consensu vestro arbitrio, illos libere deputan., & deputatos amoven., aliosque eorum loco, toties quoties tibi videbitur, substituendi, & subrogandi, ac solvere recusantes, & differentes; & generaliter Contradictores quoslibet, & rebelles, & ne decimæ hujusmodi solvantur persuadentes directe, vel indirecte, per ipsas censuras ecc lesiasticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendi, auxiliumque brachii secularis contra eos ad hoc, si opus fuerit, invocan.: Solventes vero de solutis quietandi, & liberandi, a censurisque, & pœnis, quas dicta occasione quomodolibet incurrerint, absolvendi, ac generaliter omnia, & singula alia in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna faciendi, ordinandi, mandandi, & exequen. plenam, & liberam, auctoritate, & tenore prædictis, facultatem concedimus, & potestatem.

Collectorum facultates.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus regula nostra de non tollendo jure quæsito, ac aliis quibusvis apostolicis, ac etiam in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si ipsis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Electis, Administratoribus, Commendatariis, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Capitulis, Conventibus, Congregationibus, & aliis personis prædictis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod ad solutionem alicujus decimæ non teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, suspendi, vel excommunicari, seu extra, vel ultra certa loca ad Judicium evocari non possint per literas apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Et quibuslibet aliis privilegiis, & exemptionibus, etiam in corpore juris clausis, ac literis apostolicis quibuscumque dignitatibus, seu ordinibus specialiter, vel generaliter sub quacumque verborum forma expressis, etiamsi motu proprio, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, & consistorialiter, ac etiam in vim contractus emanaverint, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ad verbum habenda esset mentio specialis, quæ eis quoad præmissa nolumus in aliquo suffragari.

Decreta Concilii Viennen. servanda.

§.6. Volumus autem, quod juxta ordinationem in Concilio Viennen. super hoc editam, calices, libri, & alia ornamenta Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, & aliorum piorum Locorum divino cultui dedicata ex causa pignoris, vel alia occasione solutionis decimarum hujusmodi, nullatenus capiantur, distrahantur, vel occupentur; Quodque præsentium literarum transumptis tuo, vel alterius Prælati ecclesiastici sigillo, & publici Notarii subscriptione munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 2. Julii 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Julii 1622. Pontificatus nostri Anno II.

LXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Episcopo Adurensi committitur regimen Monasteriorum Monialium Reformatarum Ordinis Sancti Benedicti in Galliæ Regno, in locum Archiepiscopi Senonensis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refert præcedentes suas literas, quibus nonnullis horum Monasteriorum curam commiserat.

§.1. Aliàs a Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet: Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Ad militantis Ecclesiæ regimen, divina dispositione, meritis licet imparibus, evecti, illud præceteris curandum proposuimus, ut Religiosorum ordines ad pristini cujusque regularis eorum instituti normam, quantum cum Domino possumus, reduceremus, & propterea, qui sua sponte religionis, & arctioris vitæ zelo ducti, pristinæ regulæ, quam suæ religionis auctores susceperunt, observantiam amplecti, & de cætero sectari desiderant, eosdem non solum in eorum proposito confovere, sed etiam opportunis favoribus, & gratiis prosequi solemus. Exponi siquidem Nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Ludovicus Francorum Rex Chri-

Christianissimus, quod non ita pridem unum Monasterium Monialium Reformatarum nuncupatarum Ordinis Sancti Benedicti sub illius primitiva Regula in Pictaven., & successive ad illius instar aliud in Andegaven., & aliud in Leonen. Civitatibus, nec non reliquum in Oppido della Val Cenomanen. Dioecesis Monasteria erecta, ac curæ, & gubernio dilectorum filiorum Abbatis Generalis, & Monachorum Congregationis Beatæ Mariæ Fullien. etiam nuncupatæ Cistercien. Ordinis commissa fuerunt; necnon ad Monasteria hujusmodi quondam Antonia de Orleans, dum vixit, Priorissa Monasterii Monialium de Lencastro Ordinis Fontis Ebraldi sub Regula Sancti Benedicti Pictaven. Dioecesis, ac diversæ aliæ dicti Monasterii Moniales melioris vitæ studio ductæ de licentia Sedis Apostolicæ se transtulerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, cura, & gubernium regularibus eorumdem Monasteriorum institutis adversetur, & propterea, ac aliis certis de causis Abbas, & Monachi hujusmodi curæ, & gubernio prædictorum, & aliorum pro tempore erigendorum Monasteriorum dictorum Monialium vacare non possint, & trium primodictorum Monasteriorum Moniales curæ, regimini, jurisdictioni, & administrationi dilecti filii nostri Henrici S. R. E. Cardinalis de Rez nuncupati, ac Venerabilis Fratris Joannis Archiepiscopi Senonen., nec non Superioris Monachorum Reformatorum Ordinis Sancti Benedicti in Regno Franciæ se se submittere, ac multæ aliæ simili studio accensæ, illarum vestigia sequi desiderent; curam vero, & gubernium hujusmodi Henricus Cardinalis, & Joannes Archiepiscopus, necnon Superior Monachorum Reformatorum d. Ordinis in Regno Franciæ prædicti suscipere parati sint: Nobis propterea dictus Ludovicus Rex, ne tam salutare in Ecclesia Dei opus imperfectum remaneat, humiliter supplicari fecit, ut super præmissis modo, & forma infrascriptis providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, qui pro nostri pastoralis officii debito, sanctimonialium statui prospere dirigendo libenter intendimus, pium dicti Ludovici Regis desiderium plurimum in Domino commendantes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut prædicta, & alia quæcumque Monialium Monasteria in Regno Franciæ pro tempore canonice erigen. Ordinis S. Benedicti Regulam, & primitiva instituta cum pristino illo rigore suscipere, & observare, & prædictorum superiorum curæ, & regimini se subiicere de consensu tamen Ordinariorum libere, & licite valeant, cum hoc tamen, ut dictorum Monasteriorum, postquam Regulam, & Instituta hujusmodi susceperint, Priorissæ triennales esse debeant; in eodem tamen Priorissæ officio ad aliud triennium dumtaxat confirmari possint, auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus, ac ex nunc primodicta quatuor, prævia illorum a cura, gubernio, & administratione Abbatis, & Monachorum Congregationis hujusmodi, quatenus opus sit, opportuna abdicatione, & quæcumque alia Monialium primitivam Ordinis S. Benedicti Regulam amplecti volentium Monasteria cum eorum omnibus bonis mobilibus, & immobilibus cujuscumque generis, speciei, valoris, naturæ, quantitatis, & qualitatis existentibus, curæ, regimini, administrationi, & jurisdictioni Henrici Cardinalis, & Joannis Archiepiscopi prædictorum quoad vixerint, & eorum quilibet vixerit, ac pro tempore existentis in dicto Regno Superioris Monachorum Reformatorum dicti Ordinis S. Benedicti subiicimus, supponimus, & submittimus, illisque, vel illorum cuilibet in aliorum duorum absentia dictarum Monialium Visitatorem, qui ad triennium duret, ac pro prima vice dumtaxat Superiorem ex dictis Monachis Reformatis eligendi, & deputandi, ita tamen, ut si Henrici Cardinalis, aut Joannis Archiepiscopi prædictorum vita durante, Superior, ut præfertur, electus, & nominatus non fuerit, omnis auctoritas, & superioritas, ad prædictorum Monachorum Reformatorum Superiorem tunc existentem devoluta esse censeatur, & talis superior tunc omnimoda, seu ordinaria auctoritate in dictas Moniales polleat, ipsisque Henrico Cardinali, & Joanni Archiepiscopo, nec non Superiori conjunctim, vel duobus eorum in alterius absentia, omnes, & singulas Constitutiones, & Statuta præsertim a dicta Antonia pro observatione primitivæ Regulæ hujusmodi condita, Sacris tamen Canonibus, & Conciliis non contraria approbandi, & etiam alia similiter non contraria, ut præfertur, condendi. Insuper, quod antiqua dicti Ordinis Monasteria, in quibus vera ipsius Sancti Benedicti Regula observabitur, accedente consensu Ordinariorum locorum, sub quorum Jurisdictione existent, dictæ Congregationis privilegiis gaudere, quodque in ejusdem Ordinis non Reformati Monasteriis, etiamsi illa Henrico Cardinali, ac Joanni Archiepiscopo, ac Superiori prædictis non subsint, subjecta pro spirituali eorumdem Monasteriorum consolatione, aliquæ Reformatæ hujusmodi Moniales capaces, & idoneæ pro primitivæ hujusmodi Regulæ Sancti Benedicti introductione recipi libere, & licite possint, & valeant, licentiam, & facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur. Præterea omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Monialibus, & personis pro tempore existentibus, ac Monasteriis, & locis Regularibus, eorumque bonis, & rebus, quod omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, indultis, exemptionibus, prærogativis, & aliis gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alia dicti Ordinis Sancti Benedicti Monasteria, & loca regularia, eorumque personæ de jure, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, pari modo uti, potiri, & gaudere possint, & valeant, etiam perpetuo concedimus, & indul-

dulgemus. Postremo omnibus, & singulis dictis Monialibus, die, quo habitum susceperint, & professionem in eadem Congregatione emiserint regulares, si vere poenitentes, & confessæ Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam iisque in cujuslibet earum mortis articulo, si vere poenitentes, & confessæ, ac Sacra Communione refectæ, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contritæ nomen Jesu ore, si potuerint, sin autem, corde devote invocaverint, etiam plenariam. Ac tam ipsis Monialibus, quam quibuscumque aliis utriusque sexus Christifidelibus vere, poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Monasteriorum dictæ Congregationis Ecclesias in secundo Paschatis Resurrectionis, ac Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, nec non Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die festivitatum prædictarum id egerint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Decernentes præsentes literas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter, ac inconcusse observari, & adimpleri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Martii 1621. Pontificatus nostri Anno I.

Episcopum Adurensē Archiepiscopo Senonensi subrogat.

§.2. Cum autem, sicut dictus Ludovicus Rex Nobis nuper exponi fecit, dictus Joannes Archiepiscopus non ita pridem, sicut Domino placuit, ab humanis decesserit; Henricus vero Cardinalis prædictus publicis ejusdem Regni negociis, nec non Superiorum Monachorum Reformatorum hujusmodi gravissimis subditorum suorum negociis ita occupati respective existant, ut earumdem Monialium regimini, & directioni, prout opus foret, vacare nequeant. Idcirco Nos pro nostri pastoralis officii debito in præmissis, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, supplicationibus ejusdem Ludovici Regis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabilem Fratrem Sebastianum Episcopum Aduren. in locum prædicti Archiepiscopi Senonen. in, & quoad præmissa apostolica auctoritate, tenore præsentium substituimus, & subrogamus.

Aliquo ex deputatis decedente alium substitui posse per cæteros indulget.

§.3. Quodque deinde perpetuis futuris temporibus, uno ex tribus prædictis obeunte, reliqui duo, aut unus ex eis aliam personam ecclesiasticam pietate, doctrina, & vitæ sanctimonia præstantem nominare, dictæque tres personæ sic pro tempore nominatæ Visitatorem Monasteriorum Monialium hujusmodi eligere, ac ipsa Monasteria, illorumque Abbatissas, & Moniales pro tempore existentes, eorumque omnia bona mobilia, & immobilia cujuscumque generis, speciei, valoris, naturæ, quantitatis, & qualitatis existen. regere, & administrare possint, & debeant.

Clausulæ.

§.4. Præsentes vero literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, statuimus, atque decernimus.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in literis præinsertis hujusmodi voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Julii 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Julii 1622. Pontificatus nostri Anno II.

LXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Subsidium centum millium Ducatorum ab Ecclesiasticis Regni Galitiæ Regi Catholico pro fabricandis navibus ad defendendas oras Maritimas ex infestationibus hæreticorum, & Piratarum præstari posse permittit.

Charissimo in Christo filio Nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

GREGORIUS PAPA XV.

Charissime in Christo fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium a Regis laudibus desumptum.

Eximius Majestatis tuæ orthodoxæ fidei conservandæ, & propagandæ zelus, ac singularis in nos, & apostolicam Sedem devotionis, aliaque præstantia merita plane exigunt, ut subsidia pro ejusdem fidei, tuorumque Regnorum, & subditorum ab hostibus fidei defensione, ab eisdem subditis tuis prompte oblata, quantum cum Domino possumus, adjuvemus.

Subditi Regni Galitiæ subsidium Regi offerunt pro navibus construendis ad oras maritimas ex Piratarum infestationibus defendendas;

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, subditi Regni tui Galitiæ animadvertentes Majestatem tuam crescentibus in dies magis in mari Oceano Piratarum hæreticorum infestationibus pro Civitatum, Urbium, & aliorum locorum maritimorum, Portuumque dicti Regni contra eorumdem Piratarum impetus infestationes, atque direptiones defensione præsidium oræ Maritimæ dicti Regni octo Navibus gravioribus Galeonibus vulgo nuncupatis augere velle,

eamdem vero Majestatem tuam pro præmissis, nec non Religionis Catholicæ, ac obedientiæ erga S. R. E. conservatione in tuis, & exteris ditionibus, & Regnis aliis gravissimis assidue sumptibus urgeri, ipsi ob gravia, quibus ab eisdem Piratis afficiuntur, damna, pro sublevandis aliqua in parte expensis ad hoc necessariis, tibi summam centum millium ducatorum monetæ illarum partium sub certis terminis, ac modo, & forma exigendam obtulerint.

Quod ab Ecclesiasticis etiã solvi posse petit Philippus.

§.2. Regnum vero prædictum admodum pauper existat, ejusque redditu um major pars sit Ecclesiasticorum, qui etiam magna ex parte in dicto Regno sunt in temporalibus Domini, ita, ut laici per se solos propter eorum paupertatem summam prædictam solvere non possint, tuaque majestas nobis hæc significaverit.

Concedit Gregorius.

§.3. Nos, etsi personas Ecclesiasticas dicti Regni respectu illius paupertatis valde gravatas esse perspectum habeamus, tamen quia pro fabrica tantum dictarum Navium postulatur, & mentis, ac intentionis, & deliberatæ voluntatis nostræ est, præsentes pro hac vice, & pro hac necessitate dumtaxat absque ulla spe prorogationis concedere, neque id alioquin faceremus, summæ centum millium ducatorum hujusmodi solutionem per ejusdem Regni personas Ecclesiasticas, quarum nihilominus etiam causa, & salus agitur, adjuvandam, ut infra existimavimus; Itaque de venerabilium fratrum nostrorum nonnullorum S. R. E. Cardinalium, quibus negocium hujusmodi mature examinandum, & nobis referendum commisimus, consilio, omnes, & singulas personas Ecclesiasticas tam seculares, quam cujusvis Ordinis, & præsertim Sancti Benedicti, & Cistercien. etiam exempti, ac nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subjecti Regulares, nec non monasteria utriusque sexus, Conventus, & Collegia, ac Ecclesiarum Capitula dicti Regni, & in eodem Regno commoran., & consisten. ad conferen., & contribuen. proportionabiliter honestam portionem juxta cujusque redditu um quantitatem, ita tamen, ut rata cujusque Ecclesiastici sit minor proportionabiliter, quam rata cujuscumque laici, & non alias, aliter, nec alio modo in solutione summæ pecuniarum hujusmodi, dummodo tamen hæc summa tam ab Ecclesiasticis, quam laicis persolvenda in totum centum millium ducatorum similium, non excedat pro hac vice, & pro dicta fabrica Navium contra Piratas dumtaxat absque ulla spe prorogationis teneri, & obligatos esse decernimus.

Exactionem tamen per ecclesiasticos fieri mandat.

§.4. Volumus autem, ut exactio ratæ per easdem personas Ecclesiasticas conferendæ, & contribuendæ per personas similiter ecclesiasticas tantum a Venerabili fratre moderno Episcopo Salamantino deputandas fiat, & ad hujusmodi ratæ solutionem nulli compellantur, qui redditus ad necessariam suste ntationem dumtaxat possident, quodque rata a dictis Ecclesiasticis, ut præfertur, per cipienda in alios usus, quam Navium prædictarum, pro quibus, ut præfertur, contribuitur nullatenus convertatur, super, quo majestatis tuæ conscientiam oneramus.

Episcopũ Salamantinum præsentium literarum exequutorem deputat.

§.5. Quocirca eidem Episcopo Salamantin. per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte tua fuerit requisitus solemniter publicans, faciat auctoritate nostra illas ab omnibus, ad quos spectat inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compesceudo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantia tollit.

§.6. Non obstantibus dicti Regni statutis, & consuetudinibus, ac fæ. re. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, etiam in quibusvis generalibus Conciliis editis, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, personis, Capitulis, Monasteriis, Conventibus, Collegiis, & aliis prædictis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, aliisque decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transum credi jubet.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 19. Julii 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Julii 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Am-

LXVIII.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis asserendi B. Mariam Virginem conceptam fuisse in peccato originali.

Ad hæc vide Constitut. CCLXII. Regis. Pauli V. Tom.V. Par.IV. fol.209.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali coram SS. D. N. Gregorio divina providentia PP. XV., ac Illustriss., & Reverendiss. DD. S. R. E. Cardd. adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis, feria 3. die 24. Maii, Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi 1622.

SAnctissimus D.N. auditis votis Illustrissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, decretum alias editum a fel. rec. Paulo V. ejus prædecessore tenoris sequentis, videlicet.

Paulus V. decreto

Sanctissimus Dominus noster post longam, & maturam discussionem auditis votis Illustrissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, re accurate, ac diligenter perpensa, provide considerans, quod quamvis in Constitutione fel. rec. Sixti IV. super Conceptione Beatissimæ Virginis Mariæ pro submovendis inter Christifideles scandalis, rixis, & contentionibus edita, a S. Tridentina Synodo innovata, & deinde in alia constitutione San. me. Pii V. super eadem re, quas similiter sanctitas sua innovavit cum quibusdam provisionibus, & adjectionibus, pœnarum pro efficaciori earum observatione; relinquatur unicuique libera facultas tenendi, & etiam asserendi utramque partem, quod scilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominus ex occasione assertionis affirmativæ in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod eadem Beatissima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Christiano, cum magna Dei offensa, scandala, jurgia, & dissentiones. Propterea volens hujusmodi scandalis ex debito sui muneris providere, decrevit, & præcepit, ac præsentis decreti virtute mandat, & præcepit omnibus, & singulis cujusvis Ordinis, & instituti regularibus, & aliis quibuscumque, tam ecclesiasticis, quam secularibus personis cujusvis conditionis, status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quam secularis, etiam si specialis, specifica, & individua earum esset necessario mentio facienda, ut in posterum, donec articulus hujusmodi a Sancta Sede Apostolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & aliis quibuscumque actibus publicis asserere, quod eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali; Contrafacientes autem eadem Sanctitas sua voluit, & declaravit subjacere debere, & subjecit censuris, & pœnis contentis in supradictis constitutionibus suorum prædecessorum, & sua ipso facto incurrendis: Per hujusmodi tamen provisionem Sanctitas sua non intendit reprobare alteram opinionem, nec ei ullum prorsus præjudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus de præsenti reperitur, præterquam quoad supra disposita. Ulterius sub eisdem censuris, & pœnis mandans, quod negativam opinionem, videlicet quod non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus asserentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent. Insuper voluit, & expresse mandavit, ut extra hos casus expressos publicorum actuum, in reliquis omnibus supradictæ constitutiones firmæ, & illæsæ remaneant, & exacte observentur, perinde ac si præsens decretum non emanasset. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter observari, non obstantibus in hac parte supradictis constitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus.

Prohibuit in actibus publicis asserere B. Virg. conceptam fuisse in peccato originali, ut in Const. cit. in Rubr.

Quod hic Pont. extendit etiam ad actus privatos

§.2. Hoc suo præsenti decreto ex eisdem causis evitandi scandala, dissentiones, atque discordias in Populo Christiano, quæ pari ratione oriri possunt, &, ut accepit, in aliquibus Regionibus jam ortæ sunt ex sermonibus privatis occasione assertionis affirmativæ, extendit, & ampliavit etiam ad privata colloquia, & scripta, mandans, & præcipiens omnibus, & singulis supradictis, ne de cætero, donec articulus hujusmodi a Sede apostolica definitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem apostolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in sermonibus, & scriptis privatis audeant asserere, quod eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmativa aliquo modo agere, seu tractare, exceptis tamen quibus a Sancta Sede Apostolica fuerit super hoc specialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei ullum prorsus præjudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in supradicto fel. record. Pauli V., & hoc suo decreto disposita.

Et in reliquis servandas esse aliorum Pont. Constitutiones.

§.3. Eademque Sanctitas sua voluit, & expresse mandavit, ut in reliquis omnibus, ubi hujusmodi decretis non adversantur, constitutiones Sixti IV. Alexandri VI., & Pii V., ac Pauli V. ejus Prædecessorum super Conceptione Beatissimæ Virginis firmæ, & illibatæ remaneant, ac exacte observentur, perinde ac si hujusmodi decretum non emanasset.

Et in divinis officiis celebran. non alio quâ Conceptionis nomine uti debere.

§.4. Et insuper eadem Sanctitas sua, cum S. R. E. de Beatissimæ Virginis Conceptione Festum solemniter, & Officium celebret, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam cujusvis Or-

Ordinis, & instituti regularibus mandat, ac præcipit, ut in Sacrosancto Missæ sacrificio, ac divino officio celebrandis, tam publice, quam privatim, non alio, quam Conceptionis nomine uti debeant. Contravenientes autem Sanctitas sua voluit, & declaravit subjacere debere, & subjecit censuris, & pœnis contentis in supradictis constitutionibus, ac præfato decreto suorum prædecessorum ipso facto incurren. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter observari.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus in hac parte constitutionibus suprascriptis, decreto præfato Pauli V., consuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & singulis, quæ Prædecessores prædicti voluerunt non obstare, ac aliis quibuscumque in contrarium facientibus.

Exequutores deputat contra omnes.

§.6. Volens, & decernens pro observatione, & exequutione præsentis decreti, & omnium in eo contentorum, quod contra hujusmodi transgressores etiam regulares, cujusvis Ordinis, & instituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quascumque ecclesiasticas, & seculares personas cujuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tam ecclesiasticæ, quam secularis, tam Episcopi, & Prælati superiores, aliique ordinarii locorum, quam hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati inquisitores procedant, & in eos severe animadvertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

Publicationē in Urbe decernit, omnes ligare debere.

§.7. Voluit demum, ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, quod præsens decretum, seu illius exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimata fuissent; quodque præsentium transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si fuerint exhibitæ, vel ostensæ.

Andreas de Pettinis S.R., & univers. Inquis. Not.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Indict. V. die vero secunda mensis Junii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii Divina providentia Papæ XV. Anno ejus secundo, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum SS.D.N. Papę Curs.

Sequitur concessio Fratribus Ordinis Prædicatorum de materia Conceptionis Beatissimæ Virginis Mariæ inter se in privatis colloquiis disserendi.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium.

Eximii, atque singulares fructus, quos dilecti filii Fratres Ordinis Prædicatorum in militanti ecclesia, cujus regimini, divina disponente clementia, præsidemus, attulerunt, & in dies afferunt, promerentur, ut eosdem Fratres, specialibus favoribus, & gratiis, quantum cum Domino possumus, libenter prosequamur.

Paul.V. Decretum quod hic Pont. ampliavit in Constitut. præcedenti.

§.8. Alias siquidem fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster. *Omittitur residuum decreti hujus, quia est hic supra in Rubrica citat.*

Concessio, de qua in Rubr.

§.10. Nunc autem Nos ejusdem Fratres Ordinis Prædicatorum, quos in visceribus gerimus caritatis, specialibus fructibus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnibus, & singulis dicti Ordinis Prædicatorum Fratribus, ut de cætero in quibuscumque privatis eorum colloquiis, seu conferentiis, inter se dumtaxat, & non inter alios, aut cum aliis de materia ejusdem Conceptionis B. Mariæ Virginis disserere, & tractare, absque ullo pœnarum in dictis decretis contentarum incursu, libere, & licite possint, & valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam concedimus, & impartimur.

Et ita, & non aliter judicari decernit.

§.11. Decernentes, fratres præfatos a quoquam quavis auctoritate desuper molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus posse, aut debere; sicque, & non aliter per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Quibuscumqȝ non obstantibus.

§.12. Non obstantibus singulis præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, cęterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 28. Julii 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 28. Julii 1622. Pontificatus Nostri Annn II.

LXIX.

Quod in excommunicationem, & censuras Ecclesiasticas non incurrant, qui frumenta, & alias hujusmodi Annonæ species, extra Statum Ecclesiasticum certis in casibus extrahunt.

Contra hujusmodi frumenta extrahentes extant nonnullæ Prædecessor. Pont. leges quæ recensentur in Const. XXII. Pauli V. Inter. *Tom.V. Par.III. fol.* 173.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romani Pontificis providentia circumspecta, ea quæ justas ob causas interdum statuta sunt, cum temporum ratio, & ipsa rerum experientia suadet, moderatur, & immutat, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Paulus V., & alii Prædecess. contra extrahentes frumẽta plures leges ediderunt. §. 1. Aliàs siquidem a fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet: *Inter gravissimas curas*, quas pro nostro munere assidue sustinemus, illa postrema non est, in quam Nobis totis viribus incumbendum esse ducimus, ut nimirum Almam Urbem nostram, & universam ecclesiasticam ditionem Annonæ caritate jamdiu graviter laborantem, quantum cum Domino possumus, liberemus &c.

Idem Paulus aliam addidit Constitut. §. 2. Subinde vero per eumdem Paulum Prædecessorem accepto, a nonnullis dubitari, an per præinsertas suas, aliasque literas, & provisiones supradictas etiam prohiberetur, ne frumenta, blada, legumina, & id Annonæ genus, etiam si in propriis bonis in statu ecclesiastico existentibus, essent recollecta, a locis Sedi Apostolicæ immediate subjectis, ad loca eidem Sedi mediate subjecta, & a dictis locis sic mediate subjectis ad alia loca extra dictum Statum asportarentur, & conducerentur, & idem Paulus Prædecessor motu proprio &c.

Gregor. justis de causis excommunic. & censuras contra illos impositas casibus hic expressis non incurrere decernit. §. 3. Cum autem, sicut accepimus, nonnullorum locorum Status nostri Ecclesiastici Nobis immediate subjecti personæ frequens admodum commercium cum personis ejusdem Status Nobis mediate subjecti, & e contra propter locorum vicinitatem, seu aliàs habeant, propterea easdem personas sæpe censuris, & pœnis hujusmodi in eorum perniciem animarum variis modis illaqueari contingat; Nos earumdem personarum conscientiarum securitati, & animarum saluti, commodisque paterna caritate, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolice potestatis plenitudine.

Primus casus. Quod de cætero omnes, & quæcumque personæ, quæ Annonæ in constitutionibus prædictis extrahi prohibitæ, etiam solummodo quantitatem, quæ ad necessariam sustentationem suam, & familiarum suarum, unius anni, sive usque ad novam messem sufficiat, extra Statum nostrum Ecclesiasticum hujusmodi Nobis, & S.R.E. immediate subjectum ad Statum mediate subjectum,

Necnon quod pauperes, qui fasciculos spicarum in agris relictarum, unius diei labore collectos, pro victu, & necessitate tantum sua diurna. Secundus casus.

Ac similiter quod religiosi mendicantes, qui granum, legumina, & alia similia pro eleemosyna data, pro victu Conventuum suorum communi. Tertius casus

Ac præterea quod rustici, & pauperes operarii, qui mercedem diurnam, nonnisi in grano, aut aliis Annonæ generibus hujusmodi consequi possunt. Quartus casus.

Quique ad mercatus pullos, ova, fructus, vel alia similia in parva quantitate ferunt, & ex pretio rerum prædictarum panem, farinam, & similia pro suo, & familiarum suarum usu, & necessitate dumtaxat ex locis Status prædicti immediate subjecti ad loca Status Nobis mediate subjecti, aut etiam extra Statum nostrum Ecclesiasticum, extraxerint, & asportaverint, dummodo omnis dolus, & fraus absit, ac mercatura; excommunicationis pœnam, ac censuras ecclesiasticas non incurrant, decernimus, statuimus, & ordinamus. Quintus casus.

§. 4. Non obstantibus prædictis Pauli Prædecessoris, & aliorum Rom. Pont. ejusdem Pauli expressis literis, ceterisque contrariis quibuscumque. Admonemus autem, & in Domino hortamur omnes Christifideles, ad quos spectat, ut nostro hujusmodi pastoralis indulgentiæ beneficio minime abutantur, & agi meminerint de dispendio salutis æternæ. Contrariisque derogat.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur. Transumptis quoque credi mandat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Julii 1622. Pontificatus Nostri Anno II. Dat. die 30. Julii 1622. An.II.

LXX.

Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Clementis VIII. circa novorum Conventuum Regularium erectiones.

GREGORIUS PAPA XV.

Enunciatur tenor Constitut. CCCXXIII. Clem. VIII. quæ est T.V. P.III. fol. 58. Cum alias fel. rec. Clemens Papa Octavus decreverit, Ordinarios locorum licentiam ad novos Conventus cujuscumque, præsertim mendicantium, Ordinis, in Civitatibus, & locis eorum ordinariæ jurisdictioni subjectis erigendos, impartiri non posse, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem civitatibus, & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa servatis servandis cognita, in eisdem civitatibus, & locis novos hujusmodi erigendos Conven-

ventus, sine aliorum detrimento, commode sustentari posse, constiterit. Si vero ab eorum sententiis ad Sedem Apostolicam provocari, & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tamdiu erectionem novorum Conventuum suspendere debere, quamdiu a dicta Sede in ea causa pronunciatum extiterit, nec aliàs, prout in decreto hujusmodi plenius continetur.

Decret Card. Præposit. negotiis Regul. Gregor. innovavit.

§.2. Verum per piæ mem. Paulum Papam Quintum accepto, plerosque ex Ordinariis prædictis, favore, vel nimia exposcentium importunitate ad novos Conventus, seu Domus, præter, & contra tenorem prædicti decreti erigendos, plerumque adduci, quo fit, ut, non habita debita eleemosynarum, seu reddituum cujuscumque Monasterii, Conventus, seu Domus ratione, Monachi, seu Fratres, aut Religiosi ibi degentes, manuteneri nequeant, & ad tam exiguum numerum reducantur, ut cultus divinus in eorum Ecclesiis destituatur, ibique regularis disciplina, ut convenit, conservari non valeat. Sacra Congregatio Illustrissimorum DD. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, ad quos idem Paulus Papa V. negotium hujusmodi rejecerat, tot incommodis obviam ire, eisque aliquod opportunum remedium adhibere cupiens, decreti hujusmodi veriores, ac totos tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plene, & sufficienter expressis habens, vivæ vocis oraculo a SS.D.N. Gregorio Papa XV. habito, decretum prædictum, quatenus opus sit, innovat, & in usum reducit.

Ampliavitque & extendit.

§.3. Volens, quod de cætero Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium cujuscumque, etiam mendicantium, Ordinis, societatis, & instituti, quocumque nomine nuncupentur, etiam si de illis particularis, expressa, & specifica mentio habenda esset, in quacumque Civitate, vel Oppido, seu quocumque alio loco non erigantur, nisi in eo saltem duodecim Fratres, aut Monachi, seu Religiosi inhabitare, ac ex redditibus, & consuetis eleemosynis sustentari valeant, ac Priores, seu Procuratores aliorum Monasteriorum, Conventuum, seu Domorum aliarum Religionum, vel Congregationum, aut societatum, seu institutorum hujusmodi non solum in prædictis, sed etiam in aliis per quatuor millia passuum circumvicinis locis, ad id vocati, & auditi fuerint, ac tali erectioni consenserint, vel aliàs Ordinariis locorum constiterit, Religiosos Monasterii, Conventus, seu Domus regularis sic erigendi, seu erigendæ, absque detrimento Religiosorum in Monasteriis, seu Domibus antea in Civitatibus, seu locis hujusmodi erectis degentium, ibi in numero duodecim commode, & congrue manuteneri, & ali posse. Si vero novi Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas hujusmodi instituendæ erunt, nullique alii Regulares inibi reperiantur, Ordinarii locorum nihilominus diligenter inquirant, ac locorum incolæ, & habitatores, quorum, & consensum requirant, ac adhibeant, hujusmodi duodecim Religiosos in Conventibus, ut præmittitur instituendis commode alere, & manutenere valeant.

Appellatione a decretis desuper fien. per locorum Ordinarios ad d. Congr. spectare, eaque pendente nihil innovare decrevit.

§.4. Si vero a decreto, seu decretis per Ordinarios prædictos in causis hujusmodi ferendis legitime appellari contigerit, ex nunc prout ex ea die, qua appellatio interponetur, ea ad eamdem Sacram Congregationem una cum toto negotio principali devoluta censeatur, appellationeque hujusmodi pendente, nihil innovandum esse, irritumque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernens, quibuscumque in contrarium facien. non obstantibus.

Romæ 17. Augusti 1622.
Ant. Card. Saulius.

Rom. 17. Augusti 1622.

LXXI.

Privilegia, & Indulta Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Cappella Sanctitatis suæ assistentium.

Non dissimilia privilegia concessit hujusmodi assistentibus Jul. III. in Const. XIV. Romanus. *Tom. IV. Par. I. fol.* 279.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Circumspecta Romani Pontificis, gratiarum dispensatoris, providentia, eas consuevit personas condignis præcipue favoribus, & gratiis prosequi, quas sibi, & Apostolicæ Sedi devotas, & obsequiosas, ac plurimis cognoscit meritis adjuvari.

Prælatos Cappellæ Papæ assisten. Nobiles etiam de Nobili Comitum genere creat eosque indultis, Privilegiis &c. donat.

§.1. Hinc est, quod Nos, Venerabiles Fratres, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, Prælatos domesticos nostros, & in Cappella nostra assistentes, eorum meritis, & obsequiis exigentibus, condignis favoribus, & gratiis prosequi, titulisque, & honoribus decorare volentes: Motu proprio, non ad ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, vel aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & certa scientia, eosdem Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac eorum singulos respective, Nobiles apostolica auctoritate tenore præsentium creamus, & facimus, ac nobilitamus, nobilitatisque titulis, & insigniis decoramus, necnon aliorum nobilium numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro nobilibus haberi, & nominari, ac reputari volumus, & mandamus, eisque, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, derogationibus, mandatis, dispensationibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus alii nobiles, etiam de nobili Comitum genere, etiam qui illustres reputantur, etiam ex utroque parente procreati,

ti, de jure, vel consuetudine, ac aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, etiam uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant vere, & non ficte in omnibus, & per omnia, ac si de illustri genere ex utroque parente procreati forent, ita quod inter eos, & ipsos illustres, quoad nobilitatem, & alia ad illam necessaria, nulla penitus sit differentia, nec fictio locum habeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Exemptio a solutione vectigalis vini pro sex vegetibus.

§.2. Necnon eos, & eorum singulos, dum in Curia præsentes erunt, a solutione vectigalis vini pro sex vegetibus pro quolibet dumtaxat, de quibus eorum, & cujuslibet ipsorum arbitrio disponere valeant ad instar Cameralium, eisdem auctoritate, & tenore eximimus, & liberamus, ac liberos, & exemptos esse volumus.

Panisque portione dietim a Palatio Apostolico habendam assignat.

§.3. Insuper eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & eorum singulis unam portionem panis, honoris nuncupati, ex Palatio Apostolico dietim habendam, percipiendam, & consequendam, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & assignamus.

Notarios creandi facultatē tribuit.

§.4. Ac illis, & eorum singulis, ut tres viros, vitæ, ac morum probitate, aliisque virtutum donis commendatos, qui nostris, & Sedis Apostolicæ obsequiis insistere proponant, in nostros, & ejusdem Sedis Notarios auctoritate nostra apostolica recipiendi, & admittendi, ac aliorum nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum numero, & consortio favorabiliter aggregandi.

Eorumque privilegiis (exceptis hic descriptis) gaudere etiam absque delatione habitus indulget.

§.5. Illisque, ut etiamsi habitum, & rocchettum non deferant, nihilominus omnibus, & singulis favoribus, honoribus, privilegiis, gratiis, indultis, præeminentiis, exemptionibus, & prærogativis quibus alii nostri, & dictæ Sedis Notarii, tam de jure, quam de consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, similiter uti, frui, & gaudere possint, & valeant. Sine tamen aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum de numero participantium præjudicio, & citra exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque similia privilegia eisdem Notariis de numero participantium concessa, seu ab eis prætensa, quibus Notarii ab illis vigore præsentium creandi nullibi uti valeant, & si secus ab eis fieri contigerit, irritum, & inane existat, indulgendi.

Necnon Milites Auratæ Militiæ cum suis privilegiis

§.6. Necnon etiam alios octo viros habiles, & idoneos, ac qualitatibus ad hoc requisitis præditos, Auratæ militiæ Equites, eadem auctoritate creandi, & deputandi, illosque aliorum militiæ hujusmodi Equitum numero, & consortio favorabiliter aggregandi, ac eisdem, ut torquem aureum, ac ensem, & aurata calcaria gestare, omnibusque, & singulis privilegiis, gratiis, indultis, & prærogativis, quibus alii Equites hujusmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, similiter uti, potiri, & gaudere valeant, citra tamen exemptiones a dicto Concilio sublatas, concedendi, facultate, auctoritate, & tenore præmissis impertimur.

Collegii facultas condendi, & immutandi statuta ipsius Collegii.

§.7. Ac ulterius eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorum singulis, ut in his, quæ ad eorum Collegium pertinere judicabunt, quæcumque Statuta, Capitula, & Ordinationes, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, facere, & edere, illaque pro tempore, prout expedire cognoverint, mutare, corrigere, & in melius reformare.

Indultum celebrandi, & audiendi Missā in Oratoriis domesticis vel destinandis cū declaratione satisfacien. præcepto audiendi Missam in Ecclesiis.

§.8. Necnon pro spirituali eorum consolatione, in privato domus cujuslibet illorum, etiam in Alma Urbe nostra existentis, Oratorio ad hoc decenter muro extructo, & ornato, seu extruendo, & ornando ab omnibus domesticis usibus libero, per dilectum filium nostrum in eadem Urbe Vicarium in spiritualibus generalem prius visitando, & approbando, unam Missam pro unoquoque die, & dummodo in domo hujusmodi celebrandi licentia alteri concessa non fuerit, per se ipsos celebrare, seu per quemcumque Sacerdotem approbatum secularem, vel de superiorum suorum licentia regularem, sine tamen quorumcumque jurium parochialium præjudicio, ac quoad eos, qui extra Urbem fuerint, Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, & Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, aliisque solemnioribus anni festis diebus exceptis, in sua, ac cujuslibet eorum familiæ præsentia celebrari facere, ita tamen, ut familiares eorum servitiis non necessarii ibidem Missæ interessentes, ab obligatione audiendi Missam in Ecclesia diebus festis de præcepto minime liberi censeantur.

Aliud indultum circa resignationes, & permutationes beneficiorum ad summam quingentorum ducat. auri de Camera non excedentium.

§.9. Præterea eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos respective coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas illis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac quorumvis ordinum, & militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, ac distributionibus, etiam quotidianis, ipsis nunc, & pro tempore reservatas, assignatas, ac reservandas, & assignandas, pro summa videlicet quingentorum ducatorum auri de Camera, quoad singulos eorum quandocumque alicui eorum respective placuerit simul, vel successive, in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet eorum mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem

De forma resignandi Beneficia, resignationesque publicandi habes Const. CLV. Gregor. XIII. *Humano vix.* Tom 4. par. 4. fol. 41.

eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus usque ad summam, & quantitatem prædictam, uni, vel pluribus aliis personis, etiam per eos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu clericali saltem charactere insignitis, & aliàs pensionum hujusmodi capacibus, etiam eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus ad id ab eis speciale mandatum habentibus, ijsdem modo, & forma, quibus eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac eorum singulis reservatæ, & assignatæ fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium desuper præstando, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, integre persolvendas reservare, constituere, & assignare valeant, eisdem auctoritate, & tenore de speciali gratia indulgemus.

Facultas disponendi de quibuscumq; bonis usque ad summam mille ducatorum auri de Camera ad favorem hic descriptorum.

§. 10. Necnon eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac eorum singulis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, ceterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint altaris, vel altarium Ecclesiarum illis, & eorum cuilibet pro tempore commissarum, seu alicui speciali earum servitio, vel ministerio, aut àlias divino cultui, vel usui dedicata, seu ad ejus usum confecta, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione quarumcumque Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Patriarchalium Ecclesiarum, quibus hactenus præfuerunt, & ad præsens præsunt, necnon ad quas eos forsan deinceps transferri, & quibus eos præfici, & præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præposituratum, dignitatum, ac aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerunt, obtinent, & obtinebunt, ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum, necnon pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac eorum singulis reservatorum, & assignatorum, ac reservatarum, & assignatarum, reservandorum, & assignandorum, reservandarumque, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, necnon eorum, & cujuslibet eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs, etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerunt, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eos perventis, & perventuris, etiam si in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, & penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur pro sufficienter expressis, & declaratis haberi volumus, usque ad summam mille ducatorum auri de Camera, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui illis viventibus inservierint, etiam ultra servitii meritum, ac in eorumdem Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & eorum singulorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, & aliàs pro arbitrio, & voluntate eorum, & cujuslibet eorum, absolutis prius tamen de omnibus bonis prædictis ære alieno, & iis, quæ pro restaurandis domibus, seu ædificiis consistentibus in locis Ecclesiarum, vel beneficiorum per eosdem Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac eorum singulos obtentorum culpa, aut negligentia eorumdem Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac eorum singulorum, aut illorum procuratorum destructis, vel deterioratis, necnon recuperandis aliis juribus earumdem Ecclesiarum, vel beneficiorum deperditis ex culpa, vel negligentia supradictis, fuerint opportuna, deductis, & sine præjudicio literarum, seu constitutionum apostolicarum super residentia editarum, & jurium Cameræ Apostolicæ, quoad bona jurisdictionalia, testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, ac aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura, etiam minus solemni coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu illorum scripta, vel subscripta, ac aliàs in omnibus, & per omnia, prout quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum illis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, aut pluries statuere, disponere, ac ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, vel aliàs dispositum ab eis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta

ta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præmissis plenam, & liberam concedimus facultatem.

Defectus super eisdem dispositionibus, quoscumque supplet.

§.11. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favore consanguineorum, & affinium prædictorum, ac aliàs quomodolibet ab eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorum singulis facta, cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quæ per illos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibitio contra molestantes.

§.12. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ sanctæ, ac aliis Collectoribus, & subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, ne Universitates, Collegia, ac loca, legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi exequutores prædictos, directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquomodo, vel perturbare.

Clausulæ præservativæ.

§.13. Ac decernentes, prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, ac omnia, & singula in illis contenta, necnon testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut earumdem præsentium vigore fieri contigerit, tam vigore præsentis, quam aliarum concessionum illis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde sequutis, & sequuturis, valida, firma, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, ac omnes effectus sortiri, & obtinere; nec etiam per translationem ad Metropolitanas, vel Patriarchales Ecclesias, vel quamlibet aliam status, & personæ ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac eorum singulorum respective mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias illis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, id per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ, bona, jura, & actiones devenient, vel quibus relinquentur, aut exequutores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem: quam etiam ex nunc illis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis usibus solvendum, aut cum iis desuper componendum, vel ipsos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & eorum singulos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium a Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, sive ejus confirmatione illis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendum teneri, nec ad id ulla umquam necessitate cogi posse.

Decretum irritans.

§.14. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes ejusdem Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores istius Constit. deputat.

§.15. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Ostiensi, & Portuensi Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque firmiter observari, ac eos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra præsentium earumdem tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§.16. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per

per hoc aliàs derogatum non intendimus, & de consensu præstando in pensionibus, & quibuscumque aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & imposterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac recolendæ memoriæ Alexandri VI. tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac quibusvis aliis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Collegiorum, Militiarum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Urbis, aliarumque Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali, illorumque Præsulibus, ac Superioribus, Magistris, Præceptoribus, ac Militibus, Capitulis quoque, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, necnon illorum Communitatibus, ac etiam vectigalis vini hujusmodi Exactoribus, & Appaltatoribus, seu redemptoribus, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam etiam consistorialiter, etiam de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis prædictis caveatur expresse, quod Exactores, & Appaltatores vectigalis prædicti, vectigal hujusmodi etiam ab exemptis exigere, ac illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant; quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex eorum institutione, quam ex stabilimentorum dispositione pensionibus, clericis secularibus, & aliis personis etiam apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint, quodque stabilimentis, ac privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiamsi per quascumque literas apostolicas, ac quasvis, etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas, derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi, etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & prædictis Conventui per diversas in forma Brevis, & alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationes, sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur, de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, vel in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.17. Volumus autem, & apostolica auctoritate decernimus, quod privilegia hujusmodi infrascriptis assistentibus dumtaxat suffragentur. Nomina autem assistentium prædictorum sunt hæc videlicet; Ascanius Constantinopolitanus, & Deiphebus Hierosolymitanus Patriarchæ, Petrus Ardmacan., Galeatius olim Baren., Attilius Athenarum, Ulpianus olim Theatin., Paulus Æmilius Amalphitan., Dominicus Januen., Philibertus Taurinen., Andreas Messanen., & Alphonsus Rhodien. Archiepiscopi, Marinus Brixien., Paulus olim Isernien., Berlingerius olim Ariminen., Jacobus Vercellen., Antonius Vigilien., Petrus Antonius Trojan., Joannes Baptista Nolan., Antonius Casertan., Alphonsus Anglonen., & Joannes Vincentius Tagasten., Tiberius Esin., Isidorus Asten., & Carolus Montis Regalis Episcopi. Nomina Assistentium Cappellæ, quibus hæc privilegia conceduntur.

§.18. Volumus etiam, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis fidē dari mandat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Augusti 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo. Dat. die 17. Augusti 1622. An. II.

Die quinta Septembris 1622. supradictæ literæ Apostolicæ in forma Brevis expeditæ, exhibitæ fuerunt in Camera Apostolica, & ex illius decreto commissæ per Illustr. & Reverend. D. Hieronymo Vidono ejusdem Cameræ Clerico, & die 19. ejusdem mensis, citato prius R. P. D. Antonio Cicalotto prædictæ Cameræ Generali Commissario, ex decreto ejusdem Reverendissimi Domini Vidoni desuper facto admissæ pro ducatis mille, ut in eis, quoad facultatem testandi, quo vero ad prætensam exemptionem pro sex vegetibus vini cum clausula, quatenus aliàs habeant similem exemptionem, & existant in illius quasi possessione; & quoad facultatem disponendi de bonis jurisdictionalibus, sine præjudicio jurium Cameræ, & præcedente tamen licentia

tia Sedis Apostolicæ, juxta formam Bullæ Sixti Quinti, & aliorum Summorum Pontificum, & non aliter &c., ac aliàs, juxta formam protestationis dicti Domini Commissarii desuper factæ, ad quam &c., & registratæ in libris ipsius Cameræ penes me illius Notarium existentibus, nempe libro diversorum fol.95. & seqq. Et in fidem &c.

Joannes Baptista Cennus &c.

LXXII.

Confirmatio Privilegiorum omnium, & Indultorum tam per viam extensionis, quam aliàs concessorum, ac communicatio singularum gratiarum tam spiritualium, quam temporalium, quibus Congregationes Cassinenses, & Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Bononiensis fruuntur, & gaudent, Congregationi Lateranensi Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini.

De Congregatione Canonicorum Regularium S. Salvatoris vide in Gregor.XII. Constitut.III. Excitat. *Tom.III. Par.II. fol.*409.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INjuncti Nobis apostolici muneris ratio postulat, ut sacrarum religionum gratos Domino fructus assidue præstantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, quo validius perpetuo subsistant, apostolicæ confirmationis robur libenter communiamus.

Huic Congr. à diversis Pont. nonnulla privilegia concessa fuerunt. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Jacobus a Bononia Procurator Generalis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis S. Augustini, quod nonnulla Monachorum Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti, & alia diversa privilegia, gratiæ, & indulta a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, eidem Congregationi Lateranensi tam per viam communicationis, & extensionis, quam aliàs concessa fuerunt.

Pro quorum confirmatione & aliorum concessione Congr. Lateranensis PP. supplicant. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Jacobus prædictus plurimum cupiat, privilegia, gratias, & indulta hujusmodi pro eorum majori validitate, & subsistentia, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; & alia privilegia eidem Congregationi Cassinensi hucusque concessa, dictæ Congregationi Lateranensi concedi: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Qui omnia privilegia tam per viã communicationis, quã aliàs concessa eidem Congr. approbat, & confirmat. §.3. Nos igitur Jacobum prædictum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque, ac singulares dictæ Congregationis personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta prædicta, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros eidem Congregationi Lateranensi, tam per viam communicationis, & extensionis, quam aliàs, ut præfertur, concessa, dummodo tamen sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac nostris Constitutionibus non adversentur, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationi Lateranensi de novo concedimus.

Aliaque Congregationibus Cassinensium, ac Canonicorum Regularium S.Salvatoris quomodolibet concessa, eidem communicat. §.4. Præterea eidem Congregationi Lateranensi, illiusque Abbatibus, Superioribus, Canonicis, aliisque personis, quod omnibus, & singulis aliis privilegiis, gratiis, & indultis tam spiritualibus, quam temporalibus, tam eidem Congregationi Cassinensi in hunc usque diem, quam Congregationi Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris Bononiensis, illiusque Abbatibus, Superioribus, & personis quibuscumque, etiam, ut præfertur, aut aliàs quomodolibet, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos concessis, ac quibus utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo similiter sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus compræhensa, nec Sacris Canonibus, ac Concilii prædicti decretis, aut Constitutionibus Apostolicis repugnent, pari modo uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præfatis etiam concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas ponit. §.5. Decernentes, præsentes literas perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac primodictæ Congregationi, aliisque prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Aliter judicanda irritat. §.6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria non obstare decernit. §.7. Non obstante nostra de gratiis ad instar non concedendis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, pri-

privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 23. August. 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Augusti 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXIII.

Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Pii Quarti editæ contra Sacerdotes in Confessionibus Sacramentalibus Pœnitentes ad turpia solicitantes.

Hæc Pii Constitut. XXXVII. Cum sicut. *legitur Tom, IV. Par. II. fol. 77.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Universi Dominici gregis curam quamquam immeriti, cœlesti dispositione gerentes, sedulo invigilare tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conservetur immunis, multoque majori studio providere, ut omnis pestis ab iis avertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod Evangelica scripta Nos admonent, sale infatuato non sit, in quo saliatur, & ad nihilum prosit ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

Pont. contra Confessarios sollicitantes ad turpia pœnitentes, leges edixerunt.

§.1. Quoniam autem a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quibusdam in locis provisum fuit, ut impium, ac nefandum scelus, quod non solum inter Christifideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab iis arceatur, videlicet, ut aliquis Sacerdos ad sacras audiendas confessiones deputatus, sacrosancto Pœnitentiæ Sacramento, solicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex cœlesti medico infernalis veneficus, ex patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur: idcirco Nos ea, quæ his perniciosissimis diaboli insidiis arcendis certis locis salubriter constituta sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, providen. duximus.

Pius IV. suam desuper edidit Constitut. citat.

§.2. Aliàs siquidem a fel. rec. Pio Papa Quarto Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Pius Papa Quartus. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispalen. in Regnis Hispaniarum hæreticæ pravitatis Inquisitori generali. *Cum sicut nuper &c. Omittitur residuum, quia legi potest ipsa Constitut. in Rubr. citat.*

Hic Pont. illa præcipit inviolabiliter observari.

§. 3. Igitur, ut literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inviolabiliter observentur, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum præinsertas literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illasque non solum in prædictis Hispaniarum Regnis, sed in quibusvis Christiani Orbis partibus firmiter, & inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus.

Immo plenius contra hujusmodi solicitãtes in confessionibus, & ea rum occasione disponit.

§.4. Ac præterea ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem proceden. aliquo modo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & singuli Sacerdotes tam seculares, quam quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediate subjectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum Regulares cujuscumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quovis privilegio muniti existant qui personas, quæcumque illæ sint, ad inhonesta, sive interse, sive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, sive antea, vel post immediate, seu occasione, vel prætextu confessionis hujusmodi etiam ipsa confessione non sequuta, sive extra occasionem confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque, ubi confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad confessionem audiendam electo, simulantes ibidem confessiones audire, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint, in officio Sanctæ Inquisitionis severissime, ut infra, puniantur. Et præterea omnes hæreticæ pravitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum universi Orbis Christiani in suis quemque Diœcesibus, & Territoriis per has nostras literas, etiam privative quoad omnes alios specialiter, ac perpetuo Judices delegamus, ut super his contra prædictos, simul, vel separatim in omnibus, prout in causis fidei, juxta Sacrorum Canonum formam, nec non officio Inquisitionis hujusmodi Constitutiones, privilegia, consuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant; & quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantiis, suspen. ab executione ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, nec non vocis activæ, & passivæ, si regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum absque ulla spe gratiæ, pœnas decernant, eos quoque si pro delicti enormitate graviores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ seculari puniendos tradant.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venerabili-

Cardinalibus inquisitoribus generalibus arbitrium circa probationes, & pœnas concedit.

bilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus concurrentibus, præsumptionibus, indiciis, & aliis adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo judicandi, & Curiæ seculari, ut præfertur, reum tradendum esse, pronunciandi.

Obstantia tolluntur.

§. 6. Non obstan. omnibus, quæ dictus Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Confessarii scientes ab aliis pœnitentes fuisse sollicitatos moneanteos, ut inquisitoribus vel ordinariis denuncient.

§. 7. Mandantes omnibus Confessariis, ut suos pœnitentes, quos noverint fuisse ab aliis, ut supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu ut præfertur, Inquisitoribus, seu locorum Ordinariis prædictis: quod si hoc officium pretermiserint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, ut supra, iidem locorum Ordinarii, & Inquisitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

Transumptis credendum.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Publicatio in Urbe omnes afficit.

§. 9. Quodque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen., ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita artent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. die 30. August. 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1622. Pont. Nostri Anno II.

LXXIV.

Indultum Congregationis Fratrum Jesuatorum S. Hieronymi, ut a locorum Ordinariis approbati possint in Parochialibus Ecclesiis Domorum Regularium ipsius Congregationis dumtaxat Parochianorum confessiones audire.

*Alia de hac Congregatione vide in Constitut.XXII.*Ineffabile. *Martini V. Tom.III. Par.II. fol.*461. *Et Constit.XXVII.* Religiosos viros. *Pauli V. Tom.V. Par.III. fol.*180.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis desuper apostolicæ servitutis officio, Christifidelium sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium votis, iis præsertim, quæ ad divini cultus augumentum, & fidelium animarum salutem faciunt, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Indultum, de quo in rubric.

§. 1. Volentes itaque dilectos filios Visitatores generales, ac Fratres Congregationis Jesuatorum Sancti Hieronymi sub Regula Sancti Augustini favore prosequi gratiæ specialis, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Joannem Antonium Gallum dicti Ordinis Procuratorem generalem, super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Fratribus, qui a locorum Ordinariis approbati fuerint, ut in Parochialibus Ecclesiis domorum regularium ipsius Congregationis dumtaxat Parochianorum earumdem Ecclesiarum sacramentales confessiones audire, ac illis iniunctis iniungendis absolutionem impendere salutarem libere, & licite valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam, & facultatem impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Augusti 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXV.

Confirmatio divisionis Provinciæ S. Augustini Fratrum Recollectorum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Hispaniarum in quatuor Provincias, ac electionis Vicarii generali nonnullarumque Constitutionum per dictos Fratres in Capitulo factarum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

AD sacram Beati Petri Sedem, meritis licet imparibus, divina providentia vocati, ad ea, per quæ Christifideles sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis Altissimo famulantes, in laudabili eorum instituto perseverare valeant, libenter intendimus, atque ea, quæ propterea provide facta fuisse dicuntur, ut firma, & illibata persistant, apostolicæ confirmationis robore communimus, aliàsque disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Clem. VIII. edidit Const. tenoris subsequentis videlicet.

§.2. Aliàs siquidem a fe: rec: Clemente Papa Octavo Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

APostolici muneris Nobis licet immeritis divina dispositione commissi ratio postulat, ut Religiosorum quorumcumque eorum præsertim, qui sub strictiori Regulæ observantia Altissimo famulari student, quieti, & prospero regimini libenter consulamus, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequamur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Archiep. Sipontinus auctoritate apostolica dismembravit, ac separavit Fratres Recollectos, seu Discalceatos Provinciæ Castellæ a superioritate, & gubernio Provincialis, & Fr. Eremit. Calceat. d. Ord. ejusdem Provinc.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, Venerabilis frater Dominicus Archiepiscopus Sipontinus, noster, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncius vigore commissionis, & facultatis per Nos sibi ad hoc per nostras in forma Brevis literas sub Dat. die 24. Martii 1601. expeditas, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, attributæ, assentientibus, & petentibus dilectis filiis Priore Provinciali, & Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Calceatis Provinciæ Castellæ ab eorum Provincia, dilectos etiam filios Definitores, & Fratres Recollectos, seu Discalceatos ejusdem Ordinis sancti Augustini in prædicta Provincia Castellæ existentes, eorumque Conventus Matriti, Talaveræ, Nabæ, Portilli, & Tovosi, ac alios fundatos, & fundandos, necnon res, & bona quæcumque perpetuo separaverit, & segregaverit, ac a gubernio, & superioritate Provincialis, & Fratrum Calceatorum prædictorum exemerit, & liberaverit, ac alias circa statum, & gubernium eorumdem Fratrum Recollectorum Discalceatorum disposuerit, & ordinaverit, prout in ipsius Dominici Archiepiscopi, & Nuncii patentibus literis desuper expeditis, quarum etiam tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, plenius dicitur contineri.

Pont. instantibus prædictis Fr. separationem approbat & confirmat.

§.2. Nos eorumdem Fratrum Recollectorum Discalceatorum quieti, & prospero statui amplius consulere, eosque, ut strictiorem regularem observantiam, quam profitentur, ad Dei laudem, & Christifidelium ædificationem, & animarum salutem, ut decet retinere, & observare possint, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon Definitorem, & singulares Fratres Recollectos Discalceatos hujusmodi a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine per dilectum filium Joannem de S. Hieronymo eorum Procuratorem generalem in Romana Curia residentem Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, separationem, & divisionem ipsorum Definitoris, & Fratrum Recollectorum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini in quacumque Regnorum Hispaniarum parte existentium a Provinciali, & Fratribus Provinciæ Castellæ Ordinis Fratrum Calceatorum Eremitarum S. Augustini a prædicto Dominico Archiepiscopo, & Nuncio factas, & prout illas concernunt, literas patentes ejusdem Dominici Archiepiscopi, & Nuncii desuper expeditas, auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui in eisdem intervenerint supplemus: & nihilominus Definitorem, & Fratres Recollectos Discalceatos Regnorum Hispaniarum prædictos, eorumque Conventus, res, & bona quæcumque a Provincia, Provinciali, & Fratribus Calceatis dicti Ordinis Eremitarum S. Augustini, tam Provinciæ Castellæ, quam aliarum quarumcumque Provinciarum, eorumque cura, gubernio, & superioritate, auctoritate, & tenore prædictis, quatenus opus sit, de novo dividimus, & separamus, ac eximimus, & liberamus.

Eosque sic separatos cum suis Conventibus in Prov. S. Augustini Fr. Recollectorũ Discalceatorum Hispan. nuncupandam instituit.

§.3. Ipsosque Definitorem, & Fratres Recollectos Discalceatos, eorumque Conventus, tam hactenus receptos, quam deinde recipiendos in Regnis Hispaniarum existentes, in Provinciam S. Augustini nuncupandam Fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum perpetuo erigimus, & instituimus.

Et Prælatum dictæ Provinciæ Priorem Provincialem denominari, ejusque electioné in Capitul. Provin. singulis trienniis juxta ip-

§.4. Ejusque Provinciæ sic erectæ, & institutæ Prælatum de cætero Priorem Provincialem ejusdem Provinciæ S. Augustini denominari, & in Capitulo Provinciali, tam hac prima vice, quam deinceps quandocumque opus fuerit, de triennio in triennium, juxta regularia eorumdem Fratrum Recollectorum instituta, canonice eligi debere volumus, & declaramus.

Ipsis

Provinciam sic erectam omnibus privilegiis, &c. Fratribus Ordinis S.Augustini concessis, & præsertim Provinciæ Castellæ gaudere indulget.

§.5. Ipsis vero futuro Provinciali, ac cæteris Superioribus, Fratribus, & Conventibus ejusdem Provinciæ S. Augustini, ut omnibus, & singulis privilegiis, & gratiis, indultis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, favoribus, concessionibus, & indulgentiis, quibus aliæ Provinciæ, aut Provinciales, Conventus, & Fratres dicti Ordinis Eremitarum S. Augustini, & præsertim quibus dicta Provincia Castellæ, ejusque Provincialis, atque Conventus, & Fratres uti, frui, potiri, & gaudere solent, & possunt, ac poterunt quomodolibet in futurum (salva regulari eorumdem Fratrum Recollectorum Discalceatorum observantia) uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, concedimus, & indulgemus.

Eamque necnon Prior. Provinc. Conventus, & fratres jurisdictioni, correctioni, & reformationi Prioris Generalis totius Ordinis S.Augusti immediate subiicit.

§.6. Hanc autem Provinciam S. Augustini Fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum, ejusque Priorem Provincialem, Conventus, & Fratres nunc, & pro tempore existentes, jurisdictioni, visitationi, correctioni, & reformationi dilecti filii Prioris generalis totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini immediate subjicimus, & supponimus, ac ab ipsomet Priore Generali personaliter visitari, & reformari posse, qui Prior Generalis in visitatione hujusmodi unum Definitorem eorumdem Fratrum Recollectorum, ex antiquioribus, & alterum religiosum magis idoneum ex eisdem Fratribus Recollectis, illum de statu totius Provinciæ S. Augustini hujusmodi informare possint, & debeant, assumere teneatur.

Cum prohibitione tamen concedendi aliquam exemptionem, aut libertatē Fratr. Recollectis aut eorumdē Constitutionibus derogandi

§.7. Verumtamen ipsorum Priorem Generalem neque ante, neque post hujusmodi visitationem, neque in ipso actu visitationis ipsis Fratribus Recollectis aliquam exemptionem, aut libertatem concedere, neque constitutionibus, & regularibus institutis ejusdem Provinciæ S. Augustini derogare, sed illorum transgressores castigare, ac pœnis in eisdem constitutionibus inflictis afficere posse.

Vel aliquem non professū Recollectorū habitum induendi sub excommunicationis majoris pœnā.

§.8. Insuper neminem, qui professionem per eosdem Fratres Recollectos Discalceatos emitti solitam, non emiserit, eorum habitum sub excommunicationis majoris pœna induere posse.

Hujusmodi habitū indutū a quoquam privari posse decernit.

§.9. Et si quem non professum hujusmodi eo habitu indutum reperiri contingat, ipso habitu exui, & privari a quocumque licite posse.

Transitum a Discalceat. ad Calceatos, sive ad alium laxiorem Ordinē interdicit.

§.10. Neque etiam cuicumque Fratri Recollecto Discalceato professo ad Fratres Calceatos ejusdem Ordinis, sive ad quemcumque alium Ordinem laxiorem sine speciali Sedis Apostolicæ licentia transire licitum esse, & secus facientes, pœnas per apostolicas constitutiones, & regularia ejusdem Ordinis instituta inflictas, eo ipso incurrere.

Aliter judicādi potestatem subtrahit.

§.11. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & ordinamus.

Provinciamq; prædictam in aliis præter hic expressa juxta ejusdem institutum, & constitutiones gubernari debere statuit.

§.12. Ceterum circa alia, quæ præsentibus non sunt expressa, Provinciam prædictam S. Augustini, eorumque Conventus, & Fratres juxta regularia instituta, & constitutiones in Capitulis Provincialibus ejusdem Provinciæ canonice faciendas, gubernari debere statuimus.

Exequutores hujus sanctionis deputat.

§.13. Quocirca prædicto Dominico Archiepiscopo nunc, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in eisdem Regnis Hispaniarum Nuncio, ac Venerabili fratri Archiepiscopo Toletano, necnon dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Provincialis, & Fratrum Recollectorum Provinciæ S. Augustini fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, auctoritate nostra, præmissa omnia, & singula inviolate perpetuo observari, & Provincialem, & Fratres dictæ Provinciæ S. Augustini eorumdem præmissorum effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes, eos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; contradictores quoscumque per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria removet.

§.14. Non obstantibus fel. rec. Bonif. Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac ejusdem Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, & dictæ Provinciæ Castellæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, ac Provinciæ, necnon Generali, Provinciali, cæterisque personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis haben-

tes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 11. Febr. 1602. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Februarii 1602. Pontificatus nostri Anno XI.

Postea ob numerum Conventuum in plures Provincias dividi posse, ac expedire, ut gubernetur ab uno Vicario Generali expositum est Gregorio.

§.15. Subinde vero pro parte tunc existentis Procuratoris generalis ejusdem Congregationis Nobis exposito, quod numerus domorum, seu conventuum, & aliorum regularium locorum dictæ Provinciæ Sancti Augustini (ita benedicente Domino) excreverit, ut prædicta S. Augustini in plures Provincias dividi posse, & dictæ Congregationis futurum foret, si illa de cætero per unum illius Vicarium gen. regeretur, & gubernaretur.

Qui divisionē dictarum Provinciarum arbitrio Card. Saulii d. Ord. Protectoris;

§.16. Nos supplicationibus ejusdem Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis nunc existenti Priori Provinciali, ac aliis superioribus, & Fratribus dictæ Congregationis, prædictam S. Augustini in plures Provincias, prout domorum, Conventuum, & aliorum regularium locorum opportunitas suasisset, arbitrio tamen Venerabilis fratris nostri Antonii Episcopi Ostiensis, Cardinalis Saulii nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem protectoris dividere.

Electionemq; Vicar. Gener. ejusdem Congregat. sine præjudicio tamen Superioritatis Prioris Generalis dicti Ordinis fieri posse indulxit.

§.17. Nec non unum Vicarium generalem ejusdem Congregationis, qui ipsi Congregationi præesset, eamque regeret, & gubernaret, canonice eligere, libere, & licite possent; ita tamen, ut nullatenus præjudicaret superioritati, & auctoritati Prioris generalis dicti Ordinis, sed eidem Vicarius Provincialis, & Fratres Discalceati prædicti subjecti remanerent in omnibus, & per omnia, sicut prius erant, Apostolica auctoritate licentiam, & facultatem concessimus, & impartiti sumus, prout in nostris in simili forma Brevis sub die 5. Junii 1621. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Præd. Card. mandati celebratum fuit Capit. Gen.

§.18. Cum autem, sicut accepimus, prædictus Antonius Episcopus, & Card. in vim, & exequutionem literarum nostrarum hujusmodi Capitulum generale desuper celebrari mandaverit, & dilectum filium Gabrielem de Conceptione ejusdem Congreg. Procuratorem gener. in hujusmodi Capituli generalis Præsidentem elegerit, constituerit, & deputaverit, dans illi auctoritatem dividendi Provincias, prout Capitulo generali prædicto expedire visum fuisset, prout in ipsius Antonii Episcopi, & Card. desuper confectis patentibus literis plenius dicitur contineri.

In quo Provincia S. Augustini in quatuor Provincias divisa fuit.

§.19. In Capitulo autem generali hujusmodi dilectus filius Hieronymus de Resurrectione, ipsius Congregationis professor, in ejusdem Congregationis Vicarium generalem electus fuerit, ac prædicta S. Augustini in quatuor Provincias, videlicet S. Augustini in Regnis Castellæ novæ, & veteris, B. Mariæ de Pilar in Regnis Aragoniæ, & Cathaloniæ, Beati Thomæ de Villanova in Regnis Valentiæ, & Bethicæ, ac S. Nicolai de Tolentino in Indiis Philippinis divisa, necnon quatuor Provinciales, aliique Officiales necessarii electi.

Postmodum in Capit. multa edita fuerunt decreta, prout infra.

§.20. Et postmodum pro felici, ac prospero ipsius Congregationis regimine, & progressu constitutiones, & decreta edita respective fuerint, tenoris subsequentis videlicet.

De Officialiū electione, & ubi facienda.

§.21. Quod omnes electiones tam Vicarii generalis, Definitorum, & Procuratorum generalium Romanæ Curiæ, ac Regiæ, & Secretarii generalis, quam Priorum Provincialium, & Conventuum, Rectorumque Collegiorum, fiant in Capitulis generalibus tam ex præsentibus, quam ex absentibus Congregationis.

De Vicario Generali in totam Congregationem auctoritate.

§.22. Item quod Vicarius generalis toti Congreg. præsit, eamq. regat, atq. gubernet cum omnimoda potestate, sicut habet Reverendissimus P. Generalis in toto Ordine tam ex jure, quam ex privilegiis, sine tamen præjudicio ejusdem Patris Generalis, & facultatum sibi in dictam Congregationem concessarum, & competentium.

De duratione officii Vicariatus Generalis.

§.23. Quod officium, & potestas Vicarii generalis per sex annos duret, quibus finitis, eo ipso illius potestas, & auctoritas absque alia renunciatione expiret, & novus Vicarius generalis eligatur, & nisi intermisso alio sexennio, iterum in Vicarium generalem non eligatur.

De Præsidente Capituli generalis.

§.24. Item, quod Definitor primus omnibus Capitulis generalibus dictæ Congregationis, quando eligendus est novus Vicarius generalis præsideat usque ad electionem novi Vicarii generalis.

De Definitoribus.

§.25. Quod non fiant Definitores Provinciales, sed tantum quatuor Definitores generales, singuli ex singulis Provinciis, quorum consilio, & interventu ipse Vicarius generalis uti debeat tum in gravioribus controversiis, causis, & appellationibus universæ Congregationis, & singulorum Fratrum expediendis, tum in Provinciarum, singulorum Monasteriorum, & domorum reformatione, ac regulari observantia dirigenda.

De Vic. Generalis, ac Definitoris generalis simul potestate.

§.26. Item, quod Vicarius generalis sine consilio, & consensu Definitorii generalis nullum Religiosum ad pœnas gravissimas, vel privationem habitus, & alia hujusmodi condemnare possit.

De negociis, singulis quibuscumque sex mensibus expediendis.

§.27. Item, quod Vicarius generalis ad minus singulis sex mensibus convocare, & congregare debeat quatuor Definitores generales ad discernendas, & judicandas causas Fratrum, & Conventuum, & ad tractandum de statu, & reformatione totius Congregationis, & officia tunc temporis vacantia providenda, quæ usque ad proximum Capitulum generale perdurabunt.

De Definitorum General. Priorumque Provincialiū duratione.

§.28. Item, quod Definitores generales, & Priores Provinciales triennales sint, & in eisdem, vel similibus officiis, nisi transacto altero triennio, eligi non possint.

De Priorum, Rectorum, Procuratorū,

§.29. Item, quod Priores Conventuum, ac Rectores Collegiorum, Procuratores, & Secre-

& Secretariorum Provincialium duratione.

Secretarii Provinciales etiam durent ad tres annos, & nisi intermisso anno cum dimidio, in eisdem, vel similibus officiis eligi non possint, nisi novem Patribus Definitorii generalis, pro altero triennio eligi, convenire videbitur.

De Secretariorum, & Procuratorũ Generalium duratione.

§.30. Item, quod Secretarii, & Procuratores generales tam Curiæ Romanæ, quam Regiæ, etiam durent ad tres annos nisi Pater Vicarius generalis, & Definitores generales esse conveniens judicaverint, ut pro altero triennio eligantur.

De Capituli Generalis celebratione.

§.31. Item quod Capitulum generale Congregationis tertio quoque anno celebretur Dominica tertia post Pascha Resurrectionis, illudque in singula triennia indicendi, & convocandi Vicarius generalis curam habeat.

De Officialiũ in d. Capitulo eligendorum numero.

§.32. Atque in eodem Capitulo singulis trienniis novi Definitores generales, Priores provinciales, & Conventuales, Rectores Collegiorum, Procuratores generales, ac Secretarius generalis, necnon Procuratores, & Secretarii Provinciales eligantur, sicque sexto quoque anno in Capitulo generali novus Vicarius generalis eligi debeat, qui statim confirmetur a Præsidente Capituli absque præjudicio constitutionis faciendæ a Patre Generali.

De iis, qui convenire debent ad Capitulum Generale, ac habentibus vocẽ in electione Vicarii Generalis.

§.33. Item, quod ad Capitulum generale dictæ Congregationis convenire teneantur præter Vicarium generalem præsentem, & absolutum illius sexennii tantum, quatuor Definitores generales, Procurator generalis Regiæ Curiæ, & Secretarius generalis, & ex unaquaque Provincia Provincialis cum Definitore, & discreto; electio in Capitulis Provincialibus, quæ fieri debeat suo tempore infra ultimum annum triennii, antequam celebretur Capitulum generale, qui omnes solummodo vocem habebunt ad eligendum Vicarium generalem, quatuor Definitores generales, Secretarium, ac Procuratores generales, & Priores Provinciales.

De his, qui habent vocem in electionibus Priorum, Rectorum, Procuratorum, & Secretariorũ Provincialiũ.

§.34. Item, quod ad eligendum Priores Conventuum, Rectores Collegiorum, Procuratores, ac Secretarios Provinciales solum conveniant, & habeant vocem novem Patres, scilicet Vicarius generalis præsens, & absolutus illius sexennii, quatuor Definitores generales absoluti, & Provincialis absolutus illius triennii simul cum Definitore, & discreto illius Provinciæ, cujus officio fuerint, quæ providenda sunt, quia majorem notitiam habebunt de statu Provinciarum.

Quid agendũ sit in casu mortis Vicarii generalis, vel absolutionis ab officio ante expletum tempus sui muneris.

§.35. Item, quod si Vicarius generalis ante finitum tempus sui muneris a vita migraverit, vel ab officio amotus fuerit, Vicarius absolutus, & eo deficiente, Provincialis, in cujus Provincia mortuus fuerit, toti Congregationi præsideat, locum, & potestatem Vicarii generalis habeat usque ad Dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis proxime futuram, in qua celebrari faciat Capitulum generale pro electione novi Vicarii generalis, & tunc noviter electus, munus suum exerceat non solũ usque ad Capitulum, in quo faciendæ sunt omnes electiones, sed etiam persequens triennium.

De pœnis Vicario Gener. irreligiose viventi, aut male administrãti infligendis.

§.36. Item, quod si Vicarius generalis irreligiose vixerit, vel in sui officii administratione male se gesserit, ad Definitorium generale in Capitulis generalibus ejus culpas corrigere, & castigare pertineat.

De auctoritate Priorum Provincialiũ in tota Provincia durante suo officio.

§.37. Item, quod Priores provinciales (durante suo officio) eam auctoritatem, & potestatem habeant in tota Provincia, quam cæteri Provinciales habere consueverunt, dummodo institutis dictæ Congregationis non adversentur, vel a Capitulo generali ejus potestas non fuerit limitata.

De Officialibus in Provincia Indiarum Philippinarũ eligendis.

§.38. Item, quod in Provincia Indiarum Philippinarum propter magnam loci distantiam in suis Capitulis Provincialibus, quæ fieri debent singulis trienniis, eligantur Provincialis, quatuor Definitores provinciales, Priores Conventuum, & alii officiales, qui in similibus Capitulis Provincialibus eligi solent, nisi aliter aliquando Capitulo generali videbitur expedire, servata semper constitutione generali totius Congregationis.

De laicis Cõgreg. ad Ordinem, seu clericatũ non promovendis.

§.39. Item quod nullus Religiosus laicus totius Congreg. possit ascendere ad aliquem Ordinem, neque ad Clericatum absque licentia Summi Pontificis, sed quod semper maneat in sua professione.

Nunc iste Põtif. electionem Vic. Gen. divisionem Provinciarum, ac decreta præinserta omnia approbat, & confirmat, supletque defectus.

§.40. Nos ad uberes, & suaves fructus, quos ejusdem Congregationis professores in militanti Ecclesia in dies afferunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, & ut eadem Congregatio majoribus proficiat incrementis, ac omnia, & singula præmissa ab omnibus, ad quos spectat, firmiter, & inviolabiliter observentur, quantum cum Domino possumus, providere, ac Gabrielem, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, electionem Vicarii generalis, ac divisionem Provinciarum in Capitulo generali, ut supra factas, nec non Constitutiones, & Decreta præinserta hujusmodi, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ac prædictas quatuor Provincias in unam Provinciam S. Augustini nuncupãdam (quatenus opus sit) de novo erigit, & instituit.

§.41. Et insuper has quatuor Provincias, sic, ut præfertur, divisas, in unam Congregationem Fratrum Discalceatorum S. Augustini nuncupandam, & per unum illius Vicarium generalem, modo, & forma præmissis, regendam, & gubernandam, cum omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, & Indultis eisdem Fratribus tam in gene-

genere, quam in specie, ac alias quomodolibet tam per Nos, quam per alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessis, auctoritate, & tenore prædictis de novo, quatenus opus sit, erigimus, & instituimus.

Privilegia confirmat, ac gratiis, & indultis aliis Fr. S. Augustini concessis ipsos gaudere pari modo indulget.

§. 42. Nec non eisdem Fratribus Discalceatis, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis tam spiritualibus, quam temporalibus, dummodo sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus compræhensa, ac Sacri Concili Tridentini Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, non adversentur, & quibus alii Ordinis Sancti Augustini Fratres utuntur, potiuntur, & gaudent, pari modo uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas addit.

§. 43. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Congregationi, & Fratribus prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Ac ita, & non aliter definiri statuit.

§. 44. Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§. 45. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 46. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 31. Augusti 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXXI. Augusti 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio fundationis Collegii Anglicani in Civitate Ulyssiponensi pro Alumnis Anglis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini divina dispensatione, nullo meritorum suffragio, præsidentes, Christifidelium quorumlibet votis, iis præsertim, quæ ad fidei catholicæ propagationem, animarumque salutem pertinere dignoscuntur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Collegium Anglorum in Civitate Ulyssiponensi erigitur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Benettus Cleri Anglicani apud Sedem Apostolicam Agens, quod dilectus etiam filius Petrus de Coutinhou Portugallen. periclitanti apud Anglos fidei catholicæ pro suis viribus succurrere cupiens, in Civitate Ulyssiponensi Seminarium, in quo Anglicanæ Nationis Juvenes pietate, & doctrina instituerentur, ut mature jam in Patria reversi fidei tuendæ, & propagandæ sedulam navarent operam, fundavit, dictoque Seminario pro ejus dote, ac alumnorum pro tempore existentium sustentatione redditus annuos usque ad summam quingentorum scutorum auri ascendere, & pro Domibus, vel emendis, vel extruendis quinque millia scutorum similium assignavit, quibus, & plura imposterum in operis hujus incrementum additurum se spondet. Immediatum vero regimen hujus Seminarii penes eumdem Clerum Anglicanum prædictus Fundator esse voluit, ita tamen, ut Supremum Lusitaniæ Inquisitionis Tribunal, & ipse demum modernus Generalis Inquisitor, & ejus pro tempore Successores Rectori præficiantur, & Collegio, qui totius administrationis rationem exigendi jus, & potestatem habeant.

Atque dotatur.

Petitur confirmatio Pontificia.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat tam Joannes, quam Petrus prædicti plurimum cupiant, fundationem Seminarii, ut præfertur, factam, apostolicæ confirmationis robore communiri, Nobis propterea humiliter supplicarunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Gregorius.

§. 3. Nos igitur Joannis, & Petri prædictorum votis, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, fundationem dicti Seminarii per dictum Petrum, ut præfertur, factam, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Cæterorumque Collegiorum privilegia ei concedit.

§. 4. Nec non iisdem Seminario, Rectori, & Alumnis pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alia hujusmodi Seminaria, eorumque Rectores, & Alumni utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, pari modo uti, frui, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant, concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, irritumque, & inane, si secus super his

his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.6. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut ejusdem Seminarii Alumni pro tempore existentes, juramentum de redeundo in Angliam suo tempore, & aliàs per aliorum Seminariorum hujusmodi Alumnos præstari solitum, præstare omnino teneantur.

Dat. die 22. Sept. 1622. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septembris 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXVII.

Declaratio, & approbatio Privilegiorum Notarii Archiconfraternitatis Charitatis de Urbe circa transmissiones Commissariorum in causis extra Urbem; ac registrationem compositionum, liberationum, ac quarumcumque gratiarum a Sacra Consulta concessarum.

Approbationem hujus Confraternitatis, cum aliis Constitutionibus ipsius materiam tangentibus, videre poteris in Leon.X.Const.40. Illius. Tom.III. Par.III. fol.473.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. Exigit creditum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium, ut ad ea, per quæ litibus, & controversiis inter Christifideles quoslibet, præsertim in Alma Urbe nostra degentes, vertentibus occurritur, libenter intendamus, ac desuper ejusdem officii partes favorabiliter interponamus, prout conspicimus salubriter expedire.

Privilegium circa commissiones causarũ extra Urbem, & assignationes Notariorum emanatũ per nonnulla decreta. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, proposita alias sub die 10. Decembris Anni Domini 1621. in Congreg. Venerab. Fratr. nostrorum S. R. E. Cardin. negotiis Status nostri Ecclesiastici præpositorum, causa privilegiorum Archiconfraternitatis S. Hieronymi Charitatis nuncupat. de Urbe, inter cætera sub die 9. Martii præsentis anni decretum fuerit, quod Commissarii, sive per literas in simili forma Brevis a Romano Pontifice pro tempore existente, sive per literas patentes ejusdem Congreg. transmissi, teneantur assumere Notarium dictæ Archiconf. quodque in posterum non committantur causæ alicui Tribunali, nisi post transmissionem Commissariorum, & viso processu per eos fabricato, & postmodum Venerabilis frater noster Octavius Episc. Prænestin. Bandinus, & dilectus filius noster Petrus Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Crescentius nuncupati a Nobis in omnibus controversiis occasione præmissorum ortis, & oriundis specialiter deputati, infrascripta decreta ediderint, tenoris subsequentis videlicet. Sanxerunt, quod ad singulos infrascriptos Commissarios jam transmissos, amotis Notariis aliorum Tribunalium, quos ipsi secum duxerunt, accedant Notarii officii Charitatis, qui apud eos in commissionibus scribant cum perceptione viaticorum, & aliorum solitorum emolumentorum a die, quo istæ Commissiones incæperunt, videlicet: Ad Bulgarellum in causa Saxoferrati vulnerum, in alia Britonorien. exemptionis e manibus Curiæ, & in tertia Assisien. homicidii de Sorbellis, pro quibus secum duxit juvenem ex officio Lucæ de Carolis Aud. Cam. Notarii. Et ad Colangelum, qui pariter ducto secum alio juvene ex officio ejusdem Lucæ de Carolis, Beneventum profectus est in causa Beneventana homicidii. Præterea statuerunt, quod nullatenus censeatur illatum aliquod præjudicium privilegiis Charitatis, circa transmissionem Not. cum Commiss. tam per Breve, quam per literas S.Consultæ hactenus expeditis, etiamsi constaret hujusmodi Commissarios aliquando secum duxisse alium Notarium, quam Notarium officii Charitatis.

Aliud privilegium circa gratias S. C. concedendas. §.2. Insuper decreverunt, quod registrentur in actis Notarii charitatis juxta morem consuetum salviconductus, arresta, compositiones, transactiones, liberationes, & gratiæ quæcumque remigantibus, aliisve personis faciendæ per S. Consultam cum omnibus scripturis ad prædicta facientibus, nisi tamen causæ reorum, quorum occasione præmissa facienda sunt, reperiantur introductæ in Tribunali Auditoris Cameræ; aliàs omnia, & singula præmissa per alium Notarium rogata, & registrata respective, nulla sint.

Pont. modo approbat Decreta dd. privilegiorum. §.3. Nos inviolabili decretorum hujusmodi observationi, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, decreta prædicta apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Jubetque illa observari. §.4. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari.

Sublata aliter judicandi potestate. §.5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiàm causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non

Contrariis derogatio. §.6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20. Septem.1622. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Septembris 1622. Pontificatus nostri anno Secundo.

Publicatio. *Die Lunæ 10. Octobris 1622. Hujusmodi Breve Apostolicum fuit in Cam. Apostolica præsentatum. & die Veneris vigesimaprima ejusdem Mensis, referente admodum Illustr. & Reverendiss. D. Federico Cornelio d. Cameræ Clerico, & Judice citato etiam ad hoc Reverendiss. D. Antonio Cicalotto Cameræ prædictæ generali Commissario, Camera ipsa illud admisit, & in libris ejusdem Cameræ registrari mandavit, prout per me ejusdem Cam. Notarium infrascriptum, registratum fuit in libro diversorum nuncupato, fol.52. & in fidem &c.*

Astulphus de Tarano.

LXXVIII.

Extinctio Curæ Animarum Parochialis Ecclesiæ Sancti Nicolai in Agone, ejusdemque applicatio Parochialibus Ecclesiis circumvicinis, ac ipsius Ecclesiæ cum Cameris Rectoralibus, & universa suppellectili concessio Confraternitati sub Invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingorum.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Constitutionis. DUM ad sacram Beati Petri Sedem inscrutabili superni Patris prudentia, in plenitudinem potestatis, meritis licet imparibus, assumpti, mentis nostræ dirigimus aciem erga grata, & accepta sinceræ fidei, & propensæ devotionis obsequia, quæ inter cæteras universi Orbis ad Almam Urbem nostram confluentes, & in conspectu nostro degentes Nationes Dilecti filii Lotharingi veteris Austrasiæ Regni genus in Romana Curia pro illius, & Sedis Apostolicæ decore jam ab immemorabili fere tempore eximia etiam integritate, & indefessa sedulitate præstare consueverunt, dignum quin potius debitum arbitramur, ut eorum preces, illæ præsertim, quæ prodire dignoscuntur ex intimo devotionis affectu, quem erga gloriosum Dei Confessorem Beatum Nicolaum Episcopum Lotharingiæ, ut accepimus, & Barris Ducatu Protectorem, & Tutelarem gerunt apud Nos, & dictam Sedem, ad exauditionis gratiam benigne admittantur, ipsique locum opportunum, & cognitum pro eorum Confraternitatis, & spiritualium exercitiorum commoditatibus in dicta Urbe ad instar aliarum Nationum in ea versantium, ex nostræ, & ejusdem Sedis munificentia, & liberalitate, dictorum obsequiorum intuitu, & aliorum meritorum, quibus abunde eos ornatos esse Nobis constat, contemplatione, consequantur.

Vacante Parochiali Ecclesia S. Nicolai in Agone. §.1. Cum itaque Parochialis Ecclesia S. Nicolai in Agone nuncupati de Urbe, quæ ab Ecclesia S. Laurentii in Damaso de dicta Urbe tamquam ejus Matrice dependet, & illi immediate subjecta est, cujusque dum pro tempore vacat, collatio, & omnimoda dispositio ad pro tempore existentem ejusdem S. Laurentii Diaconum, seu Presbyterum Cardinalem spectat, & quam quondam Jo. Baptista Bellobonus ipsius Ecclesiæ Sancti Nicolai Rector, dum viveret obtinebat, per obitum ipsius Jo. Baptistæ qui hodie, seu nuper, in dicta Curia diem clausit extremum, vacaverit, & vacet ad præsens.

Confratres Confraternitatis sub invocatione Sanctorum Nicolai, & Catharinæ Nationis Lotharingiæ. §.2. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Rectorum, & Confratrum Confraternitatis ejusdem S. Nicolai Lotharingorum petitio continebat, dicta Ecclesia S. Nicolai septuaginta domos, seu familias, vel circa dumtaxat sub sua cura, & Parochia habeat, & ad exercitium curæ animarum dilectorum filiorum illius Parochianorum, & officiorum, ac onerum Parochialium valde angusta, & obscura existat, & in actu illius visitationis præteritis annis factæ pro tali habita, & relata fuerit, dictique Parochiani, qui numerum quadringentorum, & nonaginta, vel circa non excedunt, pro Missis, & aliis divinis officiis audiendis, passim ad alias vicinas ecclesias accedere consueverint, & proinde expediat ipsam animarum curam inde ad aliquam, seu aliquas ex vicinis commodioribus Parochialibus ecclesiæ transferre, & dictam Ecclesiam S. Nicolai alicui Congreg., seu Confraternitati, cujus cura in decenti statu construetur, & divinus in ea cultus manuteneatur, concedere. A longo tempore vero quamplurimi honestæ conditionis viri ex Lotharingiæ, & Barri Ducatibus oriundi, in prædicta Curia cum multa tum fidei, & probitatis, tum etiam pietatis, ac propensæ erga sedem prædictam devotionis laude versati fuerint, & eorum multi diversis Datariæ, & Cancellariæ Apostolicæ muneribus, & officiis secundæ peritiæ, fidelitatis, & integritatis fama præfuerint, continuoque, & etiam nunc in ipsa curia non pauci ex dictis ducatibus reperiantur, qui antecessorum suorum vestigiis sedulo insistentes, parem cum eis laudem promoveri indefessi animi, & corporis studio felici æmulatione contendant, & qui præcesserunt, perpetuum pietatis, & religionis sui monumentum posteris relinquere volentes, unam utriusque sexus Christifidelium ex ejusdem ducatibus oriundorum Confraternitatem sub invocatione SS. Nicolai, & Catharinæ in Cappella ejusdem S. Nicolai in Ecclesia S. Ludovici Nationis Gallicanæ de eadem Urbe sita, apostolica auctoritate erigi, & institui obtinuerint, & Confratres ipsius Confraternitatis pro tempore existentes inter alia pietatis opera per eos exerceri solita, pauperes puellas dotare, & egenos ad dictam Urbem ex ejusdem Duca-

Ducatibus pro tempore accedentes eleemosynis juvare, dictaque Cappella, quæ marmoreis lapidibus, & picturis insignibus eleganter ornata, ac cruce, & candelabris argenteis, aliaque supellectili sacra abunde instructa est, per duos Cappellanos, constituto eis menstruo salario competenti in divinis deserviri facere consueverint, aliquem vero locum nec in dicta Ecclesia S. Ludovici, illiusque Sacristia, & ædificiis, nec alibi habeant, in quo pro negotiis dictæ Confraternitatis pertractandis congregari possint, & ex hoc non leve incommodum experiantur, Rectores autem, & Confratres prædicti speciali devotionis affectu erga ipsum S. Nicolaum, quem uti tutelarem Patronum omnis Lotharingiæ Provincia insigni venerationis cultu prosequitur, permoti, dictam Ecclesiam S. Nicolai, præcedente translatione curæ animarum hujusmodi, Confraternitati prædictæ concedi summopere desiderent, & ex hoc dictæ Confraternitatis commodis, & ipsius Ecclesiæ S. Nicolai manutentioni, & ornatui, divinique cultus in ea augmento opportuna ratione consultum futurum sit.

Negotio prudenter discusso a Card. Vice-Cancellario d. Ecclesiam concedendam censuit applicatis tamen prius ipsius emolumentis duobus præbendis nuper in Eccl. S. Laurentii erectis.

§.3. Et Venerabilis frater noster Alexander Episcopus Albanen. Cardinalis Montaltus nuncupatus, & S. R. E. Vicecancellarius negotio ipso prius de ejus mandato mature, & prudenter discusso ad traslationem curæ animarum, & concessionem Ecclesiæ Sancti Nicolai hujusmodi utiliter deveniri posse judicaverit, illisque ipse (dummodo tamen bona, & proprietates, ac fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta universa ejusdem Ecclesiæ Sancti Nicolai duobus Canonicatibus, & totidem præbendis nuper in dicta Ecclesia S. Laurentii apostolica auctoritate erectis, ut infra, applicentur) consentire proposuerit.

Nunc vero Pont. ab Ecclesia S. Nicolai curam animarum aliaque onera, & officia Parochialia omnia abdicat.

§.4. Quare pro parte Rectorum, & Confratrum hujusmodi asserentium, fructus, redditus, & proventus dictæ Ecclesiæ Sancti Nicolai centum, & quinquaginta ducatorum auri de Camera secundum communem æstimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum valorem secundum æxistimationem prædictam etiam beneficii, cui aliud uniri petetur; alioquin unio hujusmodi non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset; idemque observaretur in quibusvis applicationibus de quibusvis fructibus, & bonis ecclesiasticis; quique divini cultus, ac piorum operum studio incumbentium propagationem, & incrementum, præsertim in Alma Urbe nostra vigere sinceris exoptamus affectibus, ipsos Rectores, ac Confraternitatis hujusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ex nunc a dicta Ecclesia S. Nicolai, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumque persona, seu per liberam resignationem dicti Joannis Baptistæ, vel cujusvis alterius de illa in dicta Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam, aut Constitut. fel. rec. Joannis PP. XII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Execrabilis*, vel assecutionem alterius beneficii ecclesiastici quavis auctoritate collati vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranen. statuta Concilii est ad Sedem prædictam legitime devoluta, ipsaque Ecclesia S. Nicolai dispositioni apostolicæ specialiter, vel generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, omnimodam curam animarum Parochianorum hujusmodi, ac officia, & onera Parochialia illi quomodolibet incumbentia, illorumque jus, & exercitium universum, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo abdicamus.

Eamque ad alias Paroch. Eccl. arbitrio d. Card. cum suis juribus transfert.

§.5. Sicque abdicata ad aliquam, seu aliquas Parochiales Ecclesias circumvicinas arbitrio d. Alexandri Episcopi, & Card., ita quod Parochiani ipsius Eccl. S. Nicolai nunc & pro tempore existen. deinceps in perpetuum ad Ecclesiam, seu Ecclesias, ad quam, seu quas illos transferri contigerit, tamquam propriam, seu proprias eorum Parochialem Ecclesiam, seu Parochiales Ecclesias pro Missis, & aliis Divinis Officiis audiendis, ac Sacramentis Ecclesiasticis percipien. tamquam veri, certi, & indubitati ejus, seu earum Parochiani accedere, & ad curam animarum in Ecclesia, seu Ecclesiis, ad quam, seu quas translati fuerint hujusmodi, canonice deputatum, seu deputatos Rectorem, seu Rectores pro tempore, uti verum, & proprium Parochum, seu veros, & proprios Parochos recognoscere, & observare, ac illi, seu illis debitam obedientiam, & reverentiam exhibere, ac jura Parochialia, & consueta præstare debeant, & teneantur, dicta auctoritate apostolica, etiam perpetuo, transferimus.

Ac denominationem, & tit. Parochialé dictæ Ecclesiæ supprimit.

§.6. Et in ipsa Ecclesia Sancti Nicolai nomen, titulum, & denominationem, ac essentiam Parochialis Ecclesiæ, illiusque Rectoris, similiter perpetuo supprimimus, & extinguimus.

Ipsam vero Ecclesiam sic liberam cum Cameris Rectoralibus, aliaq; suppellectilia assignat dictæ Confraternitati.

§.7. Ipsam vero Ecclesiam Sancti Nicolai ab omni cura, officiis, oneribus Parochialibus liberam, & exemptam, & de cætero non collativam effectam, illiusque Cameras Rectorales super ea constructas, ex quibus si locarentur, decem ducati auri de Camera similes, vel circa, ut etiam accepimus, annuatim perciperentur, cum Sanctorum, & quibusvis aliis reliquiis, ac omnibus,

nibus, & singulis paramentis, & ornamentis, calicibus, crucibus, candelabris, campanis, libris, vasis, universaque alia supellectili tam sacra, quam profana, etiam ex auro, & argento, ac aliis rebus quibuscumque in dicta Ecclesia Sancti Nicolai ad præsens existen., & ad illius usum comparatis, prædictæ Confraternitati, ita quod liceat ipsius Rectoribus, & Confratribus nunc, & pro tempore existen., corporalem, & actualem Ecclesiæ Sancti Nicolai, ac Camerarum prædictarum possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, ac dictæ Confraternitatis nomine, propria auctoritate appræhendere, & appræhensam perpetuo retinere.

Eique a presb. idoneis, ab ipsis ponendos deserviri faciere.

§.8. Dictæque Ecclesiæ Sancti Nicolai in divinis per Presbyt. idoneos à Rectoribus, & Confratribus prædictis nunc, & pro tempore existen. ponendos, & pro libero, & absoluto eorum arbitrio amoven., deserviri facere.

Nec non dilatare, & in aliam formam reducere, uti possint, indulget.

§.9. Illamque quotiescumque, & quandocumque illis benevisum fuerit, dilatare, & ampliare, immutare, ac etiam in aliam formam reducere.

Quotannis cereum unum 4. librarum in Festo S. Laurentii d. Card. in signum recognitionis solvere obligat.

§.10. Ipsi tamen Rectores, & Confratres singulis annis in perpetuum, cereum unicum ceræ albæ ponderis quatuor librarum die festo Sancti Laurentii dicto Alexandro, & pro tempore existenti ejusdem Ecclesiæ Sancti Laurentii Diacono, seu Presb. Card. in signum recognitionis tradere teneantur, dilecti filii nostri moderni, & pro tempore existentis Urbis prædictæ Vicarii, aut cujuscumque alterius licentia desuper minime requisita, ejusdem Alexandri Episcopi, & Cardinalis expresso, dilecti vero filii moderni Rectoris, seu dilectorum filiorum modernorum Rectorum Ecclesiæ, seu Ecclesiarum, ad quam, seu ad quas curam animarum hujusmodi transferri contigerit, ad hoc accedente consensu, auctoritate, & tenore præmissis, ut idem perpetuo concedimus, & assignamus.

Ex proventi. Parochialis extinctæ duos Canonicatus in Ecclesia S. Laurentii in Damaso erigit, & dotat.

§.11. Postremo dictis duobus Canonicatibus, & duabus Præbendis noviter in dicta Ecclesia Sancti Laurentii ex fructibus, redditibus, & proventibus olim Parochialis Ecclesiæ Sanctæ Cœciliæ in Monte Jordano de eadem Urbe, dictaque apostolica auctoritate erectis pro usu, & augumento distributionum quotidianarum inter dictos duos Canonicatus, & Præbendas noviter erectas, & suo tempore obtinentes, ac horis Canonicis, aliisque divinis officiis in dicta Ecclesia Sancti Laurentii suis loco, & tempore interessentes, æquis portionibus, & ratis dividendarum, ita quod uno eorum absente, & non interessente, ejus portio, & rata alteri præsenti, & interessenti tantum accrescat, & accrescere eo ipso censeatur, omnia, & singula dictæ Ecclesiæ Sancti Nicolai, & illi annexorum quorumcumque proprietates, prædia, domos, apothecas, canones, census, rationes, aliaque bona, & jura universa in quibusvis rebus consistentia, & undecumque provenientia, ac quomodolibet, & quovis nomine nuncupata, Cameris tamen, & bonis mobilibus, aliisque sic, ut præmittitur, dictæ Confraternitati concessis tantummodo exceptis, quæ sub hujusmodi applicatione, & appropriatione compræhendi, aut venire non debeant, neque etiam censeantur, prævia illorum, quatenus opus sit, ab eadem Ecclesia Sancti Nicolai opportuna dismembratione, & separatione, ita quod liceat dictos duos Canonicatus, & Præbendas pro tempore obtinentibus, & eorum cuilibet per se ipsos, seu eorum alterum, eorum, ac dictorum Canonicatuum, & Præbendarum noviter erectorum nominibus, corporalem, realem, & actualem illorum omnium possessionem, cujusvis licentia etiam desuper minime requisita, propria auctoritate libere appræhendere, & appræhensam perpetuo retinere; fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque exinde quomodolibet provenientia, percipere, exigere, levare, recuperare, locare, dislocare, arrendare, & administrare, eisdem auctoritate, & tenore pariter, & perpetuo ex nunc applicamus, & appropriamus.

Clausulas præservativas apponit.

§.12. Decernentes præsentes literas, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, ad eaque vocati, & causæ, propter quas illa fiant, vel facta sint, coram prædicto Vicario Urbis, vel aliàs examinatæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, seu aliàs ex quocumque alio capite, vel causa quantumvis legitima, vel juridica, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, vel invalidari, seu in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illas quodcumque Juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut concedi nullatenus posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Rom. Pont. pro tempore existentes, Sedemque prædictam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis compræhendi, vel confundi, sed ab illis semper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo, & sub quacumque posteriori Dat. per Rectores, & Confratres dictæ Confraternitatis pro tempore existentes quandocumque eligenda, concessas esse, & fore.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§.13. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, Commissarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam

etiam de latere Legatos, & Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere: irritum quoque,& inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores hujus Const. deputat.

§.14. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Ostien., & Portuen. Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro parte existen. Rectorum, & Confratrum dictæ Confraternitatis, seu alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes,faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos nunc spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari; ipsosque Rectores, & Confratres Ecclesia Sancti Nicolai, ac illius Cameris Rectoralibus, nec non omnibus, & singulis paramentis, & ornamentis, calicibus, crucibus, candelabris, campanis; libris, vasis, universaque alia supellectili tam sacra, quam profana eidem Confraternitati concessis; dictos duos vero Canonicatus, & Præbendas pro tempore obtinen. omnibus, & singulis fructibus,redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, ac aliis eisdem duobus Canonicatibus, & Præbendis, ut præfertur, applicatis, prædictis pacifice frui, & gaudere: non permittentes eos, seu eorum quemlibet desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari; Contradictores auctoritate nostra prædicta, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis, servandis processibus, illos sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse, servata forma Concilii Tridentini, declarando, illosque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

Contraria tollit.

§.15. Non obstantibus priori voluntate nostra prædicta, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri, necnon quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, d. Urbis juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctionem pœnalem addit.

§.16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, abdicationis, translationis, suppressionis, extinctionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit,indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Tusculi, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexagesimo vigesimo secundo, tertio nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 5. Octobr.1622. An.II.

LXXIX.

Committitur Nuncio Apostolico Neapoli, & Vicegubernatori Civitatis Beneventanæ, ut procedant contra bonorum Detentores Monasterii Abbatiæ nuncupatæ Sanctæ Mariæ de Ferrara Sancti Benedicti, vel alterius Ordinis Beneventanæ, vel Theanen., aut Nullius Diœcesis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Dilectis filiis nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Neapolis Nuncio, & Civitatis nostræ Beneventan. Vice-Gubernatori nunc, & pro tempore existentibus.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Commissionis causæ.

§.1. CUM sicut dilectus filius noster Ludovicus tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ Presbyter Cardinalis Ludovisius nuncupatus noster secundum carnem ex fratre germano nepos Nobis nuper exposuit, multa bona, & Territoria ad Monasterium Abbatiam nuncupatum Sanctæ Mariæ de Ferrara Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis Beneventan., seu Theanen., aut Nullius Diœcesis, quod dictus Ludovicus Cardinalis in Commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensatione apostolica obtinet, spectantia, a diversis personis, etiam in dignitate ecclesiastica constitutis, & nonnullis Ecclesiis indebite occupata retineantur,etiamsi illa ad dictum Monasterium ex diversis Capitibus, & respectibus devoluta sint.

Commissio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos ejusdem Monasterii utilitati, & commodis, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, vobis, & vestrum cuilibet in solidum per præsentes committimus, & mandamus, ut contra eorumdem bonorum detentores, & occupatores cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentes, etiamsi Ecclesiæ, Monasteria, & alia Loca Pia fuerint, summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura judicii, manu regia, ac sola facti veritate inspecta, omnique, & quacumque reclamatione, & recursu remotis, procedatis.

Facultatem concessio.

§.3. Cum facultate alios quoscumque, etiam in dignitate ecclesiastica constitutos ad præmissa subdelegandi, quoscumque quavis auctoritate fungentes citandi, & sub pœnis arbitrio vestro moderandis, & applicandis, inhibendi etiam per edictum publicum, constito, quantum vobis sufficere videbitur de non tuto accessu, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam,

cam, & expressam requirerent mentionem faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi.

§.4. Non obstantibus quatenus opus sit fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. Octobr. 1622. An.II.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die 7. Octobris 1622. Pontificatus nostri Anno II.

LXXX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decretorum a Rege Catholico latorum circa exclusionem mercatorum, & aliorum ab habitu Militiarum de Spatha, Calatrava, & Alcantara.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Statutis hujusmodi Militiarum cavetur, quominus qui nobiles nō sunt, in iis nō admittantur.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Militiarum Sancti Jacobi de Spatha, Calatrava, & Alcantara perpetuus Administrator, apostolica auctoritate deputatus, quod in recipiendis ad habitum Fratrum Militum dictæ Militiæ Sancti Jacobi de Spatha iis, qui, seu quorum genitores, & avi mercaturam exercuerunt quodam ejusdem Militiæ stabilimento cap.V. tit.1. caveatur expresse, ne dictæ Militiæ Sancti Jacobi habitus illi tradi, aut exhiberi possit, qui mercator, aut argentarius fuerit, vel officium vile, aut mechanicum exercuerit, aut eorum, qui alterutrum officiorum hujusmodi exercuerint, natus existat, etiamsi se nobilem hyodalgo vulgo nuncupatum esse probet, cum declaratione, quod mercator ad hunc effectum intelligatur, is, qui Apothecam cujusvis generis mercium in ea per se ipsum, aut ministros suos residendo, habuerit; Argentarius autem, qui Banchum publicum tenuerit, & ex professo pecunias per se, aut suos deputatos ad cambium dederit; & quia nonnulli de Calatrava, & Alcantara Militiarum prædictarum Fratres earumdem Militiarum stabilimenta materiam hujusmodi tractantia, ex eo quod illa simili declaratione carent, rigidiori sensu interpretantur, cum titulo sexto cap. primi statutorum Militiæ prædictæ de Calatrava caveatur, ne quis ad habitum per ejusdem Militiæ de Calatrava Fratres Milites gestari solitum admittatur, qui, vel cujus genitor, aut avus cujusvis generis mercium mercaturam per se ipsos, seu ministros suos exercuerit, sive Aurifex, vel Pictor, aut Argentarius fuerit, qui Banchum publicum tenuerit, & ex professo pecunias per se, aut suos deputatos ad cambium dederit. Titulo vero XIII. capitis primi stabilimentorum dictæ Militiæ de Alcantara prohibetur, quemquam inter Fratres Milites dictæ Militiæ recipi, qui nobilis, ut præfertur, non sit juxta modum, & formam Regnorum Hispaniarum qui a Mauris conversis Hæreticis, aut Hebræis, & ignobilibus, vel iis, qui per officium Inquisitionis hæreticæ pravitatis pro causis fidei puniti fuerunt, usque ad quartam generationem in parte, vel aliàs originem non trahat, sed ii dumtaxat recipiantur, qui de nobili antiquo Christianorum nobilium genere ex utroque parente, & avis ambarum partium nominis, & insignium procreati sint, itaut fama publica in contrarium non sit, quique, & quorum genitores Mercatores, Affictuarii, aut Argentarii, vel Usurarii, aut similium personarum in hujusmodi officiis Ministri, seu Officiales mechanici non fuerint, nec ex hujusmodi officiis vivant, aut vixerint.

Hujusmodi statuta declarat Philippus Rex.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, statuta, seu stabilimenta dictarum Militiarum in illarum Capitulis generalibus, auctoritate apostolica desuper suffragante, edita fuerint, & dictus Philippus Rex multis negotiis impeditus, Capitula generalia hujusmodi celebrare non possit, & pro tollenda omni in præmissis ambiguitate, nec non disparitate circa modum interpretandi exclusionem dictorum mercatorum ab habitu Militiarum hujusmodi, utque Judices consilii Regii dictorum Ordinum uniformiter, & citra opinionum disparitatem in hujusmodi materia de cætero judicent, decreverit, exclusionem mercatorum hujusmodi ab habitu Militiarum de Calatrava, & Alcantara prædictarum, juxta declarationem stabilimenti Capituli quinti tituli primi in prædicta Militia Sancti Jacobi emanatam intelligi debere, quod nempe ii mercatores ab habitu dictarum Militiarum de Calatrava, & Alcantara absque dispensatione apostolica exclusi intelligantur, qui, aut quorum genitores, vel avi apothecam apertam cujusvis generis mercium tenuerint, & in illa merces per se ipsos, seu ab eis deputatos vendiderint, non autem ii, qui pecunias suas lucri causa in magna summa ad grossum, ut vulgo nuncupant, erogant, & ipsi in apotheca non vendunt, seu vendere faciunt ad minutum.

Hujusmodi declarationē ratam habet Gregorius.

§.3. Nos, ut Decreta hujusmodi per dictum Philippum Regem, ut præfertur, facta, ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observentur, quantum cum Domino possumus providere, ac dicti Philippi Regis votis annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta prædicta per eumdem Philippum Regem, ut præfertur, facta, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri,

tiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, irritumque, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Militiarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Octobr. 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Octobris 1622., Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Cathedralem Ecclesiam Parisiensem in Metropolitanam erigit, eidemque Suffraganeos assignat.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

UNiversi orbis ecclesiis eo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet imparibus præsidentes in omnes agri Dominici partes, oculos nostræ mentis vigilis more Pastoris intendimus, inspicientes, quid ecclesiarum ipsarum præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori maxime conveniat, atque hoc quidem, tanto liberalius, promptiusque curandum censemus, quanto magis Civitatum celebritas, ac Regum Christianorum vota id exposcunt, ac divino fulti præsidio, illius qui cuncta ex sua benignitate ad fidelis populi sui salutem disponit ad ea, quæ ad dignitatem, & statum ecclesiarum ipsarum augendum pertinent, officii nostri partes libenter convertimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ faciendæ erectionis.

§.1. Sane attendentes, quod ecclesia Parisiensis, quæ de præsenti Pastoris solatio destituta existit, maximis dignitatum, & Canonicorum, ac aliorum Ministrorum ecclesiasticorum divinis laudibus in ea continuo insistentium numero decorata existit, ac non modo Diæcesis magnitudine patet, cleri, populique pietate, nobilitate, & amplitudine floret, Episcoporum quoque ordine succedentium, quos multos ab initio fere nascentis Religionis sævientibus adhuc infidelium persequutionibus, fidei catholicæ defensores, & propugnatores habuit, numero affluit, sacrarumque reliquiarum copia abundat, & erga eamdem ecclesiam Parisiensem Franciæ Reges maximum semper gesserunt Religionis affectum. Cumque sicut accepimus, Civitas ipsa Parisiensis ex insignioribus nedum Europæ, sed universi Orbis Regum Galliæ Christianissimorum Regia Sedes, ac totius Regni Galliæ caput, ex inclytæ memoriæ Clodovei primi eorumdem Francorum Regis Christianissimi decreto existat, & in dicto Regno primatum obtineat, virorumque Principum, ac Procerum, & Magnatum omnium illius Regni Provinciarum Aulam Regiam pro ipsius Regis decore sequentium frequenti concursu; civiumque litterariæ, & Militaris Disciplinæ Laude, & gloria clarorum ingenti numero florentissima dignoscatur, & in ea celeberrima omnium scientiarum Academia, seu universitas studii generalis jam a pluribus sęculis præ cæteris similium studiorum Universitatibus floreat, & etiam suprema totius Regni Senatus, ex Nobilium, & aliorum insignium jurisperitorum consilio compositus resideat, & quamplurimis sumptuoso ædificio constructis ecclesiis, & templis, necnon virorum, & Sanctimonialium Monasteriis, Xenodochiis, & locis piis, amplissimis redditibus ex Regum munificentia, & liberalitate pro singulari eorum pietate dotatis abundet: Propterea ecclesia ipsa Parisiensis Metropolitica Prælatione merito digna censeatur.

§.2. Nos igitur his, atque aliis rationibus, & causis adducti, ad laudem, & honorem omnipotentis Dei, ac Beatæ Virginis Mariæ, necnon fidei Catholicæ exaltationem, & totius militantis ecclesiæ gloriam motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de apostolicæ potestatis plenitudine prædictam ecclesiam Parisiensem a jure Metropolitico, quo ecclesiæ Archiepiscopali Senonensi, etiam ad præsens Pastoris solatio destitutæ tenetur, omnino segregamus, & eximimus, ac in Metropolim, Sedemque Episcopalem Parisiensem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitani Præsidis Sedem Provinciæ caput pro illius Archiepiscopo pro tempore existentis, ita tamen, quod ecclesia ipsa Parisiensis ecclesiæ Primatiali Lugdunensi, & illius Archiepiscopo, seu Primati ad instar dictæ ecclesiæ Senonensis subjacere debeat, & sine præjudicio concordatorum Regni Franciæ, dudum inter Sedem apostolicam, & Claræ memoriæ Franciscum Primum eorumdem Francorum Regem initorum, apostolica auctoritate tenore præsentium erigimus, & instituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiscopali, & Metropolitano decoramus. Erectio, de qua in Rubrica.

§.3. Necnon dictæ ecclesiæ Parisiensis Præsulibus, qui erunt pro tempore, Pallium in signum plenitudinis, videlicet Pontificalis officii assignandum fore, ecclesiamque Parisiensem Metropolitanam prædictos Præsules Archiepiscopos censeri, ac perpetuis futuris temporibus nuncupari debere, Pallii concessio pro Archiepiscopo.

re, Archiepiscopalia quoque, & Metropolitica insignia gerere, jura jurisdictiones, & cætera singula, prout Metropolitanis in eorum Civitatibus, Diæcesibus, & Provinciis a jure indultum existit, facere, exercere, administrare, & exequi posse, dicta auctoritate concedimus.

Ecclesiarum suffraganearũ assignatio.

§.4. Necnon Carnotensem, & Meldensem, ac Aurelianensem Ecclesias, quæ etiam de jure Metropolitico prædictæ ecclesiæ Senonensi subesse dignoscuntur, earumque omnium, & singularum Civitates, & Diæceses, cum omnibus, & quibuscumque earum territoriis, & terminis, ac dilectos filios earum singularum Clerum, & Populum universum cum quibusvis Collegiatis Parochialibus, & aliis ecclesiis, necnon Monasteriis utriusque sexus, cæterisque beneficiis ecclesiasticis, cum cura, & sine cura secularibus, & quorumvis ordinum, & Militiarum regularibus, necnon Hospitalibus, domibus, Collegiis, & locis religiosis quibuscumque, ab ecclesia Senonensi, ac pro tempore existentis Archiepiscopi Senonensis subjectione, & jurisdictione, necnon correctione, visitatione, ac omni, & quacumque alia obedientia, & superioritate perpetuo dividimus, & separamus, illasque, & earum Civitates, & Diæceses post hac in Provincia Parisiensi esse, & consistere, neque in alia Provincia censendas, & numerandas esse decernimus, & declaramus: Præterea dictæ Parisiensis ecclesiæ Carnotensem, & Meldensem, & Aurelianensem ecclesias, & Diæceses præfatas, modernosque pro tempore existentes, illarum singularum præsules pro suis pro tempore existentes, Archiepiscopi Parisiensis suffraganeos, qui earumque singularum capitula, etiam quocumque privilegio suffulta tamquam membra capiti eidem Archiepiscopo Parisiensi jure Metropolitico subsint, sibique obedientiam, & reverentiam tamquam proprio Metropolitano prorsus exhibeant, etiam perpetuo subiicimus.

Privilegiorũ Metropoliticorum concessio.

§.5. Eidem Archiepiscopo Parisiensi præfatos suos suffraganeos consecrandi, ac Provinciales synodos evocandi, ac cum eis ecclesiastica negotia terminandi, eorum ecclesias disponendi, & causas quarumcumque appellationum, sive querelas alias ad eum tamquam Metropolitanum juxta decreta Concilii Tridentini devolutas, aut aliàs juxta Sacrorum Canonum statuta spectantes cognoscendi, omniaque alia, & singula, quæ de jure, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, pertinere solent, & debent, gerendi, faciendi, & exercendi plenam, & omnimodam concedimus facultatem. Provinciæ quoque Parisiensis Clerum, & Populum universum eorum pro ecclesiæ, & Archiepiscopi Parisiensis Provincialibus, pariter perpetuo concedimus, & assignamus.

Clausulæ.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas sub quibusvis similium, & dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, seu alios Romanos Pontifices successores nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, potestatis plenitudine, similibus pro tempore quomodolibet factis minime comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per Archiepiscopum Parisiensem pro tempore existentem, quandocumque eligenda concessas, ac semper perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum perpetuo firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere legatos, & vice legatos, dictæque Sedis Nuncios judicare, & definiri debere, ac ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis apostolicis, necnon in Provincialibus, synodalibus, universalibus Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Carnotensis, & Meldensis, ac Aurelianensis ecclesiarum prædictarum juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris apostolicis eisdem ecclesiis, & Venerabilibus Fratribus nostris modernis earum Episcopis, necnon dilectis filiis earum Capitulis, & quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, & scientia paribus, ac consistorialibus, ac aliis quomodolibet etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumq; totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, ac potestatis plenitudine prædictis derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantium derogatio.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, exemptionis, erectionis, institutionis, decora- Clausulæ pœnales.

corationis, divisionis, separationis, declarationis, subjectionis, concessionum, assignationis decretorum, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 20. Octobr. 1622. An. II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo Secundo, Decimo tertio Kalendas Novembris Pontificatus nostri Anno II.

LXXXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Regi Catholico facultas conceditur statuta militiarum de Calatrava, & Alcantara quo ad admittendos, reducendi ad formam statutorum militiæ Sancti Jacobi de Spatha.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Philippi Regis petitio. §.1. Cum sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, inter militias Sancti Jacobi de Spatha, ac de Calatrava, & Alcantara in Regnis Hispaniarum, quarum ipse Philippus Rex perpetuus Administrator, apostolica auctoritate deputatus existit, dicta militia Sancti Jacobi de Spatha aliis duabus major, & opulentior, ac copiosior existat. Quia vero in statutis, seu stabilimentis militiarum hujusmodi de admittendis ad habitum per illarum fratres milites gestari solitum personis, quædam diversitas reperitur; Idem Philippus Rex pro earumdem militiarum fælici statu, & regimine, per Nos, ut infra opportune provideri summopere desideret.

Facultas de qua in Rubrica. §.2. Nos ejusdem Philippi Regis votis in præmissis quantum cum Domino possumus benigne annuere, ipsumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Philippo Regi, ut de cætero in admittendis ad habitum per fratres milites dictarum militiarum de Calatrava, & Alcantara gestari solitum, personis, earumdem militiarum statuta, seu stabilimenta ad formam statutorum, seu stabilimentorum dictæ militiæ Sancti Jacobi de Spatha reducere libere, & licite valeat, apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Clausulæ. §.3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, irritumque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus apostolicis, necnon militiarum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatio contrariorum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die ultima Octobris 1622. Pontificatus nostri Anno II. Dat. die 31. Octobr. 1622. An. II.

LXXXIII.

Domus, & Collegia Soc. Jesu in Regnis Sinarum, & Japoniæ existentia a solutione Decimæ, vel Vigesimæ Parochiis, aliisque ecclesiis eximuntur. Ex Regest. in Secret. Brev.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sedes Apostolica, quæ consuevit se liberalem exhibere, plerumque nonnulla rationabili consultatione præhabita ordinat, quæ postmodum consultius, ac rationabilius revocat, declarat, in melius commutat, ac in statum redigit rationis: maxime cum personarum, ac rerum, & temporum qualitatibus pensatis, id in Domino conspicit salubriter expedire. Exordium.

§.1. Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecerunt dilecti filii moderni Præpositus Generalis, & Religiosi Societatis Jesu aliàs piæ mem: Paulus Papa V. Prædecessor noster accepto per eum, quod dicti Religiosi vigore decretorum, exemptionum, aliorumque indultorum, & privilegiorum dudum a fæ. re. Paulo III., ac Pio IV., & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus, & Prædecessoribus nostris eidem Societati concessorum, & literarum desuper confectarum apostolicarum se, eorumque Domos etiam probationum, Collegia, & loca, ac res, & bona quæcumque a solutione etiam decimarum, quæ Parochialibus, & aliis ecclesiis de jure, seu consuetudine, seu quovis alio titulo, vel causa debentur, exemptos esse, contra vero metropolitanarum, etiam Cathedralium, ac aliarum ecclesiarum Archiepiscopi, Episcopi, & alii Præsides Ven. fratres, ac Capitula, ac Parochialium Ecclesiarum Rectores Regnorum Portugalliæ

Paulus Quintus Domos, & Collegia Soc. Jesu in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum ad solutiones decimæ, mediæ decimæ, vel vigesimæ ad formam suæ Constitutionis teneri declaravit.

liæ, & Algarbiorum dilecti filii ipsos Religiosos Societatis Jesu tali exemptione in maximum illorum præjudicium abuti prætendebant, motu proprio statuerit, decreverit, & ordinaverit, quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus prædictaSocietas, & illius Domus etiam probationum, atque Collegia, & loca quæcumque, ubicumque locorum in prædictis Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum existentia ratione prædiorum possessionum, vinearum, olivetorum, Terrarum, Hortorum, & bonorum quorumcumque, quæ tunc possidebant quomodocumque, & undecumque ad eos proventa, aut per eos acquisita forent, ac etiam eorum, quæ in posterum perpetuis futuris temporibus ex novis Domorum, & Collegiorum fundationibus, aut aliis largitionibus, donationibus, legatis, testamentis, codicillis, seu ultimis voluntatibus acquirerent, & non solum eorum, quæ locare, & arrendare solebant, sed etiam eorum quæ per proprios Colonos, ac propriis quoque manibus, vel sumptibus excolebant loco decimæ vigesimam videlicet ex singulis viginti unum eorum fructuum cujuscumque generis, & specie, quosi in illis colligerent, necnon pecorum, & aliorum animalium, quæ in illis enutrirent, piscationum, avium, & aliorum generum, & specierum, de quibus de jure, vel consuetudine, decima solet Ecclesiis, quibus aliquid, circumscriptis dictis privilegiis, decima persolvi deberet, persolvere tenerentur, & obligati essent. Et quia evenire poterat, ut Religiosi dictæ Societatis alia prædia, possessiones, terras, & bona emptionis titulo imposterum acquirerent, aut prædia, bona, & terras extraneorum excolerent, vel per alios excoli facerent, & nova controversia super his orire, declaraverit, & pariter statuerit, & ordinaverit, quod ratione decimæ prædiorum, quæ emptionis titulo acquirerent, aut quæ titulo locationis ab aliis conducerent, & colerent, aut coli facerent, non vigesimam, sed totam integram decimam, iis ecclesiis, quibus etiam prius antequam ipsi Religiosi illa tenerent, debebantur, pariter solvere tenerentur, & obligati essent, ab hujusmodi autem solutione vigesimæ, seu decimæ hortos, seu viridaria apud Domos, & Collegia ejusdem Societatis existentia, & unum prædiolum in agro pro unaquaque Domo, seu Collegio muris circumdato quatuor Fanegas ad Regni Castellæ mensuram non exceden., salva, & exempta esse voluit, decernens ipsos Socieatistis Jesu Religiosos ad mediæ decimæ, seu vigesimæ, & integræ decimæ hujusmodi respective solutionem faciendam de cætero omnino teneri, & ad id æque, ac non exemptos cogi, & compelli posse, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & Psæsules, necnon Capitula, & Rectores ecclesiarum prædictarum, & alias personas ecclesiasticas hujusmodi mediæ, & integre decimæ, prout ab ipso Paulo V. Prædecessore, ut præfertur, statum erat, contentos esse debere, cum clausulis, quod de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis suæ, vel alio quocumque defectu dari non posset, decreto irritante, & Clausula sublata, & aliis latius, prout in literis dicti Pauli V. Prædecessoris in simili forma brevis sub die 22. mensis Aprilis anni Domini millesimi sexcentesimi decimi tertii Pontificatus sui anno Octavo confectis, plenius continetur.

§.2. Nos, quibus plene constat quam præclara dicta Societas eximiæ erga Sedem apostolicam obedientiæ, & observantiæ, ac propensæ voluntatis specimina semper ediderit, quodque ab ea maximi, & uberrimi in ecclesiam Catholicam spirituales fructus defluxerint, & continuo defluant, Religiosique Collegiorum, & domorum ejusdem Societatis in prædictis Regnis consisten. ad gentilium, & infidelium partes transmitti, gravissimis laboribus, incommodis, & periculis suis rem Christianam in Japoniæ, & finarum Provinciis, totaque India Orientali tueri, & conservare, ac etiam Domino cooperante augere non desinant, & in eisdem Regnis, sicut accepimus Religiosi aliorum ordinum aliquas decimas ratione bonorum quæ propriis manibus, & sumptibus excolunt solvere, seu præstare non consueverint. Nos literarum prædictarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, dictamque Societatem, ac illius Collegia, Domos, & alia loca in prædictis Regnis existentia specialibus etiam favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon Præpositum generalem ejusdem Societatis, ac domorum, & Collegiorum, aliorumque locorum hujusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, porrectis Nobis pro eorum parte super hoc supplicationibus inclinati, eidem Societati, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, illa, omniaque, & singula illius Domus, Collegia, & loca ubicumque, in eisdem Regnis tamen dumtaxat existentia præsentia, & futura, ad solutionem, & præstationem decimæ integræ, vel, dimidiæ ratione prædiorum, possessionum, vinearum, olivetorum, terrarum, locorum, ac aliorum bonorum quorumcumque ejusdem Societatis in dictis Regnis dumtaxat, & quæ propriis manibus, aut sumptibus, & per proprios Colonos nunc excolunt, & pro tempore excoluerint, sive prædia, possessiones, oliveta, & alia bona hujusmodi ad Societatem, illiusque Domos, & Collegia, & alia loca prædicta ex eorum fundatione, aut aliis largitionibus, donationibus, legatis, Testamentis, Codicillis, aut aliis ultimis voluntatibus, unionibus, appplicationibus, concessionibus, emptionibus, aut aliis acquisitionibus, & aliàs quomodocumque, & qualitercumque hacte-

Gregorius ab hujusmodi solutione Domos, & Collegia in Regnis Sinarum, & Japoniæ existentia eximi.

hactenus jam sint acquisita, sive imposterum ad eamdem Societatem, Religiososque illius deferri contigerit, nisi prout alii mendicantes solvere consueverunt, minime teneantur, prædictis dicti Pauli literis in aliis omnibus firmis, & illæsis remanentibus, apostolica auctoritate tenore præsentium, concedimus, & indulgemus, nec illos per Archiepiscopos, Episcopos, Præsules, necnon Capitula, Collegia, & Rectores metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, Parochialium, aliarumque Ecclesiarum dictorum Regnorum nunc, & pro tempore existentes, & quosvis alios ad solutionem decimarum hujusmodi ratione bonorum ejusdem Societatis, quæ propriis manibus, vel sumptibus, ut præfertur, excolunt, seu excoli faciunt, aut excolent, aliter faciendum, quam prout dicti mendicantes solvere consueverunt, cogi, aut compelli posse.

Clausulæ præservativæ.

§.3. Minusque eos desuper earumdem literarum Pauli V. Prædecessoris, seu quocumque alio colore, vel ingenio, publice, vel occulte, directe, vel indirecte molestari, perturbari, aut inquietari, per præsentesque has nostras literas ex eo, quod moderni Archiepiscopi, Episcopi, aliique Præsules, necnon Capitula, & Rectores prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse quomodolibet habentes, vel habere prætendentes in eisdem præmissis non consenserint, ad eaque vocati non fuerint, aut aliàs ex quocumque, & enormissima læsionis, seu alio capite quantumvis legitimo, & juridico de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, revocari, infringi, annullari, aut in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, vel terminos juris reduci, seu adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, seu concedi nullatenus umquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, ac dictæ Societati, illiusque Domibus, Collegiis, & aliis locis prædictis, quæ concernunt, & in futurum concernere poterunt, plenissime suffragari, & ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorũ deputatio.

§.4. Quocirca Ven: fratri Ferdinando olim Episcopo Faraonen. hæreticæ pravitatis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Inquisitori Generali, necnon jurium, & spoliorum Cameræ nostræ apostolicæ in eisdem Regnis debitorum Collectori Generali dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & cum opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum Præpositi Generalis, & Religiosorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant præmissa omnia ab omnibus, quos illa concernunt inviolabiliter observari, ipsosque Præpositum Generalem, & Religiosos, seu aliquem illorum præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantium derogatio.

§.5. Non obstantibus singulis præmissis, ac nostra, & Cancellariæ nostræ Regula de non tollendo jure quæsito, necnon fæ: re: Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo quis ultra tres earumdem vigore præsentium ad judicium non trahatur, ac aliis quibusvis apostolicis etiam in universalibus, Provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, tam ipsius Societatis, illiusque Domorum, Collegiorum, & aliorum locorum prædictorum, quam quarumcumque Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, Parochialium, & aliarum Ecclesiarum Regnorum hujusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis eisdem Archiepiscopis, sive Episcopis, eorumque Ecclesiis, Capitulis, & Canonicis, ac aliis quibuscumque personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Quibus omnibus etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio in præsentibus facienda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Nov. 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 5. Novembris 1622. Pontificatus nostri Anno II.

Insti-

LXXXIV.

Institutio festivitatis S. Joachim Parentis Beatissimæ Mariæ Virg. sub duplici officio die 20. Martii quotannis celebrandæ, & in Breviario, & Missali, & Kalendariis imposterum imprimendis, describendæ.

Hic idem Pontifex statuit, etiam festum S. Annæ Matris ejusdem B. Mariæ Virg. de præcepto observari, debere ut supra in Const. LVI. Honor. *fol.* 25. *Et illud antea sub die 26. Julii sub dupl. officio agi jusserat Gregorius XIII. in sua Const. CLXI.* Sancta Mater. *Tom. IV. Par. IV. fol.* 54.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APostolatus officium, nullo licet meritorum suffragio, Nobis ex alto commissum, postulat, ut ad ea, per quæ sancti Joachim gloriosissimæ Dei Genetricis Mariæ parentis omni laude dignissimi cultus, & veneratio in dies magis augeatur, mentis nostræ aciem sedulo intendamus.

Jussio celebrandi festum S. Joachimi sub duplici officio.

§.1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine; Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, ejusdem S. Joachim festus dies, die 20. Martii celebrari solitus: Officio sub ritu duplici, juxta rubricas Breviarii Romani, per universum Orbem ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus, tam secularibus, quam regularibus, qui divinum officium recitare tenentur celebrari; atque idcirco in Breviario Missali, & Kalendariis in posterum imprimendis, ejusdem S. Joachim festum duplex describi respective debeat, tenore præsentium perpetuo statuimus, & ordinamus.

Deputatio exequutorum

§.2. Quocirca Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Prælatis in universo terrarum Orbe constitutis, præcipimus, & mandamus, ut in suis quisque Ecclesiis, Provinciis, & diœcesibus præsentes nostras literas solemniter publicari, & ab omnibus ecclesiasticis personis secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omnino observari faciant.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat die 2. Decem. 1622. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 2. Decembris 1622. Pontificatus nostri Anno II.

LXXXV.

Subsidium decem, & octo millionum aliàs a Paulo PP. V. Regi Catholico concessum in Regno Castellæ ab ecclesiasticis quoque solvendum ad nonnullas alias res extenditur.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Charissimo in Christo filio Nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

GREGORIUS PAPA XV.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Recenset Literas Pauli V. Philippo III. Regi inscriptas.

§.1. ALiàs a fæ. re. Paulo Papa V. Prædecessore nostro emanarunt literæ clar. mem. Philippo III. Hispaniarum Regi Catholico genitori tuo directæ, tenoris subsequentis videlicet.

Tenor Literarum, quibus eidem Regi permiserat subsidium 18. millionū aureorum a Laicis Regni Castellæ oblatū ab Ecclesiasticis quoque accipere.

§.2. Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico. Paulus Papa V. Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem. Orthodoxæ fidei conservandæ, & propagandæ zelus, ac singularis in apostolicam sedem devotio, aliaque Catholici cognomine optimo jure insigniti Regis præclara merita, quæ in majestate tua cælesti gratia resplendent, plane exigunt, ut subsidia pro ejusdem fidei defensione a tuis subditis prompte tibi oblata, quantum cum Domino possumus adiuvemus. Cum itaque, sicut accepimus subditi Regnorum tuæ Coronæ Castellæ in novissimis comitiis, sive curiis habitis animadvertentes majestatem tuam pro ejusdem Religionis defensione, & obedientiæ erga S. R. E. conservatione in tuis, & externis ditionibus, ac Regnis gravissimis assidue sumptibus urgeri, tuaque eraria pene exhausta, itaut, nisi aliquo eorumdem subditorum extraordinario subsidio subleveris, eosdem sumptus in tam laudabilem Deo gratum, & reipublicæ Christianæ utilem causam converten. diutius ferre difficile possis, quædam superadditionalia nuncupata servitia, sive subsidia, quæ in totum summam decem, & octo millionum nummorum aureorum conficere debeant, ex gabella Sisa nuncupata super vino, musto, aceto, aquato, oleo, & carnibus in dictis Regnis colligen., & consumen. imponen. non solum per ementes, & vendentes solven., sed etiam per eos, qui percipiunt oleum, & vinum ex propriis terrenis, aut affictibus, aut emunt in uvis, aut olivis, seu colligunt pro decimis, aut etiam dono accipiunt, seu aliàs ex quovis alio redditu, & introitu habent, & consumunt, præstare prompte obtulerint, omnesque laici cujuscumque gradus, status, conditionis, & præeminentiæ ad eadem subsidia contribuere, & Gabellam solvere debeant, neque ullus immunis futurus sit, aut exemptus, tuaque Majestas Nobis hæc significaverit. Nos promptam, & devotam eorumdem Regnorum, & subditorum tuorum in Te voluntatem, qui facultates suas pro Catholica

lica Religione conferre intendunt commendantes, quia sicut etiam accepimus, si tantummodo laici subsidia hujusmodi contribuerent, & Gabellam, seu Sisam prædictam solverent, nimis longo tempore summa prædicta conficeretur, & laicorum facultates ad summam hujusmodi decem, & octo millionum, ut præfertur, aliter conficien. minime suppetunt, eadem subsidia per ecclesiasticas personas adiuvan., ut infra sequitur, existimavimus. Motu igitur proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, & de apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas ecclesiasticas personas tam seculares, quam cujuscumque ordinis, etiam exempti, & Apostolicæ Sedi immediate subjecti regulares, necnon Monasteria utriusque sexus, Conventus, & Collegia, ac Ecclesiarum Capitula Regnorum Castellæ prædictorum, ac in eisdem Regnis commoran., & consisten. ad conferendum, & contribuendum proportionabiliter, & non alias prout laici in dictis subsidiis, mediante solutione Gabellæ, seu Sisæ eorumdem subditorum causa super vino, musto, aceto, aquato, oleo, & carnibus in prædictis Regnis colligen., & consumen., imponen., seu forsan impositæ, durante tamen sexennio proximo dumtaxat, & non ultra, teneri, & obligatos esse, non tamen quoad prædictas rerum species, quas ex propriis terrenis, seu decimis, aut aliis quibuscumque redditibus propriis per se, vel per alios etiam affictuarios suos, vel etiam ex eleemosynis percipiunt, & pro divino cultu, ac propriis, & familiarum suarum usibus consumunt, pro quibus omnino immunes, & exempti sint, decernimus, & declaramus, ita tamen quod si ante sexennii hujusmodi finem prædicta summa decem, & octo millionum nummorum aureorum confecta fuerit, ecclesiastici prædicti amplius contribuere, & dictam Gabellam, seu Sisam, ut præfertur, solvere non debeant, ac præsens gratia eo ipso expiret. Decernentes, quod omnes, & singuli ecclesiastici prædicti recusantes, opportunis juris, & facti remediis, adhibita tamen Ordinariorum Ecclesiasticorum locorum auctoritate, non autem per exactores ejusdem Gabellæ, seu Sisæ, neque per quoscumque Judices, aut ministros seculares, aut coram eisdem Judicibus, & Ministris secularibus sub pœna excommunicationis majoris, nec non aliis pœnis a sacris Canonibus, & constitutionibus apostolicis inflictis, & comminatis ipso facto incurren., conveniri nullo modo debeant, sed coram prædictis Ordinariis ecclesiasticis tantum compelli valeant, quibus Ordinariis districte præcipiendo mandamus, ut divini judicii memores, ne ecclesiastici indebite, & plusquam laici, nec ultra continentiam nostrarum literarum graventur, super quo eorumdem etiam Ordinariorum conscientiam oneramus, omnino provideant, & contra eosdem ecclesiasticos recusantes, ac Regulares, & exemptos, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subjectos ad quamcumque simplicem eorumdem exactorum requisitionem exequutive, quacumque appellatione remota, auctoritate nostra procedant. Volumus autem, ut pecuniæ ex prædictis subsidiis, & Gabella, seu Sisa, ut præfertur a dictis ecclesiasticis percipien. in alios usus, quam Catholicæ Religionis defensionis, & obedientiæ conservationis erga Romanam Ecclesiam, pro quibus, ut præfertur contribuuntur, nullatenus convertantur, super quo majestatis tuæ conscientiam oneramus. Non obstan. Regnorum prædictorum statutis, & consuetudinibus, ac constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, etiam in quibusvis generalibus Conciliis editis, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis Regnis, personis, Capitulis, Monasteriis, Conventibus, Collegiis, & aliis prædictis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ literæ, cum opus fuerit, ad omnium notitiam facilius devenire possint, decernimus, ut earum exemplis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Augusti 1618. Pontificatus nostri Anno XIV.

Cum vero laici idem subsidium ad alias nonnullas res extendere decreverint;

§.3. Cum autem, sicut accepimus, subditi Regnorum tuorum Coronæ Castellæ prædicti animadvertentes, causas propter quas servitia, sive subsidia hujusmodi oblata, & præstita fuerunt, etiam nunc durare, pro faciliori Gabellæ, seu Sisæ hujusmodi solutione eorumdem subsidiorum extra eandem Gabellam, seu Sisam ad pisces, candelas, caseum, saponem, & alias res commestibiles in dictis Regnis colligen., & consumen., non solum per ementes, & vendentes solven. sed etiam per eos, qui res commestibiles hujusmodi percipiunt ex propriis terrenis, aut affictibus, seu colligunt pro decimis, aut etiam dono accipiunt, seu alias ex quovis alio redditu, & introitu habent, & consumunt, extendere, durante sexennio hujusmodi, & pro summa decem, & octo millionum nummorum aureorum, ut præfertur citius, & facilius conficienda obtulerint, omnesque laici cujuscumque gra-

gradus, status, conditionis, & praeeminentiae, eadem subsidia ad praedictas species extensa contribuere, & Gabellam, seu Sisam solvere debeant, neque ullus immunis futurus sit, aut exemptus, Tuaque Majestas haec Nobis significaverit.

Gregorius hoc idem ab Ecclesiasticis praestari permittit.

§.4. Nos promptam, & devotam eorumdem Regnorum, & subditorum tuorum in Te voluntatem, qui facultates suas pro Catholica Religione conferre intendunt, commendantes, quia, sicut etiam accepimus, si tantummodo laici subsidia sic extensa contribuerent, & Gabellam, seu Sisam praedictam solverent, nimis longo tempore summa praedicta conficeretur, & laicorum facultates ad summam hujusmodi decem & octo millionum, ut praefertur, conficien. minime suppetunt. Nos ad orthodoxae fidei conservandae, & propagandae zelum, ac singularem in fidem praedictam devotionem, aliaque catholici cognomine, optimo jure insigniti Regis praeclara merita, quae in Majestate tua Coelesti gratia resplendent paternae dirigentes considerationis intuitum, eadem subsidia ex causis expressis, & adhuc, ut praefertur, durantibus, tibi oblata hujusmodi, per Ecclesiasticas personas adjuvanda, ut infra sequitur, existimavimus; Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnes, & singulas ecclesiasticas personas tam seculares, quam cujusvis Ordinis etiam exempti, & Apostolicae Sedi immediate subjecti Regulares, Monasteria, Conventus, & Collegia, ac Ecclesiarum Capitula Regnorum praedictorum, & in eisdem Regnis commoran., & consisten. ad conferendum, & contribuendum proportionabiliter, & non aliàs prout laici in dictis subsidiis ad novas hujusmodi species extensis, mediante solutione Gabellae, seu Sisae eorumdem subsidiorum causa, super piscibus, candelis, caseo, sapone, & aliis rebus commestibilibus in praedictis Regnis colligen., & consumen. extendendae, seu forsan extensae, & super iis impositae, durante tamen eodem sexennio dumtaxat, & non ultra teneri, & obligatos esse, non tamen quoad dictas rerum species, quas ex propriis terrenis, seu decimis, aut aliis quibuscumque redditibus propriis per se, vel alios etiam affictuarios suos, vel etiam ex eleemosynis percipiunt, & pro divino cultu, ac propriis, & familiarum suarum usibus consumunt, pro quibus omnino immunes, & exempti sint, etiam decernimus, & declaramus, ita tamen, quod si ante sexennii praedicti finem, summa decem & octo millionum nummorum aureorum hujusmodi confecta fuerit, ecclesiastici praedicti, sicut de primodictis rebus, seu speciebus, ita de secundodictis amplius contribuere, & dictam Gabellam, seu Sisam, ut praefertur, solvere non debeant, ac praesens gratia eo ipso expiret.

Immo recusantes posse ad id compelli.

§.5. Decernentes, quod omnes, & singuli Ecclesiastici praedicti recusantes, opportunis juris, & facti remediis, adhibita tamen locorum Ordinariorum Ecclesiasticorum auctoritate, non autem per Exactores ejusdem Gabellae, seu Sisae, neque per quoscumque Judices, aut ministros seculares, aut coram eisdem Judicibus, aut ministris secularibus sub poena excommunicationis majoris, nec non aliis poenis a sacris Canonibus, & constitutionibus apostolicis inflictis, & comminatis ipso facto incurrendis, conveniri nullo modo debeant, sed coram praedictis Ordinariis Ecclesiasticis tantum compelli valeant: quibus Ordinariis districte praecipiendo mandamus, ut divini judicii memores, ne Ecclesiastici indebite, & plus quam laici, nec ultra continentiam literarum nostrarum hujusmodi graventur, super quo eorumdem etiam Ordinariorum conscientiam oneramus, omnino provideant, & contra eosdem Ecclesiasticos recusantes, ac Regulares, & exemptos, nobisque, & Apostolicae Sedi immediate subjectos, ad quamcumque simplicem eorumdem exactorum requisitionem exequutive, quacumque appellatione remota, auctoritate nostra procedant.

Hujusmodi vero pecunias nonnisi in catholicae religionis defensionem insumi jubet.

§.6. Volumus autem, ut pecuniae ex praedictis subsidiis, & Gabella, seu Sisa, sic extensa, ut praefertur, a dictis ecclesiasticis percipien., in alios usus, quam Catholicae Religionis defensionis, & obedientiae conservationis erga Romanam Ecclesiam, pro quibus, ut praefertur, contribuuntur nullatenus convertantur, super quo Majestatis Tuae conscientiam oneramus.

Derogat contrariis.

§.7. Non obstantibus omnibus illis, quae dictus Paulus praedecessor in praeinsertis literis suis voluit non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Fidem transumptis addit.

§.8. Ut autem praesentes nostrae literae, cum opus fuerit, ad omnium notitiam facilius devenire possint, decernimus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Dat. die 2. Decem. 1622. An. II.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Decembris 1622. Pontificatus nostri Anno II.

LXXXVI.

Oppidum S. Miniatis in Civitatem, & Ecclesiam Collegiatam S. Mariae, & Sancti Genesii in Cathedralem erigit.

Ex Regest. in Secret. Brev.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PRo excellenti praeeminentia Sedis Apostolicae, in qua post beatum Petrum Apostolorum Principem, quamquam imparibus meritis, pari tamen auctoritate constituti fuimus, in agro irriguo militantis Ecclesiae novas Episcopales Sedes, Ecclesias plantare Romano Pontifici dignissimum arbitra-

arbitramur, ut per novas plantationes populorum augeatur devotio, divinus cultus effloreat, subsequatur animarum salus, & loca illustrentur.

Causæ faciendæ erectionis.

§.1. Attendentes igitur Diæcesim Lucan. admodum amplam, & patentem esse, illiusque plurima oppida, & loca in dominio temporali dilecti filii nobilis viri Magni Hetruriæ Ducis sibi subjecta existere, & aliàs Dioecesis, & ditionis hujusmodi Oppidum Sancti Miniatis in amœno colle, felici cœlo, & solo ferme totius Hetruriæ fertiliori situm, & a Civitate Lucana viginti millibus passuum, vel circa distans admodum insigne esse, & ita antiquum, ut Vicarii Imperiales in Hetruria retroactis temporibus degentes sibi sedem constituerint, & propterea ab antiquis Imperatoribus innumeris, amplissimisque privilegiis decoratum fuisse: Fædera, ac Capitula cum Florentina, ac Senensi Rebuspub. æquis conditionibus firmasse, ab ipsoque Oppido antiquam, & nobilem illam Borromæam gentem, ex qua Sanctus Carolus olim Archiepiscopus Mediolanensis Sacri Collegii Romanæ Ecclesiæ Cardinalium splendor editus est, originem duxisse, ad præsens autem in eodem Oppido Philosophos, Logicos, casuum conscientiæ Lectores, ac Grammatices Magistros ad juventutem excolendam publicis stipendiis deputatos, ac sexaginta Sacerdotes, & U.J.D. supra quadraginta, & plurimos nobiles, necnon etiam armatarum Militiarum milites adesse, adeout oppidum ipsum Miniatis Civitatis, & illius Collegiata Ecclesia S. Mariæ, & Genesio dicata, quæ Præpositura, dignitate inibi principali, & annuo redditu quingentorum scutorum monetæ, vel circa dotata, quo tempore obtinens usum Pontificalium sibi prætendere contendit, necnon decem Canonicatus, & præbendis sufficientissime redditus, & quam plurimis Cappellaniis collativis perfulget, Cathedralis Ecclesiæ nomine, titulo, & prærogativa jure optimo insigniri mereatur.

Oppidum Sancti Miniatis cũ nonnullis aliis locis, atque Ecclesia Collegiata Sanctę Mariæ a jurisdictione Episcopi Lucani eximuntur.

§.2. Nos iis, atque aliis rationabilibus causis moti, habita super iis cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione de illorum consilio, & apostolicæ potestatis plenitudine, ad omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac gloriosissimæ ejus Genitricis Virginis Mariæ, & præfati Sancti Genesii, necnon totius Curiæ cælestis honorem, ac Fidei Catholicæ exaltationem, ac civium, & incolarum dicti Oppidi animarum spiritualem consolationem, ipsiusque Collegiatæ Ecclesiæ, ac illius Præpositi, & Canonicorum decus, omnia, & singula Oppida, Terras, Villas, & loca quæcumque ad præsens sub ditione temporali prædicti magni Ducis existentia, necnon Oppidum Fusecchii, quod pro tempore existentis Abbatissæ Monasterii Sanctæ Claræ Lucanæ in spiritualibus subesse asseritur, ac in Diœcesi, & dominio præfatis existit, cum omnibus, & singulis illis terminis, Territoriis, Locis, necnon Clero, populo, & personis, Monasteriis tam virorum, quam mulierum, ac Domibus Regularibus, Hospitalibus, ecclesiis, & piis locis, & Beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura secularibus, & quorumvis Ordinum Regularibus a dicta Diæcesi Lucana, etiam absque consensu venerabilis fratris Alexandri moderni Episcopi Lucani, ac etiam dilectarum in Christo filiarum modernæ Abbatissæ, & Conventus dicti Monasterii, quinimo ipsis invitis, & reclamantibus, ac contradicentibus, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo separamus, ac dismembramus, & ab omni jurisdictione, superioritate, correctione, dominio, visitatione, & potestate pro tempore existentium Episcopi Lucani, & Abbatissæ hujusmodi, illorumque officialium, & Vicariorum, necnon per dationem, & solutionem quorumcumque jurium Episcopo Lucano, seu Abbatissæ pro tempore existentibus præfatis, ratione superioritatis, jurisdictionis, subjectionis, visitationis, ac Legis Diœcesanæ debitorum, etiam perpetuo auctoritate, & tenore præmissis eximimus, & totaliter liberamus, jurisdictionique futuri, & pro tempore existentis Episcopi Sancti Miniatis, ita tamen quod dilecti filii Clerus supradictorum locorum sic separatorum singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, & compositionibus, etiam ratione spoliorum, & decimarum, vel studii, aliisque gratiis spiritualibus, & temporalibus quibuscumque, quibus ad præsens quomodolibet, & ex quavis occasione utuntur, deinceps perpetuis futuris temporibus gaudere, & uti debeant, similiter perpetuo eisdem authoritate, & tenore subiicimus, & separamus.

Salvis tamen illorum privilegiis.

Reservantur Episcopo Lucano Oppida de Barga, & Petrasancta.

§.3. Volumus tamen, ut loca, seu Oppida de Barga, & Petra Sancta libera facta, cum eorum Villis, Territoriis, ac Capitaneatibus, licet ditioni temporali prædicti Magni Ducis subsint, nihilominus speciali jurisdictioni præfati Episcopi Lucani, ut antea remaneant.

Ecclesiæ Sancti Miniatis illiusque Episcopo cæterarum Ecclesiarum privilegia, & jura afferuntur.

§.4. Insuper dictum Oppidum Sancti Miniatis nuncupandum, & præfatum Collegium in Cathedralem Ecclesiam pro uno Episcopo S. Miniatis etiam nuncupando, qui ipsi Ecclesiæ S. Miniatis præsideat, ac in ea, & Civitate præfata, ipsique Ecclesiæ Sancti Miniatis Diœcesi assignata omnia, & singula, quæ ordinis, & jurisdictionis, dignitatis, aut cujuscumque alterius muneris Episcopalis sunt, & erunt cum sede, & mensa, aliisque insigniis, ac jurisdictionibus Episcopalibus, quibus aliæ Cathedrales Ecclesiæ, & earum Præsules de jure, usu, & consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, de pari consilio, & potestatis plenitudine, sine tamen præjudicio Præposituræ nunc, ac Canonicatus, & præbendæ, nec non beneficiorũ collativorũ præfatę Ecclesiæ, sic in Cathedralem erectæ obtinentium, similiter erigimus, & instituimus, ac Sancti Miniatis pro Civitate, ac alia Oppida, & Territoria, Castra, Villas, & loca pro Diœcesi, necnon Clerum, Populum, & per-

& personas hujusmodi pro Clero, populo, Vassallis, & personis Civitatis, & Diœcesis Sancti Miniatis hujusmodi perpetuo concedimus, & assignamus.

Redditus Episcopo assignatur.

§.5. Præterea pro mensa Episcopali Sancti Miniatis, illiusque futuri, & pro tempore existentis Episcopi sustentatione medietatem fructuum præpositure dictæ ecclesiæ sic in Cathedralem erectæ, ad ducenta, & quinquaginta scuta monetæ, vel circa annuatim ascendentes, ac tot illius bona, ex quibus medietas fructuum hujusmodi provenire possit, ac ipsa præpositura pro nunc, prout ex tunc, & econtra postquam illam per cessum, vel decessum, aut aliam dimissionem, vel amissionem, illam tunc obtinentis, aut aliàs quomodocumque, quandocumque, ubicumque vacare contigerit, etiamsi actu nunc forsan, aut aliàs quovis modo vacet, dicta auctoritate perpetuo dismembramus, illaque sic dismembrata, & separata eidem mensæ etiam ex nunc prout ex tunc, & e contra pari auctoritate applicamus, & appropriamus, ac Sancti Joannis Evangelistæ Loci Sanctæ Mariæ ad Montem, & Sancti Joannis ad Bartimara, necnon Sancti Marci a Vajano Vicariatus Lari in eodem dominio dicti magni Ducis, ac prope præfatum Oppidum Sancti Miniatis existentis sine vera, & personali residentia non requirentes ecclesias, seu Cappellas, Plebanias nuncupatas, annui insimul redditus, compræhensa medietate fructuum, quæ a præpositura hujusmodi, ut præfertur, dismembrata fuit mille scutorum parium, vel circa ex nunc, prout postquam illas, seu earum aliquas simul, vel successive per cessum etiam, & causam permutationis etiam in nostris, & successorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium manibus factæ, vel decessum, seu privationem, vel quamvis aliam dimissionem, vel amissionem illas ad præsens obtinentium, vel aliàs quovis modo, etiam in aliquo ex mensibus Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, aut Sedi Apostolicæ per quascumque constitutionum apostolicarum, seu Cancellariæ Apostolicæ regulas, nunc, & pro tempore reservatis, aut ordinariis Collatoribus per constitutiones, & regulas easdem, seu litteras alternativas, aut alia privilegia, & indulta hactenus competentibus, ac concessis, & imposterum concedendis, & apud Sedem præfatam vacare contigerit, etiamsi cum cura & sine cura Ecclesiæ, seu Cappellæ hujusmodi, vel earum aliqua nunc, ut præfertur, vel aliis quibusvis modis, & ex quorumcumque personis, seu per liberas resignationes, illas, vel earum aliquam ad præsens obtinentium, vel quorumvis aliorum de illis in Romana Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam, unionem, dissolutionem, aut constitutionem felicis recordationis Joannis Papæ XXII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Execrabilis*, vel assecutionem alterius Beneficii ecclesiastici, quavis auctoritate collati, vacent, etiamsi tanto tempore vacaverint, quod earum collatio juxta Lateranensis statuta Concilii ad Sedem præfatam legitime devoluta, ac præpositura, & sine cura ecclesiæ, seu Cappellæ hujusmodi dispositioni apostolicæ specialiter, vel alias generaliter reservatæ existant, dictæ præpositure cura, etiã jurisdictionalis immineat super ea quoque, ac sine cura Ecclesiis, seu Cappellis præfatis inter aliquas personas lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, etiamsi earundem sine cura Ecclesiarum, sive cura Cappellarum, aut alicujus earum collatio, vel ad eas præsentatio, seu quævis alia dispositio ad quorumcumque Collatorum, & Collatricum secularium, & quorumvis Ordinum Regularium quomodolibet qualificatarum personarum collationem spectet eidẽ mensæ, ita quod liceat Episcopo S. Miniatis pro tempore existentis illarum, seu cujuslibet illarum, necnon medietatis fructuum Præpositure hujusmodi, ac bonorum e quibus medietas hujusmodi provenire possit, ut præfertur, dismembrata, corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios, ejus, & præfatæ mensæ nominibus propria authoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, illarumque fructus, redditus, & proventus in suos, & ipsius mensæ usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, ita quod ex nunc dictus Episcopus Sancti Miniatis eorum possessionem capere possit, qua possessione subsequuta præsens unio ex nunc suum plenarium, & integrum effectum sortiatur, nec in revocatoriis per quoscumq; Roman. Pontifices successores nostros edendis compræhendatur, & minime compræhensa censeatur, etiam perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus. Donec vero applicatio, & unio præfatæ suum sortiantur effectum, ipse Magnus Dux mille scuta similia futuro Episcopo Sancti Miniatis proportionabiliter juxta effectum, quem in dies uniones hujusmodi sortiri contigerit, arbitrio d. Sedis Nuncii in Civit. Florentina pro tempore commorantis, minuenda annuatim persolvere teneatur, prout ad id se obligavit.

Episcopus S. Miniatis Archiepisc. Florentino tamquam Metropolitano subjicitur.

§.6. Demum Præposito dictæ Ecclesiæ sic in Cathedralem erectæ usum Pontificalium, si quem habet pari authoritate conferimus: Ecclesiam vero Sancti Miniatis hujusmodi, illiusque Episcopum pro tempore existentem, Archiepiscopi Florentini etiam pro tempore existentis suffraganeum esse, ejusque Metropolitico jure subjectum esse volumus, & decernimus.

Cætera Episcopo Lucano reservantur.

§.7. Postremo dicto Episcopo Lucano, ut ipsi minus damnum, quod fieri possit, ex præmissis inferatur, omnia bona stabilia, ac redditus, proventus, responsiones, canones, decimas, livellos, nec non præsentandi aliqua jura, & emolumenta ratione tam directi, quam utilis dominii quorumcumque bonorum, in quibusvis Locis, & terris a sua Diœcesi, ut præfertur, dismembratis consistentium Episcopali mensæ debita, & annuatim, vel aliter præstari solita, itaut Episcopus Lucanus pro tempore existens

per

per se ipsum, vel Procuratorem suum legitimum, & uti prius exigere, & levare, caducitates, & devolutiones, quas pro tempore quovis modo occurrere, & evenire contigerit, & ad mensam suam episcopalem spectantes declarare, & acceptare, bonorumque sic devolutorum possessionem capere, & ingredi, etiam ut prius libere, & licite possit, & valeat, neque propterea a prædicto Episcopo Sancti Miniatis, vel quopiam alio desuper, quovis quæsito colore molestari, vel impediri posse, aut licere decernimus, & declaramus.

Iis exceptis, quæ ratione superioritatis exigi solent; ea enim Episcopo S. Miniatis afferuntur.

§.8. Volumus autem, quod eæ quæstiones, sive census, qui præfato Episcopo Lucano tamquam Episcopo ratione superioritatis, seu recognitionis per Ecclesias, Clerum, Hospitalia, Confraternitates locorum, vel alia loca pia Oppidorum, seu locorum sic dismembratorum annuatim, vel aliàs præstari solent, & in cera, & pipere, ac croco, sive saffrano, ac forsan pecunia numerata, ut plurimum consistunt, & ad valorem annuum quadraginta scutorum, vel circa ascendunt, deinceps Episcopo Sancti Miniatis in recognitionem jurisdictionis, seu superioritatis suæ in Ecclesias, confraternitates, aut personas, & loca pia hujusmodi præstari debeant, pro illis vero Episcopo Sancti Miniatis dicto Episcopo Lucano pro tempore existenti singulis annis integre valorem ceræ, pecuniarum, aliarumque rerum præfatarum arbitrio ejusdem Nuncii taxandum, & æstimandum compensare, & præstare teneantur.

Episcopo, Clero, Civibusque solita conceduntur privilegia.

§.9. Cæterum Capitulo, Clero, Civitati, & Diœcesi Sancti Miniatis hujusmodi, ipsarumque Civitatis, & Diœcesis incolis, & habitatoribus, & eorum singulis, ut omnibus, & singulis privilegiis, & exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis, favoribus, & Indultis, quibus aliarum Ecclesiarum Cathedralium capitula, aliæque Civitates, & Diœceses, ac earum Clerus, Incolæ, & habitatores utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, authoritate, necnon tenore præsentium indulgemus.

Derogatio contrariorum

§.10. Non obstantibus præmissis, ac de jure quæsito non tollendo, necnon de unionibus committendis ad partes, vocatis, qui fuerint vocandi, necnon de exprimendo vero valore, & Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, nec non recolendæ memoriæ Pauli II., & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque quibusvis apostolicis, necnon synodalibus, Provincialibus, & universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictæ Ecclesiæ Sancti Miniatis, cum juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, illis, eorumque superioribus, & personis, sub quibusvis tenoribus, & formis, necnon cum quibusvis etiam derogatoriarū derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie cum nota simili, etiam consubstantialibus, ac alias in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, illarumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illarum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Conclusione.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ separationis, & dismembrationis, & exemptionis, liberationis, subjectionis, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, unionis, annexionis, incorporationis, oblationis, voluntatis decretorum, declarationis, indulti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1622. nonis Decembris, Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 5. Decem. 1622. An. II.

LXXXVII.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo statuitur omnes Clericos, Presbyterosque seculares etiamsi Militum Hierosolymitanorum, Vicarii, Cappellani, ministri servientes, Procuratores, aut familiares sint, ab Ordinariis tanquam a Sede Apostolica delegatis visitari posse.

Ex Regest. in Secret. Brev.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Facti series, seu causa Decreti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Ven. frater Guiglielmus Episcopus Basilien. quod ipse aliàs contra fratres milites Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, eorumque Vicarios, Cappellanos, Ministros servientes, Procuratores, aut familiares, visitationem, omnimodamque suam sive ordinariam, sive delegatam jurisdictionem sub prætextu privilegiorum, & exemptionum dicto Hospitali concessorum subterfugientes a Ven. fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus obtinuit Decretum, tenoris subsequentis videlicet.

Decretum Sacræ Congregationis Concilii.

§.2. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, omnes

omnes Clericos, Presbyterosve seculares, etiamsi Militum Hierosolymitanorum, Vicarii, Cappellani, Ministri servientes, Procuratores, aut familiares sint ab Ordinariis tamquam a Sedis Apost. delegatis de eorum excessibus, criminibus, & delictis etiam extra visitationem, ubi, & quando opus fuerit, inquiri, visitari, punirique posse, ipsorumque jurisdictioni plene in omnibus supradictis subjectos existere, exceptis his tantum, qui ecclesiis, aliisve dictorum militum locis actu serviunt, & intra eorum septa, & Domos resident, ac sub eorum obedientia vivunt, quæ omnia, nisi simul concurrant, Ordinariorum jurisdictionem vitare non posse, ut disertis verbis cavetur constitutione Sanctæ memoriæ Gregorii XIII. hac de re edita.

H. Card. Lancellottus.

Causæ illius confirmationē inducentes. §.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, fratres milites, ac Vicarii Cappellani, & Ministri, aliique supradicti, quorum nonnullis animarum cura incumbit hactenus decreto prædicto, etiam in his, quæ curam animarum hujusmodi, & administrationem sacramentorum concernunt, parere detrectaverint, ac constitutionem prædicti Gregorii Papæ Prædecessoris nostri quæ incipit: *Circumspecta*: hac de re edita, quasi in partibus Germaniæ publicata non sit, sese non ligari contendant, proindeque dictus Guilielmus Episcopus valde metuat, ne ex nimia vivendi licentia Vicariorum, aliorumque supramentionatorum mores in dies magis depraventur in detestandum aliorum Clericorum suæ Diæcesis exemplum, & scandalum publicum.

Confirmatur. §.4. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviare, dictumque Guilielmum Episcopum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum apostolica authoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §.5. Decernentes Decretum hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, præsentesque literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Guilielmo Episcopo in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarū Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus apostolicis, necnon dicti hospitalis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliás in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 10. Decembris 1622. Pontificatus nostri Anno II. Dat. die 10. Decem. 1622. An. II.

LXXXVIII.

Præcipit Literas, & scripturas gratis tradi Ministris S. Congregationis de Propaganda Fide ab Officialibus Curiæ Romanæ. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

GREGORIUS EPISCOPUS.

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm inter multiplices, & gravissimas Apostolatus nostri curas, quibus assidue premimur, illa Nos præ cœteris maxime solicitos jugiter habeant, ut extirpatis hæreticarum pravitatum erroribus, Catholica fides ubique conservetur, & propagetur, eaque de causa negotium Propagandæ in universo Mundo ejusdem Fidei nonnullorum Ven. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, qui in unum congregati tantæ rei nobiscum invigilent, peculiari solicitudini, juxta creditum Nobis desuper apostolicæ servitutis officium, nuper commiserimus, & demandaverimus, dignum quin potius debitum reputamus, ea Congregationi hujusmodi concedere, per quæ faciliori onerum illi incumbentium supportationi opportune consulatur. Exordium.

Mandatum, de quo in Rubrica. §.1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine: Quod de cœtero perpetuis futuris temporibus quæcumque patentes, seu alio quovis nomine nuncupentur literæ, chirographa, instrumenta, testamenta, & aliæ quæcumque scripturæ, quocumque nomine censeantur, necnon quæcumque Literæ Apostolicæ, tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis, earumdemque Literarum Apostolicarum supplicationes super quibuscumque negotiis, rebusque, & bonis, tam mobilibus, quam immobilibus ad ipsam Congregationem quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac demum quodcumque interesse eandem Congregationem

nem quovis modo, & ex quavis causa concernentes pro tempore conficiendæ, & registrandæ; necnon similiter quæcumque Literæ, quas ex omnibus Mundi partibus eidem Congregationi scribentur, ac illæ, quæ ejusdem Congregationis nomine extra Almam Urbem nostram mittentur, gratis omnino, & absque ulla mercede, aut alicujus rei, etiam quantumvis minimæ solutione expediri, confici, registrari, relaxari, tradi, & mitti debeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Pœnas contra inobedientes designat.

§.2. Ac in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, & aliis arbitrii nostri pœnis præcipimus, & mandamus dilectis filiis Rescribendario, ac Computatori Literarum Apostolicarum, nec non Secretariis Apostolicis, & Brevium Apostolicorum Magistro, ac Scriptoribus, & Regenti Montium, Notariis, Tabellionibus, Postarum Magistris, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, etiamsi officia titulo, & causa mere onerosis obtineant, ut literas prædictas, ac Chirographa, instrumenta, & alias scripturas hujusmodi super præmissis omnibus, & singulis, tam conjunctim, quam divisim gratis de mandato nostro ubique in omnibus etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, Plumbique, & Registri, acaliis quibusvis officiis absque aliqua pecuniarum exactione, etiam quantumvis minima; etiam per viam compositionis faciendæ, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, registrent, mittantque, & relaxent, ac signari, expediri, registrari, mittique, & relaxari curent, & faciant realiter, & cum effectu.

Clausulas necessarias apponit.

§.3. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, nullo unquam tempore, etiam ex eo quod prædicti, & quicumque alii in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, seu alio quocumque prætextu, causa, & occasione, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, ad jus, vel controversiam revocari, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, vel aliis contrariis dispositionibus ullatenus compræhendi posse, sed semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus fel. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri de gratiis quodcumque interesse Cam. Apostolicæ quomodolibet concernentibus, in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, necnon quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac regula nostra de jure quæsito non tollendo, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Fidem transumptis addit.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis, aut personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, vel extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 14. Decem. 1622. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Decembris 1622. Pontificatus Nostri Anno II.

LXXXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio Franciæ componendi controversias vertentes inter Avenionenses, nonnullosque subditos Regis Christianissimi super Confiniis, & Flumine Durentiæ.

Venerabili fratri Octavio Archiepiscopo Tarsen. nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuncio.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Gregorius aliis suis Literis ViceLegatum Avenionen. deputaverat pro definiendis controversiis, de quibus in Rubrica.

§.1. Aliás Nos ad lites, & differentias inter subditos Civitatis Avenionensis, & Comitatus nostrorum Venaysiin. ex una, & subditos charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Burgi de Noves, & alios Provinciales ex altera partibus occasione limitum, & confinium Territorii Avenionen., & Fluminis Durentiæ, e Regione Provinciæ, ac etiam ratione jurisdictionis per dictum Ludovicum Regem super dicto Flumine, illiusque alveo, & Insulis in eodem alveo sitis prætensæ vertentes cum Commissariis, seu aliis a dicto Ludovico Rege deputatis terminandas Ven. fratrem Guillelmum Archiepiscopum Seleucien. in Civitate, & Comitatu prædictis Vicelegatum per nostras in simili forma Brevis sub die 26. Junii 1621. expeditas literas, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, deputavimus, prout in dictis literis pleniùs continetur.

§.2. Cum autem, sicut Nobis innotuit, lites

Cupiente vero Francorum Rege eas in sua Curia cóponi;

lites, & differentiæ hujusmodi, dum dictus Ludovicus Rex in Civitate Avenionen. prædicta commotatus est, omnino terminari non potuerint; Idem vero Ludovicus Rex lites, & differentias prædictas per viam transactionis, sive concordiæ in Curia sua terminari desideret. Idcirco de tua fide, prudentia, doctrina, integritate, ac in rebus agendis experientia plurimum in Domino confisi, tibi cum Commissariis, seu aliis à d. Ludovico Rege deputatis, lites, & differentias hujusmodi cum suis inciden., dependen., emergen. annexis, & connexis terminandi, novos terminos, ubi opus erit, ponendi, seu poni faciendi, & in eventum, in quem lites, & differentiæ, ut præfertur, terminari non possint, in arbitros, qui eas, prout juris fuerit, & cum conditionibus tibi benevisis, terminent, compromittendi, aliaq; omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna, etiamsi talia sint, quæ mandatum requirerent magis speciale, faciendi, gerendi, & exequendi apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Nuncio Apostolico apud eumdem Regem necessarias ad id tribuit facultates

Dat. die 19. Decem. 1622. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Decembris 1622. Pontificatus nostri Anno II.

LXXXX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Secularizatio Monasteriorum Sancti Gildasii, & Burgidolen., ac Prioratus de Gramont Ordinis Sancti Benedicti Bituricen. Diœcesis, & erectio Collegiatæ Ecclesiæ, & Collegii Societatis Jesu in eodem Oppido cum applicatione bonorum Monasteriorum, & Prioratus prædictorum Ecclesiæ Collegiatæ, & Collegio hujusmodi, ac reservatione Jurispatronatus Henrico de Bourbon Principi Condæo, & ejus successoribus.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio nostro, & Sedis apostolicæ Nuncio in Regno Franciæ commoran. salutem, & apostolicam benedictionem.

Procemium.

In supremo apostolicæ Sedis solio, & potestatis plenitudine a Domino constituti, ad ecclesiarum quarumlibet præsertim Collegiatarum ecclesiarum, ut in eis ad divini cultus exaltationem, ac Populi consolationem laudes Altissimo continuo persolvantur, erectionem, necnon ad Collegiorum Societatis Jesu, ex quibus grati Domino, & Christianæ Reipublicæ utiles, prou quotidie provenire noscuntur, institutionem propensis studiis intendimus, ac in his pastoralis officii nostri partes, & per opportunam Monasteriorum, & Prioratuum, ac officiorum suppressionem favorabiliter interponimus, prout Catholicorum Principum vota exposcunt, ac rerum, locorum, & temporum circumstantiis debite pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ Monasteria S. Gildasii, & Burgidolense, ac Prioratum de Gramont secularizandi.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Monasterium Sancti Gildasii, ac Prioratus de Gramont Ordinis Sancti Benedicti Bituricen. Diœcesis, certis tunc expressis modis vacent ad præsens, & forsan tanto tempore vacaverint, quod eorum Collatio juxta Lateranen. statuta Concilii, est ad Sedem Apostolicam legitime devoluta. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii nobilis viri Henrici de Bourbon Principis Condæi, & Oppidi Castri Rufi, seu de Chastneauvoux dictæ Diœcesis Ducis, & Franciæ primi Paris petitio continebat, tam Prioratus, & Sancti Gildasii prædictorum, quam Abbatiæ nuncupati Burgidolen. ordinis, & Diœcesis prędictorum Monasteriorum Ecclesiæ, cæteraque edificia penitus diruta, & funditus eversa existant, ac pro illis restaurandis, & ad statum habitationis reducen. ducenta millia scuta, vel circa necessaria sint, ac dilecti filii Monachi dictorum Monasteriorum nullas habitationes, nec receptacula, ubi residere, & convenire possint, habeant, ac Monasteriorum, ad quæ, dum pro tempore vacant nominatio personæ idoneæ ad Charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum, & Navarræ Regem Christianissimum vigore concordatorum aliàs inter Sedem prædictam, & Clar: me: Franciscum Primum eorumdem Francorum Regem inita spectat, & pertinet, necnon Prioratus hujusmodi fructus, redditus, & proventus ad quindecim mille libras Turonen., vel circa summam trium millium Ducatorum auri de Camera circiter conficien. tam pro Abbatibus, quam Conventualibus mensis annuatim dumtaxat ascenden. in Provinciis Pictaven., Xanctonen., Lemovicen., & Marchiæ aliàs de la Marche consistant, ob eorumque distantiam, & separationem hujusmodi, nonnisi magna cum difficultate, ac majori impensa exigi possint; Et propterea Henricus Dux, & Princeps prædictus pro sua singulari pietate Catholicæ fidei puritatem in locis dominio suo temporali subjectis non solum conservare, sed etiam, quantum in se est, propagare cupiens, Monasteria, & Prioratum hujusmodi, ac in eis dictum Ordinem, omnemque illorum statum, essentiam, & dependentiam regulares, perpetuo supprimi, & extingui, ac pro majori divini cultus, & piorum operum augmento, ac Vassallorum, seu subditorum suorum spirituali consolatione, & commoditate, unam secularem, & Collegiatam Ecclesiam, & in ea unam Abbatiam futuram in seculari, & Collegiata Ecclesia hujusmodi Dignitatem principalem, ac duodecim Canonicatus, & Præben. pro uno Abbate, & duodecim Clericis, seu Presbyteris secularibus Canonicis ejusdem Ecclesiæ secularis, & Collegiatæ futuris, ac unum Collegium Societatis Jesu in dicto Oppido Castoriensi erigi, & institui, sibi vero, & pro tempore existenti dicti Oppidi Duci omnia, & singula stabilia, res, pro-

Collegiatamque Ecclesiã,

proprietates, fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque eorumdem Monasteriorum, & Prioratus perpetuo concedi, & assignari, & eorum loco mensæ Capitulari dictæ Collegiatæ Ecclesiæ sic erigendæ pro Abbatis, & duodecim Canonicatuum, & Præbendarum hujusmodi congrua, & competenti dote, illosque pro tempore obtinen. sustentatione sex millium, qui mille, & octingentos, Collegio vero prædictis pro illius Collegialium sustentatione quatuor millium librarum Turonen., quæ mille, & ducentos Ducatos similes circiter constituunt, redditus annuos, & perpetuos per dictum Henricum Ducem, & Principem in tot Terræ petiis, & prædiis, seu aliis bonis stabilibus intra ambitum decem leucarum circumquaque assignan. applicari, & appropriari desideret: ac propterea dictam Collegiatam Ecclesiam a fundamentis, & Collegium apud dictam Ecclesiam S. Gildasii, quæ reparari debent, similiter extrui facere, omnibusque ornamentis, paramentis, ac sacra, & prophana suppellectili, aliisque ad divinum cultum necessariis sufficienter instruere, & ornare, Canonicis ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ Domos Canonicales construere, seu eis de sufficientibus juxta eorum qualitatem habitationibus providere, necnon unam in Burgidolen., & aliam in Sancti Gildasii Monasteriorum, ac reliquas tres Missas qualibet hebdomada in Prioratus prædictorum Cappellis, prout hactenus consuetum est, in perpetuum celebrari facere, & pro celebratione dictarum trium Missarum summam quadringentarum, & quinquaginta librarum similium centum, & triginta ducat. pares circiter constituen. pro earum eleemosyna. Insuper Monachis dictorum Monasteriorum professis supra numerum tredecim, qui in Abbatem, & Canonicos dictæ Ecclesiæ Collegiatæ eligentur, remanentibus ducentas libras pares quinquaginta ducatos similes, vel circa conficien. quotannis pro quolibet eorum vita durante, seu donec Abbati, & Canonicis prædictis de aliis Beneficiis ecclesiasticis ad congruam eorum sustentationem sufficienter provisum fuerit, solvere, & in edificiis ecclesiarum, ac Collegii, & Domorum, ac habitationum prædictorum, necnon redditibus annuis in locis commodis acquiren. multo majorem quantitatem, quam valor reddituum, & bonorum Monasteriorum, & Prioratus hujusmodi importet, impendere, & exponere intendat, dummodo juspatronatus, & præsentandi personas idoneas ad Canonicatus, & Præbendas sic erigen. hujusmodi, necnon Prioratus, & Parochiales Ecclesias, aliaque Beneficia a dictis Monasteriis dependen. sibi valide, ut infra, per Nos concedatur, & reservetur.

Henrici Burbonii pro eadē re preces.

§.2. Quare pro parte dicti Henrici Ducis, & Principis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Monasteria, & Prioratum hujusmodi supprimere, & extinguere, aliàsque in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Gregorius PP. Nuncio Apostolico facultatem tribuit prædicta Monasteria, & Prioratū supprimendi;

§.3. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes Beneficia ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundum communem extimationem etiam Beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & idem observari voluimus in quibusvis suppressionibus, perpetuis concessionibus, & dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscumque fructibus, & bonis ecclesiasticis; dictum Henricum Ducem, & Principem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodatus existit, ad effectum præsentium consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon verum, & ultimum Monasteriorum, & Prioratus prædictorum vacationis modum, etiamsi ex illo quævis generalis reservatio etiam in corpore Juris clausa resultet, nec non bonorum, & reddituum quorumcumque dictorum Monasteriorum, & Prioratus situationes, confines, denominationes, qualitates, verosque, & annuos valores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint evocand, tam illa quam Sancti Gildasii Vidz, cujus ad quadringentos, & quinquaginra, necnon Burgidolen. Monasteria, cujus ad quatuor mille floren. auri in libris Cameræ Apostolicæ taxati reperiuntur, & Prioratum hujusmodi, cujus viginti quatuor, necnon si quæ sint officia dictorum Monasteriorum claustralia, quorum singulorum, & illis forsan respective annex. fructus, redditus, & proventus aliorum viginti quatuor ducatorum parium, secundum communem extimationem, valorem annuum non excedunt, cum primum illa, quatenus eadem, vel eorum aliquod ad præsens non vacent, per cessum, & ex causa permutationis, & in nostris, vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium manibus factæ, vel facien., seu decessum, aut quamvis aliam dimissionem, vel amissionem quamcumque illa ad præsens obtinen., vel aliàs quibusvis modis, etiam apud dictam Sedem, vel etiam juxta concordata prædicta dudum inter Sedem eamdem, ac eumdem Franciscum Regem inita, vel alia privilegia, & Indulta apostolica hactenus concessa, & imposterum concedenda, seu Graduatis juxta eadem concordata affecta, simul, vel successive vacare contigerit, seu si tam illis, quam officia prædicta aliis, aut eorum aliquod, vel aliqua actu, ut præfertur aliis quibusvis modis, & ex quorumcumque personis, seu per liberas cessiones de dictis Monasteriis, eorumque regimine, & administratione, vel liberas resignationes illa, ac Prioratum, & officia hujusmodi ad præsens obtinen., vel quorumvis aliorum de illis in Romana Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & Testibus sponte factas, aut consti-

constitutionem fe: re: Joannis Papæ XXII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Execrabilis*, vel assequutionem alterius Beneficii Ecclesiastici quavis auctoritate collati vacent, etiamsi tanto tempore vacaverint, quod Monasteriorum videlicet provisio juxta Lateranen. statuta Concilii, aut aliquas Canonicas sanctiones ad Sedem Apostolicam legitime devoluta existat, & illa ex quavis causa ad Sedem Apostolicam specialiter, vel generaliter pertineat ac de illis consistorialiter disponi consueverit, seu debeat, ac super eisdem regimine, & administratione, necnon Prioratu, & officiis prædictis inter aliquos lis, seu illorum possessio, vel quasi molestia, cujus litis statum, etiam præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, necnon eorum nomina, titulos, & denominationes, ac in eis, eorumque membris, & quibuscumque Beneficiis ecclesiasticis cum cura, & sine cura quomodolibet qualificatis, & nuncupatis a Monasteriis, & Prioratu prædictis quomodolibet dependeri, dictum Ordinem S. Benedicti, omnemque illius statum, essentiam, & dependentiam regulares, ac Conventualitatem quamcumque, dummodo dicti Ludovici Regis, & dilectorum filiorum moderni Abbatis Burgidolen., & tam illius, quam Sancti Gildasii, quod, ut præfertur, vacat, Monasteriorũ, & Conventuum ad hoc expressus accedat assensus, auctoritate nostra perpetuo supprimas, & extinguas, illisque sic suppressis, & extinctis, eorum Ecclesias, seu Cappellas, necnon quæcumque Beneficia dicti Ordinis regularia quomodolibet nuncupata, & qualificata, & ab ipsis Monasteriis dependen. ad secularitatem, & statum secularem, ita, ut Abbas, & Monachi præsentes officia, & Beneficia regularia hujusmodi ad præsens, & ante executionem præsentium obtinen. absque alia nova provisione, vel possessionis adeptione desuper facienda, illa deinceps in titulum, quoad vixerint, secundum illorum in Monachos receptionis ordinem nulla Monasteriorum hujusmodi qualitate considerata sub nomine tamen Canonicatuum, & Præbendarum retinere, illorumque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, & levare, ac in proprios usus, & utilitatem convertere libere, & licite valeant, etiam perpetuo reducas.

Monachos ad Canonicos nõ tamen regulares reducendis

§.4. Necnon eosdem Abbatem, & Monachos professos a disciplinæ regularis dicti Ordinis, ac votorum paupertatis, & obedientiæ, non tamen Castitatis, per eos, & eorum quemlibet in professione sua regulari emissorum observantia, ita quod ad illa deinceps observanda nullatenus teneantur, nec ad id a quoquam quovis prætextu, vel colore compelli possint, penitus, & omnino, perinde ac si illa nunquam emisissent, præterquam a voto castistatis hujusmodi absolvas, & liberes.

Bona omnia dd. Monasteriorum, & Prioratus spectantia Henrico Duci tradendi;

§.5. Omnia autem, & singula Monasteriorum, & Prioratus prædictorum, sic ad secularitatem reductorum bona, prædia, proprietates, ædificia, terræ petia, Decimas, Primitias, Census, laudemia, recognitiones, Canones, servitutes, livellos, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque in quibusvis rebus, & in qualibet mundi parte consisten., & undequaque provenien., & ad Monasteria, & Prioratum hujusmodi quomodolibet spectan., & pertinen. etiamsi per Sedem prædictam, illiusque Legatos, vel Nuncios, ac Imperatores, Reges, Reginas, Principes, & alios utriusque sexus Christifideles quoscumque, etiam intuitu, & contemplatione regularitatis, & quamdiu illa ibidem viguerit dumtaxat concessa, donata, relicta, erogata, & elargita temporalizes, & laicalia efficias, illaque sic temporalizata, & laicalia effecta dicto Henrico Duci, & Principi, ejusque in Ducatu dicti Oppidi successoribus quibuscumque pro tempore existentibus, si & postquam dictus Henricus Dux, & Princeps Ecclesias reparaverit, ac bona, ut infra assignaverit, nec antea, ita quod sequuta reparatione, & assignatione hujusmodi, nec alias, aut antea liceat eidem Henrico Duci, & Principi corporalem, realem, & actualem illorum omnium possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, & d. Ducatus nomine propria auctoritate libere apprehendere, & appræhensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, & emolumenta hujusmodi percipere, exigere, levare, recuperare, locareque, & dislocare, vel arrendare, ac in suos usus, & utilitatem convertere, cujusque licentia desuper minime requisita.

§.6. Ita tamen, quod dictus Henricus Dux, & Princeps, & ejus in Ducatu prædicto successores quicumque Cappellas Monasterii Burgidolen., & Prioratus prædictorũ suis sumptibus decenter manutenere, ac reparare, seu eas reparari, necnon unam quotidianam in Burgidolen., & aliam in Sancti Gildasii Monasteriorum, & reliquas tres Missas qualibet hebdomada in Prioratus prædictorum Cappellis, prout hactenus solitum, & consuetum est, cum eleemosyna, seu salario supradicto in perpetuum celebrari facere teneantur, similiter perpetuo concedas, & assignes, seu illa dicto Ducatui modo, & forma præmissis itidem perpetuo applices, & appropries.

Qui ea, quæ hic enunciantur, exequi teneantur.

§.7. Et insuper ex nunc, prout postquam dictus Henricus Dux, & Princeps Ecclesiam in Collegiatam erigen., & tam Jesuitarum Collegii hujusmodi, quam pro Canonicis, & Collegialibus respective Domos ad eorum habitationem, & residentiam sufficientes extrui fecerit, seu comparaverit, easque omnibus ad divinum cultum necessariis sufficienter instruxerit, ac unum sex millium, & alterum redditus annuos, & perpetuos quatuor millium librarum prædictarum intra decem leucas a dictis Oppidis respective in tot Terræ petiis, seu aliis bonis stabilibus consisten. perpetuo donaverit, & assignaverit, ac cum effectu tradiderit, dictisque Monachis infra numerum tredecim in Abbatem, & Canonicos, ut præfertur, institutum, remanentibus, eorumque singulis ducentas libras

Necnon Collegiatam Ecclesiam erigendi, & Collegiũ Soc. Jesu, quæ ab ipso Henrico Duce dotentur ad formam præsentis Constitutionis.

libras similes quot annis pro quolibet eorum vita durante, seu donec eis aliis Beneficiis ecclesiasticis ad eorum congruam sustentationem sufficienter provisum fuerit, solvere valide, & efficaciter se obligaverit, ac tutam, & securam assignationem desuper dederit in dicto Oppido, & loco ad id commodo, & opportuno a dicto Henrico Duce, & Principe designan. unam secularem, & Collegiatam ecclesiam cum Capitulo, & mensa Capitulari, arca, & sigillo communibus, aliisque Collegialibus insigniis, ac in ea unum Abbatem secularem, qui in ipsa Collegiata ecclesia Dignitas principalis, & unica, non tamen electiva existat, & ad quam, occurrente ejus vacatione, nominatio personæ idoneæ ad Francorum Regem Christianissimum pro tempore existentem, prout ante suppressionem, & reductionem hujusmodi vigore dictorum concordatorum, ut præfertur, competebat, spectare, & pertinere debeant, ac duodecim Canonicatus, & totidem Præben. pro tredecim Clericis, seu Presbyteris secularibus, futuris dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Canonicis hac prima vice dumtaxat, qua Monachi Monasteriorum hujusmodi in Canonicos institui debent, qui quidem Abbas ejusdem ecclesiæ in Collegiatam erigen., & illius Capituli caput existat, ac in ea, illiusque Choro, Capitulo, processionibus, & aliis actibus Capitularibus publicis, & privatis præsideat, omnibusque, & singulis privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, favoribus, & Indultis, aliisque gratiis universis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus Abbates Monasteriorum suppressorum Burgidolen., & forsan S. Gildasii hujusmodi utebantur, fruebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterant, similiter, & æque principaliter, ac sine ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere possit, & valeat. Necnon duodecim Canonicis hujusmodi, qui omnes insimul Capitulum dictæ Collegiatæ Ecclesiæ constituant, & apud illam residere, & in ea singulis diebus, & debitis temporibus Horas Canonicas tam diurnas, quam nocturnas, necnon Missas, & alia divina officia collegialiter cum mentis attentione, & devotione, ac servata ecclesiastica disciplina, decantare, & celebrare, illisque interesse, ac aliàs eidem Collegiatæ Ecclesiæ ad instar aliarum Collegiatarum ecclesiarum illarum partium laudabiliter in Divinis deservire debeant, & teneantur; Necnon in eodem Oppido, ac ædificiis in situ, seu ambitu dicti Monasterii S. Gildasii per eumdem Henricum Ducem, & Principem reparandis, seu extruendis, unum Collegium Societatis Jesu cum Ecclesia, seu Cappella, ejusdem Monasterii claustro, Refectorio, Cellis, Area, Scholis, aliisque membris, ædificiis, & officinis necessariis, & opportunis pro perpetuis usu, & habitatione unius Rectoris, ac competentis numeri Religiosorum dictæ Societatis, pietate, & doctrina præstantium, qui inibi juxta regularia ejusdem Societatis instituta conventualiter viven. Grammaticam, & Rethoricam, ac Philosophiam, necnon Theologiam publice legere, & interpretari, ac ad ipsum Collegium cujuscumque Nationis, & Provinciæ Adolescentes, aliæque personæ, dummodo a Catholica, & orthodoxa religione minime dissentiant, accedere, ibique studere, scribere, legere, disputare, argumentari, aliosque actus Scholasticos, & qui in aliis dictæ Societatis Collegiis fieri, & exerceri consueverunt, facere libere, & licite possint, & valeant, itidem perpetuo, dicta auctoritate, sine tamen alicujus præjudicio, erigas, & instituas.

§.8. Illisque sic erectis, & institutis pro congrua, & competenti eorum dote, ac Canonicorum, & Collegialium prædictorum respective sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, mensæ capitulari videlicet sex mille; Collegio vero Jesuitarum prædictis quatuor mille librarum hujusmodi annuos redditus, ut præfertur, assignan. ex nunc prout postquam assignati fuerint: ita quod liceat Abbati, Capitulo, & Canonicis sex, Rectori vero, & Collegialibus prædictis pro tempore existentibus quatuor millium librarum redditiuum annuorum hujusmodi, ac bonorum, in quibus consistent corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, ac mensæ Capitularis, & Collegii prædictorum respective nominibus, propria auctoritate libere appræhendere, & appræhensam perpetuo retinere, fructus, quoque redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex inde provenien. quæcumque percipere, exigere, levare, recuperare, locareque, & arrendare, & detracta in primis, & ante omnia ex redditibus Collegiatæ Ecclesiæ hujusmodi assignan., & applican. tertia eorum parte, pro congrua dote, & fructibus grossis Abbatiæ, & singulorum Canonicatuum, & Præbendarum sic erigendorum inter eos æquis portionibus dividenda, reliquæ duæ partes fructuum, redditiuum, & proventuum, ac emolumentorum hujusmodi in usum distributionum quotidianarum juxta providam desuper facien. ordinationem inter Abbatem, & singulos Canonicos in dicta Collegiata Ecclesia pro tempore residen., & Horis Canonicis, aliisque officiis in ea pro tempore celebran. interessentibus similiter dividendarum, & repartiendarum, ex quibus Abbas duplicem, Canonici vero unam simplicem distributionum prædictarum portionem percipiant; Absentium vero, & non interessentium portiones, infirmitatis tamen, aut alio legitimo, de quo doceri debeat impedimento cessan., aliis præsentibus, & divinis officiis, ut præfertur, interessen. pro uniuscujusque rata, & proportionabiliter accrescant, aliosque mensæ Capitularis, necnon Collegii Jesuitarum prædictorum respective usus, & utilitatem convertere, Dioecesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, similiter

Eisque congruam assignandi dotem

liter perpetuo applices, & appropries, ac incorpores.

Canonicis erigendæ Collegiatæ facultatem concedendi constitutionum concedendarum;

§.9. Necnon Abbati, & Capitulo, ac Canonicis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ pro tempore existentibus pro ejusdem Ecclesiæ, illiusque rerum, & bonorum tam spiritualium, quam temporalium, ac personarum, vel Ministrorum prospero, & fælici statu, regimine, gubernio, & directione, & onerum illis incumbentium supportatione, Missarum, Horarum Canonicarum, & aliorum divinorum Officiorum tam diurnorum, quam Nocturnorum, processionum, Anniversariorum, & aliorum suffragiorum celebratione, & decantatione, ac Abbatis, & Canonicorum respective admissione, & residentia, necnon distributionum quotidianarum, & aliorum emolumentorum perceptione, divisione, repartitione, & amissione, ac mulctarum, & pœnarum per absentes, & divinis Officiis non interessentes, seu onera, & servitia eis incumben. subire negligen. incursu singulorum præsentiis, & absen. notan., ac Cæremoniis, ritibusque in Collegiata Ecclesia, Choro, Capitulo, Processionibus, & aliis actibus prædictis servan. Officialibus, & aliis Ministris deputandis, & amovendis servitiis, & Ministeriis per eos obeundis, & agendis, salariis, & stipendiis eorum cuilibet præstan., ac quibusvis aliis rebus in præmissis, vel circa ea quomodolibet necessariis, & opportunis quæcumque statuta, Ordinationes, & Decreta, licita tamen, & honesta, & Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, necnon constitutionibus, & Ordinationibus apostolicis non contraria, ac per Ordinarium loci pro tempore existentem examinanda, & approbanda condendi, & condita pro rerum, & temporum varietate, & qualitate, quoties expediens videbitur, immutandi, corrigendi, limitandi, declarandi, & interpretandi, ac in meliorem formam redigendi, seu alia de novo etiam ex integro condendi, quæ tamen postquam sic de novo condita, prout & ea, quæ immutata, correcta, limitata, declarata, interpretata, ac in meliorem formam redacta fuerint, per eumdem Ordinarium examinari, & approbari debeant, & per eos, ad quos pro tempore spectabit, sub pœnis in controvenien. statuen. observari facien. plenam, liberam, & omnimodam facultatem, licentiam, & auctoritatem dicta auctoritate nostra impartiaris.

Dictæque Collegiatæ, & Collegio solita concedendi privilegia.

§.10. Insuper Collegiatæ Ecclesiæ, illiusque Abbati, Capitulo, & Canonicis, necnon Collegio Jesuitarum hujusmodi, illiusque Rectori, Collegialibus, Ministris, & personis pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præeminentiis, prærogativis, concessionibus, indultis, favoribus, & aliis gratiis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus aliæ Collegiatæ Ecclesiæ illarum partium, earumque Abbates, Canonicos, ac similia Jesuitarum Collegia, eorumque Rectores, & Collegiales, Ministri, & personæ, aliique Christifideles Ecclesias Collegiatas, ac Domos dictæ Societatis pro tempore visitantes, ac eorumres, & bona de jure, usu, vel consuetudine, aut ex privilegio apostolico, vel aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere etiam possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, & quoad capparum, seu cottarum, almutiarum, & superpelliciorum usum, & delationem similiter, & pariformiter, ac sine ulla prorsus differentia in omnibus, & per omnia, perinde, ac si eis nominatim, & expresse, illa per præsentes concessa forent, etiamsi talia forent, quæ specialem, & individuam requirerent mentionem, ac sub generali expressione non comprehenderentur, etiam uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, eadem auctoritate concedas, & indulgeas.

Et Ducibus Condæis jus nominandi ad Canonicatus reservandi.

§.11. Postremo dicto Henrico Duci, & Principi, ac ejus in prædicto Ducatu Castri Rufi successoribus quibuscumque in perpetuum, & in infinitum jus patronatum, & præsentandi locorum ordinariis pro tempore existentibus, seu eorum Officialibus personas idoneas ad Canonicatus, & Præbendas hac prima vice a primæva illorum erectione, & institutione vacan., necnon ad Prioratus, & Parochiales ecclesias, seu earum perpetuas Vicarias, aliaque quæcumque cum cura, & sine cura dicti Ordinis regularia, & secularia Beneficia ecclesiastica quomodolibet nuncupata, & qualificata a Monasteriis, & Prioratu prædictis sic suppressis, & reductis dependen., seu ad Abbatum, vel perpetuorum Commendatariorum eorumdem Monasteriorum, & Prioratus pro tempore existen. collationem, provisionem, præsentationem, electionem, nominationem, & quamvis aliam dispositionem spectan. quandocumque, & quotiescumque illos, & illa per cessum, etiam ex causa permutationis, etiam in nostris, vel Romani Pontificis pro tempore existentis aut Ordinarii loci, seu aliorum quorumcumque manibus factæ, vel facien., seu decessum, vel Religionis ingressum, & Matrimonii contractum, habitus Clericalis non delationem, resignationis, vel cessionis non publicationem, aut privationem, seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem illa pro tempore obtinen., seu in eis jus haben., vel assecutionem aliorum Beneficiorum ecclesiasticorum quavis auctoritate Collatorum, aut aliàs quibusvis modis etiam apud Sedem prædictam, & ex quarumcumque personis, etiam nostris, seu alterius Romani Pontificis, aut alicujus prædictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, & viven. Familiaribus continuis commensalibus, aut Romanæ Curiæ Officialibus, vel cæteras qualitates, etiamsi de illis specialis mentio facienda foret, & sub generali verborum expressione non venirent, & quæ reservationem apostolicam quomodolibet, & in corpore juris amplissimam inducerent, habentibus tam in dicta Curia, quam extra eam, & etiam in aliquo ex mensibus dictæ Sedi

Sedi per constitutiones apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ regulas, aut literas alternativarum, reservatis, seu locorum Ordinariis, etiam Cardinalatus honore fulgen. per easdem Constitutiones, seu Regulas, aut literas, vel juxta concordata, aut alia personalia indulta concessis, & imposterum concedendis, aut etiam jure ordinario, aut aliàs quomodolibet competentibus, & competituris pro tempore vacare contigerit, etiamsi dispositioni apostolicæ specialiter, aut ex præsentis, vel aliis personis, & causis generaliter reservata, vel affecta fuerint, & super eis inter aliquos lis in petitorio, vel possessorio pendeat indecisa, per locorum Ordinarios, seu eorum Officiales pro tempore existentes ad præsentationem hujusmodi instituen. itidem perpetuo eadem auctoritate nostra reserves, concedas, & assignes: ac juspatronatus, & præsentandi hujusmodi laicorum, Nobilium, & Illustrium existere, necnon Henrico Duci, & Principi, ac successoribus præsentis futuris Patronis non ex privilegio apostolico sed ex vera primæva reali, actuali, plena, integra, & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione laicali ex bonis mere laicalibus, & patrimonialibus dumtaxat competere, illudque vim, effectum, naturam, essentiam, & qualitatem jurispatronatus laicorum obtinere, ac Henrico Duci, & Principi, & aliis futuris Patronis prædictis suffragari debere in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia etiam quoad omnes juris, & facti effectus, perinde ac si eis, & illorum singulis ratione veræ, realis, actualis, plenæ, & integræ fundationis, & perpetuæ dotationis per eos ex propriis, & mere laicalibus, & patrimonialibus bonis dumtaxat a principio acquisitum, & concessum fuisset, ac ut tale sub quacumque derogatione nullatenus compræhendi, nec illi ullo unquam tempore etiam prætextu jurispatronatus ex privilegio apostolico, vel consuetudine acquisiti, aut cujuscumque litis pendentiæ, seu permutationis, vel ex alia causa quantumvis legitima, & urgenti derogari, aut derogatum censeri posse, neque debere, nisi Henrici Ducis, & Principis, ac Patronorum pro tempore existentium expressus ad id accesserit assensus, & aliter factas derogationes, necnon collationes, provisiones, & quasvis alias dispositiones de Canonicatibus, & Præbendis, ac aliis Beneficiis prædictis, sive iis, ut præfertur, sive aliis quibusvis modis, etiam apud Sedem eamdem pro tempore vacan. absque præsentatione, vel expresso consensu Patronorum pro tempore existentium prædictorum cum speciali, & expressa derogatione Jurispatronatus hujusmodi pro tempore facien., processusque desuper habendos, ac inde sequenda quæcumque nulla, & invalida, nulliusque roboris, vel momenti fore, ac pro nullis, & infectis haberi, & censeri debere, nec jus, aut coloratum titulum possidendi cuique per illa tribui, vel acquiri, minusque præsentes literas ex quocumque capite quantumvis legitimo, & juridico de subreptionis, & obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, vel invalidari, in jus, vel in controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illa quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, vel concedi unquam posse: sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub quibusvis Cancellariæ prædictæ regulis super præmissorum effectum non sortitorum revocatoriis, aliisque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, sedemque prædictam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis compræhendi, vel confundi, sed ab illis semper exceptis, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per Henricum Ducem, & Principem, & successores suos futuros Patronos, necnon Abbatem, & Capitulum, ac Canonicos dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, & Rectorem, & Collegiales ipsius Collegii pro tempore existentes quandocumque eligen. concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernas.

§. 12. Non obstantibus priori voluntate nostra, aliisque præmissis, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, & recolendæ memoriæ Pauli Papæ II., ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, necnon similis memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri, & aliis quibusvis etiam apostolicis, & in synodalibus, & provincialibus, universalibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus: Necnon Monasteriorum, Prioratus, & Ordinis prædictorum Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & ex certa scientia, Obstantia tollit.

ac

ac de apostolicæ potestatis plenitudine etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, nonautem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Aut si aliqui apostolica prædicta, vel quavis alia auctoritate in dicta Collegiata Ecclesia in Canonicos sint recepti, vel ut recipiantur, insistant, seu si super provisionibus sibi faciendis de Canonicatibus, & Præbendis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ speciales, vel aliis Beneficiis ecclesiasticis in illis partibus generales dictæ Sedis, aut Legatorum ejus literas impetrarint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, sed nullum per hoc eis quoad assecutionem Beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibusvis aliis Indulgentiis, & literis apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Dat. die 29. Decem. 1622. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, quarto Kalendas Januarii Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Regi Catholico facultas conceditur conferendi Officia Militaris Ordinis, seu Societatis del Tuison extra Capitulum generale ejusdem Ordinis, seu Societatis.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

GREGORIUS PAPA XV.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Regis Catholici petitio. §. 1. Cum sicut Majestatis tuæ nomine Nobis nuper expositum fuit, pro dispositione locorum, seu Officiorum Ordinis, sive Societatis aurei Velleris del Tuisson vulgo nuncupat. Capitulum ipsius Ordinis, seu Societatis, prout illius statuta, & stabilimenta disponunt, convocare oporteat: Tu vero de locis, seu Officiis hujusmodi extra Capitulum prædictum disponere posse summopere desideres.

Concessio, de qua in rubrica §. 2. Nos Majestati tuæ specialem gratiam facere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tibi, ut de omnibus locis, atque Officiis dicti Ordinis, seu Societatis tam nunc vacan. quam imposterum vacaturis ad tuum beneplacitum, etiam extra Capitulum generale prædictum disponere, & providere libere, & licite valeas, auctoritate apostolica, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, etiamsi in illis caveatur expresse quod illa loca, seu officia extra dictum Capitulum generale conferri non possint, & aliter factæ collationes, & provisiones nullæ sint, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatio contrariorum

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 29. Decemb. 1622. Pontificatus Nostri Anno II. Dat. die 29. Decem. 1622. An.II.

LXXXXII.

Revocatio quarumcumque licentiarum legendi, & tenendi quomodolibet libros prohibitos quibuscumque personis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus concessarum.

Libri autem prohibiti qui sint, vide in Indice desuper edito, de quo supra in const. XCI. Dominici. *Pii IV. Tom. IV. Par. II. fol.* 174.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Apostolatus officium Nobis, nullo licet meritorum suffragio, divina providentia commissum postulat, ut ad ea vigilantiæ nostræ partes propensius intendamus, per quæ religio Catholica, ubi divina gratia illæsa viget, conservetur, & ubi restitutione indiget, restituatur. Exordium.

§. 1. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magno esse sinceræ fidei cultoribus detrimento noscatur, & sicut accepimus, licentiæ libros hujusmodi legendi nimis excreverint: Nos, ut huic malo mature occurratur, & imposterum quam cautissime licentiæ hujusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi Prohibitio tenendi, & legendi libros prohibitos.

falsi dogmatis suspicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis cujuscumque gradus, & conditionis existentibus etiam per literas apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque causa, tam per literas in forma Brevis, quam aliter quomodocumque a Nobis, seu Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu ab habentibus a Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem concessas, earum tenorem præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique in posterum suffragari.

Contravenientibus pœnas imponit.

§.2. Quinimmo libros per licentias hujusmodi permissos legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, constitutionibus apostolicis, & indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatam omnes ligare decernit.

§.3. Decernentes, ut præsentes literæ, postquam in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent, quodque dictis duobus mensibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quanto citius comburere debeat, deferre, quique aliquos similes libros prohibitos habere sciverint, eos denunciare teneantur, neque de cætero similes licentiæ nisi a Congregatione Sancti Officii, quæ singulis hebdomadis coram Nobis haberi solet, concedantur.

Ejusque transumptis fidem dari mandat.

§.4. Ac quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Decem. 1622. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 30. Decembris 1622. Pontificatus Nostri Anno II.

LXXXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Congregationi Matris Dei conceduntur exemptiones omnes, & Privilegia Clericis Regularibus mendicantibus concessa.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

AD uberes, & suaves fructus, quos dilecti filii Rector Generalis, & Clerici Congregationis Matris Dei in militanti Ecclesia, cujus regimini divina disponente Clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipsa Congregatione fructus in dies proventuros esse sperantes, ad ea merito libenter intendimus, per quæ Congregatio ipsa felicioribus in dies proficiat incrementis.

Concessio, de qua in rubrica

§.1. Ut igitur Rector, & Clerici præfati eo ferventius in suo laudabili instituto perseverent, quo majoribus se viderint favoribus, & gratiis munitos, providere volentes, ac singulares Rectoris, & Clericorum præfatorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dilecti filii Josephi Matrai ejusdem Congregationis Rectoris Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationi prædictæ, ejusque Rectori, ac Clericis, aliisque personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, facultatibus, exemptionibus, aliisque gratiis, & indultis tam spiritualibus, quam temporalibus aliis Congregationibus Clericorum Regularium mendicantium (non tamen Societatis Jesu), illorumque superioribus, ac professoribus, necnon Ecclesiis, & locis regularibus quibuscumque, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos quomodolibet concessis, & quibus ipsi, necnon Ecclesiæ, & regularia loca hujusmodi de jure, usu, consuetudine, privilegio, concessione apostolica, seu aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprænensa, nec Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, aut constitutionibus apostolicis repugnent, pari modo non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, perinde ac si illis nominatim, & in specie concessa fuissent, uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus: dictaque privilegia, immunitates, libertates, facultates, exemptiones, gratias, & indulta eis communicamus, illaque ad eos extendimus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Rectori, & Clericis præfatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Clausulæ.

§.2. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non concedendis, ac quibusvis Consti-

stitutionibus, & ordinationibus apostolicis, necnon Congregationum præfatarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Januar. 1623. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 4. Januarii 1623. Pontificatus Nostri Anno II.

XCIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Literarum Cardinalis Ludovisii S. R. E. Camerarii, quibus vigore Pontificii Chirographi facultatem Ferrariensibus tribuit vectigal imponendi super Armentis exteris in Territorio ejusdem Ducatus hibernantibus.

Dilectis filiis Judici, & Magistratui Sapientum Civitatis nostræ Ferrarien.

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium. Sinceræ fidei, & devotionis affectu, quem erga Nos, & Apostolicam Sedem gerere comprobamini, inducimur, ut votis vestris, quantum cum Domino possumus, libenter annuamus.

Card. Ludovisius Comunitati Ferrariæ facultatē concedit vectigal imponendi super pecude in Territorio ejusdem Ducatus hybernante. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecistis, quod dilectus filius noster Ludovicus tituli S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Cardinalis Ludovisius nuncupatus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius noster secundum carnem ex fratre germano Nepos in exequutionem Chirographi manu nostra signati, infra inserti, vobis, ut Gabellam in eodem Chirographo expressam imponere, eamque exigere, seu exigi facere, necnon affictare, arrendare, & appaltare sub certis modo, & forma tunc expressis libere, & licite valeretis, facultatem, & auctoritatem concessit, prout plenius continetur in patentibus ipsius Ludovici Cardinalis Camerarii sub die X. Maii anni proxime præteriti confectis literis tenoris subsequentis videlicet.

Ludovisii Card. Literæ. Ludovicus tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ Presbyter Cardinalis Ludovisius S. R. E. Camerarius. Dilectis Nobis in Christo Perillustribus DD. Judici, & Magistratui Sapientum Illustris Civitatis Ferrariæ salutem in Domino. Vestra erga Sanctissimum D. N. Gregorium Papam XV., & Sanctam Romanam Ecclesiam jamdiu perspecta fides, & devotio merito eumdem Sanctissimum D. N, inducunt, ut petitionibus vestris libenter annuat, ac vos gratiis, & favoribus prosequatur singularibus. Itaque prædictus SS. D. N. supplicationibus vestro nomine Sanctitati suæ porrectis inclinatus, Chirographum ejus propria manu subscriptum Nobis direxit, & præsentari fecit, hujusmodi sub tenore, videlicet.

Reverendissimo Cardinal Camerlengo. Havendo la nostra Città di Ferrara piu volte considerato, siccome ci ha fatto esporre, essere molto maggiore il danno, che universalmente apportano a quello stato li Pastori forastieri con i loro Armenti, di quello è l' utile de particolari per gli affitti de Pascoli, che si cavano, & il tutto essere stato sin hora tollerato con pregiudicio notabile dell'universale, e particolare per non privare li Pastori delle solite commodità, & i particolari del solito emolumento, onde parendole cosa giusta, che simili persone forastiere, che ricevono tanta commodità dalla detta Città si nel vivere per loro stessi, come per svernare i loro armenti, & far esito delle loro mercanzie, come di lana, casci, capretti, agnelli, & simili, debbano anco loro contribuire in qualche ragionevole maniera ad alcune delle opere della Città. Ci ha però fatto supplicare, vogliamo fargli gratia di conceder facoltà al Giudice, e Magistrato de Savii di poter imporre, & riscuotere una Gabella, o impositione dalli Pastori forastieri, che vengono con gli armenti a svernare sul Ferrarese d'un quarto di giulio, cioè di mezzo grosso per ogni capo di bestia minuta, e di tre giulj per ogni capo di bestia grossa, con facoltà di applicare tal emolumento nella detta Città per impiegarlo in pagar debiti, o vero in altra cosa di utile, e bisogno di quella Communità, come si stimerà piu opportuno. Et parendo a noi conveniente, e ragionevole che chi sente il commodo, debba anche in qualche parte sentire l' incommodo, ci siamo contentati condescendere alla instanza fattaci, e farle anco questa grazia oltre molte altre grazie fattele. Però con la presente di nostro motu proprio, certa scienza, & pienezza della potestá apostolica, diamo, & concediamo al Giudice, e Magistrato de savii di detta nostra Città di Ferrara, piena, ampla, & libera facoltà, potestà, & autoritá di imporre una nuova Gabella, o impositione annua di bajocci due, e mezzo sopra ogni capo di bestia minuta, e di tre giulii sopra ogni capo di bestia grossa, che da Pastori forastieri per l' avvenire saranno condotti a svernare, & pascolare nel Ferrarese in qualsivoglia tempo, e stagione, e detta Gabella, o impositione ogni anno in perpetuo esigerla, e riscuoterla da Pastori, e Padroni forestieri di detti bestiami di qualsivoglia stato, grado, e conditione siano, et iam qualificati, & privilegiati liberamente, e licitamente senza incorso di pena alcuna, manu regia secondo è solito a farsi nell esattioni dell altre gabelle di detta Città. Dandole, & concedendole anco facoltá, & autorità di poter affittare, arrendare, & appaltare detta Gabella ad una, o più persone, e per il tempo, prezzo, e risposta annua, che

che si troverà, e nel modo, e forma, che e solito farsi dell' altre Gabelle di detta Città e d' applicare l' emolumento, e risposta, che si caverà da detta gabella alla Communità per impiegarlo in pagar debiti, o in altra cosa d' utile, e bisogno della Città, e secondo sarà giudicato più espediente, & opportuno dal Reverendissimo Cardinal Legato, che pro tempore si ritroverà in Ferrara, e dal Giudice, & Magistrato de Savii sudetti. Et ordiniamo a voi, che sopra le cose predette, e per loro effetto, ed esecutione le ne spediate tutti gl' Ordini, Mandati, Editti, e Bandi, etiam penali, e vostre lettere Patenti, che saranno necessarie, & opportune con tutte quelle clausule, e cautele, che giudicarete esser necessarie, ed espedienti per l' effetto sudetto. Volendo, e decretando, che la presente, e detti Ordini, Mandati, Editti, e Bandi, e lettere Patenti, e quanto da voi sarà fatto, & eseguito in esecuzione della presente vaglino, & habbino il loro effetto, esecuzione, e vigore, ancorche non siano chiamati, & intesi detti Pastori, e Padroni de bestiami, e che contro la presente, e detti Ordini, mandati, Bandi, Editti, e lettere Patenti, e cose contenute in esse, non si possa dire, ne opporre di nullità, obrettione, sorrettione, e difetto della nostra volontà, & intentione, ne d' altro qualsivoglia vitio, ne sotto tali, o altri qualsivoglia pretesti possano essere impugnati, moderati, o revocati, e così, e non altrimente debba essere giudicato, e definito da qualunque Giudice, e con la clausola sublata, e decreto irritante non ostante le cose predette, la Constitutione *in Cœna Domini* solita leggersi nel Giovedì Santo, e qualsivoglia altra Constituzione, & Ordinazioni apostoliche, statuti di Roma, e sue Riforme, e di detta Città di Ferrara, e suo stato, usi, stili, e consuetudini etiam inveterate, e qualunque privilegj, essecutioni, e gratie, che fossero state in qualsivoglia modo concessi a Pastori forastieri sudetti, e Padroni de Bestiami, e tanto la regola *de jure quæsito non tollendo*, e la regola di Cancellaria, e tutte, e singole altre cose, che ostassero, o facessero, o potessero fare in qualunque modo in contrario, a quali tutte, e singole, ancorche avessero clausole insolite, e derogatorie di derogatorie, e per loro derogatione bisognasse farne espressa, specifica, & individua mentione, avendo nondimeno il tenore di essi, e ciascuno di loro per espresse, inserto, e registrato nella presente di parola in parola a sufficienza per questa volta per l' effetto sudetto in tutto, e per tutto specialmente, & espressamente deroghiamo. Dato in Roma nel Nostro Palazzo di S. Pietro questo di 3. di Gennaro 1622.

Gregorius Papa XV.

Nos mandata prædicta ejusdem S.D.N. ut tenemur exequi, debitaque exequutioni demandare, vobisque etiam specialem gratiam facere volentes, de mandato S.D.N. Papæ viva vocis oraculo super hoc Nobis facto, & auctoritate nostri Camerariatus Officii, ac in exequutionem, & vigore præinserti Chirographi, & juxta illius formam, continentiam, & tenorem vobis per illustris DD. Judici, & Magistratui Sapientum dictæ Civitatis Ferrariæ Gabellam in præinserto Chirographo latius enunciatam, & expressam, ac modis, & formis, de quibus, & prout in eo imponendi, eamque libere, & licite, & impune, & absque aliqua pœnarum, & seu censurarum incursu exigendi, & exigi faciendi, illamque affictandi, arrendandi, & appaltandi personæ, seu personis, ac pro pretio, tempore, & responsione annua reperien., & eo modo, & forma quibus solet fieri circa alias Gabellas dictæ illustr. Civitatis, emolumentaque, & responsionem ex præscripta Gabella redigen., & provenien. Communitati ejusdem Civitatis pro solutione, & extinctione æris alieni, & debitorum, seu pro alia re utili, & necessaria dictæ Civitati, & juxta illud quod ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Legato nunc, & pro tempore existen., & a vobis per Illustr. DD. Judice, ac Magistratu Sapientum magis expediens, & opportunum judicatum fuerit, applican., facultatem, auctoritatem, & omnimodam potestatem desuper necessariam, & opportunam concedimus, & impertimur, sicut etiam idem S. D. N. in præinserto Chirographo concessit, & impartitus fuit. Quocirca de mandato, & auctoritate similibus, ac præinserti Chirographi vigore Illustrissimum, & Reverendissimum D. Jacobum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Serram pro eodem S. D. N. Papa, Sanctaque Sede Apostolica in dicta Civitate Ferrariæ, & ejus Ducatu, & statu, & illius tota Provincia de latere Legatum attente in Domino rogamus; ejus vero R. P. D. Vicelegato, cæterisque Officialibus, & Justitiæ Ministris quibuscumque committimus, & mandamus quatenus vobis, dictæque Civitati, & Communitati, dictæque Gabellæ Arrendatoribus, & Appaltatoribus in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant, præsentes nostras, & contenta in dicto Chirographo observent, & exequantur, & per eos, ad quos spectat observari, & exequi mandent, curent, & faciant. Non permittentes contra illius, & illarum formam, & tenorem vos, & dictam Civitatem, & Communitatem a quoquam desuper molestari, & impediri. Non obstantibus omnibus iis, quæ dictus Sanctissimus Dominus Noster in Chirographo prædicto voluit non obstare, cæterisque in contrarium quibuscumque. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camera Apostolica anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo Indictione quinta die decima mensis Maii Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia Papæ XV. Anno Secundi Pro Illustrissimo D. Cardinali Camerario. M. Ant. Card. Gozadinus. O. Girzad.. Ita est Fælix de Totis N. Cameræ Apostolicæ Notarius.

§.2. Nunc autem vos amplioribus favoribus

Card. Ludovisis literas ratas habet Pontifex.

voribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus vestro nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, vobis, ut eamdem Gabellam etiam super quolibet armento, & quolibet pecude extero, quæ toto anni tempore in planitiebus, & agris Ducatus nostri Ferrarien. non degunt, sed ad hibernandum dumtaxat inibi ducuntur cujuscumque illa sint Domini imponere, illamque sic impositam, libere, & licite, ac impune, & absque aliquo pœnarum, vel censurarum ecclesiasticarum incursu exigere, seu exigi facere, eamque affictare, arrendare, appaltare, & de illa disponere, servata aliàs in omnibus, & per omnia Chirographi, & literarum hujusmodi forma, & tenore possitis, & valeatis, apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dicto Chirographo voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 25. Januar. 1623. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 25.Januarii 1623. Pontificatus Nostri Anno II.

XCV.

Revocatio quarumcumque præcedentiarum, seu paternitatum Fratribus Minoribus S. Francisci de Observantia, præter constitutiones Ordinis auctoritate apostolica confirmatas, concessarum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii Nobis divinitus injuncti assidua sollicitudo Nos admonet, ut omni cura, & vigilantia ad ea semper intendamus, per quæ regularium personarum, quæ relicto sæculo, Dei obsequio sese dedicarunt, quieti, felicique statui, ac regularis disciplinæ conservationi consulitur, ut regulares ipsæ personæ juxta regularia suorum Ordinum instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

Revocatio, de qua in rubric.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, ex nimia privilegiorum, prærogativarum, atque exemptionum Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, qui in dicto Ordine aliqua munia obierunt, seu aliàs, tam a Sede Apostolica, quam ab ejusdem Ordinis superioribus concessarum multitudine, non lævia inconvenientia oriantur, in regularis observantiæ, & disciplinæ detrimentum. Nos inconvenientibus hujusmodi, quantum cum Domino possumus obviare cupientes, motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas Paternitates, & Præcedentias, quibusvis dicti Ordinis Fratribus ex privilegio, tam per Sedem Apostolicam, quam dicti Ordinis superiores ex quacumque causa, & sub quibuscumque verborum tenore, & formis quomodolibet concessas, salvis tamen, & in suo robore remanentibus iis, quæ Fratribus prædictis ex dispositione statutorum dicti Ordinis apostolica auctoritate confirmatorum concessa sunt, tenore præsentium revocamus, cassamus, & abrogamus, ac revocatas, cassatas, & abrogatas esse, & fore, nec illas de cætero cuiquam suffragari posse,

Clausula sublata.

§.2. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Clausulæ derogatoriæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationiuus apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 3. Februar. 1623. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 3. Februarii 1623. Pontificatus Nostri Anno II.

XCVI.

Communicatio, & extensio privilegiorum, immunitatum, & exemptionum, gratiarum, indultorum, tam in spiritualibus, quam in temporalibus quibusvis aliis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, per quoscumque Romanos Pontifices concessorum, & in futurum concedendorum ad Sacrum Ordinem Carthusiensem.

De hoc Ordine, & ejus approbatione vide in Const. LXXXVIII. Alex. III. Cum vos. *Tom. II. fol. 446. Et institutionem festivitatis S. Brunonis Confessoris d. Ordinis Institutoris, ac Officii sub ritu semiduplici celebrandi habes hic infra Const. LC. hujus Pontificis.*

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

AD uberes, & suaves fructus, quos dilecti filii Prior generalis, & Monachi Ordinis Carthusiensis in militanti Ecclesia, cujus

cujus regimini divina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, ac uberiores ex ipso Ordine fructus proventuros esse sperantes, ad ea merito libenter intendimus, per quæ Ordo hujusmodi felicioribus in dies proficere valeat incrementis.

Communicatio de qua in Rubrica.

§.1. Ut igitur Prior generalis, & Monaci prædicti eo ferventius in suo laudabili instituto perseverent, quo majoribus se viderint favoribus, & gratiis munitos, providere volentes, ac singulares Prioris generalis, & Monacorum prædictorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Ordini prædicto, illiusque Priori generali, & Monacis, aliisque personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, & indultis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibusvis aliis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, illorumque Superioribus, Abbatibus, Monacis, aliisque Regularibus personis, necnon Ecclesiis, Monasteriis, & regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos quomodolibet concessis, & in futurum concedendis, & quibus ipsi, nec non Ecclesiæ, Monasteria, & regularia loca hujusmodi de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, seu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus compræhensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, aut Constitutionibus Apostolicis non repugnent, pari modo, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, perinde, ac si illis nominatim, & in specie concessa fuissent, uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus, dictaque privilegia, immunitates, exemptiones, gratias, & indulta primodicto Ordini, illiusque Priori generali, & Monachis, aliisque personis, necnon eorum Ecclesiis, Monasteriis, & regularibus locis communicamus, illaque ad eos, & illa extendimus.

Clausulæ præservativæ hujus Constit.

§.2. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac primodicto Ordini, illiusque Priori generali, & Monacis, ac personis hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Clausula sublata.

§.3. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§.4. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non conceden., ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 3. Februar. 1623. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 3. Febr. 1623. Pontificatus Nostri Anno II.

XCVII.

Jubilæi Concessio Christifidelibus Armeniæ, ad quos mittuntur Missionarii Ordinis Prædicatorum.

Ex Regest. in Secret. Brev.

GREGORIUS PAPA XV.

Universis, & singulis præsentes literas inspecturis salutem, & apostolicam benedictionem.

Procemium.

PAstoris æterni, qui pro gregis salute in Ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in Terris, ac inter cæteras gravissimas curas de commissarum Nobis ovium salute assidue cogitantes, ad ea libenter intendimus, per quæ eorum pietas, & devotio, animarumque salus majora suscipere valeant incrementa.

Causæ hujusce Jubilæi indicendi.

§.1. Cum itaque dilecti filii nonnulli Ordinis fratrum Prædicatorum professores in Armeniam, ad fidem Catholicam propagandam, animarumque Christifidelium illarum partium salutem procurandam jussu nostro propediem, benedicente Domino profecturi sint. Nos eorumdem Christifidelium animarum saluti, paterna charitate prospicere cupientes, necnon, ut hac Apostolicæ Sedis gratia invitati, Orationibus, Jejuniis, & aliis piis operibus ferventius intenti existant, Cælestes Ecclesiæ Thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus ibi erogandos duximus.

Concessio indulgentiarum cum præscriptione operum &c.

§.2. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Deus Nobis (licet indignis) contulit, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus earumdem Armeniæ partium, qui tribus diebus, primæ, vel secundæ hebdomadæ post præsentium notitiam, jejunaverint, & expleto Jejunio hujusmodi, prævia Sacramentali Confessione Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & pauperibus aliquam eleemosynam eorum arbitrio erogaverint, nec non die, de quo a dictis Religiosis moniti fuerint, Ecclesiam, seu Ecclesias ad hoc ab Ordinariis locorum designan. devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum remissionem sicut in Anno Jubilæi visitan. certas Ecclesias intra, & extra Urbem concedi consuevit, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Confessariis concessæ facultates.

§.3. Ut autem iidem Christifideles præmissa peragentes hujus pretiosissimi Thesauri participes fieri facilius possint, Religiosis prædictis, & aliis Sacerdotibus Catholicis, & in Communione S. R. E. viventibus, dummodo sint ab Ordinariis approbati, quod ad hunc effectum dumtaxat Christifidelium hujusmodi confessionibus diligenter auditis, illos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis causa latis, vel inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam per literas die Cœnæ Domini legi consuetas, atque alias quascumque Rom. Pont. Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice dumtaxat, absolvere, & liberare. Et insuper vota quæcumque [castitatis, & Religionis exceptis] in alia pia, & salutaria opera, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus, pænitentia salutari, & aliis injungendis, commutare libere, & licite valeant licentiam, & facultatem tribuimus, & impertimur.

Reservatio nonnullarum facultatum.

§.4. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quocumque modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; Neque etiam iis, qui a Nobis, & Sede Apostolica, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, vel interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, vel qui ob violationem interdicti ecclesiastici quovis modo factam, in excommunicationis, vel alias censuras ecclesiasticas inciderint, nisi infra tempus celebrationis hujus Jubilæi satisfecerint, ac mandatis Ecclesiæ paruerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Jussio præsentes publicandi

§.5. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis Religiosis prædictis, atque aliis, ad quos spectat de Ordinarii loci licentia, ut præsentium literarum transumpta per loca, ubi necesse fuerit, publicent, & publicari permittant, & illas publicari curantibus faveant, ac in Domino suffragentur.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obstantibus nostra de non conceden. Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi Indulgentiarum, & facultatum concessiones, nisi de illis expressa mentio, & specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, cæterisque in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut præmissa adimplentes semel tantum hujusmodi Indulgentiam, & peccatorum remissionem consequantur, utque etiam præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 4. Februarii 1623. Pontificatus Nostri Anno II.

Dat. die 4. Februar. 1623 An. II.

XCVIII.

Confraternitatem SS. Benedicti, & Scholasticæ a Paulo V. erectam, erigit in Archiconfraternitatem cum facultate alias Confraternitates aggregandi, illisque Indulgentias, & gratias spirituales communicandi.

Erectionem hujus Confraternitatis factam per Paul. V. habes in Const. CCLIV. Pastoris. *Tom. V. Par. IV. fol.* 197.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

Pias Christifidelium Confraternitates, ad pietatis, & christianæ charitatis opera exercenda, præsertim in Alma Urbe nostra, canonice institutas, ut in eorumdem piorum operum exercitio magis accendantur, & confoveantur, titulis, & gratiis amplioribus libenter decoramus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Confraternitatem a Paul. V. erectam.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus aliàs in Ecclesia Sancti Eustachii de Urbe, una pia

pia utriusque sexus Christifidelium Confraternitas sub S. Benedicti, & S. Scholasticæ invocationibus per fel. rec. Paulum Papam Quintum Prædecessorem nostrum, apostolica auctoritate erecta, & instituta fuerit, ac dilecti filii illius Officiales, & Confratres in quamplurimis pietatis, & caritatis operibus sese exercere consueverint, & in dies magis Deo dante exercere intendant.

Hic Pont. in Archiconfraternitatem erigit.

§.2. Nos Confraternitatem prædictam, quo majora in dies suscipere valeat incrementa, hoc speciali dono illustrare, ac Officiales, & Confratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Confraternitatem prædictam sic, ut præfertur, erectam, & institutam, in Archiconfraternitatem (sine tamen cujusquam præjudicio) apostolica auctoritate, tenore præsentium erigimus, & instituimus, ac imposterum Archiconfraternitatem S. Benedicti, & Sanctæ Scholasticæ nuncupari posse decernimus.

Cum facultate alias Confraternitates aggregandi, ac indulgentias, & gratias spirituales illis communicandi.

§.3. Præterea Officialibus, & Confratribus prædictis nunc, & pro tempore existen., ut quascumque alias Confraternitates ejusdem denominationis, & instituti canonicè erectas aggregare, illisque omnes, & singulas Indulgentias, ac gratias spirituales, eorum Archiconfraternitati hujusmodi dicta apostolica auctoritate concessas, servata tamen forma Constitutionis piæ. mem. Clem. Papæ VIII. Prædecessoris nostri desuper editæ, ac sine cujusquam pariter præjudicio, communicare, libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præfatis facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Febr. 1623. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 4. Febr. 1623. Pontificatus Nostri Anno II.

XCIX.

Institutio festivitatis S. Brunonis Confessoris Fundatoris Ord. Carthusianorum sub semiduplici ritu, die 6. Octobris ubique terrarum celebrandæ, & in Breviario. Missali, & Calendariis imposterum imprimendis apponendæ.

De hujus Ordinis approbatione, & aliis eum concernentibus vide Const. LXXXVIII. Alexandri III. Cum vos *Tom.II. fol.* 446.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Domini nostri Jesu Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices, quamquam immeriti, gerentes in terris, ex injuncto Nobis pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis: Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim vero sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum, & venerationem respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus, in Domino salubriter expedire.

Institutio festivitatis Sancti Brunonis die 6. Octobr. celebrandæ, sub ritu semiduplici.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Bernardi Gazzi Ordinis Carthusien. Procuratoris generalis Nobis humiliter porrectis inclinati. De Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus festum S. Brunonis eiusdem Ordinis Fundatoris die 6. Octobris, qua in cœlum evolavit, in Missali, & Breviario Romano reponi, Officiumque de eo semiduplex ab omnibus ubique fidelibus recitari libere, & licite possit, & valeat, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Deputatio Exequutorum

§.2. Quocirca Ven. Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Ecclesiarum Prælatis in universo terrarum orbe constitutis præcipimus, & mandamus, ut in suis quisque Ecclesiis, Provinciis, & Diœc. præsentes literas solemniter publicari, & ab omnibus ecclesiasticis personis secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omnino observari faciant.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 17. Febr. 1623. An.III.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 17. Febr. 1623. Pontificatus Nostri Anno III.

C.

Suppressio curæ Animarum in Parochiali Ecclesia Sancti Pantaleonis de Urbe, & illius applicatio Ecclesiæ S. Eustachii, ejusque concessio Congregationi Clericorum Regularium pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Urbe.

*Usum perpetuum dictæ Ecclesiæ sine tamen Rectoris pro tempore existentis præjudicio concesserat Paul. V. Cong. Clericorum Secularium Matris Dei injuncto onere erudiendi Scholares, ut in Const.*225. Inter. *Tom.V. Par. IV. fol.*137. *Quæ cum postea renuisset d. opus administrare, ideo idem Paulus erexit aliam Congregationem Clericorum Regularium, cui d. opus commisit, ut in Const. CCLXVIII.* Ad ea *ibid. fol.*226. *quam postea iste Pontifex multis gratiis decoravit, ut in Const. XXXVIII.* In supremo. *ibid. fol.*393.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Regimini universalis Ecclesiæ meritis licet imparibus, disponente Domino, præsidentes, votis illis per quæ Congregationum, & aliorum locorum piorum quorumlibet, præsertim in Alma Urbe nostra studio piorum operum vacantium prospero statui, & opportunæ subventioni, cum divini cultus augumento, ac ipsa spirituali fidelium consolatione valeat salubriter provideri, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Narratur reservatio omnium beneficiorum cum cura, & sine cura vacantiũ & vacaturorũ Sedi Apost. §.1. Dudum siquidem omnia beneficia ecclesiastica cum cura, & sine cura apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in antea vacatura collationi, & dispositioni nostræ reservavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus supra his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et ad præsens Ecclesiæ Sancti Pantaleonis in Regione Parionis de Urbe existentis, vacantis per resignationem a Parocho factam. §.2. Cum itaque postmodum perpetua Vicaria Parochialis Ecclesiæ S. Pantaleonis Regionis Parionis de eadem Urbe, cujus dum pro tempore vacat, nominatio personæ idoneæ ad dilectos filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ S. Eustachii de dicta Urbe, cujus mensæ Capitulari ipsa Ecclesia S. Pantaleonis perpetuo unita existit, expectare dignoscitur; per liberam resignationem dilecti filii Alexandri Lutii nuper dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis perpetui Vicarii, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus nostris sponte factam, & per Nos admissam, apud Sedem eamdem vacaverit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter Nos hac vice disponere potuit, sive possit, reservatione, & decreto obsistentibus supradictis.

Cujus Ecclesiæ usum, jam antea concesserat Paul. V. Cler. Regul. Matris Dei pro Scholariũ commoditate §.3. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Præpositi generalis, & Clericorum Congreg. Matris Dei nuncupatæ de d. Urbe, petitio continebat, quod d. Ecclesia S. Pantaleonis in regione Scholarum Piarum in eadem Urbe dudum institutarum, sita sit, proinde quod aliàs fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster Præpositi, & Clericorum hujusmodi, quibus cura, & administratio dictarum Scholarum jam antea ab ipso Prædecessore perpetuo commissa, & demandata fuerat, ac Scholarium easdem scholas frequentantium commodis, & opportunitatibus, quo piis eorum exercitiis faciliùs vacare possent, providere volens, perpetuum usum ipsius Ecclesiæ S. Pantaleonis Præposito, & Clericis prædictis concesserit, & assignaverit, prout in suis literis desuper in forma Brevis confectis plenius continetur.

In quà tamen ob curæ animarum exercitium varia, & non modica oriuntur impedimenta, præsertim in exercitiis spiritualibus ipsorum Clericorum. §.4. Præpositus vero, & Clerici prædicti ipsa Ecclesia S. Pantaleonis ratione curæ animarum, quæ illi incumbit, & ibi exercetur, & prout eorum, & Scholarium prædictorum necessitas exigit, minime uti possint, & ex hujusmodi curæ exercitio varia passim impedimenta, & incommoda, præsertim in exercitiis eorum spiritualibus obeundis, pati, & experiri soleant.

Quæ ut tollãtur §.5. Si igitur dicta Vicaria, cujus fructus, & proventus in portione sexaginta scutorum monetæ per Capitulum, & Canonicos prædictos annuatim persolvi solita, ultra emolumenta ratione exercitii curæ, & administrationis Sacramentorum provenientia consistunt, perpetuo supprimeretur, & extingueretur, ac ab ipsa Ecclesia S. Pantaleonis omnimoda animarum hujusmodi cura abdicaretur, sicque abdicata ad prædictam Ecclesiam S. Eustachii, quæ etiam Parochialis existit, in ea modo, & forma inferius expressis exercenda, trasferretur, alia fierent, quæ sequuntur: procul dubio incommoda, & impedimenta hujusmodi opportuna, & salubri ratione magno Scholarum, & Congregationis prædictarum bono tollerentur, & cura animarum prædictarum nullatenus negligeretur, sed æque bene, vel etiam melius, & fructuosius quam antea exerceretur, divinusque cultus inde in dicta Ecclesia S. Pantaleonis non modicum augeretur;

Dicti Clerici Reg. PP. supplicant pro Parochiæ suppressione §.6. Quare pro parte Præpositi, & Clericorum prædictorum asserentium fructus, redditus, & proventus d. Vicariæ quinquaginta ducatorum auri de Camera, secundum communem æstimationem, valorem annuum non excedere. Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis usum eidem Congregationi concedere, & assignare, aliisque in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Qui petitis annuit; §.7. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem, secundum æstimationem prædictam, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, idemque observaretur in quibusvis applicationibus de quibusvis fructibus, & bonis Ecclesiasticis, quique divini cultus augumentum

mentum, & propagationem sinceris exoptamus affectibus: ipsum Præpositum, ac Congregationis hujusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Vicariam prædictã, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumque personæ, seu per similem resignationem dicti Alexandri, vel cujusvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam, aut constitutionem piæ mem. Joannis Papæ XXII. etiam Prædecessoris nostri, quæ incipit, *Execrabilis*, vel assecutionem alterius beneficii ecclesiastici, quavis auctoritate collati vacet, etiam si tanto tempore vacaverit, quod illius collatio, juxta Laterani Statuta Concilii, est ad Sedem prædictam devoluta legitime, ipsaque Vicaria dispositioni apostolicæ specialiter, vel aliàs generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendi indecisa, dummodo illius dispositio ad Nos hac vice pertineat, illiusque, ac in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis perpetui Vicarii titulum, & denominationes apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo supprimimus, & extinguimus.

Curamque ipsam applicat Ecclesiæ S. Eustachii.

§.8. Illisque sic suppressis, & extinctis, ab eadem Ecclesia S. Pantaleonis omnimodam animarum illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia universa, & illorum exercitium etiam perpetuo applicamus, ac illa omnia etiam, una cum utriusque sexus Parochianis prædictis ad dictam Ecclesiam S. Eustachii in ea, ut infra exercenda, & obeunda, similiter perpetuo transferimus.

Et Ecclesiam S. Pantaleonis cum illius ædibus Parochialibus d. Congregationi cõcedit.

§.9. Dictam autem Ecclesiam S. Pantaleonis sic ab hujusmodi cura, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis parochialibus liberam, & exemptam, illiusque ædes, seu stantias Parochiales pro dicti Vicarii habitatione destinatas, & eidem contiguas, & coherentes, quoad liberum, & perpetuum illarum usum dumtaxat, dictæ Congregationi, ita quod liceat illius Præposito, & Clericis, nunc, & pro tempore existentibus corporalem, realem, & actualem possessionem, quoad usum hujusmodi tantum per se, vel alium, seu alios eorum, seu prædictæ Congregationis nomine propria auctoritate ex nunc appræhendere, & appræhensam perpetuo retinere, Vicarii dictæ Urbis, vel alterius cujusvis licentia minime requisita.

Cum facultate ibidem sacra faciendi, ac alia omnia secundum ejusdem Congregat. institutum.

§.10. Necnon in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis Missas, aliaque divina officia quæcumque celebrare, & decantare, ac spiritualia exercitia per Clericos ipsius Congregationis fieri solita similiter facere, & aliàs eidem in divinis ex instituto ejusdem Congreg. deservire auctoritate, & tenore præmissis pariter perpetuo concedimus, & assignamus.

Necnon restaurandi, ac etiam de novo a fundamentis construendis.

§.11. Et insuper pro felici, prosperaque omnium præmissorum exequutione, directione, & complemento, quod Præpositus, & Clerici dictæ Congregationis nunc, & pro tempore existentes, dictam Ecclesiam S. Pantaleonis quandocumque, & quotiescumque voluerint, & illis benevisum fuerit pro libera, & absoluta eorum voluntate, & arbitrio instaurare, reparare, accommodare, ampliare, ac in quamcumque aliam formam immutare, & etiam de novo a fundamentis construere libere, & licite valeant.

Cum obligatione solvendi quotannis 20. libras ceræ, & 12. sc. Ecclesiæ Sancti Eustachii.

§.12. In signum tamen recognitionis præsentis concessionis quot annis in perpetuum Capitulo, & Canonicis prædictis in die festo S. Eustachii viginti libras ceræ Venetæ, & duodecim scuta monetæ solvere.

Provisio circa curæ animarũ exercitiũ Capitulo, & Canonicis S. Eustachii demandatur.

§.13. Vicarius autem perpetuus dictæ Ecclesiæ S. Eustachii nunc, & pro tempore existens, curam animarum dictorum Parochianorum, officiaque, & onera sic translata exercere, & obire; Capitulum vero, & Canonici prædicti illi de coadjutore idoneo, & ad curam animarum exercendam ab ipso Urbis præfatæ Vicario examinato, & approbato, qui ad nutum eorumdem Capituli, & Canonicorum ammovibilis sit, ipsumque Vicarium perpetuum Ecclesiæ Sancti Eustachii in exercitio curæ animarum illi incumbentis, & præsertim in casibus animas Parochianorum infra limites, ubi de præsenti Parochia Sancti Pantaleonis dictæ Ecclesiæ existit pro tempore habitantium concernentibus, coadjuvet, providere teneantur.

Calices, & alia supellectilia Sacristiæ S. Pantaleonis reservantur Capitulo, & Canonicis S. Eustachii.

§.14. Omniaque paramenta, calices, & alia suppellectilia ad Sacristiam ejusdem Ecclesiæ S. Pantaleonis pertinentia Capitulo, & Canonicis cedere, & eisdem post dicti Alexandri ab ipsa Ecclesia Sancti Pantaleonis discessum consignare, ac prædicta portio annua sexaginta scutorum monetæ Vicario perpetuo dictæ Ecclesiæ S. Pantaleonis, ut præfertur solvi, & omnes aliæ expensæ per dictos Capitulum, & Canonicos in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis quomodocumque fieri solitæ penitus, & omnino cessare, illæque ad liberam dispositionem eorumdem Capituli, & Canonicorum, tamquam proprii, & peculiares eorum redditus remanere debeant.

Canonicis, ut possint Clericorum officiis interesse, & assistere facultas tribuitur.

§.15. Et quotiescumque Capitulum, & Canonici prædicti in die festo ipsius S. Pantaleonis, primis Vesperis, & Missæ solemni in dicta Ecclesia S. Pantaleonis decantandis, ut illis mos est, intervenerint, Clerici dictæ Congregationis pro tempore existentes illos honorifice recipere, & tamquam Dominos recognoscere teneantur.

Jurisdictioque & dominium d. Ecclesiæ S. Pantaleonis cum suis juri-

§.16. Præterea dominium, & jurisdictionem dictæ Ecclesiæ Sancti Pantaleonis ad præsens dicti Capitulum, & Canonici habent eisdem Capitulo, & Canonicis, etiam una cum omnibus redditibus, proventibus, & emolumentis, quæ dictus Alexander in ea

bus ipsis Canonicis reservatur.

ea tamquam perpetuus Vicarius ipsius Ecclesiæ S. Pantaleonis percipit, & aliis juribus quibuscumque præsentibus, & futuris quæ ad ipsos Capitulum, & Canonicos expectant firme, & continuate remanere censeantur.

Ecclesia si de novo ædificabitur, quomodo debeat fieri

§.17. Et si dictam Ecclesiam S. Pantaleonis in toto, vel parte fabricare contigerit, etiam si facies ejus non immutetur, in ea tamen insignia, & arma S. Eustachii in lapide marmoreo collocari.

§.18. Et Reliquiæ, quæ de præsenti in dicta Ecclesia S. Pantaleonis reperiuntur, apud eamdem de cætero remanere, & in ea bene, & decenter sub duabus clavibus, quarum unam Clerici dictæ Congregationis, alteram vero Capitulum, & Canonici prædicti habeant, custodire, & asservare, piaque, & devota consuetudo præbendi aquam bibendam, in quam Reliquiæ ejusdem Sancti Pantaleonis remissæ sint, in ipsa Ecclesia Sancti Pantaleonis hucusque recepta, etiam imposterum in eamdem retineri, & servari.

Expensas vero pro conservationæ dictæ Ecclesiæ ad dd. Clericos omnimode pertinere declarat.

§.19. Omnes vero, & singulæ expensæ, quas, tam in aptando dictam Ecclesiam Sancti Pantaleonis, quam in tectorum, murorum, statutorum, elatere, & silice pavimentorum manutentione, & aliàs circa dictam Ecclesiam S. Pantaleonis, fieri contigerit, ad dictam Congregationem in omnibus, & per omnia pertinere debeant, illiusque Præpositus, & Clerici nunc, & pro tempore existentes, neque ob id, neque ex causa contributionis, vel quarumcumque aliarum impensarum, quas in paramentis, platenis, calicibus, linteanibus, cera, oleo, & quibusvis aliis rebus pro usu, & servitio d. Ecclesiæ S. Pantaleonis necessariis, & decentibus subire opus fuerit, aliquid a Capitulo, & Canonicis prædictis pretendere.

Cum prohibitione situm, aut Cappellas alicui quomodolibet concedendi sine dictorum Canonicorum consensu.

§.20. Minusque cuiquam ullum situm, aut locum quantumvis minimum ejusdem Ecclesiæ S. Pantaleonis, aut Cappellas, vel Altaria in illa existentia Confraternitatibus, seu Congregationibus, aut quibuscum que aliis sine dictorum Capituli, & Canonicorum licentia concedere, nec quidquam aliud, quod ullo umquam tempore jurisdictioni, & directo dominio Capituli, & Canonicorum prædictorum, directe, vel indirecte præjudicare, vel obesse possit, facere queant, & si quid tale fecerint, id nullum, & invalidum esse censeatur eo ipso, dictique Capitulum, & Canonici illud propria auctoritate revocare possint, & Cappellæ, quæ in ipsa Ecclesia S. Pantaleonis fundatæ reperiuntur, sive sint de jure patronatus, sive non sint, in primævis earum juribus remanere, & dispositioni Ordinariæ subjacere.

Sepulturarũ, & sepeliendorum modus, & jus decernit.

§.21. Eisdemque Capitulo, & Canonicis jus seppelliendi mortuos in dicta Ecclesia S. Pantaleonis competere debeat, dicta vero Congregatio, illiusque Præpositus, & Clerici pro tempore existentes ibidem suas sepulturas habere, in eisque corpora, tam suorum pro tempore defunctorum, quam aliorum, qui ibi ex particulari devotione condi voluerint, sepulchra facere, & lapides cum scriptionibus hujusmodi tantum super imponere valeant, & similiter, qui jus sepulturarum in dicta Ecclesia Sancti Pantaleonis habent, illud eis reservatum, & salvum esse censeatur.

§.22. Et si Congregatio, illiusque Præpositus, & Clerici præfati a dicta Ecclesia Sancti Pantaleonis recesserint, illaque ex quacumque causa reliquerint, tunc, & eo casu, illa etiam quoad usum etiam una cum omnibus fabricis, & structuris, ac ornamentis in ea factis mensæ Capitulari præfatæ, ut prius, unita, & incorporata sit, & esse censeatur; ac Congregatio, illiusque Præpositus, & Clerici præfati ratione illorum quidquam prætendere, vel petere non possint, itidem perpetuo statuimus, & ordinamus.

§.23. Decernentes, præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque præfatam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis, compræhendi, vel confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per Præpositum, & Clericos dictæ Congregationis pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessa esse, & fore, eisdemque perpetuo suffragari.

Clausulæ præservativæ hujus Constit.

§.24. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.25. Non obstantibus Lateranen. Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a Jure permissis, fieri prohibentis, aliisque quibusvis Apostolicis, nec non in synodalibus, provincialibusque, & universalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, si in aliquo obstent, Vicariæ perpetuæ per præsentes suppressæ, & extinctæ erectione, & institutione, aliàs per recolendæ mem. Pium Papam V. similiter Prædecessorem nostrum Motu proprio factis, ac dictæ Ecclesiæ Sancti Pantaleonis fundatione, & dotatione, illiusque, ac dictæ Ecclesiæ S. Eustachii juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum

§.26. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis,

Sanctio pœnalis.

tionis, suppressionis, extinctionis, abdicationis, translationis, concessionis, assignationis, statuti, ordinationis, decretorum, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 23. Febr. 1723. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexagesimo secundo, septimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno III.

Concessio usus perpetui dictæ Ecclesiæ facta per Paulum V. Congregationi Clericorum Secularium B. Mariæ.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. CHristifidelium quorumlibet præsertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium votis, quæ ad promovendam, excitandamque eorum, & aliorum fidelium devotionem pertinere dignoscuntur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

De mandavit curam dictorũ Scholarium Congr. Matris Dei. §.1. Cum itaque Nos nuper curam, regimen, & administrationem in Urbe erectarum Piarum Scholarum dilectis filiis Præposito, & Clericis Congregationis Matris Dei nuncupatæ, apostolica auctoritate perpetuo commiserimus, & demandaverimus, prout in nostris inde confectis in simili forma Brevis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Eidemque modo concedit perpetuũ usum Ecclesiæ S. Pantaleonis sine præjudicio illius Rectoris. §.2. Nos, ut Præpositus, & Clerici, ac dictarum Scholarum Scholares piis eorum exercitiis, suo tempore faciendis, melius, & facilius vacare possint, providere volentes, supplicationibus dilecti filii Alexandri Bernardini dictæ Congregationis Præpositi generalis, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati: perpetuum usum Ecclesiæ Parochialis S. Pantaleonis, quæ e regione dictarum Scholarum Piarum in Urbe existit, Præposito, & Clericis prædictis, sine tamen moderni, & pro tempore existentis dictæ Ecclesiæ Rectoris, ac cujusquam præjudicio, & dummodo ad id dilecti filii nostri Odoardi Sancti Eustachii Diaconi Cardinalis Farnesii nuncupati expressus accedat assensus, dicta auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, & assignamus.

Super his molestari prohibet. §.3. Decernentes, Præpositum, & Clericos prædictos, desuper a quocumque, quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari nullatenus posse.

Contrariisq; derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 23. Junii 1614. An.X. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Junii 1614. Pontificatus Nostri Anno X.

CI.

Contra Maleficos, & Sortilegos cum Diabolo pactum facientes, a fideque apostatando alios lædentes.

De hac materia habes Const. I. Innocentii Octavi Summis. *Tom. III. Par. II. fol.* 191. *Leon. X. Const. XLVIII.* Honestis. *ibid. fol.* 499. *Hadriani VI. Const. VI.* Dudum *Tom. IV. Par. I. fol.* 16. *Sixti V. Const. XXVI.* Cœli. *Tom. IV. Par. IV. fol.* 176.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnipotentis Dei Salvatoris nostri, qui, ut hominem a laqueis Diaboli liberare, Crucẽ subire dignatus est, vices, quamquam immeriti, gerentes in terrris, in id summo studio, juxta creditum Nobis desuper apostolicæ servitutis officium, incumbimus, ut gregem dominicum, inæstimabili pretio redemptum, adversus Sathanæ fraudes defendamus, ejusdem officii partes desuper interponendo, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Exordium.

§.1. Sane nonnulli suæ conditionis obliti, & solemnis sponsionis ab iis factæ, cum in Christi gregem per sacrum regenerationis lavacrum adsciti fuerunt, Sathanæ, cui renunciarunt, artibus, maleficiis, superstitionibus, ac nefariis inventis operam dare non verentur, quinimo magistrum imitantes, qui capitali odio, quo humanum genus prosequitur, hominibus insidiari numquam cessat, proximum variis modis lædere, animas vero suas perdere non timent. Maleficos, & Sortilegos, de quibus in rubrica, detestatur.

§.2. Quapropter, ut tam exitiosa scelera a Christifidelibus arceantur, gravioribus pœnis vindicanda duximus. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium decernimus, præcipimus, & mandamus, ut constito, quod aliquis pactum cum Diabolo fecerit, & a fide apostatando, maleficiis, sive sortilegiis unam, seu plures personas ita læserit, ut ex maleficio, vel sortilegio mors sequuta sit, etiam pro primo lapsu, Curiæ seculari tradatur, debitis pœnis puniendus; Qui vero similiter apostatando, pactum cum Diabolo, ut præfertur, fecerit, & maleficium, seu sortilegium commiserit, ex quo licet mors sequta non sit, infirmitas tamen, divortia, impotentia generandi, sive animalibus, frugibus, vel aliis fructibus damnum notabile provenerit, muro claudi, sive perpetuis carceribus, in Sancto Inquisitionis officio, ubi illud existit, fabricandis, mancipari debeat. Gravissimas eis pœnas infligit.

§.3. Qui vero similium delinquentium notitiam habuerint, eos Episcopo, sive Inquisitori denunciare teneantur. Delinquentes istas Episcopo, vel inquisitori denunciari mandat.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria tollit.

Transumptis credi jubet.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Hanc legem in Urbe publicatam omnes ubique ligare declarat.

§.6. Quodque eædem præsentes, postquam in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranen., ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. die 20. Martii 1623. An.III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 20. Martii 1623. Pontificatus Nostri Anno III.

CII.

Abdicatio curæ Animarum a Parochiali Ecclesia Sancti Andreæ de Funariis de Urbe, ac ejus translatio ad Parochialem Ecclesiam Sancti Nicolai similiter de Funariis, seu alteram viciniorem Ecclesiam; ejusque concessio Confraternitati Sculptorum, & Lapicidarum, sub invocatione Sanctorum Quatuor Coronatorum in Urbe olim institutæ.

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Regimini universalis Ecclesiæ, meritis licet imparibus, disponente Domino, præsidentes, votis illis, per quæ Confraternitatum, & aliorum piorum locorum quorumlibet prospero statui, & opportunæ obventioni, cum divini cultus augmento, ac Christifidelium spirituali consolatione valeat salubriter provideri, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Pont. reservavit sibi omnia beneficia cum cura, & sine cura vacantia, & vacatura.

§.1. Dudum siquidem omnia beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in antea vacatura, collationi, & dispositioni nostræ reservavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Modo Ecclesia Parochialis S. Andreæ de Funariis ab ejusdem Rectore libere resignata fuit Pont.

§.2. Cum itaque postmodum Parochialis Ecclesia Sancti Andreæ de Funariis nuncupata de Urbe, quæ ab Ecclesia S. Marci de eadem Urbe, tamquam ejus matrice dependet, per liberam resignationem dilecti filii Pompilii Sylvestri Presbyteri perpetui beneficiati in Ecclesia Senen., & nuper primodictæ Ecclesiæ Rectoris de illa, quam tunc obtinebat, in manibus nostris sponte factam, & per Nos admissam apud Sedem eamdem vacaverit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter Nos, hac vice disponere potuerit, sive possit, reservatione, & decreto obsistentibus supradictis.

Ac Confratres SS. Quatuor Coronatorum asserunt habere unā Ecclesiam angustam prope Monasterium Monialiū S an. ctor. Quatuor Coronatorum pro eorū functionibus obeundis incommodam.

§.3. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Gubernatoris, & Confratrum Confraternitatis Sanctorum Quatuor Coronatorum de dicta Urbe petitio continebat, quod primodicta Ecclesia fonte baptismali careat, & in suis structuris, & ædificiis satis angusta, curaque animarum illi incumbens exigua erat, & ad circumvicinas Ecclesias transferri, & ab illius Rectoribus pro tempore existentibus commode exerceri possit, Gubernator vero, & Confratres prædictæ Confraternitatis ex Sculptoribus, & Lapicidis coaggregatis unicam Ecclesiam, seu Cappellam dumtaxat pro omnibus eorum functionibus obeundis habeant, ipsaque Ecclesia, seu Cappella in suis structuris etiam angusta existat, ac Monasterio Monialium Sanctorum Quatuor Coronatorum adjaceat, ipsique Confratres commode ad illam proter illius distantiam, tum devotionis causa, tum etiam pro negotiis eorum pertractan. accedere nequeant.

Aliamque Ecclesiam S. Leonardi eis alias concessā fuisse eamdemq; demolitam, ac palatio de Patritiis incorporatam reperiri

§.4. Et alia Ecclesia S. Leonardi de eadem Urbe dictæ Confraternitati aliàs concessa, prævia illius profanatione demolita, & palatio dilecti filii nostri magistri Constantii Patritii Cameræ Apostolicæ Thesaurarii incorporata reperiatur.

Necnon velle alteram Eccl. d. S. Leonardi nomini dedicare ex quodam pecuniarum summa, ut hic

§.5. Ipsique Gubernator, & Confratres certam pecuniarum summam pro pretio dictæ Ecclesiæ S. Leonardi in alterius Ecclesia divo Leonardo dicatæ, seu dicandæ acquisitionem convertendam receperint, seu recipere debeant. Si igitur primo dicta Ecclesia Gubernatori, & Confratribus prædictis, ut infra, concederetur, curaque animarum hujusmodi transferretur, ex hoc procul dubio, ejusdem Confraternitatis commodis, & utilitatibus, ac primo dictæ Ecclesiæ ornatui, divinique cultus in ea augmento opportuna ratione consuleretur, nec Parochiani illius quicquam detrimenti paterentur.

Quare supplicārunt Pontif. ut d. Ecclesiā S. Andreæ ipsis Confratribus concedere, & ex fructibus unum simplex beneficium instituere, & alia opportuna providere dignetur.

§.6. Quare pro parte Gubernatoris, & Confratrum prædictorum asserentium fructus, redditus, & proventus primodictæ Ecclesiæ, super quibus pensio annua 92. ducatorum auri de Camera dilecto filio Joanni Margarino Clerico Romano, illam annuatim percipienti, apostolica auctoritate reservata reperitur, centum, & sexaginta ducatorum similium, secundum communem æstimationem, valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus primodictam Ecclesiam eidem Confraternitati concedere, & assignare, ac unum perpetuum simplex beneficium ecclesiasticum, ut infra, erigere, & instituere, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate apostol. dignaremur.

Qui modo ab ea Ecclesia animarum curam, proventus, nec non onera omnia, & alia jura separat, ac dismembrat.

§.7. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundum æstimationem præfatam etiam beneficii, cui alia uniri peteretur, alioquin unio non valeret: qui-

quique divini cultus augmentum, & propagationem sinceris exoptamus affectibus, ipsum Gubernatorem, ac Confraternitatis hujusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, primodictam Ecclesiam sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumq; persona, seu per similem resignationem dicti Pompilii, vel cujusvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam, aut Constitutionem fel. rec. Joannis Papæ Vigesimisecundi Prædecessoris nostri, quæ incipit, *Execrabilis*, vel assequtionem alterius Beneficii Ecclesiastici quavis auctoritate collati vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranen. statuta Concilii ad Sedem prædictam legitime devoluta, ac primodicta Ecclesia dispositioni apostolicæ specialiter, vel aliàs generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo ejus dispositio ad Nos hac vice pertineat, omnimodam illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia universa, & illorum exercitium, necnon omnia, & singula illius proprietates, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque in quibusvis rebus consistentia, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo abdicamus, separamus, ac dismembramus.

Et animarum curam ad Ecclesiam S. Nicolai de Funariis, si acceptare eam voluerit ipsius Rector, alias ad viciniorem Ecclesiam cũ suis juribus Parochialibus consuetis trãsfert.

§.8. Necnon curam ipsam, jura, officia, & onera, illorumque exercitium hujusmodi ad Ecclesiam Sancti Nicolai de Funariis etiam nuncupatam primodictæ viciniorem, quatenus vero dilectus filius modernus Rector dictæ Ecclesiæ Sancti Nicolai curam hujusmodi acceptare nolit, ad aliam similiter prædictæ Ecclesiæ Sancti Andreæ viciniorem, cujus Rector curam hujusmodi acceptare contentus sit, ita quod Parochiani primodictæ Ecclesiæ nunc, & pro tempore existentes ad præfatam Sancti Nicolai, seu aliam Ecclesiam, ad quam cura hujusmodi transferri contigerit, tamquam propriam eorum Parochialem Ecclesiam pro Missis, & aliis divinis officiis audiendis, ac Sacramentis Ecclesiasticis percipiendis, tamquam veri, certi, & indubitati illius Parochiani accedere, ac illius Rectorem uti verum, & proprium Parochum, & animarum suarum pastorem recognoscere, & observare, illique debitam obedientiam, & reverentiam exhibere, necnon jura Parochialia solita, & consueta præstare debeant, & teneantur, dummodo ipsius Ecclesiæ Sancti Nicolai, seu alterius in ejus reservationem vicinioris primodictæ Ecclesiæ Parochi, & dilectorum filiorum modernorum primodictæ Ecclesiæ Parochianorum ad id accedat assensus, dicta auctoritate, earumdem tenore præsentium, perpetuo transferimus, cum ipsa Ecclesia S. Andreæ nomen, titulum, & denominationem, ac essentiam Parochialis Ecclesiæ Sancti Andreæ, illiusque Rectoris similiter perpetuo supprimimus, & extinguimus.

Prædictamq; Eccl. S. Andreæ sic ab omnibus liberam cum Sanctorum reliquiis, ac universa tam sacra, quam profana suppellectili, necnon domo rectorali ipso Rectore vita functo eidem Confraternit. concedit.

§.9. Et insuper ipsam Ecclesiam Sancti Andreæ sic ab hujusmodi cura, & officiis, juribus, & exercitiis Parochialibus liberam, & exemptam, ac sine bonis, & fructibus remanentem cum Sanctorum, & quibuscumque aliis reliquiis, ac omnibus, & singulis paramentis, & ornamentis, calicibus, Crucibus, candelabris, campanis, libris, universaque sacra, & profana supellectili, ex auro, & argento, & aliis rebus quibuscumque in primodicta Ecclesia ad præsens existen., ex nunc prout postquam dictus Pompilius fuerit vita functus, Domo, Cameris Rectoralibus, & horto, & arca in ea existente, ex quibus, si locarentur, octo ducati pares, vel circa, ut accepimus, annuatim perciperentur, prædictæ Confraternitati pro illius Ecclesia ad instar aliarum dictæ Urbis Confraternitatum regenda, & administranda, ita quod liceat Gubernatori, & Confratribus prædictis pro tempore existen. primodictæ Ecclesiæ ædium, & supellectilis hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel per alium, seu alios eorum, & dictæ Confraternitatis nomine propria auctoritate appræhendere, & appræhensam perpetuo retinere.

In signum vero Eccl. Sancti Leonardi demolitę mãdat, ut in Icone Altaris majoris Ecclesiæ S. Andreæ istorum SS. Imagines apponantur.

§.10. Ac in signum demolitæ Ecclesiæ Sancti Leonardi hujusmodi, ac in satisfactionem obligationis, aliam sub invocatione ejusdem S. Leonardi Ecclesiam ex pretio ipsius Ecclesiæ demolitæ recuperando Iconem Altaris majoris Ecclesiæ Sancti Andreæ Imagines Sancti Andreæ, & Sancti Leonardi patronorum collocare, Vicarii Urbis, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita.

Nec non solvant annuum censum redimibilem ut hic.

§.11. Ipsique Gubernator, & Confratres censum annuum, & redimibilem 200. scutorum in summa principali, redditus autem annui 11. scutorum monetæ Romanæ super bonis primodictæ Ecclesiæ eadem auctoritate creatum, & impositum ex pecuniis redactis, seu redigendis ex pretio demolitæ Ecclesiæ hujusmodi redimere, & extinguere, ac fructus hactenus decursos, & non solutos ad summam 30. scutorum parium, vel circa ascendentes solvere debeant, & teneantur, itidem perpetuo concedimus, & assignamus.

Modo unum simplex Beneficium in dicta Ecclesia S. Andr., ac sub ejusdem Sancti denominatione erigit, & instituit.

§.12. Cæterum in primodicta Ecclesia unum perpetuum simplex, & personalem residentiam non requirens Beneficium Ecclesiasticum sub invocatione ejusdem Sancti Andreæ pro uno clerico, seu presbytero seculari futuro in primodicta Ecclesia perpetuo beneficiato eisdem auctoritate, & tenore sine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & instituimus.

Dotemque congruã assignat.

§.13. Illique sic erecto, & instituto pro congrua, & competenti ejus dote, & illud pro

pro tempore obtinentis sustentatione omnia, & singula primodictæ Ecclesiæ fructus, redditus, proventus, bona, & alia emolumenta quæcumque, (non tamen ex exercitio curæ animarum, quæ pro tempore existentem Ecclesiæ primodictæ Ecclesiæ viciniorís, ad quam animarum curam prædictam transferri contigerit, Rectorem, seu superiorem pro cura sic transferenda spectare debeant, provenientia, & exceptis domo, & cameris Rectoralibus prædictis, quæ sub hujusmodi applicatione compræhendi non debeant, prævia illorum a primodicta Ecclesia, quatenus opus sit, dismembratione) auctoritate, & tenore præmissis, perpetuo applicamus, & appropriamus.

Has literas perpetuo validas, & efficaces esse decernit.

§.14. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut Cancellariæ Apostolicæ regulis, unionum effectum suum non sortitarum revocatoriis, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, quomodolibet concessis, ac imposterum concedendis, comprææhendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo sub quacumque posteriori data per Gubernatorem, & Confratres præfatos pro tempore existentes quandocumque eligenda, concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Sicque per quoscumque Judices definiri debere mandat.

§.15. Sicque per quoscumque Judices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, & etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia removet.

§.16. Non obstantibus præmissis, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a jure præmissis fieri prohiben., ac Apostolicis, necnon in Provincialibus, synodalibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Urbis, & Confraternitatis prædictarum juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque.

Decretumque pœnale super addit.

§.17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ abdicationis, separationis, dismembrationis, translationis, suspensionis, extinctionis, concessionis assignationis, erectionis, institutionis, applicationis, approbationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 20. Martii 1623. An.III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, decimo tertio Kal. Aprilis Pontificatus nostri Anno III.

CIII.

Jurisdictiones, & facultates Scipionis Cardinalis Burghesii, aliorumque pro tempore Card. Protectorum Hospitalis Pauperum Dementium de Urbe, causas cognoscendi; necnon Officialium, & Ministrorum suorum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis desuper apostolicæ servitutis officio, votis, per quæ piorum locorum quorumlibet, præsertim in Alma Urbe nostra institutorum utilitatibus, & commodis consulitur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Deputatio Card. pro tempore Protectoris Hospitalis Dementium in Urbe ejus, suorumq; Officialium causas quascumque civiles, criminales, & mixtas summarie &c. cognoscendi.

§.1. Volentes itaque, ne dilecti filii Administratores, & alii Officiales Hospitalis Pauperum Dementium de Urbe per diversa Tribunalia litigare cogantur, providere, ipsosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolven., & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Omnes, & singulas lites, quæstiones, causas, & controversias, tam civiles, criminales, prophanas, spirituales, meras, & mixtas, inter Hospitale prædictum, seu illius Administratores, & Officiales hujusmodi, ipsosque dementes, seu quemcumque eorum ex una, & quascumque alias personas, cujuscumque gradus, dignitatis, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existen., seu Universitates, Societates, Congregationes, & Monasteria, aut alia loca pia ex altera partibus, coram quibusvis Judicibus ordinariis, & extraordinariis, etiam delegatis, & S. R. E. Card., ac Cam. Apostolicæ Generali Auditore, Præsidentibus, & Clericis, necnon Vicario, Gubernatore, & Senatore Urbis prædictæ, illorumque Locatenen., huc usque motas, & pendentes de, & super statu, & bonis Hospitalis, & Dementium prædictorum, necnon quibuscumque aliis rebus, juribus, & actionibus, ac Hospitale prædictum, illiusque Administratores, & Officiales prædictos, tam conjunctim, quam divisim, ac tam active, quam passive spectan., & pertinen. in quacumque instantia, in statu, & terminis, in quibus reperiuntur, ad Nos avocantes, illas omnes

omnes, & singulas, necnon quas in futurum moveri de novo contigerit, tam active, quam passive, cum omnibus, & singulis suis incidentibus, dependen., emergen., annexis, & connexis, totoque negotio principali dilecto filio nostro Scipioni tit. S. Chrysogoni presbyt. Card. Burghesio nuncupato, moderno, & pro tempore existenti Hospitalis, & Dementium prædictorum apud Nos, & Sedem Apost. Protectori summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & quatenus opus sit, exequutive, & manu regia absque terminis substantialibus, ac alicujus telæ judiciariæ observatione, quacumque appellatione remota, etiam frivola, audiendas, cognoscendas, deciden., & fine debito terminan., committimus, & cum potestate citandi, ac in Romana Curia, & extra eam per edictum publicum, constito summarie de non tuto accessu, ac quibusvis inhibendum fuerit, inhibendi, etiam sub censuris, & pœnis ecclesiasticis, atque etiam pecuniariis, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, & super quibus plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem eidem Scipioni Cardinali moderno, & pro tempore existenti Protectori hujusmodi concedimus.

Derogatio contrariorum

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, usibus, stylis, reformationibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenoribus præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Aprilis 1623. An.III.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris, die 1. Aprilis 1623. Pontificatus Nostri Anno III.

CIV.

Extensio, & nova concessio privilegiorum Cappellanis Romani Pontificis concessorum pro Cappellanis hujus Pontificis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujus Constitut.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Carolus Antonius Vacarius Bononien., Cæsar Ferrarinus etiam Bononien., Joannes Bernardinus similiter Bononien., Simon Fabrius Nucerin., Joan. Franciscus Sangiorgius Casalen., Faustus Polius Spoletan., Robertus Pavonius etiam Spoletan., Fabritius Badesius Romanus, Claudius Thomasius Verulanus, & Paulus Majus Cephaluden. respective Civitatum, & Diœcesum moderni Cappellæ nostræ Pontificiæ Cappellani Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas, tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis juvari percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Gregor. XIV. edidit Const. qua concessit Cappellanis multa privilegia, & indulta ut hic.

§.1. Aliàs siquidem a fel. rec. Gregorio XIV. prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Gregorius Papa XIV. Ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia singulorum merita debita meditatione considerans, illos, prout æquum est, potioribus favoribus, & gratiis efficaciter prosequitur, & condignis honoribus attollit, quos sibi devotos, & obsequiosos, & amplioribus agnoscit meritis adjuvari. Ut quamprimum ante hac Romani Pontifices intimos Cappellanos, & familiares suos privilegiis, & muneribus apostolicis, uti temporum, & personarum conditio tulit, in primis honestarunt, ita Nos ad præcipua virtutum merita, necnon erga Nos, & Romanam Ecclesiam devotionis affectum, ac grata familiaritatis obsequia, quæ infrascripti Cappellani, qui familiares, ac continui commensales nostri existunt, Nobis hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, & quæ in nostro, ac Sedis Apostolicæ conspectu, & familiari experientia, ac famæ laudabilis commendatione clare dignoscuntur, debitum respectum habentes, ac propterea personas eorum condigni favoris gratia, & specialis honoris, ac excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, ac dilectos filios Petrum Fulvium Romanum J. U. D., Petrum Mariam Anselmum Cremonen., Petrum Antonium Poggiolum Mutinen., Thomam Oldoinum Cremonen., Benedictum Giorgescum Burgi S. Sepulchri J. U. D., Faustinum Fachinettum Patavinum, Cornelium Cantarinum Fanen., Jo. Baptistam Fortunam Forosempronien., Jacobum Mitium Baren., Nicolaum Farmianum Ferrarien., Cæsarem Gorum de Setia Terracinen., & Bernardinum Salvaranum Regien. respective Civitatum, & Diœcesum Cappellanos, ac familiares continuos commensales nostros, eorum meritis, & obsequiis sic exigentibus, condignis honoribus, & gratiis, ac favoribus prosequi cupientes, ipsosque, & eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq. ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dum-

dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio non ad supradictorum Petri, Petri Mariæ, Petri Antonii, Thomæ, Benedicti, Faustini, Cornelii, Jo. Baptistæ, Jacobi, Nicolai, Cæsaris, & Bernardini, vel alicujus ipsorum, aut aliorum pro eis super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, ac certa scientia, apostolica auctoritate, tenore præsentium, Petrum, Petrum Mariam, Petrum Antonium, Thomam, Benedictum, Faustinum, Cornelium, Jo. Baptistam, Jacobum, Nicolaum, Cæsarem, & Bernardinum supradictos, & illorum singulos in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio, necnon auratæ Militiæ equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque, & singularum aliarum Civitatum, terrarum, & locorum S. R. E. mediate, vel immediate subjectorum Cives creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus, ipsisque etiam si habitum, & Rochettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferant, aut Civitates hujusmodi non incoluerint, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, nec non Comites, Equites, & Nobiles, necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum Beneficiorum Ecclesiasticorum, & secularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium assequutione, & exercitio, tam in Urbe, quam Civitatibus prædictis, & aliis ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent (citra tamen exemptionem a Concilio Tridentino sublatam, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, & Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, ut illis supranominati Cappellani familiares nostri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis, deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios,

Protonotariatus, Comites, Equites, Auratæ Militiæ creat.

Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere, ex utroque parente procreatos, necnon Romani, & aliarum civitatum Cives, ut libuerit, inscribere, & se illis subscribere, valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expressionibus subreptitium, obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur. Et insuper Petrum, Petrum Mariam, Petrum Antonium, Thomam, Benedictum, Faustinum, Cornelium, Jo. Baptistam, Jacobum, Nicolaum, Cæsarem, & Bernardinum prædictos, ac eorum singulos, ipsorumque Beneficia, & officia ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorumque fructus, res, & jura, ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia, mobilia, immobilia, & semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac quanticumque etiam annui valoris fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint: ac etiam quæcumque ab ipsis vendenda, & pro eorum, & familiæ usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, dimidiis, fructibus, subsidiis, etiam caritativis, necnon vulgaribus portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio modo nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, & pontium, portarum, moliturarum, mercium cujusvis generis, transitus, seu passus, & vecturę, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum, militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi etiam urgentissima causa (pro subventione contra infideles dumtaxat excepta,) nunc, & pro tempore impositis. Ita quod ipsi nihil omnino horum, aut aliorum hujusmodi subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi redemptores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quam, ut præfertur, valeant coarctari, quamdiu servitiis nostris insteterint, dumtaxat eximimus, & liberamus. Ad hæc cum eisdem, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, vel aliarum eccelesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel Officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem

Exemptio a decimis, & aliis impositionibus.

Dispensatio ad dua dissimilia, vel similicia similia sub singulis tribus tectis.

nem, vel Officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si eis aliàs canonice conferantur, aut eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia, uno excepto, personalem residentiam non requirant, insimul, quoad vixerint, retinere, necnon etiam quamdiu Nobis inservierint tantum in beneficiis ecclesiasticis etiam curatis non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, ac in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint: omnesque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare; necnon etiamsi presbyteri fuerint, ac dignitates, & Officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis civilibus tantum, exercere libere, & licite possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus. Liceat quoque ipsis, ac eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presbyterum secularem, vel cujusvis Ordinis regularem in suum eligere confessorem, qui vita eis comite, eos, & ipsorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris, & pœnis ecclesiasticis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiam si absolutio ad Nos, & successores Romanos Pontifices pro tempore existentes specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidii casualis, manum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas, non tamen Episcopos, vel alios superiores Prælatos de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus, non tamen recitationibus horarum Canonicarum, aliorumque divinorum officiorum, & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen alicujus præjudicio, prædicta auctoritate Apostolica absolvere, ac illis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem; necnon vota quæcumque ultramarino, visitationis liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, castitatis, & religionis votis dumtaxat exceptis, in alia pietatis opera commutare. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac quorumvis Ordinum regularium etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi tunc, & pro tempore assignata, & reservata quandocumque simul, vel successive in toto, vel in parte, usque ad summam trecentorum ducatorum auri de Camera de eorumdem Cappellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto, vel parte etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi, etiam usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per eosdem Cappellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, expectantibus, seu clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Cappellanis assignatæ, aut reservatæ, seu assignati, concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiam si iisdem Cappellani illa aliàs cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habuerint, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiamsi pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summã, & quantitatem

Dispensatio a residentia durante servitio Papæ, cum perceptione omnium fructuum, exceptis distributionibus quotidianis.

Indultum audiendi, & docendi leges, Judicis, Advocati, & Procuratoris officium exercendi.

Aliæ facultates concessæ.

titatem præfatam, & literis apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & conventis integre persolven. reservare, constituere, & assignare; necnon ut iidem Cappellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam Jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint altaris, vel altarium Ecclesiarum ipsis Cappellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, seu usui deputata, seq. moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentis, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus apostolicis, in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, obtinent, & obtinebunt; ac fructuũ, reddituum, & proventuum Ecclesiastico rum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, ac aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, & pensionibus annuis, necnon eorum industria, ac labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs, etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dictaCuria, quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiam si talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, vel suppellectilium non veniant, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, ac denotarentur, pro sufficienter expressis, & declaratis haberi volumus: Ac etiam de ipsis proventibus, & pensionibus debitis, & debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstare, etiam accumulative cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis usque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, & quorumcumque piorum locorum favorem, usum, ac aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate absolute testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis; scriptura etiam minus solemni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in articulo, nulla facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, aut intendant semel atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, ordinatum, seu aliàs dispositum ab ipsis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & servari omnino debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, Ordinationes, donationes, legata, & statuta, etiam pluries, ac toties quoties eis videbitur moderare, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere; etiam libere, & licite valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contingeret ipsos ab intestato, & sine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, & reddituum, proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, ac aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem integre deveniant, & illis deficientibus, inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominaverint, distribuantur, nisi de illa dispositione, vel intentione eorumdem scriptura, etiam minus solemni, secus appareret; quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu exequutores omnino exequi, & adimplere, illisque se se conformare in omnibus, & per omnia debeant: Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan, aliàs ab ipsis etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi

modi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium præfatorum, ac aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, & nunc, prout ex tunc, & e contra, approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, aut Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, & quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque sententiis, censuris, & pœnis ecclesiasticis, ne Universitates, Collegia, & loca, ac legatarios, hæredes, & personas, necnon testamenti, voluntatum, & ordinationum hujusmodi exequutores præfatos directe, vel indirecte, quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, ac testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, erogationes, & dispositiones, ac alia, quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentium, quam etiam aliarum concessionum eis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde sequutis, & sequuturis, etiam si ipsos in prædicta Curia, aut quacumque alia Mundi parte, extra Ecclesias, & loca Beneficiorum suorum personalem residentiam requirentium qualitercumque qualificatorum per eos nunc, & pro tempore etiam pro sola voluntate, & nulla subsistente causa residentes ab humanis decedere contigerit, sub literis fel. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri, contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos, extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kal. Decembris Pontificatus sui anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis, ex quibusvis causis quantumcumque maximis, & urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, aut pro tempore factis, & editis, minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, ac etiam sub data posteriori, etiam cum derogationibus, & clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis; per eosdem Cappellanos, & eorum singulos eligenda, apponenda, & latissime specificanda, reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, ac valida, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes omnino effectus, qui de jure, stylo, consuetudine, ac aliàs quomodocumque sortiri poterunt, sortiri, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, ac validi, & efficacis contractus inter eosdem Cappellanos ex una, ac Nos, & Sedem præfatam, & Cameram Apostolicam ex altera partibus habere, nec etiam per promotiones ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitani, aut translationes, vel alios status, & personarum mutationes, nec per similes, vel dissimiles gratias ipsis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defuerit per aliam suppleri debere; nec hæredes, legatarios, & loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel eis relinquentur, aut exequutores prædictos ad tertiam, seu aliam illorum partem, quam etiam ex nunc eis, ac locis, hæredibus, legatariis, & donatariis liberaliter concedimus, & donamus; Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis præfatis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum eis desuper componendum, vel eos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium a Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, vel impetrandum, aut etiam alia simili gratia sine ejus confirmatione ipsis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendam minime teneri, nec ad id vise umquam necessitate cogi posse: Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S.R.E. Cardinales, necnon pro tempore existentem ejusdem Ecclesiæ Camerarium, Præsidentes, & Clericos præfatos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes dilectis filiis nostro Alexandro S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Montalto nuncupato, literarum Apostolicarum Summatori, plumbique, & registri nostri magistris, secretariis, & cæteris, ad quos pertinet, sub suspensione ab emolumentis suorum cujusque officiorum, quam eo ipso censeri volumus incurrisse, ut nullo alio desuper mandato, vel ordinatione, aut jussione expectatis, aut signi, vel contrasigni exhibitione, quibuscumque excusationibus, & dilationibus postpositis, Literas Apo-

Inhibitio.

Mandatum de expedien. grati.

Apostolicas super præmissis omnibus, & singulis tam conjunctim, quam divisim pro omnibus, & singulis Cappellanis supradictis quocumque tempore etiam in forma *Rationi congruit*, gratis ubique etiam sine subscriptione literarum earumdem Scriptorum, Abbreviatorum, Secretariorum, aut aliorum Cancellariæ, & Cameræ Officialium, omni contradictione cessante, signent, & expediant, ac expediri faciant. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien., & Portuen., ac Tusculano Episcopis, Motu simili per Apostolica scripta etiam mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Petri, Petri Mariæ, Petri Antonii, Thomæ, Benedicti, Faustini, Cornelii, Jo. Baptistæ, Jacobi, Nicolai, Cæsaris, & Bernardini præfatorum, vel alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta quæcumque firmiter observari: necnon eisdem Cappellanis, vel eorum Procuratoribus, fructus, redditus, & proventus prædictos, juxta indulti de illis percipiendis in absentia tenorem, integre ministrari; non permittentes eos desuper per locorum Ordinarios, ac dilectos filios Capitula, & Capitulares personas Ecclesiarum, in quibus beneficia hujusmodi forsan fuerint, seu quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, contra præmissa, aut eorum aliqua quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis ac fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac alia ejusdem Bonifacii, qua cavetur, ne quis extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus deputati fuerint, ad judicium non trahatur, necnon Pii Papæ IV. similiter prædecessoris nostri de gratiis interesse Cameræ Apostolicæ quomodocumque concernentibus, infra certum tunc expressum tempus in eadem Camera præsentandis, & registrandis: itaut præsentes nostræ literæ, etiam si nunquam in eadem Camera registrentur, perpetuo tamen valeant, & subsistant; ac Lateranen. Concilii etiam novissime celebrati, etiam de certo Notariorum numero, etiamsi ad illud nondum deventum fuerit, cui per hoc aliás derogatum non intendimus, & de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem præfatam quomodolibet editis, & imposterum edendis Cancellariæ præfatæ regulis, ac stylo in similibus hactenus servato, & piæ me: Alexandri Papæ VI.

Deputatio Judicum executorum.

Clausulæ derogatoriæ.

etiam Prædecessoris nostri tertiam partem bonorum ecclesiasticorum Cameræ præfatæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii Prædecessoris, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum, etiam Prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, etiam in quibus Cives originarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis præfati, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac præfatæ Cameræ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiam si de illis servandis, & non impetrandis Literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliás quomodolibet concessis utendo, ipsi Cappellani, per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel imposterum eos præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis dd. Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, & particularibus, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, aliorumque onerum Redemptoribus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem præfatam etiam consistorialiter, & de ejusdem S. R. E. Cardinalium consilio, & per modum statuti, & constitutionis perpetuorum, ac Motu, & scientia paribus, deque apostolicæ potestatis plenitudine, ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, concessis, confirmatis, & innovatis, & imposterum concedendis, confirmandis, & innovandis: etiam si in iis, ac statutis, & stabilimentis præfatis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis, nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis,

alia-

aliarum vero partium beneficia, nisi per personas illustres, seu Nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliás certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri possint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, nisi prius in dd. Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideant, ipsique Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque d. Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum præfatorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in commendam ad vitam conceden., revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Clericis secularibus, aut aliis personis apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint: quodque stabilimentis, & privilegiis præfatis etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possint nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dd. Cardinalium fiat, & etiam tunc demum ad id Magistri, & Conventus præfatorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac eis, & prædictis Conventui, per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo semper in hujusmodi, quæ sic fient, etiam de simili consilio, & derogatione, apposita clausula, quod illæ effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut certa exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto etiam Motu proprio emanato apposita, aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissum sufficienter, expresse, Motu, & scientia similibus derogamus, & derogatum esse decernimus; quodque prædicti Cappellani primam non fecerint in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, ceterisque contrariis quibuscumque. Cæterum, quia difficile foret, præsentes literas ad singula, in quibus de eis forsan fides facienda fuerit, loca deferre: volumus, & eadem apostolica auctoritate decernimus, quod ipsarum transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Curiæ, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides etiam in judicio, vel alibi, ubi opus fuerit, adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 10. Septembris 1591. Pontificatus Nostri Anno I.

Quæ omnia modo iste Pont. confirmat, & de novo concedit suis Cappellanis.

§. 2. Nunc autem Nos Carolum, Antonium, Cæsarem, Joannem, Simonem, Jo: Franciscum, Faustum, Robertum, Fabritium, Claudium, & Paulum præfatos, qui etiam familiares continui commensales nostri existunt, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio non ad illorum, vel aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, ac certa scientia, omnia, & singula privilegia, facultates, concessiones, & indulta in præinsertis literis contenta, quatenus tamen sint in usu, Carolo, Antonio, Cesari, Joanni, Simoni Jo. Francisco, Fausto, Roberto, Fabritio, Claudio, & Paulo præfatis apostolica auctoritate tenore præsentium similitet concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas adjungit.

§. 3. Decernentes privilegia, facultates, concessiones, & indulta præfata, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, necnon eisdem Carolo, Antonio, Cæsari, Joanni, Simoni, Jo: Francisco, Fausto, Roberto, Fabritio, & Paulo in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Aliter judicandi sublata facultate.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contrariis remotis.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ d. Gregorius Prædecessor in præinsertis literis suis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 11. Aprilis 1623. An. III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Aprilis 1623. Pontificatus Nostri Anno III.

C V.

Confirmatio Erectionis Novitiatus Fratrum Congregationis Jesuatorum S. Hieronymi in Domo regulari SS. Joannis, & Pauli de Urbe a Petro Card. Aldobrandino Protectore pro regularis disciplinæ restitutione, & conservatione instituti.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter multiplices pastoralis officii curas, quibus assidue premimur, illa Nos præcæteris maxime sollicitos habet, ut regularis disciplinæ observantia in quibuslibet Monasteriis, & locis regularibus conservetur, & ubi collapsa est, modis, quantum cum Domino fieri potest, restituatur opportunis.

P. Card. Aldobrandinus Congr. Jesuatorum Protector. Novitiatus instituit in Domo regulari Sanct. Joannis, & Pauli de Urbe.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, bon. me. Petrus Episcopus Sabinen. Cardinalis Aldobrandinus nuncupatus, Congregationis Jesuatorum sub regula S. Augustini, dum vixit, apud Nos, & Apostolicam Sedem Protector, pro regularis disciplinæ in prædicta Congregatione restitutione, & conservatione in Domo SS. Joannis, & Pauli de Urbe ejusdem Congregationis unum Novitiatum octo ab hinc annis circiter sub cura, & gubernio, ac regimine unius Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupat. professoris erigi, & instituí obtinuerint: ex erectione autem, & institutione Novitiatus hujusmodi non mediocres in eadem Congregatione Jesuatorum fructus cum divini cultus incremento prodierint;

Hic Pontifex d. Institutionem comprobat, iterato erigit, & perpetuę firmitatis robur adiicit.

§. 2. Nos inviolabili erectionis, & institutionis Novitiatus hujusmodi firmitati, simulque prospero, & felici ejusdem Congregationis Jesuatorum statui, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes. Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, erectionem, & institutionem Novitiatus hujusmodi tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Et nihilominus Novitiatum prædictum in dicta Domo regulari modo, & forma, quibus erectus, & institutus fuit, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium, quatenus opus sit, de novo erigimus, & instituimus.

Protectori certam dat facultatẽ circa Priorem, & Lectores dicti Novitiatus.

§. 3. Insuper, quod in novis domibus regularibus ejusdem Congregationis Jesuatorum, ad quas infrascriptos Novitios professos mitti contigerit, Prior, sive Lector eorumdem Novitiorum professorum hujusmodi, sive alii ejusdem Congregationis professores absque expresso dilecti filii nostri Hippolyti S. Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati moderni, & pro tempore existentis ejusdem Congregationis Jesuatorum apud Nos, & Sedem eamdem Protectoris constitui, sive deputari, aut amoveri nullatenus possint, seu debeant, & in eventum, in quem Prior, seu Lector hujusmodi absque ejusdem Hippolyti Cardinalis consensu deputatus sit, seu eos deputari contingat, ab eorum officiis hujusmodi per eumdem Hippolytum Cardinalem amoveri, & alii in eorum loca subrogari possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis statuimus, & ordinamus, necnon eidem Hippolyto Cardinali unam ejusdem Congregationis Domum regularem sibi benevisam, quæ a sua, & pro tempore existentis dictæ Congregationis Protectoris auctoritate immediate dependeat, eligendi, in eamque Novitios, qui in prædicto Novitiatu educati fuerint, post annum circiter ab emissione professionis per eos facta computandum, prout per multos annos fieri consuevit, mittendi, in eisdemque domibus regularibus, & earum qualibet superiores cujusvis patriæ, sive Provinciæ constituendi, & deputandi plenam, & amplam facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impartimur.

§. 4. Inhibentes propterea sub excommunicationis, & aliis arbitrio d. Hippolyti Card. infligendis pœnis, omnibus, & singulis dictæ Congregationis Jesuatorum professoribus, ne contra erectionem, & institutionem Novitiatus hujusmodi, aut regularis disciplinæ observantiam per dictum Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum professorem in d. Novitiatu introductam, & quam in aliis ejusdem Congregationis Jesuatorum locis regularibus, benedicente Domino, introduci contigerit, quovis quæsito colore, ingenio, vel prætextu venire, aut quicquam machinari, sive attentare audeant, seu præsumant.

Regularis disciplinæ observantiam servari præcipit.

§. 5. Necnon decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari; sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulas prę servativas subdit.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis Jesuatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omniũ tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in

Contrariisq; omnibus derogat.

in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 27. Aprilis 1623. An.III. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 22. Apr. 1623. Pontificatus Nostri Anno III.

CVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Facultates pro Cappellano Majori, & Cappella Regis Catholici.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

GREGORIUS PAPA XV.

Charissime in Christo fili noster, salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium. Piis Catholicorum Regum votis, per quæ divinus cultus augeri, & ministrorum ecclesiasticorum præsertim Cappellarum Regiarum servitio adscriptorum, status ad Dei gloriam tranquille, & recte dirigi, & gubernari valeat, libenter annuimus, ac privilegiis, & indultis communimus, & aliàs disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Archiepiscopo Compostellano Regio Cappellano omnimoda jurisdictio in Aulicos, familiaresque Catholici Regis asseritur. §.1. Itaque vestigiis Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum inhærentes, ac supplicationibus Majestatis Tuæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, eidem Majestati Tuæ, ut Archiepiscopus Compostellanus pro tempore existens, cui, sicut ex insinuatione ejusdem Majestatis Tuæ nomine Nobis nuper facta accepimus, cura Regiæ Familiæ Tuæ, Consanguineorum, Affinium Tuorum, ac omnium personarum in Curia Tua pro negotiis confluentium, & commorantium, ipsamque Curiam sequentium tamquam Cappellæ Tuæ Cappellano Majori ex indulto Apostolico, aut antiqua, & immemorabili consuetudine incumbit, in quibusvis Civitatibus, Oppidis, & locis, in quibus dictam Majestatem Tuam, Tuamque Regiam Curiam pro tempore residere contigerit continue, vel ad tempus, curam animarum Familiæ Tuæ, omniumque, & singularum personarum, tam ex Tuis Regnis, & Dominiis originem habentium, quam extraneorum Curialium, ac dictam Curiam sequentium cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis, ac præeminentiæ existentium, tam ecclesiasticorum, quam secularium, Archiepiscopis, & Episcopis exceptis, exercere, earumque Rector nuncupari, easque corrigere, & visitare, ac in easdem omnimodam jurisdictionem ordinariam, omniaque, & singula alia, quæ Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii locorum Ordinarii in Diœcesibus suis de jure, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet facere, & exercere consueverunt, ac per se, vel alios Ministros suam jurisdictionem ordinariam exercere.

§.2. Nec non Ministros, & Officiales necessarios ad exercendam, apostolica auctoritate hujusmodi, omnimodam jurisdictionem tam Curiæ Palatii, quam uti Judex Cappellæ hujusmodi, & aliorum prædictorum, qui ab eo, & ejus mandato nominati exerceant eorum officia, & jurisdictionem suam, tam in causis Familiarium Cappellanorum, Servientium, Oratorii, Cappellæ, Cantorum, & Ministrorum etiam laicorum ejusdem Cappellæ, quam aliarum personarum quarumcumque Nationum Tibi servientium, & personarum Regalium, & Regiæ prolis in illos tantum, qui vere sunt Curiales, nec non Cappellanorum in Ruralibus Domus, seu Palatiis Tuis existentium nominare. Ministros, & Officiales pro hujusmodi jurisdictionis exercitio necessarios deputandi facultas conceditur.

§.3. Nec non per se, aut Ministros suos Confessores regulares de licentia suorum Superiorum, aut seculares pro cura animarum dicti Palatii, & Curiæ etiam nominare, & Cappellanos, & Clericos servientes Tibi, & Domui Regali in dicta Cappella, & Oratorio ad celebrandum Missas, & Confessiones audiendas, ac verbum Dei prædicandum examinare, seu examinari facere, & eis id faciendi licentiam, & facultatem dare. Aliisque Cappellanis curā animarū quoad hujusmodi familiares cōmittendi.

§.4. Ac etiam Prædicatores regulares, aut seculares in dicta Curia, vel extra eam ad prædicandum verbum Dei in Cappella Regia, & Domo, ubi Tu, & Curia Tua erit, itaut nullus Ordinarius loci, in quo dicta Curia, seu Tu, aut Domus Tua erit, sive eundo, sive stando, sive etiam recreationis causa prædicationem verbi Dei impedire possit, convocare. Prædicatores quoque deputandi.

§.5. Insuper Cappellanos, Cantores, & Scholares in dicta Cappella pro tempore existentes propter injectionem manuū violentarum inter se ipsos, ac etiam in Clericos de dicta Cappella non existentes, citra tamen membrorum mutilationem, aut enormem læsionem, excommunicationis sententiam incurrentes, ab eadem sententia, satisfactione prævia, & injunctis injungendis, absolvere, & cum ipsis super irregularitate, si quam hujusmodi sententiis ligati, Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebrando, aut illis se immiscendo contraxerint, dispensare, omnemque inhabilitatis, & infamiæ maculam, sive notam per eos propterea contractam abolere, & Infantes, & Turcas, & Saracenos, qui in præsentia Tua ex quavis causa pro tempore baptizabuntur, baptizare, ac Tibi, & Tuis filiis, reliquisque in Domo Tua pro tempore servientibus, & residentibus, aliisque dictæ Curiæ Curialibus Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, & alia Sacramenta etiam in festo Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi, absque alicujus licentia, ministrare, seu ministrari facere, nec non idem Cappellanus Major, Te, & omnes Curiales, & quoscumque alios Curiam sequentes Tuam, ab omnibus, & singulis delictis, excessibus, & criminibus etiam casibus Episcopalibus injunctis injungendis absolvere, & interdicti tempore ecclesia- Aliæ facultates eidē Cappellano majori conceduntur.

clesiasticæ sepulturæ tradere: quodque pro se, & aliis Cappellanis prædictis in quacumque Ecclesia, etiam Ordinum Fratrum Minorum, ad quam Te pro tempore declinare contigerit, dummodo in ea ipsi Cappellani, & Cantores divina officia celebrent, & cantent, oblationes, etiamsi de manu Tua, Tuorumque filiorum, seu filiarum procedant, prout in dicta Regia Cappella recipere, nec non quæcumque matrimonia, quæ in præsentia Tua contrahentur, solemnizare, ac prædictus Cappellanus Major in Episcopali dignitate constitutus tantum omnibus, & singulis interessentibus Missarum solemniis, & verbi Dei prædicationi in Tua præsentia vere pœnitentibus, & confessis ducentos dies de injunctis eis pœnitentiis misericorditer in Domino in forma Ecclesiæ consueta relaxare: utque omnium, & singulorum Christifidelium in Curia Tua, ubicumque residebis continue, vel ad tempus pro tempore commorantium per se, vel alium, seu alios per eum ad id deputandos, a suo, si Curiales non fuerint, Ordinario approbatos, confessiones audire, eosque a peccatis absolvere, injunctis iisdem pro commissis pœnitentia salutari, & aliis injungendis, necnon tam ipse, quam ab eo deputatus Presbyter secularis, vel cujusvis Ordinis de suorum Superiorum licentia regularis pariter a suo, si non fuerit Curialis, Ordinario approbatus omnium, & singulorum in Hospitali Tuæ Curiæ existentium confessiones similiter audire, eisque Sacramenta Ecclesiastica ministrare, & in mortis articulo omnium peccatorum suorum absolutionem, injunctis pariter injungendis, impendere, ac Parochialem Ecclesiam viciniorem Palatio, ubi Te pro tempore morari contigerit, & si fuerint duæ Parochiales Ecclesiæ æque vicinæ dicto Palatio, alteram, quam maluerit eligere, in eaque tam Cappellanus major, quam persona ab eo ad animarum curam deputan. libere ingredi, & exinde Sacramenta prædicta accipere, & sibi subditis ministrare, ac ad infirmos Tuæ Curiæ deferre, & monitiones matrimoniales suorum subditorum juxta decreta dicti Concilii publicari facere, eosque matrimonio, sine tamen præjudicio Jurium Parochi, conjungere; Præterea si eidem Cappellano majori videbitur, considerata decentia, & necessitate Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, & Extremæ Unctionis in Cappella Regia, ut ad infirmos, & infirmas in dicto Palatio existentes commodius deferatur, & multis incommodis, quæ aliàs nasci possent, obvietur, reponere libere, & licite, & absque ullo conscientiæ scrupulo, aut censurarum Ecclesiasticarum incursu valeat, licentiam, & facultatem, auctoritate apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Cappellani, Cantores &c. a cujuscumq; alterius Episcopi jurisdictione eximuntur.

§.6. Ad hæc, ut quicumque locorum Diœcesani, & alii Ordinarii Judices in Majorem, & Cappellanos Cantores, & Scholares prædictos actu inservientes, & consueta stipendia percipientes, quos ab illis prorsus, & omnino eximimus, & totaliter liberamus, & quoad Majorem, Sedi Apostolicæ immediate, quoad alios vero Cappellanos, Cantores, & Scholares hujusmodi dicto Cappellano majori subesse decernimus, nullam penitus superioritatem, dominium, & jurisdictionem exercere, nec se de illis quomodolibet intromittere valeant, sed prædicti Cappellani, Cantores, & Scholares coram ipso Cappellano Majori, seu Legatis, aut Delegatis dictæ Sedis dumtaxat teneantur de justitia respondere.

Eisque privilegium conceditur sacros Ordines a quocumque Episcopo suscipiendi.

§.7. Insuper, ut Cappellani, Cantores, & Scholares servientes prædicti a quocumque maluerint Catholico antistite gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habente, Ordines Sacros, statutis ad id a jure temporibus, successive accipere.

Aliaque conceduntur privilegia.

§.8. Dictique Cappellani, etiam Religiosi Missas, Horas Canonicas, & Divina Officia, etiam Te absente, juxta tamen Ritum Romanæ Curiæ etiam in dicta Cappella, & in dicta Cappella tantum, tam alii Cappellani, quam Cantores, & Scholares dicere, recitare, & canere, easdemque Horas Canonicas ex causa tamen, & infra diei terminum, ac privatim, non autem in ipsa Cappella anticipare, & postponere, ac in festo Sanctissimi Corporis Christi, & per ejus Octavam Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in eadem Cappella cum debitis honore, & reverentia tenere, ac in quinta, & sexta Majoris hebdomadæ feriis idem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in dicta Cappella in Sacrario, sive urna reponere, & ad morem patriæ monumentum, seu tumulum nuncupatum, cum luminaribus facere, & tenere, nec non coram Te missas, etiam antequam elucescat dies, circa tamen diurnam lucem, ac per unam horam post meridiem, celebrare. Quodque persona loco Archiepiscopi Compostellan. Cappellani majoris, ut infra deputan., necnon triginta ex Cappellanis prædictis, non tamen Præbendas Theologales, & Pœnitentiales obtinentes fructus, redditus, & proventus quorumcumque Beneficiorum suorum Ecclesiasticorum, etiamsi Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, Personatus, Administrationes, vel Officia fuerint cum ea integritate, distributionibus quotidianis exceptis, percipere possint, cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis personaliter residerent, nec ad residendum interim in eisdem teneantur, auctoritate, & tenore similibus etiam concedimus. Insuper, ut Christifideles Curiales Tui de licentia ipsius Cappellani majoris dumtaxat quemcumque idoneum Presbyterum secularem, vel cujusvis Ordinis regularem approbatum ab Ordinario, si Curialis non fuerit, in suum possint eligere Confessorem, qui eorum Confessionibus diligenter auditis, eos a peccatis absolvere, & pro commissis pœnitentiam salutarem, & alia injungenda injungere, & Sacramenta prædicta, etiam in die festo Resurrectionis Dominicæ ministrare possit: Utque Cappellani, Cantores, & aliæ ecclesiasticæ personæ deputandæ

tandæ ad informationes faciendas super puritate sanguinis admittendorum in Cappellam hujusmodi, testes per censuras ecclesiasticas compellere possint juxta Sacrorum Canonum dispositionem, auctoritate, & tenore prædictis pariter indulgemus.

Eadem privilegia, & jurisdictio asseritur Cappellano Majori a Rege deputando si Archiepiscopus Compostellanus abfuerit.

§.9. Atque hæc omnia, & singula moderno, & pro tempore existenti Archiepiscopo Compostellan. tamquam dictæ Cappellæ Cappellano majori, quamdiu, & quoties in dicta Curia personaliter resederit, & eo ab eadem Curia absente, seu in illa non residente, personæ in Presbyteratus Ordine constitutæ per Te toties, quoties Tibi visum fuerit, nominandæ, & per suum Ordinarium approbandæ, quam Nos ex nunc, prout ex tunc, postquam per Te nominata, & a suo Ordinario approbata fuerit, deputamus, & approbamus, quæ durante absentia dicti Archiepiscopi a Curia prædicta in quibusvis Civitatibus, Oppidis, & Locis, in quibus Te, Tuamque Curiam Regiam pro tempore residere contigerit, omniaque, & singula alia, quæ Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii locorum Ordinarii in Diœcesibus suis de jure, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet facere, & exercere consueverunt, citra tamen exercitium Pontificalium, & Ordinum, ac Beneficiorum collationem, exercere libere, & licite: quodque omnibus, & singulis gratiis, favoribus, præeminentiis, & indultis, quibus dictus Archiepiscopus, dum in Tua Curia residet, ratione dicti officii Cappellani majoris gaudet, fruitur, & utitur, ac gaudere, uti, & frui quomodolibet potest, gaudere, uti, frui possit, & valeat pariformiter, & æque principaliter, ac Tibi personam hujusmodi nominandi, & eligendi, plenam, & omnimodam facultatem, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§.10. Præsentes quoque literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel invalidari nullatenus posse, sed illas validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices quavis autoritate fungentes, etiam Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Exequutores hujusce Constitutionis designantur.

§.11. Quocirca Venerabilibus Fratribus Segobien., & Abulen. Episcopis, ac dilecto filio nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, quoties pro parte Majestatis Tuæ, seu alicujus ex Cappellanis, vel Cantoribus, & Scholaribus prædictis fuerint requisiti, solemniter publicantes, Tibique, & illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra, Majestatem Tuam, ac Cappellanos, vel Cantores, & Scholares prædictos præmissorum omnium, & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes Majestatem Tuam, aut illos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari: Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum

§.12. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii PP. VIII. Prædec. nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, & de duabus dietis in Concilio generali editis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur; ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis per quoscumque Romanos Pontifices etiam Prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, etiam per viam generalis legis, ac statuti perpetui, ac motu proprio, & ex certa scientia, deque apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis irritantibus, annullativis, cassativis, revocativis, præservativis, exceptivis, restitutivis, declarativis, mentis attestativis, ac derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut exquisita forma servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, illorum, ac omnium, & singularum Literarum prædictarum tenores, præsentibus pro sufficienter expressis, ac ad verbum insertis, nec non modos, & formas ad id servan. pro individuo servatis habentes, hac vice dumtaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§.13. Volumus autem, quod præsentium Literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur ubique in judicio, & extra illud, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 9. Maii 1623. An.III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die nona Maii 1623. Pontificatus nostri Anno III.

Quod

CVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Quod Loca Montium Cameralium ad Congregationem de Propaganda fide spectantia extingui, seu redimi nequeant.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium, meritis licet imparibus, Nobis ex alto commissum postulat, ut rerum, & bonorum Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio propagandæ in universo mundo fidei præpositorum conservationi, & manutentioni, quantum cum Domino possumus, consulamus.

Decretum, de quo in Rubr.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Loca montium Cameralium, quæ ad eamdem Congregationem nunc spectant, & pertinent, ac pro tempore quomodolibet spectabunt, & pertinebunt, nullo unquam tempore per sortem, sive extractionem, seu aliàs quomodolibet ex quacumque causa, etiam quantumvis urgenti, & necessaria, nisi de expressa nostra, & Sedis Apostolicæ licentia extingui, seu redimi possint, & si licentia hujusmodi suffragante eadem loca, ut præfertur, seu aliàs quomodolibet extingui, seu redimi contigerit, pretium, quo tunc in publico foro censentur, pro eis solvi omnino debeat.

Clausulæ.

§. 2. Præsentes vero literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, seu alio quocumque prætextu, causa, & occasione de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, in jus, vel controversiam revocari, aut sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, vel aliis contrariis dispositionibus ullatenus compræhendi posse; sed semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Obstantium derogatio.

§. 3. Non obstantibus fe: re: Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus in eadem Cameræ infra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Regula nostra de jure quæsito non tollendo, necnon dictæ Cameræ, & Urbis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, usibus, stylis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam super Locorum Montium hujusmodi erectione, ac aliàs quomodolibet, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium emanatis, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis

§. 4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis, aut personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15. Maii 1623. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Maii 1623. Pontificatus nostri Anno III.

CVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Corcordiæ pro componendis controversiis inter Avenionenses, & Regem Christianissimum pendentibus initæ.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Regimini universalis Ecclesiæ meritis licet imparibus disponente Domino præsidentes, ac inter nostros, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ vassallos, & subditos, nec non alios quoslibet Christifideles lites, & differentias extingui, pacemque conservari sincero desiderantes affectu, illis, quæ propterea maxime de mandato nostro provide, & consulte facta, & decreta sunt, ut firma, & illibata persistant, sublatisque quibuslibet obstaculis, suum sortiantur effectum, apostolici muniminis libenter adjicimus firmitatem, prout ipsorum Christifidelium paci, & tranquillitati, & aliàs conspicimus, salubriter in Domino expedire.

Recensentur literæ, quibus Nuncio Apostolico data fuerat facultas componendi controversias ver

§. 1. Nuper siquidem a Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Ven. Fratri Octavio Archiepiscopo Tarsen. nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuncio. Gregorius Papa XV. Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem. Aliàs

Aliàs Nos ad lites, & differentias inter subditos Civitatis Avenionen., & Comitatus nostrorum Venayssini ex una, & subditos charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Burgi de Noves, & alios Provinciales ex altera partibus, occasione limitum, & confinium Territorii Avenionen., & Fluminis Durantiæ e regione Provinciæ, ac etiam ratione Jurisdictionis per dictum Ludovicum Regem super dicto Flumine, illiusque alveo, & Insulis in eodem alveo sitis, prætensæ vertentes cum Commissariis, seu aliis a dicto Rege deputatis terminandas, Ven. Fratrem Guillelmum Archiepiscopum Seleucien. in Civitate, & Comitatu prædictis Vice-Legatum per nostras in simili forma Brevis sub die 26. Junii 1621. expeditas literas, quarum tenorem pro expresso haberi volumus, deputavimus, prout in dictis literis, plenius continetur. Cum sicut Nobis innotuit, lites, & differentiæ hujusmodi, dum dictus Ludovicus Rex in Civitate Avenionen. prædicta commoratus est, omnino terminari non potuerint; idem vero Ludovicus Rex lites, & differentias prædictas per viam transactionis, sive concordiæ in Curia sua terminari desideret; Idcirco de tua fide, prudentia, doctrina, integritate, ac in rebus agendis experientia plurimum in Domino confisi, Tibi cum Commissariis, seu aliis a dicto Ludovico Rege deputatis, lites, & differentias hujusmodi cum suis incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis terminandi, novos terminos, ubi opus fuerit, ponendi, seu poni faciendi, & in eventum, in quem lites, & differentiæ, ut præfertur, terminari non possint, in arbitros, qui eas, prout juris fuerit, & cum conditionibus tibi benevisis terminent, compromittendi, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna, etiamsi talia sint, quæ mandatum requirerent magis speciale, faciendi, gerendi, & exequendi, apostolica auctoritate, tenore præsentium, facultatem concedimus, & impertimur: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 19. Decembris 1622. Pontificatus nostri Anno II.

Ludovicus quoque Gall. Rex suos ad id Commissarios delegat.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, ad lites, & differentias prædictas cum eodem Octavio Archiepiscopo terminandas, infrascripti Commissarii a Ludovico Rege prædicto sub die 11. Aprilis proxime præteriti deputati fuerint, prout plenius continetur in patentibus ipsius Ludovici Regis desuper confectis, tenoris subsequentis videlicet;

Regis Literæ.

Louis par la grace de Dieu Roy de France, & de Navarre, Comte de Provençe Folcalquier, & Terres adiacentes, A Nos amez, & feaux les Sieurs de Champigny Contraleur general de nos finances, de Preaux Chevalier, & Chancellier de nos Ordres, & deMarillac Conseiller en notre Conseil d'etat, Salut. Ayans toujour desirè l' accomodement des differens, qui sont entre Nos subiects de Noves en notre Paiis deProvençe, & ceux de notre S. Pere le Pape de la Ville d' Avignon, & Comté Venaissin survenùs á cause des limites, & bornes des terres de la dette Ville d' Avignon, & ceux du Comtè de Noves Chasteauregnaud, & autres lieux etans le long de la Riviere de Durançe du costè de dict notre Paiis deProvençe, Nous aurions commis à plusieurs, & diverses fois aucuns de nos principaux Officiers pour avec les Commissaires deputez par sa Santetè adviser aux moiens convenables pour les terminer: A' quoy ils auroient travaillè en telle sorte, que demeurans d'accord de certains points, ils non peuvont convenir entierement des autres pour plusieurs difficultez, qui se sont rencontrèes, soit en la validitè des pouvoirs des Commissaires, ou autrement; Mais considerant, que la continuation des d. differens pouvroit apporter de l' altercation entre Nos d. subiects contre ce, qui est de notre intention; Nous avons estimè à propos affin de conserver, & entretenir entre eux la bonne union, amitiè, & intelligençe, que Nous y avons toujours desirè, de faire de nouveaus conferenz, & traicter les d. differens par aucons des principaux de notre Conseil avec celuy, ou ceux, qui seront deputés de la part de notre d. S. Pere. Au moyen de quoy etant necessaire de commettre quelques Personages sur la suffisançe, & capacitè des quelz nous puissions nous reposer de l' accomodement de cette affaire, sachant pour cet effet ne pouvoir faire plus digne election, que de vos Personnes, tant pour l' affection, qui portez au bien de notre service, & de cet etat, que pour la particuliere connoissançe, que vous avez des d. differents; A ces causes nous vous avons commis, deputez, & ordonnez, commettons, deputons, & ordonnons par ces presens signées de notre main, pour avec les Deputez de notre S. Pere le Pape conferer, & traicter de tous les d. differens, & pretentions, qui peuvent etre representèes de parte d' autre, yceux regler, arrester, & terminer entieremant, y procedant en telle sorte, que notre autoritè, & droitz y soient conservez, & ceux de Nos d. subjectz: Voulons, que ce qui sarà par vous fait, negotiè, & arrestè en l' accomodement des dicts differens, soit suiuy par dè, & observè de poinct en poinct; Promettant l' avoir pour agreable, tenir ferme, etable, confirmer, ratifier, & approver pour avoir telle forçe, & vertù, que s' il etoit par nous fait en notre Conseil. De ce faire nous avons donnè, & donnons plein pouvoir, authoritè, commission, & mandement special par ces d. presentes. Car tel' est notre plaisir. Donnè à fontainebleau le xi. jours d'Avril l'an de graçe mil sexcentvingt trois, & de notre Regne le treizieme: Signè Lovis, & plus bas par le Roy Comte Provençe Phelipeaux; & Seellè du grand seau de cire jaune sur simple queve. O. Archiepiscopus Tarsen. Nuntius Apostolicus. Boheant Champigny. Delaubespines. De Marillac.

Nuncius Apostolicus, Regiique Commissarii sequentè ineunt Concordiam.

§.3. Dictique Octavius Archiepiscopus, & Commissarii ab eodem Ludovico Rege in præinsertis ejus patentibus literis deputati pro terminandis litibus, & differentiis prædictis ad infrascriptam devenerunt concordiam, tenoris subsequentis videlicet.

Articles accordez ẽntre Messire Octavio Corsini Archevesque de Tarse Nonçe de Sa Sainctetè pres de Sa Majestè tres Chretienne Commissaire deputè de Sa d. S. & les Sieurs de Champigny Conseillier du Roy en ses Conseilz d' etat, & privè Contraleur general de ses finançes. De Preaux Conseiller au dictz Conseils d' etat, Chevallier, & Chancellier des Ordres de Sa d. Majestè, dont les pouvoirs sont inserez ala fin du present accord, pour raison des differents entre les habitans de la Ville de Avignon, & les subiectz de Sa Majestè de Provençe, sur les limites des terroirs de la d. Ville de Avignon, & de Noves de Chasteaurenard, & autres lieux le long dela riviere dela Durançe depuis le Pont de Bonpas jusques au Rhosne.

Primierement que les Palieres, qui sont depuis le trou de Bely, l'espron, qui est au dessus de celluy, compris, seront desmollies par ceux de Avignon, & les pointes des esperons, qui se trouveront le long des pallieres, qui demeureront, seront esmovissees, & abattues en façon, que les dictz esperons soient esgaux de toutes pars, & n'avancent les pallieres, qui demeureront.

Seront tirès deux lignes distantes de trois cens cannes de largeur l'une de l'autre, sçavoir l' une du cotè de Provençe, qui se commencerà de l'endroiet du pont de Bonpas jusque au Rhosne, & l' autre du cotè de Avignon, qui se commencera à la fin des pallieres, qui demeureront en etat aussy jusque au Rhosne, dans la quelle largeur les dictz d' Avignon, & de Provençe feront resetter le Lours de la Riviere de Durançe, s'il se peutt; & les dettes deux lignes seront designees par deux deputez, l' un de Avignon, & l' autre de Provençe, qui prendront avec eux chacun un expert, lesquelz procureront, que la dette largeur de trois cens cannes soit sur le mitau du lit de la ditte Riviere le plus qu'il sera possible, & sy pour bailler la d. largeur, il etoit besoin de prendre des terres fermes, l'on en prendrà la moitie dù cotè d' Avignon, & l'autre moitie du cotè de Provençe, & pourront les d. Partes chacune endroiet soy faire pallieres ou aultres reparations de pierre, ou altres matieres, qu' ilsvouldront au derriere des d. lignes, voire mesmes de dans l'eau sans avoir resguard à aucun canal, pourveu qu'il non trapasse d. lignes.

Dedans la d. largeur de trois cens cannes, ne serà permis aux dictes Parties de faire aucun ouvrage, bastiment, ou reparation, quelle qu' elle soit, ny aucune culture à ce, que tout, qui se trouverà en la d. largeur, demeure pour lit de la d. Riviere, & sy en ycelles designations de ceuli, qui l' auront faict.

Et affin que la d. designation serve a perpetuitè seront plantees des termes de pierre de l'alteur necessarie de un cotè, & de l' autre aux despens de ceus d' Avignon de leur cotè, & de ceus de Provençe du leur: & pour plus grande stabilitè des d. lignes dautant que la d. Riviere par succession de temps pourroit emporter des d. Termes, & par ce moien les parties voulans construire des pallieres, pourroient entrer en dispute sur les d. lignes, au pourtant sara faict de part, & d'autre dela distançe, qu'il y aura, des lignes, que l' on tirera jusques aux lieux, qui l'on adviserà pouvoir servir à cet effect à perpetuitè, a ce que les d. Parties voullans faire reparations, ou pallieres, le puissent faire, voire mesmes de dans l'eau, pourveu qu' il non trapasse les d. lignes.

L' escluse de pierre, qui est au dessus du pont de Bonpas servant pour les moulins, & prez d' Avignon, serà desmolie jusques à la haulteur, & contenançe necessarie du trou, qui se trouve à present pour prendre, & retenir l' eau, & la largeur de la muraille dela d. escluse demeurerà seullement de une canne de pierre, & le surplus de la d. largeur serà retranchè, & demolly, & la longeur de la d. muraille serà augmentè, & retranchè de present, & à l'advenir en façon, que toujours l'on puisse prendre del'eau de la d. Riviere en suffizance, & convenablement pour les d. moulins, & prez.

Les pilles du Pont de Bonpas seront desbouchées, & les assamblemens etans devant, & derriere ycelles aures aux depens des d. de Avignon. Et quant aux assamblemens, qui sont le long des pallieres, qui demeurent, serà faicte une excavation dela longeur, qui sarà trouvè necessaire par les d. Deputez aux depens communes des Parties.

L'eau de la d. Riviere ferà separation des Estats de Avignon, & de Provençe, demeurant neantmoins la souverainitè dela d. eau á Sa M. bien qu' elle passast la ligne du cotè d' Avignon, & les Isles, & Iscles qui se feront en la d. largeur des troicens cannes, tant quelles seront environnes d'eau, & tant qu' elles ne seront unies, & contigues à la terre ferme du d. Avignon, appartiendra à Sa d. M. come de mesmes les Isles, & Iscles, qui sont, & se feront au deça la d. ligne du cotè d' Avignon, bien qu'elles soient environnèes d'eau appartieneront en plaine souverainetè a sa dicte Saintetè.

La proprietè, Jurisdiction, & souverainetè de tout le terroir, qui se trouverà deça la d. Riviere du cotè d' Avignon, soit en terre ferme Graviere, Isles, Iscles, bois, laissets, assamblemens, & atterrissemens jusques à l'eau coullante de la dicte Riviere à commencer du d. Pont de Bonpas jusques au Rhosne, & notemment le d. terroir pretendu par les dicts de Noves au cotè de Avignon appartiendrà à Sa d. Saintetè, & Ville de Avignon respectivement, comme de mesme tout ce, qui se trouverà au delà de la d. Riviere du cotè de Provençe de

de mesme nature appartiendra à Sa d. Majeste, & Communauté de Provençe en mesme jurisdiction, & proprieté.

Sy la d. Riviere deffendant dù costé de Avignon passe la ligne de cette part, les terres,qui seront enfermès entre la Riviere, & la ligne du costé d' Avignon, demeurent en la sovveraineté de Sa d. Sainctete, & le cours, & navigation de la d. Riviere toujours en la sovveraineté du Roy seullement.

Sy la d. Riviere deffendant du costé de Provençe passe la ligne du d. costé tirant vers Terrascon, ou au tres lieux de Provençe, la ligne dù costé de Provençe en ce cas servira de frontiere entre Provençe, & Avignon, sans que la sovveraineté de Sa Sainteté s' estende oultre ycelle.

Toutes assignations, & colloquations faictes par les Officiers de Sa d. Majesté au deça la d. Riviere du costé d' Avignon, & à l'endroit du terroir pretendu par les d. de Noves en faveur de creantiers de la d.Communauté, seront de null' effect, & valleur, & comme si jamais n' auojent esté faictes, & non obstant icelles le d. terroir appartiendra aux d. de Avignon, & la souveraineté à sa d. S. comme dict est.

Et pour la pretention, que les dicts de Noves avoient sur le d.terroir, & des dommaiges, interrestz, & dispens qu' ils pretendoient, ensemble ceux de Chasteurenard, & autres Communautez de Provençe, & particuliers d' icelles, à cause dela construction des d.pallieres, & austres ouvrages faicts par les dicts d' Avignon, & dans la d. Riviere, & pour toutes sortes de pretentions qu' ils pouvoient avoir, & le Pays de Provençe pour raison des d. differents contre les d. Ville, & habitants de Avignon, ycelle Ville donnerà la somme de dix mil liures, sçavoir la moitiè de dans six mois, & l' autre moitiè six mois aprés.

Et pour l' execution du present accorde ceux de Avignon, & Provençe nommeront de dans trois mois leurs deputez, qui seront obligez quinze jours apres se trouver sur les lieux avec les experts vouldront choisir pour incontinent designer, & tirer les d. lignes,& le d. allignement ainsy faict, & tirè, ceux d' Avignon seront tenux de dans trois mois aprés de desmollir les pallieres, escluses, & esperons cy dessus mentionez, comme ausy faire les ouvertures des piles du d. Pont, le tout en sorte, que le cours libre d'eau ne soit empesché.

Pourront tant ceux d' Avignon, que de Provençe prendre des pierres a la perriere des PP. Chartereux ou d. Bonpas pour la construction des d. Pallieres aux mesmes conditions,qu'ils les vendent à ceux d'Avignon.

Les d. Sieurs Deputez promettent de faire ratifier le present traictè par Sa Sainctetè, & Majestè, & en fournir les lettres de ratification de dans trois mois, & de faire en registrer le present accord en la Court de Parlement à Aix: faict, & passè à Fontainebleau le derrier jour d' Auril mil sixcens vingt & trois.

Octavius Archiepiscopus Tarsen. Nuncius Apostolicus.
Boechart Champigny.
De Laubespines.
De Marillac.

§.4. Nos concordiæ, ac omnium, & singulorum in ea contentorum perpetuæ observationi, Christifideliumque prædictorum quieti, & felici statui, quantum cum Domino possumus,consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Concordiam per dictum Octavium Archiepiscopum cum Commissariis prædictis super litibus, & differentiis hujusmodi initam ratam, & gratam habemus, illamque approbamus, & confirmamus, ac illi perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti, & solemnitatum etiam forsan de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, nec non quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint,supplemus. Gregorius eam confirmat.

§.5. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.6. Non obstantibus fel. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, aliisque Constitutionibus,& Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatio contrariorum

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Maii 1623. Pontificatus nostri Anno III. Dat. die 22. Maii 1623. An.III.

CIX.

Committitur Episcopo Parmen., ut ea ab Ecclesiasticis observari curet per Decennium, quæ Dux solet statuere pro curanda Annonæ abundantia. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Ven. Fratri Episcopo Parmen.

GREGORIUS PAPA XV.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

§.1. CUm, sicut accepimus, dilectus filius Nobilis Adolescens Alexander Parmæ Dux nonnulla sta-

tuere solebat pro curanda Annonæ abũdantia.

der Farnesius Parmæ, & Placentiæ Dux, necnon Congregatio a generali Consilio Civitatis Parmen. super Annonæ abundantia deputata, nonnullas singulis annis ordinationes necessarias, & justitiæ, & æquitati convenientes, quibus penuriæ Annonæ illius anni provideatur, a personis laicis observandas faciant;

Pontifex Parmensi Episcopo mandat, ut ea per Ecclesiasticos quoque servari curet.

§.2. Nos Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut per decennium proximum ordinationes introducendi in Civitatem, & notificandi frumentum, bladas, & legumina, auctoritate nostra facias, & ad illas observandas per te, seu tuum in spiritualibus Vicarium generalem quascumque Civitatis, & Diœces. prædictarum personas ecclesiasticas seculares, & cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, necnon Militiarum, aliorumq; piorum locorum regulares cujuscumque dignitatis, gradus, status, ordinis, & conditionis existentes, etiam exemptas, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subjectas opportunis juris, & facti remediis, eadem auctoritate, cogas, & compellas. Nos enim tibi præmissa, & quæcumque alia desuper necessaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, eadem auctoritate, tenore præsentium plenam, & amplam facultatem concedimus, & impertimur. Decernentes irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquã quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, & locorum piorum, ac Ordinum quorumcumque etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 23. Junii 1623. An.III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Junii 1623. Pontificatus nostri Anno III.

URBA-

URBANUS VIII.

PONT. CCXXXVII.

ANNO CHRISTI MDCXXIII.

DIe VI. Augusti An.MDCXXIII. electus est in Summum Pontificem Maphæus Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Barberinus Antonii Filius natione Florentinus, & die 29. Septembris ejusdem Anni S. Thiara redimitus est. Sedit in Pontificatu Ann.XX. Mens.XI. Dies XXI. temporibus Ferdinandi II. & Ferdinandi III. Impp. Creatisque LXXII. Cardinalibus, obiit IV.Kal. Augusti anno MDCXLIV. Sepultus est in Basilica Vaticana ad Cathedram Beati Petri. Vacavitque Sedes Mens.I. Dies XVI.

I.

Privilegia, & Indulta concessa Conclavistis, qui inservierunt præcedenti Conclavi.

Singuli Pontifices post sui ad Summum Apostolatum assumptionem assueverunt nonnulla nedum Conclavistis, sed etiam Dapiferis tum suis, tum etiam Cardinalium concedere Privilegia, distincta tamen Constitutione. Privilegia itaque Conclavistarum vide in Constitut. XLIII. Clement. VIII. Tom. IV. Par. III. fol.407. in Const. V. Pauli V. Tom. V. Par. III. fol.144. in Const. II. Gregor. XV. Tom. V. Par. IV. fol.316. in Const. X. Inn. XI. Tom. VIII. f.13. & alibi.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. CIrcumspecta in omnibus Romani Pontificis providentia singulorum merita æqua lance considerans, illos potioribus gratiis, & favoribus prosequitur, quos erga se, & Sedem Apostolicam, benemeritos, & in laboribus, & vigiliis pro Sede ipsa sufferendis indefessos, & pluribus cognoscit meritis adjuvari.

§.1. Hinc est, quod Nos dilectos filios Conclavistas, qui in Conclavi, in quo Nos, divina favente clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, uti familiares, & continui commensales inserviendo, interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis, pro cujusque meritis, exornare volentes, ipsosque Conclavistas, & quemlibet eorum, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad ipsorum Conclavistarum, vel alicujus eorum, vel alte- Conclavistæ, donatis iis 10. m. scutis.

alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera liberalitate, ipsos Conclavistas, & eorum singulos, quibus etiam hodie summam decem millium scutorum auri in auro in tot locis montium vacabilium de Urbe, cum primum illos vacare contigerit, per duos saltem ex Deputatis ab ipsis Conclavistis, inter eosdem Conclavistas, & per singula eorum capita solitum præscriptum numerum non excedentia, non autem singulas cellulas, æquis portionibus distribuendorum, gratiose, & irrevocabiliter apostolica auctoritate donavimus;

Papæ Familiares, Comites, Lateranenses, & S. Ap. Notarii creantur.

§.2. In veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu Militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios sine præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, recipimus: & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, ac tam illos, quam omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus, temporali dominio ejusdem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis, Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos etiam nobiles & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, ita ut ipsum jus Civitatis ad quoscumque illorum hæredes, eodem modo transeat, creamus, constituimus, & assignamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, ac Sedis prædictæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, Militibus, Nobilibus, & Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, ac mandamus.

Solitisque decorantur privilegiis.

§.3. Eisque, ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis tam gratiam, quam justitiam concernentibus, se familiares continuos Commensales nostros, Comites, Milites, Nobiles, & Cives, etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationum, antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantiũ, existentes etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ præfatorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali privilegio, seu aliàs quomodolibet, etiam quoad assequutionem quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, etiam per quascumque Literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, realiter, & integre in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, auctoritate, & tenore similibus, indulgemus.

Eximuntur a solutione quorumcumque onerum ad instar Cardinalium.

§.4. Singulosque Conclavistas prædictos, a solutione, & exactione Decimarum, & cujuscumque Pedagii, Subsidii, Gabellæ, & cujuscumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, ac aliorum quorumcumque Principum impositarum, & impositorum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & e contra, & postquam casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse adinstar Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium decernimus.

A censuris, si quas incurrerunt occasione Conclavis, absolvuntur.

§.5. Ac a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas

si quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis, pro tempore editis, vel aliàs quomodolibet incurrerunt in foro conscientiæ tantum, absolvimus, & liberamus.

Pontifex supplet quoscumque defectus provisionum Beneficiorum ecclesiasticorum &c.

§.6. Ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint, omnium provisionum, Beneficiorum, Dignitatum, ac Pensionum eorumdem Conclavistarum, tam ex multiplicitate titulorum, & ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quam aliàs ex quavis causa provenientes sanamus, ac hujusmodi provisiones, vigore eorum privilegiorum, in foro conscientiæ tantum, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis, etiam cujusvis ordinis regularibus, per eos respective obtentis, de novo etiam respective providemus, & omnes, & singulas pensiones eis, & eorum singulis, super quibusvis beneficiis ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam alicujus ordinis regularibus, respective reservatis, similiter de novo reservamus.

Fructusque male perceptos remittit.

§.7. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus ecclesiasticos occasione quarumcumque Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, ac quarumcumque pensionum annuarum ipsis, vel eorum cuilibet collatorum, & reservatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occasionibus etiam ratione omissionis recitationis Horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus.

Dispensat super inhabilitate ad Sacros Ordines suscipiendos.

§.8. Ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia divina officia, dummodo tamen non in contemptum clavium, celebraverint, aut aliàs in divinis se immiscuerint, quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes, etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines aliàs rite, & dummodo nullum alicui eorum obstet canonicum impedimentum, promoveri, & in illis, & in susceptis per eos alias rite Ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Et super defectu natalium.

§.9. Ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiuntur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus.

Habilesque reddit ad succedendum in bonis consanguineorum.

§.10. Et cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione, & præterquam in bonis ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates, restituendo realiter, & cum effectu.

Et Beneficia Ecclesiastica obtinenda.

§.11. Ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia secularia, publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, acsi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat, ut clericali caractere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum caractere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu Parochiales Ecclesiæ, vel eorum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates non tamen majores post Pontificalem, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi aliàs canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, retinere libere, & licite valeant.

Indulget, ut aliis resignare possint pensiones ecclesiasticas usque ad summam 100. ducatorum.

§.12. Ac eisdem Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitan., vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque ecclesiasticæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, & proventibus quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, etiam per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum, cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis ordinum regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi aliàs semel, aut pluries translatæ, seu translati fuerint, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi,

di, usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis ecclesiastis, vel etiamsi clericali caractere tunc temporis nondum insigniti sint, cum clausula tamen ex tunc, prout postquam dicto caractere rite insigniti fuerint, per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominandis etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu, integre persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant, atque in quasi possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus.

Præsens Indultum cumulative cum præcedentibus censeri debet.

§.13. Etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit tam vigore aliorum privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impediri nolumus, sed cumulative concessam, vel concessas esse volumus; Itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præsentibus, ac præteritis privilegiis hac in re concessis, uti, frui, & potiri possit. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditum, & proventuum hujusmodi, ut præfertur, faciendas, ex nunc, prout postquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Conclavistæ dispensantur super delatione habitus, & tonsuræ.

§.14. Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis ecclesiasticis, etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis, etiam a prædictis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. obtinendis, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, & reservandarum habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo aliàs ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & libere retinere.

Facultas testandi de bonis ex redditibus ecclesiasticis acquisitis.

§.15. Postremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, etiam speciali nota, & expressione dignarum quarumcumque, per eos aliàs obtentorum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, licita tamen, ac aliàs licite acquisita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentium spoliis minime subjaceant, sed Conclavistæ prædicti, etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cuilibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, iisque ab intestato decedentibus, legitimi eorum hæredes quicumque succedere, libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Mandatum spoliorũ Collectoribus de iis non molestandis.

§.16. Præcipientes, ac mandantes, dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Thesaurario, Præsidentibus Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum prædictarum Officialibus, aut Prioribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes prædictorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant, ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi faciendas, semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Etiamsi præsentes Literæ in Cam. Ap. registratæ nõ fuerint.

§.17. Nec eosdem Conclavistas eorumve aliquem ad præsentes literas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi illæ intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint: propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Clausulæ pro earumdem literarum firmitate.

§.18. Ac easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ a Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & ex quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alia quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint, minime compræhensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties easdem præsentes in pristinum statum restitutas, repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Clausula sublata.

§.19. Sicque per quoscumque Judices, & Com-

& Commissarios, quavis auctoritate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquã quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium expeditio per viam secretã facienda.

§.20. Et insuper dilectis filiis nostro Ludovico tituli Sancti Laurentii in Damaso Presbytero Cardinali Ludovisio nuncupato S. R. E. Vice-Cancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, ac Secretariis Apostolicis, & Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum earumdem expeditio per viam secretam spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu simili, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, etiam mandamus, ut easdem præsentes literas super præmissis omnibus, & singulis, tam conjunctim, quam separatim, ac pro singulis, quibus concessa fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis etiam quoad compositionem Datariç, & per viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant.

Confirmatio privilegiorũ, quæ ab aliis Pontificibus concessa sunt.

§.21. Et insuper omnia, & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet a diversis Summis Pontificibus Prædecessoribus nostris hucusque concessa, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

Obstantium derogatio.

§.22. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum sit deventum, cui per hoc aliàs non intendimus derogare, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstando consensu in pensionibus, ac felicis recordationis Pii Quarti de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii Quinti Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum contra illegitimos, necnon Pictavien. Concilii, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ Regulis, etiam in crastinum assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, & etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romanæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis, etiam novis reformationibus, & legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, & Sacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si quibusvis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuscemodi mentionem.

Nomina autem Conclavistarum, qui in Conclavi hujusmodi interfuerunt, sunt hæc, videlicet.

Conclavistarum nomina.

VEnerabilis Frater noster Fulgentius Gallutius Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Episcopus Tagasten. Sacrarii Pontificii Sacrista, & dilecti filii Paulus Alaleo Canonicus, Joannes Baptista etiam Alaleo, & Carolus Antonius Vaccarius Clerici respective, perpetui Beneficiati, Beneficiatus, & Clericus respective nuncupati Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Petrus Ciammariconus perpetuus Beneficiatus Ecclesiæ Lateranensis, Magistri Cœremoniarum, Mutius Riccerius Camerinen. Canonicus Ecclesiæ Sancti Angeli in Foro Piscium, Collegii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Secretarius, Franciscus Hadrianus Ceva Montis Regalis, & Antonius Crysolinus a Sancta Sofia Clerici, nostri etiam dum Cardinalatus honore fungebamur; Julius Piccininus Mutin. Albertus Danesius Clerici Narnien. Diœcesis, Antonii Ostiensis Saulii; Marcus Antonius Dognasius Mediolanen. Sebastianus Brusattus Clerici Casalen. Joannes Baptista Butus Laicus Narnien. Diœcesis, Francisci Tusculani Sfortiæ; Alphonsus Carandinus Clericus conjugatus Mutinen., & Miles Militiæ Jesu Christi, Petrus de Castro Toletan., & Tobias Aldinus Cœsenaten. Clerici Odoardi Sabinen. Farnesii; Franciscus Cavalcantes perpetuus Commendatarius Monasterii Sancti Petri de Laderchia, aliàs de Riolo Imolen. Diœcesis, Soterus Tardettus Clericus Sabinen. Diœcesis. Octavii Prænestin. Bandini; Joseph Buccellas Presbyter Politianen.

tianen. Fabius Tavianus Pistorien. Nicolaus Acorsinius de Sancta Flora Clerici, Jo: Baptistæ Albanen. Deti, Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum. Jo: Ambrosius Villa Presbyter Mediolanen. Hieronymus Ponzonus Laicus etiam Mediolanen. Federici Borromæi. Petrus Franciscus Bonjoannes Presbyter Firman. Ecclesiæ S. Mariæ Majoris de Urbe Præpositus, & Franciscus Fracassinus Clericus Urbevetanus, Andreæ Sancti Laurentii in Lucina Peretti. Galeottus Oddus Laicus Perusin. & Miles Militiæ S. Stephani, Paulus Æmilius Andrutius Laicus Romanus Miles Militiæ Jesu Christi, Pelegrinus Trevesanus Clericus Ferrarien. Bonifacii S. Mariæ in Transtyberim Bevilacquæ. Æmilius Sperellus Laicus Esinien. Franciscus Thedeschius Ferrarien. Guglielmus Valleta Avenionen. Clerici, Dominici Sanctorum Duodecim Apostolorum Gymnasii. Bernardinus Machanus Presbyter Senogallien. Caroli Sancti Cæsarei Madruzzii. Franciscus Ghettus Faventin. Thomas Pastorus Vellenen. Clerici, Scipionis Sancti Chrysogoni Burghesii. Petrus Roncius Clericus Nepesin. Diœcesis, Jo: Garziæ Sanctorum Quatuor Coronatorum Millini. Jo: Baptista Laurus Perusin. Franciscus Baruffaldus Cremonen. Clerici, Marcelli Sanctorum Quirici, & Julittæ Lantis. Alexander Biffius Florentin., & Joannes Crisentus Corrigien. Laici, Fabritii S. Augustini Veralli. Alexander Barbantes Laicus, sive Clericus Urbinaten. Jo: Baptistæ Sanctæ Cæciliæ Lenii. Joannes Restius Ragusin., & Vitalis Tovanus Ravennaten. Laici, Aloysii Sancti Petri ad Vincula Capponii. Alexander Viola Presbyter Aquilan., & Joannes Paulus Leonardus Terræ Camatariæ Clericus, seu Laicus Beneventan. Diœcesis, Decii Sanctorum Joannis, & Pauli Caraffæ. Ludovicus de Horatiis Bononien., Gaspar Morellus Romanus Laici, Dominici Sancti Martini in Montibus Rivarolæ. Cornelius Henricus Mormannus Clericus Leodien., & Armonius Mancinellus Laicus Urbevetanus, Petri Pauli Sanctorum Nerei, & Achillei Crescentii. Joannes Presbyter Januen., & Joannes Antonius Pasiadescus Laicus Albinganen. Diœcesis, Jacobi Sanctæ Mariæ de Pace Serræ. Raynaldus Magnanus Sarsinaten., Canonicus Ecclesiæ Sancti Laurentii in Damaso, Petrus Antonius Pugliolus Presbyter Mutin., Augustini Sanctæ Mariæ in Ara-Cœli de Ara-Cœli. Joseph de Hæredia Clericus Illerden. Gasparis Sanctæ Crucis in Hierusalem Borgiæ; Franciscus Maria Costagutus Canonicus Ecclesiæ Sanctæ Mariæ in Via-Lata Januen., Petrus Settimius Cestarius Narnien. Presbyteri, Felicis Sanctæ Anastasiæ de Ascolo. Andronicus Spinellus Clericus Patavin. Roberti Sancti Alexii Ubaldini. Aurelius Martignonus Mediolanen., & Julius Lavorius de Laurino Caputaquen. Diœcesis Clerici, Tyberii Sanctæ Priscæ Muti. Philippus de Escobar, & Benavides Clericus Vallisoletan., Petrus Muñonz de Castro Laicus Claurien., Gabrielis Sancti Bartholomæi in Insula Tressii. Petrus Palla Presbyter Reatin. Diœcesis, & Vincentius Benignus Clericus Camerinen., Julii S. Sabinæ Sabelli. Jacobus Weiskircher Viennen., Marcus Antonius Guardanilla Romanus Laici, Melchioris Sancti Sylvestri Klesel li. Michael Angelus Anchianus Clericus Lucen., Petri S. Thomæ in Parione Camporei. Jo: Dominicus Cera Vincentin., & Simon Brunus Nonantulanus Presbyteri, Antonius Apastorellius Clericus Nursin., Matthæi Sancti Marci Prioli. Delius Conversus Clericus Narnien. Diœcesis, Scipionis Sanctæ Susannæ Cobellutii. Albertus Mamianus Presbyter Parmen., Jo: Baptista Mangilius Clericus Romanus, Francisci Sancti Marcelli Cennini. Alderanus Bellactes Clericus Lunen. Sarzanen. Diœcesis, Joannes Doupye Laicus Leodien., Guidonis Sanctæ Mariæ de Populo Bentivoli. Jo: Thomas Guglielmus Laicus, seu Clericus Pisauren. Antonius Benedellus Nonantulanus Presbyter nullius Diœcesis, ac Annibal Palutius Clericus Firman., Petri Sancti Salvatoris in Lauro Valerii. Alexander Simon Antuerpien., Carolus Scatz Constantien., & Franciscus Antonius Rentinus Tyburtin. Clerici Itali, Friderici Sancti Laurentii in Pane, & Perna Zolleren. Didacus Busca Presbyter Papien., Sextilius Balduccius de Volsinio Clericus Urbevetanus, Julii Sanctæ Mariæ supra Minervam Romæ. Antonius Grassellus Nucerin. Germanicus de Leonibus Perusin. Clerici, Laurentius Sclarra Clericus Firmanus, Cæsaris Sancti Petri in Monte Aureo Gherardi. Hadrianus Tanus Presbyter Nucerin., Diœcesis, JoannesBaptista Moranus Parmen., Andreas Morellus Florentin. Clerici, Albertus Burius Laicus Urbinaten. Diœcesis, Desiderii Sancti Clementis Scaliæ. Hieronymus Lanfrancus Clericus Neapolitanus, Vincentius Jacobellus Romanus Clericus, Joannes Baptista Belardus de Monte Castello Tudertin. Laicus, Stephani Sanctæ Mariæ in Via Pignatelli. Joannes Nicolaus Tighettus Presbyter Senogallien. Basilicæ Sancti Petri de Urbe Canonicus, Epiphanius Rosa Clericus Spoletan. Vincentius Crucius Januen. & Joseph de Burgonsonis Bononien. Laici, Ludovici Sancti Laurentii in Damaso Ludovisii. Franciscus Petrillus Presbyter Capuan., Antonii Sanctæ Pudentianæ Caetani. Ludovicus Paulucius Clericus Macerat. Francisci Sancti Matthæi in Merulana Sacrati. Anellus Deamatus, & Matthæus Deamatus Clerici Campanien., Dominicus Brindolus de Mancinis Clericus Romanus, Lucii Sancti Stephani in Monte Cœlio Sanseverini. Octavius Placidus Presbyter Firman. Canonicus Sanctæ Mariæ in Cosmedin. nuncupatæ de Urbe, & Aurelius Stiaticus Laicus Bononien., Marci Antonii Sancti Eusebii Gozadini. Georgius Cedolinus Jadren. Commendatarius Sancti Ambrosii Nonen., Ricciardus Sissa Placentin. Clerici, Cosmi Sancti Pancratii de Torres. Monaldus de Monaldis de Aspello Fulginaten. Diœcesis, Petrus Franciscus Rinuccinus Florentinus Clerici, Octavii S. Agnetis in Agone

ne Titulorum Presbyterorum Rodulphii nuncupatorum. Joseph Fontanella Regien. Miles Militiæ Sancti Jacobi de Spatha, Tyberius Rubeus Ariminen., & Petrus Paulus Mecis Anignin. Clerici, Alexandri Sanctæ Mariæ in Via-Lata Estensis. Ambrosius del Pueyo Clericus Tirasonen., Franciscus Rizzius Clericus, seu Laicus Januen., Joannettini Sancti Hadriani de Auria. Petrus de Nores Clericus Papien., Lucas Massarentes Laicus Reatin., Caroli Emanuelis Sancti Nicolai in Carcere Tulliano Pii. Angelus Magnesius Polignanen. perpetuus Commendatarius Monasterii S.Mariæ della Grottella Hidruntin. Dioec., & Claudius Amadæus Vibò Gratiopolitanen. Clerici, Mauritii Emanuelis S. Eustachii de Sabaudia. Octavianus de Lotto Florentin. Miles Militiæ ejusdem S. Stephani, & Franciscus Acursius Bombaglinus Laicus, Caroli Sanctæ Mariæ in Domnica Medices. Fabius Leonidas de Sancta Flora, & Ulixes Severinus Clerici Auximan. Dioecesis, Francisci Sancti Angeli in Foro Piscium Boncompagni. Laurentius Bernardinus Presbyter Lucen., & Hieronymus Adimarius Clericus Florentinus, Hippolyti Sanctæ Mariæ Novæ Aldobrandini, Diaconorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam nuncupatorum. Frater Marcus Antonius Vianus Bononien. cum dicto Fulgentio Episcopo. Stephanus de Bubalo Romanus Presbyter Societatis Jesu Commissarius. Gabriel Fonseca Laicus Physicus. Prosper Cecchinus Chirurgus. Franciscus Amplius Clericus Romanus Adjutor dicti Secretarii Collegii. Fabius Novellus cum dictis Magistris Cœremoniarum. Appollonius de Appolloniis Senen. Aromatarius. Antonius Fernacutus Clericus Romanus. Tarquinius Galardus Laicus ejus Adjutores. Linus Blasinus de Sancto Oresto Nullius Dioecesis Custos Fontis. Franciscus Anna, & Jo: Baptista Carpana Barbitonsores. Jacobus Philippus Tanus, & Secundus Tassonus eorum Adjutores. Franciscus Soria Faber Lignarius. Joannes Antonius Bernasconus Cœmentarius. Jo: Scorcius. Dominicus Tognardellus. Jo: Augustinus. Simon Petricciolus. Basilius Colarellus. Jo: Augustinus Laurentii. Petrus Pomol. Andreas Palumbus. Hieronymus Tamansinus. Petrus Fumarettus, & Julianus Fulginaten. Scopatores Conclavis.

Eadem Privilegia Francisco Viario Conclavistarū Procuratori conceduntur.

§.23. Et insuper cum dilectus filius Franciscus Viarius Laicus Burgi Sancti Sepulchri, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator in præmissis sedulam pro ipsis operam, ut accepimus, navaverit; propterea, & aliorum meritorum suorum, ac obsequiorum Nobis, & Sedi Apostolicæ impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Francisco Viario, quod licet in Conclavi prædicto non inservierit, nihilominus omnibus, & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis, non tamen quoad participationem decem millium scutorum hujusmodi per Nos, ut supra, dictis Conclavistis donatorum, & inter ipsos, ut præfertur, distribuendorum, tanquam Conclavista, & unus ipsorum frui, & gaudere libere, & licite possit, & valeat; perinde ac si Conclavi hujusmodi vere, & realiter interfuisset: Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus; Motu, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus.

Transumptis danda fides.

§.24. Volumus autem, quod præsentium transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, receptionis, creationis, constitutionis, assignationis, decorationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remissionis, condonationis, dispensationis, legitimationis, abstersionis, abolitionis, restitutionis, decretorum, concessionum, indultorum, præceptorum, mandatorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 6. Augusti. 1623. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimotertio, octavo Idus Augusti, Pontificatus nostri Anno I.

II.

Canonizatio Beati Philippi Nerii Congregationis Oratorii Fundatoris.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia processerunt, licet ejus superveniente obitu literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

Gregor. XV. inter Sanctos, qui Ecclesiam illustrarunt,

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Gregor. Papa XV. Prædecessor noster pie præmeditatus, quod supremus ille, & diligens Paterfamilias, qui ab origine mundi plantavit vineam suam, universalem scilicet Ecclesiam, in eam quotidie non desinat mittere operarios, quorum assiduitate culturæ illa vepribus expurgata fructum afferat, vel centesimum, vel sexagesimum, vel trigesimum; quodque ante Incarnationem Verbi misit in eam Patriarchas, & Prophetas, virosque sanctissimos, qui portaverunt pondus diei, & æstus; post assumptam vero huma-

humanitatis nostræ substantiam venit vocare novissimos, Sanctos videlicet Apostolos, qui vineam hanc, & fidei fervore, & prædicationis verbo, per universum propagarunt orbem, iisque adjunxit non solum fortissimorum Martyrum exercitus, qui effuso sanguine illam irrigarunt uberrime, sed etiam Confessorum laudabilem numerum, quorum sanctitatis exemplo hæc vinea ubique terrarum odorem afflat suavissimum.

B. Philippum Nerium adnumerare decreverat.

§.2. Inter quos paucis ante annis sanctimoniam redolere satis constiterat Beatum Philippum Nerium, Congregationis Oratorii Fundatorem, cujus, & vitæ puritas, & omnium virtutum congeries, & miraculorum gloria plurimum elucebat, ipsius Beati Philippi Catalogo Sanctorum adscriptioni decrevit intendere.

Etenim ipso ejus obitus anno confecti sunt Processus super illius virtutibus, & miraculis.

§.3. Cumque jam ab ipso die, quo dictus Beatus Philippus obdormiverat in Domino, fama sanctitatis, & miraculorum ejus adeo crevisset, ut statim dignus Canonizatione acclamaretur, & multi viri graves de illa promovenda cogitassent, & apud piæ memoriæ Clementem VIII. etiam Prædecessorem nostrum desuper egissent, & ejusdem Clementis Prædecessoris auctoritate vivæ vocis oraculo concessa, statim eodem ipsius Beati Philippi obitus anno, in Urbe, & extra eam fuissent receptæ informationes, & facti processus super illius virtutibus, sanctitate, & miraculis.

Nonnulli Principes ejus canonizationem a Paulo V. postularunt.

§.4. Et successive coram similis recordationis Paulo V. pariter Prædecessore nostro, pro eadem Canonizatione charissimus in Christo filius noster Ludovicus Franciæ, & Navarræ Rex Christianissimus, & charissima etiam in Christo filia nostra Maria ejusdem Ludovici Regis mater, ac dilecti filii Nobiles Viri Senatus, Populusque Romanus, & Maximilianus utriusque Bavariæ, necnon Carolus Gonzaga Nivernienfium, & dum in humanis agerent, Ferdinandus I., & post ejus obitum Cosmus II. Magni Hetruriæ eis subjectæ Duces, & dilectæ in Christo filiæ nobiles mulieres Christiana Cosmi mater, & Catharina Caroli præfati uxor, ac etiam dilecti filii Presbyteri dictæ Congregationis institissent;

Qui Congr. Rituum ut inquireret in genere commisit.

§.5. Et Paulus Prædecessor prædictus Venerabilibus Fratribus nostris, tunc suis S. R. E. Cardinalibus, super Sacris Ritibus deputatis per suas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris desuper expeditas literas commisisset, ut inquirerent in genere prius, ac deinde in specie super fama sanctitatis, virtutibus, & miraculis dicti Beati Philippi formarent juris ordine servato processum.

Decretumque deinde confici Processum in specie.

§.6. Eoque diligentissime peracto, & facta per bon. mem. Dominicum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Pinellum nuncupatum relatione, ex processu videlicet in genere facto plene constare de fama sanctitatis, & miraculorum dicti Beati Philippi, ac deveniri merito posse ad inquisitionem in specie.

Rotæ Auditoribus commissa relatio.

§.7. Dictus Paulus Prædecessor bonæ memoriæ Francisco Peniæ Rotæ Decano, & Horatio Lancellotto, ipsoque Horatio promoto ad Cardinalatus honorem, Alexandro Ludovisio tunc in minoribus constituto, qui deinde ad Summi Apostolatus apicem assumptus Gregorius XV. prædictus fuit nuncupatus, ac Venerabili Fratri nostro Dionysio de Marquemont Ecclesiæ Lugdunensi postmodum præfecto, omnibus causarum Palatii Apostolici tunc Auditoribus, ut conjunctim, vel saltem duo eorum procedentes, inquisitiones, & probationes hujusmodi facerent, factasque referrent, demandasset.

Qui rem Pontifici referunt.

§.8. Dictique Auditores Commissarii injuncto sibi officio diligenter perfuncti, totius negocii seriem in scriptis eidem Paulo Prædecessori retulissent.

Decretum Congreg. Rituum constare de virtutibus, miraculis, & fama sanctitatis.

§.9. Et dictus Paulus Prædecessor relationem, ut præfertur, factam una cum iteratis instantiis, ac precibus dictorum Principum, & Presbyterorum dictæ Congregationis Oratorii, ad prædictos Cardinales, ut præfertur, deputatos remisisset, ac omnibus per bon. mem. Robertum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Bellarminum nuncupatum, ad id specialiter electum examinatis, & relatis in octo Congregationibus diversis temporibus habitis, de validitate processuum in specie factorum tam in dicta Urbe, quam extra eam, & de fide, spe, charitate, virginitate, de prophetia, aliisque donis, & virtutibus, de fama sanctitatis, & miraculis quamplurimis tum in vita, tum post obitum dicti Beati Philippi plene constare, servatis servandis, conclusum, & decretum extitisset.

Indultum recitandi Officium, & Missam in ejus honorem.

§.10. Idem Paulus Prædecessor, ut in illius honorem tamquam de Confessore non Pontifice missa celebrari, & officium recitari in Ecclesia Beatissimæ Virginis Mariæ, & S. Gregorii in Vallicella de Urbe licite posset, indulsit, & successive indultum hujusmodi ad alias ejusdem Instituti Congregationes in aliis Ecclesiis extra Urbem canonice erectas extendit.

Gregor. XV. Canonizationis negocium perfici statuit.

§. 11. Dictoque Paulo Prædecessore viam universæ carnis ingresso, prædictus Gregorius Prædecessor, qui illi in Apostolatus ministerio successit, Beati viri sanctitatem (quippe qui virtutum illius excellentiam in minoribus, ut præfertur, constitutus bene noverat) veneratus, & Christifidelium devotione, precibusque dictorum Principum instantiùs quam unquam repetitis permotus, negotium Canonizationis illius perficiendum constituit.

Mandatque d. Congregationi, ut illud reassumat.

§.12. Et ad hunc effectum prædictis Cardinalibus dictæ Congregationis Sacrorum Rituum mandavit, ut prædictos processus omni, quam decebat, diligentia rursus inspicerent, & universam causam sibi referrent.

Decretum Congr. deveniri posse ad Canonizationem.

§.13. Qui quidem Cardinales dictum Robertum Cardinalem denuo elegerunt, eoque ab humanis exempto, dilectum filium nostrum, tunc ejusdem Gregorii Prædecessoris, Petrum Paulum ejusdem S. R. E. Card. Crescentium nuncupatum in ejus locum subrogarunt, & negotio exactissime discusso, ac diligentissime examinato, servatis similiter servandis, unanimiter congregati cen-

censuerunt, plenissime constare tam de validitate Processuum, quam de vitæ sanctitate, virtutibus, & miraculis, tum in vita, tum post mortem dicti Beati Philippi, itaut si dicto Gregorio Prædecessori videretur, posset dictus Beatus Philippus in Sanctorum numerum adscribi.

His omnibus in Secreto Consistorio relatis;

§. 14. Cumque nihil jam superesset ulterius, idem Gregorius Prædecessor voluit in Consistorio suo secreto de his omnibus relationem fieri, & Venerabilis Frater noster, tunc suus, Franciscus Maria Episcopus Ostiensis, tunc Portuensis, & Cardinalis a Monte nuncupatus, suo, & aliorum dictæ Sacr. Rituum Congregationis Cardd. nomine summam Processus exposuit, & ex rebus ab ipso B. Philippo præclare gestis selegit nonnullas, quas disertis plane verbis enarravit, ac se, cæterosque dictæ Congregationis Sacrorum Rituum Cardd. censuisse asseruit, dictum B. Philippum, si ipsi Gregorio Prædecessori visum foret, Sanctorum Catalogo aggregari posse: in quorum sententiam reliqui omnes Cardinales in dicto Consistorio tunc assistentes, de quorum numero Nos quoque tunc eramus, suo quisque suffragio ex ordine devenerunt.

Propositisq; in Consistorio publico Principum instantiis;

§. 15. Et successive idem Gregorius Prædecessor ex antiquo Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, tunc suorum instituto, publico Consistorio, in quo præter dictos Cardinales etiam Venerabiles Fratres nostri Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, ac alii Romanæ Curiæ Prælati, & dicti Gregorii Prædecessoris familiares dilecti filii convenerunt, convocato, dilectus filius Magister Joannes Baptista Spada junior in utraque Signatura Referendarius, tunc Aulæ Consistorialis Advocatus, de vita, virtutibus, & miraculis dicti Beati Philippi diserte dixit, & nomine prædictorum Principum illius Canonizationem suppliciter petiit. Quibus auditis, d. Gregorius Prædecessor respondit, se precibus libenter assentire.

Publicisque indictis precibus;

§. 16. Sed quoniam non audebat S. Sedes librum æternæ vitæ perscrutari, nisi Spiritu Sancto aperiente, respondit velle se diutius immorari, ac maturius procedere: & propterea omnes in Domino rogavit, ut secum una orationibus, jejuniis, ac eleemosynis divinæ voluntatis arbitrium explorarent.

Ac habito semipublico Cōsistorio;

§. 17. Demum vero Consistorio, quod semipublicum vocant, indicto, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apostolicæ Notarii, & causarum dicti Palatii Auditores dilecti filii interfuerunt, omnes Beatum Virum canonizandum esse publicis suffragiis judicarunt: quorum unanimi consensu audito, ipse Gregorius Prædecessor aperiens os suum in benedictiones, gratias egit divinæ clementiæ, quod tantam contulisset gratiam servo suo.

Eum statuit canonizandū.

§. 18. Statuitque illum inter Sanctos referre una cum Beatis Isidoro Agricola, & Ignatio Loyola, ac Francisco Xaverio, nec non Theresia: de cujus quidem Beati Viri Philippi origine, vita, virtutum donis, & miraculis aliqua ex multis in Processu deductis recensenda duxit.

B. Philippi ortus, atque adolescentia.

§. 19. Est igitur natus B. Philippus Florentiæ, millesimo quingentesimo decimoquinto salutis anno, sedente Leone Decimo Pontifice Maximo, & in Ecclesia Sancti Joannis Baptistæ baptismali fonte ablutus. Franciscum Nerium, & Lucretiam Soldiam honestissimæ vitæ, atque probatæ integritatis parentes habuit; à quibus adhuc puerulus optimis moribus imbutus, ab ipsa ineunte ætate ob præclaram, quam præferebat, naturę indolem, non modo aliorū animos in sui rapiebat amorem, ut Pippus bonus appellaretur, sed divina in omnibus juvante gratia, videretur de se magnum aliquid pręmonere.

A vitæ periculo incolumis evadit.

§. 20. Non 8. annos natus, una cum asello, quem conscenderat, in cellam vinariam præceps delapsus, atque jumenti onere oppressus, ingenti admiratione, qui mortuus credebatur, extractus est vivus, & incolumis.

Mercaturam addiscit.

§. 21. Ubi vero ad annum pervenit ætatis decimum octavum, missus est à Patre ad Oppidum S. Germani, ut ibi apud Patruum opibus abundantem, mercaturam exerceret: qui adolescentis optimi lætificatus adventu, ipsum brevi propter ejus probitatem in hæreditatem vocare constituit.

Romām se confert, studioque scientiarum, & pietatis animum addicit.

§. 22. At vero Philippus cælestium desiderio in dies ardentior, a Patrui gratia, & benevolentia sibi timere cœpit, donec duobus annis transactis, mercaturæ nobilioris avidus, contempta viginti millium aureorum hæreditate ab illo oblata, Romam inde se contulit: ubi opportunum, & aptum ad solida virtutum officia nactus locum, pietatis operibus, Philosophiæ, ac Theologiæ studium adjunxit.

Nonnulla pietatis opera recensentur.

§. 23. Et interim arctam vitæ viam ingressus, humi plerumque cubare, tenui victu, atque assiduo jejunio delectari, & aliquando per triduum ab omni cibo abstinere, Septem præcipuas Urbis Ecclesias obire, & in Cœmeterio Callisti nuncupato, in oratione pernoctare sæpe consuevit.

Mirabilem patitur palpitationem cordis & fracturam costarum.

§. 24. Ac vix annum ætatis suæ vigesimum nonum attigerat, cum inter alia divinitus accepta dona, plane mirabilis cordis palpitatio fuit ac fractura costarum: quæ publico medicorum testimonio præter naturæ ordinem obtigit, quasi mentis dilatato sinu, etiam caro dilataretur, & exultaret in Deum vivum.

Quam plurimos Deo lucratur.

§. 25. Et ad animarum propterea subsidium se multo magis vocari sentiens de solitariæ vitæ severitate divino nutu remittere cœpit, atque inter cujusque conditionis homines ea mente versari, ut publicis adhortationibus, & privatis colloquiis Christo Domino quamplurimos lucraretur, nullo incommodo, nullo penitus devitato labore.

Corām Sanctissimo Sacramento noctes deducit insomnes.

§. 26. Eodemque fere tempore, quo Sanctissimæ Trinitatis Confraternitas ad Peregrinorum, & Convalescentium, commoditatem ipsius consilio, atque opera fuit instituta, cum unoquoque mense quadraginta horarum supplicatio decreta esset, ipse totas penes noctes deducebat insomnes, & confratres ad orationem hortabatur, & exemplo mirifice incitabat.

§. 27. Cum vero ad quadragesimum fere

In Ecclesia S. Hieronymi aliorum eruditionem curat.

fere annum pervenisset, Confessarii jussu Sacerdos factus, & audiendis fidelium confessionibus præfectus, in ædibus S. Hieronymi de Charitate nuncupati habitavit.

Sacros Ordines suscepit 40. suæ ætatis anno.

§. 28. In cujus Ecclesia ad Sacramentorum frequentiam, & ad dandam scientiam salutis semper intentus in proprio etiam cubiculo pia de divinis collocutione illos erudiebat, qui ejus sese disciplinæ tradiderant.

Indias adeundi desiderio flagrat.

§. 29. Et in hoc ipso suorum progressu attendit animum Indias adeundi ad vineam Domini excolendam, & fructus uberiores etiam profuso sanguine reportandos.

Sed monitus a Deo consiliũ mutat.

§. 30. Ut autem ea de re supernum consilium exploraret, virum Cisterciensis Ordinis pietate insignem consuluit a quo, revelante Deo, admonitus est, ejus Indias Romæ futuras

Nonnullos Hebræos ad Christianam fidem adducit.

§. 31. Quamobrem majori succensus ardore, non solum durissima peccatorum servitute pressos ad Christi Domini obsequium traducere studuit, verum etiam sedentes in tenebris, & umbra mortis infideles ad clarissimum Fidei lumen adduxit, quo illustrati nonnulli Hebræi Christum Regem recipere, & Hæretici ad Catholicam veritatem redire non dubitarunt.

Auctor est Card. Baronio, ut Annales ecclesiasticos scribat.

§. 32. Certe de novatoribus revinciendis, vel ad Romanam Ecclesiam reducendis, maxime visus est fuisse solicitus, cum bonæ memoriæ Cæsarem Presb. Cardinalem Baronium nuncupatum, adhuc in minoribus constitutum, ad opus Annalium per tot annos urgere non destitit, ut ipsemet postea Cardinalis scripserit, non se Annalium Ecclesiasticorum, sed Philippum auctorem extitisse.

Congregationem Oratorii fundat.

§. 33. Jamque in Ecclesia S. Hieronymi piis, ac familiaribus colloquiis diu ad virtutes erudierat confluentes, cum ad majorem fructum ex verbi Dei semine percipiendum, ex filiis, quos Christo genuerat, delectis nunnullis recol. mem. Gregorii XIII. etiam Prædecessoris nostri auctoritate, apud d. Ecclesiam Beatissimæ Virginis Mariæ, & Sancti Gregorii Congregationem prædictã Oratorii fundavit.

Ipsamque optimis munit institutis.

§. 34. Et congruentibus institutis a prædicto Paulo Prædecessore postea confirmatis in Presbyterorum sæcularium statu absque voti ullius, vel promissionis vinculo, ad quatuor familiares sermones singulis in hebdomada feriis, excepta die Sabbathi, divinis de rebus habendos, ad quotidianam sub vesperam in Oratorio publico Orationem, ad Sacramentorum frequentiam, & ad alias complures Christianæ pietatis exercitationes retinendas munivit, ac stabilivit.

Ejus in Deum charitas.

§. 35. Ut autem speciatim tanti viri virtutes agnoscantur, & per viam salutis incedentibus subsidio esse valeant: non est omittendum, quod is fuit in primis charitate in Deum admirabili, ut internus ille ignis nonnunquam, dum attenderet ad divina, redundaret in corpus, & facies, atque oculi scintillulis micarent, atque etiam ex improviso, illa Apostoli verba sæpius usurparet: Cupio, sed mox animadvertens, suæ in Deum devotionis occultandæ gratia, reliquum sententiæ retinebat, nimirum, dissolvi, & esse cum Christo.

Devotio erga SS. Eucharistiæ Sacramẽtum;

§. 36. Perpetuo atque ardenti studio venerandum Eucharistiæ colebat Sacramentum: vel enim laicus, vel Sacerdos celebrans, vel ægrotans in lectulo, illius quotidiana susceptione reficiebatur. Verum inter celebrandum fervidus ligneum altaris gradum quodam exultationis tremore concutiebat.

Et Passionem Dominicam.

§. 37. In ipsa Dominicæ passionis memoria, atque iniquorum hominum ingratitudine gemitus fundebat uberrimos, & miraculo tribuebatur, quod præ assidua lachrymandi consuetudine vim oculorum non amisisset.

Studium Orationis.

§. 38. Inter cætera, quibus ad hujusmodi charitatis gradum pervenit Philippus, summum fuit orationis studium, cui inexplicabili desiderio semper addictus, omnia Congregationis exercitia in eam quodammodo tendere curavit, ut inde merito Oratorii Congregatio fuerit appellata.

Charitas in proximos.

§. 39. Hæc ipsa Beati viri charitas miris modis redundabat in singulos cujusque conditionis homines, nam omnium utilitati, ac necessitati expositus, nullum sibi tempus certum esse voluit, in quo suæ parceret valetudini, & quod habitabat cubiculum, non pateret aliorum commoditati, summa lenitate excipiens ad se venientes, factus omnibus omnia, ut omnes Christo lucrifaceret.

Adolescentiũ cura;

§. 40. Singulari præsertim industria per christianæ lætitiæ semitas deduxit adolescentes, qua, vel septem Urbis Ecclesias, vel Xenodochia, vel alia pia exercitia frequentantes labore, ac molestia ex parte levarentur.

Atque ægrotorum.

§. 41. Summa item assiduitate visebat ægrotantes, præsertim è suis, nec eos deserebat, dum nosset mortis periculum instare.

Dæmones sua voce fugat.

§. 42. Tentationes diaboli repellebat mirabiliter, atque a plurimis laborantibus in extremis, cum ipse accederet, proferretque verba: Quis est hic? Dæmones ad vocem perterriti, sese in fugam visi sunt coniicere.

Largus in pauperes.

§. 43. Curabat autem hominum saluti non solum interno, sed etiam externo subvenire subsidio; & numerosis plerumque familiis necessaria suppeditare, dotem indigentibus Virginibus elargiri, egenis Religiosorum domibus opem ferre, vinctis in carcere eleemosynas abundanter impertiri, ut merito Pater animarum diceretur, & corporum, quem charitatis affectum etiam miraculis Dominus comprobavit,

Angelo sub pauperis specie eleemosynam præbet.

§. 44. Intempesta enim nocte panem deferens ad familiam in egestate multa constitutam, in profundam foveam incidens ab Angelo incolumis ereptus est, qui etiam alias Angelo sub specie pauperis eleemosinam sibi petenti omnem pecuniam, quam apud se habebat, prompto, atque hilari obtulit animo.

Virginitatis donum.

§. 45. Charitati Virginitatis donum adiunctum habuit, quo multi, qui cum ipso versabantur, vel vultu, atque oculorum intuitu, vel suavi fragrantia, qua illius corpus

pus redolere consueverat, recreabantur.

Impudicos ex fœtore, contactuque cognoscit.

§.46. Solitus ipse pudicitiam ex odore, impudicitiam ex fœtore dignoscere, soloque manuum contactu impuris tentationibus esse remedio.

Tentationes oratione repellit.

§.47. Huic integerrimæ puritati sæpe humani generis hostis per impudicas mulieres tetendit insidias: ipse vero ad orationem semper confugiens victor gloriosus evasit.

Cibi potusque abstinentissimus.

§.48. Eam ob causam perpetuæ deditus abstinentiæ, loco prandii tenui utebatur jentaculo, cui cœna succedebat non absimilis. Abstinuit semper a cujusvis generis lacticiniis: raro pisces, carnes vero rarissime degustavit; potu fuit admodum tenui, aqua magis usus, quam vino. Ea demum erat potus, cibique parcitas, ut ea sustentari medicorum attestatione naturæ viribus non valeret. Crederetur tamen (præsertim a suis) Eucharistiæ virtute vitam ad senectutem traduxisse.

Rerum contemptor humanarum;

§.49. Cum hujusmodi abstinentia conjunxit etiam rerum omnium mundanarum contemptum: non modo enim hæreditatem, ac patrimonium respuit, & quam multas sibi testamento relictas facultates summa animi constantia repudiavit, sed etiam dum in ædibus S. Hieronymi habitaret, nudis contentus cellulis, consueta stipendia recusavit.

Dignitates ecclesiasticas recusat.

§.50. Ab honoribus, atque ecclesiasticis dignitatibus alienus, adduci nunquam potuit, ut pensiones, atque beneficia reciperet. Canonicatus in Urbe primos, Episcopatum, & Cardinalitiam dignitatem a piæ etiam memoriæ Gregorio Decimoquarto, & prædicto Clem. Prædecessoribus nostris sibi oblatam omnino recusavit.

Ejus humilitas

§.51. Humillimus fuit, atque Beati Francisci exemplo se maximum ex peccatoribus constanter affirmabat; ideoque contestari quotidie solitus Deum his fere verbis, A me tibi caveas Domine, te enim hodie traditurus sum, & omnia perpetraturus mundi peccata, nisi tua me gratia benigne protexeris.

Præsertim ægrotans.

§.52. Cumque ægrotaret aliquando, atque ipsum obsecrarent adstantes, ut suorum saltem beneficio, illam Sancti Martini dirigeret ad Deum orationem: Domine si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem, summa animi demissione respondit: Non sum ego Sanctus Martinus, nec me talem unquam existimavi: quod si me vobis necessarium reputarem, perditum crederem.

Nec patitur se Congregationis fundatorem appellari.

§.53. Atque hinc est, quod se Rectoris, & Præpositi, necnon Congregationis a se erectæ Fundatoris titulo ægre admodum tulerit appellari. Quinimmo biennio ante obitũ, Congregationis administrandæ munus deposuit.

Summa patientia.

§.54. Tantæ ejus humilitati patientia non defuit. Tranquillo semper animo excitatas tam adversum se, quam Oratorii sui exercitia persequutiones tolerans, in quibus etiam pro persequutoribus verus Christi imitator assidue deprecabatur: isque fuit precationum fructus, ut ex eis plurimos sola patientia ad Deum converterit, qui vero ab inceptis non destitere, divinam ultionem sint experti.

In perferendis præcipue infirmitatibus.

3.54. Magnæ insuper patientiæ extitit in perferendis diuturnis corporis infirmitatibus, quibus singulis fere annis divexabatur, ita ut ad extremum vitæ perductus, oleo sancto quater inunctus fuerit. Quo autem tempore ægrotabat, nulla unquam de doloribus habita querimonia, sed hilaris facies incredibilem animi lætitiam indicabat, ab ipsa vero infirmitate, quantumvis gravi, convalescere sæpe solebat repente prorsus, ac mirabiliter.

Sensum mortificatione clarus.

§.56. In Christiana mortificatione adeo præcellebat, ut merito habitus fuerit ejusdẽ virtutis singularis magister, & in primis, mentis discursum, quem ipse, rationalem nominare consueverat, assidue comprimere, & captivare intellectum in obsequium Christi studuerit: ideoque ea ipse plerumque faciebat, & facienda proponebat aliis, quæ intuentibus animi potius levitatem, atque stultitiam saperent.

Ecstases, raptusque frequenter patiebatur.

§.57. Jam vero nonnulla etiam dona recensenda sunt, quibus B. Viri virtutes immensa Dei bonitas illustravit. Frequenter enim ecstasim raptusque divinos patiens, è terra sursum totus undique splendore circumfusus elevabatur.

Christum, & B. Virginem sæpe intuetur.

§.58. Cælestibus item visionibus dignabatur assidue. Dominicæ etenim Nativitatis nocte Christum in altari pueri specie intuitus est, & aliquando in sacratissima Hostia Paradisi gloriam conspexit. Vidit etiam Beatissimam Virginem veteris Ecclesiæ Sanctæ Mariæ in Vallicella tectum manibus sustinentem, donec imminentis casus ademptum est periculum. Eamdem iterum vidit, cum anno ante obitum ægrotaret, quem ipsa sibi obviam sublatum aera mirifice recreatum repente sanavit.

Angelos, & amicorũ animas ad cœlũ euntes.

§.59. Quamplurium insuper confitentium, atque amicorum animos evolantes in cœlum intueri, atque Angelos concinentes interim audire solitus erat, quin etiam interiorem eorum pulchritudinem qui essent in statu gratiæ divinitus agnoscebat.

§.60. Sanctorum Caroli Borromæi, & Ignatii Loyolæ facies miris splendoribus vidit coruscantes.

Prudentia in directione animarum.

§.61. Ea erat prudentia præditus, & discretione spirituum ita excellebat, ut propterea cujusque conditionis homines ad ipsum, tanquam ad oraculum, consulendi gratia confluerent, & ipsimet Summi Pontifices prædecessores nostri, ejus consilium magni semper facerent.

Veras visiones a falsis discernit.

§.62. Veras a falsis visiones discernebat, & licet sæpissime antiquus nostri generis hostis horribili se forma videndum offerens, deterrere ipsum conaretur, semper tamen fortis, & invictus de eodem gloriose triumphans, pacem, veramque tranquillitatem, qua fruebatur interius, retinuit.

Prophetia, ac rerum prævisione clarus.

§.63. In prophetiæ dono, & absentium rerum, ac si præsentes essent prævisione, occultisque cordis humani divinitus dignoscendis talis erat, ut de ipso vere affirmari possit: Non est inventus similis illi.

Illud

Diversis in locis apparet.

§.64. Illud etiam Philippo collatum a Deo fuit, ut dum uno esset in loco in alio longe distante, uno eodemque prorsus tempore nonnullis apparuerit.

§.65. Quapropter cum in ædibus Sancti Hieronymi commoraretur, cuidam e suis apud dictam Ecclesiam Beatissimæ Virginis Mariæ, & Sancti Gregorii degenti, se præsentem ostendens, subsidio, quo indigebat, adfuit.

§.66. Et Romæ aliás existens, quendam ex numero sibi confitentium, in mare pene submersum, mediis e fluctibus capillis appræhensum liberavit.

§.67. Iterumque cum in Urbe maneret, tunc in humanis agentem Catharinam Ricciam, sub Regula S. Augustini Monialem Prati in Hetruria commorantem longo temporis spatio est alloquutus.

Miraculis clarus.

§.68. Inter hæc miram ad patranda miracula a præpotenti Domino consequutus gratiam, quamplurimos liberavit a quacumque detinerentur infirmitate.

Quamplurimi saluti redditi.

§.69. Nonnullos enim solo Sanctissimæ Crucis adhibito signo; Alios salutari manuum contactu, inter quos Clemens Octavus prædecessor noster gravissimis chiragræ doloribus oppressus, sanus illico factus est; nobilis quidam Romanus a pestifera corporis contagione curatus; Alios præterea pristinæ sanitati restituit sola orationis virtute.

Maria Felix a Castro;

§.70. Alios morbis quibus tenebantur, tantum imperando, quod præcipue contigit Mariæ Felici a Castro in Monasterio Turris Speculorum Moniali, quæ continua febri correpta, Philippo jubente, statim convaluit.

Card. Baronius;

§.71. Alios remediis omnino contrariis curavit, quod dictus Cæsar Card. est expertus, cui stomachi, & capitis debilitate ita laboranti, ut retinere vix cibum, atque orare nulla ratione posset, imperavit, ut coram se panem integrum cum malo citreo comederet: qui statim atque Servi Dei mandatum exequutus est, stomachi, atque capitis molestiis sensit se omnino liberatum.

Eugenia Mansueta;

§.72. Alii vero, rebus, quibus utebatur Philippus, morbo admotis, sanitatem pristinam recepere: inter quos Eugenia Mansueta de Colle Scipionis: naribus ulcere quodam decem & octo mensium spatio horrendum in modum infectis, linteoli parte servi Dei adhuc viventis sanguine respersa, ulceri summa fide apposita, confestim curata est.

Paulus de Maximis vitæ restitutus.

§.73. Quin etiam constat, mortuos fuisse ejus voce vitæ restitutos: quod Paulo Fabritii de Maximis filio contigit, qui mortuus, nomen illius inclamante Philippo, illico ad vitam rediit, & confessione peracta, ab eodem interrogatus, an libens iterum e vita decederet, annuens, in pace quievit.

Philippus a summis, sanctisque viris maxima in veneratione habitus.

§.74. His virtutibus, ac donis, quibus a Deo tam liberaliter auctus est Philippus, tantæ extitit mortalibus admirationi, ut qui servum Dei nossent, ejus sanctitatem ubique prædicarent, & prædicti Prædecessores nostri summo honore, ac veneratione prosequerentur. Clemens Prædecessor prædictus ejus manus etiam osculans, & Gabriel Paleottus in libro, quem scripsit de bono senectutis, Philippum, adhuc viventem, tamquam verum eximiæ sanctitatis, atque virtutum omnium exemplar proposuerit: & Augustinus dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Veronen. nunçupat. libellum, quem composuit, Beato Viro itidem vivente, Philippum, seu de lætitia christiana inscripserit. Summæ etiam venerationi habitus est a sanctis viris, & quamplurimis Dei famulis, ut a Sancto Carolo, qui quotiescumque eum adibat, ponere genua, & manus ejus osculo petere consuevit.

Ejus mors.

§.75. Verum ingravescente jam ætate, cum incitato semper cursu susceptam salutaris vitæ rationem feliciter prosequutus esset, die mortis suæ, atque hora multifariam prædictis, plenus dierum, octavo Kalendas Junii, anno millesimo quingentesimo nonagesimoquinto, qua die Dominici Corporis celebritas contigit, cum mane vehementi devotionis spiritu, quasi præ lætitia concinens, sacrosanctum Missæ sacrificium celebrasset, & nonnullis adstantium, quorum confessiones audierat, Eucharistiæ Sacramentum ministrasset, consuetis exercitationibus de more expletis post mediam noctem, ea qua prædixerat hora, Omnipotenti Deo, cui fideliter servierat spiritum placidissime reddidit, & post obitum quamplurimis tam Romæ, quam alibi gloriæ claritate illustris apparuit.

Ad ejus Corpus Populi frequentia.

§.76. Et summo mane servi Dei corpore in Ecclesia super feretrum exposito, mortis felicissimæ fama jam divulgata, innumerabilis cujusque conditionis hominum illuc multitudo convenit: inter quos multi ex viris Principibus, Præsulibus, atque Cardinalibus confluxere: & toto bidui spatio, quo corpus, antequam conderetur, in Ecclesia piè reservatum est, ingenti populi frequentia, absque intermissione, manus, pedesque exosculari, coronas, atque rosaria venerando corpori admovere non destitit: & ii, quibus præ multitudine ad corpus non dabatur accessus, feretrum in quo jacebat osculabantur.

Miracula tunc edita.

§.77. Eo interim tempore multa sunt, ejus suffragantibus meritis, edita miracula.

Strumis laborantes curati.

§.78. Inter cæteros enim adolescens una cum sorore, strumis diu laborantes, servi Dei manu loco admota, ubi morbus residebat, extemplo curati sunt.

Multi infirmi sanati.

§.79. Quemadmodum, & mulier quædam a diutina difficultate respirandi, & alii quamplures a variis infirmitatum generibus convaluere.

Appensæ ad ad ejus sepulchrum votivæ Tabellæ.

§.80. Post hæc, ubi selectiore in loco corpus reconditum est, ad ipsum venerandum populi concursus fieri, votivæ deferri tabellæ, donaria permulta appendi, ac suavissimus quidam odor a multis inde percipi cœpit.

Post septem annos corpus repertum est integrum.

§.81. Septem autem post annos, integrum repertum, summa omnium lætitia translatum est in sacellum erectum, atque ornatum a quondam Nerio de Nigris, nobili Florentino, & Domicello Romano: cui

Deus

Deus Sancti hujus intercessione filium concessit, Philippum propterea a parentibus nominatum: quem post menses decem, & octo, gravi morbo correptum, mortique jam proximum Beatus vir sibi commendatum pristinæ statim sanitati restituit.

Theodosia Monialis splenis morbo liberata.

§.82. Sed ne videamur singula recensere miracula, quibus servum suum mirificavit Altissimus, nosse satis erit, alios præcordiis ejusdem sanatos, ut Theodosiam Monialem Monasterii S. Luciæ in Silice de Urbe, quæ splenis morbo decem, & quinque annos afflicta, extemplo curata fuit.

Puerulus vitæ redditus.

§.83. Alios vero capillis, ut puerulum natum mortuum, qui ut baptismo ablui posset, est revocatus ad vitam.

Felix Sebastiana,

§.84. Alios quibusdam servi Dei coronis, ut Felicem Sebastianam, quæ a diuturnis crurium ulceribus, statim convaluit.

Septimia Neria,

§.85. Alios linteolis, ut Septimiam Neria, quæ interiori oculi parte ignito ferro incaute a sorore percussa, illæsa omnino remansit.

Josephus Sermejus sanatus

§.86. Et Josephum Sermejum, qui cum ob gravem infirmitatem eo devenisset, ut omnium judicio mox efflaturus animam crederetur, sanus repente factus e lectulo, in quo jacebat, incredibili omnium admiratione surrexit.

StephanusCalcinardus,

§.87. Alios aliis ejusdem Reliquiis, gravissimis tentationibus ereptos, ut Stephanum Calcinardum, qui ab impurissima quadam fœmina sollicitatus, sancti viri reliquiis, quas devotionis erga secum deferebat, sibi pectus occulta quadam vi percuti sensit, & vocem ejus audiens increpantis se, ut a peccato caveret, atque inde festinus abiret, dicto obtemperans, continuo aufugit.

Vincentius Valesius a tentationibus liberatus.

§.88. Nonnullos sola ejus vitæ lectione, ut Vincentium Valesium, qui vehementi vexatus tentatione supradictum exemplum perlegens, ex animo Philippum compellans, his verbis afflatus est, cur modo non id ipsum mihi abs te Pater? eodem temporis instanti discessit omnis illa permolesta mentis agitatio.

Alia patrata miracula.

§.89. Quamplures miris apparitionibus, ut Drusillam Fantinam, quæ præcipiti casu prostrata, ac horribili capitis, oculorum, & totius corporis collisione semiviva jacens, tribus servi Dei apparitionibus mirabiliter liberatur. Non absimile accidit Leonardo Rovello, cui sanitatem a medicis desperatam petenti, Philippus in sui festi pervigilio noctu apparens, pronuntiansque verba illa; Fili vade in pace; confestim præbuit; & adveniente die Leonardus accepti beneficii memor ad audiendam in ejus sacello missam, pro gratiarum actione, Ecclesiam adivit.

§.90. Multos sepulchrum ejus visitantes, veluti Claudiam Grignanam, quæ post longam sexennii infirmitatem, non valens in ipsa summa dolorum acerbitate loco se penitus movere, ad Philippi sepulchrum aliorum auxilio perducta, vovens de servando singulis annis in vigilia festivitatis ejus panis, & aquæ jejunio, statim doloribus, quibus tenebatur, liberata est, & omnino sana per Ecclesiam nullius adminiculo incessit.

§.91. Denique fere innumerabiles editis votis, ut Fratrem Joannem Baptistam Massiam de Valentia, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, qui Neapoli cum esset, annumque ageret supra septuagesimum, vovens se Dei servo eadem prorsus hora, qua Romæ in ejusdem Sacello sacrum votivum peragebatur, tribus desperatis infirmitatibus, quibus toto biennii spatio laboraverat, & ita consumptus fuerat, ut de facie vix amplius agnosceretur, repente curatus est.

Gregor. PP. novas indicit orationes.

§.92. Præscripto itaque Canonizationis die in festo Sancti Gregorii Magni nuncupati, quarto videlicet Idus Martii, Pontificatus ipsius Gregorii Prædecessoris anno secundo; iterum dictus Gregorius Prædecessor est hortatus ad iteratas preces, jejunia, & eleemosynas, ut in tanto opere exequendo lumen ejus, qui lucem habitat inaccessibilem, implorarent, ad ea peragenda, quibus divinæ gratiæ honor, & Catholicæ Ecclesiæ fides augeretur.

Ac demum B. Philippum SS. Albo adscribit.

§.93. Omnibus vero juxta Sanctorum Patrum traditiones, Sacrorumque Canonum instituta, & Romanæ Ecclesiæ consuetudinem rite, & recte peractis, dicta die, quarto Idus Martii, idem Gregorius Prædecessor, ad Principis Apostolorum Basilicam, cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, & ipsius Gregorii Prædecessoris familiaribus, nec non dilectis filiis Clero seculari, & regulari, ac maxima populi frequentia convenit, & post iteratas, primo, secundo, ac tertio pro Canonizationis decreto, petitiones, per dilectum filium nostrum, tunc suum, Ludovicum tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ Presbyterum Cardinalem Ludovisium nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro ea insteterant, post sacros Hymnos, Litanias, aliasque Preces, & post imploratam Spiritus Sancti gratiam, ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate ejusdem Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum decrevit, & definivit, dictum Philippum Nerium Florentinum, dictæ Congregationis Oratorii Fundatorem, una cum Beatis Isidoro, & Ignatio, ac Francisco, nec non Theresia prædictis, Sanctum, & Sanctorum Catalogo adscribendum esse, prout adscripsit, & aggregavit.

Ac declarat, Altaria ejus in honorem erigi;

§.94. Statuens, ut ab universis Christifidelibus, in ejus honorem Ecclesiæ, & Altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificentur.

Festumque posse celebrari.

§.95. Et quolibet anno dicta die illius obitus, septimo videlicet Kalendas Junii, festum ipsius, & officium tanquam de Confessore non Pontifice, ad formam in Rubricis Romani Breviarii præscriptam, solemniter celebrari possit.

§.96. Insuper eadem auctoritate omnibus

Ejusque visitantibus sepulchrum indulgentias concessit.

bus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in ipsius festo ad sepulchrum, in quo corpus ejus requiescit, visitandum accesserint, unum annum, & quadraginta dies; iis vero, qui in ejusdem festi octava id fecerint etiam quadraginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit.

Missam ipse solemni pompa celebravit.

§. 97. Et decantato solemniter Hymno: *Te Deum laudamus*, & divina ope implorata Sancti Philippi, & aliorum Sanctorum prædictorum meritis, per peculiarem ad id orationem, quam dictus Gregorius Prædecessor pie, & solemniter recitavit; sacrosanctum Missæ sacrificium, solemni pompa, & ritu, cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad Altare Principis Apostolorum celebravit: & omnibus Christifidelibus, tunc præsentibus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum ejus impertitus fuit.

Mortuo Gregorio ante expeditionem Bullarum, gestæ rei testimonium ab Urbano perhibetur.

§. 98. Ne autem de decreto, definitione, adscriptione, aggregatione, statuto, relaxatione, aliisque præmissis, pro eo quod super illis ipsius Gregorii prædecessoris literæ, ejus superveniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari: Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus; quod decretum, definitio, adscriptio, aggregatio, statutum, relaxatio, impartitio, aliaque præmissa a dicta die, quarto Idus Martii, suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorii Prædecessoris literæ, sub datum ejusdem diei, confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentes literæ ad probandum plane decretum, definitionem, adscriptionem, aggregationem, statutum, relaxationem, aliaque præmissa, ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Transumptis danda fides.

§. 99. Cæterum, quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri: volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ.

§. 100. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 6. Augusti 1623. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo, vigesimotertio, octavo Idus Augusti, Pontificatus nostri Anno I.

Papæ,

✠ Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardd. subscriptiones.

✠

✠ *Ego Franciscus Maria Episcopus Portuen. Card. a Monte.*

✠ *Ego Odoardus Episcopus Tusculan. Card. Farnesius.*

✠ *Ego Octavius Episcopus Prænestin. Card. Bandinus.*

✠ *Ego Jo. Baptista Episcopus Albanen. Card. Detus.*

✠ *Ego Federicus tit. S. Mariæ Angelorum Presb. Card. Borromæus.*

✠ *Ego And. tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Perettus.*

✠ *Ego B. tit. S. Mariæ in Transtyberim Presbyter Card. Bevilaqua.*

✠

✠

✠ *Ego Dominicus tit. SS. Apostolorum Presbyter Card. Gymnasius.*

✠

✠ *Ego Carolus tit. S. Cæsarei Presbyt. Card. Madrutius.*

✠ *Ego S. Card. Burghesius tit. S. Chrysogoni Major Pœnitentiarius.*

✠ *Ego Jo: Garzia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presb. Card. Millinus.*

✠ *Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes.*

✠

✠

✠ *Ego Jo: Baptista tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Lenius.*

✠ *Ego A. tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Capponius.*

✠

✠ *Ego D. tit. S. Martini in Montibus Card. Rivarola.*

✠ *Ego Petrus Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Crescentius ejusdem S. Philippi Discipulus.*

✠

✠ *Ego Fr. Aug. tit. S. Mariæ de Ara-Cæli Presb. Card. S. R. E.*

✠ *Ego G. tit. S. Crucis in Hierusalem Card. Borgia.*

✠ *Ego Felix tit. S. Anastasiæ, Presb. Card. Asculanus.*

✠ *Ego Robertus tit. S. Alexii Presb. Card. Ubaldinus.*

✠ *Ego Tyb. tit. Sanctæ Priscæ Presb. Card. Mutus.*

✠ *Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Insula Card. de Trejo.*

✠

✠ *Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellus.*

✠

✠ *Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card. Kleselius.*

✠ *Ego P. tit. S. Thomæ in Parione Card. Camporeus.*

✠

✠ *S. Presb. Card. S. Susannæ S. R. E. Bibliothecarius.*

✠

✠ *Ego Franciscus Cenninus Card. Sancti Marcelli.*

✠

✠ *Ego Guido tit. S. M. de Populo Presbyter Card. Bentivolus.*

✠

✠

✠ Ego

✠ *Ego Julius S.M. supra Minervam Presb. Card. Roma.*
✠ *Fr. Desiderius tit. Sancti Clementis Presb. Card. de Cremona.*
✠
✠ *Ego Ludovicus tit. S. Laurentii in Damaso Presb. Card. Ludovisius S.R.E. Vice-Cancellarius, & Summator Sanctiss.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Cosmus tit. S. Pancratii Presb. Card. de Torres.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego C. S. Nicolai in Carcere Diaconus Card. Pius.*
✠ *Ego M. S. Eustachii Diaconus Card. de Sabaudia.*
✠ *Ego Carolus S. Mariæ in Domnica Diaconus Card. Medices.*
✠ *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin. Diac. Card. Ursinus.*
✠
✠
✠ *Ego Fr. S. Angeli in Foro Piscium Diac. Card. Boncompagnus.*
✠ *Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.*
✠

III.

Canonizatio Beati Ignatii Lojolæ Societatis Jesu Fundatoris.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia processerunt, licet ejus superveniente obitu, literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

Causæ, quibus motus Gregorius XV. de Beato Ignatio SS. Catalogo adscribendo cogitavit.

§.1. Dudum siquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor noster, pie attendens, quod ineffabilis Dei bonitas, & misericordia, quæ miro consilio suis quæque temporibus apte disponit, & præteritis sæculis, sive ad disseminandum Evangelium inter gentes, sive contra subnascentes hæresiarchas, destinavit plures sanctitate, ac doctrina illustres viros; novissimis temporibus, cum pii Lusitanorum Reges in longinquas Indiarum terras, ac remotissimas insulas late patentem vineæ Domini propagandæ aditum aperuissent; nec non minorem Catholici Castellæ Reges novum in Orbem ad Occidentem repertum patefacerent; veterem autem Religionem, omnemque illis sanctitatem, ac perfectioris vitæ professionem Lutherus, monstrum teterrimum, aliæque detestabiles pestes blasphemis eorum linguis in Septentrionis partibus corrumpere, & depravare, ac Sedis Apostolicæ auctoritati detrahere conarentur; excitavit spiritum Ignatii Lojolæ, qui ex medio honorum cursu, & à sæculari, & terrena militia admirabili quadam ratione vocatus, ita se divino imperio regendum, & formandum tradidit, ut demum nova Societatis Jesu, quæ inter alia pietatis, & charitatis opera Gentilibus convertendis, hæreticis ad fidei veritatem revocandis, & Romani Pontificis potestati tuendæ ex instituto se totam impendit, religione fundata, vitam admirabili sanctitate traductam sanctissimo pariter concluserit exitu, ac plurimis sit miraculis illustratus; ejusdem Ignatii Catalogo Sanctorum adscriptioni, de qua dudum agebatur, decrevit intendere.

Id petentibus nonnullis a Clemente Papa VIII.

§.2. Quippe increbescente in dies in diversis mundi partibus ipsius Ignatii sanctitatis fama, & miraculorum gloria, cum claræ memoriæ Philippus Secundus, & Philippus Tertius Hispaniarum Reges Catholici, & Maria similis memoriæ, Maximiliani Secundi Romanorum Regis Illustris, in Imperatorem electi, & Margarita dicti Philippi Tertii Regis coniuges, necnon plures Ecclesiarum Præsules, & Populi, una cum dilectis filiis Præposito, & aliis dictæ Societatis Religiosis, apud piæ mem. Clementem Papam VIII. etiam Prædecessorem nostrũ, oblatis illi processibus, per diversos locorum Ordinarios, etiam auctoritate tunc existentis Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuntii, super prædictis sanctitate, & miraculis fabricatis, pro literarum remissorialium, & compulsorialium, ad faciendos pro canonizatione progressus, concessione institissent.

Res Congregationi SS. Rituũ commissa fuit.

§.3. Ipseque Clemens Prædecessor oblatos processus, & petitionem ad dilectos filios nostros, tunc suos, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales super sacris Ritibus deputatos discutiendos commisisset; dictique Cardinales petitioni prædictæ satisfaciendum esse censuissent, si ita eidem Clementi Prædecessori placuisset; & dictus Clemens Prædecessor morte præventus nihil desuper constituere potuisset.

Ac deinde Rotæ Auditoribus per Paulũ PP. V.

§.4. Similis rec. Paulus Papa V. similiter Prædecessor noster, repetitis per dictos Principes, ac Præpositum, & Religiosos, ac novis per claræ etiam memoriæ Henricum Quartum Francorum, & Navarræ Regem Christianissimum, porrectis instantiis permotus, prædicto Gregorio Prædecessori, tunc in minoribus constituto, & officio Auditoris causarum Palatii Apostolici fungenti, ac dilectis filiis Alphonso Manzanedo, & Joanni Baptistæ Pamphilio, etiam causarum earumdem Auditoribus, dedit in mandatis, ut causam hujusmodi in statu, & terminis, quibus reperiebatur, reassumentes, conjunctimque procedentes, acta omnia, & probationes perpenderent; & si opus esset, alios testes super vita, & miraculis ejusdem Ignatii

tii per se, & alios ab eis subdelegandos, de novo in genere reciperent, & super his suum ipsorum interponerent judicium, ut si ex iis constaret, inquisitiones, probationes, ac processus hujusmodi, esse legitimè factos, causamque sufficienter esse instructam, ea posset ipse Paulus Prædecessor exequi, quæ Sanctorum Patrum dogmata, & sacrorum Canonum postulant instituta.

Eisque referentibus idem Pontifex ad Ignatii Beatificationem devenit.

§.5. Unde dicti Auditores visis, & diligenter discussis processibus coram eis exhibitis, censuerunt cum illis debere coniungi processus auctoritate apostolica conficiendos; & ad hunc effectum per se ipsos in Romana Curia, & per nonnullos Archiepiscopos, & Episcopos extra eam in diversis mundi partibus ab eis subdelegatos juridicos processus super præmissis confici curarunt: quibus jussu ejusdem Pauli Prædecessoris, ad eosdem Card. super Sacris Ritibus, ut præfertur deputatos transmissis, & per eos visis, & perpensis, idem Paulus Prædecessor, ex sententia eorundem Card., quod dictus Ignatius Beatus nuncupari, & de eo Missa, & Officium de Communi Confessoris non Pont. celebrari posset, benigne concessit, & indulsit.

Deinde novæ datæ commissiones ut procedi posset ad Sanctificationem.

§.6. Et deinde cum preces eorum, qui pro canonizatione ejusdem Beati Ignatii instabant, fierent in dies auctiores; volens idem Paulus Prædecessor in hujusmodi causa secundum consuetudinem sanctæ Sedis Apostolicæ procedere, eisdem Auditoribus per speciale rescriptum mandavit, ut processus factos etiam de novo perpenderent, & alios testes super veritate præmissorum in specie diligentissime examinarent, & ipsi Paulo Prædecessori referrent.

Rotæ Auditores PP. referunt Processus legitime esse confectos.

§.7. Quod quidem mandatum Auditores prædicti exequi, prout par erat, volentes, causam similiter de novo excutere cœperunt, & alios quamplures testes super eisdem præmissis per se ipsos receperunt in dicta Curia, & per alios ab eis subdelegatos extra eam examinari curarunt: ac nonnulla jura ad causam facientia ex Archivio dictæ Societatis extraxerunt, & Alphonsus, ac Joannes Baptista Auditores prædicti, necnon dilectus filius noster Franciscus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Sacratus nuncupatus, tunc, tanquam Archiepiscopus Damascenus, unus ex Auditoribus causarum dicti Palatii Locumtenens, & in locum dicti Gregorii Prædecessoris, qui jam ad Ecclesiam Bononiensem assumptus fuerat, subrogatus, in pluribus Congregationibus inter eos habitis, de novo fabricatos, & alios processus prædictos etiam perpenderunt: illosque legitime confectos, ac sanctitatem, & miracula satis, superque probata fuisse, prædicto Paulo Prædecessori retulerunt.

Gregorius rē Congregationi Rituum examinandam remittit.

§.8. Cumque ipso Paulo Prædecessore viam universæ carnis ingresso, dictus Præpositus ejusdem Societatis humiliter apud Gregorium Prædecessorem prædictum institisset, ut ad ulteriora in Canonizatione ejusdem Beati Ignatii procedere dignaretur; idem Gregorius Prædecessor illius petitionem benigne audiens, relationem, ut præfertur, factam, ad eosdem Cardinales super prædictis Sacris Ritibus deputatos recognoscendam etiam remisit.

Decretum in Consistorio deveniri posse ad Sanctificationem.

§.9. Cumque, pendente dictæ relationis discussione, supervenissent charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum, & Navarræ Regis Christianissimi primum, mox vero nobilis viri Maximiliani utriusque Bavariæ Ducis, & successive etiam charissimi in Christo filii nostri Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, preces accessissent; dictique Cardinales relationem prædictam comprobassent; Venerabilis frater noster Franciscus Maria Episcopus Portuen. ejusdem S. R. E. Cardinalis a Monte nuncupatus, rei summam, suamque, & aliorum, ut præfertur, deputatorum Cardinalium sententiam in nostro tunc ejusdem Gregorii Prædecessoris Consistorio secreto exposuit: & alii, qui in illo Consistorio aderant Cardinales, dilecti filii nostri in eamdem sententiam devenerunt posse videlicet dictum Gregorium Prædecessorem, juxta sacros dictæ S. R. E. ritus, dictum Beatum Ignatium inter Sanctos referre.

Factaque est relatio de sanctitate, & miraculis.

§.10. Quare idem Gregorius Prædecessor ad ulteriora procedi mandavit. Voluerat autem ipse Gregorius Prædecessor nonnulla ex iis, quæ in processibus, & actis de vita, sanctitate, & miraculis ejusdem Beati Ignatii constabant, in eodem Consistorio recenseri, videlicet:

Ignatii natales.

§.11. Natus est B. Ignatius in ea Hispaniarum regione, quæ ad Pyrenæum pertinet, ad Oppidum Aspeithiæ Pampilonen. Diæcesis, anno Domini 1491. ex Beltramo Lojola, & Maria Sanchez nobilibus catholicis, & piis parentibus: qui simili pietate filium educandum curarunt.

In Lectulo jacens piorum librorum lectione motus Sanctorum vestigia sequi decernit.

§.12. Adolescens ille factus, cum esset eximia, & animi, & corporis indole, missus fuit in claræ similiter memoriæ Ferdinandi Regis Catholici Curiam: ubi cum inter honorarios pueros aliquandiu mansisset; ad tunc existentem Navarræ Pro-Regem, in Civitate Pampilonen. degentem, se contulit, & rei militari operam dare cœpit. Cumque dicta Civitas ab exercitu Gallorum obsideretur; ipsi Ignatio ante alios dimicanti lapis ex muro bombardæ vi excussus lævam læsit tibiam; dexteram vero ita confregit, ut semivivus corruerit: quorum vulnerum acerbam, gravem, & diuturnam curationem ita patienter tulit, ut omnibus esset domesticis admirationi. Cumque eidem, in lecto affixo, libros profanos, tunc sic Deo volente, non repertos, petenti, nonnulli pii libri, legendi causa porrecti fuissent, ex eorum lectione tam ardenter fuit incensus, ut ingenti sui odio concepto, decreverit Christi, & Sanctorum vestigia sequi, Hierosolymam proficisci, ut sacra illa loca veneraretur, & fideles in spiritu promoveret, ac infideles ad Evangelium adduceret,

In Ecclesia B.M. de Monte Servato divino cultui se addicit.

§.13. Curatis ergo vulneribus, patriam, parentes, res omnes fluxas, & caducas reliquit; & Christo deinceps militaturus, ad Mona-

Monasterium Beatæ Mariæ de Monte Serrato Ordinis Sancti Benedicti Vicen. Dioec. perrexit: ibique generali confessione peracta, gladio, & pugione in templo ejusdem Monasterii suspensis, aspera talari tunica indutus, fune præcinctus, nudo capite, baculum manu gestans, totam eam noctem, cui dies festus Angelicæ salutationis illuxit, ante aram ejusdem B. Mariæ Virginis inter preces, & lacrymas vigilavit, seque penitus divino cultui, novum exinde militiæ genus sequuturum, addixit.

Minoressæ in Hospitali, & specu asperam vitam ducit.

§.14. Minoressam inde vicinum Oppidum petiit; & ad Hospitale S. Luciæ divertit, & in eo, & quodam specu, ad præterfluentis amnis ripam sito, faciens dignos poenitentiæ fructus, pauperem, atque asperam vitam transegit inter egentes, & sordidos homines, quibus etiam humillimis inserviebat obsequiis.

Studiis literarum operam dat; sociisque adscitis vovet se Rom. Pont. exhibere, ut proximorum salutem operetur.

§.15. Post aliquod vero tempus Almam Urbem nostram, & successive Venetias, ac postmodum Hierosolymam contendit, & perlustratis sacris locis, ibidem permanere, & animarum saluti incumbere vetitus, rediit ad partes Hispaniarum, & quo melius posset in spiritu proximis utilitatem afferre, triginta natus annos, Grammaticæ primo in Civitate Barchinonen., & deinde Compluti Philosophiæ, & Theologiæ per annum cum dimidio operam dedit: ac demum Parisiis omnia illa studia repetiit, ex eleemosynis victitans, & officia charitatis, humilitatis, & poenitentiæ non intermittens: sociis ejusdem propositi, inter quos fuit Franciscus Xaverius, vir Sanctus, & Indiarum Apostolus, collectis, & voto cum eis nuncupato, ut consummatis studiis inceptis, evangelica contenti paupertate, Hierosolymam omnes adirent; unanimi, ac summo conatu saluti proximorum inservituri: quod si per annum navigandi se non offerret occasio, vel Hierosolymis permanere prohiberentur; illo voto absoluti Romam irent, & suam ipsorum operam Summo Pontifici in auxilium spirituale primi offerrent.

In patriam valetudinis recuperandæ causa revertitur.

§.16. Verum cum ex studiorum laboribus, & vigiliis gravem stomachi morbum Parisiis contraxisset; jussu medicorum, & ex sociorum consilio, in patriam rediit, anno ejusdem trigesimo quinto: ibique per tres menses in Hospitali Sanctæ Mariæ Magdalenæ, ostiatim victum emendicans, & pauperibus inserviens, tempus sedulo traduxit.

Venetiis S. initiatus Ordinibus paupertatis, & castitatis vota emittit.

§.17. Quo transacto cum convaluisset, Venetias, quo socii ex composito venire debebant, etiam ipse profectus; in ea Civitate ad Sacerdotium promoveri voluit, & paupertatis, castitatisque in manibus Hieronymi Veralli Archiepiscopi Rossanen. in ea tunc Sedis Apostolicæ Nuntii, votum emisit.

Paulo III. suam sociorumque operam offert.

§.18. Et elapso anno inter eos condicto, & navigatione in Palæstinam, propter pacem inter Turcas, & Venetos per id tempus sublatam, interclusa, Romam cum sociis venit, anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo: ubi a quodam Quirico Garzonio Romano cive, in quadam ipsius Garzonii vinea sub Monte Pincio receptus hospitio, constitutam operam piæ similiter memoriæ Paulo Tertio, pariter Prædecessori nostro, ad animarum salutem obtulit paratissimam.

Societatis confirmationē obtinet, cujus ipse Præpositus eligitur.

§.19. Quam causam, quo uberius, & cumulatius tractare posset, dictam Societatem a se institutam, ad tria cum aliis Religionibus communia vota quarto adiuncto, per quod peculiarem polliceretur Romano Pontifici obedientiam in Missionibus, non petito viatico, etiam ad Infideles, Turcas, Hæreticos, Schismaticos, & quoscumque alios, obeundis, a prædicto Paulo Tertio Prædecessore confirmandam curavit; eamque postmodum optimis etiam constitutionibus, & legibus stabilivit, & in Præpositum Generalem electus, summa cum prudentia, & probitatis laude moderatus est.

Moritur.

§.20. Ac post multos labores, Jesum appellans, in eadem Urbe pie obdormivit in Domino, pridie Kalen. Augusti anni ejusdem Domini millesimi quingentesimi quinquagesimisexti. Vir vere, quem præelegerat Dominus, ut eorum Dux foret, qui portarent ejus sanctissimum nomen coram gentibus, & populis, & infideles ad veræ fidei cognitionem inducerent, ac rebelles hæreticos ad illius unitatem revocarent, suique in terris Vicarii auctoritatem defenderent.

Ejus virtutes.

§.21. Ornavit enim illum Dominus magnitudine, & excellentia Fidei, & maxima Spe communivit, ut satis superque ejus testantur actiones.

Charitas in proximum.

§.22. Assiduum autem obsequium, quod pauperibus, & ægrotis exhibuit in hospitalibus, & eleemosynarum distributio, quas a piis personis suo ipsius studio corrogabat; maxima etiam cura, & studium, quod jam inde a principio suæ conversionis in eo posuit, ut rudes, & pueri doctrinam Christianam perdiscerent, & detentorum in carcere visitatio, ac sublevatio, quam instituit, & exercuit accurate; necnon per univer. sum terrarum orbem Missiones, quas fecit, & domus, Ecclesiæ, & Collegia, quæ erexit, & in dicta Urbe, præter scholas Grammaticæ, & Humanarum Literarum, quas gratis aperuit, Collegium Germanicum, ac Orphanorum, & Cathecumenorum domus, & S. Marthæ, ac S. Catharinæ monasteria, aliaque loca pia, quæ excitari curavit, & diffidentium reconciliatio, salubria consilia data, & spiritualia exercitia ab eo composita, Sacramentorum frequentationes procuratæ; injuriarum denique remissio, & pro inimicis oratio, quam ardenter amaret proximum propter Deum, plane demonstrant.

Et in Deum.

§.23. Deum autem ipsum quantopere diligeret, patet ex illa summa cura, & diligentia, qua studuit propter Deum proximo in spiritualibus, & temporalibus semper benefacere, & maxima vigilantia, qua curavit cor suum mundum custodire. A sua conversione nullum in eo depræhensum est dictum, factumve, quod censeri posset, esse peccatum mortale: omnes suas cogitationes, verba, & opera in Deum tanquam in finem

finem referebat, & ad Deum, & Dei gloriam, & honorem destinabat: atque hæc verba videlicet, Ad majorem Dei gloriam, uti symbolum, in ore semper habebat.

Prudentia.

§.24. Prudentia quoque fuit in eo admirabilis. In negotiis enim ad Dei honorem peragendis prius quidem omnia Deo commendabat: deinde solerti habita consultatione, & rationibus ad examen vocatis, congruentia ad optatum finem adhibebat præsidia, & eo pacto contingentia mala facile declinabat.

Iustitia.

§.25. Ejus erga Deum, & homines justitiam, aspera vita, & voluntariæ pœnitentiæ, quibus offenso jam Deo satisfacere se putabat, spiritus devotio, & religio, qua Deo reddidit debitum cultum, & honorem; gratitudo quoque, quam erga suos, & Societatis benefactores continuo ostendit, & pura veritas, quæ ex ejus ore sine ulla fallacia, fuco, fictione, aut obscuritate procedebat, cum cordis puritate, & simplicitate satis commendant. Animi præclara magnitudo, ex pœnitentiis, obsequio erga ægrotos, ex operibus charitatis, a quibus propter labores, & difficultates, irrisiones, iniurias, & contumelias non recessit; sed in illis constanter usque ad optatum finem perseveravit.

Patientia, & mansuetudo.

§.26. Patientia vero admirabilis, & mansuetudo ex multis, & ingentibus laboribus; ex propriis confusionibus, & persequutionibus libenter, & alacriter pro Dei amore perpessis; ex gratiarum actione in maledicentes relata, & beneficiis in injuriantes collatis apparent.

Assiduus in Jejuniis.

§.27. Jejunium ipse adeo coluit, ut eo tempore, quo fuit Minorissæ, & Barchinonæ, per totam jejunans hebdomadam, exceptis diebus Dominicis, solo pane vesceretur, & aquam biberet, & propter continuatas orationes, & abstinentias semel, & iterum debilis, ac fere sine viribus est inventus.

Castitatis custos.

§.28. Castitatis fuit adeo diligens custos in se, & in aliis, ut in Constitutionibus Societatis voluerit, illam suis esse tam perfecte servandam, ut eniti debeant, corporis, mentisque munditia Angelicam puritatem imitari.

Eius humilitas.

§.29. Profundæ etiam humilitatis non obscura dedit indicia, dum se ad novæ vitæ genus accingens, noluit suum audire germanum, sibi familiæ nobilitatem, opes, & in militia strenuitatem, ac futuram inde gloriam repræhesentantem; sed statim atque ex morbo, & vulnere convaluit, seculo nuntium remisit. Idem etiam denotatur, quia in patriam valetudinis causa rediens, cum se a quodam jam cognitum esse animadvertisset, timens honorem, quem, & germanum, & incolas Aspeithiæ sibi exhibituros esse intelligebat, noluit cum eo, a quo cognitus fuerat, via recta Aspeithiam proficisci; sed per montes, & semitas obliquas solus illuc accessit, & nobile palatium cum vilitate humilis hospitalis libentissime commutavit: nullisque precibus adduci potuit, ut domum paternam ingrederetur.

§.30. Denique non solum vanam mundi gloriam, sed se etiam ipsum egregia magnanimitate contempsit. Renuntiatus enim Præpositus Generalis Societatis, tandiu id muneris subire recusavit, quoad ejus Confessarius ei, ut demandatum reciperet officium, imperavit, & post receptum munus, ut eos, quos in Constitutionibus ad humilitatem hortatur verbo, firmaret exemplo, primum quidem in coquinæ ministeriis aliquot versatus est dies, tum docere aggressus est pueros, & rudes doctrinam Christianam.

Splendida divinitus facies.

§.31. Excellentem vero famuli sui sanctitatem comprobari voluit etiam Altissimus super naturali splendore vultus, quem dum viveret, aliquando viderunt B. Philippus Nerius, & quondam Oliverius Manareus Flander ejusdem Societatis religiosus.

Miracula.

§.32. Ac testimonio miraculorum, quorum plura, etsi ab eo vivente facta in processibus recensentur, insigniora tamen post ejus felicem dormitionem edita probantur.

Isabella Rebelles Monialis.

§.33. Isabella enim Rebelles monialis, ordinem S. Claræ in monasterio S. Elisabethæ Barchinonensi ejusdem Ordinis expresse professa, annos nata sexaginta septem, dum aliquid operis alto in loco molitur, repente tam gravi casu ad terram est collapsa, ut coxendicis, seu femoris os, quod maximum est in humano corpore, totum fuerit confractum: & per quadraginta dies, & ultra adhibitis per medicum, & chirurgum, eventu plane irrito, medicamentis, ac dolore, & febri, quæ ex confractione supervenerant, non cessantibus, ægrota apud omnes erat citra ullam salutis opem, quæ saltem naturalibus parari possent remediis, ut eadem die moritura crederetur: petita tamen pia cum religione, & impetrata reliquia B. Ignatii, & super coxendicem applicata, statim sana est reddita, & coxendicem, ac tibiam prius tumentem, atque immobilem expedite, ac sine dolore movere cœpit; & die proxima surrexit, ac libere, & perfecte ambulavit.

Joannes Leida.

§.34. Joannes Leida Majoricensis in valde acutam, & periculosam febrim inciderat: augebat periculum maxima stomachi nausea: post duodecimum, vel tertium decimum diem aucto periculo, cum Deo sese per merita B. Ignatii impense commendasset, sequenti nocte somno excitatus, magno splendore circumfusum cubiculum vidit: & vxorem inclamans: Nonne, inquit, vides me a B. Ignatio sanatum? & illucescente die sanus, & valens sine alicujus auxilio e lecto surrexit, & vestibus se induit, ac in gratiarum actionem templum Societatis expedite adiit.

Hieronymus Honuphrius Hetruscus.

§.35. Hieronymus Honuphrius Hetruscus, incola Oppidi Gandiæ Valentinæ diœces. puer decennis, cum lethale in supercilio prope tempora vulnus accepisset; propter quod totius oculi tumor, & vehemens febris accesserant; & post adhibita per mensem integrum per chirurgum, ex artis præscripto, medicamenta, vulnus non solum non solidaretur, sed adeo latum, & profundum esset, ut linamentum digitale inferendum esset; ac tanta sanies, & putredo

do flueret, ut chirurgus ipse miraretur, & crederet os aliquod intus confractum; & alterum chirurgum etiam vocari jussisset, & ambo coram infirmo convenissent; remotis fasciis, quibus vulnus erat opertum, & obligatum, præter omnem expectationem, meritis B. Ignatii, cui mater pueri, voto jam facto, illum commendaverat, vulnus illud penitus obductum, clausum, & solidatum invenerunt.

Magdalena Talavera,

§.36. Magdalena Talavera, in eodem Oppido Gandiæ commorans, cum per tres annos gravibus laborasset obstructionibus, quæ in hydropisim, quam confirmatam appellant, terminaverant; ejusque ventrem adeo tumentem, & inflatum reddiderant, ut se de loco ad locum movere non posset, nisi permoleste: videns remedia per duos medicos adhibita sibi nihil profuisse, ad divina confugit subsidia: & voto Deo facto, ac Imagine dicti Beati ventri admota, statim melius se habuit, depulsusque est morbus obstructionis, & hydropisis, ita prorsus, ut intra tres, vel quatuor dies detumuerit venter, & exinde illa se bene habuerit.

Ferdinandus Pretel de Mēdoza,

§.37. Ferdinandus Pretel de Mendoza, cum in febrim incidisset tertianam, quæ mox in duplicem, deinde in pestilentem una cum mentis stupore, & extraordinariis horroribus, ex humorum abundantia, & virium naturalium defectu accidentibus degeneraverat; & ex multis purgationibus incassum adhibitis, vis morbi adeo aucta esset, ut a medicis destitutus, in supremo jam mortis discrimine versaretur, rite confessus, & communione instructus, ac sacro perunctus oleo, manibus tenens Imaginem Beati Ignatii, quam collo pendentem gestabat, & ex toto corde illi se commendans, convalescere cœpit, & morbo est liberatus.

Anna Barzellona,

§.38. Anna Barzellona fere sexagenaria, cum toto biennii spatio morbo paralysis graviter vexata immobilis esset ad omne opus laboris, & gradus ascendere non posset, nisi scipionibus innixa: & insuper novus apoplexiæ in altero latere morbus accessisset; humanis remediis omnino destitutam se intelligens, voto nuncupato melius se habere cœpit: & toto illo die, ac nocte insequenti inchoata valetudo ita est aucta, ut jam illucescente mane sana omnino ad Ecclesiam Collegii dictæ Societatis accurrerit expeditissime, gratias Deo, ac Beato Ignatio redditura.

Joanna Clara Noquera,

§.39. Joannæ quoque Claræ, & Noqueræ, mulieri Majoricensi, annos natæ 56. cæcitate laboranti, videndi facultatem reddidit Beatus Ignatius.

Bartholomæus Contesti,

§.40. Bartholomæus Contesti chirurgus, adeo acerbis, & diuturnis capitis doloribus opprimebatur, ut præ nimio dolore sæpe ad terram allideretur: Accessit in oculorum altero tam gravis inflammatio, ut alterum etiam divexaret, itaut ne tenuissimum quidem lucis radium perferre, aut aliquantulum quiescere posset: ob idque in tenebroso conditus cubiculo inde non egrediebatur: & eo deventum est, ut ex intolerando dolore non dubitaret affirmare, quod si quidam chirurgus jam defunctus in humanis ageret, oculum sibi erui jussurus esset: religione demum eximia erga Beatum incensus illius Reliquiam ad se afferri jussit: & in puncto, quod fuit illa delata, bene se habuit; capitis, & oculorum cessavit dolor, visum recuperavit, & lucis splendorem sine ulla offensione sustinuit. utque intelligeretur, subitam curationem divinæ virtuti, atque intercessioni Beati Ignatii tribuendam esse; bis, terve sacra Reliquia è cubiculo exportata, dolor rediit: eaque in cubiculum reducta, illico morbus discessit: quo facto admonitus Bartholomæus, sacram Reliquiam penes se retinuit, atque ita intra tres, vel quatuor dies ita perfecte sanatus est, quasi nunquam ægrotasset. Quo audito Columna Cortei, & Vich, quæ capitis dolore ita vexabatur, ut neque noctu quiescere, & superveniente in uno oculorum tanto cruciatu, ut palpebram attollere non posset, & cæca denique remansisset; misit, qui eandem Reliquiam ad se deferret, qua allata, & super oculos, prævia invocatione ejusdem Beati, imposita, palpebra, quæ prius per chirurgos aperiri non poterat, confestim ultro, ac per se cœpit aperiri, cessavit dolor, lucis splendorem Columna pertulit, & intra tres dies paulatim visum omnino recuperavit, & perfecte convaluit.

Columna Cortei, & Vich;

Joanna Pignatelli variis infirmitatibus liberati.

§.41. Joanna quoque de Aragona, & Pignatella, Ducissa Terræ novæ, quæ quatuor jam menses vehementissimo dolore cruciabatur, ex tumore, & duritie alterius mammillæ, eoque reducta erat, ut neque pedes, neque brachia movere posset, quin sibi viscera transfigi quodammodo viderentur; ad opem ejusdem Beati confugiens, & illius Imaginem religiose de mane venerata, & illi se commendans, vespere ejusdem diei sana sine tumore, sine duritie, & sine ullo doloris sensu reperta est.

His itaque in Consistorio relatis;

§.42. Demum his, & quamplurimis aliis permotus idem Gregorius Prædecessor, ex antiquo Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, tunc suorum, instituto, publico prius, in quo præter prædictos Cardinales, etiam Venerabiles Fratres nostri Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Romanæ Curiæ Prælati, & dicti Gregorii Prædecessoris familiares dilecti filii convenerunt: & dilectus filius Nicolaus Zambeccarius Aulæ Pontificiæ consistorialis Advocatus, dicti Beati Ignatii merita, & Principum, ac Populorum super hujusmodi Canonizatione vota retulit.

Gregor. XV. eum inter Sanctos ducit referendum.

§.43. Et successive altero quod semipublicum vocant, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apostolicæ Notarii, & causarum dicti Palatii Auditores dilecti filii interfuerunt, & omnes, quod dictus B. Ignatius canonizandus esset, publicis suffragiis judicarunt: convocatis Consistoriis, toto cordis affectu exultans in Domino, eundem B. Ignatium, una cum Beatis Isidoro, Agricola, & Francisco Xaverio inter Sanctos referendum duxit.

§.44. Præscripto itaque Canonizationis die

Quod præstitit 4. Id. Martii in Basilica S. Petri.

die festo S. Gregorii Magni nuncupati, 4. videlicet Idus Martii, Pontificatus ipsius Gregorii Prædecessoris, anno 2. iterum d. Gregorius Prædecessor est hortatus ad iteratas preces, jejunia, & eleemosynas: ut in tanto opere exequendo lumen ejus, qui lucem habitat inaccessibilem, implorarent ad ea peragenda, quibus divinæ gloriæ honor, & Catholicæ Ecclesiæ fides augeretur. Omnibus vero juxta Sanctorum Patrum traditiones, sacrorumque Canonum instituta, & Romanæ Ecclesiæ consuetudinem rite, & recte peractis, dicta die 4. Idus Martii, idem Gregorius Prædecessor ad Principis Apostolorum Basilicam, cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, & ipsius Gregorii Prædecessoris familiaribus prædictis: necnon dilectis filiis Clero sæculari, & regulari, ac maxima populi frequentia, convenit, & post iteratas primo, secundo, ac tertio pro Canonizationis decreto petitiones per dilectum filium nostrum tunc suum, Ludovicum tituli S. Mariæ Transpontinæ Presbyterum Cardinalem Ludovisium nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro ea institerant: post sacros Hymnos, Litanias, aliasque preces, & post imploratam Spiritus Sancti gratiam, ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate ejusdem Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus sancti, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum decrevit, & definivit, dictum Ignatium Lojolam, prædictæ Societatis fundatorem, una cum Isidoro, & Francisco præfatis, ac Beatis Philippo, necnon Theresia, Sanctum, & Sanctorum Catalogo adscribendum, & aggregandum esse, prout adscripsit, & aggregavit.

Indultum Missam celebrandi, & officium recitandi.

§.45. Statuens, ut ab universis Christifidelibus ejus in honorem Ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur ædificari: & quolibet anno, dicta die illius obitus pridie Kalend. Augusti, festum ipsius, & Officium, tanquam de Confessore non Pontifice, ad formam in Rubricis Romani Breviarii præscriptam, solemniter celebrari possint.

Propositæ ejus tumulum visitantibus Indulgentiæ.

§.46. Insuper eadem auctoritate omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis ipsius festo ad sepulchrum, in quo corpus ejus requiescit, visitandum accesserint, unum annum, & quadraginta dies: iis vero, qui in ejusdem festi octava id fecerint, etiam quadraginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavit.

Alii Ritus in sanctificatione servati.

§.47. Et decantato solemniter hymno, *Te Deum laudamus*, & divina ope implorata, S. Ignatii, & aliorum Sanctorum prædictorum meritis, per peculiarem ad id orationem, quam dictus Gregorius Prædecessor pie, & solemniter recitavit, sacrosanctum Missæ sacrificium solemni pompa, & ritu cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad altare Principis Apostolorum celebravit: & omnibus Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum ejus, impertitus fuit.

Gestæ rei testimoniũ ab Urbano PP. perhibetur.

§.48. Ne autem de decreto, definitione, adscriptione, aggregatione, statuto, relaxatione, impertitione, aliisque præmissis, pro eo quod super illis ipsius Gregorii Prædecessoris literæ, ejus superveniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari: Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod decretum, definitio, adscriptio, aggregatio, statutum, relaxatio, impertitio, aliaque præmissa a dicta die 4. Idus Martii suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorii Prædecessoris literæ sub Datum ejusdē diei confectæ fuissent, prout superius enarratur: quodque præsentes nostræ literæ ad probandum plene decretum, definitionem, adscriptionem, aggregationem, statutum, relaxationem, impertitionem, & alia præmissa ubique sufficiant: nec ad id approbationis alterius adminiculum requiratur.

Exemplis danda fides.

§.49. Cæterum, quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri; volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ.

§.50. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam utriusque nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 6. Augusti 1623. An.I.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnat. Dominicæ 1623. octavo Idus Augusti, Pont. nostri anno primo.

Papæ.

✠ Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardinaliumque subscriptiones.

†
† *Ego Franciscus Maria Episc. Portuen. Card. a Monte.*
†
†
† *Ego Oct. Prænestin. Card. Bandinus.*
† *Ego Jo. Baptista Episc. Albanen. Card. Detus.*
†
† *Ego And., tit. Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Perettus.*
† *Ego B. tit. Sanctæ Mariæ in Transtyberim Presbyter Card. Bevilaqua.*
†
†
†
† *Ego Dominicus SS. Apostolorum Cardinalis Gymnasius.*
† *Ego Carolus Card. tit. S. Cæsarei Madrutius.*
† *Ego S. tit. S. Chrysogoni Presb. Card. Burghesius Major Pœnitentiarius.*

† *Ego*

✠ *Ego Jo. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Millinus.*
✠ *Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes.*
✠
✠ *Ego Jo. B. tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Lenius.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego D. tit. S. Martini in Montibus Card. Rivarola.*
✠
✠
✠
✠ *Ego G. tit. S. Crucis in Hierusalem Presb. Card. Borgia.*
✠ *F. Felix tit. S. Anastasiæ Presb. Card. Asculanus.*
✠
✠ *Tyb. tit. Sanctæ Priscæ Presbyter Card. Mutus.*
✠ *Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Insula Presb. Card. de Trejo.*
✠
✠ *Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellus.*
✠ *Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card. Kleselius.*
✠
✠
✠ *Ego S. Presb. Card. S. Susannæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Bibliothecarius.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Guido tituli Sanctæ Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Bentivolus.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Fr. Desiderius tit. S. Clementis Presb. Card. de Cremona.*
✠
✠ *Ego Ludovicus Presb. Card. Ludovisius tit. Sancti Laurentii in Damaso S.R.E. Vicecancellarius*
✠
✠
✠
✠ *Ego Cosmus tit. S. Pancratii Presb. Card. de Torres.*
✠
✠
✠
✠
✠ *C. S. Nicolai in Carcere Tulliano Diac. Card. Pius.*
✠ *M. S. Eustachii Diac. Card. de Sabaudia.*
✠
✠ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Ursinus.*
✠
✠
✠

✠ *Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Boncompagnus.*
✠ *Ego Hippolitus Sanctæ Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Aldrobandinus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.*

IV.

Canonizatio Beati Francisci Xaverii e Societate Jesu.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium, & Causæ hujus Constit.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia processerunt, licet ejus superveniente obitu, literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum. Dudum siquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor noster, pie præmeditans, quod unigenitus, & coæternus æterni Patri Filius, cum de regalibus sedibus in hunc mundum, ut salutem humani generis operaretur, descendisset, semen bonum verbi sui in agro Orbis terrarnm seminaverat; ut omnium cœlestium virtutum, & ad extremum æternæ vitæ fructum credentibus germinaret: quodque, cum, pro divinæ hujus segetis incremento, pretiosissimum sanguinem suum, ignominiam Crucis voluntarie subiens, effudisset, ac perfecto demum opere, ad quod missus fuerat, super omnibus Cœlorum sublimitatibus ad dexteram Patris in sæculorum æternitate consessurus ascendisset; plurimos servos, & amicos suos in terris reliquerat, qui laboribus, vigiliis, atque ad ipsius exemplum proprii sanguinis effusione, divinam hanc excolentes sementem, messem quam uberrimam in horreum ejus congregarent; ejusque fines eo usque dilatarent, donec juxta promissionem Patris, omnes gentes, & termini terræ darentur ei in hæreditatem, & possessionem. Et quamvis verbum ejus semper a generatione in generationem prosperatum esset; attamen, quando ab æternis temporibus prædestinatum beneplaciti ejus tempus advenerat, ut abundare faceret, quasi imbrem inundantem, misericordiam suam magnam super universum semen filiorum Adam, gloriamque Crucis suæ usque ad ultimum terræ, & in mari longe propagaret; vere admirabilis facta erat potentia ipsius: cum revelatis incognitis antea Tribubus, & linguis, ac populis, & nationibus, messem magnam atque uberem aperuerat, atque in ea operarios multiplicaverat; tantaque fructuum abundantia labores eorum compleverat; ut ipsis annuntiantibus, Evangelicæ prædicationis sonus usque ad extremos Orbis terrarum fines penetrasset; & a Solis ortu usque ad occasum, ab Aquilone, & mari, magnum nomen Domini Dei nostri

in universis gentibus redditum esset. Inter cæteros vero, quos ad perficiendum voluntatis suæ sacramentum, in tantarum gentium vocatione Dominus præordinaverat, egregius Servus ejus Franciscus Xaverius, novus Indiarum Apostolus, gloria sanctitatis,& meritorum splendore præcipue emicuerat. Qui cum a juventute sua perfecte coram Deo ambulasset, spretisque, ac conculcatis divitiis, ac seculi dignitatibus, ac semetipso juxta verbum Domini abnegato, animam suam pro nomine Domini nostri Jesu Christi tradidisset; dignus inventus erat, qui a Spiritu Sancto in tam insigne opus assumeretur: ac tanquam aliorum dux divina providentia constitutus, apostolicis charismatibus affluenter decoraretur:etiam ob signa Apostolatus, quæ in eo in omni patientia, in signis, & prodigiis, ac virtutibus manifesta facta erant, novarum gentium Apostolus unanimi totius Christiani Orbis consensu meruerat appellari. Ac propterea decebat,ut tantum Dei famulum, qui pro gloria ejus, & animarum Domini nostri Jesu Christi sanguine redemptarum salute, innumeros maximosque labores, atque ærumnas perpessus erat; ingentiaque terra marique subiverat pericula; quem Deus adeo magnificaverat, ut nomen ejus honorabile esset apud omnes gentes.

Recenset eximias virtutes, & merita Sancti Francisci Xaverii, quibus permotus Gregor. XV. eum in Sanctorum Confessorum numerum retulit.

§.1. Idem Gregorius prædecessor, pro suo pastorali munere, ut vere Sanctum, & Electum Dei in militanti Ecclesia declararet;ejusque virtutes, tamquam eximias, & præcellentes universis Christifidelibus imitandas proponeret: ut populus Christianus actiones suas ad honorem Dei, ipsius exemplo, dirigens, eum apud Deum, & Dominum Jesum Christum in ejus necessitatibus habere mereretur intercessorem: atque, ut omnes Christifideles promptius ad laudandum Deum Omnipotentem secundum multitudinem magnitudinis ejus excitarentur; devotionisque ardor erga tantum Dei famulum augeretur, dum ejus in terris cælestem, & laudabiliter actam vitamOrbi terrarum explicaret,& patefaceret: In primis, & ante omnia præmitteret, quod natus erat insignis hic Dei Servus Navarræ in Oppido Xaverio Pampilonen. Diæcesis, maternæ ditionis loco, nobilibus, ac piis progenitoribus. Qui, cum ipsum ab infantia timere Deum, ac ab omni peccato abstinere edocuissent; ubi ætas demum adoleverat, Lutetiam Parisiorum, studiorum gratia, eumdem miserant. Quibus cum alacriter operam daret, post haud multum temporis de eo domum revocando pater cogitare cæperat. Quod cum, tunc in humanis agens Maria Magdalena ejus soror, quæ Monasterium Monialium Oppidi Civitatis nuncupati Gandiæ, Ordinis S. Claræ, Discalceatarum nuncupatarum, Valentinæ Diæcesis non sine ingenti Sanctitatis fama tunc regebat, persensisset; Fratris vocationem divinitus edocta, per literas cum patre vehementius egerat, ut Francisci studia omni ope, etiam cum rei domesticæ detrimento, foveret: eum enim incognitarum gentium Apostolum divina providentia præordinatum esse prævidebat. Cumque Lutetiæ commoraretur, in familiaritatem S. Ignatii insinuatus, ac postmodum in socium ipsius, qui id ardentibus precibus a Deo ad ingentem Ecclesiæ utilitatem præstandam postulaverat, adscriptus, eoque duce ingressus erat arctam viam, quæ ad vitam ducebat: ut enim spiritu vivificaretur, carnem suam, ad antiquorum Sanctorum Patrum exemplum,severissime mortificaverat. Interdicto enim sibi, non solum carnis, & vini, sed panis etiam triticei usu; vilibus tantummodo ac insulsis cibis, iisque quam parcissime usus erat. Quin etiam frequenter integro biduo triduoque ab omni cibo prorsus abstinuerat: aliquando vero omnes majoris hebdomadæ dies usque ad Sabbatum Paschatis jejunus transegerat: somnoque brevissimo vires reficere consueverat, humi, vel lectulo vilissimis stragulis contecto, jacens. Corpus suum ferreis flagellis adeo diverberabat, ut sæpe copiosus sanguis afflueret: aliquando autem, funiculis arctissime constrictis lacertis, & coxendicibus, iter aggressus erat: cumque plures dies in eo cruciatu perseverasset, vincula adeo corpori ejus infixa erant, ut præ doloris magnitudine viribus destitutus in via concideret: ac, nisi præcipuo Dei beneficio, absque ulla humana ope, disrupta fuissent; de ejus vita omnino desperatum fuisset. Quam præclare vero in ejus animo reliquæ christianæ virtutes effulxissent; quam potenter scuto fidei protectus omnia nequissimi ignea tela extinxisset;&quam firmiter in Deo sperasset, & Sacramentorum frequentia, quibus non solum semetipsum, sed & alios etiam summa cum devotione, ac indefessa assiduitate pascebat; & verbi Dei assidua prædicatio, qua tam ingentem Orbis terrarum partem illuminaverat, insigniter attestabantur. Sed inter cæteras ejus virtutes, quasi sydus matutinum, præcipue resplenduerat Caritas: quæ in omnibus quidem ejus actionibus, præsertim tamen cum ægrotis inserviret, manifestabatur. Eo etenim dilectionis ardore erga inopes infirmos, qui in domibus, vel hospitalibus morabantur,segerebat;ut raro ab eis discederet:tantaque sensuum mortificatione quantumvis sordidissima ministeria peragebat,ut aquam sæpius, qua horribilia, & incurabilia ulcera laverat, ebibisset. Cum vero vita periclitarentur, tunc cibi somnique prorsus oblitus, & præter proprias vires a Deo confortatus, veluti a commissa custodia nec die, nec nocte discedebat: illisque sanctissima Ecclesiæ Sacramenta, cæterasque spirituales alimonias præbebat;quæ adeò libenter atque hilariter exequebatur; ut deliciæ ejus deservire ægrotis,ac morientibus esse dicerentur: & quasi aliquod talentum sibi divinæ benignitatis munificentia creditum, negotiaretur: assiduamque hanc erga ægrotos curam, ac vigilantiam toto vitæ suæ tempore, ubicumque moraretur, exercuerat. Sed & per eandem Charitatem, quæ per Spiritum Sanctum diffusa erat in corde ipsius, adeo ad

Deum

Deum accedebat, tantoque spiritus fervore in oratione perseverabat; ut hujusmodi cibo intentus, quo interiorem hominem reficiebat, noctes integras transigeret: nec, cum in navi esset, atque in aperto vitæ discrimine in summis tempestatibus versaretur, desisteret, aut quidquam animo commoveretur: fieretque aliquando talis super eum mentis excessus, ut oculis in cælum defixis, divina vi a terra elevaretur vultu adeo inflammatus, ut angelicam prorsus claritatem repræhesentaret, nec divini amoris perferre valens incendium, sæpius exclamaret: *Satis est Domine, satis est*. Cum vero Sacrosanctum Missæ celebraret sacrificium, sæpenumero a sensibus usque adeo abalienabatur, ut nec ministri vestem succutientes, nisi post diuturnam moram, excitare possent. Quin etiam aliquoties altius cubito à terra elatus, ab universa adstantium multitudine, miraculi magnitudinem obstupescente, ac Servi Dei sanctitatem suspiciente, conspectus fuerat. Nec solum vigilans vir Sanctus Deum in corde, & ore habebat, sed & dormiens in ipso requiescebat. Frequenter enim in somnis Sanctissimum nomen Jesu cum summa mentis dulcedine proferre audiebatur. Cumque tam singularibus floreret virtutibus, atque in dies à Deo potioribus augeretur muneribus, non modo non extollebatur, sed crescebat in eo semper virtus humilitatis: adeo ut infima quæque domus officia semper, tanquam omnium postremus, obiret. Vestibus vero adeo pannosis, ac vilibus utebatur, ut pueris quandoque deridiculo esset. Venerabatur autem maxime vir Dei non Episcopos modo, sed Sacerdotes quoscumque: Sancto vero Ignatio, tunc Præposito suo, non nisi flexis genibus scribebat. Honores vero, ac laudes hominum adeo horrebat, ut amplissimam Apostolici Nuntii dignitatem, qua instructus in Indias a Summo Pontifice missus fuerat, quam studiosissime occultaret: nec nisi semel ea potestate, necessitate coactus, usus fuerat. Cæterum, tantus vir insigne studium à Deo consequutus erat, in quo gloriose usque ad consummationem cursus, & coronam justitiæ, decertaret.

Ad Indias Orietales missus tempore Pauli PP. III. varia perpessus incommoda multum in vastissimis illis regionibus profecit ad animarum salutem.

§.2. Cum etenim claræ memoriæ Joannes Lusitaniæ Rex a piæ memoriæ Paulo Papa III. tunc dicti Gregorii, nunc etiam nostro respective prædecessore, nonnullos ex Ignatii Sociis postulasset, quos ad Orientales Indias, ut in vastissimis illis regionibus Verbum Dei disseminarent, transmitteret; idem Pontifex, Sancti Ignatii hortatu, ad tantum opus peragendum Franciscum Xaverium elegerat, quem etiam Apostolici Nuntii dignitate, & amplissima potestate decoraverat. Cumque viatici nomine plurima ei a Prætore Regio pararentur; homo, qui pro viatico, ac pera de Dei benignitate, in cujus Evangelii opus segregabatur, præsumebat, nunquam adduci potuerat, ut quidquam, præter vilissimum centonem, acciperet, & in navi seper funem nauticam dormiebat, ac è mendicato vivebat: ægrotis in vilissimis ministeriis indefessa charitate noctu diuque serviebat. In Indiam ut pervenerat, statim nec modico quidem tempore ad quietem post longissimam, ac dificillimam navigationem sumpto, ad prædicandum illis gentibus Evangelium se accinxerat; & indutus virtute ex alto, apostolico spiritus fervore ministerium, quod sortitus erat, tanto cum fructu exequebatur, ut gratia Dei efficaciter verbo cooperante, non solum Christianorum mores depravatos ad meliorem frugem passim toto Oriente revocaret; sed multa centena hominum millia, qui in tenebris, & in regione umbræ mortis ambulabant, ad agnitionem veræ lucis perducti, regenerationis lavacro mundarentur. Nam præter Indos, Brachmanes, & Malabares, in quorum Regnis Apostolica prædicatio, quæ antiquis temporibus illic viguerat, sed hostis humani generis fraude ex omnium memoria prorsus abolita erat, Xaverii prædicatione revixerat; Ipse primus Paravis, Malais, Jais, Acenis, Mindanais, Malacensibus, & Japonibus Evangelium Christi annuntiaverat: nullique illarum nationum Reges, & magni Principes, ingenti cum fidei nostræ emolumento, suavi Christi jugo colla subdiderant. Incredibilia autem videbantur, quæ propter nomen Domini nostri Jesu Christi toleraverat. Per diversa etenim Regna, in vastis illis Orbis Terrarum spatiis, semper pedibus, & sæpius nudis, per arenas calidas pergebat; per spinas longissima itinera conficiebat: contumeliis sæpe numero, probris, & illusionibus, quin etiam verberibus, & lapidibus appetitus, in periculis hostium, in periculis itinerum versatus, sæpe naufragus, vigilias, frigus, & nuditatem, sitim, famemque perpessus erat, contractis, ob assiduos ac intolerabiles labores, gravissimis morbis: nec enim, Apostoli exemplo, animam suam faciebat pretiosiorem quam se, dummodo consumaret cursum suum, & ministerium verbi, quod acceperat, testificari Evangelium gratiæ Dei.

Multis signis ac miraculis prædicationē Servi sui, Dominus confirmavit, quæ hic enarrātur.

§.3. Signa vero, & prodigia, quibus Dominus Apostolorum suorum sermonem in nascentis Ecclesiæ exordiis confirmavit, ad illius novæ sobolis incrementum, in manu etiam servi sui Francisci misericorditer renovaverat. Subito enim a Deo diversarum, ac incognitarum gentium linguas, quas non noverat, edoctus; disertissime quasi in iisdem terris educatus esset, loquebatur: & acciderat quandoque, ut eum ad diversarum nationum populos concionem habentem, unusquisque eodem tempore lingua sua, in qua natus erat, magnalia Dei loquentem cum stupore, & ecstasi audiret: eoque miraculo multitudo magna commota reciperet Verbum Dei. Hinc post præmissa, ad Christifidelium ædificationem, aliqua ex insignioribus prodigiis, & signis, quibus prædicationem, & gesta ipsius Dominus illustraverat, recenseret.

Et primum illud memorandum videbatur, quod, cum numerosus Badagarum exer-

exercitus in exitium Christianorum a Francisco baptizatorum immineret, atque omnia atrocitatis exempla se in Christianos editurum minaretur; ipse solus fide armatus procedens obviam, ac severe eorum impietatem increpans, steterat illico immobili vestigio universus exercitus, deterritus (ut milites, Ducesque referebant) ab homine quodam magno, nigris vestibus induto, qui juxta Franciscum stabat, cujus majestatem ac splendorem vultu, oculisque micantem, ferre non poterant: itaque vir Sanctus, quos Christo pepererat, a cæde, ac direptione liberaverat.

Successive apud Comorinum Promontorium, cum in quadam Ecclesia Servus Dei infidelibus concionaretur, ac propter duritiam cordis eorum nihil proficeret; facta oratione, jussit sepulchrum, in quo pridie defunctus tumulatus fuerat, aperiri: ac populo significans, ad comprobandam Christianæ fidei veritatem, mortuum illum Dei voluntate rursus victurum; linteo, quo cadaver involutum erat, rescisso, ac rursus precibus ad Deum fusis, mortuo, ut viveret, imperaverat: qui statim stupentibus omnibus surrexerat vivus: quo tam insigni miraculo commoti, qui aderant, tum alii multi, crediderant in Deum.

Eodem postea loco mendicus quidam Beato viro occurrerat ulceribus plenus: cujus plagas Franciscus magno charitatis affectu lavans, atque aquam, qua eas laverat, ebibens, ac deinde Deum Patrem misericordiarum, ut illius pauperis misereretur, orans e vestigio, ab omni plaga, atque ulcere, Dei munere, pauper ipse omnino liber surrexerat.

Sed & puer quidam Mutani in Orientali India pestilenti febre è vita sublatus, ac linteo insutus de more gentis, viginti quatuor horis asservatus, flentibus parentibus ferebatur ad sepulchrum: quos ut vir Dei vidit, misericordia motus super eos, Deum Omnipotentem, ut puerum vivificaret, genibus flexis precatus fuerat: atque aqua benedicta aspersum, rescisso linteo, signo Crucis signaverat: appræhensaque manu ejus, in nomine Domini Jesu Christi vivum, atque incolumem parentibus restituerat: erecta illo in loco, ad tantæ rei memoriam conservandam, ab incolis magna cum celebritate Cruce.

Et successive apud Oppidum Combuturæ in ora Piscariæ puer alius in puteum delapsus, suffocatusque, maximo cum matris, & cognatorum ejulatu efferebatur: cumque ex proxima Ecclesia Franciscus occurrisset, misertus eorum, in genua provolutus, oculisque in cælum fixis, Deum pro vita pueri precatus, eum appræhensa manu in nomine Domini Jesu Christi surgere jusserat: & confestim puer surrexerat vivus: quem Sanctus vir reddiderat matri suæ: stupentibus omnibus, ac maximo cum clamore Deo gratias agentibus: quibus ipse præcepit, ne cui rem gestam narrarent.

Insuper dum in Japonia Insula Franciscus Christi fidem prædicaret, accesserat ad eum mercator quidam a multis annis cæcus petens, ut sibi a Deo, ut videret, impetraret: Franciscus, recitato super eum Evangelio, signum Crucis oculis ejus impresserat: qui eodem temporis momento lucem amissam recuperaverat. Postero vero die, reversus ad eum cum uxore ac universa familia, genibus advolutus gratias agens, & Christianam Fidem professus, ad baptismi gratiam una cum suis omnibus pervenerat.

Exierat autem tam illustris miraculi fama per omnem terram illam: ac multi relictis Idolis suis conversi erant ad verum Deum, & Jesum Christum Filium ejus. Cumque Servus Dei ad Sinas in magna navi, qua quingenti vehebantur, navigaret; cessaverant adeo venti, ut quatuordecim diebus navis eodem loco hæsisset immota. Cumque, inter cæteras difficultates, aquæ penuria valde laboraret, multique jam siti deficerent; vir Sanctus omnia navis vasa marina aqua impleri jusserat: fusisque instanter ad Deum precibus, super ea signum Crucis fecerat: ac repente aqua illa salsa dulcis, salubrisque effecta erat. Quo miraculo plures, qui in navi erant, infideles crediderant in Deum: quin etiam aquæ illius, quæ abunde superfuerat, potu plurimi per multas Indiarum Provincias variis, quibus vexabantur, morbis sanati fuerant.

Ad easdem Sinas contendens, cum, sævissima orta tempestate, omnes de se actum esse existimarent; & gubernator navis, ne repentinæ vis procellæ scapham auferret, validis eam rudentibus ad onerariam alligari jussisset; non multo post abruptis retinaculis, scapham tempestas abstulerat tanto impetu, ut pene temporis momento omnium conspectum effugisset: & prout quisque cognatos, & necessarios in scapha habebat, certatim eorum casum deplorare cæperant. Franciscus ergo universos collacrymantes bonum eos habere animum jusserat: ac prædixerat, fore ut ante triduum filia remearet ad matrem: significans, scapham ad onerariam redituram: prout, Deo dante, apparere visa fuerat, & recte ad onerariam tendere, & sponte ad illius latus accedere; atque ita apte se applicare, ut illi omnes, qui in ea erant commode excepti fuissent: quæ etiam in mediis fluctibus, nemine illam retinente, tandiu steterat, quod religaretur ad navim, attonitis omnibus ex miraculo remanentibus.

Ad Moluchas Insulas etiam Franciscus advenerat, ubi magno spiritus fervore Verbum Dei primus annuntiabat: atque in in Urbe Tolo vigintiquinque millia hominum baptizaverat: qui, cum suasu Tyramni cujusdam Christi fidem deseruissent, Ecclesiam solo æquassent, Cruces, Sanctorumque Imagines confregissent; & conculcassent, Franciscus, zelum Domini zelatus, viginti Lusitanos, ac quadringentos circiter indigenas ad ultionem tanti sceleris incitaverat: eoque duce ac victoriæ sponsore, tam pauca militum manus adversus Urbem munitissimam Christi rebellem expeditionem aggrediebatur; sed, cum prope Urbem,

bem pervenissent, substiterat Vir Dei, ac orationi se dederat: statimque vicinus mons magnum emiserat incendium: adeoque ingentem cineris, ac pumicum vim eructaverat, ut Urbis, atque arcis, quæ in edito sita erat, muros æquasset: horribilisque propterea terræ motus totam Urbem concusserat, plurimasque domos subverterat: quibus malis exterriti incolæ, deserta urbe, in proximas sylvas confugerant. Urbs itaque a Francisci militibus facile capta erat: cives vero ad ejus pedes prostrati, acceptaque salutari poenitentia, delicti veniam impetrarant.

Ulterius, cum inter easdem Insulas Franciscus navigaret, ac sævissima orta esset maris tempestas, ad eam sedandam, Crucifixi imaginem, quam collo appositam gestare solebat, undis immiserat: quæ vi procellæ a manibus excussa, in profundum maris, non sine magno ejus mærore, delapsa erat: sed lætificaverat Dominus animam servi sui: nam, cum ad terram applicuisset, ac secus littus iter faceret, marinus Cancer ex undis subito prosiluerat: atque ante pedes ipsius steterat, eandem Crucem morsibus elevatam gerens: & Franciscus in genua provolutus eam devote susceperat, ac diuturna oratione ob tam egregium munus Deo gratias egerat.

Prophetico etiam spiritu Deus Servum suum, quem in lucem Gentium dederat, illuminaverat: atque adeo insigne donum plurimis manifestaverat exemplis. Atque inter cætera, cum Aceni populi, inter quos etiam Turcæ erant multi, sexaginta navium classe vecti Christianorum naves concremassent, ac multos crudelissimis suppliciis affectos enecassent; ducenti ac triginta milites, in octo naves distributi, Francisco suadente, ac in nomine Domini exercituum victoriam promittente, classem Barbarorum insequuti erant: transactoque jam mense, cum nullus ab ipsis nuntius adveniret, consternatis omnibus, jamque de civium suorum salute desperantibus, Franciscus in ipsa conflictus hora Classium congressum, ac insignem Christianorum victoriam, haud secus ac si præsens esset, in concione narraverat: ac diem, quo tantæ rei nuntius adventurus esset, prædixerat. Quæ omnia, cum ingenti omnium admiratione, eo ipso, quod designaverat, tempore, certis nuntiis approbata fuerant.

Cumque duæ naves eodem tempore e portu solvissent, prædixerat Franciscus, suborta magna maris tempestate, alteram naufragium passuram, alteram vero, (& in hac ipse reperiebatur) extra omne maris periculum in navali dissolvendam: quam prædictionem utriusque exitus comprobaverat: cum alterius fragmenta non multo post conspecta fuissent; altera vero, multis tute peractis itineribus, cum, publicato vaticinio, Sancti Patris navis vocaretur, ac ubicumque appelleret, cum plausu exciperetur, demum, post multos annos, in navali, ut reficeretur subducta, sponte corruerat.

Grassante quoque pestilentia in Lusitanorum ac Hispanorum classibus, quæ ad Amboinã Insulam appulerant, cum Sanctus vir ægrotis de more ministraret, a Joanne de Arausio, ut vinum sibi ad eorum usum elargiretur, petierat: quod Arausius gravatim, timens ne sibi deesset, miserat: quem Dei servus admonuerat, ut in charitatis operibus largior esse vellet, brevi etenim fore, ut vita defungeretur, ejusque omnia bona in usus pauperum cederent. Cumque, post non multum temporis spatium, ad Ternatem Insulam, quæ ducentis amplius milliaribus a loco distabat, adventasset, ac Missæ sacrificium celebraret, versus ad populum, Orate (dixerat) pro anima Joannis de Arausio, qui modo expiravit: Stupentibus omnibus, post duodecimum diem supervenerat, qui visionem Sancti viri verissimam fuisse, nuntiata Arausii morte, declaraverat.

Mercatori cuidam Meliapore discessuro, ac munusculum aliquod, tanquam benevolentiæ signum a se postulanti, Servus Dei Beatæ Mariæ Virginis Coronam precariam a collo detractam elargitus erat: affirmans, fore ut quandiu illam penes se haberet, ab omni maris periculo incolumis esset evasurus; A portu itaque mercator solvens naufragium fecerat: cumque in tabulata, ex lignis raptim composita, cum nonnullis aliis vectoribus exiliisset; in alto mari, alienato a sensibus animo, visus esset sibi cum ipso servo Dei Francisco in eo loco, in quo coronam precariam prædictam acceperat, colloqui; quinto demum die, ex quo desilierat in illa tabulata, ab ea animi ecstasi, velut ab alto somno experrectus, cum neque tabulata, neque socii unquam comparuissent, in littore Negapatani prope Meliaporem salvum, & incolumem se repererat.

Petro Vellio autem, qui summa voluntate in quoddam charitatis opus pecuniam Viro Dei elargitus fuerat, promiserat, fore, ut nunquam ei necessaria deessent, ac mortis horam divinitus præcognosceret; quorum utrumque acciderat. Nam, quamvis Petrus maxima perpessus esset rei familiaris detrimenta, semper tamen ab omnibus summam liberalitatem expertus erat: ac, transactis demum multis annis, revelata sibi mortis hora, se in Ecclesia in feretro composuerat, auditaque Missa, ac precibus, quas pro animæ suæ salute recitari jusserat, ibidem statim in pace obdormiverat.

§.4. Demum Vir Dei, consumato feliciter peregrinationis suæ cursu, fama sanctitatis clarus, & bonis operibus plenus, cum ei benedictionem Patriarchæ Abrahæ Dominus spiritualiter elargitus esset, ut multarum gentium pater efficeretur, & filios, quos Christo Jesu genuerat, super Stellas Cæli, & super arenam, quæ est in littore maris, multiplicatos videret; & ex eis plurimos proprio sanguine laureatos ad Cælestia Regna præmisisset; Orientalium Indiarum Apostolus ab universis Indiæ Regnis,

Moritur die 2. Decem. 1552. & post obitum etiã ejus sanctitatem Dominus miraculis plurimis declaravit.

Ejusque corpus ad varia loca delatum, postremo Goæ conditum fuit in Ecclesia Societatis Jesu.

gnis, totoque Christiano Orbe, appellatus, dum aditum Evangelio in vastissimo Sinarum Imperio quærebat, assiduis laboribus, quos ultra humanas vires pro gloria Dei toleraverat, confractus: in Insula prope Sinas, die 2. Decembris Anni Domini millesimi quingentesimi quinquagesimi secundi ad cœlestem gloriam, perpetuo cum Deo regnaturus, evolaverat. Defuncti corpus viva calce perfusum, ut exesa carne ossa in Indiam exportarentur, inclusumque arca lignea sepultum fuerat: quod post quatuor menses effossum, ita recens ac tractabile, vestimentisque adeo integris, ac si nuper esset tumulatum, repertum exiterat. Et quamvis nullo odoramentorum genere curatum fuisset, divino tamen munere eam odorum fragrantiam spirabat, ut esset super omnia aromata. Calce itaque rursus injecta, Malacam, quæ in Orientali India Urbs est celeberrima, delatum exiterat. In qua cum sævissima pestis plurimos quotidie conficeret, ingenti beneficentia adventum ejus Deus insigniverat. Nam sacro corpore in Urbem illato, adeo omnis contagio desierat, ut ea deinceps nullus omnino correptus fuisset. Arca itaque rursus aperta, integrum sicut antea, eamdemque odoris suavitatem diffundens, repertum etiam fuerat. Cumque in novo loculo conderetur, ex humero ob arculæ brevitatem paulum compresso recens sanguis effluxerat. Nono demum post obitum mense, sepulchro iterum patefacto, rursus ut antea divina virtute a corruptione immune, ac cœlestibus perfusum aromatibus inventum; velo, quo facies ejus operta fuerat, ob ingestæ terræ pondus recenti cruore conspersо. Nova itaque arca, sericea aureaque veste contecta, pretiosissimum pignus inclusum in Indiam ad Coccini portum delatum erat: confluentibus undique, ad honorandum communis in Christo Jesu parentis corpus, plurimis earum gentium populis. Inde Goam insigni celebritate translatum, a Prorege, ac omnibus Civium ordinibus maxima frequentia, ac devotione exceptum, & in Ecclesia Societatis Jesu, ut populorum devotioni satisfieret, validis cancellis inclusum, omnium oculis per triduum expositum remanserat: ejusdemque Proregis jussu ab insigni Medico, deindeque Vicario Goano, visitatum, ac pertentatum, omni ex parte incorruptum, integris etiam intestinis, compertum fuerat: manante etiam ex parvo inflicto vulnere recenti cruore.

Miracula nonnulla ab eo patrata.

Quo tempore, cum mulier quædam affectu devotionis incitata, specie osculantis, pedis digitum, ut illum abscinderet, morsu appræhendisset, statim sanguis effluxerat. Sed Altissimi benignitas non his modo mirabilibus Sanctum suum in conspectu omnium populorum mirificaverat; sed omni tempore ingentia præstabat beneficia his, qui ejus intercessionem fideliter implorabant: ut plurimis exemplis, præsertim vero infra insertis, manifestum erat.

Puer quidam Goæ natus, qui utrumque pedem a nativitate adeo aridum, & crura sicca habebat, ut illis non posset insistere, sed manibus reptare cogeretur; ad servi Dei sepulchrum ab educatrice perductus, singulis novem diebus visitare statuerat. Cumque votum cœpisset adimplere, tertia jam die, qua sepulchrum visitabat, puer in ejus gremio existens, repente ferream sepulchri cratem manibus apprehendens, suis stare pedibus, & ambulare cœperat, & statim omnino sanus evaserat: & intra novem dies, quos promiserat, crura carne repleta fuerant: & sic semper valens, & sanus deinde vixerat.

Cottatæ, Indiæ Orientalis Civitate, unius mensis infans mortuus ad sepulturam delatus erat. Voverant itaque cum ingenti fide parentes, se insigne donum, si puer reviveret, sepulchro servi Dei oblaturos, ac Francisci nomen ei imposituros. Repente infans aperire oculos, brachia, pedesque movere, ac vagire cœperat: ac paulo post, non vivum modo, sed & omnino sanum, atque incolumem filium receperunt: reddidisque cum ingenti gaudio votis, tam insigne miraculum per totam illam regionem divulgarant.

In eadem Urbe cœco cuidam Sanctus per quietem apparuerat: eumque monuerat, ut ad Ecclesiam ejus visitandam, oculorum lumen ibi recepturus, pergere non differret. Paruerat fideliter homo: ac, dum per novem dies ante Francisci imaginem orabat, repente, discussa omni cœcitatis caligine, sanatus erat, & perfecte viderat.

Quin etiā leprosus quidā in eodē loco magna fiducia ad Sancti intercessionem confugerat: proprioque corpore, oleo lampadis, quæ ad ejus imaginem ardebat, perunсto, dum prostratus orabat, repente a lepra mundatus, atque omnino sanus effectus erat.

Eandem virtutem experta erat Francisca Rebelles, quæ a multo tempore sanguinis fluxum, ac ventris tumorem cum ingenti dolore patiebatur. Lampadis enim ante ejus imaginem pendentis identidem se oleo ungens, statim adeo perfecte convaluerat, ut nullas amplius eorum morborum sensisset reliquias.

Frequenter enim acciderat, ut lampades ad eandem servi Dei imaginem appensæ, aqua tantum benedicta infusa, haud secus, ac si oleo plenæ essent, arderent, lucerentque: stupentibus etiam infidelibus, quos ad tantæ rei miraculum conspiciendum, non sine magno Fidei nostræ incremento, Christiani invitabant.

Cum frustra omnes medicæ artis opes expertus esset Gundisalvus Coccinensis Civitatis incola, ut inveterato cancri morbo, qui pectus ejus assiduis doloribus vexabat, mederetur; ad divinam opem conversus, Omnipotentis Dei misericordiam, ut se Beati Francisci meritis sanum faceret, imploraverat. Imaginem igitur ejus, ære excusam, vlceri applicaverat: eodemque momento ab omni plaga incolumis evaserat.

Ejusdem Urbis Civis Emmanuel Rodriquez pedes habebat ulceribus plenos, ac ob

ob nervorum contractionem adeo debiles, ut illis insistere non valeret: quibus malis gravis, & periculosa dyssenteria accesserat. Medicis itaque de ejus vita diffidentibus, cum ad intercessionem famuli Dei Francisci æger confugisset; eadem imagine corpus suum in formam Crucis signaverat; & aquam, in qua eadem mersa fuerat, ebiberat: talemque divinæ virtutis senserat effectum, ut intra tridui tempus ab omnibus morbis incolumis integram consequutus fuisset sanitatem.

Ejusdemmet servi Dei imaginis præsentem agnoverat virtutem Maria Diaz: septem etenim annis cœcitatem, ac paralysim perpessa, signum Crucis debilitatis membris impresserat; eaque ejusdem imaginis immersione, aqua sanctificata laverat: nec dum septem præterierant dies, cum oculorum lumen, ac totius corporis cœlesti dono acceperat incolumitatem.

Vulgatis tandem per universum Orbē ejus miraculis, Philippus III. Hispaniarum Rex instat pro Canonizatione, pro qua Paulus V., & Gregor. XV. miracula, & alia necessaria examinanda demandarunt.

§.5. Hincque factum erat, ut, cum tot tantisque signis servum suum Omnipotens Deus in brachio excelso clarificaret; & per universum jam terrarum Orbem tot mirabilium præconia longe lateque diffunderentur; ac propterea non solum Christifidelium erga ipsum devotio magna susciperet incrementa; sed multorum etiam Infidelium corda ad cognoscendum Deum, & Dominum nostrum Jesum Christum illuminarentur; Joannes Lusitaniæ Rex prædictus, zelo devotionis accensus, institerat, ut a diversis locorum Ordinariis super ejus sanctitate, & miraculis Processus fierent. Qui cum diligenter munus suum explevissent, ac procedentibus temporibus omnia acta ad hanc Sanctam Sedem transmissa fuissent; recolendæ memoriæ Paulus Papa V. etiam Prædecessor noster, tunc suus, instante pro servi Dei canonizatione etiam claræ memoriæ Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico, deputavit bonæ memoriæ Horatium Lancellottum, tunc Rotæ Auditorem, eoque ad Cardinalatus honorem sublimato, dilectum filium Magistrum Joannem Baptistam Coccinum ejusdem Rotæ Decanum, & pariter bonæ memoriæ Franciscum Sacratum, tunc Archiepiscopum Damascenum, & Auditoris Rotæ Locumtenentem, ac deinde S. R. E. Cardinalem: qui & antiquos processus examinarent, & novos auctoritate apostolica faciendos, quatenus ipsis videretur, decernerent; atque omnia eidem Paulo Prædecessori una cum eorum sententia referrent. Qui literas remissoriales ad diversos Prælatos in Hispaniarum, Lusitaniæ, ac Indiarum Regnis constitutos, decreverant: atque ipsi interim in Curia novos testes examinarant. Cumque prædicti Judices partibus suis perfuncti essent, eisdem Auditoribus processus a se confectos transmiserunt. Qui omnibus summa cum maturitate per plurimum temporis spatium (ut negotii gravitas postulabat) consideratis, ac perpensis, eidem Paulo Prædecessori retulerant, juxta canonicarum sanctionum decreta abunde constare de vitæ sanctimonia, ac eximiis virtutibus servi Dei Francisci; deque miraculis, quæ tam eo vivente, quam post felicem ejus obitum, ejus meritis, & intercessionibus, Deus Omnipotens operari dignatus erat: dignumque videri, si eidem placeret, ut in Sanctorum Confessorum Catalogo adscriberetur. Cumque interim prædictus Paulus Prædecessor humanitatis debitum persolvisset, & prædictus Gregorius Prædecessor ad sacri Apostolatus apicem divina providentia assumptus fuisset; ac pro parte charissimi in Christo filii nostri, tunc sui, Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici instanter requisitus esset, ut negotium hujusmodi promovere, ac ad ulteriora procedere dignaretur; accederentque aliorum Principum, ac Prælatorum, & totius Indiæ Cleri idem suppliciter exposcentium preces; prædictus Gregorius Prædecessor, ut in re tam gravi ea, qua decebat, maturitate progrederetur, prædictorum Auditorum relationem ad S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales sacris Ritibus præfectos, ut rursus totum negotium quam diligentissime discuterent, remisit.

Relationibus auditis, omnes censuerunt esse Canonizandum.

§.6. Quod cum illi accurate perfecissent, ac pro servi Dei canonizatione omnes unanimiter censuissent; bonæ memoriæ Franciscus Maria Episcopus Portuen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Monte nuncupatus, totius processus summam, & suam, collegarumque sententiam, coram dicto Gregorio Prædecessore, & Venerabilibus fratribus nostris, tunc suis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, in Consistorio suo secreto exposuit. Quibus auditis, reliqui Cardinales ad ulteriora fore procedendum communi suffragio pronuntiarunt. Igitur, cum in publico Consistorio quondam Julius Zambeccarius, tunc Aulæ Consistorialis Advocatus, plurima de hujus servi Dei vita, & virtutibus enarrasset; atque ejusdem Hispaniarum Regis Catholici preces pro eadem Canonizatione exposuisset; utque ad eam procedere dignaretur, humiliter supplicasset; dictus Gregorius Prædecessor, prædicti Regis pietatem, & Religionis zelum plurimum in Domino commendans, super re tanta eosdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, atque Episcopos in Romana Curia præsentes consulendos esse respondit: atque interim Cardinales, & Episcopos prædictos intimo cordis sui affectu vehementer in Domino hortatus est, ut in omni humilitate, & lacrymis, in jejuniis, & eleemosynis, exposcerent ab eo, qui est via, & veritas, ut dirigere dignaretur gressus suos in semitis suis; ut ingrederetur in veritate sua, ut quod beneplacitum esset in conspectu ejus, intelligere, ac perficere eo auxiliante valeret. Sequenti itaque semipublico Consistorio, ad quod non Cardinales modo, sed etiam Patriarchas, Archiepiscopos, atque Episcopos in Curia præsentes convocari mandavit; præsentibusque etiam Sedis Apostolicæ Notariis, necnon Sacri Palatii Apostolici causarum Auditoribus; cum plurima de egregia viri Dei Francisci Xaverii vita, ac miraculis enarrasset; quanta in-

ta insignis hic Dei Servus pro nomine Domini nostri Jesu Christi pertulisset, quantoque cum proventu (Domino incrementum dante) per incognitas nationes verbum ejus disseminasset, exposuisset; commemoratis etiam instantiis, quæ coram dicto Gregorio Prædecessore tum a Rege Catholico, tum ab aliis etiam Reipublicæ Christianæ Regibus, & Principibus fiebant, cum singulorum sententias requisisset, omnes uno ore benedicentes Deum, qui honorificantes se glorificat; Servum ejus Franciscum Xaverium canonizandum esse, atque inter SS. Confessores adscribendum censuerunt. Quorum omnium audito consensu, exultavit in Deo salutari nostro, gratias agens ei, qui est gloria virtutis nostræ, in cujus beneplacito contra omnes adversarias potestates exaltatur cornu nostrum, qui Ecclesiam suam in diebus istis hoc lumine illustrare, ac novo patrocinio munire dignatus esset. Canonizationis itaque publicavit diem infrascriptum: eosdemque Fratres, & Filios nostros paterna charitate monuit, ut bonis operibus inhærentes, precarentur Deum misericordiarum, ut super eos sereno vultu respicere, & eorum actiones ad voluntatem ejus perficiendam dirigere dignaretur.

Demum Gregor. XV. Sanctorum Catalogo adscripsit die 12. Martii.

§.7. Demum, peractis omnibus, quæ ex sacris constitutionibus, ac Romanæ Ecclesiæ consuetudine peragenda erant, quarto Idus Martii, Pontificatus sui anno secundo, in Sacrosancta Principis Apostolorum Basilica, cum eisdem Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, Familiaribus suis, Clero sæculari, & regulari, maximaque populi frequentia, convenit. Ubi, repetitis pro canonizationis decreto, nomine ejusdem charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, a dilecto filio nostro, tunc suo, Ludovico tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ Cardinali Ludovisio nuncupato, ejus secundum carnem nepote, per Julium Zambeccarium Advocatum prædictum petitionibus; decantatis sacris precibus, ac Litaniis, & Spiritus Sancti gratia humiliter implorata, ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, ac sua, de eorundem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia præsentium consilio, ac unanimi consensu, gloriosæ memoriæ Franciscum Xaverium, de cujus vitæ sanctitate, fidei sinceritate, ac miraculorum magnitudine, ac frequentia, plene constabat, Sanctum esse definivit: & in SS. Confessorum Catalogo adscribendum esse decrevit, & adscripsit: illumque ab universis Christifidelibus tanquam vere Sanctum honorari, ac venerari mandavit.

In ejus honorē Ecclesias, & Altaria ædificari, & consecrari, & diez.

§.8. Ac, ut ab universali Ecclesia in ejus honorem Ecclesiæ, & Altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari; & singulis annis, die secunda Decembris, qua ad cælestem gloriam vocatus est, ejus officium, ut de sancto Confessore, ad præscriptum Romani Breviarii celebrari posset, statuit.

Dec. officium recitari posse statuit.

In die Festo ejusdem Indulgentiam concessit.

§.9. Eademque auctoritate omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui singulis annis eodem festo die ad sepulchrum, in quo corpus ejus requiescit, visitandum accederent, unum annum, & unam quadragenam; iis vero, qui in ejusdē Festi octava, 40. dies de injunctis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit.

Postremo Missam cum Sancti Francisci commemoratione cecinit, & Indulgentiā populo fuit elargitus.

§.10. Postremo, gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum suum in conspectu omnium gentium honorificasset, ac tam insigni splendore Ecclesiam suam decorasset; cantata in sancti Francisci honorem solemni sanctorum Confessorum oratione; ad altare Principis Apostolorum Missam celebravit, cum ejusdem S. Confessoris commemoratione; omnibusque Christifidelibus præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam elargitus est.

Hujus rei testimonium hisce literis perhibetur.

§.11. Ne autem de definitione, decreto, adscriptione, mandato, statuto, relaxatione, aliisque præmissis (pro eo quod super illis ipsius Gregorii Prædecessoris literæ, ejus superveniente obitu, confectæ non fuerunt) valeat quomodolibet hæsitari; Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod definitio, decretum, adscriptio, statutum, relaxatio, impartitio, aliaque præmissa, a dicta die, quarto Idus Martii, suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorii Prædecessoris literæ sub Dat. ejusdem diei confectæ fuissent: prout superius enarratur: Quodque præsentes literæ ad probandum plene definitionem, decretum, adscriptionem, aggregationem, statutum, relaxationem, & alia præmissa, ubiq; sufficiant; nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Transumptis danda fides.

§.12. Cæterum, quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri; volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. die 6. Augusti 1623. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Octavo Idus Augusti, Pontificatus nostri Anno I.

Papæ,

✠ Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

& Cardd. subscriptiones.

†
†
†

† Ego

✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Dominicus tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Gymnasius.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego M. tit. Sanctorum Quirici, & Julitæ Presb. Card. Lantes.*
✝
✝ *Ego P. tit. SS. Nerei, & Achillei Presb. Card. Crescentius.*
✝ *Ego A. tit. S. Petri in Vincula Presb. Card. Capponius.*
✝ *Ego G. tit. Sanctæ Crucis in Jerusalem Presb. Card. Borgia.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Tib. tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Mutus.*
✝ *Ego Rob. tit. Sancti Alexii Presb. Cardinalis Ubaldinus.*
✝ *Ego Julius tit. Sanctæ Sabinæ Presbyter Cardinalis Sabellus.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Guido tit. Sanctæ Mariæ de Populo Presb. Card. Bentivolus.*
✝
✝
✝ *Ego Julius tit. S. Mariæ super Minervam Presb. Card. Roma.*
✝ *Ego F. Desiderius tit. S. Clementis Presb. Card. de Cremona.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Cosmus tit. S. Pancratii S.R.E. Card. de Torres.*
✝
✝
✝
✝
✝ *C. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Pius.*
✝
✝
✝
✝
✝

✝
✝
✝
✝ *Ego Hippolytus Sanctæ Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Aldobrandinus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.*
✝
✝ *Ego A. S. R. E. Diac. Card. de la Cueva.*

V.

Officiali Curiæ Ecclesiasticæ Xanctonensis committitur unio Monasterii B. Mariæ de Castellariis Ordinis Cistercien. ejusdem Xanctonen. Diœcesis Domui Parisiensi Congregationis Oratorii. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Dilecto filio Officiali Xanctonen. salutem, & apostolicam benedictionem.

Ex debito pastoralis officii nostri, meritis licet imparibus, superna dispositione commissi, ad ea nostræ solicitudinis studium libenter convertimus, per quæ fidelibus quibuslibet, præsertim vero Ecclesiasticis, in suis necessitatibus cum divini cultus augmento valeat congrue subveniri. *Prooemium.*

§. 1. Cum itaque Monasterium Beatæ Mariæ Virginis de Castellariis, vulgo dos Chastelliers nuncupatum Cistercien. Ordinis Xanctonen. Diœcesis, quod dilectus filius Ludovicus de Meranvillier Presbyter Ebroicen. Diœcesis Magister in Theologia in Commendam ad sui vitam ex concessione apostolica nuper obtinet, Commenda hujusmodi ex eo, quod dictus Ludovicus illi hodie, ac omni, & cuicumque juri, & actioni sibi in dicto Monasterio, illiusque regimine, & administratione, vel ad illa quomodolibet competen. per dilectum filium Joannem Marchant Clericum Pictaven. procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum in manibus nostris sponte, & libere cessit; Nosque cessionem hujusmodi duximus admittendam, cessante adhuc eo, quo ante Commendam ipsam vacabat, modo vacare noscatur ad præsens; *Vacans Monasterium de Castellariis ob resignationem Abbatis Commendatarii;*

§. 2. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Petri de Romlla Generalis, & Presbyterorum Congregationis Oratorii Domini Nostri Jesu Christi petitio continebat, dictum Monasterium quadraginta annis, & ultra cum ejus Ecclesia, & omnibus ædificiis nefario hæreticorum tum in illis partibus impune grassantium ausu penitus dirutum, & solo æquatum, ac Religiosis destitutum existit, & ab eo tempore divina officia minime celebrantur, & ob hæresim in illa Provincia late disseminatam, ac Oppidi Rupelle dictæ Diœcesis vicinitatem nulla spes affulget, quod dictum Monasterium in primævum statum restitui possit, & etiamsi restitueretur, nihilominus continuis hæreticorum injuriis expositum remaneret. *Quod ab Hæreticis dirutum, direptumque ecclesiastico caret ministerio;*

Presbyteri Congregationis Oratorii Franciæ. * Sic.

§.3. Superioribus vero annis Congregatio Presbyterorum hujusmodi in honorem orationum, quas in diebus carnis suæ fudit * ad gloriam Dei Patris, & sanctificationem animarum apostolica auctoritate erecta, & instituta fuit, & Presbyteri dictæ Congregationis, quorum principale institutum est, singulas actiones Ordini Sacerdotali convenientes, & essentiales amplecti, assiduis verbi Dei prædicationibus, & spiritualibus exhortationibus, orationibus, aliisque piis exercitiis, quibus jugiter vacant, magna probitatis, & devotionis fama in dies efflorescere, ac in excolenda, ac purganda vinea Domini fructus uberes in plerisque Regni Franciæ locis producere dignoscuntur, ac Domus dictæ Congregationis Parisien. redditibus annuis admodum exiguis dotata existit, iique ad supportationem onerum dictæ Domus incumbentium, & expensarum pro adimplendis ipsorum Presbyterorum piis operibus, & spiritualibus exercitiis continuo faciendis minime sufficiunt, & ad provisionem eorum labores, & progressus adjuvandos opere pretium esse de ampliori opportunæ subventionis auxilio providere.

Suæ petunt uniri Congregationi.

§.4. Et sicut eadem subjungebat petitio, si dictum Monasterium eidem Domui pro ejus reddituum augmento per Nos, & Sedem Apostolicam perpetuo, ut infra, uniretur, & incorporaretur, ex hoc profecto non solum Presbyteri dictæ Congregationis in continuis laboribus per eos pro fidei Catholicæ propagatione, & a recto illius tramite aberrantium reductione perferri solitis facilius, & commodius perseverarent, eorum tamen bonorum, & jurium Ecclesiasticorum dicti Monasterii conservationi, opportuna admodum ratione consuleretur. Quare pro parte Petri Generalis, & Presbyterorum prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis, ut infra, opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Urbanus Papa Xantonen. officiali committit, rerum veritatem inquirat.

§.5. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, statuimus, & ordinavimus, quod petentes Beneficia ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundum communem extimationem tam Beneficii uniendi, quam illius, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, quodque semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis interesse habentibus, eosdem Petrum Generalem, & Presbyteros asserentes prædictum Ludovicum aliunde commode vivere valere, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac certam de præmissis notitiam non habentes, verumque, & ultimum dicti Monasterii vacationis modum, etiamsi ex illo quævis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa resultet, præsentibus pro expresso habentes, hujusmodi, ac charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum, & Navarræ Regis Christianissimi Nobis desuper porrectis supplicationibus inclinati, discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus, quatenus de præmissis omnibus, & singulis, eorumque circumstantiis universis inquiras, auctoritate nostra, diligentius veritatem.

Verisque existentibus narratis illud domui Parisien. d. Congregationis Oratorii apostolica auctoritate uniat.

§.6. Et si per Inquisitionem eamdem ita esse repereris, super quo conscientiam tuam oneramus, Monasterium prædictum, quod cura caret, & de quo consistorialiter disponi non consuevit, ac cujus fructus, redditus, & proventus XXIV. ducat. auri de Camera secundum communem extimationem val. an., ut Petrus Generalis, & Presbyteri prædicti asserunt, non excedunt, quando, & ex cujuscumque persona, seu per liberam cessionem cujusvis de regimine, & administratione prædictis in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte facta, aut Constitutionem fel. rec. Joannis XXII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Execrabilis*, vel assequutionem alterius Beneficii Ecclesiastici quavis auctoritate collati Commenda ipsa cessante vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod ejus provisio juxta Lateranen. statuta Concilii, aut alias canonicas sanctiones ad Sedem Apostolicam legitime devoluta existat, & illa ex quavis causa ad Sedem eamdem specialiter, vel generaliter pertineat, & ad illud consueverit quis per electionem assumi, eique cura Jurisdictionalis tantum immineat animarum, ác super eisdem regimine, & administratione inter aliquos lis, seu illorum possessio, vel quasi molestia, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, cum annexis hujusmodi, ac juribus, & pertinentiis suis universis dictæ domui; Ita, quod liceat Generali, & Superiori Domus, & Presbyteris Congregationis prædictorum nunc, & pro tempore existentibus corporalem, realem, & actualem Monasterii, illiusque regiminis, & administrationis, ac annexorum, juriumque, & pertinentiarum prædictorum tam ad Abbatialem, quam ad Conventualem illius mensas quomodolibet spectantium possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, ac dictæ Domus nomine propria auctoritate libere appræhendere, & appræhensam perpetuo retinere, illorumque fructus, redditus, & proventus, ac jura, obventiones, & emolumenta quæcumque recipere, exigere, levare, recuperare, locareque, & arrendare, ac in communes eorum, & dictæ Domus usus, & utilitatem convertere, Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, dilectorum filiorum Nicolai, & Caroli Boucheau, & Dionysii Largentin Cistercien. dicti Ordinis capitis, & a quo dictum Monasterium de Castellariis dependere, & Pontigniaco, & Clarevallis prædicti Ordinis Cabilonen., & Autissiodoren., ac Lingonen. respective Diœcesis Monasteriorum respective Abbatum adhoc expresso acce-

accedente consensu, auctoritate nostra perpetuo unias, annectas, & incorpores.

Quam unionē ratam habet, solitisq; clausulis firmat.

§.7. Nos unionem, annexionem, & incorporationem prædictas, si per te vigore præsentium fieri contigerit, ut præfertur, & easdem præsentes nullo umquam tempore ex eo, quod quicumque in præmissis interesse forsan habentes illis non consenserint, nec ad ea vocati fuerint, seu alio quocumque prætextu de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, aut controversiam vocari, vel ad terminos juris reduci, seu adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari posse: neque sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per Generalem, & Superiorem, ac Presbyteros dictæ Domus, & Congregationis pro tempore existentes, quandocumque eligenda concessas, ac validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Ac sic per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Contraria tollit.

§.8. Non obstantibus prioribus voluntate, statuto, & ordinationibus nostris hujusmodi, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri, ac Beneficia unius, Beneficiis, seu locis alterius Diœcesi. uniri prohibentis, & piæ mem. Bonifacii Papæ Octavi etiam Prædecessoris nostri, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, ac Synodalibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, ac Monasterii primodicti, & Ordinis, ac Domus, & Congregationis hujusmodi juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, contrariis quibuscumque. Aut si dilectis filiis Vassallis, & aliis subditis ejusdem Monasterii communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Onerum Monasterio annexorum satisfactioni consulit.

§.9. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem prædictas, si illas per te vigore præsentium earumdem fieri contigerit, ut præfertur,

primodictum Monasterium in spiritualibus non lædatur, & in temporalibus detrimenta non sustineat, sed ejus congrue supportentur onera consueta.

§.10. Insuper etiam volumus, atque statuimus, & ordinamus, quod moderni, & pro tempore existentes Domus, & Congregationis hujusmodi Superiores ex fructibus, redditibus, & proventibus primodicti Monasterii pensionem annuam, & perpetuam mille, & sexcentarum librarum Turonen. monetæ in Regno Franciæ currentis in victum, & vestitum, aliasque necessitates sex Monachorum d. Ordinis, quatuor in Presbyteratus ordine constitutorum, & duorum Theologiæ, aliisq; literarum studiis incumbentium, duorum videlicet per Nicolaum, & quatuor per Carolum Abbates prædictos, & ejus successores pro tempore existentes nominandorum, & deputandorum convertendam modernis, & pro tempore existentibus Provisori, & Procuratori Collegii Sancti Bernardi Parisien. ejusdem Ordinis annis singulis unica solutione, videlicet in festo Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Parisiis perpetuo persolvere teneantur: aliàs unio, annexio, & incorporatio hujusmodi eo ipso perpetuo dissolutæ esse censeantur, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Pensionem autem perpetuā 1600. lib. imponit Collegio S. Bernardi Parisien. persolvendam

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimotertio, septimo Kalendas Octobris, Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 25. Septem. 1623. An. I.

VI.

Confirmatio Constitutionis Pii Quinti, & ejus Successorum de non alienandis, & infeudandis Civitatibus, Terris, & Locis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

Pii V. Constitut. LIII. vide Tom. IV. Par. II. fol. 364. Gregorii XIII. Constit. V. Tom. IV. Par. III. fol. 233. Sixti V. Constit. XXXVI. Tom. IV. Par. III. fol. 192. aliasque suo loco.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAcrosancti Apostolatus ministerii cura, & quam altitudo divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei humilitatem nostram, nullo licet meritorum suffragio, gerere voluit, jugiter Nos admonet, ut in iis præcipuam Apostolicæ servitutis solicitudinem adhibeamus, per quæ temporalis S. R. E. ditionis conservationi consulitur: atque ideo Nos, quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris provide sancita fuerunt, ea non solum ipsi inviolate hanc ob causam

curabimus custodire, sed etiam aliis perpetuo observari debere, statuemus.

Refert Pii Papa V. Constitutionem.

§.1. Dudum siquidem a felicis recordationis Pio Papa V. Prædecessore nostro literæ tenoris sequentis emanarunt: Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Admonet nos suscepti cura regiminis, *prout loco cit. &c.*

Confirmationem Pontificum, qui ei successerunt.

§.2. Quæ quidem Constitutio veluti optima, & ad conservandam S. R. E. Jurisdictionem, & dignitatem plane salutaris approbata, confirmata, & innovata fuit ab iis, qui eidem Pio V. successerunt, recolendæ memoriæ prædecessoribus nostris Gregorio XIII., Sixto V., Gregorio XIV., Innocentio IX., qui etiam de fratrum suorum tunc S.R.E. Cardinalium consilio, & assensu declaravit, eadem Constitutione prohibitum fuisse, & prohiberi omnem, & quamcumque infeudationem, ac alienationem Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum Sedi Apostolicæ tam mediate quam immediate subjectorum, non solum ne fiat, neve attentetur post eorum devolutionem, sed etiam antequam Civitates, Terræ, Oppida, & Loca prædicta devolvantur, ac omnem, & quamcumque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extensionem infeudationum, investiturarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis finitarum, quarumque incorporationem, quoad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extensionis hujusmodi, non a die eorum devolutionis, sed a die ipsius Constitutionis, etiam antequam illa devolvantur, ipso jure cum omnibus clausulis, & decretis in prædicta Constitutione contentis, Cameræ, & Sedi Apostolicæ factam censeri: adjecto etiam decreto, & declaratione, ut promissio, & juramentum præstitum, & præstandum de servanda ea Pii Prædecessoris prædicti Constitutione per ipsum Innocentium, & successores suos Romanum Pontificem, ac prædictos S. R. E. Cardinales intelligatur de ipsa Pii V. Prædecessoris Constitutione per eum, ut supra declarata, & secundum hujusmodi declarationem, eamdem Constitutionem ad unguem, & inviolabiliter observari oportere, & debere, sicuti etiam se servaturum esse promisit, ac sancte, & solemni more juravit, prout in ejusdem Innocentii prædecessoris sub dat. pridie nonas Novemb. Pont. sui anno 1. expeditis literis latius continetur. Subinde vero a Clemente VIII., & novissime a Paulo V. Romanis Pontificibus, & Prædecessoribus nostris, juxta eamdem Innocentii IX. declarationem confirmata, approbata, & innovata fuit.

Eamque se spondet servaturum.

§.3. Quare Nos, cum primum ad Apostolicæ dignitatis gradum, divina providentia, vocati sumus, id ipsum ad exequendum nostri pastoralis officii debitum præcipue pertinere existimantes, præinsertas Pii Prædecessoris literas, ac omnia in eis contenta etiam juxta declarationem prædictam per ipsum Innocentium prædecessorem factam, ac desuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter præsentibus haberi volumus pro expresso, ac ad verbum inserto, auctoritate apostolica tenore præsentium comprobamus, confirmamus, innovamus, easque firmiter, & inviolate, ac juxta declarationem prædictam, Nos similiter servaturos esse promittimus, & juramus, atque per eos, ad quos spectat, pariter perpetuo observari præcipimus, & mandamus.

Clausulæ.

§.4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum comprobationis, confirmationis, innovationis, promissionis, juramenti, præcepti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 30. Septem. 1623. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimotertio, pridie Kalendas Octobris, Pontificatus nostri Anno I.

VII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Castra ad Monasterium Farfense aliàs spectantia, & Cameræ Apostolicæ quoad temporale Dominium addicta regimini Gubernatoris a Rom. Pontifice eligendi subiiciuntur.

Hæc Castra Cameræ Apostolicæ univit Sixtus Papa V. Constitut. XL. Tom. IV. Par. III. fol. 220., *& quamvis Gregorius XIV. Monasterio Farfensi restituerit, Innocentius tamen PP. IX. unionem a Sixto V. factam innovavit Constitut. IV. Tom. IV. Par. III. fol.* 329.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In supremo militantis Ecclesiæ solio, per abundantiam divinæ gratiæ constituti, & ad decorem Terrarum, & Locorum Ditionis nostræ temporalis ampliandum, illorumque hominum, & Incolarum statum salubriter dirigendum, paternis studiis intendentes, ea, quæ propterea opportuna esse comperimus, libenter impertimur, prout rerum, temporum, & personarum qualitatibus diligenter pensatis conspicimus salubriter in Domino expedire.

Sixtus PP. V. Castra ad Monasteriũ Farfense spectantia, quæ in Statu Ecclesiastico sunt, quoad jurisdictionem, & fructus temporales Cameræ Apostolicæ univit, ac subjecit.

§.1. Aliàs siquidem fel. rec. Sixtus Papa Quintus Prædecessor vacantibus tunc Monasteriis, Abbatis nuncupatis, Beatæ Mariæ Farfen. Nullius, & Sancti Salvatoris de Scantrilia Sabinen. Dioecesis insimul unitis per obitum bon. mem. Alexandri Cardinalis Farnesii, qui illa in Commendam ad sui vitam ex dispensatione, & concessione apostolica, dum viveret, obtinebat, omnia, & singula Castra in Statu Ecclesiastico sub temporali dictorum Monasteriorum Jurisdi-

risdictione existentia; quoad temporalem Jurisdictionem, proprietatem, dominium, & superioritatem una cum eorumdem introitibus, redditibus, ac emolumentis ex dicta Jurisdictione provenientibus in suo Consistorio secreto de Venerabilium Fratrum suorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & assensu, ac de suæ apostolicæ potestatis plenitudine a dictis Monasteriis perpetuo separavit, ac Sedi, & Cameræ Apostolicæ applicavit, & appropriavit, prout in Decreto Consistoriali ejusdem Sixti Prædecessoris, ac Literis Apostolicis desuper expeditis, plenius continetur.

Capta autem eorum possessione, ad eorumdem regimen nonnulli Officiales fuerunt constituti.

§.2. Cujus quidem Decreti, ac dictarum literarum vigore, realis, & corporalis possessio Terrarum, & Castrorum prædictorum, ac eorum temporalis Jurisdictionis cum omnibus annexis per tunc Cameræ prædictæ Commissarium, seu ejus substitutum nomine Sedis, & Cameræ prædictarum capta, juramentum debitum fidelitatis a Vassallis Terrarum, & Castrorum prædictorum receptum, Officiales, & jus dicentes ad regimen, & temporalem Jurisdictionem in illis exercendam deputati per plures menses fuerunt;

Gregorius vero XIV. hujusmodi jurisdictionem Abbatibus restituit.

§.3. Subinde autem rec. mem. Gregorius Papa XIV. etiam Prædecessor noster earumdem Sixti Prædecessoris literarum revocationem, & redintegrationem quamdam de jurisdictione, ac dominio prædictis Monasteriis, & eorum Commendatariis extra Consistorium fecit;

Sed Innocentius Papa IX. iterum Apost. Cameræ addixit.

§.4. Postea autem similis memoriæ Innocentius Papa IX. similiter Prædecessor noster die 5. Decembris 1591. motu proprio, & ex certa scientia sua, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, & etiam de Venerabilium Fratrum suorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & assensu Terrarum, & Castrorum prædictorum temporalis jurisdictionis, dominii, & superioritatis cum illius emolumentis, & annexis, prout in ejusdem Sixti Prædecessoris decreto, ac literis continetur, a dictis Monasteriis separationem, ac Sedi, & Cameræ prædictæ applicationem, & appropriationem apostolica auctoritate approbavit, confirmavit, renovavit, & quatenus opus esset, de novo fecit, & decrevit.

Et sub Constitutione Pii Papæ V. de Bonis ecclesiasticis non alienandis jussit comprehendi.

§.5. Nec non quandam etiam ejusdem Sixti Prædecessoris extra Consistorium post primodictas suas literas emanatam declarationem, seu restitutionem super jure cognoscendi causas appellationum, & recursuum ad favorem dictorum Monasteriorum factam sub dat. Kalend. Augusti 1589. Pontificatus vero sui Anno Quinto, ac ipsam Gregorii XIV. Prædecessoris prædicti revocationem, & redintegrationem de medio sustulit, ac prorsus abrogavit; Terrasque, seu Castra prædicta cum illorum temporali Jurisdictione prædicta immediate Sedi, & Cameræ prædictæ perpetuo applicavit, & appropriavit, ac eisdem ita perpetuo esse incorporata decrevit, ut omnino compræhensa essent, & esse intelligerentur sub prohibitione alienationis, & aliorum in Constitutione similis memoriæ Pii Papæ V. similiter Prædecessoris nostri contentorum, perinde, ac cætera Castra, & Loca sub immediato Sedis prædictæ dominio, & jurisdictione existentia, & aliàs, prout in diversis Gregorii XIV., & Innocentii IX. Prædecessorum prædictorum expeditis literis, quarum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius similiter continetur.

Urbanus in Gubernium erigit sub regimine Gubernatoris a Roman. Pontifice eligendi.

§.6. Nunc autem Nos Terrarum, seu Castrorum prædictorum decori, & prospero statui, atque regimini, quantum Nobis ex alto conceditur, per amplius consulere volentes, Motu etiam proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Terras, seu Castra prædicta, ac dilectos filios Universitates, & Homines nunc, & pro tempore in illis, ac illorum districtibus, & Comitatibus existentes, & habitantes, in Gubernium perpetuum pro uno Cubernatore ad nostrum, & Romani Pontificis pro tempore existentis nutum ponendo, & amovendo, qui in utraque, vel altera Signatura nostra Referendarius, aut noster, & Sedis prædictæ Notarius, seu alterius Prælaturæ titulo insignitus existat, ac omnimodam Jurisdictionem in omnibus, & singulis causis civilibus, & criminalibus, ac meris, & mixtis dictorum Universitatum, & Hominum Terrarum, seu Castrorum hujusmodi plene, & libere habeat, & exerceat: salva tamen Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consultationibus, & negotiis Status nostri ecclesiastici præpositorum pro tempore existentium superintendentia, ac superioritate, & cognitione super Annona, & rebus illam concernentibus, persequutione, & punitione Bannitorum, & delictorum læsæ Majestatis, & rebellionis, ac falsæ monetæ, nec non assassinii, & pacis violatorum, ac vindictarum transversalium, & latronum, ac viarum grassatorum, homicidiorumque appensate commissorum, qui etiam Gubernator in casibus gravibus, qui occurrerent, & necessario indigerent aliqua subitanea, & prompta provisione pro tollendis, & removendis scandalis, possit juxta datam sibi a Domino prudentiam salubriter, & congrue providere, cum hoc, ut in manutentione, & seu provisione dicti Gubernatoris scuta quadraginta menstrua monetæ Romanæ, quæ distribui debeant in singulos menses pro rata Gubernatori pro tempore existenti in fine cujuslibet mensis ex redditibus, & proventibus dictarum Universitatum, & Hominum, qui solutis Cameralibus, ac aliis oneribus, & expensis pro communi eorum utilitate, seu necessitate supportari solitis, & consuetis, supersunt, & remanent, aliàs ex eorum, & cujusque ipsorum Hominum, Terrarum, seu Castrorum prædictorum introitibus, & redditibus pro rata tamen, & portione unumquemque tangente juxta vires suas reali-

realiter, & cum effectu persolvantur, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Clausulæ pro præsentiũ literarum firmitate.

§.7. Præsentes vero literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, vel impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, seu invalidari, aut ad viam, & terminos juris reduci, vel in jus, & controversiam vocari, aut adversus eas quodcumque juris, & facti, vel justitiæ, aut gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus umquam posse, sed eas adversus quascumque impugnationes validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari debere, ac illas ad plenam hic narratorum probationem sufficere, nec ad id alicujus alterius probationis adminiculum requiri; Sicque ab omnibus, & singulis censeri, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, ac etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum.

§.8. Non obstantibus piæ memoriæ Pii Papæ IV. similiter Prædecessoris nostri de gratiis Cameræ Apostolicæ interesse quomodolibet concernentibus in eadem Camera infra certum inibi expressum tempus præsentandis, & registrandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non legibus etiam municipalibus, novis reformationibus, ac statutis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & de apostolicæ potestatis plenitudine similibus, & etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet factis, concessis, & confirmatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, & specifica mentio habenda esset, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat. die 30. Sept. 1623. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Septembris 1623. Pontificatus nostri Anno I.

VIII.

Confirmatio translationis hæreditatis Joannis Pizzullis e Conventu S. Andreæ de Frattis de Urbe Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula, ad Conventum, & Collegium ejusdem Ordinis in Regione Montium.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario in spiritualibus generali, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

EX injuncto Nobis desuper apostolicæ servitutis officio his, quæ pro religiosorum quorumlibet, præsertim juventuti religionem ingredi, ad literarnm humanarum, & divinarum studiis incumbere animum habenti destinatorum commoditati, & feliciori directione prævio superiorum examine, ac alias provide facta fuisse dicuntur, ut firma, & illibata persistant libenter, cum a Nobis petitur, etiam voluntates testantium, ac bona sua ad id erogantium nominumque commutando apostolicæ mandamus adiici munimis firmitatem.

Joannes Pizzullus instituit hæredes Fratres Conventus S. Andreæ de Frattis.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Jo: Baptistæ a Sancta Agatha, & Francisci de Spezzanno, ac Dionysii de Paula, & Vincentii de Cusentia, necnon Laurentii etiam de Spezzanno, ac Michaëlis a Regina, & Pauli de Rovita, ac Joannis etiam a Regina, & Antonii de Morano Ordinis Minimorum nuncupatorum Fratrum Ordinis S. Francisci de Paula expresse professorum petitio continebat, quod cum alias tunc in humanis agens Joannes Pizzullus presbyter ex oppido Bisagnanen. Diœcesis oriundus Almæ Urbis Incola, & Civis, dum vixit effectus, volens de bonis sibi a Deo collatis vita adhuc sibi comite pie disponere, perpetuumque suæ erga Sanctum Franciscum de Paula singularissimæ devotionis monimentum relinquere, in suo ultimo quod condidit, & sub cujus dispositione decessit ab humanis, testamento in omnibus, & singulis bonis suis mobilibus, & immobilibus, ac semoventibus, juribus, actionibus, creditis, aliisque quibuscumque præsentibus, & futuris, ac quomodolibet nuncupatis, & qualificatis ubicumque existentibus, & in quibuscumque rebus consistentibus, hæredes suos universales dilectos filios Fratres domus regularis S. Andreæ de Frattis nuncupatæ de Urbe ejusdem Ordinis.

Injuncto onere erigendi Collegiũ pro Calabris,

§.2. Ea tamen lege, & conditione, ut ad minimum summa sex millium scutorum monetæ in emptionem cujusdam siti, seu fundi, aut prædii in Urbe prædicta per eos impenderetur, Ecclesiaque in illo, seu illa sub invocatione Sancti Francisci de Paula una cum Hospitio, seu Collegio in quo Fratres dicti Ordinis Nationis Citerioris Calabriæ studiorum gratia recipi, & admitti possent.

Eosque sustentandi;

§.3. Ac omnibus ad victum, & studiorum

rum suorum prosequutionem necessariis, & opportunis ex reliquis dictæ hæreditatis bonis, & facultatibus commode instrui deberent, extrueretur, & ædificaretur.

Constituto ad hoc necessario censu;

§.4. Necnon proprietas hæreditatis hujusmodi in censuum annuorum, aut bonorum stabilium tutorum, & securorum, sive etiam locorum montium non vacabilium emptionem ad electionem Patris Generalis pro tempore existentis dicti Ordinis, aut ejus Vicarii, & cũ consensu suorum exequutorum testamentariorum, saltem majoris partis illorum investiretur.

Quem alienari prohibuit.

§.5. Et sic investita perpetuo, absque aliqua bonorum sic emptorum hujusmodi in toto, vel in parte alienatione, conservaretur.

Et ex fructibus d. hæreditatis tot Fratres Theologiæ studentes juxta redituum quantitatem sustentari voluit.

§.6. Ex fructibusque exinde provenientibus tot Fratres studentes Ordinis prædicti, qui præcipue sacræ Theologiæ studio incumbere deberent, juxta fructuum, & redditum hujusmodi quantitatem proportionabiliter alerentur, & manutenerentur, & sub aliis certis conditionibus licitis, & honestis vinculis, & oneribus tunc expressis instituisset.

Ipse Testator vivens emit Palatium in Regione Montium, illud que dd. Fratribus irrevocabiliter donavit.

§.7. Ac deinde volens ipse testator, & dum adhuc vita frueretur, pro tutiori, & certiori propositi sui hujusmodi complemento manum operi per se ipsum adhibere, quoddam Palatium Romæ in Regione Montium, & Platea S. Petri ad Vincula situm per ipsum a dilecto filio nobili viro Joanne Giorgio Cæsarino Duce emptum, una cum mansionibus, ac etiam sphæristerio, seu ludo pilæ, aliisque stantiis posterioribus eidem Palatio propinquis, necnon cum viridariis, membris, & pertinentiis illius universis, exceptis tamen quodam parvo viridario sito in calce Montis ejusdem S. Petri ad Vincula, & Casaleno contiguo ad usum caprarum hodie destinato, duabusque aliis stantiis terraneis etiam contiguis, cum stabulis existentibus in via S. Pantaleonis, dilecto etiam filio Laurentio Bonincontro per ipsum testatorem irrevocabiliter donatis, dicto Ordini, & pro eo Joan. Baptistæ, & Francisco Fratribus professis prædictis ad effectum inibi Ecclesiam, & Collegium hujusmodi construi faciendi, amore Dei, & ob singularem suam erga ipsum Sanctum Franciscum de Paula, illiusque Ordinem prædictum observantiam, & devotionem, ac pro prædictæ suæ voluntatis exequutione irrevocabiliter, & inter vivos perpetuo donasset.

Cum onere ut deberet reduci ad usum dicti Collegii &c.

§.8. Cum onere, & pacto inter cætera, quod dictum Palatium etiam ipso donatore vivente reduci, & destinari deberet ad usum Collegii, seu Monasterii pro condecenti mansione, studio, & habitatione Fratrum ejusdem Ordinis Theologiæ studiis operam dantium Nationis citerioris Calabriæ hujusmodi.

In quo manerent Fratres hic nominati.

§.9. Et in ipso Collegio, seu monasterio semper commorari possent, & debeant Joannes Baptista, & Franciscus, necnon Dionysius, & Vincentius præsentes, omnesque alii Fratres ejusdem Ordinis ex dicto oppido Reginæ orti, & oriundi respective, donec, & quousque viverent, sub pœna nullitatis, & revocationis dictæ donationis, ac pœnis, & caducitatibus in dicto testamento contentis, in reliquis vero modo, & forma, ac sub eisdem conditionibus, vinculis, oneribus, & caducitatibus in eodem testamento expressis, prout in publicis desuper respective confectis instrumentis plenius dicitur contineri.

Eosque in possessionem induxit.

§.10. Et consequenter idem donator, & testator respective Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, & Vincentium prædictos, necnon Laurentium a Spezzanno, ac Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, dictæque suæ patriæ, ac citerioris Calabriæ hujusmodi oriundos in actualem, & corporalem possessionem dicti Palatii, viridariorumque, & pertinentiarum prædictarum introduxisset.

Qui Testatoris mentem exequi curant

§.11. Ipsique sic introducti per modum provisionis, ac superiorum auctoritate templum, vel Cappellam, seu Oratorium sub invocatione ejusdem Sancti Francisci in certa parte ejusdem Palatii aperuissent, & clausuram conventus appellassent, ordinationem ipsius donationis successive exactius ad effectum perducturi.

Fr. Conventus S. Andreæ donationem Fratribus Calabris cedunt.

§.12. Atque interea testator prædictus, sicut Domino placuit, rebus fuisset humanis exemptus, Fratres dicti Domus S. Andreæ hæredes, ut præmittitur, instituti, mature considerantes prædictum testatorem Nationis suæ Religiosos ex dicto eorum Ordine existentes Ecclesia, Collegioque, seu Monasterio hujusmodi honorare voluisse, omniaque ad eorum usum, & utilitatem destinasse, & consequenter onera diversa sic, & bonorum administrationem eis demandare in mente forsan habuisse, prædictumque Joannem Baptistam dicti Collegii Vicarium deputatum, & pro tempore existentes illius Superiores idoneos, & opportunos dictæ hæreditatis administratores, eosque, qui dicti testatoris voluntatem, & ordinationem melius, & efficacius ad unguem observent, & observari faciant, fore perspicientes; de dilectorum filiorum moderni Generalis, illiusque Collegarum assensu, ac cum interventu, & præsentia tam dictorum Collegarum, quam etiam dilecti filii Hippolyti tituli Sanctæ Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati dicti Ordinis Protectoris, sive ejus Auditoris, ac sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito acceptatam per eosdem dicti testatoris hæreditatem, omneque commodum, & incommodum illius, nec non sua, & dictæ Domus Sancti Andreæ jura, & actiones quæcumque eis, & eorum cuilibet quomodolibet attributa, & competentia, ac competitura cum omnibus, & singulis vinculis, oneribus, & honoribus, pactis, conditionibus, & pœnis in dicto testamento contentis, & Joannem Baptistam Vicarium prædictum præsentem, ac pro se, & successoribus suis, dictoque Collegio, & Monasterio, illiusque Religiosis acceptantem, & pro tempore futurum dicti Collegii, seu Mona-

Monasterii Superiorem, ac illius Collegiales, sive Religiosos pro tempore existentes transtulerunt, eisque cesserunt, & mandarunt, constituentes propterea eosdem Joannem Baptistam, & futuros dicti Collegii, seu Monasterii Superiores, ac Collegiales, sive Religiosos veros, & proprios Administratores, Procuratores Generales, Gestores, & Agentes totius dictæ hæreditatis, cum facultate, & auctoritate illam regendi, & gubernandi, regique, gubernari, administrari faciendi, ac Conventum, Ecclesiam, & Monasterium erigendi, & fabricandi, aliaque omnia, & singula faciendi, & adimplendi, ad quæ ex dispositione testamenti, & donationis prædictorum quomodolibet tenebuntur, & alias, prout in alio publico desuper confecto instrumento, similiter dicitur contineri.

Fratres dicti Collegii Pontificiam prædictorum confirmationem petunt.

§.13. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, firmiora sint ea, quæ a Sede prædicta approbantur, & confirmantur: pro parte Joannis Baptistæ, & Francisci, ac Dionysii, & Vincentii, nec non Laurentii de Spezzanno, ac Michaelis, & Pauli, ac Joannis, & Antonii prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus translationem, & concessionem, ac mandatum hujusmodi nostro, & Sedis prædictæ munimine roborare, aliasque eis in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Urbanus mandat Card. Vicario, ut omnia apostolica auctoritate approbet, & confirmet.

§.14. Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes; ipsosque Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, & Vincentium, necnon Laurentium de Spezzanno, Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, ac eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon instrumenti, ac singulorum testamentorum tenores, etiam veriores, ac data præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati circumspectioni tuæ per apostolica scripta mandamus, quatenus vocatis, qui fuerint vocandi, translationem, & cessionem, ac ultimo dictum mandatum hujusmodi, necnon instrumentum desuper, ut præmittitur, confectum, & tam præmissa, quam alia omnia, & singula licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, maximeque Sacri Concilii Tridentini decretis non contraria, in illo contenta, cum omnibus, & singulis inde legitime sequutis, & sequendis, apostolica auctoritate perpetuo approbes, & confirmes, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicias.

Suppletque defectus.

§.15. Ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, etiam solemnitatum de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, & necessariarum, ac quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet interveniant, in eisdem suppleas.

Eaque omnia ab iis ad quos spectat observari faciat.

§.16. Necnon translationem, cessionem, & mandatum hujusmodi perpetuo valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tam a Fratribus dictæ Domus Sancti Andreæ, quam a Generali, & Superioribus nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis, aliisque universis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum, perpetuo firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere, ab illisque, & ultimo dicto instrumento desuper confecto, nullo umquam tempore quovis prætextu, colore, vel ingenio resiliri, vel recedi posse.

Clausulæ irritantes.

§.17. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta auctoritate decernas.

Derogatio contrariorum

§.18. Non obstantibus testatoris voluntate, quam quoad præmissa, quatenus opus sit, illa aliàs in suo robore permansura, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse commutamus, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Domus Sancti Andreæ, ipsiusque Ordinis, quatenus in aliquo obstent, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Octobr. 1623. An.I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimotertio, decimoquinto Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno I.

IX.

Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ.

Sanctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Urbanus divina providentia Papa VIII. suorum Prædecessorum vestigiis inhærendo normam, & ordinem gerendis dare volens, in crastinum suæ assumptionis ad Summi Apostolatus apicem, videlicet die 7. mensis Augusti, Anno ab Incarnatione Domini 1623. reservationes, constitutiones, & regulas infrascriptas fecit, quas etiam ex tunc, licet nondum publicatas, & suo tempore duraturas observari voluit, ac quas Nos Ludovicus tit. S. Laurentii in Damaso Presbyter Cardinalis Ludovisius S.R.E. Vicecancellarius, die 21. mensis Octobris dicti Anni in Cancellaria Apostolica publicari fecimus.

Reservationes generales, & speciales.

1. In primis fecit easdem reservationes, quæ in Constitutione fel. rec. Benedicti Papæ

Papæ XII. quæ incipit: *Ad regimen*: continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamsi Officiales ante obitum eorum esse desierint, quoad beneficia, quæ tempore, quo officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominus, beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione officiorum suorum hujusmodi ejusdem Sedis Notarii erant, etiam dimissis ipsis officiis, & quandocumque assequuti fuerint, sub hujusmodi reservationibus compræhendi. Ac reservavit beneficia, quæ per Constitutionem piæ memoriæ Joannis Papæ XXII., quæ incipit: *Execrabilis*, vacant, vel vacare contigerit: quam Constitutionem, & reservationem Sanctitatis Suæ tam ad Beneficia obtenta, quam alia quæcumque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores, contra Concilii Tridentini decreta disposuerunt, & disponent in futurum, extendit, & ampliavit. Et ea etiam beneficia omnia dispositioni suæ reservavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores, contra ejusdem Concilii decretorum formam dispositum fuerit.

Reservatio Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac de tempore vacationis Episcopatuum, & vacaturorum beneficiorum.

2. Item reservavit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales, Primatiales, Archiepiscopales, Episcopales, necnon omnia Monasteria virorum valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æstimatione excedentia, nunc quomodocumque vacantia, & imposterum vacatura, & voluit, quod excessus hujusmodi in literis exprimatur. Ac etiam reservavit dignitates, & beneficia omnia ad collationem, præsentationem, & electionem, & quamcumque aliam dispositionem Patriarcharum, Primatuum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon Abbatum, ac aliorum quorumcumque collatorum, & collatricum, secularium, & regularium, quomodolibet (non tamen ad collationem cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præsentationem, vel electionem, pertinentia) quæ post illorum obitum, aut Ecclesiarum, seu Monasteriorum, vel aliarum dignitatum suarum dimissionem, vel privationem, seu translationem, vel aliás quomodocumque vacaverint, usque ad provisionem successorum, ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel dignitates Apostolica auctoritate faciendam, & adeptam ab eisdem successoribus pacificam illorum possessionem, quomodocumque vacaverint, & vacabunt in futurum.

Extensio reservationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum.

3. Item, qui de beneficiis ecclesiasticis, præsertim curam animarum habentibus, seu alias personalem residentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apostolica auctoritate provisi, seu providendi, ante illorum assequutionem alia cum eisdem incompatibilia beneficia ecclesiastica per eos tunc obtenta, in fraudem reservationis suæ resignarent, seu dimitterent, voluit, decrevit, & declaravit, quod si imposterum, quibusvis personis de aliquibus beneficiis Ecclesiasticis tunc vacantibus, seu vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri; ipsosque provisos, seu providendos, intra vacationis, & provisionis, seu assequutionis eorum beneficiorum tempora, quæcumque alia cum illis incompatibilia beneficia Ecclesiastica secularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam hospitalium regularia per eos tunc obtenta, nulla speciali, & expressa de eisdem in provisionibus prædictis facta mentione, simpliciter, vel causa permutationis, ac alias quomodolibet, sive in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Legatorum, vel Nuntiorum dictæ Sedis, sive Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcumque manibus resignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit: omnes, & singulæ concessiones, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones de beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis, pro tempore faciendæ, cum inde sequutis quibuscumque, cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti existant, nec cuiquam suffragentur; sed beneficia, & jura, ut præfertur, resignata, dimissa, & cessa, eo ipso vacent, & vacare, ac sub reservatione prædicta, quam Sanctitas Sua etiam quoad hoc extendit, & ampliavit, comprahensa censeantur: ita quod de illis per alium, quam eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem nullatenus disponi possit in omnibus, & per omnia, perinde ac si per pacificam assequutionem beneficiorum aliorum hujusmodi vere, & realiter vacavissent. Decernens irritum, &c. attentari.

Reservatio Dignitatum, necnon suorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium familiarium, beneficiorum.

4 Item reservavit generaliter dispositioni suæ omnes dignitates majores post Pontificales in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, necnon valorem decem florenorum auri communi æstimatione excedentes, principales in Collegiatis Ecclesiis. Reservavit etiam Prioratus, Præposituras, Præpositatus, ac alias dignitates conventuales, & Præceptorias generales Ordinum quorumcumque (sed non militiarum) ac quæcumque beneficia, quæ sui, etiam dum Cardinalatus fungebatur honore, existentes, ac S. R. E. viventium nunc, & qui erunt suo tempore Cardinalium familiares, continui commensales obtinent, & imposterum obtinebunt, eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quæ jus ejus competit, aut competierit, etiamsi ab ipsa familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel aliàs recesserint. Declarans, dignitates, quæ in Cathedra-

thedralibus etiam Metropolitanis post Pontificales majores existunt, & quæ ex Apostolicæ Sedis indulgentia, vel ordinaria auctoritate, aut consuetudine præscripta, vel aliàs quovis modo in Collegiatis Ecclesiis principalem præeminentiam habere noscuntur, sub reservatione prædicta compræhendi debere.

Reservatio beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

5. Item reservavit generaliter omnia, & singula beneficia Ecclesiastica quorumcumque Collectorum, & unicorum in quacumque civitate, vel diœcesi, qui suo tempore officia exercuerint; Subcollectorum fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum, illa videlicet beneficia dumtaxat, quæ durante eorum officio obtinebant, & quibus, seu ad quæ jus eis competebat.

Reservatio beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.

6. Item reservavit omnia, & singula beneficia Ecclesiastica quorumcumque Curialium, quos dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam sequendo, decedere contigerit in quovis loco quantumcumque etiam a dicta Curia remoto.

Reservatio beneficiorum Cubiculariorum, & Cursorum.

7. Item reservavit generaliter idem D. N. Papa dispositioni suæ omnia beneficia Cubiculariorum, etiam Honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum. Declarans, in Prædecessorum suorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & regulis reservatoriis beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios Honoris nuncupatos etiam a die earum editionis, & publicationis intelligi, & compræhendi, & compræhensos fuisse, & esse. Irritumque, &c. attentari decernens.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum S. Jo: Lateranen., & S. Petri, ac B. Mariæ Majoris de Urbe, & beneficiorum titulorum Cardinalium a Curia absentium.

8. Item reservavit dispositioni suæ generaliter quoscumque canonicatus, & præbendas, ac dignitates, personatus, & officia in S. Joannis Lateranen., & Principis Apostolorum, ac B. Mariæ Majoris de Urbe Ecclesiis, necnon ad collationem, provisionem, & præsentationem, seu quamvis aliam dispositionem S. R. E. Cardinalium a Romana Curia absentium ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium titulorum, & Diaconiarum spectantia, quandiu absentia sua duraverit, canonicatus, & præbendas, dignitates, personatus, administrationes, & officia, cæteraque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura vacantia, & in antea vacatura, tam in eadem Urbe, quam in Ecclesiis, Civitatibus, & Diœcesibus dictorum Episcopatuum consistentia. Ac decrevit irritum &c.

Reservatio mensium Apostolicorum, & Alternativa pro Episcopis residentium.

9. Item cupiens idem D. N. Papa pauperibus clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, sæcularia, & quorumvis Ordinum regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumque existentia, in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maii, Julii, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus, usque ad suæ voluntatis beneplacitum, extra Romanam Curiam, aliàs quam per resignationem quocumque modo vacatura, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcumque collatorum, & collatricum, sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, non tamen Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aut aliorum sub Concordatis inter Sedem Apostolicam, & quoscumque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & observare debuerant, acceptatis, & observatis, quæ ledere non intendit, compræhensorum quomodolibet pertinentia dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis beneficiis tunc vacantibus, etiam Motu proprio fient de mense, in quo vacaverint, dispositive mentionem fieri, alioquin gratias nullas esse. Ac consuetudines etiam immemorabiles optandi majores, & pinguiores præbendas, necnon privilegia, etiam in limine erectionis concessa, & indulta Apostolica circa ea, ac etiam disponendi de hujusmodi beneficiis, aut quod illa sub hujusmodi reservationibus nunquam compræhendantur, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quorum personis, & Collegiis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, quomodolibet concessa, adversus reservationem hujusmodi minime suffragari. Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta, ipsis quamdiù apud Ecclesias, aut diœceses suas vere, ac personaliter resederint dumtaxat, de omnibus, & quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, sæcularibus, & regularibus (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, seu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut aliàs pertinentibus) quæ in antea in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris, extra Curiam ipsam vacare contigerit (dummodo aliàs dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non fue-

fuerint) libere disponendi facultatem concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collatione, aut alia dispositione beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Januarii, Martii, Maii, Julii, Septembris, & Novembris, vacaturorum (quæ etiam dispositioni suæ, ut præfertur, reservavit,) seu etiam aliorum dispositioni, suæ, & dictæ Sedi aliàs quomodolibet reservatorum, vel affectorum, sese intromiserint, aut quominus provisiones, & gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquo modo præstiterint, usu, & beneficio prædictæ facultatis eo ipso privati existant, ac collationes, & aliæ dispositiones de beneficiis, illius prætextu deinceps faciendæ, nullius sint roboris, vel momenti. Illi vero, qui gratiam alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes literas manu propria subscriptas, suoque sigillo munitas, & in sua quisque Civitate, vel diœcesi datas, declarare, & literas ipsas hùc ad Datarium Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, tunc demum, & non antea uti incipiant gratia supradicta. Decernens, sic in præmissis omnibus per quoscumque, &c. judicari debere, ac irritum, &c.

De literis in forma Rationi congruit expediendis.

10. Item voluit idem D. N. Papa, quod concessa per felic. rec. Paulum V., & Gregor. XV. Prædecessores suos, & de eorum mandato, expediantur in forma rationi congruit, a die Assumptionis suæ ad summi Apostolatus apicem. Et idem quoad concessa per piæ mem. Leonem XI. etiam Prædecessorem suum, ad sex menses dumtaxat, ab ipso die Assumptionis incipiendos observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum, & beneficiorum per Prædecessores reservatorum.

11. Item declaravit, omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas prædicti Prædecessores sui, ordinationi, & dispositioni eorum, necnon omnia, & singula beneficia Ecclesiastica, quæ dicti Prædecessores etiam prædictæ dispositioni, cum interpositione decreti reservaverant, (quæ quidem Ecclesiæ, Monasteria, necnon sic reservata beneficia, tempore obitus eorumdem Prædecessorum vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria hujusmodi, si commendata, vel ei administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent) remansisse, & remanere per hujusmodi reservationem, & decretum, affecta, nullamque de illis, præter Romanum Pontificem, ex vice se intromittere, vel disponere potuisse, sive posse quoquomodo. Decernens irritum, & inane, si secus super illis attentatum forsan erat tunc, vel imposterum contingeret attentari.

Revalidatio literarum Prædecessoris gratiæ, & justitiæ infra annum concessarum.

12. Item prædictus D. N. omnes, & singulas, ab ipsis Paulo V., & Gregorio XV. Rom. Pontif. Prædecessoribus suis infra annum ante diem obitus eorum concessas gratiæ, vel Justitiæ literas, temporibus debitis eorum executoribus, seu Judicibus non præsentatas, omnino revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet antea fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quo ad hoc plenarie restituit, ac decrevit, per executores, seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere, juxta illarum formam.

Revocatio unionis.

13. Item, rationabilibus suadentibus causis, ipse D. N. omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, & dismembrationes, etiam perpetuas, de quibusvis Cathedralibus, necnon aliis Ecclesiis, eorumve domibus, prædiis, & locis, per cessum, vel decessum, aut quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint, invicem, vel aliàs Ecclesiis, Monasteriis, & Mensis etiam capitularibus, dignitatibus, personatibus, officiis, beneficiis, ac piis, & aliis locis, universitatibus, etiam studiorum generalium, & Collegiis etiam in in favorem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Ecclesiis, Monasteriis, & beneficiis per eos obtentis, quomodolibet, Apostolica, vel alia quavis (non tamen Concilii Tridentini) auctoritate, necnon pro fundatione, seu donatione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum, institutorum factas, quæ suum non sint sortitæ effectum; ac quæcumque concessiones, & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus, & aliis præmissis faciendis, revocavit, cassavit, & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascumque clausulas, vel adiectiones, aut decreta, quæ Sanctitas sua pro expressis haberi voluit, in quibusvis Apostolicis, etiam quæ Motu proprio, aut ex certa scientia, & consistorialiter processerunt, & emanarunt literis, etiamsi in eis decretum esset, illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore quomodolibet contenta adversus revocationem, & irritationem hujusmodi, voluit aliquatenus suffragari.

Revocatio facultatum quibusvis concessarum.

14. Item revocavit quascumque facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Prælatis, & personis, necnon Apostolicæ Sedis Nuntiis, ac fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, de dispensando

ſando cum quibuſvis perſonis ſuper matrimonio contracto, vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium, & ætatis defectibus, & de incompatibilibus beneficiis Eccleſiaſticis inſimul retinendis, necnon de Notariis publicis creandis, ac de diſponendo quomodolibet de quibuſvis beneficiis Eccleſiaſticis, & aliàs a præmiſſis officia ipſorum Nuntiorum, & Collectorum directe non concernentes, etiam ſi in literis deſuper confectis ſint clauſulæ reſtitutoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expreſſis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipſæ non ſunt ſortitæ effectum, etiamſi Nuntiis eiſdem, & dictæ Sedis Legatis de latere competens ſit conceſſa poteſtas. Decernens irritum, &c.

Revocatio facultatum conferendi beneficia reſervata.

15. Item revocavit quaſcumque facultates, & literas deſuper confectas, per quas quicumque ſui Prædeceſſores Romani Pontifices quibuſvis perſonis ordinariam collationem, ſeu aliam diſpoſitionem beneficiorum Eccleſiaſticorum, de jure, vel conſuetudine habentibus, quavis etiam Patriarchali, Archiepiſcopali, Epiſcopali, vel alia dignitate, vel alio, non tamen Cardinalatus honore fulgentibus, quavis conſideratione, vel intuitu, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, cum quibuſvis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores haberi voluit pro expreſſis, conceſſerant, ut quamdiu viverent, vel ſuis Eccleſiis, ſeu Monaſteriis præeſſent, aut ad aliud tempus de beneficiis Eccleſiaſticis generaliter reſervatis, ſeu affectis ad eorum collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, & quamvis aliam diſpoſitionem communiter, vel diviſim, ſpectantibus, diſponere libere, & licite valerent, aut etiam ad id per eoſdem Prædeceſſores Vicarii perpetui, vel ad tempus conſtituti forent, decernens irritum, & inane, &c.

De dictionibus numeralibus.

16. Item, ut in Apoſtolicis literis committendi crimen falſi per amplius tollatur occaſio, voluit, & ordinavit, quod dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Nonas, Idus, & Kal. immediate poni conſueverunt, per literas, & ſyllabas extenſe deſcribantur, & illæ ex prædictis literis, in quibus hujuſmodi dictiones aliter ſcriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur.

De concurrentibus in Data.

17. Item voluit, quod de concurrentibus in Data ejuſdem diei ſuper vacantibus, ſeu certo modo vacaturis beneficiis, illi quibus gratiæ Motu proprio conceduntur, cæteris ſimili modo gratias non habentibus aliàs graduati graduatis, aut inter graduatos prius graduati, ac inter æqualiter graduatos prius graduati, necnon colorato titulo poſſeſſores non poſſeſſoribus, ac inter perſonas aliàs in Curia præſentes abſentibus ab ea, ac inter præſentes non beneficiati beneficiatis; & ſimiliter inter abſentes, cæteris paribus, oriundus non oriundo, & diœceſanus non diœceſano. In reliquis vero ſingulis, qui prius Apoſtolicas deſuper literas eorum exequutoribus præſentaverint, aliis, in ipſorum, de quibus agi contigerit beneficiorum aſſequutione præferantur.

De non tollendo jus quæſitum.

18. Item, ne per varias, quæ pro commiſſionibus, ſeu mandatis, & declarationibus habendis in cauſis, plerumque fiunt ſuggeſtiones, juſtitia poſtponatur, idem D. N. decrevit, & declaravit ſuæ intentionis fore, quod deinceps per quamcumque ſignaturam, ſeu conceſſionem, aut gratiam, vel literas Apoſtolicas, pro commiſſionibus, ſeu mandatis, aut declarationibus hujuſmodi, etiam ſi Motu proprio, ex certa ſcientia, ac etiam ante motam litem, a Sanctitate Sua emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli jus ſibi quæſitum quomodolibet tollatur.

Regula de viginti.

19. Item voluit, quod ſi quis in infirmitate conſtitutus reſignaverit aliquod beneficium, ſive ſimpliciter, ſive ex cauſa permutationis, vel aliàs dimiſerit, aut illius commendæ ceſſerit, ſeu ipſius beneficii unionis diſſolutioni conſenſerit, etiam vigore ſupplicationis, dum eſſet ſanus, ſignatæ, & poſtea infra viginti dies a die per ipſum reſignantem præſtandi conſenſus, computandos, de ipſa infirmitate deceſſerit, & ipſum beneficium quavis auctoritate conferatur per reſignationem ſic factam, collatio hujuſmodi ſit nulla: ipſumque beneficium nihilominus per obitum cenſeatur vacare.

De Idiomate.

20. Item voluit, quod ſi contingat, ipſum alicui perſonæ de Parochiali Eccleſia, vel quovis alio beneficio exercitium curæ animarum Parochianorum quomodolibet habente, providere, niſi ipſa perſona intelligat, & intelligibiliter loqui ſciat idioma loci, ubi Eccleſia, vel beneficium hujuſmodi conſiſtit, proviſio, ſeu mandatum, & gratia deſuper, quo ad Parochialem Eccleſiam, vel beneficium hujuſmodi, nullius ſint roboris, vel momenti.

De non impetrando beneficium per obitum viventium.

21. Item ſi quis ſupplicaverit ſibi de beneficio quocumque tamquam per obitum alicujus, licet tunc viventis, vacante provideri, & poſtea per obitum ejus vacet proviſio, & quævis diſpoſitio, dicto ſupplicanti, per

per obitum hujusmodi, denuo facienda nullius sit roboris, vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

22. Item voluit, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneantur exprimere verum annuum valorem secundum communem æstimationem tam beneficii uniendi, quam illius, cui uniri petitur, alioquin unio non valeat, & semper in unionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest, & idem voluit observari in quibusvis supplicationibus, perpetuis concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscumque fructibus, & bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularumque dispositionum hujusmodi.

De Mendicantibus transferendis.

23. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transierint pro tempore, Constitutionem fel. rec. Martini Papæ V. Prædecessoris sui desuper factam, & in libro Cancellariæ Apostolicæ descriptam, quæ incipit. *Viam ambitiosæ cupiditatis, &c.* firmiter observari.

De male promotis.

24. Item de Clericis extra tempora a jure statuta, sive ante ætatem legitimam, aut absque dimissoriis literis ad sacros Ordines se promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ mem. Pii Secundi similiter Prædecessoris desuper editam in dicto Cancellariæ Apostolicæ libro descriptam, quæ incipit: *Cum ex sacrorum ordinum &c.*, pari modo observari.

De Moneta.

25. Item, declaravit idem D. N. quod libra Turonensium parvorum, & florenus auri de Camera, pro æquali valore in concernentibus literas, & Cameram Apostolicam, computari, & æstimari debeant.

De beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

26. Item, prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quod quæcumque concessiones, gratiæ, & mandata, etiam Motu proprio, & cum derogatione hujus constitutionis, quæ ab eo pro quibusvis personis emanaverint, de providendo ei de quibusvis beneficiis vacaturis per promotionem quorumcumque ad Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si hujusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipsorum præcesserint; necnon quæcumque collationes, provisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis, ac quibusvis aliis beneficiis Ecclesiasticis, secularibus, & regularibus, quæ per promovendos, vel assumendos ad quascumque Prælaturas inter illarum vacationis, & hujusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel ex causa permutationis ubicumque resignari, vel alias dimitti contigerit, cum inde sequutis pro tempore, sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti.

De non Judicando juxta formam supplicationum, sed literarum expeditarum.

27. Item, cum ante confectionem literarum gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit, & ordinavit idem D. N. quod Judices in Romana Curia, & extra eam pro tempore existentes, etiamsi sint Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, causarum Palatii Apostolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta supplicationum signatarum super quibusvis impetrationibus, (nisi in dicta Curia dumtaxat sint commissiones, justitiam concernentes, per Placet, vel per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice Cancellarium, juxta facultatem super hoc sibi concessam signatæ) sed juxta literarum super eisdem impetrationibus, & concessionibus confectarum tenores, & formas, judicare debeant. Decernens irritum &c. Etsi literæ ipsæ per præoccupationem, vel aliàs minus bene expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum interest, instantiam, ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt, per ejus Officiales, quibus hujusmodi tenores, & formas restringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

28. Item, attendens D. N. Papa, quod super habendis de Cancellaria Apostolica Regulis, & Constitutionibus inibi descriptis, faciliter per eos, qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quod super earumdem Regularum, & Constitutionum (quæ juxta veritatem occurrentium causarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore, vel effectu, testium plerumque tenacem desuper memoriam non habentium dispositionibus stari deberet, voluit, statuit, & ordinavit, quod deinceps quilibet ex Auditoribus Causarum Palatii Apostolici, & aliis (etiamsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sint Cardinales) in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate apostolica judicibus, etiã in causis actu pendentibus, super hujusmodi tenore, vel effectu probando dumtaxat stet, fidemque adhibeat cedulæ, seu scripturæ desuper a duobus majoris Præsidentiæ, quod danda sit a tergo signatæ, & etiam a duobus aliis Literarum Apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & Vice-Cancellarii, seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptæ, ut moris est. Quidquid autem secus fieri contigerit, nullius sit roboris, vel momenti.

De

De subrogandis Collitigantibus.

29. Item, D.N. cupiens litium succidere anfractus, & ne novi collitigantibus adversarii dentur, providere, voluit, statuit, & ordinavit, quod quoties deinceps aliquem super quovis beneficio Ecclesiastico collitigantem in jure, vel ad jus, si quod forsan ejus adversario in dicto beneficio competierit, subrogari concesserit (dummodo prædictus collitigans in dicto beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum adversarium, postquam illud per triennium pacifice possederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmisso jure, sive tunc vacet, vel cum vacaverit, impetrationes, vel concessiones etiam motu proprio, infra mensem ante concessionem hujusmodi factæ, nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium beneficia illorum præsertim, quibus, aut propter senium, aut propter infirmitatem, immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus, tamquam collitigantes in eorum juribus facilius subrogentur, voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in beneficio defuncti, quod illo vivente in casibus præmissis, vel in similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, ac subrogatio, vel gratia, si neutri, si nulli, seu novæ provisionis, aut perinde valere, taliter impetranti nullatenus suffragetur. Quod etiam strictissime observari mandavit in impetrationibus beneficiorum per privationem, & amotionem ex quibusvis criminibus, & excessibus forsan perpetratis, etiamsi usque ad definitivam sententiam, quæ tamen in rem non transiverit judicatam, processum foret.

De verisimili notitia.

30. Item voluit, & ordinavit, quod omnes gratiæ, quas de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, vel sine cura, sæcularibus, vel regularibus per obitum quarumcumque personarum vacantibus in antea fecerit, nullius roboris, vel momenti sint, nisi post obitum, & ante datam gratiarum hujusmodi tantum tempus affluxerit, quod interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam ejusdem D.N. verisimiliter potuerint pervenisse.

Non valeant commissiones causarum, nisi in literis expeditis.

31. Item, quod omnes, & singulæ commissiones causarum, quas in antea fieri contigerit, obtentæ, vel occasione concessionum dumtaxat Apostolicarum de beneficiis ecclesiasticis gratiarum, super quibus Literæ Apostolicæ confectæ non fuerint, ac processus desuper habendi, nullius sint roboris, vel momenti.

De impetrantibus beneficia per obitum familiarium Cardinalium.

32. Item voluit, quod impetrans beneficium vacans per obitum familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen, & titulum ipsius Cardinalis, & si ille in Curia fuerit, ejus ad id accedat assensus, alias desuper gratia sit nulla. Et idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet, ab ipsa Curia absentes, & ubilibet etiam in locis infra duas dietas vicinis degentes, familiamque, & lares in eadem Curia retinentes, ab ipsa Curia recesserint ad eamdem illico reversuri, & infra decem, vel ad summum quindecim dies vere, & personaliter reversi fuerint, ita quod Cardinalibus alias quam, ut præfertur, ex quacumque causa quantumlibet necessaria, ac qualibet alia hic necessario exprimenda absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi non competat, sed beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositionem, pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam a die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi præstando, sic intellectas, & intelligendas fuisse, irritumque &c. attentari decernens. Quodque si prædicti familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem similem transierint, quoad beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus, vel ad quæ, priori ipsa familiaritate durante jus eis competierit; Cardinales, quorum prius familiares fuerint, suum habeant adhibere consensum. Declarans præsentem Constitutionem locum non habere in illis beneficiis, quæ familiares ipsi tempore obitus eorum, in dicta Curia, vel extra eam obtinerent, aut antea obtinuissent, & ratione officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparerent. Necnon illos, quoad effectum dictæ Constitutionis familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium familiares continui commensales ad minus per quatuor menses etiam ante Cardinalatũ fuisse probarentur. Decernens irritum &c.

Super eadem familiaritate.

33. Item, idem D.N. ad evitandas lites, & contentiones, quæ ex præcedenti sua Constitutione exoriri possent, vestigiis Prædecessorum suorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quod si beneficia, quæ per obitum familiarium continuorum commensalium eorumdem Cardinalium in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus, ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Constitutione non compræhendantur, quoad hoc, ut in provisionibus talium beneficiorum, super expeditione literarum illius Cardinalis, cujus familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat, sed beneficia hujusmodi

modi ad collationem; seu quamvis dispositionem Cardinalis ordinarii collatoris, ut præfertur, libere spectare censeantur. Et si apud Sedem Apostolicam beneficia hujusmodi per obitum dictorum familiarium vacaverint, tunc in provisione talium beneficiorum, super expeditione literarum, illius Cardinalis exigatur consensus, si in Romana Curia præsens fuerit, ad quem eorumdem collatio, & dispositio, ut præfertur, pertinere deberet.

Signatura per Fiat præferatur alteri per concessum.

34. Item voluit D. N., quod concurrentibus eadem die super quocumque beneficio, per Fiat, & concessum signaturis ex eis per Fiat, etiam ut petitur, habens, alteri per concessum, etiam motu proprio habenti præferatur, etiamsi in illa per concessum prægnantiores, & quantumlibet privilegiativæ essent clausulæ.

De Annali possessore.

35. Item, Sanctissimus Dominus Noster, ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quod quicumque beneficium Ecclesiasticum tunc per annum immediate præcedentem pacifice possessum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit; nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quotannis ipse illud possederit, ac specificam, & determinatam, ex qua clare poterit constare, quod nullum ipsi possessori in dicto beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad judicium evocari facere; causamque ex tunc desuper infra annum usque ad sententiam definitivam inclusive prosequi debeat, & teneatur, alioquin impetratio prædicta, & quæcumque inde sequuta nullius existant firmitatis, & idem impetrans de damnis, & interesse possessorem præfatum propterea contingentibus ei satisfacere, & si possessorem ipsum injuste, frivole, & indebite molestasse repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Cameræ Apostolicæ sit adstrictus. Nec alius, quam præmissæ vacationis modus, etiam per literas, Si neutri, aut subrogationis, aut alias sibi quoad hoc, ut beneficium hujusmodi ea vice consequi, aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudque nullatenus in antea litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes beneficia Ecclesiastica cujuscumque qualitatis, per privationem, & amotionem, vel alias propter commissa, excessus, & crimina, vacantia, vel vacatura, & similiter ad impetrantes beneficia tamquam vacantia per devolutionem.

De Triennali.

36. Item statuit, & ordinavit idem Dominus Noster, quod si quis quæcumque beneficia Ecclesiastica, qualiacumque sint, absque simoniaco ingressu, ex quovis titulo, apostolica, vel ordinaria collatione, aut electione, & electionis hujusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium pacifice possederit (dummodo in beneficiis hujusmodi, si dispositioni apostolicæ ex reservatione generali in corpore juris clausa reservata fuerint, se non intruserit) super eisdem beneficiis taliter possessis molestari nequeat, necnon impetrationes quaslibet de beneficiis ipsis sic possessis factis, irritas, & inanes censeri debere, decrevit; antiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

De non appellando ante sententiam definitivam.

37. Item, idem Dominus Noster, ut finis litibus celerius imponatur, & litigantium parcatur sumptibus, & expensis, suorum Prædecessorum Constitutionibus, & statutis inhærendo, statuit, & ordinavit, quod in causis pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante definitivam sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interloquutoria, quæ vim habeat definitivæ; vel a gravamine minime concernente negotium principale, quod non possit per appellationem a definitiva sententia reparari; Nullæque causæ appellationum committantur, nisi in commissione exprimatur, quod interloquutoria vim definitivę habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione a definitiva non valeat reparari. Alioquin appellationes, & commissiones imposterum, & quicquid idem sequutum fuerit, nullius sint roboris, vel momenti; commissionibus appellationum jam judicibus præsentatis, & exhibitis, in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem sententiis, secundo, vel ulterius ab eis non liceat appellare; Appellantes vero, & appellationes, etiam ab interloquutoriis, & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint, ultra expensas, & damna, ad quæ resarcienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœna mulctentur.

Non stetur commissioni post conclusionem.

38. Item statuit, & ordinavit, quod in commissionibus de justitia, seu mandatis etiam consistorialibus, per eum, seu de ejus mandato, vel auctoritate in causis, in quibus conclusum existat, imposterum concedendis, etiamsi in eis de conclusione hujusmodi implicite, vel explicite, mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi

nisi per concessionem commissionis hujusmodi derogetur expresse.

De literis Religiosorum expediendis.

39. Item voluit, & ordinavit, quod si aliqui Religiosi petunt aliquod beneficium ad nutum amovibile cum clausula, quod exinde pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possint; literæ, quo ad ipsam clausulam, nullatenus expediantur, nisi idem D. N. ponat in signatura, quod non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De clausula ponenda in literis permutationum beneficiorum.

40. Item, si committatur alicui beneficio resignationis receptio, ponatur clausula, attente quoque provideas &c., & si ex causa permutationis resignationes fiant, ponatur clausula: Quod neuter permutantium jus acquirat, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

41. Voluit, quod si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus literæ desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimantur, vel per Fiat, ut petitur, supplicatio signata fuerit.

De derogatione Jurispatronatus.

42. Item voluit, quod super quovis beneficio Ecclesiastico de jurepatronatus laicorum, non expediantur literæ, nisi ponatur expresse, quod tale beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitime est devoluta, vel quia tempus patronis laicis ad præsentandum a jure præfixum lapsum existat, aut ad id patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum juripatronatus hujusmodi derogari contigerit, jurispatronatus hujusmodi mentio dispositive, ac specifice, determinate, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat, & de hoc in literis provisionis, vel mandato de providendo de dicto beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

43. Item voluit, quod nulli seculari de regulari, nec religioso de seculari beneficiis Commenda detur, nisi in signatura, per clausulam: Ad partem, super petitione Commendæ hujusmodi, de Commenda ipsa mentio fiat.

De reformationibus.

44. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod super quibuscumque reformationibus signatis super impetrationibus quorumcumque beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ super prima Data expediri possint, si ex hujusmodi expeditione sub tali Data cuiquam videatur posse fieri præjudicium, litteræ hujusmodi sub ipsa prima Data nullatenus expediantur, nisi reformationes hujusmodi per Fiat, sub prima Data signatæ fuerint.

De consensu in resignationibus, & pensionibus.

45. Item voluit, & ordinavit, quod super resignatione cujuscumque beneficii ecclesiastici, seu cessione juris in eo, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit; Apostolicæ literæ nullatenus expediantur, nisi resignans, vel cedens, si præsens in Romana Curia fuerit, personaliter, alioquin per procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum, expeditioni hujusmodi in eadem Cancellaria expresse consenserit, & juraverit, ut moris est. Et ipsum resignantem, seu cedentem, pluries super uno, & eodem beneficio, in favorem diversarum personarum successive consentire contigerit, voluit Sanctitas Sua, quod primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac literæ illorum prætextu etiam sub priori Data expeditæ pro tempore, nullius sint roboris, vel momenti. Nec literæ reservationis, vel assignationis, etiam Motu proprio, cujusvis pensionis annuæ super alicujus beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc habebit.

De ingressu Religionis.

46. Item non dentur literæ super beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi ille præcesserit Datam desuper petitionis.

Non valeat impetratio facta per modum in Cancelleria exprimendum.

47. Item voluit, quod si petatur aliquod beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolica exprimendum, talis impetratio non valeat, nec literæ desuper expediantur.

De exequutione facienda.

48. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod quotiescumque per signaturam suam, vel de ejus mandato factam, super exequendis aliquibus cum adiectione proprii nominis, vel dignitatis cujusvis, Judex datur, literæ desuper expediantur cum expressione, quod idem Judex exequutionem faciat per se ipsum.

De

De dispensationibus in gradibus consanguinitatis.

49. Voluit, quod in literis dispensationum super aliquo gradu consanguinitatis, vel affinitatis, aut aliàs prohibito, ponatur clausula: Si mulier rapta non fuerit. Et si scienter; ponatur clausula, addita in quaterno.

Super defectu natalium.

50. Voluit, quod in dispensationibus super defectu natalium, quod possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula; Quod non præjudicetur illis, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debet.

Super dispensationibus.

51. Item quod per quamcumque signaturam in quavis gratia, nullatenus dispensatio veniat, nisi dicta gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel aliàs nihil conferat, ut operetur.

Nulli suffragetur dispensatio, nisi literis confectis.

52. Item, cum concessiones super gratiis dispensationum quarumcumque quibusvis per ipsum D. N. concessarum, vel concedendarum, per regulas Cancellariæ Apostolicæ sint provide limitatæ, licet aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblatis multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu, id dispensative tenere, aut facere præsumat, ad quod concessiones hujusmodi se non extendant; voluit idem D. N. quod nulla talis dispensatio cuiquam in judicio, vel extra, suffragetur, antequam super ea literæ Apostolicæ sint confectæ.

De clausulis ponendis in literis Indulgentiarum.

53. Item voluit, quod in literis indulgentiarum ponatur, quod si Ecclesiæ, vel Cappellæ, vel aliàs, aliqua Indulgentia fuerit per ipsum concessa, de qua inibi specialis mentio facta non sit, hujusmodi literæ sint nullæ.

De indulgentiis concessis Ad instar.

54. Item voluit idem D. N. quod literæ super Indulgentiis non expediantur Ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valorem beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quod in gratiis, quas quibusvis personis de beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis, fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis fuerit provisum, vel concessum, aut mandatum provideri, verus annuus valor per Marcas Argenti, aut Sterlingorum, vel libras Turonen. parvorum, seu Florenos auri, aut Ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam secundum communem æstimationem exprimatur, nisi personæ prædictæ beneficia, quæ obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ jus eis competit, juxta ipsarum oblationes, aut aliàs dimittere teneantur: Alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ. Et idem servetur in gratiis, quas a Sanctitate Sua motu proprio emanare contigerit. Quoad beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, seu provideri mandatur, aut aliàs disponatur, ad literas, per quas pro tempore ad Ecclesiarum Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monasteriorum regimina promotio conceditur, ut Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica, secularia, & regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quæ jus competit, retinere possint.

De clausulis, & beneficiis vacantibus ponendis.

56. Voluit, & ordinavit, quod quando providet, seu mandat provideri alicui de beneficio Ecclesiastico vacante, tunc dari poterunt clausulæ, si petantur; etiam si illud quovis modo, &c. seu per Constitutionem, *Execrabilis*, vacet, ac specialiter reservatum, inter aliquos litigiosum sit, & ejus collatio devoluta fuerit, & si pro collitigante, vel subrogationem, aut si neutri, vel si nulli, &c. petente, sit tunc lis specifice exprimatur. Nec detur aliqua generalis reservatio dispositive, nisi desuper in concessione specialis, & expressa, ac pure, & non sub conditione, mentio fiat, & tunc reliquæ reservationes ibi contentæ veniant. Si vero tempore expeditionis inde literarum generalis reservatio hujusmodi probari non possit, aut in novis provisionibus, seu pro collitigantibus, si neutri, vel si nulli, &c. sit expressum, quod ab aliquibus asseritur, illum, cujus beneficium conceditur, Collectorem, vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem fuisse, clausula ponatur, Etiam si dictum beneficium, ex eo quod talis Collector, vel unicus Subcollector, Abbreviator, vel Familiaris, Notarius, aut dictæ Sedis Officialis fuit, dispositioni Apostolicæ generaliter reservatum existat, dummodo non sit in eo alicui specialiter jus quæsitum. In reliquis vero nulla clausula detur, unde reservatio generalis elici possit, nisi desuper signatura per duplex Fiat signata sit, aut reservatio, vel aliàs specialiter habeatur.

De expressione qualitatum beneficiorum in impetrationibus.

57. Item voluit, quod super beneficiis Ecclesiasticis, de qualitatibus illorum, videlicet an dignitates, personatus, vel officia sint, eisque immineat cura animarum, & ad

ad illa consueverint qui per electionem assumi, mentio fiat, aliàs gratiæ desuper factæ sint nullæ. Et si qualitates hujusmodi affirmativé, vel conditionaliter non exprimantur, negativa expresse, desuper fiat in beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consueverint habere.

De beneficiis vacantibus per contractum Matrimonii.

58. Item, si reservetur beneficium per contractum Matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec censeatur beneficium reservatum specialiter, vel affectum; nisi sequatur Matrimonium. Sed in beneficiis per promotionem, aut ingressum Religionis, vel assequutionem, vacaturis, ponatur clausula, etiam si non petatur. Cum beneficia hujusmodi præmisso, vel aliàs quovis modo, &c. præterquam per obitum obtinentis, vacare contigerit, etiam si vacent.

De clausulis ponendis in literis Religiosorum.

59. Item voluit, quod si petatur, aliquem in Religionem recipi, & sibi de quovis beneficio Ecclesiastico provideri, per simplicem Signaturam fiat. Recepto hujusmodi dumtaxat detur, adiecto, si petens idoneus sit, aut aliud canonicum non obsistat; & exprimatur, si certus numerus Regularium sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expresse concedatur, & si numerus iste non existat, ponatur: Dummodo receptionis locus hujusmodi nimium propterea non gravetur, possintq; exequutores provisionis hujusmodi, ad receptionem emissionis professionis, non expectato probationis anno, providere.

De translatione Religiosorum.

60. Item, si regularis petat sibi de beneficio ab aliquo Monasterio, vel regulari loco dependente, provideri, & appareat ex petitione hujusmodi, quod alterius Monasterii, vel loci religiosus, sit, licet ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clausula; Si est ista.

61. Item, quod in literis super beneficiis per Constitutionem *Execrabilis* vacantibus, ponatur clausula, Si ista est; similiter de quibuscumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti.

62. Item, petenti sibi provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti prout impetranti.

Revocatio decimarum, & aliarum impositionum.

63. Item revocavit quascumque decimarum (non tamen nuper pro defensione Fidei Catholicę in Germania contra hæreticos, & Imperii rebelles impositarum sub Datum Idibus Januarii anno quintodecimo Pontificatus ejusdem Pauli Prædecessoris) necnon subsidiorum vigesimæ, & aliorum onerum impositiones, quæ a prædicto Paulo Quinto Prædecessore suo ex quavis causa etiam in subsidium expeditionis contra Turcas, & orthodoxæ fidei hostes, emanarunt; & quascumque facultates super decimarum, vigesimæ, & onerum hujusmodi exactione, quibusvis fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nuntiis, ab iisdem Prædecessoribus concessas. Suspendit quoque ad Suæ Sanctitatis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, quascumque plenarias Indulgentias, ab eisdem Prædecessoribus ex quavis causa etiam expeditionis hujusmodi concessas, si quæ per Nuntios, vel Quæstores deferebantur, necnon deputandi, & eligendi Confessores, qui plenarie absolvant, & alia faciant ad earumdem Indulgentiarum suspensarum effectum, reliquasque facultates ipsas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea, in quibus Indulgentiæ, & facultates in aliqua sui parte sint sortitæ effectum, ita ut illis, qui implentes injuncta eis in literis Indulgentiarum hujusmodi, jam consecuti sint facultatem eligendi Confessores, qui absolvant eos plenarie in mortis articulo, per hujusmodi suspensionem non præjudicetur, quin facultate ipsa uti possint in futurum. Decrevit quoque irritum, & inane quicquid facultatum revocatarum earumdem prætextu imposterum contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

64. Item revocavit, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit quascumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium, in toto, vel in parte, in quasvis concessiones, & collationes, aliasque dispositiones per fel. record. Gregorium Decimumquartum Prædecessorem suum de dictis officiis, etiam ex die collatorum, concessionum, & dispositionum earumdem in antea vacaturi, in favorem quarumcumque personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Piorum locorum, Collegiorum, seu eorum mensarum etiam perpetuo, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, & sub alia quavis verborum forma, quam, & præmissorum tenores pro expressis haberi voluit, concessas, & factas, quoad Officia, quæ post obitum ipsius Prædecessoris vacarunt, & imposterum quomodolibet vacabunt,

Item revocavit quoque, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit quascumque infeudationes, investituras, gratias, concessiones

siones quoquomodo etiam in emphyteusim ad tempus, seu in perpetuum, etiam Motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis (extra tamen Consistorium, & sine Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & consensu) a die constitutionis fel. record. Pii Papæ Quinti Prædecessoris sui super prohibitione alienandi, & infeudandi Civitates, & loca Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sub Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kalend. Aprilis, Pontificatus sui Anno secundo, usque in præsentem diem, per quoscumque Rom. Pont. suos Prædecessores, aut mandato, vel auctoritate eorum, quomodocumque, ac qualitercumque, & quovis colore factas, & concessas, de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ, & tam mediate, quam immediate subjectis, tunc, videlicet de tempore dictarum infeudationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum, nondum devolutis. Necnon quascumque prorogationes, & extensiones quarumcumque infeudationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis, tunc, videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extensionum nondum finitarum quibusvis personis cujuscumque gradus, status, & conditionis, ac præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quavis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, ex quocumque titulo, etiam oneroso, & per quascumque, tam sub plumbo, quam in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, aut etiam alias quomodocumque, & qualitercumque, expeditas literas, ac sub quavis verborum forma; quam, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expresso haberi voluit, latissime extendendos.

Quod fructus in Tertia parte augeri possint vigore clausulæ.

65. Item, cum nonnulli in impetrationibus beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorum, asserendo, illorum fructus, &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquam obtineant a Sanctitate Sua, ut hujusmodi valorem annuum augere possint, ut verius possit in confectione literarum super hujusmodi impetrationibus summa, aut valor annuus exprimi, aliter desuper non specificato, de veritate hujusmodi concessionis imposterum hæsitari contingat, Declaravit, prætextu concessionis hujusmodi, valorem ipsum usque ad tertiam partem valoris expressi, & in prima, quæ desuper fiet, literarum expeditione, dumtaxat augeri posse, & eas, quas literis jam expeditas cum expressione valoris specificati, aut non integro augmento prædicto, denuo super expediri contigerit literas, cum aliquo augmento valoris hujusmodi nullius esse roboris, vel momenti, etiam si motu proprio beneficiales gratiæ, & dispositiones quæcumque a Sanctitate Sua emanaverint.

De insordescentibus.

66. Item, ne personis, pro quibus literæ Suæ Sanctitatis emanabunt, ob generalem absolutionem a censuris Ecclesiasticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in literis Apostolicis apponi solita, præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit, & ordinavit, hujusmodi absolutionem & clausulam in literis, quas in futurum cum illa concedi continget, non suffragari non parentibus rei judicatæ, incendiariis, violatoribus Ecclesiarum, falsificatoribus, & falsificari procurantibus literas, & supplicationes Apostolicas, & illis utentibus, receptatoribus, & fautoribus eorum, ac res vetitas ad infideles deferentibus, violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, via facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus; & Nuntios, vel exequutores Apostolicæ Sedis, & ejus Officiales, & ejus commissa exequentes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicati a jure, vel ab homine, per quatuor menses, scienter excommunicationis sententiam hujusmodi sustinuerint; & generaliter quibuscumque aliis, qui censuris aliquibus, etiam alias, quam ut præfertur, quomodolibet ligati, in illis per annum continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultra debitam.

67 Item, idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua, non sine displicentia, plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ, qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio Officiorum, quæ obtinent, non contenti, ultra a prosequentibus negotiorum quorumdam expeditionem in eadem, exigere non verentur, obviare volens, districte præcipiendo inhibuit omnibus, & singulis quævis Officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cætero quicquam prætextu Officiorum, quæ obtineant, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultra emolumenta ejusmodi exigere, seu ad hunc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt, malitiose differre, sub excommunicationis, & præter illam, suspensionis a perceptione emolumentorum hujusmodi pro prima ad semestre, & pro secunda ad annum, & pro tertia vicibus, quibus sic excederent, privationis Officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint, pœnis. Ac voluit, quod Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellarius, & Camerarius excedentes ipsos, respective prout eis subsunt, per subtractionem emolumentorum eorumdem, ac alias, ut præfertur, compellant ab hujusmodi illicitis exactionibus abstinere, & contra eos per prædictas pœnas

pœnas, alias, prout melius expedire viderint, procedant.

Reservatio beneficiorum vacantium Sede Apostolica vacante.

68. Item, SS. D. N. provide considerans, consuevisse quandoque Romanos Pontifices prædecessores suos beneficia, quæ vacante Sede Apostolica vacare contigerat, dispositioni suæ reservare, intendens de beneficiis hujusmodi tam Conclavistis, quam pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia, & singula beneficia per regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet alias Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quavis causa reservari solita, quæ a die obitus fel. record. Gregorii XV. prædecessoris sui usque ad diem supradictam septimam Augusti vacaverunt, & de quibus per quoscumque Ordinarios Collatores tunc dispositum non fuerat, suæ dispositioni reservavit, decernens irritum, &c.

Revocatio indultorum sup ervi ventiæ.

69. Item, quia ad importunam nonnullorum suggestionem quandoque contigit, Prædecessores suos Rom. Pontifices pro tempore existentes, sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulsisse beneficiatis, ut fructus suorum beneficiorum, aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tempus elocare, vel erga creditores aut quascumque alias personas obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut alias quomodolibet de eis disponere liceret ad tempus minime restrictum ad vitam supplicantium, cum gravi successorum præjudicio, & Ecclesiarum detrimento. Ideo indemnitati Ecclesiarum, & successorum in beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revocavit, cassavit, & annullavit omnia, & singula indulta, & facultates in ea parte, qua nondum vere, & realiter suum sunt sortita effectum, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos hactenus ad favorem quarumcumque personarum concessas; quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causa, vel prætextu permittitur, fructus certos, vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus ultra unicum annum elocare, arrendare, ad firmam, vel responsionem concedere, vel eos ad favorem quarumcumque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & tempus, quo beneficia hujusmodi obtinuerint minime restricto, coarctato, illorum tenores, &c. decernens, &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub regulis faciendis.

70. Item, cum S. R. E. Cardinales ipsi SS. D. N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogativis, & privilegiis gaudere, idem D. N. statuit, ordinavit, decrevit, & declaravit, quod in quibuscumque Constitutionibus, & regulis per Sanctitatem Suam imposterum post hanc primam editionem, & suarum Constitutionum, & regularum publicationem faciendis non includantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ Constitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum, consilio, editæ fuerint.

De Potestate Reverendissimi D. Vice-cancellarii, & Cancellariæ Regentis.

71. Primo, quod possit committere absolutionem illorum, qui ignoranter in supplicationibus, vel in literis Apostolicis aliquid scriberent, corrigerent, vel deferrent.

Item, quod possit corrigere nomina, & cognomina personarum, non tamen eorum, quibus gratia, & concessiones fiunt, ac beneficiorum, dum tamen de corpore constet.

Item, quod possit omnes causas beneficiales etiam non devolutas committere in Curia, cum potestate citandi ad partes.

Item, quod processus apostolica auctoritate decretos aggravare possit, cum invocatione brachii sæcularis, & sententias exequutioni demandari facere contra intrusos, & intrudendos per Literas Apostolicas desuper conficiendas, & non alias.

Item, quod possit signare supplicationes, manibus duorum Referendariorum signatas, de beneficiis Ecclesiasticis sæcularibus, & regularibus dispositioni apostolicæ generaliter non reservatis, quorum cujuslibet valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem in alia moneta secundum communem æstimationem valorem annuum non excedet.

Item quod possit signare supplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus signatas, de novis provisionibus, Si neutri, & subrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clausula generalem reservationem importans.

Item, quod possit, ad Ordines suscipiendos arctatis prorogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, usque ad proxima tunc a jure statuta tempora, in quibus sic arctati successive ad ipsos Ordines promoveantur.

Placet, publicentur, & describantur M.

Lectæ, & publicatæ fuerunt suprascriptæ regulæ, & ordinationes, & Const. in Cancellaria Apost. ab uno ex R. P. D. Majoris Præsidentiæ Abbreviatoribus, Anno Incarnationis Dominicæ 1623., die vero 21. mensis Octobris, Pontificatus prælibati SS. D. N. Anno I.

Petrus Gentilis Procustos.

Indi-

X.

Indictio Orationis Quadraginta Horarum ad divinum auxilium initio Pontificatus pro salutari Catholicæ Ecclesiæ regimine implorandum.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christi fidelibus, ad quos præsentes literæ pervenerint, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium, & Causæ hujus Constit.

ÆTernus rerum conditor, cujus judicia abyssus multa, eo vel maxime imperscrutabilis, ejus sapientiæ, atque inexhaustæ potentiæ thesauros recludit, & manifestat, quod maximis in rebus, non fortiorum, sed imbecilliorum opera plerumque uti non dedignatur. Quod quidem in Catholicæ Ecclesiæ administratione, quam in hac temporum difficultate nullo nostrorum suffragio meritorum, sed ejus misericordia Nobis demandatam agnoscimus, tanto luculentius apparet, quanto majora earum, quibus circundamur, infirmitatum argumenta extare dignoscuntur. Hinc fit, ut quemadmodum misericordiam Dei humillime suscepimus, ita etiam trepide vereamur, ne ingenti onere prægravati christiani orbis necessitatibus Apostolica providentia, ut par est, succurrere valeamus. Tantæ rei cogitatione permotis illud Nobis sæpius occurrit, beatum plane illum esse, quem Deus ipse erudierit, ac ne facies nostræ confundantur, ad eum, ut illuminemur, accedendum esse.

Non indicit Jubilæum de more Prædecessorum, sed aliter disponit temporum habita ratione,

§.1. Quoniam vero tanti Regis Majestatem tum propriis cujusque, tum etiam aliorum orationibus adiri certum est; id ut facilius assequi possemus, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exempla Nobis ob oculos proponentes, universis Christi fidelibus Jubilæum de more indicere statuissemus, ut saluberrimis pœnitentiæ operibus orationes sociatæ, & rogantium merita cumulassent, & divinæ Nobis largitatis munera uberius impetrassent. Verum habita temporis ratione, necnon aliis æquissimis causis, ea qua decuit maturitate perpensis, aliam opportuniorem spiritualibus, quibus urgemur, necessitatibus consulendi rationem inire decrevimus.

Orationem XL. Horarum feriis IV., & VI., ac Sabbatho in certis Urbis Eccl. haberi decernit.

§.2. Piam igitur Quadraginta horarum Orationem in Ecclesia Lateranensi, ac Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Basilicis, necnon in una sæculari, & altera regulari Ecclesiis cujuslibet regionis Almæ Urbis nostræ, per dilectum filium nostrum in eadem Urbe Vicarium in spiritualibus generalem, extra vero dictam Urbem in quibuslibet virorum tam sæcularium, quam regularium Ecclesiis ubilibet existentibus per Ordinarios locorum proxima, vel altera subsequenti hebdomada post præsentium notitiam respective designandis, & quoad Ecclesias, & Basilicas Urbis prædictæ Quarta, & Sexta Feriis, ac Sabbato præsentis, & sequentis hebdomadæ; quo vero ad Ecclesias extra Urbem diebus ab eisdem Ordinariis pro utraque hebdomada præscribendis, inchoandam, & semel pro qualibet Ecclesia peragendam; tenore præsentium indicimus, & instituimus; ad quas quidem Ecclesiam Lateranensem, ac Basilicas Nos ipsi private accedere, eidemque orationi interesse statuimus.

Eccles. illas visitatib. quid orandum sit præscribit.

§.3. Et propterea, ut divinam opem efficacius imploremus, & simul effusis multorum precibus, fructuosius exaudiamur: omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles ubique existentes enixe in Domino hortamur, & paterna charitate monemus, ut durante oratione prædicta, pias ad Deum preces effundant, ut Ecclesiam suam Sanctam tueatur, & protegat, hæreses undique evellere, & extirpare, Fidem Sanctam Catholicam augere, & propagare, pacemque, & concordiam largiri dignetur: Nobis vero vires tribuat, quibus susceptum onus ad ejus nominis gloriam, fideliumque, & animæ nostræ salutem, administrare valeamus.

Confessis, ac sacra Communione refectis, & visitantibus d. Ecclesias, & ibi (ac etiam Monialibus in Ecclesiis propriis) orantibus, indulgentiam plenariã impertitur.

§.4. Quæ, ut eo libentius præstare studeant, quo uberius spiritualibus muneribus, & gratiis a nobis se refectos esse cognoverint, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis prædictis vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui quamcumque Ecclesiam, ubi oratio ejusmodi indicta, & instituta fuerit, devote visitaverint, & ibi per aliquod temporis spatium, prout unicuique suggeret devotio, pias ad Deum, ut præfertur, preces effuderint; Monialibus vero pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, quæ tempore orationis prædictæ, in suorum Monasteriorũ Ecclesiis similiter, ut supra, oraverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Omnibus utriusque sexus personis etiã Regularibus Confessarium sibi posse eligere concedit, qui valeat absolvere ab omnibus casibus exceptis contentis in Bulla Cœnæ Domini, & hic expressis, pro hac vice tantum.

§.5. Necnon eisdem fidelibus etiam cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti regularibus utriusque sexus facultatem impertimur eligendi sibi presbyterum Confessarium tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem, ex approbatis ab Ordinariis locorum, qui eos ab omnibus, & singulis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, non tamen a casibus contentis in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, necnon violationis immunitatis, libertatis ecclesiasticæ, ac clausuræ Monasteriorum Monialium, si videlicet sine necessaria, & urgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam si causa, & licentia abutentes, prædicta Monasteria ingressi fuerint, necnon violentæ manus injectionis in Clericum, ac singularis certaminis, sive duelli, ac ab aliis etiam casibus tam a Nobis, quam a præfato nostro in dicta Urbe Vicario, & locorum Ordinariis respective reservatis, nec etiam a quavis excommunicatio-

catione ab homine lata in foro conscientiæ tantum, hac vice dumtaxat absolvere, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet pœnitentia salutari, ac aliis injungendis, possint, & valeant.

Ordinariis locorum hujusmodi Constit. publicationé præcipit.

§. 6. Mandantes insuper Ven. Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis quibuscumque Ecclesiarum Prælatis, & locorum Ordinariis in virtute sanctæ obedientiæ, ut cum harum nostrarum transumpta, seu exempla acceperint, illas statim per suas Civitates, Diœceses, & Territoria publicent, & publicari faciant, gregemque eorum curæ divinitus commissum, ut corde contrito, & humiliato piæ hujusmodi orationi, ut præfertur, intersint, sedulo moneant. Per præsentes autem super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate quomodolibet contracta, nec etiam in foro conscientiæ dispensare, ullamve facultatem dispensandi tribuere non intendimus: Declarantes, has ipsas præsentes quoad absolutionem in foro conscientiæ tantum, non autem in foro fori consequendum, ullo modo suffragari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum regularium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, earumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut expressio habenda, vel quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac formam in illis traditam penitus pro servata habentes, hac vice specialiter, & expresse ad effectum præsentium, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 22. Octobr. 1623. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Octobris, millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Pontificatus nostri Anno I.

XI.

Confirmatio Decretorum Sacræ Congregationis Concilii, quibus cassatis Capituli Atrebatensis assertis Privilegiis, competens Episcopo asseritur jurisdictio ad formam Concilii Tridentini.

Ex Regest. in Secret. Brev. (a)

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem in Beati Petri Principis Apostolorum Sede a Domino constitutum, ut ea, quæ per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in partem apostolicæ solicitudinis vocatos pro sedandis litibus, & controversiis inter personas ecclesiasticas vertentibus, mature, & consulte declarata, & firmata sunt, suum sortiantur effectum, opportune providere, & alias pastoralis officii sui partes desuper favorabiliter interponere, prout rerum, temporum, & personarum qualitatibus debite pensatis, conspicit salubriter in Domino expedire.

Causa inter Episcopum, & Capitulum Atrebatensé vertente.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, in causa, seu controversia, aut quæstionis materia de, & super jurisdictione inter Venerabilem fratrem Hermannum Episcopũ Atrebatensem ex una, & dilectos filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Atrebatensis ex altera partibus vertente, & tunc Sedis Apostolicæ in Belgicis ditionibus commoranti Nuntio commissa, per illum vero ad dictam Sedem, & ab ea ad Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Sacri Concilii Tridentini Interpretes remissa super ejusdem causæ, seu controversiæ statu, & meritis infrascriptis, ab eisdem Cardinalibus emanarint declarationes, seu decreta tenoris sequentis videlicet.

Et ad S. Congreg. Concilii remissa;

Cujus Causæ series hic recensetur,

§. 2. Cum annis superioribus Hermannus Ortembergus Episcopus Atrebatensis Jurisdictionem sibi a Sacris Canonibus, & Tridentini Concilii Decretis attributam, & quam fel. rec. Paulus Papa IV. in literis erectionis Ecclesiarum Metropolitanarum, & Cathedralium Belgii, instante gloriosæ memoriæ Philippo Secundo Rege Catholico anno 1559. expeditis in Civitates, & Diœceses, Cleros, & Populos ejusdem Belgii suis ipsorum, qui pro tempore fuerint, Episcopis competere declaravit, exercere vellet in duos Beneficiatos suæ Cathedralis Ecclesiæ, occasione incæstus, necnon sacrilegii, seu forsan alicujus incontinentiæ criminis ab eis, ut prætendebatur, patrati, Capitulum, & Canonici se opposuerunt, asserentes, se una cum Ecclesia Cathedrali, ejusque Beneficiatos Ministros, seu habitum ejusdem Ecclesiæ deferentes, esse exemptos ab omnimoda Episcopi Jurisdictione, præcipue in vim cujusdam prætensæ concordiæ anno 1439. a Fortigano tunc Atrebatensi Epi-

(a) Hanc Constitutionem refert quoque Miræus in Oper. Diplomat. Tom. II. pag. 1112.

Episcopo initæ, & paulo post a fel. rec. Eugenio Papa IV. confirmatæ, cum insertione totius tenoris in literis confirmationis, atque ab immemorabili tempore observatæ; quandoquidem assertam concordiam prætendebant non esse sublatam Decretis Concilii, tum propter duplex vinculum, tum quia Concilium non substulit nisi exemptiones eorum, qui subsunt immediate Sedi Apostolicæ, non autem Capituli Atrebatensis, quod prætendit se immediate fuisse subjectum primum Archiepiscopo Rhemensi, ac deinde Cameracensi, qui in illius locum fuit subrogatus, & propterea dicebant præsentem Episcopum, qui juravit se observaturum jura, consuetudines, privilegia, ac libertates Ecclesiæ non esse audiendum contra proprium juramentum, sed eum debere stare sententiæ, seu decreto, quod arrestum Parlamenti Parisiensis vocant, super exequutionem ejusdem Concordiæ in partibus lato.

Cum vero ejusmodi causa Nuntio Apostolico commissa fuisset, idem Nuntius, accedente etiam consensu inclytæ memoriæ Archiducis Alberti Belgarum Principis, Sanctissimum Dominum Nostrum duxit consulendum, cum ageretur de re ad interpretionem Sacri Concilii Tridentini pertinente, cujus quidem Concilii interpretatio, & declaratio a sola Sede Apostolica, seu ab Illustrissimis Cardinalibus ejusdem Concilii Interpretibus, & non aliis peti, aut obtineri potest; Et cum Sanctitas Sua hujusmodi controversiæ declarationem ad Sacram Congregationem eorumdem Cardinalium remisisset, ac deinde Canonicorum, & Capituli Agens sæpius apud eamdem Sacram Congregationem pro ejusmodi interpretatione, & declaratione obtinenda auditus fuisset, tandem re sæpius, ac diligenter discussa, emanavit infrascriptum dubium pro cujus declaratione nunc agitur videlicet:

Positis scripturis, ac juribus utrimque exhibitis: an asserta Concordia, seu concessio Fortigarii olim Episcopi Atrebatensis ab Eugenio IV. confirmata, fuerit a Concilio ex Decretis cap.4. sess.6. & cap.6. sess.25. sublata, nec ne?

Unàcum Decretis S. Congregationis; Die 20. Februarii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, re accurato studio discussa, declaravit, fuisse sublatam.

Robertus Card. Ubaldinus.

Cum die 10. Februarii proxime præteriti, audito Capituli Atrebatensis Agente, actum fuisset in Sacra Congregatione Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum pro declaratione, seu asserta Concordia, seu concessione Fortigarii olim Episcopi Atrebatensis ab Eugenio IV. confirmata, qua Capitulum, & Canonici, Beneficiati, Ministri, ac aliæ Ecclesiæ Cathedralis personæ eximebantur ab omnimoda Episcopi Jurisdictione, fuisset ejusdem Concilii Decretis cap.4. sess.6. & cap.6. sess.25. sublata, eadem Sacra Congregatio censuit fuisse sublatam; advertit enim inter cætera, ejusmodi concessionem singulis ejus partibus diligenter perpensis non fuisse veram concordiam præservatam a Concilio, quemadmodum Capitulum contendebat, sed nudum privilegium ipsius Episcopi, seu pactum gratuitum, quod Concilium non præservavit, imo expresse sustulit dictis cap.4. & 6.

Et nihilominus, quatenus etiam fuisset vera concordia, advertit tamen Sacra Congregatio, illam non fuisse ab Eugenio IV. confirmatam ex certa scientia, & cum causæ cognitione vere, & non ficte, quemadmodum copulative requiritur ad hoc, ut censeatur præservata a Concilio, neque in ipsa supplicatione, cujus vigore literæ confirmationis expeditæ fuerunt, insertum fuisse vere totum tenorem ipsius prætensæ concordiæ, eamque coadjuvari haud posse sententia, seu decreto super illius exequutione in partibus lato, & a Capituli Agente producto, neque ei suffragari immemorabilem observantiam, quatenus etiam de ea constaret, aut prætensam immediatam subjectionem Archiepiscopo Cameracensi, vel alteri Archiepiscopo, aut Episcopo, cum his omnibus fuerit per Concilium amplissime derogatum.

Nunc vero dubium quoddam circa interpretationem, & observantiam ejusdem declarationis emergit, quod licet sit veluti pars, & sequela declarationis prædictæ, & satis per se clarum videatur, præsertim stantibus literis fel. rec. Pauli IV. super erectione novorum Episcopatuum Belgii, instante gloriosæ memoriæ Philippo Secundo Rege Catholico, anno 1559. expeditis, in quibus Civitates, Diœceses, Cleri, & Populi ipsius Belgii, quoad ordinariam Episcopalem jurisdictionem, & potestatem attinet, suis ipsorum, qui pro tempore fuerint, Episcopis subjecti esse decernuntur, statutis, ordinationibus, & consuetudinibus, ac privilegiis quibuscumque non obstantibus; Tamen ad contentiones evitandas supplicatur Sacræ Congregationi, ut dignetur hujusmodi dubium ad interpretationem ipsius Concilii pertinens specialiter declarare, videlicet: An Episcopus Atrebatensis suam Cathedralem Ecclesiam, ejusque Capitulum, & personas visitare possit ad præscriptum dicti cap.4. sess.6., & extra visitationem Capitularium causas criminales, cum adjunctis, aliorum vero, qui nec dignitates obtinent, nec sunt de Capitulo, per se ipsum cognoscere valeat ex Decreto dicti Concilii cap.6. sess.25. asserta Concordia, exemptionibus, privilegiis, sententiis, præscriptione, vel consuetudine, etiam immemorabili contraria non obstantibus, & an in præmissis obstet Episcopo juramentum de observandis juribus, consuetudinibus, privilegiis, ac libertatibus Ecclesiæ suæ præstitum die 17. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, Episcopum Atrebatensem posse Ecclesiam suam Cathedralem, ejusque Capitulum, ac personas visitare, & extra visitationem causas criminales Capitularium una cum adjunctis; aliorum vero, qui nec dignitates obtinent, nec sunt de Capitulo,

tulo, per se ipsum cognoscere, ac definire, non obstante asserta concordia, privilegiis, exemptionibus, sententiis, & præscriptionibus, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, eidemque Episcopo, quominus prædicta exequi possit, minime obstare juramentum, ut proponitur præstitum de observandis juribus, consuetudinibus, privilegiis, atque libertatibus Ecclesiæ suæ.

Robertus Card. Ubaldinus.

His tamen non acquiescens Canonicorum, & Capituli Agens, ad eamdem Sacram Congregationem recursum habuit, petens ejusmodi dubium, ejusque declarationem revideri, & de novo examinari, ac proinde nonnulla jura, & documenta unacum voto, seu allegationibus Doctorum Lovaniensium, & Duacensium Universitatum exhibuit; Quibus tamen objectionibus cum fuerit abunde satisfactum, supplicatur declarari: an standum sit in declaratione, seu decisione die 10. Februarii proxime præteriti edita, nec ne?

Die 1. Julii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concili Tridentini Interpretum perstitit in decisis.

Urbanus Papa VIII. Nos inviolabili declarationum, seu decretorum eorumdem observationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, non ad dicti Hermanni Episcopi, vel alterius pro eo Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, declarationes, seu decreta præfata, cum omnibus, & singulis in eis contentis apostolica auctoritate tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possit, supplemus. *Prædicta confirmat Decreta:*

Clausulas pro eorumdem Decretorum firmitate necessarias apponit; §.4. Decernentes præsentes literas, omniaque, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illa concernunt, inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Ac eorumdem Exequutores hic designat. §.5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Joanni Francisco Patracensi moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Belgicis ditionibus Nuncio, ac Mechliniensi Archiepiscopis, necnon Episcopo Tornacensi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Hermanni moderni, & pro tempore existentis Episcopi Atrebatensis fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum omnium, & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere, easdemque præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.6. Non obstantibus quatenus opus sit, felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dictæ Ecclesiæ Atrebatensis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contraria tollit.*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die tertia Novembris 1623, Pontificatus nostri Anno I. *Dat. die 3. Novem. 1623. An. I.*

XII.

Ecclesiarum Argentinen., & Passavien. Administratori interdicitur, quominus Feuda ad easdem Ecclesias pertinentia Hæreticis, seu de Fide Catholica male sentientibus locet. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Dilecto filio Leopoldo ex Archiducibus Austriæ Ecclesiæ Argentinen. Administratori.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Pastoralis officii nostri cura, & Ecclesiarum omnium solicitudo a Nobis jugiter postulat, ut quæ fidei catholicæ non mediocri detrimento esse, quæque Ecclesiis, earumque bonis, & Juribus grave damnum afferre possunt, ea quantum Nobis ex alto conceditur, prohibeamus. *Exordium.*

§.2. Justis itaque de causis animum nostrum moventibus, motu prorio, & ex certa scientia, ac matura de liberatione Nostris, Tibi ne quævis Argentinen., & Passavien. Ecclesiarum, quarum Administrator apostolica auctoritate deputatus existis, Feuda cujus- *Præceptum, de quo in Rubrica.*

cujuscumque speciei, qualitatis, quantitatis, & valoris etiam minimi, seu alia quæcumque ejusdem Ecclesiæ bona, neque ad breve tempus, aut aliàs quomodolibet Hæreticis, seu personis de Fide Catholica male sentientibus sub quovis quæsito colore, ingenio, vel prætextu concedere, locare, appignorare, aut aliàs quomodolibet distrahere audeas, seu præsumas sub indignationis nostræ, ac aliis censuris, & pœnis in Sacris Canonibus, Conciliorum Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis contentis, apostolica auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus.

Locationes, si quas contra hujusmodi mandatũ fieri contingat, irritantur.

§.2. Decernentes nihilominus quascumque concessiones, locationes, oppignorationes, aut distractiones, si quas per Te contra præsentium tenorem fieri contigerit, nullas, irritas, & inanes, nulliusque roboris, & momenti esse, seu fore, nec ulli quovis modo suffragari posse; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 18. Novem. 1623. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Novembris 1623. Pontificatus nostri Anno I.

XIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Capitulorum pro Mercatoribus Nationum Florentin. Mediolanen. Venetæ, & Bononien. in Civitate Placentiæ.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis desuper apostolicæ servitutis officio Christifidelium quorumlibet votis communem eorum utilitatem concernentibus libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Mercatores statuta nonnulla efformãt pro reformatione Nundinarum Cambiorum in Civitate Placentina.

§.1. Cum itaque sicut dilecti filii mercatores, sive negociatores Nationum Florentin., Mediolanen., Venetæ, ac Bononien., Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi alias, ne magno cum incommodo, atque detrimento non solum totius Italiæ, verum etiam aliarum Nationum cum ipsis negociantium, Nundinæ Cambiorum statutis temporibus in Civitate Placentin. Provinciæ Bononien. eatenus haberi consuetæ, destituerentur, quædam Capitula ad conservationem negociationis in prædicta Civitate Placentin., ac nonnullorum abusuum, qui in ea aliqua ex parte irrepsisse videbantur, correctionem, & ipsarum Nundinarum in melius reformationem ediderint, illaque a fe: re: Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro approbari, & confirmari obtinuerint.

Et apostolica auctoritate petunt confirmari.

§.2. Pro majori autem Capitulorum hujusmodi validitate, & observantia illa, etiam apostolicæ nostra confirmationis robore communiri plurimum desiderent.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos mercatores, sive negociatores prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Capitula prædicta, dummodo tamen licita sint, & honesta, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Constitutionibus Apostolicis non adversentur, apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam Juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes Capitula prædicta ab eisdem mercatoribus, seu negociatoribus, & aliis, quos illa concernunt, observari debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatque contrariis.

§.4. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 29. Novem. 1623. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 29. Novembris 1623. Pontificatus nostri Anno I.

XIV.

Extensio Indulti recitandi Officium, & Missam celebrandi de Beata Margarita de Cortona, Moniali Tertii Ordinis Sancti Francisci pro omnibus, tam Viris, quam Mulieribus d. Ordinis ubique existentibus.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CŒlestis aquæ flumen, quod ab inexhausto vitæ fonte procedens, impetu perpetuo fluit, fidelium mentes septem charismatum donis felici inundatione fæcundans, multo cernitur admirabilior, cum erga vascula infirmiora, & sexum consilii imbecillioris apponens cor suum, misericordiarum suarum divitias superabundanter elargitur.

Leo X. indulsit posse celebrari Missam cum officio de hac Beata in Civitate Corronen., & illius Diœcesi.

§.1. Aliàs siquidem fel. rec. Leo Papa X. Prædecessor noster ex præclaris attestationibus a piæ mem. Bonif. VIII. & Eugenio IV. Romanis Pont. etiam Prædecessoribus nostris de Beata Margarita de Cortona, Moniali Tertii Ordinis S. Francisci de Pœnitentia prolatis motus, quod Festum ipsius Beatæ Margaritæ cum Officio nec Virginis, nec Martyris in Ecclesia Sanctæ Margaritæ Civitatis Cortonen. singulis annis die

die 22. mensis Februarii celebrari, eademque Beata Margarita a quibusvis Christifidelibus in Civitate prædicta, & illa Dioecesi privatim, & publice venerari, libere, & licite valeret, apostolica auctoritate indulsit, prout in suis exinde confectis literis plenius continetur.

Hoc indultū Congr. S. Rituum extendit ad omnes Fratres, & Moniales Ord. Sancti Francisci.

§. 2. Nuperrime vero Congregatio Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super sacris Ritibus deputatorum, considerata sanctitate prædictæ Beatæ Margaritæ, quæ a trecentis annis, & ultra continuo miraculorum splendore coruscat, necnon mirabili illius corporis integritate, quæ his etiam diebus supra naturæ vires odorem efflat suavissimum, ad instantiam non solum Cleri, & Populi Cortonen. sed etiam Fratrum Ordinis Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum dilectorum filiorum ad omnes ejusdem Ordinis Sancti Francisci viros, & mulieres indultum prædictum extendi posse, habito super hoc felic. mem. Gregorii Papæ XV. similiter Prædecessoris nostri beneplacito, ac omnibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus unanimiter consentientibus, decrevit.

Fratres supplicant pro hujus decreti confirmatione.

§. 3. Quare pro eorumdem Cleri, & Populi, ac Fratrum parte Nobis nuper fuit humiliter supplicatum, quatenus pro eorum desiderio, ut infra, annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Urban. VIII. confirmat.

§. 4. Nos igitur attendentes, quod sicut ipsa Beata Margarita coruscat in Cælis, ita quasi multiplici rutilantium honore gemmarum corona decora cœlo universo præfulgeat; Cleri, & Populi, ac Fratrum prædictorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; necnon literarum prædictarum, & inde sequutorum quorumcumque tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; De voto ejusdem Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Ritibus Ecclesiæ deputatorum, indultum, & desuper confectas literas hujusmodi ad omnes, & singulas personas, tam viros videlicet, quam mulieres, nunc, & pro tempore existentes ejusdem Ordinis S. Francisci, earumque Ecclesias, tam intra Italiam, quam extra ubicumque consistentes; ita quod ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus, possint hujusmodi Festum dictæ Beatæ Margaritæ in earum Ecclesiis hujusmodi quotannis dicta die 22. Februarii, cum Officio nec Virginis, nec Martyris celebrare, & eamdem Beatam Margaritam privatim, & publice venerari, libere, & licite possint, & valeant; Apostolica auctoritate prædicta extendimus, ac extensam, & extensas ex nunc esse, & fore, dictasque personas desuper a quoquam quovis prætextu, colore, vel ingenio molestari, perturbari, aut quoquomodo impediri nullatenus umquam posse; necnon quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernimus.

Contraria removet.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, regula nostra de gratiis ad instar non concedendis, aliisque quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ dictus Leo Prædecessor in dictis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, extensionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo tertio Idibus Decemb. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 13 Decem. 1623. An. I.

XV.

Deputatio Archiepiscopi Creten. in visitatorem totius Regni Cretæ.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ven. fratri Lucæ Archiepiscopo Creten.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Procemium.

IN specula militantis Ecclesiæ meritis licet imparibus inscrutabili divinæ sapientiæ providentia constituti, pastoralis solicitudinis oculos ad omnes Christifideles, & eas etiam Orbis Ecclesias, quæ propter Populorum distantiam opem, & operam nostras magis implorare dignoscuntur, paterne dirigimus, ac per visitationis remedia, aliisque, quibus possumus, rationibus Religionem in illis Catholicam conservare, & ubi collapsa sit, restituere indefessa mentis nostræ vigilantia procuramus, quodque per Nos ipsos præstare nequimus, idipsum per Prælatos fide, & integritate probatos, adimplere studemus.

Cretensi Archiepiscopo committitur visitatio apostolica totius Regni Cretensis.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Te, de cujus prudentia, & Catholicæ Religionis zelo plurimum in Domino confidimus, Nostrum, & Apostolicæ Sedis generalem, & specialem Visitatorem, Reformatorem, & Delegatum in tota Insula Creten. apostolica auctoritate tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus, ac tibi per easdem præsentes mandamus, ut ad Civitates, Oppida, Districtus, Terras, & loca quæcumque ejusdem Insulæ te conferas, ibique omnes, & singulas Cathedrales, Collegiatas, Parochiales, & alias quascumque cum cura, & sine cura Ecclesias, Cappellanias, aliaque Beneficia Ecclesiastica, etiam rura-

ruralia, & alia quocumque nomine nuncupata, aut qualificata, etiam de Jurepatronatus laicorum, cujuscumque status, gradus, Ordinis, conditionis, & dignitatis illi sint, necnon Hospitalia, Oratoria, Confraternitates, Societates, seu Scholas etiam laicorum, etiam disciplinantium, & alias quomodolibet nuncupatas, & alia pia loca etiam per laicos gubernari solita, etiam quomodolibet exempta, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subjecta, etiamsi nullius Diœcesis, vel Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, vel aliarum militiarum existant, etiam ea, quæ Districtus, & Territoria propria habent, nec non etiam ea omnia, quæ ipsi locorum Ordinarii, tamquam ejusdem Sedis Apostolicæ delegati de Jure, vel ex decretis Sacri Concilii Tridentini visitare possunt, eorumque Capitula, Archidiaconos, Præpositos, Archipresbyteros, & aliàs Dignitates, etiam majores post Pontificalem, vel principales in ipsis Collegiatis, ac personatus, & officia obtinentes, Canonicos, Parrochialium Ecclesiarum Rectores, Portionarios, Presbyteros, Beneficiatos, Clericos, & personatus cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentes, necnon Monasteria, & alia regularia loca cujusvis Ordinis, & Instituti, seu Congregationis existentia, etiam commendata, illorumque Ecclesias, Cappellas, membra, Conventus, atque personas etiam exemptas, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate, ut præfertur, subjectas, tam extra Monasteria, & loca regularia, quam intra Ordinum, Militiarum, & Hospitalium prædictorum Domos, & septa commoran., auctoritate nostra visitare, ac in eorum statum, formam, regulas, Instituta, regimen, statuta, consuetudines, vitam, mores, ritus, & disciplinam, tam conjunctim, quam divisim, ac tam in capite, quam in membris diligenter inquirere, corrigere, & reformare libere, & licite valeas, plenam, liberam, & amplam auctoritatem, & facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Obedientia ei præstanda.

§.2. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut tibi in præmissis omnibus, & singulis prompte pareant, obediant, & assistant, tuaque salubria monita, & mandata suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum regularium locorum, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Relatio Sedi Apost. facienda.

§.4. Volumus autem, ut, quæ in hujusmodi visitatione repereris, ea, necnon statum dictæ Insulæ quoad Dei cultum, Religionemque Catholicam hujusmodi, ac remedia pro illa conservanda, & propaganda, ad Nos quamprimum diligenter transmittas.

Dat. di e 14. Decem. 1623. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Decembris 1623. Pontificatus nostri Anno I. (a)

XVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Pauli Quinti super carnibus in Regno Siciliæ mactandis.

Paulus V. Const. LXVI. quæ legitur Tom. V. Par. III. fol. 250., aliaque ibidem posita sub num. LXXVIII. fol. 279. prohibuit, quominus Ecclesiastici ejusdem Regni animalia agrorum culturæ utilia mactarent.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Paulus V. cavit, quominus in Regno Siciliæ Boves, aliaque pecudum ad arandum aptorum genera mactentur.

Alias a fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet: Paulus Papa V. ad futuram rei memoriam. *Aliàs ex causis, reliqua vid. in Constit. LXXVIII. Tom. V. Par. III. fol. 279.*

Pauli Literas confirmari Pro-Rex petit;

§.1. Cum autem, sicut dilectus filius Philibertus a Sabaudia Prioratus Castellæ, & Legionis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Prior, & modernus prædicti Regni Pro-Rex Nobis nuper exponi fecit, ipse plurimum cupiat, præinsertas Literas hujusmodi pro firmiori illarum subsistentia, & validitate apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.2. Nos igitur dicti Philippi Pro-Regis votis hujusmodi annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque

Y 2

(a) Ejusdem Exempli Literæ die 12. Julii anni 1624. directæ fuerunt Octavio Archiepiscopo Jadrensi, ut Ecclesias, & Ecclesiasticos omnes in Dalmatia existentes auctoritate apostolica visitaret.

que inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari debere, irritum quoque, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 16. Decem. 1623. An. I. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 16. Dec. 1623. Pontificatus nostri Anno I.

XVII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Friderico Cardinali Borromæo Archiepiscopo Mediolanen. committitur PP. Jesuitis, Barnabitis, & Cappuccinis inhibeat, ne Alumnos Seminariorum Mediolanen. ad habitum regularem admittant.

Dilecto Filio nostro Friderico tituli S. Mariæ Angelorum Presbytero Cardinali Borromæo nuncupato Ecclesiæ Mediolanen. ex concessione & dispensatione apostolica Præsuli.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ faciendæ prohibitionis. CUM, sicut accepimus, diversorum Seminariorum Civitatis Mediolanen. Alumni literarum studiis sub dilectorum filiorum Clericorum Regularium Societatis Jesu cura, & disciplina operam navent, ac ut spiritualibus etiam documentis per amplius imbuantur, cum dilectis pariter filiis Clericis Regularibus Congregationis Sancti Pauli Decollati, ac Fratribus Minoribus Ordinis Sancti Francisci Cappuccinis nuncupatis conversari soleant, facile vero fieri possit, ut iidem Alumni, sive educatione, sive conversatione hujusmodi, seu aliàs inducti, habitum per Clericos Regulares, sive Religiosos hujusmodi gestari solitum suscipiant, unde Seminaria prædicta eum, ad quem instituta sunt, finem minime consequantur.

Commissio, de qua in Rubrica. §.2. Nos super præmissis, quantum cum Domino possumus opportune providere volentes, ac fel. rec. Pii Quinti, & Gregorii Decimitertii Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui prospero istius Ecclesiæ Mediolanen. regimini de simili remedio consultum esse voluerunt, vestigiis inhærentes, circumspectioni tuæ per præsentes injungimus, ut tam Societatis, quam Congregationis, & Ordinis prædictorum Superioribus quocumque nomine nuncupatis, ne Alumnos Seminariorum prædictorum, quamdiu in Seminariis prædictis permanserint, nec etiam quadriennio a die illorum è dictis Seminariis recessus computando durante, ad habitum, & professionem regulares in Societate, sive Congregatione, aut Ordine hujusmodi sub quovis quæsito colore, ingenio, vel prætextu admittant, sive quadriennio hujusmodi durante in aliquo ex Collegiis, sive Domibus, & Locis Regularibus Societatis, seu Congregationis, vel Ordinis hujusmodi, vel ab eis dependentibus, seu penes personas confidentes retineant, seu admittere, vel retinere præsumant sub censuris, & pœnis ecclesiasticis arbitrio tuo imponendis, auctoritate nostra inhibeas; Contradictoresque quoslibet, & rebelles, ac tibi in præmissis non parentes, censuras, & pœnas prædictas incurrisse declares. Decernentes irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Societatis, Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 16. Decem. 1623. An. I. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 16. Decembris 1623. Pontificatus nostri Anno I.

XVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Literarum Gregorii XV. super regimine Monialium Carmelitarum Discalceatarum Regni Franciæ.

Gregorii Literas vide. Tom. V. Par. IV. f. 324.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DEcet Romanum Pontificem æqui, bonique supremum assertorem ea, quæ per Prædecessores suos pro felici Christifidelium sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium, & præsertim sanctimonialium regimine, atque gubernio, nec non pace, & quiete matura consideratione adhibita facta, & decreta esse noscuntur, ut ab omnibus, quos ea concernunt, sublatis quibuslibet impedimentis, inviolabiliter observentur, apostolicæ confirmationis robore communire, rerum prout, personarum, ac temporum qualitatibus debite pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

Gregorii XV. recensentur Literæ. §.1. Aliàs siquidem a rec. mem. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet: Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Aliàs postquam fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor &c.

Et confirmantur. §.2. Quare inviolabili præinsertarum literarum hujusmodi observationi, quantum cum Domino possumus consulere volentes, sufficienter etiam auditis earumdem Monialium

nialium Procuratoribus, illarumque prætensis juribus mature perpensis; Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præinsertas literas, omniaque, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illa quomodolibet concernunt, & concernent in futurum inviolabiliter observari debere; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Quocirca Francisco, & Ludovico Cardinalibus prædictis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ubi, & quando opus fuerit, faciant auctoritate nostra ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet, & rebelles, & præmissis non parentes per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum. §.5. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in præinsertis literis hujusmodi voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20. Decem. 1623. An.I. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 20. Decembris 1623., Pontificatus nostri Anno I.

XIX.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, & Exemptiones pro Dapiferis, qui Pontifice, cæterisque S. R. E. Cardinalibus in Conclavi ininservierunt.

Eadem Privilegia vide. Constit. VII. Clem. X. Tom. VII. fol. 23. Const. XII. Innocentii XI. Tom. VIII. fol. 18. & Const. III. Clem. XII. Tom. XIII. fol. 22.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium. Romanus Pontifex, ad quem gratiarum omnium distributio spectat, & pertinet, singulorum merita, & probitatem æqua lance perpendens, personas illas potiori favore attollere, majorique prærogativa decorare consuevit, quas sibi, & Sedi Apostolicæ obsequiosas, & in laboribus, & vigiliis pro eadem Sede sufferendis indefessas, & pluribus cognoscit meritis juvari.

Causæ concessionis hujusmodi privilegiorum. §.1. Hinc est, quod Nos volentes dilectos filios, nostrum dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Nobis, & eisdem Cardinalibus in Conclavi, in quo Nos, divina favente clementia, ad summi apostolatus apicem assumpti fuimus, existentibus inservierunt, quique ea de causa labores, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujusque meritis honorare.

Dapiferi creantur Cives, Nobiles, Comites Lateranenses, Notarii Apostolici. §.2. Ac eosdem Conclavistas, & eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, certaque scientia nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, eosdem Dapiferos, & eorum singulos in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu Militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex prædictis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui singillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites; ac tam illos, quam alios omnes, & quoscumque Dapiferos indistincte, qui Nobiles non sunt, Nobiles; quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis Cives esse voluerint, singulos in ipsa Civitate, quam singillatim quisque eorum elegerit, & ad quam se ab eisdem Cardinalibus admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos etiam nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, itaut ipsum jus Civitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat; creamus, constituimus, & assignamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque familiarium continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & illius Tinello

nello comedentium, & bibentium, nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ prædictarum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus, continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus.

Cum omnibus Privilegiis hujusmodi Nobilibus, Notariis Apostolicis &c. competentibus.

§.3. Eisque, ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis tam gratiam, quam justitiam concernentibus, se Familiares, continuos Commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant; ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dat. assumptionis nostræ ad summi apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictarum Comites, & Milites, ac Nobiles, & Originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere Nobili, & Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali privilegio, seu aliàs etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, potiri, frui, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio, & extra sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant, realiter, & integre, in omnibus, & per omnia etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde acsi de vere nobili genere ex utroque parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, earumdem tenore præsentium indulgemus.

Eximuntur a solutione decimarum.

§.4. Ac singulos Dapiferos prædictos a solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, & ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus.

Eis condonantur fructus ecclesiastici male percepti.

§.5. Ipsisque Dapiferis singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis Horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus.

Et à quacumque inhabilitate ad sacros ordines suscipiendos dispensantur;

§.6. Ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina Officia, dummodo tamen non in contemptum Clavium celebraverint, aut alias divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & presbiteratus ordines alias rite promoveri, & in illis, ac in susceptis per eos alias rite ordinibus, etiam in altaris ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant dispensamus.

Necnon super illegitimitate, alioque natalium defectu.

§.7. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis Parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac natalibus restituimus.

Ad successionem bonorum habiles, redduntur;

§.8. Ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditatis legata, liberos restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Et ad quæcúque etiam beneficia ecclesiastica obtinenda.

§.9. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia, publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere, in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus Ordines, si nondum ad illos promoti sunt, promoveri, ac postmodum charactere, & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Eccle-

Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & Officia etiam curata, & electiva, in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, non tamen in Cathedralibus; ac Dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Quæcumque literæ Apostolicæ pro eis gratis expediendæ.

§.10. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in favorem literarum Apostolicarum, ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris familiaribus, continuis Commensalibus etiam gratis dentur, & concedantur, ac dari, & concedi debeant, præcipimus, & mandamus.

Habilitatio ad pensiones obtinendas, atque etiam resignandas.

§.11. Ac Dapiferis prædictis, & eorum singulis, ut quicumque loci ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, & proventibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, aut quorumvis Ordinum regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias, semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint, usque ad summam centum ducatorum similium in toto, vel in parte, ac etiam mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, & quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis, eisdem modo, & forma, quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati fuerint, etiam absque beneficia prædicta obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, & levandas, seu percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant, atque in possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis, per eos præsentium vigore faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus.

Etiamsi similem gratiam aliàs obtinuerint;

§.12. Et si similem gratiam a Prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus. Decernentes, ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditum, & proventuum hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

In habitu, & tonsura non incedant, ac sint conjugati

§.13. Ac eisdem Dapiferis, quod ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatarum, seu reservatorum, ac reservandarum, & reservandorum habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo aliàs ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum, pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint, cum unica tamen, & virgine, recipere, & retinere.

Eorum bona a quocumque onere, atque etiam spolio liberantur.

§.14. Postremo, quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos, etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum, etiam majorum, & principalium, etiam speciali nota, & expressione dignarum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, licita tamen, & licite acquisita, & acquirenda, etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant; sed ipsi Dapiferi, etiamsi Religioni, aut alicui Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint; de illis in favorem quarumcumque personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, iisque ab intestato decedentibus, eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

§.15. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis Spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollecto-

lectoribus, ac Militiarum prædictarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes prædictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant; Ac etiam decernentes, donationes etiam per viam testamenti, codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas, semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Dapiferi nõn tenentur hasce literas in Camera præsentare.

§.16. Nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad præsentes literas, in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum, teneri; nec illas, etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Quæ numquã revocatæ censeri possunt.

§.17. Easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, vel moderarentur, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & ex quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus. vel imposterum emanaverint, minime comprælendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri.

Clausulæ.

§.18. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum de præsentibus gratis registrandis &c.

§.19. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computario Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas Apostolicas super præmissis omnibus, & singulis, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque prorogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique, in omnibus Officiis, & Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, Plumbique, & Registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facienda, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, & expediant, & expediri faciant,

Derogatio contrariorum

§.20. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum sit deventum, cui per præsentes alias non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in pensionibus, fel. rec. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra illegitimos, ac Pictaviensis Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in universalibus, provincialibusque Conciliis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani; ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, & etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiã vim statuti perpetui continentibus, etiã Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, & alias, in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, inter alia disponentibus, quod beneficia Urbis nonnisi personis, certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum militarium, & expresse professis conferri, & commendari soleant: quibus omnibus, etiamsi aliàs pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque: Aut si quibusvis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis danda fides.

§.20. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis, ac sigillo, & manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nomina autem singulorum Dapiferorum, qui Nobis, & eisdem Cardinalibus, in Conclavi existentibus inservierunt, sunt hæc, &c.

Clausulæ.

§.21. Nulli ergo omnino hominum liceat

ceat hanc paginam nostræ absolutionis, receptionis, creationis, constitutionis, assignationis, aggregationis, liberationis, exemptionis, remissionis, condonationis, legitimationis, abstersionis, dispensationum, decretorum, concessionum, præceptorum, mandatorum, indultorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. die 10. Dec. 1623. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimotertio, decimo Kalendas Januarii, Pontificatus nostri Anno I.

XX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Erectio Commendæ Bononien. Hospitalis S.Joannis Hierosolymitani in Bajulivatum Prioratum nuncupandum.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium dignitate hujusce Militiæ petitum.

Militantis Ecclesiæ regimini inscrutabili divinæ sapientiæ providentia, nullo licet meritorum suffragio præsidentes, & attenta mentis acie considerantes, Hospitale S.Joannis Hierosolymitani in primordiis nascentis Ecclesiæ in Civitate Sancta Hyerusalem institutum, & deinde ob rerum vicissitudinem varia in loca, postremo autem in Insulam Melitæ B. Pauli Apostoli multis celebratam miraculis translatum, firmissimum, tutissimumque Reipublicæ Christianæ adversus immanissimi Turcarum Tyranni invasiones propugnaculum existere, ejusdemque Hospitalis fratres milites tamquam veros Christi Athletas nullis laboribus, nullisve corporum periculis parcendo, pro fidei Catholicæ adversus Christiani nominis hostes defensione, & propagatione jugiter laborare, dignum, quin potius debitum reputamus, ut Sedes Apostolica novas quandoque Dignitates pro ipsis Fratribus militibus ad majorem ipsius Hospitalis decorem erigat, & instituat, quo fratres milites prædicti majoribus semper Sedis prædictæ beneficiis devincti in tam laudabili eorum vocatione, & Instituto constantius perseverent.

Commenda Bononiensis.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, Præceptoria seu Commenda de Bononia Prioratus Venetiarum Hospitalis S.Joannis Hierosolymitani per obitum quondam Alphonsi de Este illius, dum viveret, ultimi possessoris extra Romanam Curiam defuncti, vel aliàs certo alio modo vacaverit, & vacet ad præsens, Nos Præceptoriam, seu Commendam hujusmodi in Civitate nostra Bononien., quæ studiorum mater, & quasi altera Roma dicitur existentem, ac sufficientibus ad sustinendam Bajulivi Dignitatem, omniaque Bajulivatui incumbentia onera commode supportanda, redditibus dotata, dignioris nominis titulo decorare volentes, ac sperantes fore, ut ejusdem Hospitalis, & linguæ Italiæ Fratres spe consequendæ Dignitatis hujusmodi allecti, majora eidem Hospitali obsequia præstare conentur motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Præceptoriam, seu Commendam prædictam a dicto Prioratu Venetiarum, ac quacumque illius Prioris Jurisdictione, & superioritate tenore præsentium perpetuo separamus, dismembramus, eximimus, & liberamus, separatamque, dismembratam, ac exemptam, & liberam esse, & fore decernimus.

A Prioratu Venetiarū dividitur, eximiturque:

Et in Prioratum erigitur.

§.2. Necnon eamdem Præceptoriam, seu Commendam in Bajulivatum perpetuum Prioratum nuncupandum ejusdem hospitalis, ac Nationis, & linguæ Italiæ, cujus dispositio excepta hac prima vice, ad linguam, & Nationem Italicam hujusmodi perpetuo ad instar aliorum dicti Hospitalis Bajulivatuum pro uno ejusdem Hospitalis fratre Milite Magnæ Crucis futuro, illius Bajulivo Priore nuncupando Nationis, & linguæ hujusmodi, qui ad eumdem Bajulivatum, illius vacatione, hac prima vice, ut præfertur, excepta, eveniente, servata forma statutorum Hospitalis, & in reliquis linguæ hujusmodi apostolica auctoritate confirmatorum assumi debeat, omniaque ipsius Hospitalis fratribus militibus, ac Bajulivis incumbentia onera subire teneatur, atque omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, antelationibus, favoribus, honoribus, & insigniis, necnon voto activo, & passivo, sessione, stallo, & præeminentiis in quibuscumque ipsius Hospitalis Tribunalibus, necnon capitularibus, ac generalibus, particularibusque, & Provincialibus, Conventibus, Capitulis, consiliis tam ordinariis, quam Completis, Assambleis, Scardiis, aliisque quibuscumque actibus tam publicis, quam privatis, ac demum omnibus, & singulis aliis gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alii Hospitalis, & linguæ hujusmodi fratres milites Bajulivi Priores nuncupati de Jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum etiam quoad antianitatem, & consequutionem aliorum Bajulivatuum, Prioratuum, Præceptoriarum, Commendarum, ac aliorum quorumcumque Hospitalis hujusmodi Beneficiorum, officiorum, ac Dignitatum, non solum ad eorum instar, sed etiam pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia, absque ulla prorsus differentia; perinde ac si Bajulivatus per præsentes erectus, & institutus hujusmodi a primæva ejusdem Hospitalis institutione erectus, & institutus fuisset, uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeat, tenore præsentium perpetuo, sine tamen alicujus præjudicio, erigimus, & instituimus.

Cum omnibus privilegiis, & prærogativis.

§.3. Illique sic erecto, & instituto pro ejus

Ecclesia, bona queCommendę eidem assignantur.

ejus Ecclesia, Ecclesiam dictæ Præceptoriæ, seu Commendæ, necnon omnia, & singula proprietates, res, & bona quæcumque dictæ Præceptoriæ, seu Commendæ de Bononia in quibusvis rebus consistentia, & undecumque provenientia, cujuscumque qualitatis, & speciei existentia cum omnibus Juribus, & pertinentiis suis universis apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium etiam perpetuo concedimus, applicamus, & appropriamus; ita quod liceat Bajulivatum per præsentes erectum pro tempore obtinenti per se, vel alium, seu alios ejus, ac dicti Bajulivatus nomine illorum omnium, veram, realem, corporalem, & actualem possessionem juxta statuta, seu stabilimenta prædicta propria auctoritate appræhendere, & appræhensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, Jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia percipere, exigere, & levare, ac in suos, necnon Bajulivatus hujusmodi, adimpletis, & supportatis prius exinde solitis, & consuetis oneribus juxta formam statutorum, seu stabilimentorum prędictorum, usus, & utilitatem convertere, magni Magistri Hospitalis hujusmodi, ac Prioris Venetiarum, seu alterius Prioratus, a quo Præceptoria, seu commenda hujusmodi forsan dependet, ac Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita.

Clausulæ pro harum literarum firmitate

§.4. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque sub prætextu, quod magnus Magister, seu Prior Venetiarum hujusmodi, sive quicumque alii in præmissis forsan interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes vocati non fuerint, seu ex quibusvis aliis prætextis, & causis quantumvis justissimis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, ex quovis capite, vel causa notari, impugnari, seu in Jus, vel controversiam vocari, aut contra eas quomodolibet opponi posse, sed semper, & perpetuo, ac omni tempore validas, & efficaces existere, nec sub ullis omnino similium, vel dissimilium erectionum, vel aliarum gratiarum reformationibus, limitationibus, suspensionibus, & aliis contrariis dispositionibus compræhendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub anteriori Data per eos, quorum intererit, quandocumque eligenda concessas, validasque, & efficaces fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac perpetuo suffragari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Earumdem exequutores designantur.

§.5. Quocirca dilecto filio nostro Roberto tituli S. Alexii Præsbytero Cardinali Ubaldino nuncupato moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Sedis Apostolicæ in dicta Civitate Bononien. Legato, ac Vicelegatis, necnon causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte existentis Bajulivi, Prioris nuncupandi, Bajulivatus per præsentes erecti hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicare, eique in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Non permittentes ipsos, vel quempiam ex eis per Magnum Magistrum, seu Consilium, Hospitale, seu Priorem Venetiarum hujusmodi, vel quoscumque alios desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari, aut impediri. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravandi, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria quæque tollitur.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac nostra de Jure quæsito non tollen. necnon quibusvis aliis apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Hospitalis hujusmodi juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac stabilimentis, Ordinationibus Capitularibus, antianitatibus, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis illis, ac Magistro, & Conventui, necnon Priori Venetiarum, ac fratribus etiam Antianis, & aliàs quomodolibet nuncupatis Hospitalis hujusmodi tam per fe: re: Joannem XXII., Martinum V., Eugenium IV., Sixtum IV., Pium II., Paulum similiter II., Leonem X., Clementem VII., Paulum III., Pium etiam IV., Pium similiter V., Gregorium XIII., Sixtum pariter V., & Gregorium XIV.; necnon quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros, quam Nos, & Sedem eamdem sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam per viam legis, aut contractus, vel statuti perpetui in genere, vel in specie, vel aliàs quomodolibet, & motu simili, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, etiam de fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, necnon ex certis causis tunc expressis, ac etiam consistorialiter propositis, & diligenter

genter examinatis, seu etiam ad quorumvis aliorum Principum instantiam, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod non censeatur illis derogatum, nisi derogatio hujusmodi de eorumdem Cardinalium consilio, & consistorialiter fiat, atque tunc Magistri, & Conventus prædictorum ad id expressus accedat assensus, necnon literæ derogationis hujusmodi certis modo, & forma tunc expressis intimatæ, & notificatæ fuerint. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, vel forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Dat. die 29. Dec. 1623. An.I. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 29. Decembris 1623. Pontificatus nostri Anno I.

XXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Gregorii XV. de Privilegiis Militiæ B. M. Theutonicorum concessis per Sedem Apostolicam.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Decet Romanum Pontificem in supremo militantis Ecclesiæ solio, & apostolicæ potestatis plenitudine immensa Redemptoris nostri benignitate constitutum, privilegia, gratias, & Indulta per Prædecessores suos militiis, & Hospitalibus quibuslibet ad ejusdem Redemptoris nostri gloriam, ejusque Ecclesiæ suæ Sanctæ exaltationem, & Catholicæ Fidei defensionem, necnon pietatis, & charitatis opera exercenda pie institutis, illorumque superioribus, militibus, fratribus, & aliis personis concessa, ut firma, & illibata perpetuo remaneant, apostolicæ confirmationis robore communire, & aliàs in his providentiæ suæ partes favorabiliter interponere, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

Gregor. XV. declaravit Militibus B. M. Theutonicorum ea solum competere Privilegia, quæ a Prædecessoribus Pontificibus Militiæ S. Jo: Hierosolymitani concessa sunt.

§.1. Aliàs siquidem fe: re: Gregorius Papa XV. Prædecessor noster omnia, & singula privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & gratias tam per se, Sedemque Apostolicam, quam re:me: Leonem X., Clementem VII., Paulum III., Pium IV., Pium V., Gregorium XIV., Clementem VIII., & Paulum V. Roman. Pontifices similiter Prædecessores nostros dilectis filiis Magno Magistro, & Conventui Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, illiusque Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus, Militibus, Subditis, Vassallis, Colonis, & Presbyteris curam animarum exercentibus concessa, & respective confirmata, Hospitali Domus Beatæ Mariæ Theutonicorum, ejusque Magistro, Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus, Militibus, Subditis, Vassallis, Colonis, & Presbyteris curam animarum exercentibus concessit, decernens Hospitale Beatæ Mariæ Theutonicorum, illiusque Magistrum, Priores, Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres Milites, Subditos, Vassallos, Colonos, & Presbyteros nullis aliis privilegiis, gratiis, & Indultis, quatenus hujusmodi concessione non compræhenderentur, quovis prætextu, & ex quacumque causa uti, frui, & gaudere posse, nec debere, quinimo illa omnia cessare, ac irrita, & nulla, nulliusque roboris, & momenti esse, & fore, prout in dictis Gregorii Prædecessoris in forma Brevis desuper sub die 23. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, plenius continetur.

Gregorii literas confirmat Urbanus

§.2. Quare inviolabili dictarum Gregorii Prædecessoris literarum, omniumque, & singulorum in eis contentorum observationi, quantum cum Domino possumus, consulere, necnon Magistrum, Priorem Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres, milites, subditos, Vassallos, Colonos, & Presbyteros dicti Hospitalis Beatæ Mariæ Theutonicorum ob egregiam eorum in Nos, & Apostolicam Sedem fidem, & devotionem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine qnavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatę existunt ad effectum præsentiũ dumtaxat consequendum harũ serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, ex ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, prædictas Gregorii Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clausulas apponit.

§.3. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, vel invalidari minime posse, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus compræhendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam cau-

causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat. §.4. Quocirca Ven. fratribus Maguntin., & Pragen. Archiepiscopis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes motu simili committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Magistri, & Militum, ac fratrum dicti Hospitalis Beatæ Mariæ Theutonicorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes eos per Ordinarios prædictos, ac quoscumque alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit. §.5. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Alias Pontificias concessiones præservat. §.6. Eorumdem autem prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, volumus, quod Pii V. 22. Septembris Anno sexto, & Gregorii XIII. sub Annulo Piscatoris 25. Novembris Anno nono, necnon Gregorii XV. Prædecessorum nostrorum sub Datum nonis Februarii Anno secundo Pontificatuum suorum expeditis literis in suo robore, & efficacia permanentibus præsentes literæ non compræhendant, neque Ecclesias, neque personas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus Decreta Concilii Tridentini, ac in prædictis Gregorii XV. constitutione contenta omnino servari debeant.

Transumptis danda fides. §.7. Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in Judicio, & etiam extra illud ubique locorum plena, & indubitata, eademque prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 9. Januar. 1624. An. I. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die nona Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XXII.

Definitiones, & declarationes super reassumptione Calepodiorum, depositione Solearum, & delatione Capucii rotundi, largiorisque Mozzettæ, ac protensi Mantelli, a Fratribus Minoribus Ordinis S. Francisci Strictioris Observantiæ deferendi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. In supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, circa statum Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium prospere dirigendum, mentis nostræ aciem assidue intendimus, eaque statuimus, & ordinamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, atque directioni consulitur, prout conspicimus, in Domino salubriter expedire.

Prævio examine Congregat. super Regularium negociis. §.1. Cum itaque causa inter dilectos filios Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinos nuncupatos ex una, ac Fratres ejusdem Ordinis Strictioris Observantiæ ex altera partibus, de, & super reassumptione Calepodiorum, & distinctione Habitus ad præscriptum Bullarum per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros emanatarum, diu agitata, ac de mandato nostro in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum iterum proposita, per eosdem Cardinales auditis partibus, visisque scripturis mature, & diligentissime perpensa, & examinata fuerit.

Pont. decernit Fr. Strictioris Observ. Sancti Francisci in Italia Calepodia esse reassumenda. §.2. Nos eorumdem Religiosorum paci, & quieti, felicique, ac prosperæ directioni, quantum in nobis est, providere volentes, de eorumdem Cardinalium consilio, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Fratribus Strictioris Observantiæ, quatenus Calepodia reassumere, soleasque ubique per totam Italiam deponere, nec eas imposterum recipere debeant, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, nec non, quoad Superiores etiam suspensionis ab Officiis ipso facto incurrendis pœnis tenore præsentium injungimus: ac insuper locorum Ordinariis, ut in casu transgressionis Regulares Strictioris observantiæ prædictos ad id cogant, & compellant.

Recollectosq; Galliæ rotundum capuciũ, & latioremmozzettã deferre. §.3. Quo vero, ad ejusdem Ordinis Fratres Recollectos nuncupatos Galliæ, qui non deferunt soleas, sed calepodia, cum constet, eos capucium aliquantisper acuminatum deferre, Venerabili fratri Bernardino Archiepiscopo Damiaten. moderno, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuntio per præsentes similiter mandamus, ut opportune curet, quod omnino rotundum capucium, mozzettamque largiorem assumant.

Præ-

Supradictos Fratres vilioribus pannis, & despecti coloris uti posse indulget.

§.4. Præterea ad pleniorem, certioremque provisionem, inhærendo præsertim literis fel. rec. Clementis VIII., & Gregorii XIII. Rom. Pont. etiam prædecessorum nostrorum, per easdem præsentes pariter mandamus, prædictos Fratres Strictioris Observantiæ non molestari, quin vilioribus, & repetiatis pannis, & despecto colore utantur: sed volumus sub eisdem pœnis, quod eorum forma habitus quoad Capucium rotundum, Mozzettam latam, & Mantellum perpetuo protensum, sit, & esse debeat Observantiæ Fratribus omnino conformis, illumque intra duos menses aptare, ac gestare debeant.

Et ita, & non aliter jubet posse judicari.

§.5. Atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat:

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, & etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Fratribus Strictioris Observantiæ, illorumque Superioribus, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque credi mãdat.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 10. Januar. 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 10 Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Sequitur declaratio supradictæ Constitutionis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur tenor Constitut. præced.

§.1. Nuper, cum causa inter dilectos Filios Fratres nostros Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinos nuncupatos ex una, ac Fratres ejusdem Ordinis Strictioris Observantiæ ex altera partibus, de, & super reassumptione Calepodiorum, & distinctione habitus, ad præscriptum Bullarum per diversos Romanos Pontifices prædecessores nostros emanatarum agitata, ac de mandato nostro in Congregatione Venerabilum Fratrum nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum proposita, & examinata fuisset, eisdem Fratribus Strictioris Observantiæ, quatenus Calepodia reassumere, soleasque ubique per totam Italiam deponere, nec eas imposterum reassumere deberent, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, necnon quoad Superiores, etiam suspensionis ab Officiis ipso facto incurrendis pœnis injunximus, & alias prout in nostris desuper, in simili forma Brevis sub die 10. Januarii proxime præteriti expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Sequitur ipsius declaratio

§.2. Nunc autem cum experientia docuerit, nonnullos ex dictis Fratribus Strictioris Observantiæ Calepodiis uti ægre posse; Nos Fratres Strictioris Observantiæ hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Superioribus eorumdem Fratrum Strictioris Observantiæ Fratribus senio confectis, aut qui ita infirmi fuerint, ut Calepodia deferre non valeant, ut in domibus regularibus hujusmodi, necnon itinerantibus dumtaxat, qui iter saltem unius diei cum Calepodiis habere non possunt, non autem quæstuantibus, soleas cum calcaneo usque ad talos circiter, superiori autem pedis parte unica tantum fascia usqua ad digitos in circa coopertas deferre absque pœnarum, & censurarum incursu, libere, & licite possint, & valeant, super quibus eorundem Superiorum conscientiam oneramus, concedendi, & indulgendi licentiam Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impertimur. Decernentes, eosdem Fratres Strictioris Observantiæ præmissorum occasione nullo modo molestari, perturbari, aut inquietari posse, seu debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus literis nostris prædictis, ac omnibus illis, quæ in eis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique

que adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 31. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 31. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Collectori Generali Spoliorum Cameræ Apostolicæ in Regnis Portugalliæ committitur, Archiepiscopo Elboren., & Militibus Militiarum S. Jacobi, & Sancti Benedicti de Avis terminum viginti dierum præfigat ad arbitros constituendos, qui controversias omnes inter eos vertentes definiant.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

ONerosa pastoralis officii cura, nullo licet meritorum suffragio, humilitati nostræ inenarrabili Regis Regum, & Domini Dominantium judicio commissa postulat, ut non solum omnibus præsertim ecclesiasticis, regularibusque personis justitiam æqua lance ministrare curemus, sed quandoque lites, & controversias, & dissidia inter eas vigentes quiete præcidere studeamus.

Ad dirimendas lites inter Partes, de quibus mentio fit in Rubrica,

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, charissimus in Christo filius noster Philippus Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Catholicus provide considerans ex litibus, seu controversiis, quæ inter Archiepiscopum Elboren. pro tempore existentem ex una, ac Præceptores, seu Commendatarios, Fratres, Milites, Officiales, & Ministros Militiarum Sancti Jacobi, & Sancti Benedicti de Avis Regni Portugalliæ, quarum idem Philippus Rex perpetuus Administrator apostolica auctoritate deputatus existit, ex altera partibus de, & super jurisdictione, sive facultate visitandi, & reformandi Ecclesias, seu personas dictarum Militiarum, & quasi omnimodo illarum tam spirituali, quam temporali gubernio, ratione privilegiorum, & exemptionum eisdem Militiis concessorum, nonnullorumque decretorum, ac declarationum Concilii Tridentini, nec non sententiarum diversis temporibus ad favorem earumdem Militiarum emanatarum, possessionumque immemorabilium coram uno, seu diversis Judieibus indecisæ pendent, plurima detrimenta non sine notabili Ecclesiarum, & personarum prædictarum cum spirituali tum temporali dispendio, & Christifidelium scandalo provenire; ipsum vero Archiepiscopum, nec non Præceptores, seu Commendatarios, Fratres, Milites, aliasque personas hujusmodi ad litium dubios eventus in iis prosequen. labores, & expensas subiri solitas evitandum, super litibus, & controversiis inter eos vigentibus hujusmodi, & quæ oriri possunt, tempore procedente, ad concordiam, & amicabilem compositionem, ipso Philippo Rege mediante, facile deventuros esse, si nostra, & Sedis Apostolicæ facultas desuper suffragetur;

PontifexCollectori spoliorum Cameræ Apostolicæ in Regnis Portugalliæ committit, terminum iis 20. dierum præfigat ad arbitros nominandos.

§.2. Nos, qui in id semper intendimus, ut sublatis litium, & controversiarum occasionibus, ecclesiasticæ, & præsertim divino servitio mancipatæ personæ quietam, & tranquillam vitam traducentes in tuenda pace, atque unione christiana cæteris exemplum præbeant, prædictarum causarum, & litium status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium, ac alia de necessitate exprimenda, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, omnesque, & quascumque lites, & controversias inter Archiepiscopum, & Priores Milites, Commendatarios, Conventus, Mensas Magistrales, aliasque quascumque personas dictarum Militiarum coram quibuscumque Judicibus ordinariis, & delegatis tam in Romana Curia, quam extra eam motas, & quantumvis instructas, ac etiam pro tempore movendas ad Nos, & Sedem Apostolicam, quatenus opus sit, harum serie in statu, & terminis, in quibus reperiuntur, avocantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Ven. Fratri Antonio Episcopo Vigilien. moderno, & pro tempore existenti jurium, & spoliorum Cameræ nostræ Apostolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori generali per præsentes committimus, & mandamus, ut partibus prædictis terminum viginti dierum ad consentiendum in tres Commissarios, qui in dignitate ecclesiastica constituti sint per eumdem Philippum Regem nominandos auctoritate nostra præfiges.

Qui Causas omnes definiant.

§.3. Quo quidem termino elapso, & consensu per dictas partes non præstito, tres hujusmodi Commissarios partibus eisdem non suspectos ex eadem auctoritate deputet, qui prædictas, & quascumque alias cujuscumque qualitatis existentes causas etiam decimarum, jurispatronatus, præsentandi, & providendi de quibusvis Beneficiis Ecclesiis, & Cappellis, nec non jurisdictionis tam spiritualis, quam temporalis, bonorumque, redditaum, & Territoriorum tam ad mensam Archiepiscopalem Elboren., quam Militias, & personas hujusmodi spectantium extrajudicialiter, & omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis concordare, & componere possint, & valeant.

Concessis ad id necessariis facultatibus.

§.4. Quibus quidem Commissariis prædicta, & quæcumque alia in præmissis necessaria, & opportuna, etiamsi talia forent, quæ magis specialem, & specificam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi plenam, & absolutam auctoritatem, & facultatem, dicta auctoritate, tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Quidquid autem decreverint, præcipit observari.

§.5. Quidquid autem per eosdem Judices in causis hujusmodi tam motis, quam movendis, ut præfertur, concordatum, terminatum, stabilitum, & compositum fuerit, firmum, validum, & efficax esse, & fore decernimus, & ad ejus inviolabilem obser-

observantiam partes ipsas cogi, & compelli, neque ullo umquam tempore sub quovis prætextu, & causa ab illo resilire posse præcipimus, partibusque ipsis desuper ex nunc, prout ex tunc, postquam lites, & controversiæ hujusmodi concordatæ fuerint, ut præfertur, perpetuum silentium imponimus.

Clausulas ad præsentium literarum firmitatem opportunas apponit.

§.6. Nec non præsentes literas ex quacumque causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, annullari, vel invalidari, aut aliàs quomodolibet infringi, seu retractari, aut in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, aut facti remedium impetrari nullatenus posse; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat obstantibus.

§.7. Non obstantibus quibuscumque aliis super præmissis commissionibus, & litis pendentiis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ecclesiæ, & Militiarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque fidem addit.

§.8. Volumus autem, & apostolica auctoritate decernimus, quod earumdem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15. Januar. 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 15. Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XXIV.

Mandatum Nuncio Apostolico apud Helvetios de compellendo Ecclesiasticos ad observantiam Constitutionis Pauli PP.II. quæ incipit: *Ambitiosæ* de Bonis Ecclesiarum non alienandis, sive locandis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ven. Fratri Alexandro Episcopo Campanien. nostro, & Sedis Apostolicæ apud Helvetios Nuntio.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ faciendi mandati.

AD aures nostras, non sine gravi animi nostri molestia pervenit, quod nonnulli forsan Episcopi, & Ecclesiarum Præsules, sive Prælati, nec non personæ ecclesiasticæ suæ salutis immemores intra fines tuæ legationis existentes suarum Ecclesiarum, & aliorum per eos obtentorum Beneficiorum Ecclesiasticorum bona absque ulla Sedis Apostolicæ licentia alienant, oppignorant, & distrahunt, seu aliàs de illis contra formam, & tenorem Constitutionis fel. rec. Pauli Papæ Secundi Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Ambitiosæ*, disponunt in maximum Ecclesiarum, & Beneficiorum hujusmodi detrimentum, evidentemque animarum suarum perditionem.

Mandatum, de quo in Rubrica.

§.2. Quare Nos pro ea, quam animabus Nobis ex alto creditis tenemur impendere solicitudine, præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare volentes, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut Constitutionem prædictam in locis tuæ legationis tibi benevisis publices, & publicari, eamque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari facias.

Facultas compellendi contradictores,

§.3. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Et pœnitentes absolvendi

§.4. Præterea tibi, ut Episcopos, Prælatos, & alias personas ecclesiasticas hujusmodi, quæ Ecclesiarum, & Beneficiorum suorum bona alienaverint, oppignoraverint, distraxerint, sive aliàs de illis contra dictam Constitutionem disposuerint, ut præfertur, si abs te veniam humiliter petierint, & facta prius eorumdem bonorum totali recuperatione, seu aliàs Ecclesiis, & Beneficiis ipsis plenarie, & omnino reintegratis, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, etiam in dicta Constitutione contentis, & aliàs contra similia perpetrantes promulgatis, pœnitentia salutari, & aliis injunctis injungendis auctoritate nostra absolvas, & totaliter liberes.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodali-

dalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Januar. 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 15. Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XXV.

Declarat Ordinarium Collegiatæ S. Joannis de Abbatissis Vicen. Dioec. non esse Archipresbyterum præfatæ Ecclesiæ, sed Episcopum Vicentinum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constit.

§. 1. ALiàs fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster, postquam Ord. S. Augustini Canonicorum Regularium in Principatu Cataloniæ, ac Comitatibus Rossilionis, & Ceritaniæ cum omnibus suis membris, & pertinentiis, omnemque ejus statum, essentiam, & dependentiam regulares perpetuo suppresserat, & extinxerat, eumdemque, & illius Monasteria, Prioratus, & beneficia ad sæcularitatem reduxerat, & sic reducta suæ, & Apostolicæ dispositioni Motu proprio reservaverat, Monasterium Sancti Joannis de Abbatissis nuncupat. Vicent. Dioecesis unum ex eisdem suppressi Ordinis Monasteriis, ac sub prædictis reductione, & reservatione comprehensum in sæcularem, & Collegiatam Ecclesiam, ac in ea unum Archipresbyteratum, qui inibi principalis Dignitas existeret, necnon tot Canonicatus, & Præbendas, quot in illa ante suppressionem, & reductionem prædictas erant loca, & canonicales portiones pro tot Canonicis, qui una cum Archipresbytero hujusmodi Capitulum ejusdem Ecclesiæ constituerent, ac aliàs sub certis modo, & forma tunc expressis erexit, & instituit, ac inter alias Ecclesiam prædictam, illiusque Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, ac alia Beneficia, necnon Capitulum, & Ministros suo Ordinario subjectos esse voluit, & aliàs, prout in ipsius Clementis Prædecessoris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut Venerabilis Frater modernus Episcopus Vicent. Nobis nuper exponi fecit, post juratam, & observatam septem, vel octo annis tunc existenti Episcopo Vicent. obedientiam, & superioritatem dilectus filius Joannes Coli ex Beneficiato dictæ Ecclesiæ Archipresbyter factus superioritatem dicti Episcopi detrectans a dicta obedientia desciverit una cum medietate Canonicorum, & Beneficiatorum ipsius Ecclesiæ, & diversa alia in præjudicium, & damnum jurisdictionis prædicti Episcopi Vicent. fecerit, & attentaverit, & propterea dictus modernus Episcopus Nobis humiliter supplicari fecerit, ut super præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declaratio, de qua in rubrica.

§. 3. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviare volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum consilio harum serie apostolica auctoritate decernimus, & declaramus, Ordinarii appellatione, cujus in iisdem literis fit mentio, nullatenus esse intelligendum Archipresbyterum prædictæ Ecclesiæ S. Joannis, sed Episcopum Vicent. dumtaxat, ideoque Ecclesiam ipsam, illiusque Dignitates, Canonicatus, & Beneficia pro tempore obtinentes, atque alios quoscumque Ministros non eidem Archipresbytero, sed Vicent. Episcopi tantum visitationi, correctioni, atque omnimodæ jurisdictioni subjectos esse.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Præsentes vero literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes seu habere prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari posse; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorū deputatio.

§. 5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Tarraconensi, & Episcopo Gerundensi, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ipsius moderni, & pro tempore existentis Episcopi Vicent. fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Obstantium derogatio.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus illis, quæ in ipsius Clementis Prædecessoris literis hujusmodi concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Vo-

Exemplis hujus Constitut. credi jubet.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus eisdem adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 18. Januar. 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Januarii 1624. Pontificatus nostri anno I.

XXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo declaratur, Clericos, qui incedunt in habitu, & tonsura, quamvis servitio peculiaris Ecclesiæ non sint ab Episcopo addicti, gaudere privilegio Fori juxta Concil. Trident. Cap.6. sess.23.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congregationis Concilii.

§.1. Cum, sicut dilectus filius Aloysius de las Infantas, & Saavedra Archidiaconus, & Canonicus Ecclesiæ Malacitan., ac Cleri Regnorum Castellæ, & Legionis Regnorum in Romana Curia gestor Nobis nuper exponi fecit, nuper a Ven. fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Concilii Tridentini interpretibus emanaverit Decretum tenoris subsequentis videlicet: Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Doctor D. Aloysius de las Infantas, & Saavedra Archidiaconus, & Canonicus Malacitan., ac agens generalis Ecclesiarum Hispaniarum supplicat huic Sacræ Congregationi, dignetur declarare: An Clericus in minoribus constitutus actu serviens Ecclesiæ cum habitu, & Tonsura in ministerio Sacristæ, vel simplici Cappellaniæ servitio, seu pro juvene Chori ex nominatione Decani, & Capituli, gaudere debeat privilegio Fori juxta disposita a Concilio Tridentino in cap.6. sess.23. pro quocumque etiam atrociori delicto, cujus punitio ad Judicem Ecclesiasticum pertinet, non obstante, quod hujusmodi nominatio, & deputatio servitii Ecclesiæ facta non sit ab Episcopo, sed a Capitulo: Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, inhærens declarationibus aliàs editis, respondit Clericum, qui habitum, & Tonsuram defert Clericalem, & alicui Ecclesiæ inservit, licet non præcesserit mandatum Episcopi, debere tamen gaudere Fori Ecclesiastici privilegio. Antonius Cardinalis Caetanus.

Petitur confirmatio.

§.2. Cupiatque autem dictus Aloysius pro majori Decreti hujusmodi subsistentia, & validitate, illud apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, Nobisque idcirco totius Cleri prædicti nomine humiliter supplicari fecerit, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos prædictum Aloysium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum hujusmodi apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Opportunasq; apponit clausulas.

§.4. Decernentes, Decretum hujusmodi, ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contraria tollit.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20 Januar. 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XXVII.

Professi in Congregatione Clericor. Regularium Ministrantium infirmis, in Domibus Novitiatuum, vel aliis distinctis Domibus, donec ad Sacros Ordines promoveantur, ex illarum redditibus vivere possunt.

Tempore emittendæ professionis ab utriusque sexus Regularibus statuit Concil. Tridentin. Sess. 25. cap. 15. Et de hac Relig. habes indicata ad Const XXXV. Sixti V. Ex omnibus. *Tom.IV. Par.VI. fol.*191.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, quam Dei filius Jesus Christi auctor pietatis instituit, regimini præsidentes, pia, & salubria vota fidelium, præsertim sub regularis observantiæ disciplina in humilitatis spiritu Altissimo famulantium, ex quibus in eorum locis regularis disciplina, & observantia peramplius conservatur, & augetur, pii patris affectione prosequimur,

& ut optatum sortiantur effectum, cum a nobis petitur, plenius favoribus confovemus.

Superiores Congr. Epp., & Regulariũ exponunt non expedire, ut Novitii post emissam professionem statim inter antiquos Professos admittantur.

§.1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Sanctii Cicatelli moderni Præfecti Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis petitio continebat, quod, cum in dicta Congregatione longa, & diuturna multorum annorum experientia compertum sit, pro conservanda, & augenda in ea regulari disciplina, & observantia, non expedire, ut Novitii ipsius Congregationis ad Sacerdotium destinati statim post emissam ab eis solemnem professionem ad domos professas ejusdem Congregationis mitti, & inibi inter professos antiquos connumerari debeant; Et habito ad Sacram Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super negotiis, & consultationibus Regularium deputatorum per Superiores primodictæ Congregationis recursu pro consequendo super præmissis salubri aliquo remedio.

S.Congregat. decernit eos, usque dum Sacerdotes ordinentur in aliis separatis Domibus arbitrio Generalis permanere debere.

§.2. Secundo dicta Congregatio, negotio hujusmodi per eam mature, & prudenter discusso, per suum decretum censuerit, primodictæ Congregationi concedendum esse, ut de cætero illius Novitii ad Sacerdotium destinati tantum, non autem Fratres Laici, nec illi, qui jam in Presbyteros ordinati, habitum in ea suscipiunt, possint post professionis emissionem in domibus Novitiatuum, habitatione tamen separata, aut aliis domibus distinctis, arbitrio Præfecti Generalis primo dictæ Congregationis, & illius Consultorum pro tempore existentium, donec Presbyteri ordinentur, permanere.

Ibiq; ex redditibus dd.domorũ vivere.

§.3. Ibique, non obstante voto Paupertatis, ex redditibus, & proventibus perpetuis Domorum hujusmodi, perinde ac Novitii, vivere.

Et deinde supplicatum fuit Pont. ut super his omnibus provideret.

§.4. Proindeque dictus Sanctius Præfectus Generalis cupiat, primodictæ Congregationi juxta formam decreti hujusmodi per Nos, & Sedem Apostolicam, ut infra, perpetuo indulgeri. Quare pro parte ejusdem Sanctii Præfecti Generalis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ejus piis votis hujusmodi annuere, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Qui prædicta omnia a CardinaliũCong. hujusmodi sancita,& decreta approbat.

§.5. Nos igitur d.Sanctium Præfectum Generalem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Ex voto secundo dictæ Congregationis negotiorum hujusmodi, primo dictæ Congregationi, quod deinceps in perpetuum illius Novitii nunc, & pro tempore existentes, ad Sacerdotium destinati dumtaxat, non autem Fratres Laici, nec illi, qui jam in Presbyteros ordinati habitum regularem susceperunt, & in futurum susceperint, post emissam ab eis solemnem professionem, in Domibus Novitiatuum, habitatione tamen separata, aut aliis Domibus distinctis, arbitrio Præfecti generalis, & illius Consultorum præfatorum nunc, & pro tempore existentium, donec, & quousque Presbyteri ordinentur, permanere, inibique, non obstante paupertatis voto, ex redditibus, & proventibus perpetuis earumdem domorum, perinde, ac Novitii, vivere libere, & licite valeant apostolica auctoritate, tenore præsentium, de speciali gratia, perpetuo concedimus, & indulgemus.

Ac super his nullo modo molestari posse decernit.

§.6. Ac primodictam Congregationem, illiusque Præfectum generalem, & alios Superiores, ac personas nunc, & pro tempore existentes super præmissis a quoquam publice, vel occulte, directe, vel indirecte, quovis quæsito colore, vel ingenio molestari, inquietari, perturbari, aut alias quoquomodo impediri nullatenus unquam posse.

Decretum irritans apponit.

§.7. Necnon quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorauter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernimus.

Contraria tollit.

§.8. Non obstantibus primo dictæ Congregationis juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis illi, ejusque Præfecto Generali, ac aliis Superiobus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis,eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio,seu quævis alia expressio habenda aut aliaqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret,illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctionemq; pœnalem adjungit.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 22. Januar.1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoquarto, decimo primo Kalendas Febr., Pontificatus nostri Anno I.

Revo-

XXVIII.

Revocatio facultatum disponendi de Officiis Vacabilibus Romanæ Curiæ, eorumque pretio, & moderatio Indultorum transferendi pensiones.

Causæ hujus Constitutionis

SAnctissimus D. N. D. Urbanus divina providentia Papa VIII. pro Sedis Apostolicæ indemnitati Officiorum quorumcumque Vacabilium Romanæ Curiæ ad collationem, seu concessionem dictæ Sedis quomodolibet pertinentium, liberæ dispositioni, & devolutioni ex personis illa obtinentium provenire solitæ, & quandoque imminenti, necnon exonerationi beneficiorum Ecclesiasticorum quorumlibet prospicere, prout par est, intendens;

Revocatio facultatum disponendi de officiis vacabilibus Rom. Curiæ eorumque pretio.

§.1. Omnes, & quascumque facultates, indulta, & privilegia disponendi quovis modo de Officiis prædictis, seu eorum pretio absque speciali suo, & Successorum suorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium assensu, & beneplacito de tempore disposi tionis hujusmodi interponendo, etiam per viam subrogationis, translationis, vel deputationis, etiam prætextu concessionis tituli, & Officiorum hujusmodi locis piis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & vim contractus importantibus, ac aliis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, vel alias quovis modo, & ex quavis causa factæ, etiamsi illorum vigore ad deputationem, & resignationem hujusmodi, vel aliam quamvis dispositionem processum fuisset, ac etiamsi Officia ipsa tempore concessionis indultorum hujusmodi actu vacarent, in ea parte, qua vivente Romano Pontifice illorum auctore consummata, & realem effectum sortita non sunt, salvis tamen remanentibus decretis, & reservationibus dispositionum in concessione Officiorum tunc actu vacantium, particularibus personis dumtaxat, non autem Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, vel Capitulis facta interpositis, ipsorumque decretorum translationibus.

Moderatio indultorum transferendi pensiones.

§.2. Necnon transferendi quascumque pensiones annuas super Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialium mensarum, & quorumvis Ecclesiasticorum, tam sæcularium, quam regularium beneficiorum quomodocumque qualificatorum fructibus tam certis, quam incertis, ac etiam distributionibus quotidianis reservatas, quæ tamen per exactionem integrarum pensionum hujusmodi ab ipsis translatariis factam realem, & actualem effectum similiter sortita non sunt, pro summa, quæ medietatem veri annui valoris fructuum mensæ, seu beneficii, super quibus pensio transferenda, seu translata reservata reperitur, excedat, quibusvis personis etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quavis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, sive etiam ad favorem quorumcumque locorum piorum, & Collegiorum quovis intuitu, & consideratione, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, necnon clausulis, & decretis paribus, quorum tenores similiter pro expressis haberi voluit, tam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, quam Sanctitatem Suam concessa hactenus, revocavit, cassavit, & annullavit, ac viribus, & effectu evacuavit: ita tamen ut facultates transferendi pensiones hujusmodi pro ea parte, quæ medietatem fructuum etiam incertorum, vel distributionum, quatenus super illis sint impositæ, non excedat, firmæ, & illæsæ remaneant. Et insuper voluit, & ordinavit eos, qui prætextu excessus medietatis fructuum, seu distributionum hujusmodi partem pensionum translatarum solvere recusaverint, ad excessum ipsum probandum teneri; nec interim præsentis dispositionis prætextu processum exequutivum, aut solutionem integræ pensionis, quatenus alias illis locus sit, impediri, aut retardari debere.

Appositio decreti irritantis.

§.3. Decernens, sic in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosmet Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super præmissis per quoscumque, etiam prætextu facultatum, indultorum, & privilegiorum prædictorum scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.4. Facultatibus, indultis, & privilegiis, aliisque præmissis, necnon statuto, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum ejus assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica sub die 21. mensis Octobris anni millesimi sexcentesimi vigesimitertii publicatis; quodque dicti S. R. E. Cardiles Constitutionibus, & Regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum Constitutionum, & Regularum editionem, & publicationem faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ Constitutiones, & Regulæ edendæ de ipsorum Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, aliisque Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque nequaquam obstantibus.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit supradicta Const. Romæ, in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicæ 1624. die vero Veneris 24. mensis Januarii, Pont. SS. D. N. Urbani divina providentia Papæ Octavi Anno I.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

XXIX.

Ex Regest. in Decret. Brev.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo statuitur, cognitionem causarum Criminalium Clericorum Civitatis, & Diœcesis Atrebaten. ad solum Episcopum spectare.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum Congregationis Concilii.

§.1. Cum, sicut accepimus, nuper a Ven. fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit declaratio, sive Decretum tenoris subsequentis, videlicet: Cum a Sacra hac Congregatione declaratum fuerit, Episcopum Atrebaten. posse Ecclesiam suam Cathedralem, ejusque Capitulum, ac personas visitare, & extra visitationem causas Criminales Capitularium una cum adjunctis, aliorum vero, qui nec Dignitates obtinent, nec sunt de Capitulo per se ipsum cognoscere, ac definire; Non obstantibus asserta concordia, privilegiis, exemptionibus, sententiis, & præscriptionibus, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus; quæritur ad quem spectet cognitio causarum Criminalium cæterorum Clericorum Civitatis, & Diœcesis Atrebatensis.

Die 26. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, ejusmodi cognitionem ad solum Episcopum, privilegiis quibuscumque non obstantibus; Quod si id Jus ex immemorabili consuetudine Capitulo competat, eam consuetudinem non esse quidem a Concilio sublatam Decreto cap.20. Sess.24., verum donec Capitulum illam legitime probaverit per tres sententias conformes, vel unicam, quæ in rem judicatam transierit, ejusmodi Causas ab Episcopo tantum esse cognoscendas. R. Cardinalis Ubaldinus.

Confirmatur a Pontifice.

§.2. Nos inviolabili declarationis, sive decreti, & in eis contentorum hujusmodi observationi, quantum cum Domino possumus consulere volentes. Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Declarationem, seu Decretum prædictum cum omnibus, & singulis in eis contentis apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti, & quosvis alios, & quantumvis substantiales defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possit, supplemus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes præsentes literas, omniaque, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illa concernunt inviolabiliter, observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutoris deputatio.

§.4. Quocirca Ven. fratribus Joanni Francisco Patracen. moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Belgicis Ditionibus Nuncio, ac Meclinien. Archiepiscopis, necnon Episcopo Tornacen. per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Ven. fratris Hermanni moderni, & pro tempore existentis Episcopi Atrebaten. fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos præmissorum omnium, & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere, easdemque præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam adhoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantium derogatio.

§.5. Non obstantibus, quatenus opus sit fe: re: Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una & in Concilio generali edita de duabus dietis dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Atrebaten. etiam Juramento confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Januar. 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Com-

XXX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio alterius Decreti ejusdem Congregationis, quo declaratur, facultatem approbandi Confessarios ad Confessiones audiendas, atque licentiam concedendi Regularibus, qui in Ecclesiis non suorum Ordinum sacras conciones sunt habituri, nec non benedictionem iis, qui in suorum Ordinum Ecclesiis prædicare voluerint, soli Episcopo competere in Diœcesi Atrebaten.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum. §.1. Cum, sicut accepimus, nuper a Ven. fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Trident. Interpretibus emanaverit Declaratio, sive Decretum tenoris subsequentis videlicet. Supplicatur ab hac Sacra Congregatione declarari; an Episcopo, num vero Capitulo Atrebatensi competat Jus, & facultas approbandi Confessarios ad confessiones audiendas, atque licentiam concedendi Regularibus, qui in Ecclesiis non suorum Ordinum Sacras Conciones sunt habituri, necnon benedictionem iis, qui in suorum Ordinum Ecclesiis prædicare voluerint. Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, ejusmodi facultatem soli Episcopo competere.

Confirmatio. §.2. Nos &c. *reliqua, ut in antecedenti Decreto.*

Dat. die 30. Januar. 1624. An.I. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio alterius Decreti, quo statuitur Capitulum, vel Decanum Atrebaten. non posse sibi casus reservare, nec a casibus ab Episcopo reservatis absolvere, nec literas Dimissoriales concedere.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum. §.1. Cum, sicut accepimus, nuper a Ven. fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit Declaratio, sive Decretum tenoris subsequentis videlicet: Quæritur, an Capitulum, vel Decanus Atrebaten. possit sibi casus reservare, & a casibus ab Episcopo reservatis absolvere, necnon literas Dimissoriales concedere? Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, non posse. R. Cardinalibs Ubaldinus.

§.2. *Reliqua, ut in antecedenti.*

Dat. die anno que eodem. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XXXII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Decreti, sive Declarationis ejusdem Congregationis quo statuitur, Indulgentias, tam in Cathedrali Atrebaten., quam extra eam in tota Diœcesi, ab Episcopo, adhibitis duobus de Capitulo, esse publicandas.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum. §.1. Cum, sicut accepimus, nuper a Ven. fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit Declaratio, sive Decretum tenoris subsequentis videlicet: An Indulgentiæ tam in Cathedrali Ecclesia, quam extra eam in Diœcesi Atrebaten. sint publicandæ ab Episcopo, an vero a Capitulo? Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, Indulgentias ab Episcopo, adhibitis, duobus de Capitulo, esse publicandas. R. Cardinalis Ubaldinus -- *Reliqua, ut in antecedenti.*

Dat. die anno que eodem. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii 1624. Anno I.

XXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio alterius Decreti, quo statuitur, Convocationem Synodi Atrebaten., & Concursum Parochialium Ecclesiarum, etiamsi de Jurepatronatus Capituli fuerint, instituere, ad solum Episcopum pertinere.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memariam.

Decretum. §.1. Cum, sicut accepimus, nuper a Ven. fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit Declaratio, sive Decretum tenoris subsequentis videlicet: Supplicatur ab hac Sacra Congregatione declarari: An Decanus, vel Capitulum Atrebaten. possit Synodum celebrare, & concursus Parochialium Ecclesiarum, etiamsi de Jurepatronatus Capituli fuerint, instituere? Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, non posse, sed utrumque munus ad Episcopum pertinere. R. Card. Ubaldinus.

Confirmatio. §.2. Nos inviolabili &c. *reliqua, ut in primo.*

Dat. die anno que eodem. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Con-

XXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio alterius Decreti ejusdem Congregationis, quo declaratur, Capitulum Atrebaten. non posse exercere nundinas, mercatus, ac strepitus Judiciorum prophanorum in dicta Ecclesia, ac ejus Cemoeteriis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum.

§.1. Cum, sicut accepimus, nuper a Ven: fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanaverit declaratio, sive Decretum tenoris subsequentis videlicet: Supplicatur a Sacra hac Congr. declarari, an Capitulum Atrebaten. possit exercere nundinas, mercatus, ac strepitus Judiciorum prophanorum in Ecclesia, ac ejus Cemoeteriis? Die 27. Maii 1623. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum declaravit, non posse -- R. Cardinalis Ubaldinus.

Confirmatio.

§.2. Nos inviolabili &c. *ut in primo.*

Dat. die anno que eodem.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Philippo IV. Hispaniarum Regi Indultum conceditur retinendi Ducatum Mediolanensem cum Regno Siciliæ.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Præclara Prædecessorum tuorum in hanc Sanctam Sedem merita, sinceraque fides, & eximia pietas, ac fervens devotio tua, quibus in nostro, & dictæ Sedis conspectu clarere dignosceris, merito Nos inducunt, ut te specialibus favoribus, & gratiis prosequamur.

Mortuo Philippo III. Gregorius XV. Regnum utriusque Siciliæ Philippo IV. in feudū concessit.

§.1. Sane licet cla: me: Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico genitore tuo rebus humanis, sicut Deo placuit, exempto, Regnū Siciliæ, & Hierusalem cum tota terra citra Pharum una cum aliis Regnis, Provinciis, & ditionibus universis ad te uti ejus filium, & hæredem jure successionis, modoque, & forma infrascriptis legitime pervenerit, & fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor noster ipsum Regnum Siciliæ, & Hierusalem, cum tota terra, quæ est citra Pharum, usque ad confinia terrarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ excepta Civitate Beneventana, cum ejus territorio, & pertinentiis, necnon terra, sive loco Pontiscorvi Aquinaten. Dioecesis, quæ dictus Gregorius Prædecessor, sibi, & eidem Ecclesiæ specialiter reservavit, tibi pro te, tuisque hæredibus, & successoribus Aragoniæ Regibus, tam masculis, quam foeminis ex te recta linea descendentibus natis, & nascituris, ac aliis tunc expressis personis, in feudum perpetuum de Venerabilium Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium, de quorum numero tunc eramus, consilio pariter, & assensu, pro solito annuo censu, ac aliàs sub certis modo, & forma tunc expressis concesserit, & elargitus fuerit, ac Regnum ipsum tibi modo, & forma hujusmodi infeudaverit, teque de illo investiverit.

§.2. Nihilominus quia aliàs rec. mem. Julius Papa II. similiter Prædecessor in concessione Regni Siciliæ hujusmodi, & Hierusalem cum tota terra, quæ est citra Pharum usque ad confinia terrarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ excepta Civitate Beneventana, & ejus territorio, ac pertinentiis per ipsum Julium Prædecessorem cla. mem. Ferdinando Aragoniæ, & utriusque Siciliæ Regi dicti Philippi Genitoris tui Tritavo pro se, & suis in Regno Aragoniæ successoribus tam masculis, quam foeminis, ex recta linea descendentibus natis, & nascituris, in feudum perpetuum facta similiter de Venerabilium fratrum suorum S. R. E. Cardinalium consilio, & forsan ante eum diversi alii Romani Pontifices Prædecessores nostri tunc sui voluerunt jure jurando firmari, quod tam ipse Ferdinandus Rex, quam ejus in dicto Regno Siciliæ, & Hyerusalem cum tota terra citra Pharum hæredes, & successores nunquam procurarent elegi, vel nominari in Regem Romanorum, aut Theutoniæ, vel Dominum Lombardiæ, seu Thusciæ, aut majoris partis earum, nec electioni, vel nominationi assensum præstarent, neque se intromitterent ullo modo in regimine ipsius Regni Romani, seu Theutoniæ, vel Dominii Lombardiæ, aut Thusciæ, seu majoris partis eorum, ad quodcumque eorum ipsi nominati fuissent, vel electi: & si post talem electionem de Regno Romano, seu Theutoniæ, aut Dominio Lombardiæ, vel Thusciæ, seu majoris partis earum manifeste se intromitterent, sine expresso Romani Pontificis mandato, eo ipso a Jure Regni Siciliæ citra Pharum hujusmodi caderent ex toto, prout in ipsorum Julii sub dat. V. non. Julii Pontificatus sui anno septimo, ac Gregorii prædictorum sub dat. Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1621. Pontificatus sui anno primo, nec non forsan aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum confectis literis, quarum omnium, & singularum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus haberi volumus pro expressis, plenius continetur; a nonnullis hæsitari possit, an Ducatus Mediolani, cujus tu etiam Dux existis, majorem partem dominii Lombardiæ hujusmodi compræhendat, ac tu Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum tota terra citra Pharum hujusmodi cum dicto Ducatu obtinere possis, nec super hæsitatione sive dubio, aut pote-

Sed quia in Actibus hujus modi investitutarum expresse cavetur ne Siciliæ Reges ullo modo se ingerant in Dominio Lombardiæ.

potestate hujusmodi ulla declaratio, sive ullum indultum, aut quælibet alia gratia ab eodem Gregorio Prædecessore tibi forsan concessa, expedita, seu aliàs literæ apostolicæ desuper confectæ fuerint.

Urbanus eidē Philippo indultum concedit retinendi Ducatum Mediolani.

§.3. Nos, etsi cognoscimus prohibitiones hujusmodi non sine magna, & rationabili causa a Julio, & forsan aliis Prædecessoribus prædictis emanasse, nihilominus sperantes, & pro certo tenentes, quod tu scies, & voles commissos tibi populos in pacis amœnitate, & Justitiæ cultu confovere, Nos, & Rom. Ecclesiam ipsius Regni proprietarios, & directos Dominos grata devotione, & fide sincera recognoscere, & quanto potentior eris, tanto magis eidem Ecclesiæ favere, eamque contra improbos perversorum conatus defendere, & adiuvare procurabis; Te a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, nec non concessionem, & elargitionem, infeudationemque, & investituram de eodem Regno per dictum Gregorium Prædecessorem tibi, ut præfertur, factas, ratas, & gratas habentes, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, Te, quatenus dictus Ducatus majorem partem Lombardiæ hujusmodi compræhendat, tuque relaxatione juramenti, & dispensatione ad obtinendum Regnum Siciliæ citra Pharum, & Ducatum hujusmodi indigeas, seu aliàs relaxatione, & dispensatione prædictis opus sit, a quibusvis reatu perjurii, ac sententiis, censuris, & pœnis, si quas forsan Regnum Siciliæ cum Pharo hujusmodi ante, vel post acceptationem dicti Ducatus acceptando, aut te illius regimini immiscendo, vel illius Regem inscribendo, aut denominando jam forsan incurristi, aut incurrere potes. auctoritate apostolica, tenore præsentium, absolvimus, & liberamus, absolutumque, & liberatum esse decernimus: ac dummodo alia, quæ in Literis concessionis Regni Siciliæ citra Pharum hujusmodi in feudum, necnon capitulis inter piæ. mem. Leonem Papam X. etiam Prædecessorem nostrum, & inclytæ mem. Carolum Imperatorem tunc Regem Romanorum sub die 3. Mensis Junii anni 1521. initis contenta ad te, & alios ipsius Caroli Imperatoris successores pertinentia, & quorum remissio per prædictam Sedem facta non apparet, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, similiter præsentibus haberi volumus pro expressis quoad vixeris inviolabiliter observes, quodcumque juramentum per te, aut alium nomine tuo super non obtinendo Dominio Lombardiæ hujusmodi, aut illius majori parte cum ipso Regno Siciliæ citra Pharum hactenus forsan præstitum, & in futurum per te, vel Procuratorem tuum præstandum, ex nunc prout postquam præstitum fuerit, ad hoc dumtaxat, ut Ducatum, & Regnum Siciliæ citra Pharum hujusmodi absque alicujus censuræ, & pœnæ incursu, vel labe, seu reatu perjurii obtinere, Teque Regem Siciliæ citra Pharum, & Ducem Mediolani nominare, & inscribere, ac ab aliis denominari, & inscribi possis, auctoritate, & tenore prædictis relaxamus, teque eo non teneri, nec adstringi pariter decernimus, Tibique quod Ducatum, & Regnum Siciliæ citra Pharum, ut præfertur tenere, & possidere possis auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia concedimus, & indulgemus, ac personam tuam, si expediat, & opus sit, tuque indigeas, ad prædicta omnia habilitamus.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ Julius, & Leo, ac alii Romani Pontifices Prædecessores prædicti in literis, & capitulis prædictis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. — Derogat contrariis.

§.5. Volumus autem, & declaramus, quod per hujusmodi relaxationem, decretum, concessionem, indultum, & habilitationem, nullum præjudicium nostris, & dictæ Sedis, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Juribus in quibuscumque Civitatibus, Terris, & locis ipsius Lombardiæ inferatur, sed jura ipsa in suo robore salva, & illæsa remaneant: quodque si, quod absit, te a nostra, & dictæ Ecclesiæ Romanæ ratione dicti Regni Siciliæ citra Pharum fidelitate retraxeris, præsentes literæ nullius sint roboris, vel momenti, dictumque Regnum Siciliæ citra Pharum ad Nos, & dictam Romanam Ecclesiam devolvatur, ac devolutum esse censeatur, ad eamque libere revertatur eo ipso. — Cavet autem, ne quid detrimenti Romana Ecclesia suis in juribus patiatur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 5. Februarii 1624. Pontificatus nostri Anno I. — Dat. die 5. Februarii 1624. An. I.

XXXVI.

Erectio Militiæ Christianæ sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, & Regula S. Francisci, cum Privilegiorum, Exemptionum, & Indultorum concessione.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium, & Causæ hujus Constit.

IMperscrutabili divinorum Judiciorum Altitudo statim, atque humilitatem nostram ad Pontificiæ dignitatis culmen, nullo licet meritorum suffragio, evexit; inter multiplices, gravissimasque Apostolatus nostri curas, ad Militares Ordines, qui anteactis temporibus maximo Christianæ Reipublicæ bono instituti, in Catholica re firmanda, varia terra, marique discrimina sub-

ſubeuntes, glorioſe deſudant, peculiari ſolicitudinis ſtudio mentis noſtræ aciem jure optimo convertimus. Quemadmodum enim ſpiritualibus Evangelicæ juſtitiæ armis inviſibiles militantis Eccleſiæ hoſtes felici certamine profligantur, ita adverſus perditas gentes, quæ ſuperno fidei lumine deſtitutæ, Chriſtianoque nomini infenſæ, eidem Eccleſiæ perniciem afferre moliuntur, viſibilium armorum uſu Orthodoxa Religio opportune propugnatur. Quamobrem inæſtimabili gaudio perfundimur, cum Principes viri, vel ad veteres eoſdem Ordines amplificandos, vel ad novos Apoſtol. auctoritate inſtituendos, animos generoſe convertunt. Verum præcipue in Domino oblectamur, dum inſtitutionem unius Militaris Religionis ſub invocatione Conceptionis Deiparæ Virginis Immaculatæ meditantur, quam Chriſtifideles omnes propitiam apud Unigenitum Filium ſuum nacti ſunt advocatam, utpote quæ Mater gratiæ, & pietatis, pro humani generis ſalute ſedula oratrix apud Regem, quem genuit, ſemper intercedat, ſperantes, hujuſmodi inſtitutionem ejuſdem Virginis Cœlorum Reginæ interceſſione præfatæ Chriſtianæ Reipublicæ uberrimos fructus allaturam: præter quam quod hoc pacto Eccleſia ipſa circumamicta varietate cœleſtis ejus ſponſi jucundiorem ſe habet obtutui; ac terribilis, ut Caſtrorum acies ordinata, diſſipat gentes, quæ bella volunt, divinoque ſuffulta præſidio, nunquam adverſus ſe portas inferi prævalituras oſtendit. Hinc vero fit, ut eorum, qui ſaluberrimum hujuſmodi opus ſedulo promovere ſtudent, & porrectas nobis preces pronis auribus excipiamus, & pie conceptis votis Pontificiæ benignitatis memores, quantum in Domino poſſumus, annuamus.

Mantuæ Duces Militiam Chriſtianam inſtituere curant.

§.1. Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Niverrienſium Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan petitio continebat, quod nuper ipſi Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes, animos ad cœleſtia erigentes, probeque cognoſcentes, nihil Chriſtiano Principi convenientius eſſe poſſe, quam ad Dei optimi Maximi bonorum omnium largitoris cultum promovendum, Fidem Catholicam propagandam, Chriſtianorum omnium defenſionem, Orthodoxæ Fidei hoſtium depreſſionem, cogitationes, operaſque ſuas convertere: Spiritu ſancto inſpirante, unius Militiæ Chriſtianæ inſtitutionem, in qua omnium nationum, qui Chriſtiano nomine cenſentur, nobiles, & ingenue nati viri, pro Fide Catholica, & adverſus illius hoſtes terra, marique, exigente occaſione, certaturi recipiantur, meditati ſunt. Cumque (ſicut eorum petitio ſubjungebat) multi jam ex variis nationibus Catholici hoc inſtitutum amplecti, talique Militiæ ſe adſcribere ſummopere deſiderent; ſperandumque ſit, eam (ſi Sedis Apoſt. auctoritate inſtituatur) Reipublicæ Chriſtianæ non ornamento tantum, ſed etiam adjumento futuram; Quare iidem Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes deſiderantes, pium hoc, & laudabile opus auſpiciis noſtris ad effectum perduci, nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Eam erigi ſinit Pontifex;

§.2. Nos igitur, qui divini cultus augmentum, Fideique Catholicæ propagationem ubique vigere ſinceris deſideramus affectibus, eoſdem Ferdinandum, & Carolum Duces, ac Adolphum Comitem, in tam laudabili Militiæ Chriſtianæ promovendæ propoſito confoventes, ipſoſque, & eorum ſingulos a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, unam militiam Chriſtianam nuncupandam, ſub titulo Concept. B. Mariæ Virg. Immaculatæ, quam Ferdinandus, & Carolus Duces, ac Adolphus Comes præfati ſemper habuerunt, & habent apud miſericordem Filium ſuum Advocatam, ac ſub Regula Sancti Franciſci, necnon ſub protectione SS. Michaelis Arch., & Baſilii, pro uno Magiſtro, qui magnus nuncupetur, & ipſius Militiæ Caput, & Superior exiſtat; cujuſque Sedes, & Conventus in loco apto, & commodo ei aſſignando, ſit; & qui in ipſius Militiæ Capitulo eligi, & infra tres menſes a die ſuæ electionis computandos, illius confirmationem a Sede Apoſtolica, a qua confirmari, vel infirmari debeat, prout ordo exegerit rationis, impetrari teneatur,

De Militum numero.

§.3. Necnon Militum, ac Miniſtrorum numero eidem Magiſtro beneviſo.

Habitu.

§.4. Qui Magiſter, & Milites habitum ipſius Militiæ geſtare,

§.5. Et quilibet pro ſua receptione, ſeu admiſſione, ſeu (ut dicitur) Paſſaggio ducenta ſcuta aurea ad rationem duodecim juliorum pro quolibet ſcuto hujuſmodi Conventui, ſeu illius Theſauro, vel communi Ærario ſolvere.

Novitiatu.

§.6. Novitiatum, ſeu probationem in aliqua dictæ Militiæ regulari domo, eis a Magiſtro Militiæ hujuſmodi, ſeu ab eo ad id deputando, aſſignanda, facere.

Votis, & profeſſione.

§.7. Et poſtea Caſtitatis conjugalis, ac paupertatis juxta Statuta, ſeu ſtabilimenta dictæ Militiæ, ac obedientiæ Vota, & profeſſionem Fidei, ac juramentum fidelitatis Sedi Apoſtolicæ, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti præſtandæ, emittere.

§.8. Et quotieſcumque eis præcipietur, aut occaſio, vel neceſſitas poſtulaverit, terra, marique contra Infideles, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, ac Fidei Catholicæ hoſtes militare teneantur.

De qualitatibus admittendorum.

§.9. Et ad habitum, ſeu Crucem, ac profeſſionem d. Militiæ nobiles, & ingenue nati viri etiam, qui cum unica, vel, ea defuncta, cum altera tantum muliere Virgine, vel

vel etiam vidua conjugati sint, vel fuerint, & non aliàs absque dispensatione Apostolica admittantur: seu ipsi Milites non conjugati, etiam d. professione emissa matrimonium cum unica, vel ea mortua, cum altera tantum virgine, vel vidua absque simili dispensatione contrahere possint.

Mensa Magistrali, & insignibus.

§.10. Cum mensa magistrali, officiis, juribus, jurisdictionibus, & insignibus consuetis, ad instar aliarum hujusmodi militiarum, ubivis institutarum, sine tamen alicujus præjudicio, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Dote.

§.11. Illique sic erectæ, & institutæ pro ejus dote omnes, & quascumque pecuniarum quantitates ex receptione, seu admissione, vel passaggio cujuslibet militis provenientes: ita ut illæ in alios, quam d. dotis usus, donec aliter a Sede Apost. mandatum fuerit, converti nequeant: necnon alia bona, non tamen Ecclesiastica, sed mere laicalia, ei a quibusvis, quandocumque, & quomodocumque pro tempore assignanda, & elargienda, salva semper constitut. fel. rec. Clem. Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: Romanum decet Pont. Datum Romæ apud S. Petrum, pridie nonas Julii, Pontificatus sui anno 10., ex nunc, prout ex tunc, & e contra, postquam assignata, erogata, & elargita fuerint, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

Militia, ejusq; bona, & Milites Sedi Ap. subiiciuntur.

§.12. Ipsamque Militiam, ac illius Conventum, Prioratus, Præpositituras, Ecclesias, & loca, necnon Magistrum, Priores, Præpositos, Milites, tam Ecclesiasticos, quam Laicos, eorumque ministros, personas, vassallos, servitores, & colonos, ac res, prædia, grangias, & bona quæcumque ratione d. militiæ ad eos spectantia, a quorumvis Primatuum, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Ordinariorum, & aliorum Prælatorum jurisdictione, & subjectione eximimus, & liberamus, illosque, & illa nobis, & Sedi Apostolicæ immediate subiicimus, ac sub nostra, & dictæ Sedis tutela, & protectione suscipimus.

Milites habiles declarantur ad pensiones ecclesiast. obtinendas.

§.13. Præterea d. Militiæ Magistro, & Militibus, ut (etiamsi matrimonium cum unica, vel ea defuncta, cum alia virgine, vel vidua, contraxerint, vel contrahant) unam, seu plures pensiones annuas, quæ tamen in totum trecenta scuta monetæ Romanæ ad rationem decem juliorum pro quolibet scuto hujusmodi in singulas personas non excedant, super Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum etiam Abbatialium, Conventualium, & Capitularium mensarum, necnon Monasteriorum etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, & officiorum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, ac etiam distributionibus quotidianis, aliàs sibi canonice reservandas, recipere, percipere, exigere, ac in suos usus, & utilitatem convertere, ipsasque pensiones una cum Præceptoriis, Prioratibus, aut aliis beneficiis quibuscumque d. Militiæ, quoad vixerint, retinere libere, & licite possint.

Facultas condendi statuta, quæ Milites servare teneatur.

§.14. Eisdemque Magistro, & Capitulo gen. d. Militiæ, ut quascumque constitutiones, statuta, ordinationes, capitula, stabilimenta ad prosperam d. Militiæ directionem facientia, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, Conciliique Trid. decretis minime contraria, a d. Sede tamen approbanda, concedere, illaque pro rerum, & temporum qualitate, & varietate alterare, revocare, mutare, moderari, corrigere, & alia de novo condere possit; quæ postquam condita, alterata, revocata, mutata, moderata, correcta, & de novo edita, & a d. Sede approbata fuerint, & non aliàs, valida, & efficacia existant, suosque plenarios, & integros effectus sortiantur, & per Milites Fratres religiosos, & alias ejusdem Militiæ personas, inviolabiliter observari debeant, ita, & taliter, quod milites, & alii religiosi d. Militiæ ab illis nullo modo resilire possint, sed ad illorum observationem teneantur, & obligati existant, & ad id censuris Ecclesiasticis, & aliis pœnis cogi, & compelli possint.

Carolo Duci Mantuæ data facultas Directores eligendi usque ad Capitulum Generale.

§.15. Et quoniam justis ex causis electio magni Magistri militiæ per præsentes erectæ usque ad Capit. gen. in Urbe in festo Sanctissimæ Pentecostes anni 1625. celebrandum, differenda est, ne interim præfatæ Militiæ progressus retardetur, & ut ad illius habitum admitti volentium devotioni satisfieri possit; eidem Carolo Duci, ut duodecim ejusdem militiæ milites, in Orientalis, Meridionalis, Occidentalis, & Septentrionalis districtuum Directores, unum videlicet Ecclesiasticum, & duos alios ejusdem Militiæ Milites pro quolibet districtu hujusmodi deputare, ipsisque Directoribus sic deputatis, ut pro felici directione d. Militiæ aliqua statuta, & ordinationes, quæ ad locorum, rerum, & temporis qualitatem, secundum eorum conscientiam, accomodata judicaverint, ab ipsis Militiæ Militibus in dictis respective districtibus observanda, usque ad d. Capit. Gen. & tempus, ut præfertur, ad illud celebrandum præfixum, & non ultra, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilii Trid. Decretis minime repugnantia, condere, & præscribere, & per se, vel alios ab eis respective deputandos, quibusvis personis idoneis, & qualificatis præfatæ Militiæ se adscribi petentibus, habitum illius tradere, & eas ad Militiam hujusmodi admittere, aliaque ad id dicto medio tempore necessaria facere, & exequi respective possint, amplam, liberam facultatem, & potestatem, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & impertimur.

Clausulæ pro præsentium literarum firmitate.

§.16. Præsentes vero literas etiam ex eo quod causa, seu causæ, propter quam, seu quas illæ a nobis emanarunt, justificatæ, & ve-

& verificatę, & interesse forsan habentes, seu habere prætendentes, vocati non fuerint, seu quibusvis aliis ex causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quopiam alio defectu notari, aut impugnari, seu ad viam, & terminos juris reduci non posse, sed semper validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§.17. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, necnon d. Sedis Apost. Nuntios, in quacumque instantia, ubicumque, & quomodocumque judicari, decidi, definiri, ac etiam terminari posse, atque debere, auctoritate apostolica, & earumdem tenore præsentium decernimus.

Indulgentiæ Militibus concessæ.

§.18. Postremo eisdem Magistro, Militibus, & aliis d. Militiæ personis pro tempore existentibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione (si id commode fieri poterit) refectis, tam die illorum professionis, si vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione præfata refecti, quam quocumque die, quo alicui expeditioni, vel functioni, aut prælio contra fidei catholicæ hostes interfuerint, si saltem contriti fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargimur.

Derogatio contrariorum

§.19. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non concedendis, & aliis quibusvis Apost. necnon in Provincialibus, & synodalibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apost. sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis etiam vim contractus inducentibus Decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus latissime, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exēptio explicatur ad formam Concilii Tridentini.

§.20. Volumus autem, quod exemptio præfata non compræhendat Ecclesias, neque personas in eis, quæ ad animarum curam pertinent, in quibus Decreta Concilii Tridentini omnino servari debeant.

§.21. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, subjectionis, susceptionis, concessionis, impartitionis, decreti, elargitionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoquarto, pridie Idus Febr. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 12. Februar. 1624 An.I.

XXXVII.

Indultum Militibus militiæ Christianæ Nationum Gallicæ, & Belgicæ obtinendi Pensiones usque ad Summam 500. Ducatorum auri de Camera.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Militibus Militiæ christianæ nuper a se erectæ

Nuper supplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, ac Caroli Nivernen. Ducum, necnon Adolphi Comitis de Althan Nobis humiliter porrectis inclinati, unam Militiam christianam nuncupatam sub certis modo, & forma tunc expressis apostolica auctoritate ereximus, & instituimus, illique sic erectæ, & institutæ, diversa privilegia, gratias, & indulta concessimus, aliaque in Militiæ favorem ejusdem fecimus, statuimus, & ordinavimus, prout in nostris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Et Privilegiis auctæ,

Indultum concedit obtinendi pensiones usque ad summam 500. ducatorum.

§.2. Quare Nos Militum Gallicanæ, & Belgicæ nationis, ejusdem militiæ commodis, & congruæ sustentationi, quantũ cum Domino possumus, prospicere volentes, supplicationibus Ferdinandi, ac Caroli Ducum, & Adolphi Comitis prædictorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Omnibus, & singulis nationum prædictarum Militibus conjugatis, ac etiam bigamis, aliisque Presbyteris, ut singulas pensiones annuas usque ad summam quingentorum ducatorum auri de Camera super quarumvis Cathedralium, & Metropolitanarum, ac aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, administrationum, & Officiorum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis Ordinum regularium fructibus, redditus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, aliàs sibi canonice reservandas cumulative cum quibusvis pensionibus annuis, quas illos ex quovis alio privilegio apostolico pro tempore percipere contigerit, & continget, ad eorum vitam percipere, exigere, & levare, ac in suos usus, & utilitatem convertere libere, & licite valeant, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulas pro ejusdem Indulti firmitate apponit.

§.3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eisdem Militibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debe-

debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat obstantibus.

§.4. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac aliis omnibus, & singulis, quæ in prædictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 23. Februar. 1624 An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 23. Februari 1624. Pontificatus nostris Anno I.

XXXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Prohibitio, nequis Habitum, & Crucem assertæ cujusdam Militiæ Christianæ ab Apostolica Sede non approbatæ deferat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Urbanus Militiam Christianam nuncupatam erexerat.

§.1. NUper supplicationibus dilect. filiorū nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, ac Caroli Nivernen. Ducum, necnon Adolphi Comitis de Althan nobis humiliter porrectis inclinati, unam Militiam Christianam nuncupatam sub certis modo, & forma tunc expressis, apostolica auctoritate ereximus, & instituimus, illiq; sic erectæ, & institutæ diversa privilegia, gratias, & indulta concessimus, aliaque fecimus, statuimus, & ordinavimus, prout in nostris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nonnullis vero assertæ cujusdam Militiæ Christianæ habitum, & insignia sumentibus,

§.2. Cum autem, sicut accepimus, licet asserta quædam Militia de facto christiana forsan erecta, licet a Sede Apostolica minime approbata fuerit, nonnulli nihilominus habitum assertæ ejusdem militiæ, auctoritate propria, susceperint, & illius Crucem collo appensam, ac pannis affixam gestaverint de facto, & forsan etiam gestent.

Id expresse vetat.

§.3. Nos præmissis, quantum cum domino possumus, obviare volentes, de consilio nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negocium hujusmodi examinandum commisimus, omnibus, & singulis, qui assertæ hujusmodi Militiæ non approbatæ habitum, & Crucem susceperunt, illumque, & illam ad præsens deferunt, sub excommunicationis latæ sententiæ, & indignationis nostræ, & aliis arbitrii nostri pœnis per præsentes præcipimus, & mandamus, ut habita earumdem præsentium notitia, illico habitum, & Crucem assertæ militiæ non approbatæ hujusmodi deponant, nec amplius assumere, sive gestare audeant, seu præsumant.

Et permittit, ut erectæ a se Militiæ inscribi quis possit.

§.4. Eisdem tamen permittimus, atque indulgemus, ut habitum per fratres milites militiæ christianæ a nobis, ut præfertur, erectæ gestari solitum, servatis aliàs ipsius militiæ Constitutionibus a Nobis etiam approbatis, suscipere, & professionem per eosdem emitti consuetam suo tempore expresse emittere libere, & licite valeant.

Exequutores designat.

§.5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis ubilibet existentibus, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per easdem præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ubi, & quoties opus fuerit, solemniter publicantes, faciant illa auctoritate nostra ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum

§.6. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 23. Februa. 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 23. Februarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XXXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Pauli Quinti pro Universitate, & Hominibus Comitatus Venaysini.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recenset Pauli V. literas.

ALiàs a fel. record. Paulo Papa Quinto Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet: Dilectis filiis Consulibus, ac Comunitati, & hominibus Comitatus nostri Venaysini intus vero, Paulus Papa V., dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem. Vestra singularis erga Nos: *Reliqua vide in Tom.V. Par.III. fol.*196. sub dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 3. Aprilis 1606., Pontificatus nostri Anno I.

Confirmatque.

§.2. Nunc autem Nos electos, ac Universitatem, & Homines hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad electorum, ac universitatis, & hominum prædictorum, vel alicujus eorum, aut alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed

sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine literas præinsertas, ac in eis contenta quæcumque, apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulas apponit.

§.3. Decernentes easdem præinsertas, & præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, nec non electis, ac universitati, & hominibus prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores designat.

§.4. Quocirca dilectis filiis Carpentoracten., & Cavallicen., ac Vesionen. Officialibus per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte incolarum, & habitatorum prædictorum, illorumque singulorum, & aliorum, ad quos spectat, fuerint requisiti solemniter publican., eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, illos, & eorum singulos privilegiis, indultis, statutis, & aliis præmissis, ac præsentibus literis pacifice frui, & gaubere: non permittentes illos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, illos sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incidisse declarando, illisque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædecessor in præinsertis literis suis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Februar. 1624 An.I.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 24. Februarii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XL.

Confirmatio, & Innovatio Constitutionum Gregorii XIII., Clementis VIII., & Pauli V. super bono regimine Fratrum Reformatorum Strictioris Observantiæ Ordinis Sancti Francisci editarum: nonullis aliis additis Decretis.

Constitutiones horum Pontificum habes Gregor. XIII. Const. XCIX. Cum illius *T.IV. Par.III.f.*401.*Clem.VIII.Const.CXXXV.* Pro injuncti *T.V. P.II.f.*124.*& Pauli V. Const.LXII.* Postulat *T.III. P.III.f.*246.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, in quo, dispositione incommutabili divina providentia universalis Ecclesiæ constituit principatum, auctoritatem a Christo per Beatum Petrum Apostolorum culmen sibi traditam intelligens, ut noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, & ædificet, & interdum, quæ rationalibus ex causis a Sede Apostolica sancita sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis alterat, & immutat in hisque pastoralis officii sui partes sollicite, & prudenter interponit, prout rerum, temporumque qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Gregor. XV. edidit Const. circa Reformatos Strict. Observ. Sancti Francisci.

§.1. Aliàs siquidem fel. record. Gregorius Papa XV. Prædecessores noster, dilectos filios Antonium Strozium, & postea, eo a munere infrascripti Officii absoluto, Aloysium a Cruce Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Strictioris Observantiæ Reformatorum nuncupatorum professores, prævia electione de ejus persona, ad idem Officium a Fratribus facta in Vicarios Generales omnium Fratrum Reformatorum circa montes commorantium, & existentium sub certis modo, & forma tunc expressis fecit, constituit, deputavit, ac respective confirmavit, aliaque tunc expressa, tam super ipsius Vicarii Generalis auctoritate, & jurisdictione, necnon Capituli generalis eorumdem Fratrum Reformatorum celebratione, quam alias Fratrum ipsorum gubernio, regimine, atque directione statuit, decrevit, & ordinavit, prout in diversis ipsius Gregorii Prædecessoris desuper in simili forma Brevis, & præsertim sub die 24. Novembris 1621., ac die 7. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Hic Pont. eas pro eorum magis prospero regimine revocat.

§.2. Nunc vero Nos dictorum Fratrum paci, & quieti, necnon salubri, prosperoque eorumdem regimini, atque directioni, quantum cum Domino possumus, per amplius consulere volentes, de consilio dilectorum filiorum nostrorum Dominici Basilicæ Sanctorum Duodecim Apostolorum Gymnasii, Fabricii Sancti Augustini Veralli, Gabrielis Sancti Bartolomæi in Insula de Tre-

de Trejo, Scipionis Sanctæ Susannæ, ac Petri Sancti Salvatoris in Lauro titulorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyterorum Cardinalium Valerii nuncupatorum, quibus negotium unionis eorumdem Fratrum Reformatorum Fratribus ejusdem Ordinis de Observantia, seu de familia nuncupatis examinandum commisimus; Deputationes, electiones, & confirmationes, de Antonii, & successive, de Aloysii prædictorum personis in eorumdem Fratrum Reformatorum Vicarios per eumdem Gregorium Prædecessorem, ut præfertur, respective factas, singulasque ipsius Gregorii Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in illis quomodolibet contenta, & expressa, dicta auctoritate, tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque, & effectu omnino evacuamus.

Sub obedientia Gen. Ministri de Observ. degere statuit juxta Const. Gregor. XIII. Clem. VIII., & Pauli V.

§.3. De cætero autem perpetuis futuris temporibus eosdem Fratres Reformatos nuncupatos sub obedientia MinistriGeneralis Minorum de Observantia, seu de Familia similiter nuncupat. degere, prout degebant, & vivebant ante primodictas literas Gregorii Prædecessoris, ac alias in omnibus, & per omnia secundum dispositionem literarum, seu Constitutionum recolendæ memoriæ Gregorii XIII., Clementis VIII., & Pauli V. etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum.

Eidē Ministro Hospitium S. Isidori nuper in Urbe pro Discalceatis Hispan. & Indiarum institutum subjecit.

§.4. Hospitium vero Sancti Isidori de Urbe, pro Provinciis Reformatorum Discalceatorum Hispaniæ, & Indiarum, dicto Ministro Generali subjici, qui pro sua prudentia Religiosis, ex illis Provinciis ad Romanam Curiam venientibus providere valeat, servatis omnibus juribus Ecclesiæ fundatori, seu constructori, quomodolibet competentibus, quatenus ad sint, & competant.

§.5. Constitutiones præterea dicti Clementis Prædecessoris, sub Data Tusculi 12. Octobris 1596. Pontificatus Anno V., quæ incipit: *Pro injuncti Nobis*, omnino observari.

Reformatiq; vocē habeant in Capitulo.

§.6. In Capitulis autem tam Provincialibus, quam Generalibus Fratrum de Observantia, seu de familia prædictorum, eosdem Fratres Reformatos passivam; qui vero deputati, seu electi fuerint in Capitulis Provincialibus, juxta Constitutiones Clementis, & Pauli Prædecessorum prædictorum, etiam activam vocem habere.

Ministri generalis auctoritas in eosdem.

§.7. Ministrumque Generalem prædictum quemvis ex Religiosis Reformatis hujusmodi in alicujus Provinciæ Commissarium interdum ad sui libitū deputare posse, eundemque Ministrum Generalem eos ex Reformatis, qui ad illos de Observantia, seu de familia de utriusque Superioris, & aliorum licentia juxta literas dicti Pauli Prædecessoris desuper editas transire voluerit, recipere, & admittere debere; illi autem sic transeunti, si durante deliberationis anno ad Reformatos redire voluerit, regressum non denegandum: finito autem deliberationis anno, hujusmodi regressum illi concedendum nullatenus, nisi eo modo, quo transitus ad Reformationem Fratribus de Observantia, seu de familia conceditur: a Fratribus vero de Observantia, seu de familia ad Reformatos transire volentibus, Clementis, & Pauli Prædecessorum prædictorum Constitutiones, ipsiusque Pauli decreta super hoc emanata inviolabiliter observanda.

Custodes Reformatorum, ut congregari possint, decernit.

§.8. Ad hæc in Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis in Italia celebrandis omnes Custodes congregari ad statuta felici eorum gubernio opportuna condenda; Et quando Capitula Generalia, sive Congregationes hujusmodi non celebrabuntur, Custodes singulis trienniis in Alma Urbe nostra cum assistentia Protectoris pro tempore existentis pariter congregari.

Visitatoresq; duo, ut eligi valeant.

§.9. Unum vero pro Regnorum Neapolis, & Siciliæ, & alterum ex ipsis Reformatis Visitatores pro reliquis Italiæ reformationibus ab eisdem Custodibus de triennio in triennium, de nostro tamen, vel Romanorum Pontificum, ac ejusdem Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris pro tempore existentium respective consensu eligi.

Et quod Minister Gener. contra Reformatos procedere possit,

§.10. Ac contra quos, seu eorum quemlibet, si deliquerit, Generalem Ministrum, cum interventu Procuratoris eorumdemReformatorum, ac majori parte Custodum sui districtus procedere posse, ac debere.

Vel a Conventibus removere.

§.11. Porro Fratres Reformatos ab eorum Conventibus, nisi ex causa in definitorio illius reformationis, vel ab eodem Protectore probata removeri minime posse.

Const. Clem. VIII. de Novitiis recipien. innovat.

§.12. Constitutionem autem de non admittendis ad habitum ab Observantibus, seu de Familia, Novitiis, sed a Reformatis, tum juxta decreta ejusdem Clementis Prædecessoris innovari, ac inviolabiliter observari volumus, decernimus, innovamus, constituimus, & declaramus.

Decretum irritans, & clausula sublata.

§.13. Decernentes etiam præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, ac ab omnibus quos illa concernunt, etiam inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.14. Non obstantibus ipsius Gregorii Prædecessoris literis, necnon omnibus illis, quæ in eis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.16. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 7. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 6. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Archie-

XLI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Archiepiscopus Mediolanensis deputatur Administrator perpetuus Seminarii Asconæ Comensis Diœcesis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Deputatio, de qua in Rubrica.

CUpientes prospero, felicique Seminarii Ecclesiastici Oppidi Asconæ Comensis Diœcesis in finibus tamen Mediolanen. Diœcesis existen., regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum consilio, Venerabilem Fratrem modernum, & pro tempore existentem Archiepiscopum Mediolanensem dicti Seminarii Administratorem cum omnibus, & singulis facultatibus, jurisdictionibus, auctoritatibus, honoribusque, & oneribus similibus Administratoribus quomodolibet competen., apostolica auctoritate, tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus.

Mandatum Rectori, aliisque Seminarii Ministris de parendo Archiepiscopo Mediolanensi.

§.2. Mandantes propterea dilectis filiis Rectori, Præceptoribus, Alumnis, cæterisque Ministris, & personis ejusdem Seminarii, ut eumdem modernum, & pro tempore existentem Archiepiscopum Mediolanensem in ipsius Seminarii Administratorem, juxta tenorem præsentium recipiant, & admittant, eumque debitis honore, & reverentia prosequantur, ac in omnibus ad hujusmodi Administratoris munus spectan. prompte pareant, & obediant.

Obstantium derogatio.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 12. Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 12. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XLII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Episcopis Hispaniarum compellendi Ecclesiasticos seculares, & regulares ad testificandum in causis nobilitatis, & puritatis sanguinis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ concedendæ facultatis, de qua in Rubrica.

CUM, sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, ex eo, quod personæ ecclesiasticæ, seculares, & regulares Regnorum Hispaniarum vigore exemptionum, quibus potiuntur, in causis nobilitatis, & puritatis sanguinis coram Ministris, seu Officialibus Conciliorum Ordinum Militarium, testimonium perhibere recusant, magna inconvenientia orta sint.

Concessio.

§.2. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviare volentes, supplicationibus dicti Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis Regnorum prædictorum, ut quotiescumque pro parte Commissariorum, sive Deputatorum Ordinum Militarium, quascumque personas ecclesiasticas tam seculares, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regulares, etiam exemptas non tamen Moniales ad testificandum coram se in causis hujusmodi juxta sacrorum Canonum decreta cogere, & compellere, absque eo, quod ipsæ personæ aliquam propterea notam, aut censuras, & pœnas ecclesiasticas incurrant, possint, & debeant, licentiam, & facultatem, apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Ordinum, quorum personæ regulares præfuerint, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 23. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 23. Martii 1624. An. I.

XLIII.

Indictio Visitationis omnium Ecclesiarum, Monasteriorum, & Locorum Piorum Almæ Urbis; necnon Orationis Quadraginta Horarum cum Indulgentiarum elargitione pro recta dictæ Visitationis directione.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilectis filiis universo Clero, & Populo Romano salutem, & apostolicam benedictionem.

Prœmium, & causa hujus Constitut.

MIlitantem Ecclesiam, quæ, vel cœlestis ejus sponsi commendata præconio progreditur, quasi aurora consurgens, in evangelicæ perfectionis via subsistere non decet, sed novis semper gratiæ fulgoribus illustratam ad uberiorem, veluti virtutum lucem, ac sanctitatis decorem æquum est properare. Hac in re Nobis cogitationem defigentibus, anticipaverunt vigilias oculi nostri, ac ut ecclesiastica res majora in dies ubique suscipiat incrementa, tanto magis ad Nos pertinere intelligimus, quanto in hoc rerum vertice constituti, apertius agnoscimus, imperscrutabili Omnipotentis Dei providentia Nos fuisse acceptos pascere Jacob servum suum, & Israel hæreditatem suam. Quoniam vero nulla ratione fieri potest, ut in agro Domini christianæ vir-

virtutes feliciter ferantur, nisi spinæ, quæ suffocant sementem patrisfamilias, inde prius evellantur; Nos ut id facilius assequamur, eumdem agrum, & vineam, quam plantavit dextera ejus, diligenter repurgare, nihilque eorum prætermittere decrevimus, quæ corruptis moribus corrigendis, sanctisque operibus, quæ vel temporis injuria, vel humanæ naturæ imbecillitate in desuetudinem abierunt, restituendis opportuna esse arbitramur. Licet autem christiana respublica multiplici malorum genere vexetur, omnibusque ejus partibus, quod maxime deplorandum est, medicina opus esse intelligamus, eam tamen Almæ Urbis nostræ non uno nomine præcipue duximus adhibendam: quandoquidem hæc est Civitas supra montem posita, quæ totius Orbis patet obtutui: hæc eadem pietatis exemplum cunctis ad imitandum propositum, primaque catholicæ religionis Sedes tantis divina munificentia honorum prærogativis decorata, ut vere de ea dicatur: *Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob*.

Indicit Pontifex Visitationem Eccl., & piorum locorum Urbis, eamque sex Episcopis committit.

§.1. Cum igitur hæc ita se habeant pro nostro pastorali munere peculiarem hunc agrum, & gregem nostrum recognoscere, & Romanæ Urbis omnes tam Patriarchales, quam Collegiatas, earumque Capitula, necnon Parochiales, cæterasque alias Ecclesias, & personas: Item Monasteria, Conventus, & Ecclesias quorumvis Ordinum regulares, tam virorum, quam mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates laicorum, Montem Pietatis, & omnia, quocumque nomine censentur, loca pia, per infrascriptos Archiepiscopum, & Episcopos visitare statuimus. Quod quidem saluberrimum opus, etsi per Nos ipsos inchoare, prosequi, & perficere vehementer optamus, nihilominus, dum ad alia quamplurima, eaque gravissima negotia, quorum mole assidue premimur, cogitationem convertimus, aliis eam provinciam cogimur demandare. Quapropter Venerabilibus Fratribus Ulpiano Archiepiscopo Theatin., necnon Raphaeli Zacynthien., Octavio Caballicen., Ludovico olim Adrien., Antonio Casertan., ac Alexandro nuper Hieracen. Episcopis, de quorum pietate, & ecclesiasticarum rerum peritia a Nobis ipsi multa possumus polliceri, ad hoc munus obeundum maturo consilio delectis, ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltationem, visitationem hujusmodi committimus, illamque vobis omnibus indicimus, quam in proxima futura Dominica in Albis in Sacrosancta primaria Lateranen. Ecclesia iidem Archiepiscopus, & Episcopi inchoabunt, ac statutis diebus Deo juvante prosequentur.

Hortatur omnes ut corrigendo pravos mores vitæ propriæ eamdem visitationem præveniant.

§.2. Ut autem nostram visitationem ea spiritualia commoda, quæ Nos divini cultus amplificationi, & propagationi, necnon animarum saluti paterna charitate studentes, & cupimus, & speramus, feliciter consequantur; Omnes per viscera misericordiæ Dei nostri, qui visitavit nos oriens ex alto, & hortamur, & monemus, ut memores vocationis suæ, opportuna vitæ, & morum emendatione eamdem visitationem præveniant. Quod quidem eos facile, & libenter præstituros confidimus, si memoria repetierint, se in ea Urbe Clericalis officii munera obire, quam in montibus sanctis fundatam, ac sanctissimorum Martyrum sanguine respersam, & irrigatam, nonnisi uberrimos pietatis, & religionis fructus ad totius christiani orbis ædificationem beata fœcunditate proferre decet.

Jubet in Ecclesiis eligen. per Vicarium orationem 40 horarum celebrari adimplorandű auxilium pro bona directione d. Visitat.

§.3. Quoniam autem non sumus sufficientes cogitare aliquid ex Nobis, quasi ex Nobis, sed sufficientia nostra ex Deo est, ac nisi Dominus ædificaverit Domum, in vanum laboraverunt, qui ædificant eam; Nos infirmitatem nostram humiliter agnoscentes, ad cœlestem opem implorandam, volumus, ut sexta Feria eamdem Dominicam antecedente, in nonnullis Ecclesiis Urbis Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis præcipuis per dilectum filium nostrum in eadem Vicarium in spiritualibus generalem præscribendis, SS. Eucharistiæ Sacramentum solemni ritu in Altari proponatur, ac Quadraginta Horarum oratio de more celebretur.

Hortatur omnes ad efficaciter orandű.

§.4. Quæ, ut solicitudinem nostram magis sublevet, ac laborem illorum, qui hac in re vicariam Nobis operam præstituri sunt, efficacius adjuvet; universos Christifideles in hac Alma Urbe commorantes hortamur, ut Deo, qui cor contritum, & humiliatum non despicit, dignis pœnitentiæ fructibus placere studeant.

Visitantibus d. Ecclesias, confessis, & sacraCommunione refectis, Indulg. plen. elargitur.

§.5. Quod quidem, ut libentius, & salutarius fiat, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus Romæ degentibus, qui visitatis Ecclesiis hujusmodi, seu eorum aliqua eodem ipso proximo Dominico die post diligentem peccatorum suorum confessionem, Sacram Eucharistiam sumpserint, & ut hæc nostra visitatio ad Dei gloriam, & animarum salutem feliciter eveniat, pie in quavis Ecclesia oraverint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam concedimus, & elargimur.

Universos hortatur, ut ferventer Deo inserviant.

§.6. Omnes igitur simul dilecti filii, sive ex Clero, sive ex Populo veterem hominem exuentes, in novitate spiritus ambulemus, solicitudine non pigri, spiritu ferventes, Domino in toto corde serviamus, ut ejus misericordiam copiosam, cum ad hoc sanctæ visitationis opus tum ad cæteras necessitates nostras, fratrumq; nostrorum bonis operibus, & sedulo pietatis cultu impetremus.

Dat. die 27. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoquarto, sexto Kalendas Aprilis, Pontificatus nostri Anno Primo.

Sequi-

Sequitur mandatum visitandi in Parochialibus Ecclesiis Infirmos, eisque eleemosynam elargiendi.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. Fratribus Archiepiscopo Theatin. necnon Raphaeli Zacynthien., Octavio Caballicen., Ludovico olim Adrien., Antonio Casertan., ac Alexandro nuper Hieracen. Episcopis. Venerabiles Fratres salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium, & causæ.

CUpientes in hac nostra pastorali Ecclesiarum Almæ Urbis Visitatione non solum divini cultus conservationem, & incrementum, quantum in Nobis est, modis omnibus procurare, verum etiam animarum saluti prodesse, & corporales Christi pauperum, præsertim infirmorum indigentias, quantum cum Domino possumus paterna charitate sublevare;

Urbanus mandat Visitatoribus, ut suo nomine visitent in singulis Paroch. Eccles. pauperes infirmos graviter decumbentes.

§.1. Cum hæc omnia per Nosmetipsos exequi, ob assiduas, quibus detinemur occupationes, nequaquam possumus; Fraternitati vestræ, & vestrum cuilibet per præsentes mandamus, ut conjunctim, vel divisim Parochias Ecclesiarum diligenter perlustrare, ac perquirere studeatis, atque earum pauperes infirmos graviter decumbentes singulos nostro nomine visitetis.

Eisque apost. benedictioně semel impertiantur.

§.2. Apostolicam, & nostram eis benedictionem, ut moris est, semel impertiatis, ac paternis monitis, & salutaribus consolationibus recreetis.

Et ad patientiam, ac Ecclesiast. sacrā suscipienda hortentur.

§.3. Hortantes ipsos, ut in humilitate, & patientia propter Deum, corporis infirmitatem, & dolores sustineant, & ad parendum divinæ voluntati, quandocumque ei placuerit ipsos ex hoc seculo revocare, se pie, & christiane præparent, sinceroque corde ad Deum conversi, humiliter ab eo suorum peccatorum veniam petant, atque omnia Ecclesiastica Sacramenta, quibus Christifideles ex hac vita migraturi, se præmunire solent, & debent, devote, & reverenter suscipiant.

Confessis, ac sacra Communione refectis plen. indulg.

§.4. Nos enim eorum singulis ante, vel post vestram visitationem, ut præmittitur, pœnitentibus confessis, & SS. Eucharistiæ Sacramento refectis semel plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem elargimur.

Ac eleemosynas habita egestatis, & personarum ratione elargitur.

§.5. Volumus autem, ut comitem vobiscum adducatis dilectum filium nostrum, & Palatii Apostolici Eleemosynarium, qui prout cujusque eorum egestas, & personarum conditio postulaverit, etiam oblatis nostra impensa charitatis subsidiis, pecuniis, cibis, potu, pharmacis, vestibus, medicorum ope, cæterisque ad victum, seu ad recuperandam valetudinem necessariis temporalibus, quibus nunc urgentur, eorum necessitatibus succurrat.

Dat. die 29. Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 29. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Sequitur facultas cognoscendi Causas quascumque etiam criminales absque irregularitatis incursu.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Fratribus Ulpiano Archiep. Theatin., Raphaeli Zacynthien. Octavio Caballicen. Ludovico olim Adrien. Antonio Casertan. & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis. Ven. Fratres salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ hujus Constitut.

QUoniam in prosequen. munere Visitationis Ecclesiarum, & piorum locorum hujus Almæ Urbis nostræ, ad quod vos nominatim ex Episcoporum ordine delegimus, facile contingere poterit, ut aliqua negotia criminalia pertractanda sint;

Indultum de quo in rubric.

§.1. Nos conscientiarum, ac status vestrorum securitati opportune providere volentes, vobis, & cuilibet vestrum, ut tam conjunctim, quam divisim, durante hujusmodi Visitatione, ac illius occasione dumtaxat, quascumque querelas, accusationes, denuntias contra quasvis personas tam Ecclesiasticas, sæculares, vel regulares, quam laicas cujuscumque status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existen. recipere, & audire, causasque exinde, aut aliàs quomodolibet ex dicta Visitatione, vel illius causa emergentes tam Ecclesiasticas, quam prophanas, & tam civiles, quam criminales, & mixtas, sive ad Procuratoris Fisci, sive ad aliorum quorumcumque instantiam, aut ex officio, audire, cognoscere, quandoque Nobis referre, Nobiscumque communicare, ac juxta mandata nostra, seu aliàs prout justitia suaserit, & ordo dictaverit rationis, illas decidere, & terminare, aliasque in illis vos immiscere, ac sine aliquo conscientiæ scrupulo, aut censurarum Ecclesiasticarum, vel etiam irregularitatis incursu, etiam si inde sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, aut etiam ultimi supplicii pœna infligenda venerit, dummodo vos ipsi a sententia sanguinis per vos ipsos ferenda abstineatis, libere, & licite valeatis, licentiam concedimus, & indulgemus;

Ejusque extensio ad omnes tam denuntiantes, vel quomodocumque consilium, aut auxilium, seu favorem præstantes.

§.2. Utque liberius ab omnibus denuntiationes, querelæ, & accusationes, ac causæ quæcumque ad dictam Visitationem pertinentes deferri possint, omnibus similiter, & singulis personis, tam laicis, quam clericis etiam in sacris, & presbyteratus Ordinibus constitutis, sæcularibus, & quorumvis Ordinum, Congregationum, & instituti regularibus, quavis etiam Episcopali, vel majori Ecclesiastica, vel mundana dignitate, vel præeminentia fulgentibus, qui in actu ejusdem visitationis, seu aliàs illius occasione aliquid, quod ad prædictas causas pertineat, per viam denuntiationis, querelæ, vel accusationis, palam, vel occulte, sponte, vel ad aliorum, etiam Procuratoris Fisci instantiam in judicio, vel extra judicium revelaverint, aut in præmissis testimonium dixerint, vel aliquid propterea

rea scripserint, subscripserint, indicaverint, dictaverint, detulerint, interrogaverint, vel interrogati responderint, vel ad reos detegendos, convincendos, capiendos, custodiendos, puniendos, judicia, votum, consilium, auxilium, vel favorem per se, vel alium directe, vel indirecte præstiterint, sive tanquam Judices ordinarii, vel delegati, Custodes, Scribæ, Testes, Tabelliones, Consultores, Procuratores, Advocati, seu aliàs se in præmissis quoquomodo immiscuerint, aut quomodolibet ingesserint, nullam propterea pœnam, vel censuram Ecclesiasticam, aut irregularitatis notam incurrant, concedimus pariter, & indulgemus.

Contraria removet.

§.3. Non obstantibus generalis Concilii, atque aliis constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac cujuscumque Ordinis, & Monasterii, atque Ecclesiarum, & aliorum piorum locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 29. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 29. Martii Pontificatus nostri Anno I.

Sequitur Indultum Visitatoribus exercendi ubique Pontificalia.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Ulpiano Archiepiscopo Theatin., necnon Raphaeli Zacyntien., Octavio Caballicen., Ludovico olim Adrien., Antonio Casertan., ac Alexandro nuper Hieracen. Episcopis Venerab. Fratres salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium.

OFficii nostri est, pastoralia munera, quæ divina favente clementia administranda suscepimus, ea prompto alacrique animo prosequi; eos vero, quos in eisdem pastoralibus muneribus prosequendis assumpsimus, & deputavimus, nostræ item mentis est, opportunis facultatibus adhuc munire, ut illis suffulti incumbentia onera melius subire, & inceptum onus perficere quamprimum valeant.

Causa hujus Constitut.

Cum itaque occasione visitationis nostræ Apostolicæ, quam in universis Almæ Urbis, ejusque districtus Ecclesiis, monasteriis, locisque sacris, & piis proximis diebus indiximus, & quam nuper etiam inchoavimus, experientia comprobante cognoverimus, aliquando necesse esse in compluribus ejusdem Urbis, ac illius districtus Ecclesiis Altaria consecrari, campanas, ornamenta, indumentaque ecclesiastica benedici, Sacramenta ministrari, & alia pontificalia munia exerceri;

Qua conceditur Visitator. prædictis Indultum exercendi pontificalia in quibuscumque Ecclesiis Patriarchalibus quamvis exemptis.

§.1. Vobis, & vestrum cuilibet, quos in eadem Visitatione operarios, & adjutores delegimus, & deputavimus, plenam per præsentes concedimus facultatem, ut in quibuscumque tam intra eamdem Urbem, ac prope, & extra illius muros, quam etiam intra ejusdem Urbis districtum sitis Ecclesiis etiam Patriarchalibus, necnon Monasteriis, Prioratibus, & domibus secularibus, seu cujuscumque Ordinis mendicantium, Militiæ, Congregationis, aut instituti regularibus tam virorum, quam mulierum, atque hospitalibus, oratoriis, sacellis, cœmeteriis, locisque piis, aut religiosis tam exemptis, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subjectis, quam etiam non exemptis, & quibusvis etiam S. R. E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis sui Cardinalatus, aut aliàs quomodolibet, & ex quavis causa subjectis.

Altaria, & Ecclesias consecrandi, ac paramenta, vasa, & similia benedicendi.

§.2. Altaria, ac ipsasmet Ecclesias consecrare, aut illa, vel easdem Ecclesias, aut illis annexas reconciliare, seu etiam cœmeteria, campanas, calices, patenas, cruces, indumenta, & ornamenta Ecclesiastica quæcumque, & aquam, ut moris est, benedicere.

Sacramentum Confirmationis ministrandi.

§.3. Sacramentum Confirmationis quod ex ritu in visitatione ministrari consuevit, quibus, ubi, quando, & quoties vobis, seu cuique vestrum expedire videbitur, ministrare.

Missam, & Vesp. Pontificali ritu celebrandi, & cantandi.

§.4. Sacrosanctum quoque Missæ sacrificium, necnon Vesperas, & quæcumque alia divina officia solemni, ac pontificali ritu in Ecclesiis, & locis, in quibus vos id ad majorem animarum consolationem, spiritualemque profectum, & ad ipsam etiam, quam intendimus, reformationem inducen. pertinere judicaveritis, celebrare, & decantare.

Necnon concionandi tam publice, quam privatim.

§.5. Verbi Dei prædicationes, & conciones ad Dei amorem, & timorem in cordibus fidelium excitandum, & accendendum publice ad Clerum, & Populum, seu aliàs privatim prout occasio, & necessitas postulabit, habere.

Et alia omnia munia Pontificalia, quæ specialis concessione indigerent simpliciter exercendi.

§.6. Alia denique omnia, & quæcumque munia Pontificalia, etiam quæ notam, aut expressionem requirerent magis specialem, & sub generali hujusmodi concessione non comprehenduntur, etiam erga personas alioquin habiles, & idoneas exercere, etiam nullo alio a Nobis expectato, aut requisito mandato libere, & licite valeatis.

Contraria tollit.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis tam generalibus editis, dictarumq; Ecclesiarum, Monasteriorum Ordinum, Congregationum, Militiarum, Hospitalium, aut domorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 29. Martii 1624. An.I.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 29. Martii 1624., Pontificatus nostri Anno I.

Sequitur aliarum Facultatum concessio.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. Fratribus Ulpiano Archiepiscopo Theatino, necnon Raphaeli Zacynthien., Octavio Caballicen., Ludovico olim Adrien., Antonio Casertan. & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis. Venerabiles Fratres salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

CUm in pastorali visitatione, quam nuper vobis mandavimus, quamque Deo adjuvante prosequen. intendimus, Cleri nimirum Romani, & omnium Almæ Urbis Ecclesiarum, & piorum, ac religiosorum locorum, vos potissimum ex Episcoporum ordine delegerimus, & Nobis in eo munere operarios, & adjutores assumpserimus; Nos, ut vestrum ea in re ministerium plus habeat auctoritatis, & firmitatis, uberioremque ad cultus divini propagationem, & animarum salutem, Deique gloriam pariat fructum, providere volentes;

Jubet obtemperari eorum mandatis tam quam a Pont. vivæ vocis oraculo, vel alias datis.

§.1. Vobis, & vestrum cuilibet in solidum circa visitationem ipsam, eaque durante, mandata quæcumque etiam vivæ vocis oraculo per vos a Nobis accepta, illis, ad quos ea res pertinet, referendi, & oretenus per Nos ordinata mandandi, quibus relationi, ac mandatis vestris, & cuilibet vestrum de ordine nostro factis hujusmodi plenam, & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, atque firmiter obtemperari, tamquam mandatis nostris apostolicis volumus, & jubemus.

Et exequi ea, quæ mandaverint pro dictæ Visitationis præparatione, statu, progressu, & exequutione.

§.2. Mandata quoque, & præcepta quæcumque necessaria, & opportuna illis in rebus, quæ visitationis hujusmodi præparationem, statum, progressum, & exequutionem concernunt, decernendi, faciendi, eaque exequi jubendi.

Dat ipsis facultatem vocandi ad se quascumque personas tam Ecclesiasticas, quam laicales.

§.3. Personas quascumque tam Ecclesiasticas seculares, quam cujusvis Ordinis regulares, necnon etiam laicas pro rebus, & negotiis ad visitationem hujusmodi pertinentibus, ad vos vocandi, & ad personaliter coram vobis comparendum citandi, opportunisque juris, & facti remediis compellendi.

Easque examinandi, & recusantes id facere compellendi.

§.4. Similes item personas quascumque, & tanquam principales, & tanquam testes, seu tanquam principales quoad se, & tanquam testes quoad alios examinandi, & ut veritati testimonium perhibeant admonendi, & etiam cogendi, juramenta eis deferendi, & ab eis exigendi, & recipiendi ad sacrorum Canonum præscriptum, ac recusantes per censuras ecclesiasticas, aliasque pœnas etiam temporales vobis benevisas compescendi.

Memoralia, querelas, & similia recipiendi, ac super eis providendi.

§.5. Memoralia etiam Nobis inscripta, & directa, atque instructiones, relationes, delationes, querelas etiam secretas contra quascumque personas accipiendi, & Nobis referendi, seu aliàs, prout rerum, & personarum qualitas requiret, juxta ordinationes nostras, & ex auctoritate vobis tradita providendi.

Congr. aliarum personarum pro consilio d. visitationis faciendi.

§.6. Congregationes aliquarum personarum, quæ vobis in consilium super præmissis adhibendæ videbuntur, faciendi, & illas easdem personas auctoritate nostra vocandi, & cum eis de negotiis visitationis hujusmodi tractandi, consultandi, & deliberandi.

§.7. Commissarium, sive fiscalem visitationis unum, sive plures eligen., & deputan., electum, sive electos cassandi arbitrio vestro, toties, quoties vobis videbitur, removen., & alium, seu alios loco cassati, & amoti subrogan.

Archivia, libros, ac similia &c., & quæ opportuna judicabunt ordinandi.

§.8. Quotiescumque vobis etiam videbitur, & etiam seorsum a vobis, & iteratis vicibus quarumvis d. Urbis, seu extra illam, intra tamen illius districtum consistentium Patriarchalium, Collegiatarum, Parochialium, seu aliarum Ecclesiarum etiam cujusvis, etiam S. R. E. Card. ratione tituli, aut denominationis, seu Cardinalatus, aut aliàs quomodolibet, vel ex quavis causa subjectarum, seu cujusvis Cappellæ, vel Oratorii, necnon Monasteriorum, tam virorum, quam mulierum, prioratuum, domorum, & locorum sæcularium, seu cujuslibet Ordinis etiam Mendicantium, Congregationis, Militiæ, aut instituti regularium, aut Hospitalium etiam exemptorum, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subjectorum, eorumque Capitulorum, Conventuum, Universitatum, Collegiorum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, etiam laicorum, etiam nullo alio speciali nostro expectato ordine, vel mandato, aut etiam requisito consensu, vel licentia, & illa, & quælibet illorum visitandi, ac in illorum statum, formam, regulas, instituta, regimen, statuta, consuetudines, vitamque, ritus, mores, disciplinam, doctrinam, & idoneitatem singularum personarum conjunctim, vel divisim, & tam in capite, quam in membris, necnon circa divinum cultum, religiosam functionem, Ecclesiarum decorem, fructuum, & introituum dispositionem, regularem religiosorum tam virorum, quam mulierum observantiam, aliaque omnia, & singula ad actum hujusmodi visitationis quomodocumque spectantia diligenter inquirendi, & ad hunc effectum quæcumque illorum archivia, bibliothecas, librorum, quæque in illis continentur documenta, & instrumenta authentica, scripturas, libros rationum dati, & accepti, computa, & ratiocinia perlustrandi, præsertim vero sacras Reliquias, & quibus ipsæ sacræ Reliquiæ, necnon Sanctum Eucharistiæ sacramentum, & res ad alia Ecclesiastica Sacramenta pertinentes continentur, sacra vasa, thecas, tabernacula, necnon indumenta, ornamenta, & instrumenta, utensilia, & supellectilem Ecclesiasticam, & pretiosam diligenter inspiciendi, & ad prædicta exhibenda quascumque personas cogendi, compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis quacumq; correctione, emendatione, reformatione indigere cognoveritis, corrigendi, emendandi, reformandi, processusque necessa-

rios

rios desuper faciendi, & Nobis referendi, seu juxta ordinationes nostras in his opportune providendi, mandata, decreta, statuta, & ordinationes exequutioni demandandi, & custodiri, & observari præcipiendi, demumque omnia alia, & singula, quæ hujusmodi visitationis negotium, ulteriorem progressum, exequutionem, & in ea facta, & facienda mandata, decreta, statuta, & ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt, faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi.

Contradictores quoque, & rebelles cōpescendi.

§.9. Contradictoresque, & vobis in præmissis inobedientes, & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel favorem publice vel occulte, directe, vel indirecte quomodolibet præstantes, per suspensionis, ac etiam privationis beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & temporales etiam mancipationis carceris, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendi: auxiliumque brachii secularis, si opus fuerit, invocandi, plenam, liberam, amplam, & universam tribuimus potestatem.

Mandat obedientiam dd. Visitatoribus præberi.

§.10. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit, quacumque dignitate, auctoritate, potestate, & præeminentia fulgentibus, ut vobis, & cuilibet vestrum in præmissis omnibus, & singulis prompte pareant, & obediant, alioquin sententias, seu pœnas, quas rite tuleritis, seu statueritis in rebelles, ratas habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Contraria tollit.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, atque Ecclesiarum Monasteriorum, Hospitalium, Ordinum, Congregationum, Militiarum, Confraternitatum, & aliorum piorum locorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & Literis Apostolicis illis, & cuivis illorum, ac superioribus, & personis eorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, quibuscumque sint concepta verborum formis, & tenoribus, quos præsentibus pro expressis haberi volumus, specialiter, & expresse, ac latissime ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 30. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Deputatio Secretarii.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabili Fratri Octavio Caballicen. Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Rerum, quæ Nobis cordi sunt, & quibus universæ, quam meditamur, Reformationis pars non ultima continetur, curam fidis, & diligentibus viris libenter committimus.

Episcopus Caballicen. inter Visitatores designatur.

§.1. De tua itaque singulari, & Nobis jampridem perspecta fide, & diligentia plurimum in Domino confidentes Visitationis nostræ Apostolicæ, quam in omnibus Almæ Urbis, ejusque districtus Ecclesiis, Monasteriis, locisque sacris, & piis secularibus, & regularibus, universoque Clero, & Populo Romano indiximus, ac Ven. Fratribus Ulpiano Archiepiscopo Theatino, nec non Raphaeli Zacynthien., Octavio Caballic., Ludovico olim Adrien., Antonio Casertan., & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis una tecum commisimus, & demandavimus,

Ejusdem Visitationis Secretarium deputat.

§.2. Te & Secretarium duximus deligendum, prout etiam per præsentes munus hujusmodi cum omnibus, & singulis facultatibus, & auctoritatibus, prærogativis, privilegiis, & juribus, quæ tale officium obtinenti, & exercenti quomodolibet competere possunt, & debent, Motu proprio tibi committimus, & demandamus; teque etiam Secretarium Visitationis prædictæ creamus, constituimus, & deputamus.

Cum facultate exercendi omnia quę ad d. munus quomodolibet spectare possunt.

§.3. Dantes tibi plenam, & liberam facultatem ejusdem Visitationis decreta, statuta, ordinationes, mandata, præcepta, inhibitiones, informationes, relationes, ordinem, & seriem ordinandi, describendi, & in libellos, seu commentarios, sive etiam in publica, & authentica documenta, & instrumenta redigendi, cæteraque omnia, & quæcumque ad idem munus spectantia gerendi, & exercendi, etiamsi notam, & expressionem requirerent magis specialem, & sub generali commissione hujusmodi non venirent.

Mandat ordinationibus, seu decretis, &c. d. Secret. manu, & signo muneris omnino fidem dari tam in judicio, quam extra.

§.4. Nos enim volumus iis, quæ a te de rebus in visitatione gestis, & ordinatis fient, & emanabunt documentis, & scripturis tua manu, ac signo munitis plenam, atque indubitatam fidem nunc, & perpetuis futuris temporibus, tam in judicio, quam extra illud omnino haberi, neque ad id probationis alterius adminiculum requiri.

Hortatur, ut bene se gerat in isto munere.

§.5. Tu igitur in delato tibi munere ita te gere, ut fidem, & diligentiam nunquam a te desiderasse lætemur.

Dat. die 30. Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 30. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Sequitur facultas Visitatoribus avocandi ad se quascumque causas occasione d. Visitationis in aliis Tribunalibus, & coram aliis Judicibus antea cœptas, vel instructas, ac in statu, in quo reperiuntur.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Venerab. Fratribus Vlpiano Archiepiscopo Theatin., necnon Raphaeli Zacynthien., Octavio Caballicen., Ludovico olim Adrien., Antonio Casertan., & Alexandro nuper Hieracen. Episcopis. Ven. Fratres salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ hujus Constitut.

UT in prosequendo visitationis Ecclesiarum, & piorum locorum hujus Almæ Urbis nostræ munere, ad quod vos nominatim ex Episcoporum ordine delegimus, causæ occurrentes omni, qua fieri potest, celeritate, justitia mediante terminentur, quantum cum Domino possumus, providere volentes.

Facultas Visitat. avocandi ad se quascumque causas occasione d. Visitat. coram quibusvis Judicibus pendentes, easque manu regia, & prout juris fuerit terminandi.

§. 1. Motu proprio, & ex certa scientia nostra, vobis, ut ultra alias facultates per diversas nostras in simili forma Brevis expeditas literas vobis attributas, omnes, & singulas causas occasione Visitationis hujusmodi, coram quibuscumque Judicibus, tam ordinariis, quam delegatis pendentes, & etiam instructas, in statu, & terminis, in quibus reperiuntur, cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali ad vos, auctoritate nostra, avocare, illasque summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & manu regia audire, cognoscere, & fine debito, prout juris fuerit, terminare.

Necnon in Ecclesiis, in quibus Missarum oneribus ad Altare privilegiatum satisfieri una die non potest d. onera, seu ipsorum partem ad aliud, vel alia Altaria privilegiata & non privilegiata transferendi, & commutandi, & alia providendi.

§. 2. Præterea ubi contigerit, alicui Altari, etiam pro defunctis, privilegiato, seu Cappellæ tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum legatis impositum esse, ut singulis diebus præscriptis nequeat illis satis fieri, quicquid magis ad Dei honorem, Ecclesiarum utilitatem, salutemque animarum eorum, qui legata pia reliquerunt, etiam per translationem partis Missarum hujusmodi ad aliud altare, seu Altaria, etiam non privilegiata videritis expedire, re tamen diligenter perspecta, statuere, & ordinare, ut in eis commodius, ac plenius piæ defunctorum voluntati satisfiat, transferre; cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna, etiam si talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite possitis, & valeatis, apostolica auctoritate, tenore præsentium, plenam, & amplam facultatem concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum

§. 3. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 11. Julii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 11. Julii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XLIV.

Hispaniarum Rex, ejusque Ministri a Censuris absolvuntur, in quas incurrerant, ob exactum quoddam vectigal ab Ecclesiasticis in Oppido Matriti, absque Sedis Apostolicæ licentia.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

SIngulari, atque eximia Majestatis tuæ in Nos, & Apostolicam Sedem fidei, & devotionis merita promerentur, ut votis tuis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuemus.

Regii Ministri vectigal quoddam ab Ecclesiasticis quoque exegerant in Oppido Matriti.

§. 1. Cum itaque, sicut Majestatis tuæ nomine Nobis nuper expositum fuit, pro fabrica Palatii Charissimæ in Christo filiæ Nostræ Isabellæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ conjugis tuæ, certa quædam gabella in Oppido Matriti Toletan. Diœcesis super rebus comestibilibus, seu victualibus, per Ministros, seu Officiales tuos imposita a personis Ecclesiasticis exacta fuerit, contra sacrorum canonum, & generalium Conciliorum, necnon Bullæ in Die Cœnæ Domini legi, ac publicari consuetæ dispositionem.

Eos à censuris, in quas hac de causa incurrerant, absolvit Pontifex.

§. 2. Nos Majestatis tuæ, ac Ministrorum tuorum prædictorum conscientiæ securitati consulere, teque, ac illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, supplicationibus Majestatis tuæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Te ac Ministros tuos prædictos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis per te, & Ministros tuos præmissorum occasione quomodolibet incursis, dummodo tamen a similibus in posterum committendis omnino abstineatis, apostolica auctoritate, tenore præsentium, absolvimus, & liberamus, dictasque pœnas, ac pecunias ad quamcumque summam ascendentes extra gabellam per eosdem Ministros, seu Officiales tuos ab Ecclesiasticis, ut præfertur, exactas, tibi, & illis gratiose remittimus, & condonamus.

Contrária tollit.

§. 3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Pœnitentiam vero a Confessario ipsis injungendam per eos adimpleri jubet.

§. 4. Volumus autem, ut pœnitentiam, quam confessarius idoneus tibi, & Ministris tuis prædictis propter præmissa duxerit injungendam adimplere omnino teneamini, alioquin præsentes nullæ sint.

Dat. die 29. Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 29. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Con-

XLV.

Confirmatio Privilegiorum, exemptionum, & aliarum gratiarum Hospitali S. Joannis Hierosolymitani concessorum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Universalis Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam, meritis licet insufficientibus, præpositi, inter multiplices pastoralis officii curas illam peculiari solicitudine libenter amplectimur, qua privilegia, gratiæ, & indulta Militiis, & Hospitalibus quibuslibet ad majorem Dei gloriam, suæque Ecclesiæ sanctæ exaltationem, illius vero hostium profligationem pie, provideque instructis, a Rom. Pont. Prædecessoribus nostris concessa, quo majoris validitatis munimine subsistant, Apostolicæ confirmationis patrocinio muniantur, prout rerum, temporisque qualitatibus debite pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Leo X. & alii Pont. multa privilegia concesserunt Hospitali, & ejus personis, ac inter alia exemerunt a solutione decimarum, & aliorum onerum.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, aliàs fel. record. Leo X. Clemens VII. Paulus III. Pius IV., & Pius V. Romani Pontifices Prædecessores nostri inter alia privilegia, & indulta dilectis filiis Magno Magistro, ac Conventui Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani a Sede Apostolica concessa, eumdem, & pro tempore existentem Magnum Magistrum, Bajulivos, Castellanum Empostæ, Priores, Præceptores, Milites, familiares, aliasque personas Hospitalis hujusmodi, necnon etiam subditos, vassallos, colonos, & servitores, & alios in eorum obsequiis, & dicti Hospitalis beneficiis quomodolibet nuncupatis existen. etiam presbyteros curam animarum exercentes, quandiu illam exercent, & in illorum obsequiis forent, illorumque animalia, prædia, domos, molendina, & bona quæcumque, quæ obtinebant, ac in posterum obtinerent, & possiderent, a solutione, & exactione decimarum, censuum, jurium etiam synodalium, & canonicarum portionum, seu charitativi subsidii, aut jucundi adventus, seu quartæ, aut aliàs quomodolibet, aut aliorum quorumcumque onerum sub certis modo, & forma exemerint, & liberaverint, prout in diversis ipsorum prædecessorum desuper confectis literis plenius continetur,

Et quia Ordinarii locorum & aliæ personæ eos molestabant; Gregor. XIII., & alii Pont. dicta privilegia approbarunt, ac perturbari, districtius prohibuerunt.

§.2. Et licet ipsi Milites, & aliæ personæ prædictæ non debuissent a quoquam contra dictorum privilegiorum tenorem, & formam molestari, perturbari, vel inquietari, cum ipsi non modo eorum facultatibus, & fortunis, verum etiam sanguini, & vitæ pro tuitione Fidei Catholicæ non parcant; Nihilominus cum diversi locorum Ordinarii, ac Parochialium Ecclesiarum Rectores, & multæ Capitulares personæ id sibi omnino juxta Sacri Concilii Tridentini decreta licere, asserentes, eosdem Magnum Magistrum, Bajulivos, Castellanum Empostæ, Priores, Præceptores, Milites, & personas, diversis oneribus contra eorum privilegia prægravarent, illosque ad decimas, census, subsidia etiam charitativa, congruas portiones, jucundum adventum, Pastor bonus, aut aliàs nuncupata onera, & etiam jura synodalia cogere præsumerent in maximum ipsius Hospitalis detrimentum, & gravamen fel. rec. Gregor. XIII., Sixtus V., Greg. XIV. similiter Prædecessores nostri ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias eisdem Magno Magistro, & Conventui, quomodolibet concessa confirmantes, approbantes, & innovantes, eos super præmissis quomodolibet molestari, inquietari, ac perturbari districtius prohibuerunt.

Pius IV. concessit eidem Conventui uniendi, & dismembrãdi beneficia facultatem.

§.3. Et præterea cum inter alia fel. record. Pius Papa IV. Prædecessor noster eisdem Magno Magistro, & Conventui inter cætera privilegia Prioratus, Bajulivatus, Castellaniam Empostæ, Commendas, & alia ejusdem Hospitalis beneficia libere uniendi, & dismembrandi, facultatem concessisset.

Quam alii Pontifices cõfirmarunt.

§.4. Et nihilominus a quibusdam quandoque dubitaretur, an ante, vel post mortem possessorum unio, seu dismembratio ipsa fieri posset, ac deberet; idem Gregorius Prædecessor ad tollendum omne dubium, & ambiguitatem, quæ in præmissis in futurum oriri poterant, ut quandocumque eis videretur, sive ante, sive post mortem possessorum, Prioratus, Bajulivatus, Castellaniam Empostæ, & alia ejusdem Ordinis beneficia unire, & dismembrare, libere, & licite possent, & valerent; Necnon omnia, & singula privilegia, & exemptiones prædictas etiam ad Confratres, & Donatos ejusdem Hospitalis extendi debere, decrevit, & declaravit; Ac decretum, & declarationem hujusmodi, aliaque præmissa fel. record. Clem. VIII., Paul. V., Gregor. XV. Rom. Pont. similiter Prædec. nostri approbarunt, & confirmarunt, prout in eorumdem Prædecessor. literis plenius continetur.

Nunc Pont. privilegia, gratias, exemptiones, immunitates per alios Pontif. M. Magistro, & Conventui concessas approbat, & confirmat.

§.5. Nos itaque attendentes præclara ejusdem Hospitalis erga fidem catholicam, & Sedē Apostolicam promerita, ac cupientes, ut ipsa privilegia, exemptiones, & gratiæ eo firmius subsistant, quæ sæpius ab eadem Sede confirmata extiterint, Magnum Magistrum, Priores, Bajulivos, Castellanum Empostæ, Præceptores, Milites, & Fratres, & eorum singulos, singularesque dicti Hospitalis personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum privilegiorum, indultorum, facultatum, exemptionum, immunitatum, libertatum, & gratiarum per prædictos, & alios quos-cum-

cumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam Hospitali prædicto, illiusque Magno Magistro, Conventui, & Fratribus, Militibus, aliisque personis prædictis concessorum, ac literarum desuper confectarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad Magni Magistri, & Conventus Hospitalis hujusmodi, aut alicujus alterius super hoc pro eis Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & de mera nostra liberalitate, ac Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias eisdem Magno Magistro, & Conventui quomodolibet concessa, apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, supplemus.

Clausulas præservativas ponit.

§.6. Decernentes præsentes literas ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii vocati non fuerint, notari, impugnari, vel invalidari minime posse, minusque sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, sicque ab omnibus censeri.

Ita judicari statuit.

§.7. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§.8. Quocirca dilectis filiis in Regnis Hispaniarum, & Neapolitan. nostris, & Sedis Apostolicæ pro tempore existentibus Nuntiis, ac Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Magni Magistri, & Conventus, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Magnum Magistrum, & Conventum, confirmatione, approbatione, decreto, & aliis præmissis pacifice uti, frui, & gaudere; non permittentes eos, per Ordinarios prædictos, aut quoscumque alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§.9. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ Octavi etiam Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, ac aliis quibusvis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, Ordinationibus, necnon juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis, etiam prædictis locorum Ordinariis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, & scientia similibus, & consistorialiter, & de Fratrum nostrorum consilio, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem,

Statuta Concil. Trid præservat.

§.10. Eorumdem autem Prædecessorum vestigiis inhærentes volumus, quod fel. rec. Pii V. 22. Septembr. anno 6., ac Gregorii XIII. Prædecessorum nostrorum literis sub annulo Piscatoris 25. Novemb. anno 9. Pontificatuum suorum expeditis, in suo robore, & efficacia permanentibus, præsentes literæ Ecclesias, & personas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus decreta Concilii Tridentini hujusmodi omnino servari debere intendimus, minime comprehendant.

Exemplis hujus Bullæ credi mandat.

§.11. Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in judicio, & extra illud ubique locorum plena, & indubitata, eademque prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 29. Martii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 29. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Con-

XLVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Gregorii XV. quibus Congregatio Monachorum Ordinis S. Benedicti Helvetiorum ab Ordinariorum jurisdictione eximitur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregorii XV. Literæ referuntur.

Aliàs a fel. rec. Gregorio XV. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet: Gregorius Papa Decimusquintus, ad perpetuam rei memoriam. Onerosa pastoralis officii cura meritis licet imparibus Nobis ex alto commissa postulat, ut ea quæ Religiosorum quomodolibet prospero statui, felicique progressui conducunt, libenter concedamus, prout conspicimus salubriter in Domino expedire. Itaque dilectos filios Abbates, & Monachos Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Helvetiorum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommuicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem Monachorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationem prædictam, ejusque Monasteria, & loca regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcumque ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, & superioritate quorumcumque Ordinariorum, itaut illi in Congregationem, Monasteria, loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos hujusmodi aliquam jurisdictionem, vel superioritatem quovis prætextu, & ex quacumque causa habere, & exercere non possint: sine tamen præjudicio jurium, quæ dictis Ordinariis in regulares exemptos vigore Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum, tamquam Sedis Apostolicæ delegatis, competunt, apostolica auctoritate tenore præsentium eximimus, & liberamus. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, ac Congregationi, Monasteriis, locis regularibus, ac Abbatibus, & Monachis hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis Ordinariis prædictis, & quibusvis aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus, pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesima Maii 1622. Pontificatus nostri Anno II.

Quibus Congregationem Ord. S. Benedicti Helvetiorum ab Ordinariorum jurisdictione exemit.

Et confirmantur.

§. 2. Cum autem, sicut Abbates, & Monachi prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi plurimum cupiant, præinsertas literas hujusmodi pro firmiori illarum subsistentia apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut eorum desideriis hujusmodi annuere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, Abbates, & Monachos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat assequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas Gregorii Prædecessoris hujusmodi literas, ac omnia, & singula in eis contenta, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem, ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Abbatibus, & Monachis prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & debitæ exequutioni demandari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in suis literis hujusmodi voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Martii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Ex-

XLVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Extensio facultatis Archiepiscopo Creten. concessæ visitandi Insulam Cretæ.

Deputatio hujus Archiepiscopi in Visitatorem Insulæ Cretensis vide superius Constitut. XV. fol. 170.

Ven. fratri Lucæ Archiepiscopo Creten.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Archiepiscopo Cretensi in Visitatorem totius Insulæ deputato

ALiàs de Tua prudentia, & catholicæ religionis zelo plurimum in Domino confisi, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Te nostrum, & Sedis Apostolicæ generalem, & specialem Visitatorem, Reformatorem, & Delegatum in tota Insula Creten., apostolica auctoritate fecimus, constituimus, & deputavimus, tibique certas tunc expressas facultates concessimus, & impartiti sumus, prout in diversis nostris in simili forma brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Extenduntur facultates.

§.2. Nunc autem Christifidelium in Zacynthi, Chephaloniæ, & Corcyræ Insulis existentium animarum saluti, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes, motu, scientia, & deliberatione similibus, Te in Insulis prædictis nostrum pariter, & ejusdem Sedis generalem, & specialem Visitatorem, Reformatorem, & Delegatum cum omnibus, & singulis facultatibus in dictis literis expressis apostolica auctoritate, tenore præsentium, facimus, constituimus, & deputamus, Tibique per easdem præsentes committimus, & mandamus, ut tamquam noster, & Sedis prædictæ specialiter delegatus Venerabiles Fratres Marcum Antonium Archiepiscopum Naxien. in Civitate Creten. commorantem, ac Marcum Episcopum Cacynolicen., & Cephaloniæ in eadem Civitate degentem, & a suis Ecclesiis a quadriennio absentem, auctoritate nostra moneas, ut quamprimum ad residentiam suam se transferant, inde non decessuri, nisi ex causa per Te approbanda; & si monitioni Tuæ hujusmodi non paruerint contra ipsos procedas juxta decretorum Concilii Tridentini dispositionem, vel ut citius dictis Ecclesiis provideatur juxta *cap. 2. de officio delegati in 6.* Præterea suffraganeos Tuos ad residentiam in suis Ecclesiis compellas, & Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus negotio propagandæ in universo mundo fidei præpositis significes, qui ex eis non resideant; nec non Visitationum copias authenticas, ad eosdem Cardinales transmittas, ac informationes sumas extrajudiciales tantum de vita, moribus, & pastorali officio Venerabilis etiam Fratris Episcopi Thinen., & de illius Populi statu, quoad religionem, eorumque copias authenticas ad eosdem Cardinales transmittas.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in literis prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Aprilis 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 1. Aprilis 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XLVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Prorogatio duorum mensium favore Caroli Barberini Pontificiarum Militiarum Arciumque Perusinæ, & Anconitanæ Præfecti, ejusque Locatenentium ad juramentum in manibus Card. S.R.E. Camerarii præstandum, & Inventarium dictarum Arcium conficiendum.

Dilecto filio Nobili Viro Carolo Barberino nostro secundum carnem fratri germano totius Militiæ S. R. E. Gubernatori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

SIngularia multiplicum virtutum merita, quibus personam tuam a Domino novimus insignitam, suo jure poscunt, ut te fraterno secundum carnem vinculo Nobis conjunctum, ac filiali reverentia, & devotione Nos prosequentem amplioribus in dies favoribus, & gratiis libenter complectamur.

Urbanus Carolum Barberinum Rom. Eccl. Militiæ, & Arcium Perusinæ & Anconitanæ Præfectum constituerat,

§.1. Aliàs siquidem te totius nostræ, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Militiæ, tam equistris, quam pedestris Gubernatorem Generalem, necnon Perusin., & Anconitan. Civitatum, & Arcium nostrarum Præfectum, sive Castellanum cum jurisdictione, auctoritate, facultatibus, honoribus, oneribus, provisionibus, stipendiis, salariis solitis, & consuetis sub certis modo, & forma tunc expressis fecimus, constituimus, & deputavimus.

Injuncta lege, ut ille, ejusque Locumtenens juramentũ in manibus Cardin. Camerarii præstarent intra mensem

§.2. Volentes inter alia, quod tu, ac Locumtenens tuus de ipsas arces bene, & fideliter custodiendo, Nobisque viventibus ad nostram, defunctis vero ad sacri Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegii, seu Successoris nostri Romani Pontificis canonice intrantis instantiam tenendo, & restituendo, ac de conficiendo Inventarium Tormentorum, & rerum omnium in dictis Arcibus existentium, & illud manu Notarii publici confectum intra mensem, postquam possessionem ipsarum Arcium adeptus fuisses, ad Præsidentes Clericos Cameræ nostræ Apostolicæ transmitten., in manibus dilecti filii nostri, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii debitum præstares in forma solita juramentum, ac dictus Locumtenens idoneam cautionem præstare teneretur, & aliàs, prout in diversis nostris desuper in simili

mili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Dictumque terminum ad alios duos mẽ ses prorogat.

§.3. Cum autem, sicut Nobis innotuit, tu dictum Inventarium in prædictis Arcibus, seu earum altera infra mensem hujusmodi, seu aliàs forsan non confeceris, nec juramentum prædictum in dicti Camerarii manibus forsan post lapsum mensis hujusmodi præstiteris, neque idem Locumtenens juramentum intra dictum tempus, seu aliàs forsan, neque dictam cautionem præstiterit, ut præfertur.

Emolumentaque omnia a die suæ assumptionis in Pontificem decursa solvi mandat.

§.4. Nos te præmissorum meritorum tuorum intuitu amplioris gratiæ favore prosequi volentes, motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera liberalitate nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, te, necnon Locumtenentes tuos, quatenus opus sit, adversus lapsum temporis ad conficien. Inventaria hujusmodi, nec non cautionem, & juramentum præstan. tibi, & illis respective, ut præfertur, præfixi, ac alias in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet eras, & ipsi erant, statum, tenore præsentium omnino restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus: tibique, & illis ad eadem Inventaria per te, seu Locumtenentes tuos, seu alium, vel alios, quem, sive quos ad hoc duxeris deputandum, vel deputan., conficienda, & transmitten., necnon cautionem præstan., ut præfertur, terminum duorum mensium a data præsentium computan. concedimus.

Aliaque ejus Locatenentibus concedit.

§.5. Volumusque, & apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium decernimus, quod Inventaria prædicta, si quæ etiam post lapsum temporis hujusmodi facta fuerint, similiter valeant, & suffragentur, quodque ob Juramentum in manibus dicti Camerarii post lapsum temporis prædicti præmissorum occasione forsan præstitum ad aliorum Juramentorum præstationem nullo modo tenearis, provisionesque, stipendia, salaria, & emolumenta tam prædictorum, quam Asculan., & Beneventan., aliarumque Arcium Castellani, & officiorum quorumcumque tibi hactenus demandatorum a die nostræ ad summi apostolatus apicem assumptionis currere debeant, tibique ab eadem die omnino debeantur, ac persolvi, præstarique, quatenus persoluta, & præstita non sint, debeant, omni, & quacumque contradictione cessante.

§.6. Quodque Juramenta per eosdem Locumtenentes tuos præmissorum occasione contra literarum prædictarum tenorem forsan præstita valeant, & suffragentur, nec ipsi ad aliorum juramentorum præstationem teneantur, etsi ipsi, vel eorum aliqui juramenta hujusmodi nondum præstiterint, illa in manibus personæ a te deputandæ præstare valeant.

Dat. die 3. Aprilis 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Aprilis 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Bull. Rom. Tom.V. Par.V.

XLIX.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo statuitur nihil prorsus esse solvendum Episcopis, aut eorum Officialibus pro exhibenda ratione bonorum, eleemosynarum, Testamentorum, & Legatorum a Fratribus Congregationis Joannis Dei.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recensetur Congr. Conc. Decretum.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gaspar Diaz Campomanes Congregationis Joannis Dei Procurator Generalis, quod aliàs a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet:

Sacram Congregationem vestram humiliter precatur Fr. Gaspar Diaz Campomanes Procurator Generalis Religionis Joannis Dei, ut dignetur declarare:

An Religio sua teneatur aliquid solvere Ordinariis, & eorum Officialibus pro exhibenda ratione bonorum, Eleemosynarum, Testamentorum, & Legatorum, quæ suis Hospitalibus donantur.

Sac. Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit nihil prorsus esse solvendum Episcopis, aut eorum Officialibus pro ejusmodi rationibus exigendis.

Antonius Card. Caetanus.

Procurator Generalis petit confirmari

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Gaspar plurimum cupiat, Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos igitur dicti Gasparis desideriis hujusmodi annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum hujusmodi, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas apponit.

§.4. Decernentes Decretum hujusmodi, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futu-

rum spectabit, inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Aprilis 1624. An.I.

§.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis &c.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Aprilis 1624. Pontificatus nostri Anno I.

L

Indictio Jubilæi universalis pro Anno 1625. ac suspensio quarumcumque aliarum Indulgentiarum dicto Anno durante.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Evangelizat appropinquantem Annum Sanctum, ad Jubilæi celebrationem.

OMnes Gentes plaudite manibus, Jubilate Deo in voce exultationis: non enim ut in veteri lege Sacerdotalis buccinæ clangore, sed apostolicæ vocis oraculo sacrosanctum Jubilæi Annum jam Regis seculorum beneficio appropinquantem, Vobis evangelizamus. Annum divino cultui dicatum, ac ferventioribus Christianæ pietatis studiis destinatum. Annum remissionis, ac veniæ, tempus acceptabile, dies salutis. Licet enim nulla excurrant tempora, quæ Divinæ largitatis muneribus fœcunda, spiritualibus Nos non cumulent bonis, ac numquam ad ineffabilem Dei misericordiam, ejus adspirante gratia nobis aditus præcludatur; nihilominus tot, tantaque eo Anno ad hominum sanctificationem beneficia cœlitus promanant, ut pene omnes sacros thesauros divina munificentia in Christi fideles diffundere videatur. Quapropter si quinquagesimus Annus, quem Deus Moysen sanctificare jussit, incredibili Hebræorum plausu, atque inæstimabili gaudio excipiebatur, quanto magis decet Christianum orbem sacro Jubilæi Anno re currente lætari? Laboriosa eo tempore agriculturæ opera intermittebantur: nunc proprio quisque parcens labori, fructus, quos Christi Domini, Deiparæ Virginis, ac Sanctorum merita protulerunt, uberrimos percipit. Distracta tunc prædia, alienique juris effecta recuperabantur: nunc virtutes, dona, & merita, quibus peccando merito exuimur, liberali Dei misericordia recipimus. Exules tunc patriam repetebant: nunc ad cœlum, unde exulantes in hac lachrymarum valle misere pererramus, iter nobis præmonstratur, & aperitur.

Principes, & omnes ad illius celebrationem convocat, & invitat.

§.1. Vos igitur Catholici Principes, qui tot decorum prærogativis insigniti ad Christianam pietatem promovendam arctioribus, quam cæteri, obligationis nexibus obstricti estis; Vos omnes Christi fideles, quos Romana Ecclesia materno gremio complectitur; ad jucundissimam sacrosancti hujus Jubilæi celebrationem paterna, quæ urget Nos, charitate vocamus, & invitamus, ac quasi tuba exaltantes vocem nostram prophetica in vos oracula convertimus, & clamamus: Audite hæc omnes Gentes, auribus percipite, qui habitatis Orbem; Adveniunt dies pœnitentiæ ad redimenda peccata, ad salvandas animas: appropinquat tempus, quo Dei misericordia eos tandem convertat, quos sera ejus ulciscendi voluntas diu toleravit: humanæ vitæ brevitatem vobis ipsi ob oculos proponite: cogitate, nos instar aquæ dilabi, ac vitam nostram velut a texente præcidi. Et quamvis nonnulli ex Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris eidem Jubilæi anno concelebrando præscriptum olim temporis spatium provide arctantes, tam solemnem culparum remissionem, divineque Justitiæ debitarum pœnarũ relaxationẽ intra angustiores annorum limites contraxerint; nihilominus ob paucitatem dierum nostrorum paucis illam reddituram putantes, quæramus Dominum, dum inveniri potest: invocemus eum, dum prope est. Venite ergo ad locum, quem elegit Dominus, ascendite ad mysticam hanc Hierusalem tot, tantisque a Deo beneficiis auctam, tot muneribus cumulatam, ut vere de ea dicatur Fluminis impetum lætificare Civitatem Domini, cœlestium nempe fluminis gratiarum, cujus opportuna irrigatione fidelium Animæ fœcundantur. Venite, & afferte Domino gloriam nomini ejus, adorate Dominum in Atrio sancto ejus. Hic, filii dilectissimi, vere confitebimini Deo in Ecclesia magna, in populo gravi laudabitis eum; quandoquidem hæc est cæterarum Ecclesiarum Magistra, prima catholicæ religionis Sedes, Mater credentium, Orbis Caput, vertex rerum. Quapropter & cœlestes benedictiones, quas sititis, hic non ex rivulis petetis, sed haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, aquas videlicet saluberrimas, quibus haustis efficietur in vobis fons aquæ salientis in vitam æternam.

Jubilæi celebrationem in proximũ Annum 1625. indicit, & plenissimam impartitur indulgentiam visitantibus quatuor Patriar. Urbis Eccles.

§.2. Hæc igitur Nos præ oculis, atque in votis habentes, Romanorumque Pontificum prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, & eorum pium, ac saluberrimum institutum retinentes, de Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium assensu, Jubilæi celebrationem in Annum proximum 1625. a primis Vesperis Vigiliæ Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime futuræ inchoandam, & per totum Annum ipsum finiendam, auctoritate Dei Omnipo-

nipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra quanto maximo possumus animi nostri gaudio, ad ipsius Dei gloriam, & Catholicæ Ecclesiæ exaltationem indicimus, & promulgamus. Quo ipso Jubilæi Anno durante, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Ecclesiam Lateranen., Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon S. Mariæ Majoris de Urbe Basilicas semel saltem in die, per triginta continuos, aut interpellatos dies, si Romani, vel Incolæ Urbis, si vero Peregrini, aut aliàs exteri fuerint, per quindecim saltem dies devote visitaverint, & pro ipsorum fidelium, ac totius christiani populi salute pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus, & impartimur.

Impeditis benignè providet.

§.3. Et quoniam evenire potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortasse inchoato præmissa exequi, ac Ecclesiam, & Basilicas hujusmodi obire nequeant; Nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benigne favere cupientes, eosdem vere pœnitentes, & confessos, prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus, ac si Ecclesiam, & Basilicas prædictas diebus a Nobis præscriptis re ipsa visitassent.

Prælatis præcipit, ut omnes moneant, & instituant ad pia opera peragẽda pro hujusmodi Jubilæi consequutione.

§.4. Vos autem Venerabiles Fratres nostri Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in partem solicitudinis nostræ vocati, capite tubas argenteas, quarum usus est in Jubilæo, adhibete prædicationem verbi Dei, & prænuntiate populis gaudium magnum, ut sanctificentur, & Dei juvante gratia, parati sint ad ea cœlestia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis suæ per ministerium humilitatis nostræ præparavit. Ad cœlestia munera in hac Urbe percipienda, vocate cœtum, congregate populum, sanctificate Ecclesiam, docete oves fidei vestræ creditas, quia advenæ, & peregrini sumus in hac vita, & civitatem hic permanentem non habemus, sed futuram inquirimus. Docete omnes, si umquam alias, nunc potissimum iras, rixas, contentiones, & inveterata odia extinguenda propter Christum; nunc præcipue omnes carnis sordes esse detergendas, ut templum Dei mundum sit, & unusquisque vas suum possideat in honore, & sanctificatione, & portet Deum in corpore suo. Docete eos nunc maxime scelera detestanda esse, dandamque operam, ne quis christiano nomine abutatur. Docete, sacros Indulgentiarum thesauros lucrandi, spem omnem inanem esse, nisi quis contrito, & humiliato corde se ipsum præparare, & christianis operibus exercere studeat. Qui autem divitiis abundant, aperiant viscera sua, Fratrum suorum pauperum inopiam sublevent, præcipue vero erga Peregrinos Romam venientes misericordes sint, & sanctam hospitalitatem Deo gratissimam, & quam vetustissimi illi Christiani etiam inter persequutionum fluctus, diligentissime coluerunt, ipsi quoque multa hilaritate spiritus renovent, atque observent, faciantque sibi amicos de mammona iniquitatis, ut recipiantur in æterna tabernacula. Admonete etiam omnes, ut orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut quietam, & tranquillam vitam agamus, & pax, ac concordia perpetuo conservetur. Postremo docete eos, cum sanctam peregrinationem susceperint, qua modestia, qua devotione, qua fraternæ pacis observantia connecti eos oporteat, ut sint Christi bonus odor in omni loco. Præbete autem vos ipsos Fratres Venerabiles, & omne Clerum exemplum in primis bonorum operum, & formam gregis, ut vestræ virtutis, ac religionis veluti sale cæteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant: & denique omnes unanimes in uno spiritu christianæ charitatis, atque in omni sanctitate, & justitia Deo serviamus.

Principesque hortatur ad pia opera, & præcipue ad Peregrinis subveniẽdum ardentius.

§.5. Hortamur quoque, & rogamus in Domino charissimos in Christo filios nostros Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos, ut quo plura, & magis illustria beneficia ab eo, per quem Reges regnant, acceperunt, tanto ardentius, ut par est, ad Dei gloriam procurandam pio zelo excitentur; præcipue vero Fratrum nostrorum Episcoporum, & superiorum Antistitum pastoralem sedulitatem, & vigilantiam adjuvent, & magis a suis magistratibus, ac ministris adjuvari mandent, ut improborum licentia coerceatur, & bonorum studia eorum regia ope, & gratia foveantur: maxime autem erga peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentque ut tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur: sed hospitalibus, domibus, & publicis hospitiis amanter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione, & injuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam revertantur: his enim hostiis Reges potissimum, & Principes Deum sibi placabilem reddent, ut diu in terris felices vivant, & demum in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

Exemplis hujus Constitut. credi mandat.

§.6. Ut vero præsentes literæ ad omnium fidelium in quibuscumque locis existentibus notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ haberetur iisdem præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ indictionis, pro- mul-

mulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. die 29. Aprilis 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoquarto, 3. Kalendas Maii, Pontificatus nostri Anno I.

Anno a Nativitate Domini 1624 Inditione 7. die vero 16. Maii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Urbani Papa VIII. Anno I. suprascriptæ literæ Apostolicæ lectæ, & publicatæ fuerunt in atrio Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe per me infrascriptum Abbreviat. de Curia.

Augustinus Hurandus Abbr. de Curia.

Anno Domini 1624. indict. 7. die 17. Maii Pont. SS. D. N. Urbani VIII. Pontificati sui 1. suprascriptæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancell. Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, & exinde amotis, deinde dimissis earumdem literarum copiis affixis, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Brandimartem Latinum prælibati S.D.N. Papæ Cursores.

Octavius Spada Mag. Cursorum.

Sequitur suspensio aliarum Indulgentiarum hoc Anno Sancto durante.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Relatio prædictæ indictionis Jubilæi.

CUm nuper Jubilæi celebrationem a vigilia Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi Anni proxime vent. inchoandam, & usque ad finem ejusdem Anni duraturam, universo populo Christiano de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinaliũ assensu indixerimus, ac omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere pœniten., & confessis, qui Beatissimi Petri, & Pauli Apostolorum Basilicas, & S. Joannis Lateranen., ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe Ecclesias visitarent, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem, & veniam concesserimus, prout in nostris nuper desuper confectis literis plenius continetur.

Suspensio omnium aliarum Indulgent., & facultatũ absolven. durante hoc anno Jubilæi.

§.1. Cupientes, ut Christianæ nationes ex omnibus terrarum orbis locis in Alma Urbe nostra in fidei, ac religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis spiritu, Basilicas, & Ecclesias prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubilæo visitent, & frequetent: multorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo adducti, omnes, & singulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates, & indulta absolvendi etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibusvis Ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam laicorum, Universitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tam secularibus, quam quorumvis etiam mendicantium ordinum regularibus personis, coronisque, granis, imaginibus, & numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tam singulariter, quam universaliter per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Imperatori, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna fulgentibus, etiam ad instar Jubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibusvis causis, & occasionibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac aliàs quomodolibet concessis, quorum omnium tenores formas, derogationes, & decreta præsentibus pro expressis haberi volumus, apostolica auctoritate, de eorumdem Fratrum consilio, & assensu, ac apostolicæ potestatis plenitudine suspendimus, & suspensas esse declaramus, easque, & ea, eodem Anno durante, nulli prodesse, aut suffragari debere: irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Quocirca per præsentes auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ, quam indicti a Nobis prædicti Jubilæi Indulgentiæ, sive publice, sive privatim quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium, sub excommunicationis eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis publicentur, vel nuntientur, aut in usum demandentur.

Et prohibitio eas publicandi.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Universitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, ejusque Legatos, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, & ex quibusvis causis concessis, confirmatis, & innova-

Derogatque contrariis.

novatis; quibus omnibus, etiam si in illis caveatur expresse, quod sub similibus, vel dissimilibus suspensionibus nequaquam compræhedantur, nisi de illis specialis, & individua mentio fiat, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum fides.

§.4. Et quia difficile nimis esset, præsentes quocumque, ubi illis opus fuerit perferri; Volumus earum exemplis etiam impressis, Notarii publici manu, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra, ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ suspensionis, declarationis, decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 2. Maii 1624. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1624. sexto nonas Maii, Pontificatus nostri Anno I.

Anno a N.D. Nostri Jesu Christi 1624. Indict. 7. die vero 17. mensi Maii, Pontificatus SS. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani, divina providentia Papæ VIII. Pontificatus sui Anno I. supradictæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, & exinde amotis, deinde dimissis earumdem literarum copiis affixis, ut moris est, per nos Cammillum Fundatum de Cesis, & Brandimartem Latinum SS. D. N. Papæ prælibati Cursores.

Octavius Spada Mag. Curs.

LI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Super solutione 150. mil. scut. pro munitione Civitatis Mediolanen.

Venerabili fratri Episcopo Interamnen.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

EX illo die, quo mirabilia faciens nobiscum Dominus militantis Ecclesiæ suæ Principatum humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, credidit, etsi nihil antiquius habuerimus, quam ecclesiasticas Personas, quas in visceribus gerimus charitatis, a quibusvis gravaminibus, & oneribus immunes præservare; nihilominus dum ea, quæ publicæ securitati tuendæ opportuna sunt, nostrorum temporum conditionem, aliaque permulta accuratissima æstimatione perpendimus, facere non possumus, quin divino implorato præsidio, rectam sacrorum canonum normam aliqua mansuetudine interdum deflectamus, ac nonnulla quamvis difficilia apostolica largitate benigne indulgeamus. Hoc enim pacto efficitur, ut, & Christiana Respublica majoribus eximatur incommodis, & quos novis augemus beneficiis ad debitum Apostolicę Sedis præstandum obsequium alacriores reddantur.

Philippus IV. Hispan. Rex Civitates non nullas Ducatus Mediolanensis Fortalitiis munire statuit.

§.1. Sane Charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, qui etiam Ducatus Mediolanen. in temporalibus Dominus existit, nobis nuper exponi fecit, quod ipse provide considerans, Ducatum hujusmodi nullis forte fortalitiis, sive propugnaculis munitum existere; quo autem eumdem statum tenujori expensa, & minori Militum præsidio tueatur, Civitates Novarien., Alexandrin., Cremonen., & Lauden., necnon loca Valentiæ, Padi, & Mortaræ in finibus ejusdem status existentia munire decrevit.

Petitque, ut huic rei Ecclesiastici quoque contribuant.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, in muniendis Civitatibus, & locis prædictis ingenti pecuniarum vi opus, ærariumque ipsius Philippi Regis valde exhaustum, & attritum sit, ex munitioneque hujusmodi totius Status, ac tam Cleri, quam Populi securitati prospiciatur, Communitatum vero, ac Universitatum, & hominum ejusdem status propter eorum inopiam, præsertim ex bellis præteritis contractam, ad totam impensam necessariam supportandam facultates non suppetant, nisi Clerus, & Ecclesiastici quoque, qui ab omni genere onerum cameralium etiam exempti existunt, eo aliquid conferant, Nobis propterea idem Philippus Rex per dilectum filium Paulum Rauden. Fisci Regii ejusdem Ducatus Mediolanen. Advocatum, a dilecto pariter filio nobili viro Gomesio Suarez de Figueroa, & Corduba Feriæ Duce Status Mediolanen. Gubernatore, ad Nos hac de causa missum, humiliter supplicari fecit, ut his rebus opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Pontifex committit Episcopo Interamnen. contributionem 150. mill. ducat. imponat Ecclesiasticis 5. annis persolvendorum.

§.3. Nos igitur attendentes ex præmissis non solum Communitatum, ac Universitatum, & hominum prædictorum, sed etiam personarum ecclesiasticarum, locorumque piorum dicti Status, eorumque bonorum securitatem provenire, ac dicti Philippi Regis petitionibus, hac in parte, quantum cum Domino possumus annuendum esse censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, De nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negotium hujusmodi mature examinandum, & nobis referendum commisimus, consilio Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut stantibus præmissis, ac vocato Clero, & personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam cujusvis Ordinis regularibus eisdem Clero, & personis ecclesiasticis tam secularibus iis, quoad curata, quorum annui redditus summam quadraginta ducat. auri de Camera secun-

dum

dum communem æxtimationem non excedant, necnon iis, quorum beneficiorum fructus in quotidianis distributionibus consistunt, qui pro tertia illarum parte tantum conferre debeant, dumtaxat exceptis, quam cujuscumque etiam Mendicantium Ordinis, Congregationis, ac societatis etiam necessario exprimendorum, ac etiam duodecim illarum Congregationum, quæ cum Camera Apostolica tempore fel. rec. Pii Papæ V. Prædecessoris nostri de subsidio ordinario concordarunt, ac quarumcumque Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani regularibus, ac Seminariorum, & Hospitalium quorumcumque etiam actu Hospitalitatem servantium, cæterorumque Collegiorum Ecclesiasticorum, necnon Monasteriorum utriusque sexus bona, & redditus, ac jura, cujusvis qualitatis sint, ac quocumque nomine nuncupat., ac pensiones Ecclesiasticas quantumvis liberas, immunes, & exemptas percipien. in eodem statu possidentibus, vel quasi respective, ut pro undecima parte summæ per laicos in id opus conferenda, quæ tamen 150. millia scuta monetæ Romanæ in totum non excedat, in quinque annis ad minus in fine cujuslibet anni, ab anno videlicet 1625. incipien. ad rationem summæ triginta millium scutorum similium, vel minoris quolibet anno, nisi laici majori gaudeant dilatione, quo casu etiam Ecclesiasticos ea etiam gaudere volumus, pro rata sua juxta taxam ante faciendam persolvenda in expensas munitionis Civitatum, & locorum prædictorum, contribuere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate nostra Apostolica absque spe ullius prorogationis licentiam, & facultatem concedas, & impertiaris.

Eique necessarias ad id tribuit facultates.

§.4. Dantes tibi plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem taxam contributionis pro dicta undecima parte, & dictis quinque, seu ulterioribus annis hujusmodi durantibus per ecclesiasticos seculares, & regulares, ut præfertur, persolvenda, proportionabiliter faciendi, & præscribendi, ac deinde hujusmodi taxam ab omnibus, & singulis, ad quos spectabit, singulis annis dicto quinquennio, seu majori tempore durante exigi, & penes aliquem fide, & facultatibus idoneum seu locum Ecclesiasticum arbitrio tuo eligendum tutum, & securum realiter deponi, & ad ipsius Philippi Regis, seu Gomesii prædicti Gubernatoris, seu ejus in hujusmodi successorum requisitionem, tuumque mandatum deputatis munitionum, civitatum, & locorum prædictorum in dictum usum dumtaxat consignari procurandi; ita tamen ut ab Ecclesiasticis hujusmodi collatio non fiat, nisi facta prius exactione, & solutione ratæ laicorum, ac operibus munitionum hujusmodi inceptis, & pro rata constructis: quoscumque vero solvere recusantes, vel differentes etiam exemptos, & Apostolicæ Sedi immediate subjectos per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita cogendi, & compescendi. Ac demum omnia, & singula in præmissis & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, ac auxilium brachii secularis ad hoc, si opus fuerit, invocandi.

Exactionem vero per Ecclesiasticos fieri mandat.

§.5. Volumus autem, ut exactio contributionis per dictos Ecclesiasticos persolvenda per personas similiter Ecclesiasticas tantum a te deputandas fiat, rataque a dictis Ecclesiasticis, ut præfertur, percipienda in alios usus, quam munitionem Civitatum, & locorum hujusmodi, pro quibus confertur, nullatenus convertatur, super quo etiam tuam, & dictorum Philippi Regis, & Gomesii Gubernatoris, necnon ministrorum ad id deputatorum, sive deputandorum conscientiam oneramus.

Sacra vero Vasa, & Supellectilia distrahi vetat.

§.6. Quodque juxta ordinationem Concilii Viennensis Calices, libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta divino cultui dicata, ex causa pignoris capi, percipi, vel distrahi, aut aliàs quomodolibet occupari non debeant. Ac præterea, ut ultra summam 150. millia scutorum hujusmodi nihil amplius ab iisdem personis Ecclesiasticis exigatur, sub pœnis in sacris Canonibus contentis ipso jure incurrendis.

Obstantia tollit.

§.7. Non obstantibus quibuscumque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus, constitutionibus, & Ordinibus, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum Status hujusmodi, & ordinum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, eisdem Monasteriis, Ecclesiis, & ordinibus, illorumque Capitulis, Collegiis, superioribus, & personis, sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenoribus præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Coloniciam portionem, ut vocant, præservat.

§.8. Per præsentes autem non intendimus quidquam innovare super portione, quam *colonica* vocant, neque circa illam, ullum præjudicium quoquo modo inferre, aut illatum esse Ecclesiasticis, quominus possint, & valeant Ecclesiasticæ libertatis, & exemptionis jura occasione dictæ portionis sibi, eorum Ecclesiis, Colonis, ac bonis competentia quandocumque, & ubicumque omnibus juris remediis, ac etiam per censuras ecclesiasticas tueri, & defendere, non secus ac si præsentes nullatenus emanassent, quodque expensæ pro tuis, & familiæ tuæ usibus occasione præmissorum subeundæ, per ministros laicos, non autem per ecclesiasticos persolvantur.

Datum

Dat. die 10. Maii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die X. Maii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LII.

Moderatio Literarum Gregorii XV. super divisione Provinciarum Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci Reformatorum Regni Siciliæ.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ponit tenorē Brevis Gregor. XV.

Causę hujus divisionis.

ALiàs a fel. rec. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis, videlicet: Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Nuper pro parte dilecti filii Innocentii a Clusa Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum professoris Nobis exposito, quod omnes Ordinis, & Reformationis hujusmodi Regulares Domus in universo Siciliæ Regno consistentes unam tantum Provinciam constituebant: experientia vero compertum erat, unum dumtaxat Custodem totam hujusmodi Provinciam, quæ circuitus octingentorum milliarium existit, nisi eques incederet, visitare non posse: id vero regularibus dicti Ordinis institutis apostolica auctoritate confirmatis repugnare: ac præterea gravissima inter Fratres ipsius Provinciæ inconvenientia, & perturbationes exoriri, cum occurrentes eorum necessitates suo superiori manifestari nequibant.

Dividitur juxta tres Valles.

§. 1. Nos supplicationibus dicti Innocentii suo, ac tunc existentis Custodis, & majoris partis aliorum Fratrum dictæ Provinciæ nominibus Nobis tunc humiliter porrectis inclinati voluimus, & apostolica auctoritate præcepimus, & mandavimus, quod in proxima tunc futura Congregatione Fratrum Reformatorum Provinciæ hujusmodi per eumdem tunc existentem Custodem habenda, eadem Provincia in tres Provincias, juxta tres Valles, nempe de Mazara, Demona, & Noto, ita ut unusquisque dd. Fratrum Reformatorum ipsius Provinciæ in propriis domibus regularibus cujusque ex tribus Vallibus hujusmodi, ex qua oriundus esset, degere deberet, prout desuper ab ejusdem Provinciæ Visitatore, & Custode decretum fuisset, auctoritate prædicta divideretur, ac separaretur, dividique, ac separari omnino deberet, prout in nostris in simili forma Brevis sub die 14. Februarii proxime præteriti desuper expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§. 2. Nunc autem felici eorumdem Fratrum gubernio, ac directioni, quantum Nobis ex alto conceditur, peramplius consulere volentes, supplicationibus dicti Innocentii nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio Visitatori eorumdem Fratrum jam destinato per præsentes committimus, & mandamus, ut Capitulum quamprimum celebret, in eoque Provinciam prædictam, juxta literarum hujusmodi formam, & tenorem separet, & dividat.

Eligitur Custos in unaquaque Custodia.

§. 3. Insuper, quòd in eodem Capitulo tres Custodes modo infrascripto eligantur, videlicet ut a vocalibus Domorum regularium cujuslibet Vallis, & Custodiæ unus dicti Ordinis professor in eadem Valle, & Custodia oriundus in Custodem, nec non tres Discreti Custodiales ejusdem Vallis eligantur, a quibus ea Custodia regatur, & gubernetur, prout a Fratribus Minoribus dicti Ordinis, Cappuccinis nuncupatis, in eodem Regno existentibus, fieri asseritur, ac iisdem modo, & forma, & non aliter divisiones, & electiones fiant.

Fratres exteri infra sex menses eligāt sibi Custodiā.

§. 4. Et quia in eodem Regno nonnulli dicti Ordinis professores exteri, & diversarum nationum reperiuntur, ad tollendam omnem difficultatem iis tempus sex mensium concedatur ad deliberandum, in quam Custodiam, & Vallem se velint recipere, & facta deliberatione hujusmodi, nec illi, nec ex eodem Regno oriundi Fratres hujusmodi de una ad aliam Vallem absque licentia Vicarii Generalis Fratrum Reformatorum dicti Ordinis, ac unanimi consensu Custodum, & discretorum Custodialium utriusque Vallis, & Custodiæ transire possint, & si eos ad aliam Custodiam transire contigerit, in illa per decennium votum passivum habere nequeant.

Designatur sigillum unicuique Custodiæ.

§. 5. Præterea ad obviandum perturbationibus, quæ ex controversia oriri possent, quis sigilla habere debeat, iisdem sigillis, qui cum imagine Sancti Michaelis Archangeli ad præsens reperiuntur, cum etiam ab aliis Fratribus reformatis Italiæ habeantur, amplius Custodes prædicti non utentur; sed pro Valle, & Custodia de Mazara cum B. Matthæi de Agrigento; & pro Valle, & Custodia de Noto cum Sanctæ Luciæ, ac pro Valle, & Custodia Demona cum Sancti Martini, Placidi, & Sociorum Imaginibus sigilla respective fiant. Custodes autem pro negotiis in dictis Vallibus, & Custodiis pro tempore occurrentibus socium, qui eos in scribendo coadiuvet, habere possint, cum titulo, & nomine Scriptoris, non autem Secretarii, qui propterea nullo privilegio, nullaque exemptione gaudeat, sed præcedentiam sibi ratione antianitatis in Regione competentem dumtaxat habeat. Quodque præmissis omnibus, & singulis non parentes, seu rebelles, excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnas ipso facto incurrant, apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Decernentes nihilominus irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ in prædictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die ulti-

Custos habeat Scriptorem.

ultima Martii 1622. Pontificatus nostri Anno II.

Causæ moderationis.

§.6. Cum autem, sicut dilecti filii Benignus a Genua Minister Generalis ejusdem Ordinis, necnon Aloysius de Cruce eorumdem Fratrum Reformatorum in totius Siciliæ Regnis Visitator Apostolicus Nobis nuper exponi fecerunt, circa interpretationem quarumdam clausularum in Constitutione prædicta contentarum, varia dubia, non sine multa eorumdem Fratrum perturbatione, divinique cultus detrimento exoriantur, videlicet ut a vocalibus Domorum Regularium cujuslibet Vallis, & Custodiæ unus dicti Ordinis professor in eadem Valle, & Custodia oriundus in Custodem eligatur, necnon si Fratres ad aliam Vallem transire contigerit, in illa per decennium votum passivum habere nequeant; ac etiam super istius verbi oriundus significatione, nonnullique pariter inter eosdem Fratres reperiantur, qui similiter in dubium revocant, cujus ipsi Vallis sint.

Declarat quo modo observandæ sint clausulæ.

§.7. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, necnon Benignum, & Aloysium prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati exstiterint, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, clausulas prædictas ad Constitutionum generalium ejusdem Ordinis dispositionem auctoritate prædicta tenore præsentium reducimus, & moderamur: quo autem ad verbum oriundus spectat, unumquemque dictorum Fratrum in eisdem Vallibus ad præsens existentium, qui in ejus pacifica, seu quasi possessione reperitur, effectu prædictarum literarum gaudere; posterioris vero dubii declarationem in Capitulo, sive Congregatione Custodiali ad hunc effectum facienda fieri, atque de cætero usum, & praxim dicti Ordinis servari debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus præmissis, & omnibus illis, quæ in præinsertis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Maii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 10. Maii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Gregorii XIII., & Clementis VIII. quibus declaratur per onera Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus Bononien. imposita nullum præjudicium Privilegiis, & exemptionibus Hospitali S.Joannis Hierosolymitani aliàs concessis inferri.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregor. XIII. Literæ recensentur.

Aliàs a fe: re: Gregorio PP. XIII., & a Clemente VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet a tergo:

Decreverat aliàs, etiam Equites Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ad onerum solutionem in Civitate Bononiæ teneri;

§.1. Dilectis filiis Magistro, & Conventui Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani; Intus vero: Gregorius Papa XIII. Dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem. Quamvis Nos pridem ad preces dilectorum filiorum quadraginta virorum Præsidentium regimini Civitatis nostræ Bononien. eas Ordinationes, quas nonnulli Romani Pontifices Prædecessores nostri, & præsertim fe: me: Julius Papa III. diversis temporibus fecerant, ut Clerus Bononien. in solutione vectigalium, & aliorum quorumvis onerum in dicta Civitate pro tempore impositorum concurreret, atque contribueret, ex certa scientia nostra confirmaverimus, causas omnes, si quæ, & ubicumque penderent, avocando, ad lites hujusmodi penitus extinguen., perpetuumque dicto Clero silentium imponen., & præterea declaraverimus omnes, & quascumque tam Seculares, quam Regulares ipsius Cleri, etiamsi Hospitalis vestri S. Joannis Hierosolymitani essent, ad præstationem vectigalium, & onerum hujusmodi omnino teneri, prout in nostris super his Literis in forma Brevis confectis plenius continetur, vestram tamen religionem minime propterea in vetere sua immunitate turbatam intendentes,

His vero Literis ad sua reintegrat privilegia.

præsentium auctoritate declaramus, atque decernimus, nihil omnino per literas nostras prædictas contra vos, aut vestrum Hospitale, nec etiam contra exemptiones, & privilegia vestra innovatum esse, nec innovari debere, sed vos, resque, & bona vestra universa, & singula in universis exemptionibus, & privilegiis omnibus quibus ante, & post ordinationes, confirmationem, & literas nostras prædictas usi, & potiti estis, semper, & ubique conservari debere; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ Apostolicæ Clericos in quavis causa, & Instantia, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, ubique judicari, & definiri debere: necnon irritum, & inane quidquid secus super his per prædictos Præsidentes regimini, & quoscumque alios scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis, & Re-

& Regiminis, ac illius Præsidentium prædictorum, Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub annulo Piscatoris die 8. Augusti 1584. Pont. nostri Anno XIII.

Recensentur quoque Literæ Clementis VIII., ejusdem exempli.

§.2. A tergo: Dilectis Filiis Magistro, & Conventui Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani. Intus vero Clemens Papa VIII. Dilecti Filii salutem, & apostolicam benedictionem. Cum, sicut accepimus, fæ:re: Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster postquam ad preces dilectorum filiorum Reformatorum Status libertatis Civitatis nostræ, tunc suæ Bononien. eas ordinationes, quas nonnulli Romani Pontifices sui, & Prædecessores nostri, & præsertim fæ: re: Julius Papa III. diversis temporibus fecerant, ut Clerus Bonon. in solutionem vectigalium, & aliorum quorumvis onerum in dicta Civitate pro tempore impositorum concurreret, atque contribueret, ex certa scientia sua confirmaverat, causas omnes, si quæ, & ubicumque super his penderent, avocando, ac lites hujusmodi penitus extinguendo, perpetuumque desuper dicto Clero silentium imponen., & præterea declaraverat omnes, & quascumque tam seculares, quam regulares ipsius Cleri, etiamsi Hospitalis vestri S. Joannis Hierosolymitani essent, ad præstationem vectigalium, & onerum hujusmodi omnino teneri, prout in quibusdam ejusdem Gregorii Prædecessoris Literis continebatur, vestram Religionem minime propterea in vetere sua immunitate turbatam iri volens, declaravit, & decrevit nihil omnino teneri, prout in quibusdam, per ejus literas prædictas contra vos, aut vestrum Hospitale, nec etiam contra exemptiones, & privilegia vestra innovatum esse, nec innovari debere: sed vos, resque, & bona vestra universa, & singula in vestris exemptionibus, & privilegiis omnibus, quibus ante, & post ordinationes, confirmationem, & literas suas prædictas usi, & potiti eratis, semper, & ubique conservari debere, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cameræ Apostolicæ Clericos in quavis causa, & Instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam scienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in aliis ejusdem Gregorii Prædecessoris literis similiter plenius continetur. Cumque Nos superioribus annis ex causis tunc expressis priores literas prædicti Gregorii Prædecessoris confirmantes, & innovantes, Dilecto Filio tunc, & pro tempore existenti nostræ, & Sedis Apostolicæ in Civitate, & Comitatu Bononien. de latere Legato, seu ejus vice-Legato, aut Gubernatori commiserimus, & mandaverimus, ut opportunis Juris, & facti remediis, omni, & quacumque appellatione, recursu, & subterfugio postpositis, cogeret, & compelleret quoscumque sub prætextu exemptionum, & privilegiorum quamvis amplissimorum solvere recusantes taxã pro reparatione cujusvis fluminis siti in Comitatu Bononien. pro ratione bonorum ab ipsis possessorum, qui pro tali reparatione aliquod commodum sentirent, etiam si seculares, aut regulares, mendicantes, aut non mendicantes, & cujusvis Instituti utriusque sexus existerent, ac aliàs prout in nostris sub die 10. Martii 1600. Pontificatus nostri Anno nono expeditis literis similiter continetur. Nunc ne vigore nostrarum hujusmodi literarum molestari possitis, literas Gregorii Prædecessoris in vestrum favorem emanatas confirmantes, & innovantes præsentium tenore declaramus, atque decernimus, nihil omnino per literas nostras prædictas contra vos, aut vestrum Hospitale, nec etiam contra exemptiones, & privilegia vestra innovata esse, nec innovari debere: sed vos, resque, & bona vestra universa, & singula in vestris exemptionibus ac privilegiis omnibus, quibus ante, & post ordinationes, confirmationes, & literas nostras prædictas usi, & potiti estis semper, & ubique conservari debere; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Cameræ Apostolicæ Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis, Regiminis, & illius Præsidentium, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, necnon omnibus illis, quæ in nostris literis prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 7. Apr. 1604. Pont. nostri An. XIII.

Utræque Literæ confirmantur ab Urbano.

§.3. Nunc autem Nos præinsert. literarum hujusmodi firmiori subsistentiæ, & validitati consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, easque, nec non præsentes literas validas, firmas, & efficaces semper, & perpetuo existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, quos illæ concernunt, & concernere poterunt quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Clausulæ.

§.4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quo-

a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 29. Maii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 29. Martii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LIV.

Approbatio Statutorum in Capitulo generali Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula editorum circa ea, quæ agenda sunt in casu mortis Generalis totius Ordinis.

Ultra ea, quæ habes in Constitutione VI. Sixti IV. Sedes. *Tom.III. Par.III. fol.*136. *Scias istis Fratribus ambitum prohibuisse Paul.V. in Constit. CCC.* Admonemur. *Tom.V. Par.III. fol.*272.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

UT ea, quæ pro personarum quarumlibet, præsertim Regi seculorum obsequiis sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium prospero, felicique regimine facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuo, & illibata persistant, libenter, cum a Nobis petitur, apostolicæ confirmationis patrocinio communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Expositum fuit Pontifici multa olim statuta fuisse a Capit. Gen. circa electionem Vicarii in casu mortis P. Generalis, eaque apostolica auctoritate confirmata.

§.1. Sane nomine dilecti filii Ægidii Camart Correctoris Generalis Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula Nobis nuper expositum fuit, quod aliàs pro felici ejusdem Ordinis directione, & præsertim illius Vicarii generalis electione nonnulla Statuta condita fuerunt tenoris subsequentis, videlicet.

Primo: statutum fuit in Capitulo generali ejusdem Ordinis habito Paulæ Anno 1535. auctoritate apostolica confirmato, quod si contingeret (quod Deus avertat) Reverend. Patrem Generalem diem claudere extremum, fiat de Vicario generali electio per ejusdem Generalis socios cum Reverend. Patre Provinciali illius Provinciæ, in qua morietur, vel ei proximioris, si extra Provinciam quandam moriatur, ac sociis illius, & Correctore locali, ubi morietur, vel proximioris Conventus: Qui omnes simul prædicti electores de toto gremio religionis unum in Vicegeneralem usque ad proximum Capitulum generale celebrandum eligant, ita tamen quod nullus prædictorum eligentium ad prædictum officium assumi valeat; hic autem in prædictum Vicarium, etiam pro quocumque tempore, assignatus in Generalem immediate, & postmodum reeligi, & deputari valebit.

Quibus postea in alio Capitulo Generali Romæ celebrato anno 1623. non nulla alia addita fuere.

§.2. Deinde in ultimo generali Capitulo ejusdem Ordinis habito Romæ in Conventu Sanctissimæ Trinitatis anno 1623. sessione decima quæsitum fuit, an in casu mortis Reverendissimi Patris Generalis (quod absit) standum esset in numero electorum jam ab aliis Capitulis deputatorum; an potius idem numerus esset augendus: & variis hinc inde discussis rationibus, tandem negotium remiserunt Patri Generali, qui una cum suis Collegis, consulto etiam Illustrissimo Protectore, determinarent, quid esset agendum. Quapropter facta circa hoc matura consideratione, prout infra, statuendum consentaneum duximus.

Dispositio circa electionem Vicarii Generalis. Primo de morte Generalis, & quis erit ejus Vicarius usque ad electionem.

Patre Generali claudente diem extremum, continuo antiquior ex Collegis, qui tunc præsentes aderunt, accipiat utrumque sigillum Ordinis, & Vicegeneralis fungatur officio tantisper, donec cum Patribus electoribus ad electionem Vicarii generalis procedatur.

Secundo: de monendis Superioribus Ordinis de morte Generalis.

Præfatus Pater Collega in Vicarium institutus, ut primum mors Patris Generalis acciderit, notam illam faciat omnibus Provincialibus Ordinis, tum ut debitæ orationes, & sacrificia pro anima defuncti offerantur, tum ut electores futuri Vicarii generalis præparent se ad electionem faciendam.

Tertio: de potestate Collegarum Sede Generalis vacante.

Quandiu Sedes Generalis vacabit, non poterunt Collegæ ullam visitationem facere, neque instituere ullos Provinciales, aut alios Superiores, neque illos deponere. Non poterunt etiam ulla Statuta condere, vel aliquem Fratrem privare, aut rehabilitare, neque ullam rem magni momenti expedire, sed omnia reservabuntur Vicario generali futuro. Poterunt autem urgentia negotia, & quæ celerem resolutionem requirunt, expedire, fratresque scandalosos punire.

Quarto: de electoribus Generalis.

Ex qualibet natione Italiæ, Galliæ, & Hispaniæ quatuor Patres convenient ad locum destinatum cum tribus Patribus Collegis Generalis prædefuncti, ut eligant simul Vicarium generalem, nempe duo Provinciales, & duo Commissi ex qualibet natione.

Quinto: de Provincialibus, & quando assumi debeant.

Porro Provinciales assumentur secundum ordinem antiquitatis Provinciarum, mutan-

mutando de sexennio ad sexennium juxta seriem dictarum Provinciarum: exempli gratia: in hoc sexennio habebunt jus electionis pro Italia Patres Provinciales S. Francisci, & Mellanæ; pro Gallia Turonensis, & Franciæ: pro Hispania Granatensis, & Castellæ; in futuro autem sexennio duo alii Provinciales Provinciarum proxime succedentium in qualibet natione secundum antiquitatem, & ita deinceps de sexennio in sexennium, donec impleatur numerus Provinciarum cujuslibet nationis. Poterunt autem Provinciales, quibus continget in suo ordine interesse electioni Vicarii generalis, causa evidentis infirmitatis substituere Vicarium, prout fit in Capitulo generali.

Sexto: de Collegis Patris Generalis morbo detentis.

Similiter si Patres Collegæ Generalis, vel illorum alter morbo aliquo ita detineantur, ut non possint adire locum ad electionem destinatum, poterunt substituere aliquem Patrem idoneum ex illa natione, cujus sunt Collegæ, qui literis authenticis munitus jus habebit in electione.

Septimo: de Commissis.

Commissi vero non assumentur ex Provinciis eisdem, ex quibus Provinciales veniunt ad electionem; sed ex duabus Provinciis proxime succedentibus, ad hoc, ut plures Provinciæ cujuslibet nationis concurrant ad electionem Vicarii generalis.

Octavo: a quibus fieri debeat electio Commissorum.

Ipsi vero Commissi eligantur respective in suis Provinciis a Provinciali, Collegis, & Definitoribus Provinciæ, veniantque ad locum deputatum muniti literis authenticis suæ deputationis.

Nono: de Correctore Conventus, ubi moritur Generalis.

Cæterum si Pater Generalis decedet in aliquo Conventu, Superior illius Conventus veniet ad electionem Vicarii generalis futuri, & tunc pro illa natione, in qua est ipse Corrector, non eligatur nisi unus Commissus, nempe in antiquiori Provincia ex duabus, quæ venient in ordinem, ad hoc ut votorum sit paritas in qualibet natione, & Provincia, in qua non fuit electio, pro hac vice carebit suo voto, ita ut in subsequenti sexennio assumantur Commissi ex aliis duabus Provinciis immediate subsequentibus.

Decimo, de morte Generalis extra Conventus,

Si vero contingat Patrem Generalem mori extra Conventum, ut puta in itinere, vel in mari, vel in alio quovis loco, secundum quod frequenter accidit inter immensa pericula viarum, tunc nullus ex Correctoribus vicinioribus loci decessus hujusmodi intererit electioni, sed tantum Provinciales, & Commissi.

Undecimo: quod semper Corrector Conventus ubi morietur Pater Generalis, votum habeat.

Quanquam vero Commissi nullo modo assumi debeant ex eisdem Provinciis, ex quibus Provinciales votum habebunt in electione, nihilominus Pater Corrector Conventus, in quo obierit Reverend. Pater Generalis, semper votum habeat, etiamsi reperiatur in illa Provincia, in qua continget, Provincialem esse vocalem.

Duodecimo: de notificatione electorum in Capitulis generalibus.

Ut autem tota Religio noscat, quinam ex Provincialibus, & Commissis debeant habere votum pro futuro sexennio in electione Vicarii Generalis causa mortis, in quolibet generali Capitulo, inter reliqua Statuta ponatur hujusmodi decretum. Si contingat Reverendiss. Patrem Generalem diem obire (quod Deus avertat), pro futuro sexennio ii erunt electores Vicarii generalis una cum Patribus Collegis defuncti Generalis, nempe pro natione Italica Patres Provinciales, talis, & talis, & talis, & talis Provincia mittant suos Commissos; pro natione vero Gallica talis, & talis Provincialis, & talis, & talis Provincia mittant suos Commissos; pro natione vero Hispanica talis, & talis Provincialis, & similiter talis, & talis Provincia suos Commissos destinabunt: & hoc inviolabiliter servabitur in futuris Capitulis generalibus.

Decimotertio: de notificatione loci, in quo obiit Pater Generalis.

Spectabit autem ad Patrem Collegam, cui commissa erunt sigilla Religionis, dum significabit mortem Generalis omnibus Provinciis Ordinis, simul etiam notificare Conventum, in quo prædictus Pater Generalis obierit, ut sciatur, quod Superior illius Conventus debet habere votum in electione, & quod proinde in illa natione, in qua situs est ille Conventus, non debet fieri electio, nisi unius Commissi, nempe in antiquiori Provincia, ex duabus illis, quæ veniunt in vice sua, quoniam Superior Conventus cum sit ejusdem nationis, supplet pro altero Commisso. Si vero extra Conventum obeat Pater Generalis, & hoc ipsum notificabit prædictus Pater Collega Generalis, ut sciant quælibet nationes, sibi deligendos esse duos Commissos.

Decimoquarto: de loco, in quo fieri debet electio.

Si Pater Generalis diem claudat Romæ, electio fiet Romæ, & illuc omnes electores

res convenient, & quidem si moriatur in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Pater Corrector illius Conventus votum habebit in electione, & computabitur pro natione Gallica; si vero in Conventu S. Andreæ, vel Sancti Francisci Superior illorum respective Conventuum votum habebit pro natione Italica. Porro in quocumque horum trium Conventuum obierit Pater Generalis, in eo conveniant Patres electores ad faciendam electionem Vicarii Generalis.

Decimoquinto: de Patre Zeloso.

Pater Zelosus votum habebit in electione Vicarii Generalis, in quocumque Conventu Romano decesserit Pater Generalis. Quo casu natio illa, de qua est Pater Zelosus, non mittet alium Commissum, verbi gratia, si Pater Zelosus sit Italus, & Pater Generalis diem claudat in Conventu Sancti Andreæ, vel Sancti Francisci, Superior illius Conventus, & Pater Zelosus erunt electores, & cum sint ambo Italicæ Provinciæ, quæ deberent eligere Commissos, non eligent pro hac vice; Si Gallus fuerit, & Pater Generalis obeat in Conventu Sanctissimæ Trinitatis, Corrector, & Zelosus similiter erunt electores, & ex Gallia non mittentur Commissi. Si Hispanus, tunc unus tantum Commissus veniet ex Hispania, nempe is, qui eligetur ab antiquiori Provincia ex duabus, ut supra dictum est.

Decimosexto: de loco electionis, quando Pater Generalis diem claudit extra Romam.

At si contigerit, Patrem Generalem obire extra Romam, ut puta dum visitat Provincias, conveniant omnes electores ad Conventum commodiorem pro nationibus: exempli gratia, si decedat Pater Generalis in Italia, omnes electores veniant ad Conventum Januensem, qui est in confinio Italiæ, Galliæ, & Hispaniæ; si in Gallia decesserit, electio fiet in Conventu Massiliensi, qui est vicinior aliis nationibus; si in Hispania, conveniant ad electionem in Conventu Barchinonensi, & hoc semper servetur pro regula in omnibus futuris electionibus Vicarii Generalis.

Decimoseptimo: quo tempore debeant convenire electores.

Quia vero Ordo valde extensus est, & oportet aliquod temporis spatium ad hoc, ut mors Patris Generalis toti Ordini innotescat, dabitur spatium quinque mensium a die obitus Patris Generalis usque ad diem electionis: sufficient enim duo menses ad notificandam mortem toti Ordini, & reliquum, ad hoc, ut electores conveniant ad locum electionis.

Decimooctavo: cujus erit indicere tempus, & diem, ac locum electionis.

Spectabit ad Patrem Collegam Generalem, qui in manibus habebit sigilla Religionis, eodem tempore, quo significabit mortem Generalis, simul etiam indicere tempus, & diem, ac locum supra in cap. 16. determinatum futuræ electionis, ita quod semper sint quinque menses integri inter obitum, & diem electionis; Provinciales vero, & Commissi sub pœnis iisdem, quæ sunt statuta contra eos, qui non intersunt Capitulis Generalibus, sint obligati statuto tempore præsentes esse in loco, in quo fieri debet electio futuri Vicarii Generalis: si qui vero fuerint absentes, elapso tempore præfinito, continuo præsentes procedant ad electionem, amplius non expectando.

Decimonono: de Præside Capituli in electione.

Quando omnes electores convenerint, præsidebit in Capitulo Pater Collega Generalis, cui commissa sunt sigilla Ordinis absque aliquo respectu Provincialium.

Vigesimo: quisnam potest eligi in Vicarium Generalem.

Omnes electores sic coadunati poterunt ex toto Ordine eligere in Vicarium Generalem, quem magis idoneum judicaverint, etiam ex corpore ipsorum electorum, si qui inter ipsos magis capaces, & ad hoc officium magis idonei reperiuntur.

Vigesimoprimo, de potestate Vicarii Generalis electi.

Qui vero electus fuerit in Vicarium generalem, statim fungetur officio suo secundum exigentiam negotiorum juxta privilegia ejusdem Ordinis, sicut hactenus factum est.

Vigesimosecundo: de notificatione electionis Vicarii Generalis.

Statim atque facta fuerit electio Vicarii Generalis, curabunt Patres electores, ut notificetur per omnes Provincias Ordinis, & ideo mittent ad omnes Patres Provinciales authenticas literas electionis a se factæ.

Vigesimotertio: quibus expensis Patres convenient ad electionem.

Justum est, ut Patres Collegæ Generalis conveniant ad locum electionis expensis suarum respective nationum: Patres vero Provinciales, & Commissi expensis suarum Provinciarum, sicuti fit in Capitulis Generalibus.

Vigesimoquarto: quid faciendum in casu, quo Pater Generalis diem claudat extremum post expletum quadriennium sui Generalatus.

Si Pater Generalis obeat post expletum quadriennium sui officii, tunc ii eligent Vicarium Generalem, qui tam olim deputati fuerunt a Capitulo Generali Paulitano, quibus adjungentur Pater Provincialis vicinioris Provinciæ cum suis Patribus Collegis, ut major sit votorum numerus: si vero fuerit discrepantia, quænam sit vicinior Provincia, tunc posita æquali distantia, antiquior Provincia votum habebit.

Supplicatur Pont., ut ea omnia apostolica auctoritate communire dignetur. §.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Ægidius prædictus plurimum cupiat, statuta hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia, & inviolabili observatione apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; Ideo Nobis totius Ordinis prædicti nomine humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Qui ea approbat, & confirmat, suppletque defectus, dummodo in Capitulo proxime celebrando iterum examinentur, & approbentur. §.4. Nos igitur ejusdem Ægidii desideriis in præmissis annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum consilio, statuta præinserta hujusmodi, ita tamen, ut a Capitulo Generali ejusdem Ordinis proxime celebrando rursus examinentur, atque approbentur, alioquin ex eo tempore præsens confirmatio nulla prorsus, atque irrita sit, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Et ita approbata observari decernit. §.5. Ipsaque statuta in prædicto Ordine, si ab eodem Capitulo denuo examinata, & probata fuerint, ut petitur, perpetuo observari debere, irritumque, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariis remotis. §.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 29. Maii 1624. An. I. Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris, die 29. Maii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LV.

Præceptum Priori, & Fratribus Militibus Prioratus Alemaniæ Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ne bona, & privilegia dicti Prioratus lædi permittant. Ex Regest. in Secret. Brev.

Dilectis filiis Friderico Hunt Priori, cæterisque Fratribus Militibus Prioratus Alemaniæ Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem.

Rom. Pontificum solicitudo conservandi bona ad Hospitale S. Joannis Hierosolymitani pertinentia. Romani Pontifices, qui Ordinis Sancti Joannis Hierosolymitani merita perspectissima habuerunt, eum semper inter cæteros Militares Ordines, & magni fecerunt, & peculiari charitate, ac studio complexi sunt, quæ omnia in Nobis maximum ex vestra in Nos, & Sedem Apostolicam devotione, & observantia incrementum receperunt; quo fit, ut bona, aliaque Ordinis vestri jura in dies magis non solum crescere ad Dei gloriam, & hostium fidei confusionem summopere desideremus, sed etiam quæ progressum hujusmodi quoquo modo impedire, minuere, vel retardare possunt, Nos maxime solicitos habent. Quamobrem etsi nequaquam dubitamus, quin vos pro vestra pietate, & catholicæ religionis zelo, bonorum, aliorumque jurium hujusmodi conservationi, & augmento, quam debetis solicitudinem impendatis tamen apostolatus officium, quod immeriti gerimus, a Nobis flagitare non cessat, ut etiam bonis, atque juribus hujusmodi, quantum cum Domino possumus, superintendere non negligamus.

Præceptum, de quo in Rubrica. §.1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia nostra vobis omnibus, & singulis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna præcipimus, & mandamus, ne vos, aut ullus vestrum etiam ad cujusvis quacumque dignitate, & præeminentia, ac speciali nota digna, & de necessitate exprimenda instantiam, intuitum, vel contemplationem, & ex quacumque causa, aut quovis quæsito colore, vel prætextu publice, vel occulte, directe, vel indirecte quicquam negligatis, seu negligi permittatis, quod bonorum, aliorumque jurium ipsius vestri Ordinis conservationi, augmento, atque defensioni opportunum fuerit, neque jurisdictionem ecclesiasticam lædatis, aut violetis, minusque in aliquo lædi, violari, aut usurpari permittatis.

Quæstiones super validitate privilegiorum huic Ordini concessorum, si quæ oriantur ad Sedem Apostolicã deferendæ. §.2. Quodsi de validitate privilegiorum vobis, seu Ordini vestro per Nos, vel Romanos Pontifices Prædecessores nostros quomodolibet concessorum, seu de illorum interpretatione agi, seu tractari contigerit, id totum Sedis Apostolicæ cognitioni, & deliberationi remittatis.

§.3. Nos enim ex nunc irritum decernimus,

Si quid secus attenteretur, irritum declaratur.

mus, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 6. Junii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 6. Junii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LVI.

Confirmatio, & Renovatio Constitutionum Pii Quinti, & Sixti Quinti super solutione Communium, Annatarum, & Quindenniorum, ac Indicatione Unionum.

Hoc etiam jussit Paul. IV. in sua Const. XXV. Decens. *Tom. IV. Par. I. fol.* 351., *& Pius V. Constit. LV.* Apostolicæ. *Tom. IV. Par. II. fol.* 369., *& ampliavit Sixtus V. Constit. XLVI.* Cameræ. *Tom. IV. Par. IV. fol.* 213.

URBANUS PAPA VIII.

Motu proprio &c.

Causæ hujus Constitut.

Aliàs fel. rec. Pius Papa Quintus Prædecessor noster provide considerans, quod Annatarum, Communium, & aliorum jurium Cameræ Apostolicæ debitorum exactio in recognitionem universalis dominii introducta est antiquissima, quindenniorumque usus, & solutio ideo adinventi fuerunt, ne Cameræ prædictæ ex Monasteriorum, Prioratuum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum unionibus, quæ amplius vacare non sperabantur, detrimentum aliquod induceretur: Volens propterea dictæ Cameræ, ac Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegio, nec non dilectis filiis Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Communibus, Annatis, & Quindenniis participantibus jura præservare, illorumque indemnitati consulere; Motu simili &c. omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, Ecclesiarumque Collegiatarum Capitula, Congregationes, Universitates, Collegia, Hospitalia, ac Pia Loca, & quosvis alios, in quorum favorem tam secularium, quam quorumvis Ordinum Regularium Monasteria, Prioratus, Præpositurae, necnon Dignitates, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita, annexa, & incorporata, seu applicata existerent, & illorum uniones eis factæ reperirentur, quantumcumque exempta, & privilegiata existerent, etiamsi se super inde in Camera Apostolica non obligassent, dummodo Monasteria, seu Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione unionum, annexionum, seu applicationum prædictarum singulis quindecim annis a die, qua illæ suum sortitæ fuissent effectum, faciendam teneri, & obligatos esse, & ad id per sententias, censuras, & pœnas in singulis Pauli Secundi, & aliorum Prædecessorum suorum Summorum Pontificum literis contentas cogi, & compelli posse decrevit, & declaravit. Mandans propterea bon. mem. Hieronymo tunc Episcopo Maceratensi, & Cameræ Apostolicæ Clerico, Annatarumque Judici tunc existenti, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula, Collegia, necnon tam virorum, quam mulierum seculares, & quorumvis Ordinum Regulares Congregationes, seu Collegia, & Pia Loca hujusmodi, eorumdemque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula, Congregationes, & alia loca prædicta possiderent, & quo titulo illa possidebant, illorumque annuos valores sub privationis, & aliis in literis in forma Motus proprii Pii Quinti Prædecessoris hujusmodi contentis sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneret, & requireret. Et successive fel. rec. Sixtus Papa Quintus etiam Prædecessor noster attendens, quod tantumdem detrimenti Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis ex unionibus, quæ ab Ordinariis locorum, & aliis fiunt provenit, ac propterea æquum esse censuit, ut quod in unionibus per Sedem Apostolicam factis locum obtinet, illud idem, & fortius in unionibus per ipsos Ordinarios factis, & faciendis observaretur: & licet in Constitutionibus, & literis Prædecessorum suorum comprehendi viderentur, tamen ut cujus disputandi occasio præcideretur, motu, & scientia similibus de apostolicæ potestatis plenitudine statuit, decrevit, & declaravit, quod uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus, etiamsi Monasteria Monialium, & Hospitalia fuissent, quæ tamen tempore ipsarum unionum cura, Conventu, & Hospitalitate caruerint, & quorum singulorum, vel si plura Beneficia unicis literis comprehensa sint, quorum quilibet annuus valor xxiv. ducatos auri de Camera secundum communẽ æstimationem valoris non excederet, dummodo tamen fructus omniũ insimul illum transcenderet, cuicumque Ecclesiæ, Monasterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiæ, Hospitali, Seminario, aut alio Loco Pio, tam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, nec non per Sedis Apostolicæ Legatos, Nuncios, & alios quoscumque Subdelegatos, aut aliàs quomodolibet auctoritate apostolica, quam per quemcumque loci ordinarium in qualibet mundi parte hactenus factæ, & in futurum faciendæ, etiamsi manualia, & de jurepatronatus laicorum, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, Marchionum, Baronum, Comi-

Pii V. Const. recensetur.

Sixti quoque PP. literæ referuntur.

Comitum, & aliorum Nobilium, & Illustrium Beneficia illa fuerint, sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus, & declarationibus omnino comprælendi, & includi, & ab omnibus comprælensa, & inclusa censeri voluit, & ad solutionem quindenniorum teneri, & obligatos esse, & ad id cogi, & compelli posse declaravit. Mandavitque bon. mem. Alexandro Gloriero Cameræ Apostolicæ Clerico, & Annatarum tunc Judici, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula, & alia Loca Pia prædicta moneret, & requireret, ut profiterentur medio juramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium unionum quomodolibet possidebant, illorumque annuos valores, juxta præfati Pii Quinti Prædecessoris Constitutiones cum facultate citandi, & inhibendi, ut aliàs in literis in forma Brevis sub dat. xiv. Maii 1586. dicitur contineri.

Confirmat hic Pont. Const. Prædec., & defectus supplet.

§.1. Cum autem, sicut accepimus, & sicut etiam Nobis innotuit, adsint quamplurimæ uniones, & applicationes a dicto tempore citra factæ, quarum notitia a Camera, & Cancellaria Apostolicis desideratur; volentes igitur, tam Cameræ nostræ Apostolicæ, quam Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegio, ac dilectis filiis nostris Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Annatis participantibus consulere, motu simili, & ex certa scientia nostra quascumque tam sub plumbo, quam in forma Brevis, & Motus proprii literas eorumdem Pii, & Sixti Quinti, necnon quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium tam ratione provisionum, seu unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum per Sedem Apostolicam factarum, & faciendarum editas, confirmatas, & innovatas, cum omnibus clausulis, decretis, derogationibus, ac censuris, & pœnis in illis contentis, necnon omnia, & singula per quoscumque Judices, Exequutores, & Commissarios in præmissis, & circa ea quomodolibet gesta, & exequuta, & inde legitime sequuta quæcumque, quorum tenores, ac si de verbo ad verbum hic inserti essent, pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, auctoritate apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, nec non illis perpetuæ, & irrefragabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac alios defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, supplemus, atque illas, & illa, quatenus opus sit, innovamus.

Exequutoris deputatio.

§.2. Mandantes propterea dilecto filio Magistro Hieronymo Raymundo dictæ Cameræ Clerico, cui nuper a fel. recordationis Gregorio XV. Prædecessore nostro omnes, & singulæ causæ inter dilectum filium Gasparem Rivaldum Cancellariæ Apostolicæ generalem Subcollectorem ex una, & quascumque Congregationes, Capitula, Collegia, loca pia, & quasvis alias personas ex altera partibus super solutione Annatarum, Communium, & aliorum Jurium Quindenniorum eorumdem commissæ reperiuntur, & aliis in ejus locum per Nos, vel successores nostros subrogandis Judicibus, ut pro faciliori indagatione unionum, annexionum, incorporationum, seu applicationum prædictarum omnia, & singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcumque beneficia Ecclesiastica, etiamsi manualia, & de jurepatronatus, ut præfertur, fuerint, quavis auctoritate Apostolica, seu ordinaria, aut subdelegata eis unita, & concessa, quæ ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca pia præfata vigore unionum hujusmodi possident, illorumque annuos valores sub privationis, & aliis in literis dictorum Pii, & Sixti V. Prædecessorum hujusmodi contentis sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneant, & requirant, cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, & alia loca prædicta.

Tribuit facultatem compellendi per censuras.

§.3. Necnon eorumdem Quindenniorum, & jurium debitores in præsentibus nostris literis comprælensos, etiam per Edictum publicum, constito summarie de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quam extra eam citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & aliis quibusvis, & quoties opus fuerit, sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis beneficiorum unitorum etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum beneficia unita, & solvendum Quindennia decursa, etiamsi ad id in Camera Apostolica non se obligaverint, constito tamen de sortito effectu unionum, per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti tam localis, quam personalis appositionem per dictum Hieronymum, & subrogandos præfatos, quoties opus fuerit ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituum, & proventuum beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ipsi debitores possidebunt, pro quantitate eorum debiti, sequestrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachii secularis cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis, etiam summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, & aliàs more Camerali procedendi, ac eos qui sententias, censuras, & pœnas prædictas, ut præmittitur, incurrerint, ab eisdem censuris, & pœnis, prævia satisfactione, absolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna.

Non

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus quacumque centenaria, etiam completa, & etiam majori a jure statuta præscriptione, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon privilegiis, exemptionibus, indultis, & literis Apostolicis Capitulis, Congregationibus, Collegiis, Seminariis, Societatibus, Hospitalibus, & aliis piis locis præfatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, & scientia similibus, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, & ex causa initi contractus, aut aliàs quomodolibet concessis, ac iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, necnon omnibus illis, quæ Prædecessores præfati in singulis eorum literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 13. Jun. An. I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Idibus Iunii, Anno I.

Fiat Motu proprio M.

Die xxi. Mensis Junii 1624. supradictæ Literæ Apostolicæ in forma Motus proprii exhibitæ fuerunt in Camera Apostolica. & per ejusdem Cameræ Decretum admissæ, & registratæ in libris ipsius Cameræ penes me illius Notarium existentibus, nempe libro Diversorum fol. 91., & seqq., & in fidem, &c.

Joan. Baptista Cennus.

LVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Extensio Indultorum Cruciatæ ad Ecclesiasticos seculares, & Regulares Regnorum Hispaniarum.

Charissimo in Christo Filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Pius Papa concesserat vigore Cruciatæ subditis Regis Hispaniarum, ut jejuniorum tempore carnibus, vel lacticiniis vescerentur.

§.1. Aliàs fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster inter cæteras gratias illas spirituales, & temporales ad certum tunc expressum tempus publicandas, & duraturas cla. me. Philippo II. Hispaniarum Regi Catholico avo tuo, ac omnibus, & singulis Christifidelibus in Regnis, & Dominiis Hispaniarum, & illis adiacentibus, necnon Sardiniæ insulis consistentibus, & ad illa declinantibus, iis, qui certa munera adimplevissent, concessas, & a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris eidem Philippo, ac similis mem. Philippo III. etiam Hispaniarum Regi Catholico genitori tuo, & nuper a nobis Majestati tuæ prorogatas indulsit, ut ipsi Carnibus de consilio utriusque Medici temporibus jejunorum tam quadragesimalium, quam quorumlibet aliorum totius anni vesci, ac pro eorum libito ovis, & lacticiniis, ita quod, qui carnes non comedissent, servata in cæteris jejunii ecclesiastici forma, dicto jejunio satisfecisse censerentur; sub hac tamen gratia, & concessione minime compræhendi Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, neque alios inferiores Prælatos, neque quaslibet Personas regulares, ac ex secularibus eas, quæ in Presbyteratus ordine constitutæ essent quoad quadragesimalia jejunia: illis autem exceptis, omnes prædictos, præterquam insularum prædictarum incolas, etiam ovis, & lacticiniis vesci posse, ut supra concessit, neque voluit etiam quemcumque ecclesiasticum, vel secularem, qui eam gratiam fuisset assequutus, ea posse uti extra ipsa Hispaniarum regna.

Ea ab eligendo Confessario a casibus Sedi Ap. reservatis absolveretur, ecclesiasticis exceptis.

§.2. Præterea, ut iidem omnes, & eorum singuli quemcumque Presbiterum secularem, vel cujusvis etiam mendicantium ordinum regularem, ex iis qui ab Ordinario, & quo ad regulares semel tamen approbati fuissent, in confessorem eligere, & ab eo quorumcumque peccatorum, ac censurarum videlicet earum, quæ Sedi Apostolicæ reservatorum, & reservatarum, & quæ etiam in Bulla solita publicari in die Cœnæ Domini continentur, plenariam indulgentiam, & remissionem semel in vita, & semel in mortis articulo, aliorum vero Sedi Apostolicæ non reservatorum, aut non reservatarum, toties, quoties confiterentur, absolutionem, & remissionem mediante salutari penitentia secundum Culparum exigentiam obtinere possint, & valeant, modo etiam in casibus, in quibus necessaria esset per ipsos, vel dato impedimento per hæredes, aut alios satisfactio fieret, & aliàs pro ut in diversis tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum omnium tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur.

Urbanus hujusmodi indulta ad ecclesiasticos ipsos extendit.

§.3. Nunc autem Nos tam Presbyterorum secularium, quam personarum regularium masculini sexus locorum in literis hujusmodi compræhensorum corporum valetudini, ac conscientiæ quieti, spiritualique consolationi, quantum cum Domino possumus, benigne consulere volentes, supplicationibus etiam Majestatis tuæ nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Venera-

nerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis inferioribus Prælatis, necnon Presbyteris secularibus prædictis dumtaxat, ut quadragesimali tempore, hebdomada tamen majori excepta, ovis similiter, & lacticiniis pro eorum libito uti, & vesci. Præterea Personis regularibus masculini sexus tantum prædictis, ut quemcumq; Presbyterum secularem, vel cujusvis Ordinis, etiam Mendicantium Ordinum regularium, ut præfertur, approbatum, semel in vita, & semel in mortis articulo, in suum eligere confessarium, libere, & licite valeant; a quo ab eorum peccatis, ac etiam censuris prædictis modo, & forma præmissis absolvi possint apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Committitq; Indiarum Patriarchæ, ut Confessarium deputet, qui Regulares absolvat non tamen a casibus Sedi Ap. reservatis.

§.4. Insuper Venerabili Fratri Didaco Patriarchæ Indiarum dictarum gratiarum exequutori, & Commissario apostolica auctoritate deputato, quem etiam præsentium exequutorem, & Commissarium deputamus, facultatem concedimus auctoritate nostra, præcipiendi, & mandandi quibusvis Monasteriorum, Conventuum, & aliorum locorum regularium, virorum dumtaxat superioribus, ut singulis annis ultra solitos, alium proprii, seu alterius Ordinis regularem, iis vero in locis, in quibus unica dumtaxat Domus, seu alius locus regularis existit, etiam secularem Confessarium similiter, ut præfertur, approbatum, de consensu Conventus, Capituli, Monasterii, vel domus, aut alterius regularis loci hujusmodi per secreta suffragia præstando, deputet, qui semel in anno sacras Religiosorum eorumdem confessiones audire, illosque a commissis per eos peccatis non tamen Sedi prædictæ reservatis, nec in Bulla hujusmodi contentis, vigore gratiarum in supradictis Literis contentarum, & servata earum forma, absolvere valeat.

Clausulæ.

§.5. Decernentes irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obstantibus Literis prædictis ac omnibus illis, quæ in eis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque, præsentibus ad quinquennium dumtaxat valituris.

Dat. die 14. Junii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 14. Junii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Emptionis Oppidi de Lizheim ad Fridericum Comitem Palatinum Rheni spectantem factæ ab Henrico Lotharingiæ Duce causa propagandæ in eo religionis catholicæ.

Dilecto filio nobili viro Henrico Lotharingiæ Duci.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Circumspecta Sedis Apostolicæ benignitas Catholicorum Principum vota, per quæ catholicę fidei propagationi, hæresumque extirpationi consulitur, ad exauditionis gratiam libenter admittit, eaque favoribus prosequitur opportunis.

Lotharingiæ Dux a Friderico Comite Palatino Rheni Oppidum de Lizheim emit.

§.1. Tuo siquidem nomine nuper expositum fuit, quod tu animadvertens, oppidum de Lizheim, atque locum de Crastal Meten., seu alterius Diœcesis cum Castris, Terris, Villis, & Pagis ab eis dependentibus ad Federicum tunc assertum Comitem Palatinum Rheni spectantia, ita tui Ducatus, & Status finibus, & bonis circumsepta, atque intra illius terminos inclusa esse, ut illorum Incolæ suis finibus egredi non possent, quin loca temporali tuo dominio subjecta pertransirent: ob idque ne ex illorum, qui hæresis labe infecti erant frequentatione, atque commercio subditi tui hæresi hujusmodi infectarentur, sed ab illa immunes conservarentur, ipsique incolæ sub tuo gubernio ad Sanctæ Matris Ecclesiæ gremium, benedicente Domino, reducerentur, oppidum, & castrum hujusmodi cum omnibus illorum dependentiis, ac territoriis, ac quibusvis bonis cujuscumque qualitatis, & speciei, in illis, & intra illorum fines existentibus, ac mero, & mixto imperio, gladiique potestate, & omnimoda Jurisdictione, & auctoritate a dicto Federico animo, & intentione religionem catholicam ibi restituendi emisti.

Cum vero eo in Oppido olim fuerit Monasterium Ord. Cisterc.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat in oppido de Lizheim, & loco de Crastal hujusmodi olim Monasteria, seu Prioratus Cistercien., seu alterius Ordinis existerent, illa vero jam a septuaginta annis, & ultra, apostolica auctoritate, suppressa, & prophanata, illorumque fructus, redditus, & proventus Universitati studii generalis Oppidi Heidelbergæ Wormatien. Diœcesis eadem auctoritate applicati fuerint;

Illudq; Friderici Antecess. occupasse, dubium sit;

§.3. Quia vero credibile est, ejusdem Federici antecessores, ac forsan ipsum Federicum tam Monasterium, seu Prioratum hujusmodi, quam forsan alia bona ecclesiastica intra Oppidum, & Terras hujusmodi a te, ut præfertur, empta, usurpasse, sibique appropriasse, illa vero, si quæ sint, ita aliis bonis emptis incorporata sunt, ut certa eorum distinctio, vel alia notitia non habeatur.

Lotharingiæ Dux hujusmodi emptionem apostolica auctoritate petit confirmari.

§.4. Ob idque tu, qui titulo oneroso omnia in dicta venditione comprehensa acquisivisti, ac bonæ fidei emptor existis, quique in hujusmodi emptione non tam propria commoda, quam iis in locis fidei catholicæ restitutionem respexisti, plurimum cupias tuæ securitati, ac indemnitati provideri, ac emptioni, & acquisitioni per te, ut præfertur, factis, robur apostolicæ firmitatis adiici.

Confirmat Pontifex.

§.5. Nos sperantes in Domino fore, ut locorum in emptione, & acquisitione prædictis comprehensorum sub tuo dominio extirpatis omnino hæresum erroribus ad veræ fidei cultum, per immensam divinæ bonitatis misericordiam reducantur, votisque tuis, quantum cum Domino possumus annuere, teque specialibus favoribus, & gra-

gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad præmissorum effectum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon scripturarum super venditione, emptione, & acquisitione prædictis confectarum tenores etiam veriores, ac alia hic de necessitate exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, supplicationibus tuo nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Emptionem, & acquisitionem oppidi, & castri, ac aliorum locorum in dicta emptione compræhensorum a te, ut præfertur, factam, etiam si forsan in venditione hujusmodi aliqua bona ecclesiastica sint, & ad Ecclesias, vel quæcumque Beneficia Ecclesiastica quomodolibet qualificata spectent, quatenus ignorentur, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus; illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis apostolicæ robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti, ac solemnitatum etiam quantumvis substantialium, & de jure, usu, stilo, consuetudine ac alias quomodolibet requisitarum defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerunt, supplemus.

Bonàque ecclesiastica si quæ inter empta reperiantur, ab eo, hæredibusque tuta conscientia possideri indulget.

§.6. Et nihilominus pro potiori tua, ac hæredum, & successorum tuorum cautela, & securitate Tibi, ut si inter bona in dicta venditione compræhensa aliqua sint, quæ ecclesiastica fuisse, aut esse dici, vel censeri possint. Tu ac hæredes tui prædicti illa omnia quæcumque, qualiacumque, & quantocumque, ac cujusvis speciei, & naturæ existant, libere, & licite possideatis, ac de illis ad libitum vestrum disponere possitis in perpetuum concedimus, & indulgemus.

Adjecta lege Parochias ibidem erigendi.

§.7. Volumus autem, quod tu quam citissime fieri poterit, saltem in præcipuis locis a te, ut præfertur, emptis, Parochiales Ecclesias de consensu Ordinarii loci construere, illisque pro earum dote, ac illas pro tempore obtinentium congrua sustentatione sufficientes redditus assignare tenearis.

Clausulas pro firmiori emptionis validitate necessarias apponit.

§.8. Decernentes emptionem hujusmodi semper ac perpetuo validam fore, & esse, tibique ac tuis prædictis, quoad omnia bona in illis compræhensa etiamsi, ut præfertur, inter ea aliqua ecclesiastica sint, & ad quascumque Ecclesias pertineant, ac illorum possessionem, necnon utile, & directum dominium semper, & perpetuo suffragari debere, præsentes quoque literas, etiamsi ex eo quod causa, seu causæ, propter quam, seu quas illæ a Nobis emanarunt, justificatæ, & verificatæ non fuerint, seu quibusvis aliis ex causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, vel infringi nullatenus posse, sed eas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, tibique, & successoribus tuis prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contraria quæque tollit.

§.9. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra de jure quæsito non tollendo, ac felicis recordationis Pauli Papæ II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Junii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decimaquarta Junii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LIX.

Confirmatio privilegiorum Congregationis Joannis Dei sub regula Sancti Augustini, & communicatio Indultorum Ordinibus Mendicantium, & præsertim Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque locis, & personis concessorum, & concedendorum.

Institutionem Congregat. horum Fratrum perlege in Pii Quinti Constitut. CXCIV. quæ incipit : Licet. *Tom. IV. Par. III. fol.* 190. *Et illius erectionem in veram Religionem habes in Pauli V. Constitut. CLXXIII. quæ incipit* Romanus. *Tom. V. Par. IV. fol.* 2.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosanctum apostolatus officium, quod humilitatem nostram, nullo licet meritorum suffragio, gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum uberes, & suaves in militanti Ecclesia fructus assidue præstantium, curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Rom. Pont. Prædecessoribus nostris concessa, non solum approbemus, verum alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Comprobatio gratiarum, & privilegiorum ut in rubrica.

§.1. Hinc est, quod Nos dilectos filios Fratres Congregationis Joannis Dei sub regula Sancti Augustini, qui, sicut accepimus, ab ipso Congregationis prædictæ initio multiplicia, atque insignia pietatis, & christianæ charitatis opera erga pauperes, & infirmos in eorum Hospitalibus degentes, magno

cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate exercuerunt, & in dies exercere non desinunt, spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Gasparem Diaz Campomanes istius Congregationis in Regnis Hispaniarum Procuratorem generalem super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis, seu aliàs per quoscumque Rom. Pont. Prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma, & expressione in genere, & in specie quomodolibet concessa, ac pluries confirmata, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, aut aliàs desuper confectas, quatenus tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus compræhensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Communicatio prærogativarum, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & Congr. Cler. Regul. Ministrantium Infirmis concessorum, & concedendorum.

§.2. Et insuper, ut Fratres Congregationis hujusmodi tanto ferventius divinis beneplacitis, piorumque operum hujusmodi exercitio insistant, quanto majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, conservatorias, immunitates, exemptiones, libertates, cæterasque gratias, præeminentias, & indulta cujusvis generis existentia spiritualia, & temporalia, qualiacumque illa sint, quæ pariter sint in usu, & non sint revocata, vel sub aliquibus revocationibus compræhensa, neque sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, aut Apostolicis Constitutionibus adversentur, ut præfertur, Ordinibus Mendicantium, & Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, eorumque Conventibus, domibus, & aliis locis regularibus, necnon Ecclesiasticis, & dilectis filiis Ordinum, & Congregationis hujusmodi Generalibus, Præsidentibus, & quibusvis aliis Superioribus Prælatis, & Capitulis etiam generalibus, provincialibus, seu intermediis, eorumque Definitoribus, Prioribus, Novitiis, Fratribus, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum regularibus personis, tam in Urbe, quam etiam in quibuscumque Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu per Nos, & successores nostros, aut alios auctoritatem habentes, concessa sunt, & concedentur: ac quibus de jure, usu consuetudine, vel privilegio, seu concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ad dictam Congregationem Joannis Dei, & singula illius Monasteria, Domos, Hospitalia, & alia loca regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quascumque regulares personas auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, ac suffragari volumus.

Deputatio exequutorum hujus Bullæ.

§.3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum Congregationis Joannis Dei prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ, per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimmo quicquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omnino semper in pristinum reponi; Contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujusmodi statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam

etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis, nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§.5. Verum quia difficile foret præsentes Literas ubicumque opus esset deferri, volumus, & pariter auctoritate apostolica decernimus, quod illarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 20. Junii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 20. Junii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Prorogatio, seu nova concessio Indulti juris nominandi ad Canonicatus, & Præbendas Ecclesiarum Colonien. Rectori Universitatis Colonien., adjectis tamen nonnullis legibus per nominatos servandis.

Dilectis filiis Nobilibus Viris Consulibus, & Senatui Civitatis, & Reipublicæ Colonien.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecti filii Nobiles viri, salutem, & apostolicam benedictionem.

Recenset concessiones a Summis Pontificibus factas

§.1. Aliàs piæ memoriæ Paulo Papa V. Prædecessori nostro, pro parte vestra exposito, quod pridem fæl. rec. Clemens Papa VIII. similiter Prædecessor noster cum accepisset, quod antea recolendæ memoriæ Paulus Papa IV. etiam Prædecessor noster, certis tunc expressis causis adductus Rectori, & Decanis quatuor facultatum Universitatis studii generalis Colonien., Consilioque illius facultatis, ex qua persona nominanda esset, apostolica auctoritate indulserat, ut cum provisoribus ejusdem Universitatis personas assumere possent in eadem Universitate promotas, ac in publicis Scholis ejusdem Universitatis legentes, & lecturas, quas ipsi Rector, ac Decani, & Provisores, præstito juramento, unanimi consilio illius facultatis, in qua legerent, vel legere deberent, ad id more solito congregati idoneas, & catholicas esse, ac ad laudem, & fructum studiorum profiteri posse cognoscerent: easque dilectis filiis Majoris, & aliarum Ecclesiarum dictæ Civitatis Capitulis, ad quos Canonicatuum, & Præbendarum in eisdem Ecclesiis consisten. collatio, provisio, præsentatio, electio, institutio, seu quævis alia dispositio communiter, vel divisim, vel aliàs quomodolibet pertineret, dictæ videlicet, & Majoris, & Sancti Gereonis Colonien., ad Presbyterales tantum, ad reliquos vero aliarum Ecclesiarum prædictarum Canonicatus, & Præbendas, qui inde ad triennium tunc venturum in singulis Martii, Julii, & Novembris mensibus Sedi Apostolicæ per Concordata Germanicæ Nationis cum ipsa Sede inita reservatis vacassent, nominare valerent eis, ad quos illorum collatio, præsentatio, electio, & dispositio hujusmodi spectaret; Et deinde dictum triennium semel, atque iterum piæ memoriæ Pius Papa IV., & Pius V., etiam Prædecessores nostri ad simile triennium prorogaverant, & indultum prædictum etiam ad Majorem post Pontificalem, & Principales, aliasque Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia etiam curata, nec non Vicarias, & Cappellanias perpetuas Majoris, & Collegiatarum aliarum Ecclesiarum Colonien., quæ in prædictis mensibus intra ipsum tempus vacarent, ampliaverant, Et successive rec. memoriæ Gregorius Papa XIII. similiter Prædecessor noster triennium a prædicto Pio Quinto Prædecessore prorogatum, vel concessum ad aliud triennium primo, & deinde ad quinquennium aliàs juxta formam literarum indulti Pauli IV. Prædecessoris prædicti dumtaxat, extenderat, vel etiam concesserat: & deinde idem quinquennium ab eo prorogatum, vel concessum ad aliud quinquennium ab illius fine numerandum extenderat, & ampliaverat: si vero lapsum esset quinquennium novum hujusmodi, ad hoc, ut ipso novo quinquennio durante Rector, Decani, & Provisores prædicti ad Presbyterales Majores, & Sancti Gereonis tantum, ad omnes vero alios reliquarum Ecclesiarum Colonien. Canonicatus, & Præbendas dumtaxat personas nominare possent, de novo concesserat. Et successive similis mem. Sixtus Papa Quintus etiam Prædecessor noster quinquennium ab eodem Gregorio Prædecessore ultimo prorogatum, seu concessum ad quadriennium, a fine ultimo prorogati, seu concessi quinquennii hujusmodi incohandum extenderat, & ampliaverat, si vero lapsum esset novum quadriennium hujusmodi ad hoc, ut ipso durante, Rector, Decani, & Provisores ad

Paulus IV. Rectori Universitatis Colonien. concessit ad triennium Indultum præsentandi ad Canonicatus in Cathedrali, aliisque Ecclesiis Colonien.

Terminum hujusmodi prorogarunt Pius Quartus, & Pius Quintus.

Gregor. XIII.

Sixtus V.

ad Presbyterales Majoris, & Sancti Gereonis, ad omnes vero alios reliquarum Ecclesiarum Colonien. Canonicatus, & Præbendas dumtaxat, qui interim in aliquo ex tribus mensibus prædictis extra Romanam Curiam vacarent, & alias juxta formam, & tenorem Literarum Pauli Prædecessoris prædicti tantum personas, ut præfertur, qualificatas nominare, & alia in Literis dicti Pauli IV. Prædecessoris contenta facere possent indulserat: ita tamen, ut personæ sic nominatæ infra sex menses a die provisionis, collationis, seu alterius cujusvis dispositionis de dictis Canonicatibus, & Præbendis in vim nominationis hujusmodi facere numeran. novas provisiones de eisdem Canonicatibus, & Præbendis a dicta Sede petere, & Literas Apostolicas desuper sub plumbo in totum expedire, ac jura Cameræ Apostolicæ, & aliis propterea debita persolvere omnino tenerentur: & nisi præmissa adimplerent, ipso semestri elapso, iidem Canonicatus, & Præbendæ vacarent eo ipso, & sic vacantes per Sedem Apostolicam dumtaxat aliis quibusvis personis conferri libere possent. Volens, ut Rector, & alii prædicti hujusmodi jus nominandi habentes, sive ecclesiastici, sive laici, fidem catholicam juxta articulos pridem ab eadem Sede propositos in manibus Archiepiscopi, seu Officialis Colonien. pro tempore existentis annis singulis profiteri tenerentur, alioquin nominationes ab iis faciendæ, & inde sequuta omnia, nullius essent valoris, vel momenti. Ipse etiam Clemens Prædecessor certis tunc expressis de causis tempus quadriennii per dictum Sixtum Prædecessorem prorogati, seu de novo concessi, de consilio Ven. Fratrum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationis Germaniæ bis ad aliud quinquennium extenderat, & prorogaverat, & quatenus lapsum esset idem indultum, de novo concesserat juxta formam Literarum Pauli IV. Prædecessoris prædicti: ita tamen, ut prioris hujusmodi indulti prorogatio, seu concessio non extenderetur ad Canonicatus, & Præbendas Ecclesiæ Metropolitanæ ad Vicarias vero tamen dictæ Metropolitanæ, quam aliarum Ecclesiarum omnium dictæ Civitatis, etiam ad eos, qui in alia quam in Colonien. Academia gradum suscepissent, illud extensum esse voluerat, & extenderat, ac ampliaverat: volens, & inhibens, si aliquis nominatus beneficium, ad quod nominatus fuisset, resignare vellet, ne ullomodo, nisi in manibus Rom. Pont., aut Nuncii Apostolici, in dicta Civitate pro tempore degentis, hujusmodi beneficium in favorem alterius a Rectore, & Decanis prædictis nominandi, nec per resignationem illud, nec per permutationem dimittere posset: quodque nonnisi servato inter competitores concursu a Sacro Concilio Tridentino in collationibus Parochialium Ecclesiarum præscripto ad Canonicatus, & Præbendas prædictos nominare, & conferre deberent, ac nominantes jurare se digniorem, & ad profitendum munus magis aptum prælaturos, ac vicissim eum, quem præferri contigisset, jurare, se injunctum sibi profitendi officium diligenter præstiturum: Deinde vero ex causis prædictis dictus Clemens prædecessor indultum hujusmodi iterum ad aliud quinquennium prorogaverat, extenderat, seu concesserat, decreveratque hujusmodi Canonicatus, & Præbendas nonnisi personis in aliqua ex dictis Universitatibus idoneis repertis, qui jurejurando ad profitendum munus diligenter exercen. sese adstringerent, dumtaxat conferri, ac Canonicatus, & Præbendas prædictos per eos hujusmodi nominationis vigore obtinen. nonnisi in manibus Rom. Pontificis pro tempore existentis cum specifica mentione, quod illos vigore hujusmodi nominationis consequuti essent, resignari, vel aliàs dimitti nullatenus posse, alioquin Canonicatus, & Præbendæ hujusmodi vacarent eo ipso, itaut de illis per Sedem Apostolicam dumtaxat disponi posset; Idem Paulus Quintus Prædecessor supplicationibus vestro nomine sibi humiliter porrectis inclinatus indultum hujusmodi vobis a prædicto Clemente Prædecessore concessum, ac desuper expeditas literas prædictas ad aliud quinquennium, a fine quinquennii ultimodicti a Clemente Prædecessore concessi computan., auctoritate apostolica extendit, & prorogavit, nihilominus sine præjudicio tunc, & pro tempore existentis Archiepiscopi Colonien., dilectis filiis Rectori, ac Decanis quatuor facultatum in dicta Universitate canonice institutarum, & consilio illius ex facultatibus hujusmodi, cujus persona juxta formam literarum Pauli Quarti Prædecessoris nominanda fuisset, etiam pro tempore existentibus una cum dilectis filiis Provisoribus ipsius Universitatis, ut personas in eadem Universitate promotas, & legentes, ac lecturas, quas ipsi Rector, & Decani, ac Provisores medio eorum juramento una cum Consilio facultatis hujusmodi, in qua personæ ipsæ legerent, & legere deberent, ad hoc more solito convocato idoneas, & catholicas esse, ac cum laude, & fructu inibi, pro tempore studentium profiteri posse affirmarent: itaut si controversia in nominando inter Rectorem, & Decanos, necnon Provisores, ac etiam Consilium hujusmodi exorta fuisset, ille quem major pars votis suis præferen. putasset, præferretur: dilectis filiis Majoris, & Sancti Gereonis, ac aliarum Ecclesiarum Colonien. Capitulis, ad quos Canonicatuum, & Præbendarum in eisdem Ecclesiis consisten. collatio, provisio, præsentatio, electio, institutio, seu quævis alia dispositio conjunctim, vel separatim, vel aliàs quomodolibet cessan. reservationibus, & affectionibus apostolicis pertinebat, videlicet ad Presbyterales tantum Majoris, & Sancti Gereonis, itaut nominan. personæ secundum eorum statuta, & privilegia eorum Capitulis concessa qualificatæ essent; ad omnes vero, & singulos alios Canonicatus, & singulas Præbendas reliquarum Ecclesiarum hujusmodi, quæ ex tunc ad quinquennium,

Clemens VIII.

Et Paulus.

nium, tunc proxime futurum, a fine ultimi quinquennii per Clementem Prædecessorem prorogati, seu concessi computan. in singulis Martii, Julii, & Novembris mensibus pro tempore vacassent, & vacare contingeret, nominare libere, & licite valerent, dicta auctoritate concessit, & indulsit: ac statuit, & ordinavit, quod ii, ad quos collatio, provisio, præsentatio, electio, institutio, vel quævis alia dispositio Canonicatuum, & Præbendarum hujusmodi pro tempore spectaret, Canonicatus, & Præbendas, quos personæ ad illos sic nominatæ per se, vel Procuratorem suum ad hoc ab eis specialiter constitutum infra unius mensis spatium, postquam eis, vel Procuratori suo illarum vacatio innotuisset, duxissent acceptan. cum omnibus juribus, & pertinentiis suis eisdem nominatis personis conferre, & de eis etiam providere, seu eas ad illos præsentare, vel eligere, aut in illis instituere, vel aliàs de illis in earumdem personarum nominatarum favorem disponere tenerentur: quodque iis præmissa facere recusantibus, vel negligentibus, aut differentibus etiam pro tempore existens Abbas Sancti Martini Colonien., ac Decanus Ecclesiæ Sancti Pauli Leodien., & qui hæreticæ pravitatis Inquisitor in illis partibus apostolica auctoritate deputatus existit, Prior Domus Ordinis Fratrum Prædicatorum etiam Colonien., & eorum quilibet Canonicatus, & Præbendas sic vacan., personis ad illos, ut præfertur, nominatis pro ea vice tantum eadem auctoritate conferre, & de illis etiam providere pariter libere, & licite possent: & quod ab eisdem personis sic pro tempore nominatis in actu nominationis de iis pro tempore factæ, in qua facultate, & in quo gymnasio, & qua hora illi docere, seu legere deberent, exprimeretur, & si a præmissis defecissent, post primam, & secundam monitiones eis desuper factas a perceptione fructuum, redditiuum, & proventuum Præbendarum, quas vigore nominationum, & collationum hujusmodi tunc assequuti fuissent, per Abbatem, & Decanum Ecclesiæ Sancti Pauli Leodien., & Priorem prædictos, aut aliquem ex eis ad requisitionem illis per Rectorem, & Decanos facultatum, & Provisores Universitatis hujusmodi facien. suspenderentur, & si suspensionem hujusmodi per mensem animo sustinuissent indurato iisdem Præbendis ipso facto, & cum effectu privarentur, & pro privatis haberentur, & statim de illis aliis personis modo, & forma præmissis provideretur. Verum si personæ nominatæ prædictæ in aliquam suspicionem hæresis incidissent, in eas per Inquisitores hæreticæ pravitatis in illis partibus eadem auctoritate deputatos absque ulla mora inquireretur: & si illæ compertæ fuissent hæresi hujusmodi infectæ, alii Catholici ad beneficia per illos obtenta simili modo nominarentur, & subinde quinquennium hujusmodi ad aliud quinquennium a fine ultimo dicti quinquennii computan. semel, atque iterum extendit, & prorogavit, seu concessit, & indulsit; Postremo autem felicis etiam recordationis Gregorius Papa XV. similiter Prædecessor noster per suas in simili forma Brevis expeditas literas indultum prædictum vobis ad quinquennium, ut præfertur, prorogatum, ac desuper confectas literas hujusmodi, & in eis contenta, ita tamen, ut hujusmodi indultum Canonicatus, & Præbendas Ecclesiæ Metropolitanæ Colonien. minime compræhenderet, neque ad eos se extenderet, ac sine præjudicio dicti tunc, & pro tempore existentis Archiepiscopi Colonien., ac aliàs sub certis modo, & forma tunc expressis ad aliud quinquennium etiam de novo concessit, prout in dictis Literis plenius etiam continetur.

Et Gregorius XV.

§. 2. Cum autem indultum hujusmodi per nostras, & Cancellariæ Apostolicæ regulas revocatum fuerit, & sicut nuper Nobis exponi fecistis, causæ, propter quas a præfato Paulo IV. primo loco concessum, & ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris prædictis, ut supra, prorogatum, ac expresse de novo concessum fuerat, conservationis nimirum catholicæ religionis in ista Civitate Colonien. adhuc vigeant, vosque cupiatis ad catholicorum virorum studia in istis partibus alenda, & allicienda hujusmodi indulto diutius frui posse, Nobis propterea humiliter supplicari fecistis, ut illud vobis ad aliud quinquennium de novo concedere de benignitate apostolica dignaremur,

Consules, & Senatus Colonien. ab Urbano quoque petunt prorogari.

§. 3. Nos igitur singularum Literarum prædictarum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum sufficienter insertis habentes, ac vos, & vestrum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad præmissorum effectum dumtaxat assequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac quascumque nominationes, sive collationes de Canonicatibus, & Præbendis hujusmodi per vos post publicationem regularum hujusmodi usque ad diem datæ præsentium prætextu indulti hujusmodi per vos forsan factis, & omnia, & singula inde sequuta revocantes, cassantes, & annullantes, ac irritantes, nullique suffragari posse, seu debere decernentes, hujusmodi supplicationibus inclinati indultum prædictum vobis per dictum Gregorium Prædecessorem ad quinquennium, ut præfertur, de novo concessum, ac desuper confectas Literas prædictas, & in eis contenta, ita tamen, ut hujusmodi indultum Canonicatus, & Præbendas Ecclesiæ Metropolitanæ Colonien. minime compræhendat, nec ad eos se extendat, ac sine præjudicio Venerabilis Fratris moderni, & pro tempore existentis Archiepiscopi Colonien. cum omnibus, & singulis aliis facultatibus, concessionibus, ordinationibus, clausulis, & decretis in illis appositis, ac servata in aliis omnibus, & per omnia earumdem

Prorogat Pontifex.

dem Gregorii Decimiquinti Prædecessoris Literarum hujusmodi forma, ad aliud quinquennium, a data præsentium computan. apostolica auctoritate, tenore præsentium, de novo concedimus.

Sic per quoscumq; Judices decerni jubet.

§.4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, ac definiri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausulas apponit.

§.5. Decernentes etiam, vos quinquennio per præsentes concesso duran., indulto, ac desuper confectis Literis prædictis libere, & licite uti posse, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Servitiū vero Ecclesiæ per substitutos præcipit adimpleri.

§.6. Volumus autem, & earumdem tenore præsentium ordinamus, ne Ecclesiæ, in quibus personæ nominatæ hujusmodi vigore nominationum, aut collationum prædictarum Canonicatus, & Præbendas prædictos obtinuerint, ob earum impedimentum in legendo debitis defraudentur obsequiis, aut cultus divinus in illis minuatur, ut eædem personæ, si illis ea hora, qua ipsa divina officia celebrabuntur, legendum fuit, tunc per idoneos substitutos inibi deserviri facere possint, & ita deserviendo pro residentibus, & inservientibus habeantur, ac distributiones quotidianas lucrentur in omnibus, & per omnia, perinde ac si personaliter deservirent: diebus Dominicis, & festivis principalioribus, videlicet: Domini Nostri Jesu Christi, & Gloriosissimæ Virginis, Beatorum Apostolorum, & in quorum honorem dedicatæ sunt dictæ Ecclesiæ, aliorumque Sanctorum, quorum dies in singulis eisdem Ecclesiis solemnes, ac celebres habentur, exceptis, quibus eis non per substitutos prædictos, sed per se ipsos personaliter deservire teneantur.

Alias apponit leges.

§.7. Quodque hujusmodi Canonicatus, & Præbendæ personis ad profiten. in aliqua ex dictis Universitatibus idoneis repertis, qui jurejurando ad profiten. munus diligenter exercen. sese astringant dumtaxat conferantur, ipsæque personæ prædictos Canonicatus, & Præbendas per eas hujusmodi nominationis vigore obtinen. nisi in manibus nostris, aut pro tempore existentis Rom. Pont. cum specifica mentione, quod illos vigore nominationis hujusmodi consequuti sunt, resignare, aut aliàs dimittere nullatenus possint, alioquin Canonicatus, & Præbendæ hujusmodi vacent eo ipso, ita ut de illis per Sedem Apostolicam dumtaxat disponi possit, utque personæ sic nominatæ prædictæ infra sex menses a die collationis, & provisionis, aut cujusvis alterius dispositionis, de Canonicatibus, & Præbendis, ad quos illas nominari contigerit, sibi faciendarum, ut præfertur, novas provisiones super illis a dicta Sede impetrare, & Literas Apostolicas desuper in totum expedire, ac jura Cameræ Apostolicæ, & aliis propterea debita persolvere omnino teneantur, alioquin, dictis sex mensibus elapsis, Canonicatus, & Præbendæ hujusmodi vacent eo ipso, itaut aliis per eamdem Sedem tamen libere conferri possint.

Derogat obstantibus.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum prædictarum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, & Capitulis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, vel aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 26. Junii 1624. An. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Jun. 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LXI.

Confirmatio privilegiorum, Ordini Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula concessorum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Injuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut sacrarum Religionum in militanti Ecclesia suaves in Domino fructus assidue præstantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quo validius perpetuo subsistant, apostolicæ confirmationis robore libenter communiamus.

Confirmatio de qua in Rubrica.

§.1. Volentes igitur universum Ordinem Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, ex quo uberrimi in eadem Dei Ecclesia fructus ad ipsius omnipotentis Dei laudem, & Christianæ Reipublicæ spirituale commodum, & utilitatem ab ipsius Ordinis initio semper prodierunt, & in dies prodeunt, ac ipsius Ordinis Correctorem generalem, & Fratres universos specialibus favoribus,

ribus, & gratiis prosequi, ac eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eorum nomine per dilectum filium Deodatum Lomellinum Fratrem, & Procuratorem generalem ejusdem Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis inter se, & cum aliis Ordinibus Mendicantium, & non Mendicantium, eidem Ordini Minimorum, ejusque Correctori generali, ac fratribus, & sororibus, aliisque religiosis utriusque sexus, eorumque domibus, Monasteriis, Ecclesiis, & locis regularibus quibuscumque per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet concessa, ac pluries confirmata cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas tam sub plumbo, quam in forma Brevis, aut aliàs desuper confectas, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, quatenus tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus compræhensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, ex certa nostra scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus; illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ.

§.2. Ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

Exequutorū deputatio.

§.3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum, quandocumque fuerint requisiti, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Correctoris generalis, & fratrum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem plenum eorum effectum sortiri, illosque omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere: non permittentes quempiam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intenctionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimmo quicquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omnino semper in pristinum reponi; Contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariorū derogatio.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinum prædictorum statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alias expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, motu, scientia, & auctoritate similibus derogamus contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§.5. Verum quia difficile foret, presentes literas ubicumque opus esset, deferri, volumus, & pariter auctoritate apostolica decernimus, quod illarum transumptis manu alicujus ex Secretariis cujusvis prædictorum Prælatorum generalium, ac Romanæ Curiæ Commissarii, & successorum, aut Notarii publici subscriptis, & sigillo officii alterius eorumdem, aut personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, seu Curiæ ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 28. Junii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Junii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

Lucas

LXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Lucas Antonius Virili Commissarius Apostolicus deputatur, ut intersit actis a Francisco Maria de Rovere Urbini Duce faciendis, Literisque scribendis ad fidelitatis juramentum ab ipso, Arciumque sui Dominii Præfectis, & Gubernatoribus Locorum Romano Pontifici, & Reverendæ Cameræ Apostolicæ præstandum necessariis.

Dilecto filio Magistro Lucæ Antonio Virili in utraque Signatura nostra Referendario.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Urbini Duce Arcium Dominii Præfectis, & Locorum Gubernatoribus jubente, ut fidelitatis juramentum præstent Pontifici;

§.1. Cum dilectus filius nobilis vir Franciscus Maria de Rovere Urbini Dux omnibus, & singulis Propugnaculorum, sive Fortalitiorum, & Arcium Præfectis, seu Castellanis, necnon Gubernatoribus, & aliis Officialibus Armorum, Civitatum, & locorum Ducatus, seu Status Urbini, necnon Civitatum Pisauren., & Senogallien., ac Status Montisferetran., ut fidelitatis, aliaque Juramenta in nostrum, & Cameræ Apostolicæ favorem præstent, coram Notario, & Testibus præcipere, & mandare, ac successive Literas ad jura nostra, & Sedis, & Cameræ Apostolicæ super Ducatu, & Statu Urbini, & Civitatibus Pisauren., & Senogallien., & Statu Montis Feretran. prædictæ, ac Juramenta prædicta, & alia nonnulla, attinentes, ad Nos similiter coram Notario, & Testibus certis modo, & forma, quibus hodie Dux prædictus ad subscriptionem utitur, subscribere, dare, & mittere intendet.

Urbanus Antonium Virilem deputat, ut huiusc. actis adsit, iterasq; recipiat.

§.2. Idcirco Nos de tua fide, prudentia, & integritate plurimum in Domino confisi, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut ad dictum Franciscum Mariam Ducem te personaliter conferas, ac mandatis, præceptis, eorumque, & Literarum prædictarum subscriptionibus per eumdem Franciscum Mariam Ducem, ut præfertur, dandis, & faciendis Nostro, & Sedis Apostolicæ nomine præsens sis, & assistas: super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem tibi concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.3. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 29. Junii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 29. Junii 1624. Pontificatus Nostri Anno I. (a)

(a) Ejusdem Exempli Breve expeditum fuit Fr. Felic Francischino a Cascia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium Vicario Apostolico Generali.

LXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Devoluto ad Cameram Apostolicam Urbini Ducatu, mandatur nonnullis Delegatis, curent eos in Fortalitia, & Arces ejusdem Ducatus admitti, qui ab Hæredibus defuncti Ducis Francisci Mariæ de Rovere ad Inventarium Tormentorum, Armorum, cæterarumque rerum conficiendum designabuntur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cum post obitum Ducis Francisci Mariæ de Rovere Urbini Ducatus ad Cam. Apostolicam devolvatur.

§.1. Considerantes Ducatum Urbini, necnon Civitates Senogallien., & Pisauren., & Sancti Leonis cum Terra, & Arce Majoli, ac totum statum Montisferetran., aliaque Dominia, Civitates, Oppida, Terras, Castra, Propugnacula, Fortalitia, & loca quæcumque etiam speciali nota, & expressione digna, in, & sub statu dicti Ducatus Urbini ad præsens quomolibet compræhensa, & dilecti Filii nobilis viri Francisci Mariæ Urbini Ducis antecessoribus, dudum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris in Feudum sub pactis, & conditionibus in investituris desuper factis contentis, & expressis data, & concessa, seu aliàs per ipsum Franciscum Mariam Ducem quomodolibet possessa, per obitum dicti Francisci Mariæ Ducis sine liberis, & descendentibus masculis legitimis, & naturalibus, ob lineam finitam, una cum omnibus eorum Territoriis, Districtibus, Jurisdictionibus, Fortalitiis, sive propugnaculis, membris, juribus, & pertinentiis universis, excepto Castro Podii Hibernorum, & aliis bonis non feudalibus, nec jurisdictionalibus relaxatis, & reservatis Duci prædicto, ejusque hæredibus, & successoribus in Instrumento Concordiæ celebrato sub die 30. Aprilis proxime præteriti ita disponente Domino aperta, ac ad Nos, & Romanam Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam reversa, & devoluta iri.

Pontifex nonnullos deputat, qui curent personas ab Hæredibus ultimi Ducis mittendas pro Inventario cōficiendo, in Arces, & Fortalitia recipi.

§.2. Idcirco motu proprio, & ex certa scientia nostra futuro ejusdem Ducatus nostro, & Sedis Apostolicæ Legato, seu Gubernatori, necnon Venerabili Fratri Joanni Archiepiscopo Adrianopolitan. Provinciæ Marchiæ, & dilectis Filii Magistro Fabritio Verospio Cappellano nostro, & causarum Palatii Apostolici Auditori Civitatis Perusiæ, ac Provinciæ Umbriæ Gubernatoribus, nec non Hieronymo Vidono Cameræ Nostræ Apostolicæ Clerico Provinciæ Nostræ Romandiolæ Præsidi, necnon eorumdem Gubernatori, & Præsidi in officio successoribus per præsentes committimus, & mandamus, ut habita per eos Ducatus, Civitatum, Dominiorum, & aliorum prædictorum, libera, reali, & pacifica possessione, Castellanis, seu Præfectis Arcium, Fortalitiorum, sive Propugnaculorum Ducatus, Civitatum, Dominiorum, & aliorum locorum hujusmodi, auctori-

ctoritate nostra præcipiant, & mandent, ut ipsi in Arces, & Fortalitia, & sive Propugnacula eorum curæ commissas, & commissa personas a futuris dicti Francisci Mariæ Ducis hæredibus, & Successoribus mittendas, & jam forsan destinatas, recipiant, & admittant ad effectum Inventarium, & descriptionem Tormentorum bellicorum, armorum, & aliarum munitionum in dictis Arcibus, Fortalitiis, sive Propugnaculis existentium una cum ministris nostris conficiendi, cæteraque omnia, & singula, quæ pro complemento, & totali exequutione concordiæ prædictæ nomine nostro cum eodem Francisco Maria Duce, seu ejus ministris, & pro eo Agentibus sub die 30. Aprilis proxime præteriti initæ, & celebratæ necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 1. Julii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die prima Julii 1624. Pontificatus Nostri Anno I. (a)

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Considerantes &c. Adrianopolitano Provinciæ nostræ Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præsidi, ac dilecto filio Magistro Diomedi Varesio in utraque Signatura nostra Referendario Provinciæ nostræ Marchiæ Anconitanæ Gubernatori, necnon eorumdem Præsidis, & Gubernatoris in officio successoribus &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Martii 1625. Pontificatus Nostri Anno II.

Sequitur facultas eisdem Apost. Commissariis recipiendi fidelitatis Juramentum a Gubernatoribus, aliisque Officialibus Status Urbini Sanctæ Sedi Apostolicæ præstandum.

Dilecto filio Franciscbino a Cascia Ordinis Minorum Conventualium Vicario Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Cupiente ipso Duce, ut Gubernatores, & alii Officiales fidelitatis Juramentum Sedi Apost. præstent;

§.1. Cum dilectus filius nobilis vir Franciscus Maria Urbini Dux provide considerans, Ducatum Urbini, necnon Civitates Senogallien., & Pisauren., & Sancti Leonis cum Terra, & Arce Majoli, ac totum Statum Montisferetran., aliaque Dominia, Civitates, Oppida, Castra, Terras, Arces, Propugnacula, seu Fortalitia, & loca quæcumque, etiam speciali nota, & expressione digna in, & sub Statu dicti Ducatus Urbini ad præsens quomodolibet compræhensa, ejus Antecessoribus dudum a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris in Feudum data, & concessa, seu alias per eum quomodolibet possessa, per obitum suum sine liberis, & descendentibus masculis legitimis, & naturalibus ob lineam finitam, cum omnibus eorum Territoriis, Districtibus, Jurisdictionibus, membris, Juribus, & pertinentiis universis, excepto Castro Podii Hibernorum, & aliis bonis non feudalibus, neque Jurisdictionalibus relaxatis, & reservatis Duci præfato, ejusque hæredibus, & Successoribus in Instrumento Concordiæ celebrato sub die 30. Aprilis proxime præteriti, aperta, ac ad Nos, & Romanam Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam reversa, & devoluta iri, cupiat suam erga Nos, & hanc Sanctam Sedem Apostolicam fidem, & devotionem, qua semper in nostro, & ejusdem Sedis conspectu claruit, uberioris voluntatis suę significatione omnibus testatā relinquere, & propterea, ut postquam viam universæ carnis, ita disponente Domino, ingressus fuerit, illico Civitates, ac Oppida, Terræ, Castra, Arces, Propugnacula, sive Fortalitia, & alia loca prædicta Status hujusmodi, illorumque possessio vacua, & expedita, pacifice, & sine strepitu armorum nobis, Sediquę, necnon Cameræ prædictis tradantur, & consignentur, ac ut Armorum Gubernatores, Castellani, seu Præfecti Arcium, nec non alii quicumque Officiales quocumque nomine nuncupati, quibus superintendentia, & cura principalis, ab alio militiæ officiali non dependens armorum, & militum cujuscumque Civitatis, Arcis, Oppidi, Fortalitii, & loci incumbit, eorumque, & cujuslibet ipsorum existentes Locumtenentes ad id paratiores sint, ut Nobis Domino directo Ducatus, & Statuum prædictorum, & Romanæ Ecclesiæ, Sedique, & Cameræ prædictis in nostris, seu personæ a Nobis deputandæ manibus fidelitatis præstent Juramentum, intendat.

§.2. Nos promptam, & devotam ipsius Francisci Mariæ Ducis fidem, & devotionem hujusmodi plurimum in Domino commendantes, necnon de tua fide, prudentia, integritate, ac in gravissimis rebus gerendis experientia plurimum in Domino confisi, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Tibi, ut a Gubernatoribus Armorum, Castellanis, seu Præfectis Arcium, & aliis quibuscumque officialibus quocumque nomine nuncupatis, quibus superintendentia, & cura principalis ab alio militiæ officiali non dependens armorum, & Militum cujuscumque Civitatis, Arcis, Oppidi, Fortalitii, & loci incumbit, eorumque, & cujuslibet ipsorum Locumtenen. existentibus supradictis, & eorum singulis quandocumque fidelitatis, & alia quæcumque Juramenta, juxta formam tibi traditam, cum omnibus, & singulis in ea contentis

Pontifex Commissarios Ap. deputat, qui illud recipiat.

(a) Idem sequenti anno negocium commissum legitur Exarcatus Ravennæ Præsidi, & Provinciæ Marchiæ Gubernatori altero quidem Brevi ejusdem exempli, cujus summam tantummodo referendam esse censuimus.

tentis recipere, & ad hunc effectum, si opus fuerit, & quotiescumque tibi videbitur, quemcumque, seu quoscumque idoneum, seu idoneos Notariorum, seu Notarios, vel Tabelliones tibi benevisos eligere, necnon Gubernatores Armorum, Castellanos, Arcium Præfectos, & alios quoscumque Officiales, eorumque, & cujuslibet ipsorum Locumtenentes existentes præfatos, ad Juramenta hujusmodi, in casu eorum mutationis a futuris eorum successoribus recipiendis, deputare, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite possis, & valeas, tenore præsentium plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Derogat contrariis. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die, annoque eisdem. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die prima Julii 1624. Pontificatus Nostri Anno I. *(a)*

(a) Ejusdem exempli Breve expeditum fuit præfato quoque Lucæ Antonio Virili.

LXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatur Decretum Regis Hispaniarum circa modum inquirendi de Nobilitate, & puritate sanguinis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Philippi Regis Decretum. §.1. Exponi Nobis nuper fecit Charissimus in Christo Filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, quod ipse ad obviandum molestiis, atque expensis, quæ in sumendis in Regnis Hispaniarum Informationibus super nobilitate, & puritate sanguinis proveniebant, sub die 10. Februarii 1623. statuit, & decrevit, ut in linea, sive lineis, in quibus tres actus positivi nobilitatis, vel puritatis sanguinis legitime facti reperientur, perinde habeantur, ac si in rem Judicatam, & exequutioni demandatam transiverint, in vimque trium actuum hujusmodi jus reale ipsi personæ, ejusque per lineam rectam, & ut præfertur, probatam descendentibus, acquiratur, ad hoc, ut in lineis, super quibus emanarunt lineæ hujusmodi, pro nobilibus, & idoneis qualificatæ sint, & esse censeantur, absque eo quod quicquam aliud, quam personarum de lineis, pro quibus actus hujusmodi emanarunt, descendentiam probare minime teneantur, idemque etiam intelligi voluit, licet actus prædicti in diversis Collegiis, Tribunalibus, Communitatibus, seu uno ex eis dumtaxat adquisiti fuerint, cum hoc tamen, ut actuum prædictorum acquisitio ad hunc effectum, nullatenus suffragetur, nisi iidem actus in Sancto Inquisitionis Officio compræhensis illius familiaribus, ac trium Ordinum Militarium consilio, seu Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, necnon Ecclesiæ Toletanæ, aut quatuor Salamantin., & uno Oppidi de Alcalà Toletanæ Diœc., ac reliquo Civitatis Vallisoletanæ Majoribus Collegiis proveniant. Et quia in aliis negociis super re judicata novæ interdum, sive per Instrumenta de novo reperta, sive ob falsitatem seu alias ob causas lites renovantur, voluit idem Philippus Rex, ut tres actus modo, & forma præmissis qualificati in rem transeant judicatam, jusque prætendentibus acquiratur, eidemque rei judicatæ stetur, & Jus illius vigore acquisitum valeat, etiamsi defectus, qui impedimentum afferre potuisset, si prius innotuisset, postea detegatur, & alias prout in decreto, seu statuto desuper facto plenius dicitur contineri.

Qui illud Pontificia auctoritate petit roborari. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Philippus Rex plurimum cupiat, statutum, seu Decretum hujusmodi pro firmiori illius observatione apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri;

Confirmat Urbanus. §.3. Nos ejusdem Philippi Regis votis, quantum cum Domino possumus annuere volentes, supplicationibus ejusdem nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, statutum, seu Decretum hujusmodi, omniaque, & singula in illo contenta, apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Insuper auctoritate, & tenore prædictis statuimus, ut is etiam pro actu positivo habeatur, qui per Informationes Collegii Ispalensis fiet, non secus ac si per Collegiorum prædictorum informationes factus fuisset, quodque tres actus positivi, qui pro qualificanda nobilitate requiruntur, unus necessario ex prædicto Ordinum Militarium consilio fit, & esse debeat.

Clausulas apponit. §.4. Decernentes præsentes literas, omniaque, & singula in eis contenta valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et derogat obstantibus. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quarumvis Ecclesiarum etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, necnon Militiarum, & Ordinum quorumcumque, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis

teris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Julii 1624. An.I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 5. Julii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LXV.

Ex Regest. in Secret. Breve. Revocatis Pauli V. Literis, quibus Provincias de Peraiba, Itamaraca, Riogrande, & Maranham Provinciæ de Pernambuco univerat, eædem Provinciæ Ecclesiæ Sancti Salvatoris restituuntur.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Romanus Pontifex a Salvatore, & Domino nostro, qui charitas est, & Deus pacis, super universas orbis Ecclesias, & Provincias constitutus, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & destituat, utiliaque, & salubria plantet, & ædificet; ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus ex causis a Sede Apostolica sancita sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & ex majoribus causis, quibus præsertim Episcoporum auctoritati, & Jurisdictioni ad visitationis, correctionis, & Justitiæ ministerium fructuosius exercendum, necnon animarum saluti, litibusque, ac controversiis inter eosdem Episcopos, & alios Christifideles in remotissimis Christiani Orbis partibus existentes obviam itur, ac spirituali ipsorum Christifidelium ædificationi, pacique, & tranquillitati consulitur, alterat, & immutat, in hisque solicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout pia Catholicorum Regum vota id exposcunt, & ipse omnibus rerum, temporumque qualitatibus matura consideratione pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Pauli PP. V. Literæ recensentur. §.1. Aliàs siquidem a fe: re: Paulo Papa V. Prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis videlicet. Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. In supereminenti militantis &c. *Reliqua legi possunt in Tom.V. Par.IV. fol.6.*

Causæ revocādi prædictas Literas, & Provincias de Peraiba, Itamaraca, Riogrande, & Maranham Ecclesiæ Sancti Salvatoris restituendi. §.2. Cum autem, sicut charissimus in Christo Filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, earumdem Provinciarum Vicarius, sive Administrator in vim prædictarum Pauli Prædecessoris hujusmodi Literarum deputatus diem clauserit extremum, Ecclesiæque Sancti Salvatoris prædictæ certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutæ de novo Pastore apostolica auctoritate nuper provisum fuerit; Dismembratio autem, & separatio ab Ecclesia S. Salvatoris prædicta dicta Provincia de Pernambuco, illiusque in Vicariam, sive Administrationem spiritualem erectio, & institutio, necnon Provinciarum Capitanearum nuncupatarum de Peraiba, Itamaraca, Riogrande, & do Maranham, prævia simili illarum ab eadem Ecclesia S. Salvatoris separatione, & dismembratione, eidem Provinciæ de Pernambuco unio, & adjunctio per eumdem Paulum Prædecessorem, ut præfertur, factæ, non solum in maximum Oppidorum, & locorum dictarum Provinciarum, illarumque Incolarum præjudicium, & damnum cesserint, verum etiam continuis dissidiis, litibus, & controversiis inter Episcopum S. Salvatoris, & earumdem Provinciarum Vicarium, & Administratorem, qui pro tempore fuerunt, causam dederint, non sine divini cultus, & Catholicæ Religionis detrimento, gravique eorumdem Incolarum perturbatione, & scandalo, Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur qui omni cogitatione, omnique cura in id incumbimus, ut Christifideles earum præsertim Regionum, in quibus Fides Catholica non ita pridem per immensam Dei misericordiam plantata, continua illorum Populorum ad eamdem fidem conversione, feliciter propagatur, in pacis amœnitate, & Justitiæ cultu reddant Domino abundanter fructus suos, pio ipsius Philippi Regis desiderio, quantum Nobis ex alto conceditur, annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præd. Ecclesiam S.Salvatoris, ac modernum illius, & pro tempore existentem Præsulem, necnon mensam Episcopalem dictæ Ecclesiæ adversus separationem, & dismembrationem dictæ Provinciæ de Pernambuco, ejusque in Vicariam, sive administrationem spiritualem, erectionem, & institutionem, necnon Provinciarum Capitanearum hujusmodi, prævia etiam illarum, ut præfertur, ab eadem Ecclesia Sancti Salvatoris separatione, & dismembratione, eidem Provinciæ de Pernambuco unionem, & adjunctionem; singulasque Pauli prædecessoris hujusmodi Literas, necnon omnia, & singula in illis contenta, & aliàs in pristinum, ac eumdemmet, in quo antequam ipsius Pauli prædecessoris tam priores, quam posteriores Literæ hujusmodi emanarent, reperiebantur statum, in omnibus, & per omnia apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus; singulasque Pauli prædecessoris hujusmodi Literas, omniaque in eis quomodolibet contenta, & expressa, auctoritate, & tenore prædictis, ita quod liceat moderno, & pro tempore existenti Episcopo Sancti Salvatoris corporalem, realem, & actualem possessionem omnium, & singularum Provinciarum prædictarum, illarumque bonorum possessionem, seu quasi suo, Ecclesiæque S.Salvatoris prædictæ nomine propria auctoritate libere appræhendere, & appræhensam perpetuo retinere, omnimodamque in eisdem Provinciis Jurisdictionem, & supe- Urbanus eas restituit.

& superioritatem, quæ Episcopo Sancti Salvatoris antequam singulæ literæ Pauli Prædecessoris hujusmodi emanarent, competebat, & competere poterat, exercere, cæteraque omnia, & singula ad Episcopi munus de Jure, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet spectan., & pertinen, facere, gerere, & exequi, cujusvis licentia desuper minime requisita, similiter perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusque, & effectu prorsus vacuamus.

Et Ecclesiam S. Salvatoris indemnem a Pauli Literis reddit.

§.4. Necnon Ecclesiam S. Salvatoris, ejusque mensam Episcopalem adversus separationes, & dismembrationes, erectionemque, & institutionem, necnon unionem, & adjunctionem prædictas restitutam, repositam, & plenarie reintegratam, prædictasque Pauli Prædecessoris hujusmodi Literas, omniaque in eis contenta, ut præfertur, revocata, cassa, abrogata, annullata, viribusque, & effectu vacua.

Clausulas pro præsentium literarum firmitate apponit.

§.5. Præsentes vero Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque illas etiam ex eo, quod causæ, propter quas emanarint, expressæ, verificatæ, & justificatæ, aut quicumque in præmissis interesse habentes, sive habere prætendentes ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel aliàs ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, ad terminos Juris reduci, aut aliud quodvis gratiæ, vel facti remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Et contraria tollit.

§.6. Non obstantibus Pauli Prædecessoris hujusmodi Literis, ac Regula nostra de Jure quæsito non tollendo, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. die 6. Julii 1624. An.I.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Julii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Impositio Decimæ pro Episcopo Eysteten. in tota ejus Diœcesi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini, dispo nente Domino, præsidentes, inter graves solicitudines, quibus pro pastoralis officii, & apostolicæ servitutis debito continue premimur, ea semper est præcipua, per quam Catholicorum vires ad hostium veræ fidei conatibus resistendū augeri possint, & propterea Ecclesiasticorum Præsulum vota in id tendentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ imponendi decimā.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, Ven. Frater N. Episcopus Eysteten. cum cæteris Principibus, & Ordinibus tam ecclesiasticis, quam secularibus in Germania ob inibi concitatos per humani generis hostem motus, & catholicæ Religionis defensionem confœderatus, gravia exinde expensarum onera hactenus sustinuerit, & sustineat ad præsens, ita ut nisi de aliquo subsidio illi opportune prospiciatur, verendum sit, ne tantis oneribus impar succumbat.

Decimæ impositio ad annum tantum.

§.2. His igitur, & aliis gravissimis causis ad Dei gloriam, sanctæque ejus Ecclesiæ defensionem, & exaltationem pertinentibus, adducti, supplicationibus nomine ejusdem N. Episcopi Nobis humiliter porrectis inclinati, de tributæ Nobis a Domino apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium indicimus, & imponimus unam semel per annum integrum in una, vel pluribus solutionibus arbitrio Collectorum infra deputatorum persolvendam integram Decimam in prædictos dumtaxat, & non in alios usus erogandam omnium, & quorumcumque fructuum reddituum, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum omnium Ecclesiarum Collegiatarum, Parochialium, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensarum Abbatialium, Capitularium, tam majoris Eysteten., quam quarumcumque Collegiatarum Ecclesiarum, necnon Conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, administrationum, & Fabricæ, & officiorum, cæterorumque Beneficiorum ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacen., Cistercien. Præmonstraten., & si quæ bona immobilia, redditus certos ex privilegio, vel aliàs possident, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum cujusvis sexus, necnon Congregationum regularium.

Qui excipi debeant ab hujusmodi Decimæ solutione.

§.3. Iis dumtaxat exceptis, quæ a Ven. Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus obtinentur, seu percipiuntur, ac quoad Beneficia curata, iis, quorum annui redditus summam quadraginta ducatorum auri de Camera non excedunt, & præterea Hospitalium etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus ultra usus infirmorum, & alia, pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possiden. necnon Beatæ Mariæ Teutonicorum, S. Lazari, Templi Dominici, ac quoad illos, qui communi thesauro sui hospitalis onera solita non contribuunt, etiam S. Joannis Hierosolymitani, & aliarum Militiarum in Civitate,

vitate, Diœcesi, Patria, & Ditione Eysteten. existen. secundum communem æstimationem fructuum, & aliorum prædictorum.

Decima etiã a Pensionariis persolvenda.

§.4. Ac similiter integram Decimam omnium pensionum super præmissis assignatarum, & assignandarum semel tantum, ut dictum est percipien.&exigen.a quibuscumque Primatibus, Præpositis, Decanis, Capitulis, Canonicis, Rectoribus, Beneficiatis, Abbatibus, Prioribus, Commendatariis, Abbatissis, Priorissis, Fratribus, Militibus, & aliis quocumque nomine nuncupatis secularibus, & regularibus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, præterquam dictis Cardinalibus prædicta quocumque Jure, modo, occasione, & titulo obtinentibus, seu detinentibus, & obtenturis, necnon Œconomis, & Administratoribus perpetuis, seu temporalibus, usufructuariis, ac fructus, Pensiones, res, & alia quæcumque hujusmodi jura, & bona ex quacumque causa quavis auctoritate in toto, vel in parte sibi reservata, aut concessa habentibus, vel habituris secularibus, & regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium prædictorum, necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, personali, & mixta antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata suffultis, quos omnes exceptis supradictis in una, vel pluribus solutionibus, ut præfertur, Collectoribus prædictis volumus Decimam prædictam infra terminum ab eisdem Collectoribus præscribendum persolvisse, ita ut, qui pensiones solvere debent, etiam nomine Pensionariorum Decimam pensionum persolvant, & deinde in proximis terminis pensionum hujusmodi eam ratam sibi retineant ad rationem decem pro centenario, nisi iidem Collectores ab ipsismet Pensionariis eam exigere maluerint.

Nullæ vero aliæ suffragantur exemptiones.

§.5. Decernentes nullas omnino exemptiones, & Immunitates exactionem Decimæ hujusmodi impedire posse; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cardinales prædictos, & de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Collectores deputantur.

§.6. Ut autem supradicta diligenter executioni demandentur, eumdem N. Episcopum, ac dilectum filium Officialem Eysteten. de quorum integritate, & prudentia plurimum confidimus, Decimæ prædictæ Collectores in Civitate, Diœcesi, Patria, & Ditione hujusmodi cum omnibus Jurisdictionibus, quæ hujusmodi Collectoribus de jure, vel consuetudine quomodolibet competunt, auctoritate, & tenore prædictis constituimus, & deputamus; mandantes, ut quidquid inde per se, vel Subcollectores suos exegerint, id omne in prædictos, & non alios usus erogari curent, & faciant; ac N. Episcopo, & Officiali prædictis plenam, liberam, & amplam, ac absolutam potestatem Decimam hujusmodi ubique eorum arbitrio, habita tamen ratione communis æstimationis fructuum, ac etiam onerum cuique Ecclesiæ, aut Loco Sacro, vel Pio, unde exigenda erit, incumbentium, taxandi, & exigendi, atque, ubi opus fuerit, moderandi, & ad minorem summam reducendi, prædictos omnes tam conjunctim, quam divisim ad integram illius solutionem, etiam per Edictum locis publicis affigendum, etiam sub censuris, & pœnis ecclesiasticis monendi, & requirendi, non parentes, contumaces, & fraudantes in censuras, & pœnas prædictas incidisse declarandi, proprietates, fructus, & bona ipsorum appræhendendi, & usque ad satisfactionem retinendi; Perturbatores, molestatores, & rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte quovis quæsito colore præstantes, cujuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliisque censuris, & pœnis ecclesiasticis, nec non pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis opportunis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, Dignitatibus, Beneficiis, & Officiis omnibus privandi, & amovendi, & ad futura inhabiles faciendi, interdictum ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachii secularis, quandocumque opus fuerit, invocandi; ad sanitatem reversos, qui debite satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi. Præterea si opus fuerit, alios Collectores, & Subcollectores fide, & facultatibus idoneos in Civitate, Diœcesi, Patria, & Ditione, quot quot viderint expedire, cum simili, aut limitata, non tamen absolvendi potestate constituendi, eumque, vel alios arbitrio suo revocandi, negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi, quotiescumque eis videbitur, in delinquentes, & contumaces per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii inquirendi, ac meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, & dubia quæcumque in præmissis forte oritura declarandi.

Derogatio contrarorium

§.7. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Congregationum, Ordinum, Hospitalium, & Locorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, quodque personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter a prædicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas

ras apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto, nec non personis, eorumque nominibus, cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & locis hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere, vel in specie quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, & solutiones Decimarum aliter, quam secundum antiquam taxam, & nisi in universali Decimarum per orbem, aut per universa Romani Imperii loca impositione fieri prohiben., nec non promissionibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem Decimæ hujusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contra quemcumq;locum habere declaramus,aliisque indultis, & literis apostolicis generalibus,vel specialibus, cujuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, quæ omnia contra prædicta nolumus cuiquam suffragari, cæterisque contrariis quibuscumque.

Statuta Concilii Viennen. servanda.

§.8. In percipienda vero Decima prædicta piæ memoriæ Clem. Papæ V. etiam Prædecessoris nostri in Concilio Viennen. editam Constitutionem, ac præsertim, quod ad monetam currentem exigi, quodque nec calices, nec libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta divino cultui dicata, aliave supellectilia ecclesiastica ex causa pignoris capi, recipi, vel distrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique præcipimus observari, quinimo volumus, ut illius occasione Ecclesiæ, Monasteria, aliaque pia, & sacra loca quæcumque debitis propterea non fraudentur obsequiis, ac divinus in iis cultus, & solitus Altissimo famulantium, & ministrorum numerus, nec eis quoquo modo injuncta onera, aut pia, quæ exerceri solent opera, & officia ullo modo minuantur, seu negligantur, sed eorum congrue supportentur onera consueta, nec quisquam etiam plura fortasse Beneficia, aut Pensiones cujuscumque valoris obtinens pro quietantia ultra vigesimam partem unius auri nummi solvere cogatur.

Fides danda transumptis.

§.9. Cæterum, ut præsentes omnibus facilius innotescant,volumus,ut præsentium Literarum exempla, etiam impressa, Notarii publici manu subscripta, & alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo subsignata, eamdem in judicio, & extra illud ubique locorum fidem faciant, quam ipsæ originales facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 16. Julii 1624. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Julii 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LXVII.

Translatum Generalibus Armorum Ferrariæ jus super Militia Bononiensi, Legato Bononiensi asseritur.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recensentur Gregorii Literæ.

§.1. Aliàs a fel.rec. Gregorio Papa XV. prædecessore nostro emanarunt Literæ, tenoris subsequentis videlicet: Gregorius Papa XV. Ad futuram rei memoriam. *Reliqua legi possunt in Constit.XVI.* Cum aliàs Gubernium &c. *Tom.V. Par.IV. fol.*355.

Translatio jurisdictionis, de qua in Rubrica.

§.2. Nunc autem Nos feliciori ipsius militiæ regimini, curæque, & gubernio, quantum cum Domino possumus consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omne jus, omnemque auctoritatem, quæ olim Generalibus Armorum Civitatis, & Ducatus nostrorum Ferrarien., super Militia tam equestri, quam pedestri in Civitate, & Comitatu nostris Bononien. competebat, seu quomodolibet competere poterat, ab eodem Generale Armorum pro tempore existente tollimus, & auferimus, ac penitus, & omnino sublatam declaramus, eamque sic sublatam in prædictum Legatum ultra illius ordinarias facultates,tenore præsentium, transferimus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere: irritum quoque, & inane,si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus præinsertis Gregorii prædecessoris hujusmodi Literis, necnon Regula nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Civitatis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 25. Julii 1626. An.I.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die vigesimaquinta Julii 1624. Pontificatus Nostri Anno I.

LXVIII.

Declaratio, quod Indulgentia Portiunculæ hoc Anno Sancto non revocatur.

Hanc Indulgentiam Plenariam perpetuam extendit ad omnia Ordinis Monasteria Fratrum Minorum de observantia, ac Reformatorum Gregor. XV. Const. III. Spiritus Domini. *Tom. V. Par. IV. fol. 322.*

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. CUm nuper ob sacri Jubilæi celebrationem a vigilia Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi anni proxime venturi inchoandam, & usque ad finem ejusdem anni duraturam omnes, & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis locis piis secularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium Regularibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis quomodolibet concessas, de apostolicæ potestatis plenitudine suspenderimus, & suspensas esse declaraverimus, easque eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere decreverimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Indulgentia Portiunculæ eximitur a suspensis. §.1. Nos cupientes, ut Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum Domus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia prope, & extra muros Civitatis Assisien., congruis frequentetur honoribus, ad eamque Christifideles eo libentius accedant, quo exinde spiritualibus gratiis se uberius refectos conspexerint.

Derogat contrariis. §.2. Tenore præsentium declaramus, mentis, & intentionis nostræ minime fuisse, nec esse sub prædicta Indulgentiarum suspensione Indulgentiam utriusque sexus Christifidelibus prædictam Ecclesiam die secunda mensis Augusti a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi visitantibus, & requisita pro eadem Indulgentia consequenda peragentibus concessam compræhendere, prout minime compræhendimus, nec compræhensam esse in verbo Romani Pontificis attestamur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 31. Julii 1624. An. I. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 31. Julii 1624. Pontificatus Nostri Anno I.

V. Theatinus.

LXIX.

Ne Fratres Reformati Discalceati Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ, post emissam professionem, sub quovis prætextu, transeant ad alios quoscumque Ordines, etiam Fratrum Minimorum Sancti Francisci de Paula, excepto Carthusianorum Ordine.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

COmmissi nobis per abundantiam divinæ gratiæ pastoralis officii debitum postulat, ut ad ea mentis nostræ aciem sedulo intendamus, per quæ Regulares Ordines in Ecclesia Dei militantes felicioribus in dies proficiant incrementis. Procemium.

§.1. Aliàs siquidem fel. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster, prospero Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalceatorum Reformatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum regimini consulere volens, inter alia statuit, & ordinavit, quod nullus omnino tam Fratrum, quam Donatorum dictæ Congregationis, post emissam in ea professionem hujusmodi, absque speciali pro tempore existentis Romani Pontificis licentia, certam tunc expressam mentionem faciente, ad moderatos, seu mitigatos, vel alios Fratres, tam Santissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum hujusmodi, quam aliorum quorumvis Ordinum, Congregationum, & Religionum, etiam emissionis quarti voti, aut alio quocumque prætextu (Carthusianorum Ordine dumtaxat excepto) transire, seu se transferre, aut aliàs a dicta Congregatione se subtrahere, seu ex ea exire valeret, & aliàs, prout in ipsius Pauli prædecessoris in simili forma Brevis sub die 18. Augusti 1611. expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Paulus V. prohibuit his Fratribus transitum ad alios quoscumque Ordines, Carthusianorum Ordine excepto, absque Rom. Pontif. licentia.

§.2. Nunc autem nos majori eorundem Fratrum quieti, & augmento, feliciorique directioni per amplius consulere volentes, supplicationibus dilecti filii Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Quod de cætero nullus Fratrum prædictorum post emissam in dicta Congregatione professionem, ut præfertur, & absque Romani Pontificis licentia prædicta, ad alium quemcumque Ordinem Mendicantium, & non mendicantium, Monachorum, seu Discalceatorum, aut aliarum quarumcumque Religionum tam erectarum, quam erigendarum, etiam emissionis quarti voti, seu perfectioris, & humilioris vitæ præsumptione, aut strictioris regulæ, seu observantiæ prætextu, vel contemplatione, aut alia quantumvis justa, & probabili, aut legitima causa, sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, ac excommunicationis latæ sententiæ pœna se transferre audeat, seu præ- Urbanus hujusmodi prohibitionem confirmat statutis contra inobedientes pœnis

præsumat; excepto dumtaxat Ordine Carthusianorum, ut præfertur, quatenus ad illum transeundi licentiam a suis Superioribus petierint, & obtinuerint.

Qui secus egerint, ad suam Congregatione redire debeant.

§.3. Et quicumque secus fecerit, cum primum desuper monitus fuerit, nulla mora, aut excusatione, & quacumque appellatione, etiam ad nos, seu Sedem Apostolicam interpositis, ad suam propriam Congregationem redire, & Superiorum suorum correctioni se submittere omnino teneatur.

Pœnæ contra Superiores Regulares, qui eos non tradiderint.

§.4. Prælati vero dictarum Congregationum, ac aliorum Ordinum, & Religionum hujusmodi, ipsos sic translatos, seu fugitivos, & apostatas minime retinere, sed eos, etiamsi novam professionem regularem emiserint, sub privatione suorum officiorum, ac similis excommunicationis pœna, suis Superioribus, vel ab eis deputandis id requirentibus, & petentibus statim absque judicis ministerio tradere, & consignare debeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, & ordinamus,

Clausulæ.

§.5. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis concessa sunt, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 9. Aug. 1624. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 9. Augusti 1624. Pontificatus nostri Anno I.

LXX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Lucæ Antonio Virili Commissario Apostolico in Dominiis Ducis Urbini creandi Notarios.

Dilecto Filio Magistro Lucæ Antonio Virili in utraque Signatura nostra Referendario.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Facultas, de qua in Rubrica.

§.1. Ut penuriæ Notariorum, seu Tabellionum apostolica auctoritate creatorum in Statu, & Ducatu Urbini vigenti subvenire valeas, Tibi, ut quoscumque viros vita, moribus, literatura, aliisque qualitatibus ad officium Notariatus, seu Tabellionatus exercendum requisitis habiles, & idoneos in Notarios, seu Tabelliones publicos, recepto prius ab eis nostro, & Romanæ Ecclesiæ nomine fidelitatis debitæ solito juramento cum facultate officium Notariatus, & Tabellionatus hujusmodi in quacumque mundi parte exercendi, auctoritate nostra apostolica facere, & creare libere, & licite valeas, eadem auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur.

Derogatio contrariorum

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. August. 1624. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 9. Augusti 1624. Pontificatus Nostri Anno II. (a)

LXXI.

Beatificatio Ven. Servi Dei Jacobi de Marchia, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, una cum concessione celebrandi Missam, & Officium de Communi Confessorum non Pontificum in Ecclesia dicti Ordinis, ubi Corpus ejus requiescit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

In Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, a Domino constituti, piis fidelium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Preces Pontifici exhibitæ pro V. Jacobi de Marchia Beatificatione

§.1. Sane pro parte charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatis Neapolitan., nec non totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis nuper expositum fuit, quod bonæ memoriæ Jacobus de Marchia multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illustratus fuit: quapropter Philippus Rex, ac Clerus, & Populus, nec non Ordo prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor dicto Jacobo de Marchia, ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina adspirante gratia, ab Apostolica Sede decernatur, idem Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium de eo, ut infra, recitari possit.

Qui petitis annuit juxta indicata in Rubrica.

§.2. Quare Nos, re prius per Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandavimus, mature discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipse bon. mem. Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo tamquam de Confessore non Pon-

(a) Eadem facultas concessa quoque fuit F. Francischino a Cascia.

Pontifice in Ecclesia tantummodo S.Mariæ della Nova nuncupatæ, Civitatis Neapolitan., ubi corpus ejusdem requiescere asseritur, recitari, & celebrari respective libere, & licite possit, & valeat, apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 12. August. 1624. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die decimasecunda Augusti 1624. Pontificatus nostri Anno II.

Sequitur extensio dictæ Concessionis ad omnes Fratres ejusdem Ordinis ubique existentes.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Recensetur præcedens Indultum. NUper pro parte charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatis Neapolitan., nec non totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis exposito, quod bon. mem. Jacobus de Marchia multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illustratus fuerat, & propterea Philippi Regis, ac Cleri, & Populi, nec non Ordinis prædictorum nominibus humiliter supplicato, ut donec Canonizationis honor dicto Jacobo de Marchia ob ejus eximiam claritatem, & excellentia merita, divina adspirante gratia, ab Apostolica Sede decerneretur, idem Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium de eo, ut infra, recitari posset; Nos, re prius per Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, mature discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipse bon. mem. Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo tamquam de Confessore non Pontifice in Ecclesia tantummodo Sanctæ Mariæ della Nova nuncupatæ Civitatis Neapolitan., ubi corpus ejusdem requiescere asserebatur, recitari, & celebrari respective libere, & licite posset, & valeret, apostolica auctoritate licentiam, & facultatem concessimus: prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Extensio, de qua in Rubr. §.1. Cum autem, sicut Philippus Rex, ac Clerus, & Populus, Ordoque prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, pro eo, quem erga dictum Beatum Jacobum de Marchia gerunt devotionis, affectu, plurimum cupiant, concessionem hujusmodi ad universum Ordinem prædictum extendi: Nos Piis Philippi Regis, ac Cleri, & Populi, necnon Ordinis eorumdem votis in præmissis per amplius annuere volentes, singularesque Cleri, & Populi, necnon Ordinis prædictorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis denuo super hoc humiliter porrectis inclinati: de Cardinalium prædictorum consilio concessionem hujusmodi ad universum Ordinem Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum prædictum, itaut ab omnibus illius personis Officium, & Missa de Beato Jacobo tamquam de Confessore non Pontifice, juxta tamen Rubricas Missalis, & Breviarii Romani, recitari, & celebrari respective similiter possit, & valeat, eadem auctoritate, tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Derogatio contrariorum. §.2. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis. §.3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 23. Octobr. 1624. An.II. Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die 23. Octobris 1624. Pontificatus nostri Anno II.

LXXII.

Indultum recitandi Officium, & celebrandi Missam de Beata Clara de Monte Falchio Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, pro Ordinis prædicti Fratribus, & Monialibus.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. DOmini nostri Jesu Christi, qui servos, & ancillas suas æternæ gloriæ prœmio donat in cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum, & ancillarum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis. Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim vero sub suavi religionis jugo altissimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ordinis Eremitarum Sancti Augustini preces. §.1. Sane nomine dilectorum filiorum Procuratoris Generalis, & Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Nobis nuper expositum fuit, quod ipsi ex peculiari, quem erga Beatam Claram de Monte Falchio,

chio ejusdem Ordinis Monialem, gerunt devotionis affectu, in cujus visceribus Passionis Domini Nostri Jesu Christi mysteria maxima cum devotione in vicinis incolis venerari asserunt, & ad augendam Christifidelium erga illam devotionem Officium, & Missam de eadem Beata Clara recitari, & celebrari posse summopere desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Indultum celebrandi Missam, & recitandi Officium de B. Clara.

§. 2. Nos igitur piis eorumdem Procuratoris, & Fratrum votis hujusmodi annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut de dicta Beata Clara Officium, & Missa de Communi Virginum cum oratione propria, in ejusdem Ordinis Missalibus inserta, ab omnibus Ordinis prædicti utriusque sexus regularibus personis tantum recitari, & celebrari libere, & licite possit, & valeat, apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 14. August. 1624. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1624. Pontificatus nostri Anno I.

XXIII.

Congregationi Monachorum Celestinorum Ordinis Sancti Benedicti communicantur gratiæ, & privilegia omnia Congregationi Cassinensi, aliisque Monachorum Congregationibus concessa, & concedenda.

De Statu dictæ Congregationis Cœlestinorum, vide Constit. I. Cœlestini V. Tom. III. Par. II. fol. 70.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Sacrosancti apostolatus ministerium, quod ineffabilis divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei altitudo humilitati nostræ, nullis licet suffragantibus meritis, per abundantiam cœlestis misericordiæ credidit, jugiter Nos admonet, ut inter multiplices, gravissimasque apostolicæ servitutis curas, eam peculiari solicitudine amplectamur, qua privilegia piis Christifidelium Congregationibus in militanti Ecclesia ad divini nominis laudem, & gloriam, sanctæque fidei catholicæ exaltationem salubriter institutis a Sede Apostolica concessa non solum conserventur, verum etiam Congregationes ipsæ novis ab eadem Sede gratiis, atque indultis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Attentis eximiis Monachorum hujusce Congregationis meritis;

§. 1. Hinc est, quod Nos ad uberes fructus, quos dilecti filii Monachi Congregationis Cœlestinorum Ordinis Sancti Benedicti, vel ab ipsius Congregationis primordio in eadem Ecclesia magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo attulerunt, & in dies afferunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, & attente prospiciente, quod Congregatio prædicta una ex duodecim extitit, quæ cum Camera Apostolica tempore fel. rec. Pii Papæ Quinti Prædecessoris nostri de subsidio ordinario concordarunt: Necnon Monachos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Motu proprio non ad Abbatis, seu Procuratoris Generalium, aut aliorum quorumcumque Superiorum, vel Monachorum ejusdem Congregationis, aut alterius pro eis Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula privilegia, prærogativas, favores, facultates, declarationes, libertates, immunitates, exemptiones, præeminentias, indulta, aliasque gratias tam spirituales, quam temporales cujusvis generis, & speciei existentes, tam Cassinensi Ordini Sancti Benedicti, quam quibusvis aliis Monachorum Congregationibus, eorumque Superioribus, Præsidentibus, Abbatibus, Monachis, aliisque regularibus personis, necnon Ecclesiis, Monasteriis, & Locis regularibus quibuscumque tam specialiter, & nominatim, quam in genere, & per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu Nos, & Sedem Apostolicam, eorumque, & nostros de latere Legatos, & Nuntios sufficienti ad id auctoritate suffultos, concessa, & in futurum per Successores nostros, aut alios auctoritatem habentes concedenda, & quibus ipsæ Congregationes, eorumque Abbates, & alii quocumque nomine nuncupati Superiores, & Monachi, cæteræque personæ regulares de jure, usu, consuetudine, pri-

Eisdem aliarum Congregationum, ac potissimum Cassinensis privilegia conceduntur.

vilegio, aut concessione apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, seu aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus compræhensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, Congregationi Cœlestinorum prædictæ, illiusque Generali, ac cæteris Abbatibus, Prioribus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, Monachis, & personis regularibus quibuscumque, nec non Monasteriis, Ecclesiis, Domibus, Conventibus, & Locis regularibus quibuslibet, tenore præsentium perpetuo concedimus, dictaque privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, ac gratias spirituales, & temporales hujusmodi primodictæ Congregationi, illiusque Generali, cæterisque Abbatibus, Prioribus, Monachis, & personis prædictis, nec non Ecclesiis, Monasteriis, & regularibus locis communicamus, illaque ad eos, & illa extendimus; Ita quod Congregatio Cœlestinorum prædicta, illiusque Generalis, & cæteri Abbates, Superiores, Monachi, & personæ hujusmodi, eorumque Monasteria, Prioratus, Grangiæ, Domus, Ecclesiæ, Oratoria, Collegia, & alia loca regularia, necnon res, & bona quæcumque præmissis omnibus, & singulis non solum ad aliarum Congregationum instar, sed pariformiter, & æque principaliter uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, perinde ac si omnia illis, & eorum singulis specialiter, & expresse, & non ad instar, sed a principio concessa, & in primodictæ Congregationis favorem a Sede Apostolica nominatim emanassent.

Clausulæ. §.2. Decernentes, præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quopiam defectu notari, impugnari, redargui, seu infringi, aut in jus, vel controversiam revocari posse, sed eas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Congregationi Cœlestinorum hujusmodi, illiusque personis, & locis regularibus supra expressis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans addit. §.3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Judices Conservatores dati. §.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, nec non dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum, quandocumque per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatis Generalis, & Monachorum Congregationis Cœlestinorum Ordinis Sancti Benedicti prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra, easdem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere; non permittentes, quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ, per quoscumque quomodolibet indebite molestari: quinimo quicquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omnino semper in pristinum reponi; Contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque, de quibusvis eis videbitur, censuras, & pœnas ecclesiasticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantia tolluntur. §.5. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ Octavi, etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, Ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujusmodi statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis danda fides. §.6. Verum, quia difficile foret, præsentes Literas, ubicumque opus esset, deferri; volu-

volumus, & pari auctoritate decernimus, quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 14. August. 1624. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1624. Pontificatus nostri Anno II.

Sequitur facultas concessa Abbati Generali eas faciendi functiones, quas alii Abbates exempti facere consueverunt, habituque Prælatorum Regularium, & in Monasteriis suis Ordinis pontificalibus indumentis utendi, ac Missas solemniter celebrandi, &c.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis Apostolici muneris debito jus suum unicuique conservare tenemur.

Cœlestinus PP. V. Abbati hujus Congregationis Indultum exercendi Pontificalia concessit.

§.1. Proinde cum, sicut pro parte dilecti filii Celsi Romani Abbatis Generalis Congregationis Cœlestinorum Ordinis Sancti Benedicti Nobis nuper expositum fuit, ex antiquo privilegio apostolico a fel. recor. Cœlestino Papa V. nimirum concesso, & ab Eugenio IV. & aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris confirmato, pro tempore existens Abbas Generalis dictæ Congregationis Cœlestinorum functiones omnes, quas cæteri omnes Abbates exempti faciunt, & exercere, facere, necnon semper tam in Urbe, quam in omnibus aliis Civitatibus, & ubique locorum habitum Prælatorum Regularium, caputium scilicet, sive mozzettam super mantelleto, & biretum quadratum, more Clericorum sæcularium, ac pileum more Prælatorum, ac in Ecclesiis, & Monasteriis suo Ordini subjectis cappa, baculo, mitra, & cæteris Pontificalibus indumentis uti, & in eisdem Ecclesiis missas solemniter more aliorum Abbatum Benedictinorum celebrare, ac Monachis sui Ordinis, & aliis Christi fidelibus quibuscumque ad dicti Abbatis Missas audiendas convenientibus, & interessentibus, quandocumque Episcopi, & alii Superiores Prælati, & S. R. E. Cardinales ibi præsentes non sint, solemnem benedictionem impertiri possint, & consueverint; cumque in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super sacris Ritibus, & Cæremoniis deputatorum, examinatis privilegiis supradictis, decretum semel atque iterum fuerit, prædictum Abbatem Generalem Congregationis Cœlestinorum pro tempore existentem in pacifica possessione omnium, & singulorum præmissorum manutenen. esse; illumque a quovis Episcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum Vicariis, & aliis quibuscumque personis super præmissis molestari, perturbari, vel inquietari non posse declaratum fuerit;

Et subinde Congr. Rituũ eum in possessione manutenendum esse decrevit.

& cum sicut eadem expositio subjungebat, ipse Celsus Abbas pro majori eorumdem decretorum validitate cupiat, illa confirmationis Apostolicæ robore communiri;

Hæc omnia confirmat Paulus PP. V.

§.2. Nos illius honestis votis benigne annuentes, ac ipsum Celsum Abbatem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, Decreta ejusdem Congregationis auctoritate apostolica tenore præsentium confirmantes, & approbantes, juxta illorum seriem per easdem præsentes decernimus, & declaramus, prædictum Celsum modernum Abbatem Congregationis Cœlestinorum, ejusque successores, stante antiqua possessione dicti Abbatis, & prædecessorum prædicta faciendi, & exercendi, in pacifica possessione omnium, & singulorum præmissorum manutenendum, ac manutenendos esse, nec illos, aut quempiam illorum a quovis Episcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum Vicariis, & aliis quibuscumque personis desuper quovis prætextu molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus posse.

Clausulæ.

§.3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, irritumque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores designati.

§.4. Quocirca dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusmodi Congregationis apud nos, & Apostolicam Sedem Protectori, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Celsi moderni, aut pro tempore existentis Abbatis Generalis dictæ Congregationis fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac ipsi Abbati in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illum eorumdem præmissorum effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes, illum desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari: contradictores quoscumque per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papa VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus,

bus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. Decem. 1606. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die Nona Decembris 1606. Pontificatus nostri Anno II.

LXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Nuncio Poloniæ procedendi contra Ecclesiasticos, ac etiam contra Episcopos, & Archiepiscopos, qui in Regem Poloniæ, vel ejus natos conspiraverunt,

Ven. Fratri Joanni Baptistæ Episcopo Nolan. nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Poloniæ Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ concedendæ facultatis.

§.1. Ad audientiam nostram non sine animi nostri gravi perturbatione pervenit, nonnullos contra Charissimi in Christo Filii nostri Sigismundi Poloniæ, & Svetiæ Regis Illustris, & forsan natorum ejus personas conjurasse, atque huic conjurationi aliquos Clericos, & forsan in dignitate ecclesiastica constitutos, ac aliàs Episcopali, seu Archiepiscopali dignitate præfulgentes nomen dedisse.

Facultas, de qua in Rubr.

§.2. Quapropter huic malo, si verum sit, pro nostri pastoralis officii debito, quantum cum Domino possumus, obviam ire volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, doctrina, & rerum experientia plurimum in Domino confisi, Tibi contra omnes, & singulas personas ecclesiasticas etiam in dignitate ecclesiastica constitutas, cujuscumque status, ordinis, & conditionis existentes, ac quocumque exemptionis, & immunitatis, sive alio quovis privilegio suffultas, nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subjectas, delictorum hujusmodi reas, earumque fautores, seu illis auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte, directe, vel indirecte quomodolibet præstantes, in Regno Poloniæ existentes super præmissis omnibus, & singulis inquirendi, & procedendi, atque Inquisitiones, & processus fabricandi, quoscumque Testes etiam Ecclesiasticos, & regulares, ut præfertur qualificatos, examinandi, ipsosque ad perhibendum veritati Testimonium sub censuris, & pœnis, aliisque opportunis Juris remediis cogendi, & compellendi, ac tam eos, quam reos repertos rigoroso examini semel, & pluries, Juris tamen ordine servato, submittendi, quatenus vero ex præmissis legitima, & ita urgentia resultent indicia, ut animum tuum ad præmissa veritate niti credendum inducant, etiam contra Episcopos, & Archiepiscopos pariter inquirendi, & procedendi, eosque carcerandi, vel sub fida custodia detinendi, & contra eosdem usque ad sententiam diffinitivam exclusive deveniendi, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent commissionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritate apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Indicia contra Archiepiscopos, & Episcopos judicio Sedis Apostolicæ reservanda.

§.3. Volumus autem, ut si quæ contra Episcopos, & Archiepiscopos prædictos resultaverint, ea, necnon Informationes omnes contra eosdem Episcopos, vel Archiepiscopos desuper sumendas sub tuo sigillo clausa ad nos quamprimum diligenter transmittas, ut quod circa ea statuendum fuerit, matura consultatione adhibita, decernere valeamus.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus fe: re: Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 17. August. 1624. An.II. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Augusti 1624. Pontificatus nostri Anno II.

LXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Adhortatio ad Archiepiscopum Arboren. de erigendo Seminario, residendo, atque Ecclesia reparanda.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Arboren.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ faciendæ admonitionis.

§.1. Accepimus nuper Fraternitatem tuam apud Ecclesiam Arboren., cui præesse dignosceris, exiguo admodum temporis spatio residere, neque per tres annos, quibus illi præfuisti Seminarium ibi erexisti, minusque eamdem Ecclesiam restaurasse, & illi de paramentis necessariis providisse.

Admonitio.

§.2. Quæ licet pro nostra de te opinione non facile adducamur, ut credamus, quinimmo te tuo muneri recte, & diligenter, ut bonum, & fidelem servum oportet satisfecisse, nobis persuadeamus; tamen, ut quæ muneris nostri sunt, implevisse coram Deo, & hominibus appareat, facere non possumus, quin Fraternitatem tuam paterne moneamus, & in Domino hortemur, ut

post

posthac apud ecclesiam tuam prædictam in Civitate Arboren., & si aeris intemperies æstivo tempore id non permittat, in locis tuæ Diœcesis salubrioris Cœli residere non negligas, Seminarium erigas, ejusdem ecclesiæ restaurationi, sacristiæ, & sacræ suppellectili instruendæ omnino incumbas, tibique, & universo gregi attendens, quæ muneris tui sunt, desiderare non patiaris, sicut decreta Sac. Concilii Tridentini requirunt, & pastorale officium tuum postulare non ignoras, quæ te, & pro tua in nos, & hanc sanctam Sedem observantia, & ne a supremo omnium Judice in reddenda villicationis tuæ ratione corripiaris, facturum non dubitamus.

Dat. die 26. August. 1624. An. II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Augusti 1624. Pontificatus nostri Anno II.

LXXVI.

Revocatio quarumcumque licentiarum a prædecessoribus Pontificibus, loca regularia erigendi non servata forma Constitutionis Clementis VIII., & Decretorum Sedis Apost. concessarum, quæ nondum effectum suum sortitæ sunt. Ac prohibitio illa de cætero erigendi absque licentia Ordinariorum.

Vide Bonifacii VIII. cap. 1. de statu Regular. in 6. & cap. 1. de excess. Prælat. in 6. & Concil. Trid. cap. 3. sess. 25., nec non Clem. VIII. Constitut. CCCXXIII. Tom. V. Par. III. fol. 38., & Constit. LXX. Gregor. XV. Cum aliàs *ut supr. fol. 47.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Romanus Pontifex, cui Salvator, & Dominus noster, qui Charitas est, & Deus pacis, universalis Ecclesiæ credidit Principatum, ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus de causis a Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim personarum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium paci, & quieti consulitur, litibusque, ac controversiis inter eos obviam itur, revocat, & immutat, in hisque pastoralis solicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Revocantur licentiæ omnes a Pontificibus concessæ erigendi Conventus &c. sine licentia Ordinariorũ. §. 1. Cum itaque, sicut Nobis innotuit, complures licentiæ, sive facultates a nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris per diversos Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum Regularium institutorum Superiores, seu alios eorum nomine, ubique locorum Monasteria, Domos, Collegia, Conventus, & alia loca regularia quovis nomine nuncupata, servata dumtaxat Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini decretorum forma, de sola Ordinarii licentia, seu etiam forsan non servata forma, & absque licentia hujusmodi, & contra decreta a Sede Apostolica super præmissis edita fundandi, erigendi, & instituendi importunis precibus, seu etiam Motu proprio, vel aliàs obtentæ, & extortæ fuerint: idcirco Nos, omnes, & quascumque licentias, ac facultates hujusmodi, literasque desuper tam sub plumbo, quam in hujusmodi forma Brevis desuper expeditas, earumque ten. etiam veriores, & Dat. præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & insererentur, pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, justis de causis animum nostrum moventibus, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & quascumque licentias, & facultates hujusmodi, literasque desuper tam sub plumbo, quam in eadem forma Brevis hujusmodi expeditas, omniaque, & singula in eis quomodolibet contenta, & expressa, etiam quoad erectiones, fundationes, & institutiones Monasteriorum, Collegiorum, Domorum, Conventuum, & aliorum regularium locorum hujusmodi, quæ suum nondum sortitæ sunt effectum, tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusque, & effectu prorsus evacuamus.

§. 2. Præterea Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum Institutorum regularium Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, cæterisque personis, ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub privationis vocis activæ, & passivæ, necnon officiorum quorumcumque, ac inhabilitatis ad illa, seu alia in futurum obtinen. ac etiam excommunicationis ipso facto incurrendis pœnis interdicimus, & prohibemus, ne licentiarum, seu facultatum per Nos, ut præfertur, revocatarum, & annullatarum, sive alio quovis prætextu, vel causa, etiam quantumvis privilegiata, nova Monasteria, Collegia, Domos, Conventus, & alia loca regularia hujusmodi, nisi de expressa Ordinariorum licentia, ac servata in omnibus, & per omnia Sacror. Canonum, & Conc. Trid. necnon Constitutionis fel. rec. Clem. VIII. quæ incipit: *Quoniam ad institutam*, sub datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1603. ac Decretorum de mandato ejusdem Clementis, ac fa. me. Gregorii XV. Rom. Pont. Prædecessorum desuper editorum forma recipere, erigere, fundare, seu aliàs quomodolibet instituere, seu incepta finire, & absolvere audeant, seu præsumant. Iisque quemlibet uti posse cavetur non servata forma Constitutionũ Apostolicarũ.

§. 3. Decernentes, præsentes Literas etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarint, expressæ, verificatæ, & justificatæ, aut quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel aliàs ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa de Clausulæ præservativæ.

de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, & impugnari, redargui, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut contra eas quodvis gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse, sed eas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, & firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, sicque, & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuntios, quavis auctoritate fungen., sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorum hujusce Constitutionis deputatio.

§.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episc. & aliis locorum Ordinariis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, faciant illas, & illa ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tolluntur.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac regula nostra de jure quæsito non tollen., & rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dũmodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam Mare magnum, vel aliàs quomodolibet nuncupatis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque ten., & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan., & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis ten. specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium ten. præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio Romæ facta omnes afficit.

§.6. Volumus autem, quod eædem præsentes in Valvis Basilicarum S. Joannis Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, quos illæ concernunt, ita arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§.7. Quodque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 28. Aug. 1624. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesima-octava Augusti 1624., Pontificatus nostri Anno II.

Anno 1624. Indict. 7. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus secundo, die vero ultima mensis Augusti, retroscriptæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum de Cesis, & Julium Marzitellium, prælibati S.S D. N. Papæ Curs. &c.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Cursor.

LXXVII.

De Regularibus Apostatis, & Ejectis, ac de innovatione, declaratione, & observantia generalium decretorum, quæ Clemens VIII. pro Regularium reformatione, Novitiorumque receptione edidit.

Quoad Apostatas, & extra Claustra Religionum vagantes, edita olim fuit a Paulo IV. Const. XXI. Tom. IV. Par. 1. fol. 343. quæ tamen ad terminos juris redacta fuit.

Decreta Sacræ Congregationis Concilii de Regularibus Apostatis, & Ejectis.

Causæ hæc edendi Decreta.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, Regularium ejectorum, & fugitivorum statui consulere, illorumque scandala summovere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionum Superio-

rioribus, reque diligentissime perpensa, communicato etiam consilio cum Sanctissimo Domino Nostro Urbano VIII., atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infrascripta decreta edidit.

S. Congreg. Concilii innovat Constitut. Clem. VIII.

§. 1. Ac primo, ut infecta semina, e quibus pravi ejusmodi fructus potissimum prodeunt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit, esse innovandas, & Sanctissimi auctoritate innovat Constitutiones, & Decreta generalia sanct. mem. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ad Novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, districteque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus Ordinum Superioribus, ut illa exacte observent, atque, ut observentur, efficiant, sub pœnis statutis in iisdem Constitutionibus.

Excepto capite de Novitiis per Ordinarios approbandis.

§. 2. A quibus tamen excipiendum censuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos hactenus designatis, & approbatis, seu imposterum designandis, & approbandis, Novitii ad habitum ullatenus recipi possint, nisi prius a Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel a propriis locorum Ordinariis expresse, & nominatim approbati fuerint. A cujus quidem decreti observatione Sacra Congregatio justis de causis censuit Regulares esse absolvendos, prout auctoritate Sanctissimi Domini Nostri, absolvit, atque exemit.

De transeuntibus ad arctiorem.

§. 3. Deinde, ut apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, ut de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitime constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit: tumque Regularis recta se transferat ad arctiorem. Quod ut re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia invigilet.

De fugitivis, & Apostatis.

§. 4. Rursus statuit, ut fugitivi, & Apostatæ, sive habitum regularem deferant, sive non, possint, ac debeant ab Episcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres coniici, Superioribus Regularibus consignari secundum regularia instituta puniendi: utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad religionem reducere, atque efficere, ut appræhendantur; salva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa decreto Concil. cap. 3. sess. 6.

§. 5. Quod si Apostatæ hujusmodi citra montes infra quatuor, ultra montes vero infra octo menses a præsentis Decreti publicatione inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsis propter Apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen ut debeant a Superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior vero e contra benigne illos teneatur, ab hujusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate complecti.

De incorrigibilibus, qui nonnisi prævia Processu sunt eiiciendi.

§. 6. Ad hæc, ut imposterum a Religionibus nullus legitime professus eiici possit nisi sit vere incorrigibilis; vere autem incorrigibilis minime censeatur, nisi non solum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis dispositione requiruntur, sublatis hac in parte Statutis, & Constitutionibus cujusque Religionis, & Ordinis, etiam a Sede Apostolica approbatis, & confirmatis: verum etiam unius anni spatio in jejunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque Religio privatos habeat carceres in qualibet saltem Provincia. Elapso autem anno, si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua pertinacia perseveraverit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eiici tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque nonnisi instructo secundum eorum stylum, & Constitutiones processu, & plene probatis causis expulsionis ad Sacrorum Canonum præscriptum. Interea tamen usque ad primum generale Capitulum, seu Congregationem proxime celebrandam, si quempiam ex justis, & necessariis causis expellere oportebit, ejectio fieri possit a Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, ut supra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor menses a præsentis Decreti publicatione; servata tamen in reliquis forma superius præscripta.

Ejecti subiiciuntur Ordinario.

§. 7. Sic vero ejecti, quandiu non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarii loci jurisdictioni, & obedientiæ subsint; proindeque Generalis illico expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur.

Superiores vero nil relinquant intentatum, ut ii resipiscant.

§. 8. Cæterum Sacra Congregatio Religionum Superiores serio admonet, ac per Jesu Christi viscera obtestatur, ut memores paternæ charitatis, & mansuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquant, ut lucrentur animas fratrum suorum fere in profundum malorum delapsas, antequam gravissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eo magis, quod subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus noster Jesus Christus in supremo Dei judicio de eorumdem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Ejectis Testimoniales Literæ non tradendæ.

§. 9. Præterea statuit, ut iidem Superiores nemini ex religiosis expulsis Literas testimoniales concedant, illos ad Sedem Apostolicam reiicientes, vel jubentes aliam ingredi Religionem.

Qui suspensi sint ab exercitio Ordinū.

§. 10. Item, ut ejecti extra Religionem degentes sint perpetuo suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinariis locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

Renovatur Constit. Gregorii IX.

§. 11. Ac postremo censuit, esse innovandam, & suæ Beatitudinis auctoritate innovat Constitutionem fel. rec. Gregorii IX. relatam in c. fin. Extra de Regul., ac præterea declarat eam Constitutionem in iis quoque ven-

vendicare sibi locum, servandamque esse, qui juste, definitive, ac juris ordine servato expulsi fuerint; dummodo tamen in expulsis hujusmodi subsit spes evidens emendationis ex Literis saltem testimonialibus Ordinarii, cujus conscientiam in his Literis concedendis Sacra Congregatio serio oneravit.

Clem. VIII. Constit., & hæc Decreta bis in anno in Domibus Regular. legenda.

§.12. Ne quæ vero difficultas in suprascriptis decretis, & ordinationibus exequendis suboriatur, Sacra Congregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, universis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus quorumcumque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum regularium ubique locorum existentium injungit, serioque mandat, ut illa diligenter observent atque observari procurent in omnibus Cœnobiis, ac Monasteriis, Collegiis, ac Domibus quorumque Monachorum, ac Regularium ubique locorum existentibus, efficiantque ut tam Decreta supradicta fel.rec. Clem. VIII., quam præsentes Ordinationes in singulis ejusmodi locis bis saltem in anno legantur in publica mensa.

Inobedientiæ pœna.

§.13. Si quis vero ipsorum adversus ea, quæ superius præscripta sunt, vel eorum aliquid, quoquomodo facere, vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa imposterum obtinenda, pœnaque hujusmodi sit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apostolicæ reservata, iisdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum, & inane, quicquid secus a quoquam actum extiterit.

Derogatio contrariorum

§.14. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, ac locorum regularium quorumcumque, necnon illorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quo ad ea, quæ supradictis quomodolibet adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresse, Sanctitatis Suæ auctoritate, derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ die 21. Sept. 1624. Dat. 21. Septemb. 1624.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secr.

Subsequuntur supradicta Decreta generalia Clementis Papæ Octavi.

Primum de Novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum juxta nostri muneris debitum, laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano usu compertum est, quod in omnibus Conventibus iis præsertim, qui majori reformatione indigent. singuli ad Religionem venientes passim recipiuntur; unde fit, ut quo magis Nos variis Constitutionibus male affectas radices amputare studemus, eo magis in dies depravata, infructuosaque ejusmodi noviter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, præsenti Decreto statuimus, directeque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, cæterisque Superioribus Conventuum intra Italiæ, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscumque, quorumcumque Ordinum Mendicantium, ut de cætero neminem sub quovis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conventibus auctoritate nostra propediem in unaquaque Provincia designandis. Insuper sancimus, ut quo ad ejusdem Conventus, ut præfertur, per Nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores a receptione quorumcumque Novitiorum, sive ad habitum, sive ad professionem omnino abstineant. Superior, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se noverit incurrisse, ac aliis etiam pœnis arbitrio nostro subjaceat. Receptiones vero, & possessiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ex nunc decernimus, & declaramus, privilegiis, statutis, & consuetudinibus quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

Dat. Romæ die 12. Martii 1596. Dat. 12. Martii 1596.

Secun-

Secundum Revocationis, & ampliationis ejusdem Decretum.

De Novitiis ad habitum regularem non recipiendo, nisi in Monasteriis, & locis designandis.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus noster Dominus Clemens divina providentia Papa VIII. cum jam dudum animadverteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutionibus, pro qua potissimum, juxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monasteriis, & Conventibus, iisque præsertim, qui majori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quo magis variis Constitutionibus male affectas radices evellere studet, eo magis infructuosa noviter profitentium germina quotidie succrescant; cumque ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cujusque Religionis institutum redigendi, districte prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturve, quousque Monasteria, & Conventus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius regularis observantia, secundum reformationem a Sanctitate Sua institutam introduci. Quia tamen non obstante tali prohibitione cognovit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ a Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum; Idcirco huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum hujusmodi subreptione, ac prætextu Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuo districte præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscumque, cæterisque Superioribus Conventuum, Monasteriorum, ac Domorum, quocumque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adjacentium fines existentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium, exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de Strictiori Observantia, necnon Cappuccinorum Sancti Francisci Reformatorum, Sancti Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis Jesu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum respective Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi: Ne sub cujusvis licentiæ, & facultatis impetrandæ obtentu, nisi per Literas in forma Brevis dumtaxat, & non aliàs quemquam ad Habitum Regularem suscipiendum, nec etiam Conversos nisi in Conventibus, Monasteriis, & Domibus, auctoritate ejusdem S. D. N. propediem in unaquaque Provincia designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere ullo modo audeant. Quinimo contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino ejicere debeant.

Superiorem autem, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis activæ, & passivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decrevit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subjacere.

Receptiones vero, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcumque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines compræhendere, qui Conventus, Domus, & Monasteria a se probata pro Novitiorum receptione, & educatione, hactenus permissione sua constituerint.

Certas vero licentias, sive particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt sortitæ, revocat, & annullat.

Vult autem, Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatum, ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, privilegiis, statutis, & Constitutionibus quibuscumque in contrarium minime obstantibus.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, die 20. mensis Junii 1599. Dat. die 20. Junii 1599.

Decreta alia pro reformatione Regularium, tam Monachorum quam Mendicantium cujuscumque Ordinis, & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

NUllus omnino prætextu cujuscumque privilegii, vel superioritatis, etiam Generalatus, a servitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus, Superiores iis tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint. Idem quoque præstare valeat cum ægrotis, & studiorum causa legitime impeditis. In eos vero, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiores animadvertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel casuum conscientiæ bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasteriis, & Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes con-

conveniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam sese utiliter exerceant.

Quo Tridentini Concilii Decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius observentur, præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiamsi Superior sit, bona mobilia, vel immobilia, aut pecuniam, proventus, census, eleemosynas, sive ex concionibus, sive ex lectionibus, aut tam in propria Ecclesia, quam ubicumque celebrandis, aliove ipsorum justo labore, & quocumque nomine acquisita, etiamsi subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum certis illius bonis, redditibus, pecuniis, ac proventibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4 Neque Superioribus, quicumque illi sint, ullo pacto liceat eisdem Fratribus, aut alicui bona stabilia, etiam ad usumfructum, vel usum, administrationem aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5 Eorum vero, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat ut proprium, neque ut proprio utatur.

6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas nedum a Concilio Tridentino præscriptas, sed alias quoque multo graviores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excusare possit, quo culpæ, & pœnæ ab ejusdem Concilii Decretis impositæ, ipso facto incurrendæ, obnoxii sint, etiamsi Superiores asseverent, hujusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse: quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & supellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omnino uniformis sit Fratrum, & quorumcumque Superiorum, statuique paupertatis, quam professi sunt, conveniat: ita ut nihil superflui admittatur, nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur.

9 Quæcumque Fratrum vestes, sive laneæ, sive lineæ, omnisque alia supellex in aliquem commodum Conventus locum deferantur, ibique ab uno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, subministrari opportune possint.

10 Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, sive eadem (ut ajunt) pitantia, in communi mensa prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo privatim quisque in cibum utatur, ullo modo afferri possit: si quis in ea re peccaverit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios usus, quam ratione officii sui necessarios, quicquam expendant. Cum vero contigerit, ipsos in aliquo Conventu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & iis, qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & reddituum sui Conventus, etiam nomine Conventus, per se ipsum habere, sive exercere possit; sed universum id onus tribus Fratribus ejusdem Conventus a Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum curam habeat; alter tamquam depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asservet: alius de pecuniis, & rebus a depositario acceptis, Priori, Fratribus, ac Conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed juxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi confusione penitus interdicta.

13 Cæterum hi tres tam impensi, quam accepti singulis mensibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus ejusdem Conventus probatioribus, rerumque usu peritis rationem reddant: Deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum advenerit: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali, saltem coram tribus judicibus ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, universamque suæ administrationis tam publicæ, quam privatæ rationem reddere teneatur, cujus etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, ut ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14 In unoquoque Conventu, Fratrum is tantum deinceps constituatur, & imposterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, aliisve quibuscumque obventionibus in commune (ut præfertur) conferendis, commode possit sustentari: redditus vero, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asserventur.

15 Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare ullo modo possint, omnino interdicimus, & prohibemus: decernentes irritum, &c. Si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque privatus, & ad ea perpetuo inhabilis existat.

16 Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus privilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa Generalis

ralis judicio probanda socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimumquintum agat annum, & qui communi servitio sit deputatus, non concedatur, & si commode fieri potest, sit laicus conversus.

18. Ut omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conventus clausura perpetuo, ac diligenter servetur: propterea a Superiore Janitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maxime commendetur: is januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19. Nullus a Conventu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta a Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adjungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eumdem sæpius. Licentiæ vero generales exeundi nulli omnino concedantur.

20. Contravenientes autem pœna gravi etiam carceris ad superioris arbitrium plectantur: eamdem etiam Janitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21. Cum autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui a socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22. Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius a Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetraverint.

23. Si quis autem sine hujusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce activa & passiva biennio privatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia adversus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine ulla exemptione locum habeant.

24. Habeat Superior clavem, ita fabrefactam, ut cum sibi videbitur, cellas omnes reserare possit: & propterea nullus cellam, etiam noctu, ita claudat, quin semper a Superiore possit aperiri.

25. In medio Dormitorii totam noctem lampas colluceat.

26. Nullus etiam Superior cellas, sive in claustro, sive alibi separatas a communi Dormitorio habeat, sed unusquisque unica cella, eadem cum cæteris aliorum Fratrum conjuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, uniformique supellectili, ut præfertur, quemadmodum Religiosos decet, contentus sit. Possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum, si eorum muneris, & officii necessitatem id exigere cognoverit, alteram etiam cellam concedere.

27. Cellæ, sive ædiculæ, quæ extra Dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut aliàs ad communem usum, & commoditatem Conventus redigantur.

28. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29. In privatis cellis nulli camini permittantur, sed omnes destruantur statim, cardinibus etiam e parietibus convulsis, ut res illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris, exceptis.

30. Conventus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, ut omnino is prospectus impediatur.

31. Valetudinarium in singulis Conventibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sanitate, abire permittantur. Qui vero infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32. Ineatur ratio, qua sublatis licentiis, ac facultatibus hactenus quibuscumque concessis, degentes extra Conventus claustra ad ea quamprimum revocentur, nec de cætero, nisi ex gravissima causa a Sede Apostolica probanda, hujusmodi facultates concedi possint.

33. Nulli impoSterum ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conventibus per Sedem Apostolicam in qualibet Provincia deputatis.

34. Curent Superiores, ut constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conventu inviolabiliter observetur.

35. Ut omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caveant omnes a directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quam pro aliis, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris præsertim generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra hujusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam privationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur: super quo cum eis dispensari a nemine possit, nisi a Nobis, vel Successoribus nostris, & pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porro supradictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non revelantes extendimus.

36. In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta a Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inviolabiliter serventur, jurentque Electores, secundum veritatem cujusque conscientiæ probiores, ac magis idoneos se electuros: ac propterea priusquam ad electionem deveniatur, in primis, & ante omnia prælegantur Constitutiones de qua-

qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & prælaturas illi præcipue eligantur, qui possint, & consueverint regulas Ordinis, & Constitutiones observare, præsertim quæ pertinent ad servitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel provinciali aliquot graves, & periti ex Fratribus cujuslibet Provinciæ saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel audiendas confessiones etiam ipsorum Fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad hujusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quam quoad mores, promovendos ad quoscumque Ordines, in quo servetur decretum Congregationis Interpretum sacri Concilii Tridentini hac de causa nuper editum, & promulgatum.

38. Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores sint rationis, quam in novissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso: ac propterea omni studio invigilent, ut quæ in eorumdem Ordinum Regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, & jejuniis, capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis prudenter, ac pie sancita sunt, ea omnia, & singula ad unguem observentur: intelligâtque super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia construenda, & amplianda esse, q uæ ut faciliorem exitum sortiantur, & fructus uberiores in animis Fratrum producant valde opportunum erit, si in quolibet Conventu, singulis hebdomadis, habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique observantia.

39. Quo vero omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo uniuscujusque Conventus, in qua distincte adnotetur, qui d singulis horis cujusque diei quilibet Frater præstare debeat, ut certo quoque signo præmonitus, majore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones his Decretis non adversantur, inviolate custodiendæ erunt.

40. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati superioris infligatur. Ut autem hæc Decreta (donec alia, quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus observari possint, districte præcipimus Generalibus, ac omnibus aliis quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter eorumdem Constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum singulis facultate illas declarandi, & adversus eas umquam dispensandi. Alioquin sciant, se in pœnam Generalatus, & Officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine ulla exceptione respective incidisse.

41. Ne vero prætextu dilatæ publicationis eorum observatio quoquomodo differri possit, aut impediri, volumus, ut post illorum publicationem in Conventu, vel Monasterio cujuslibet Ordinis de Urbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, cæterosque quoscumque Fratres præsentes statim; reliquos vero absentes citra montes, unius mensis, ultra montes trium mensium spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42. Insuper mandamus, quod Generales in Conventibus citra montes, unius mensis, ultra vero montes, trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna privationis Generalatus, aliisque arbitrio nostro imponendis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 25. mensis Junii 1599. Dat. die 25. Junii 1599.

Aliud Decretum de licentia obtinenda a Fratribus Romam venientibus.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Provincialem decrevit: itaut Provincialis ipse ex causa communi totius Provinciæ dumtaxat facultatem hujusmodi facere valeat: declaravitque pœnam privationis vocis activæ, & passivæ contrafacientibus inflictam Sanctitati Suæ reservatam esse: interdicta omnino eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi.

Datum Romæ die 10. Martii 1601. Dat. die 10. Martii 1601.

Aliud Decretum super casuum reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandum.

SAnctissimus Dominus noster, qui jampridem accurate perpendit, ac re ipsa comperit, quod reservatio facultatis absolvendi Religiosos pœnitentes a peccatis quibusdam gravioribus, nisi Superioribus admodum prudenter, ac moderate illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedii desperationem;

§. 1. Ideo, ut huic malo Sanctitas Sua opportune prospiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reservet, exceptis iis, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum utilitati expedire prudenter in Domino judicaverint.

1. Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

2. Apostasia a Religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eò pervenerit, ut extra septa Monasterii, seu Conventus fiat egressio, nocturna, ac furtiva e Monasterio, seu Conventu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

3. Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale, juramentum falsum in judicio regulari, seu legitimo.

4. Procuratio, auxilium, seu consilium ad

ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

5. Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterii, aut Conventus, Furtum de rebus Monasterii, seu Conventus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

6. Lapsus carnis voluntarius opere consummatus.

7. Occasio, aut vulneratio, seu gravis percussio cujuscumque personæ.

8. Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum a Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

9. Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro conscientię puritate reservandum videbitur; id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia matura discussione, & consensu.

§.2. Non liceat Superioribus Regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet subditi sponte, ac proprio motu id ab iis petierint.

§.3. Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero majori, vel minori, iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui a non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius judicaverit.

§.4. Tam superiores pro tempore existentes, quam Confessarii, qui ad superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissime ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

§.5. Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibusdam peccatis etiam non reservatis a Confessariis imponendas, quæ subditos ab hujusmodi perpetrandis cohibere possint.

§.6. Atque ita per quoscumque Regularium Superiores, quicumque illi sint, observari mandavit.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cujusvis Concilii, etiam generalibus decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut regulis in generalibus, seu provincialibus capitulis editis, statutis, & Constitutionibus etiam apostolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & concessionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. die 26. Maii 1563. Dat. Romæ apud S.Petrum die 26.mensis Maii Anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, & declarat, ut si hujusmodi Regularium Confessariis casus alicujus reservati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta a Superiore facultate, absolvere.

Aliud de Formula concedendi facultatem pro Novitiis ad regularem habitum recipiendis in Monasteriis, & locis designatis.

Sanctissimus in Christo Pater D.N.D. Clemens divina providentia Papa VIII. cum regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum revocare maxime cuperet, regularesque omnes vitam, moresque suos ad rationem ejus instituti, quod quisque professus esset, ita componere, ut quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissime observarent, generali decreto, quod de mense Julii editum, tertia Julii anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Novitios reciperent, aut quemquam ad professionem ante admitterent, quam a Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus observantia regularis vigeret.

Nunc vero eadem Sanctitas Sua a locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandaverat, certior facta, infrascriptis Monasteriis, & Conventibus Ordinis N. præfinitum esse numerum dumtaxat eorum, qui vel ipsius Monasterii censibus, vel consuetis eleemosynis sustentari ibi commode possunt, atque in iis omnia fideliter observari, quæ sunt cum illorum professionis perfectione conjuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, una cum cæteris decretis particularibus, vel Instituti ipsius, vel Pontificiis etiam ad victum, vestitumque communem spectantibus (ipso decreto, ut supra edito, & promulgato nequaquam obstante) potestatem facit Superiori ejusdem Ordinis Novitiatus in infrascriptis Monasteriis, & Conventibus erigendi, & Novitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi, modo tamen id ad præscriptum instructionis jussu Suæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam vero ea est Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, ut in Monasteriis, & Conventibus ad alendos Novitios præfinitis, regularis observantia perpetuo retineatur, mandat, & præcipit, ut in ipsis præscriptus jam personarum numerus in posterum servetur, nullusque omnino Superior cujusvis conditionis personarum, & Novitiorum numerum augere præsumat, ea pœna proposita, ut in omnibus privatus officiis, vocis activæ, & passivæ jus omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua, hujusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apost. hoc Decreto Secretarii manu subscripto concedi, non obstante Decreto, ut supra promulgato.

Datum

Datum Romæ die, &c. Præscribitur vero numerus Sacerdotum ..., Clericorum .., Novitiorum ..., Conversorum autem.

N. Visitationis, & Reformationis Apostolicæ Secr.

Aliud Decretum super forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum, & professionem.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster Dominus Clemens divina providentia Papa Octavus, qui aliàs pro regularis disciplinæ restitutione, singulis Regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Novitios imposterum reciperent, receptosve ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cujusvis Ordinis Monasteriis, seu Conventibus, in quibus Novitiatus pro recipiendis, & & educandis Novitiis designarentur, & approbarentur, ad ejus quam professi sunt, regulæ præscriptum, vitam, moresque restituerent, & componerent, certior deinde factus, quosdam omnium fere Ordinum Conventus, seu Monasteria ad pristinam illam regularem vivendi formam, & disciplinam, quam diutius desideraverat, fuisse redacta, in eisdem Monasteriis, & Conventibus, ut Novitiatus erigi, & Novitii recipi possent, (sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, ut licentia a Congregatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset) concessit, & ad illa designavit, & approbavit. Nunc volens, ut ea quæ pro Novitiorum receptione, de mandato Sanctitatis Suæ præscripta fuerunt, imposterum accuratius, & exactius observentur, ultra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V., & etiam Sanctitatis Suæ super receptione Novitiorum, decrevit, ac præsentis Decreti virtute mandat, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos de Sanctitatis Suæ, seu dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus designandis, & approbandis,

Novitii ad habitum recipi nullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel a propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum diœcesi Novitiatus existunt, in quibus Novitii recipiendi fuerint, expresse, & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios, omnem curam, & diligentiam adhibere, ut circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cæterasque qualitates in ipsis Novitiis requisitas, observentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant. Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbaverint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & juxta constitutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum, qui in admittendis ad habitum, & professionem Novitiis, formam constitutionum, & institutionum prædictarum non servaverint, aut Novitium aliquem quantumvis idoneum, & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, seu Monasterio, præterquam in hactenus a Sua Sanctitate, vel a dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu imposterum designandis, & approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu aliàs præmissis quovis modo contrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid secus, vel aliàs quavis auctoritate a quovis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscumque, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 10. Maii 1602. Pont. ejusdem S. D. N. Anno II. Dat. die 10 Maii 1602. An. II.

Aliud de institutionibus super receptione, & educatione Novitiorum Religiosorum in Monasteriis, & Conventibus designatis, vel designandis Clementis ejusdem jussu editum.

CUm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam, Novitiorum institutio maxime utilis sit, ac necessaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum vivendi rationem relaxandam majorem vim habuisse compertum sit, quam vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an vere esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque instituendis; Idcirco, ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione, atque educatione, necnon in magistri, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Conc. Trid. Pontificiis, & cujuscumque Ordinis, aut Instituti constitutionibus continetur, tam in eis aliàs designatis, quam nunc, & imposterum ad hoc designandis Monasteriis, & Conventibus, hæc quæ sequuntur, inviolate observari, & exequi perpetuo curent.

Primum, quod attinet ad Novitiorum recipiendorum formam, ultra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de uniuscujusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita anteacta, ac præcipue eorum, qui sextum decimum ætatis suæ annum excedent, ac criminosi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxii sint, juxta formam Constitutionis fel. rec. Sixti V., & Moderationum subsequutarum. Illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulo perquirant: ut quibus in Monasteriis, & Conventibus, ex Apo-

Apostolica facultate Novitiatus fuerint instituti, in iis ad Religionem nullus imposterum admittatur, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones a sacris Canonibus, Summorumque Pontificum Constitutionibus præscriptas non habeat, juxta Decretum super forma recipiendi Novitios die 19. Maii 1602. editum.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ętate constitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam vero Literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, ut minores, & suis temporibus, majores Ordines juxta decreta Sacri Conc. Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum quintum excedens, ad habitum regularem admitti postulaverit, & talis eruditionis inexpers inventus fuerit, in Conversorum tantum, quibus Literarum scientia non est necessaria, numerum referatur: ipsi autem Conversi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animo ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Provideant quoque, ut omnes etiam Conversi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & aliis cujusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarumdam Religionum moris est nedum Conversos ad professionem admittendos, verum, & Oblatos, ut vocant, recipere, circa ipsorum Oblatorum receptionem unaquæque Religio suas peculiares Constitutiones, specialiaque instituta observare teneatur.

Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem uniuscujusque Novitiatus spectat; locus hujusmodi propria clausura ab ea parte Conventus, & Monasterii, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commode sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, ejusque socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Cappella, si commode fieri poterit, ad Novitios in spiritualibus, præsertim in cæremoniis, Ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem bene conclusus, atque munitus adsit, sin minus hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis vero Novitiis ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate [si opus fuerit] ne in eumdem quisquam alius ingrediatur.

Ad hujusmodi locum Novitiatus nemini ejusdem, vel alterius Ordinis, Regulari, etiam Conventus, & Monasterii Officiali, ullo unquam tempore sub quovis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, ejusque socio, ac etiam Monasterii, aut Conventus Superiori, si quandocumque ingrediendum sibi necessario existimaverit: quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conventus, & Monasterii Patribus socium assumat.

Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asservetur, illique soli liceat ex gravi tantum causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

Novitiorũ Magistro socius, si propter Novitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Novitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediate subjectus existat, eliganturque tam Magister, quam socius per provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujusmodi subituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare nova loca Novitiatus, concedi contingat, tunc electionem Magistri Novitiorum, & socii hujusmodi in his novis locis per Generalem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Definitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum consensu, fieri permittatur: idemque servetur, si intra triennium, alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cujus, vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant.

Tam Novitiorum Magister, quam socius ab iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium a professione emissa in Religione perstiterit. Socius vero trigesimum annum excedat, sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non sine affabilitate graves, zelum Dei cum mansuetudine præferentes, ab omni cordis, ac animi perturbatione, ab ira præsertim, & indignatione, quæ in se, & erga alios charitatem

tem impedire consueverunt, quam longissime alieni, & tales demum, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quam revereantur, nec illis unquam detrahere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Novitiorum instructionem, ac Novitiatus regimen, ut in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscantque præcipue divinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit, atque perfecta votorum solemnium, & quam necessaria cujusque Ordinis Constitutionum observantia, modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones, & vitia, ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est, atque proclivis, per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, jejunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat unusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi a Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam unusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Novitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire judicaverit, vel per se ipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel aut bis in anno eorumdem Novitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro nocturnis, diurnisque divinis Officiis assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Novitiatum semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur, fiatque semper Magistro præsente, vel socio, qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore cujusque, inquam natura feratur, propensionem scrutentur.

Non liceat, durante Novitiatus, & probationis tempore una cum Professis nisi in Choro, & in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut in cœnaculo causa refectionis commorari, nec permittatur, eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propriis cujusque necessitatibus quæ accidere possunt, unus ex Novitiis ipsis ætate, moribusque provectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam januæ custodia, & rerum levioris momenti provisio intra Novitiatum committi poterit.

Cum autem, licet Clericorum bene instituendorum cura debeat esse præcipua, Conversorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda: quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eamdem, perfectam educationem tum Religioni decorem, & ornamentum, tum aliis Christifidelibus ædificationem, exemplum atque utilitatem afferre; Conversis ipsis a Clericorum Novitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen, hac separatione non obstante, Magistro Novitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conventuum juxta cujusque Ordinis Statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debebunt, a quo non tantum circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verum etiam pro eorum capacitate, & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt, quod ut commodius fiat, ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magistros Novitiorum fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesiis statutis horis conveniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore vero probationis elapso, ii tantum, qui non solum religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, novo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum quoad Clericos decimumsextum, quo vero ad Conversos vigesimum primum excesserint) ad professionem admittantur: Sed qui ad Conversorum habitum recepti fuerint ad Clericorum statum transire etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cujuslibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat in quo Novitii professio registretur, illamque Novitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentes fuerint, subscribant.

Conversus vero Literarum ignarus professus, in eorumdem testium, qui se subscripserint, præsentia, propria manu signum Crucis apponat, asserveturque liber, & custodiatur in Archivio, ubi scripturæ ad Monasterium, seu Conventum pertinentes reponi consueverunt.

Quia vero in quibusdam Ordinibus filiationis usus est receptus, declaratur, quod licet decretum sit, ut Novitiis educandis certa Monasteria, aut Conventus designata quilibet Ordo habere debeat; licitum tamen sit Superioribus Monasteriorũ, & Conventuum hujusmodi Ordinum, in quibus filiationis usus est, eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios, juxta cujusque Ordinis constitutio-

tutiones adscribere, sicque adscriptos, cum juxta præsentes Institutiones, & aliàs servatis servandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Novitiatuum cum testimonialibus Literis transmittere, ubi tanquam dictorum Conventuum, seu Monasteriorum filii, eorumdem nomine, & instantia recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde, antequam ad eadem Monasteria, seu Conventus filiationis hujusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, ut permissum est, exerceri debebunt.

Porro, ne loca unius Monasterii, seu Conventus ab alio præoccupentur, Capituli generalis, aut Provincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conventibus, & Monasteriis præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Ut autem Novitii jam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti, melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, & confirmentur; mandatur, ut statim post professionem emissam, si in Conventibus, aut Monasteriis pro Novitiatibus assignatus locus aderit secundi Novitiatus, sive Professorii, ab ea, quæ Novitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium aut Conventus eos alere queat, sin minus, in aliũ commodiorem Conventum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad Novitiatum supranarratis reperiatur, vel accomodetur, aut de novo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ suarum Constitutionum, seu institutorum vigore majoris temporis cursu novos professos intra Novitiatum detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur: illis tamen permittitur, ut prædictis earum Constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire judicaverint, quibus in locis degant sub regulis, & modo vivendi adhuc arctiori, quam servent antiquiores professi: ita quod in negotiis Monasteriorum, aut Conventuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem Sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem devenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimmo & debebunt, Literarum studiis operam navare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quod propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Novitios in locis, nisi Novitiatus designatis, aut imposterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine superiores sunt, & alii, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quovis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt privationem, gravioresque pro modo admissæ culpæ pœnas se subituros certo sciant.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 19. Martii 1603. Dat. 19. Martii 1603.

Ant. Seneca Reformationis Apost. Sec.

Anno 1624. Indictione 7. Pont. autem Sanctiss. Domini N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Anno ejus Secundo, die vero vigesima sexta mensis Octobris, supradicta Decreta tam Sacræ Congregationis Concilii, quam san. mem. Clem. VIII. affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, nec non in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Julium Marzitellium Cursores Sanctissimi.

Brandimartes Latinus Pro Magistro DD. Curs.

LXXVIII.

Declaratur Indulgentias Cruciatæ Regnorum Hispaniarum non comprehendi in suspensione Indulgentiarum occasione Anni Jubilæi 1625. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem, Indulgentiarum, & gratiarum concessiones, quæ ad adjuvandam contra immanissimos Turcas expeditionem a Sede Apostolica facta sunt, a generali Indulgentiarum suspensione excipere, ne circa eas aliquibus dubitandi occasio præbeatur. Exordium.

§. 1. Cum itaque, postquam dudum fe: re: Pius Papa V. Prædecessor noster omnibus in Hispaniarum Regnis, & Insulis illis adiacentibus, ac etiam Sardiniæ consisten., qui fidei catholicæ zelo adducti infra certum expressum tempus ad exercitum tunc claræ memoriæ Philippi Secundi Hispaniarum Regis Catholici contra Turcas comparatum contra illos pugnaturi, aut aliud genus servitii gratuito facturi suis sumptibus accessissent, & ibidem usque ad finem expeditionis ejus anni permansissent, aut de bonis sibi a Deo collatis expeditionem prædictam adjuvassent, plures Indulgentias, ac peccatorum remissiones, & relaxationes pro vivis, & defunctis, aliasque spirituales concessiones, necnon privilegia, facultates, & Indulta, vel quovis alio nomine nuncupat. gratias concessit. Pius Papa V. Indulgentias Cruciatæ nuncupatas concessit.

§. 2. Ac re: mem: Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster tempus in dicti Pii Prædecessoris Literis præfixum prorogando, concessiones, privilegia, facultates, Indulta, & gratias hujusmodi nonnullis aliis additis, declaratis, & immutatis, ad Indiarum Maris Oceani, & Regni Siciliæ ultra Pha- Quas Gregorius XIII. prorogavit.

Pharum, etiam aliquot forsan aliorum Regnorum, & locorum personas, quæ dicti Philippi Regis imperio essent subjectæ, extendit, ac deinde diversi Romani Pontifices etiam nostri Prædecessores, & Nos etiam illas prorogavimus, extendimus, & ampliavimus, prout in diversis Literis Apostolicis, etiam in forma Brevis desuper expeditis, plenius continetur.

Cum vero Urbanus occasione Anni Jubilæi omnes suspenderit indulgentias;

§.3. Novissime occasione celebrationis Sanctissimi Jubilæi proxime futuro anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto universo Populo Christiano indicti, aliorum Romanorum Pontificum morem ea in re sequuti, de apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & quascumque Indulgentias etiam plenarias, & ad instar Jubilæi, necnon facultates, concessiones, & Indulta quæcumque a Nobis, & dicta Sede, ejusque auctoritate quibuscumque Ecclesiis, & Monasteriis utriusque sexus, ac Conventibus, Domibus, Congregationibus, Hospitalibus, & piis locis, necnon Ordinibus etiam Mendicantium, ac Militiarum, necnon Confraternitatibus, & Universitatibus, earumque, & aliis cujuscumque dignitatis, gradus, & conditionis personis Ecclesiasticis, & secularibus per universum orbem constitutis, etiam per modum communicationis, extensionis, & aliás quomodocumque perpetuo, vel ad tempus quibusvis modis, & ex quibusvis causis concessa cum irritantis adjectione decreti, & aliis efficacissimis clausulis in illis appositis suspendimus. Interdicentes ne ullæ aliæ quam prædicti a Nobis in dicti Jubilæi Indulgentiæ interim sive publice, sive privatim ubique locorum, ac gentium publicarentur, prædicarentur, vel nunciarentur, secus autem facientes excommunicationis sententiam eo ipso incurrerent, & ab Ordinariis locorum pro cujuscumque arbitrio punirentur, & aliàs, prout in Literis Apostolicis sub Plumbo expeditis latius explicatur.

Indulgentias Cruciatæ sub hujusmodi suspensione non compræhendi declarat.

§.4. Nos, quibus præcipue curanda sunt ea, quæ ad fidem catholicam tuendam, & adjuvante Domino aliquando propagandam pertinent, quique, eo animo, eaque voluntate nunquam fuimus, ut Indulgentiæ, facultates, concessiones, & Indulta quæcumque intuitu expeditionis in Turcas, ac Cruciatæ hujusmodi impedirentur, aut revocarentur, ac dictarum Literarum omnium seriem, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis, & insertis habentes, auctoritate præsentium declaramus, suspensionem eamdem ad Indulgentias, facultates, concessiones, & Indulta quæcumque occasione dictæ expeditionis, & Cruciatæ in Hispaniarum Regnis, & aliis Dominiis, & locis Charissimo in Christo filio nostro Philippo IV. Hispaniarum Regi Catholico subjectis, ut præfertur, concessa non extendi, eaque omnia, & singula sub dicta suspensione minime compræhendi, ac propterea Commissario Generali, & aliis ab eo deputatis, & pro tempore deputandis omnia, & singula sibi per dictas Literas demandata facere, exequi, ac plenariæ exequutioni demandari; Prædicatoribus vero juxta tamen easdem Prædecessorum, & nostras literas deputatis, & deputandis Indulgentias, & alias gratias, concessiones, & Indulta prædicta juxta ipsarum Literarum tenorem, & illarum Summarium in dictis Regnis, Dominiis, & locis promulgare, denuntiare, & prædicare absque aliquo conscientiæ scrupulo, sententiarumque, censurarum, vel pœnarum incursu, ut prius, antequam eædem suspensionis Literæ à Nobis emanassent, licere.

Clausulæ.

§.5. Ita quod desuper per quoscumque etiam locorum Ordinarios molestari, perturbari, aut impediri nequeant: Sicque per quoscumque Judices ordinaria, & delegata auctoritate fungentes, ac Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, in quacumque instantia, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, quidquid secus per eosdem, & quoscumque alios scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque omnibus, quæ tam dicti Prædecessores, quam Nos in concessione Indulgentiarum, & aliorum privilegiorum ad favorem dictæ expeditionis concessorum voluimus non obstare.

Exemplis danda fides.

§.7. Ut autem declaratio nostra hujusmodi, quoties opus fuerit, innotescat, volumus harum literarum exempla etiam impressa manu Notarii publici subscripta, ac personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo obsignata, ubique gentium, & locorum, eamdem fidem facere, quæ præsentes facerent, si exhiberentur.

Dat. die 24. Septem. 1624. An.II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Septembris 1624. Pontificatus nostri Anno II.

LXXIX.

Deputatio Francisci Ubaldi Sac. Rotæ Auditoris in Præsidentem, & Judicem Probationum Equitum Religionis Militiæ Christianæ.

Erexit hic Pontifex Militiam istam in sua Const. XXXVI. Imperscrutabilis *ut supra fol.* 191.

Dilecto filio Magistro Francisco Ubaldo Cappellano nostro, & Causarum Palatii Apostolici Auditori.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Recenset erectam nuper a se Militiam Christianam.

§.1. Cum Nos nuper supplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorũ Ferdinandi Mantuæ, ac Caroli Nivernien. Ducum, necnon Adolphi Comitis de Althan.

than. Nobis humiliter porrectis inclinati, unam militiam Christianam nuncupandam sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ sub certis modo, & forma tunc expressis Apostolica auctoritate erexerimus, & instituerimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc Ubaldum Judicem Probationum ab admittendis faciendarũ deputat.

§.2. Idcirco, ut eorum, qui habitum per dictæ Militiæ Fratres Milites gestari solitum suscipere, & professionem per eosdem emitti consuetam, expresse emittere voluerint, regulares nobilitatis, & aliorum requisitorum probationes recte, & juxta ejusdem Militiæ Statuta Apostolica auctoritate confirmata fiant, quantum cum Domino possumus providere volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, doctrina, rerumque experientia plurimum in Domino confisi, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Te in Præsidentem, seu Judicem probationum prædictarum cum omnibus, & singulis honoribus, privilegiis, gratiis, & indultis solitis, & consuetis ad nostrum beneplacitum tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus, tibique, ut probationes prædictas sufficientes, vel non sufficientes juxta ejusdem Militiæ Statuta, seu stabilimenta eadem auctoritate confirmata decernere, & declarare in actis Notarii, per te eligendi, & nominandi, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna facere dicere, gerere, & exequi libere, & licite possis, & valeas, auctoritate, & tenore prædictis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Derogat obstantibus.

§.3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apost. cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 26. Septem. 1624. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1624. Pontificatus nostri Anno II.

LXXX.

Revocatio concessionum diversorum Officiorum, ac Privilegiorum, Exemptionum, Gratiarum, & Indultorum, in præjudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ emanatarum.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SUperni benignitas conditoris, cujus admirabili providentia, cuncta reguntur, cum nullis nostris suffragantibus meritis Nos ad sublime evexerit apostolicæ dignitatis fastigium, universam Reipublicæ curam ad ipsius Dei laudem amplectentes, ad hoc inter alia nostræ pastoralis vigilantiæ studium duximus adhibendum, ut officia tam Romanæ Curiæ, quam alia ad Sedem Apostolicam pertinentia a probatis viris exerceantur, ac illa personis idoneis, modoque debito conferantur: Camera Apostolica, quam ob varias superiorum temporum causas, magno ære alieno conflato, & ejus ærario exhausto, in maximas reddituum, & pecuniarum angustias incidisse comperimus, ab ære alieno, ac angustiis hujusmodi, quantum in Nobis est, sublevetur, frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ usum pertinentium copia in hac Urbe nostra, & reliquo Statu Ecclesiastico conservetur, & vigeat; ejusdem Sedis auctoritas, & Romanæ Curiæ dignitas eluceat, ac per debitæ reformationis, & provisionis occursum, impedimentis quibuscumque sublatis, omnia prospere dirigantur, ac justitia duce, quod suum est, unicuique tribuatur, felicique profectu virtus undique suscipiat incrementum.

Refertur præjudicium Cameræ Apostolicæ illatum a perpetuitate officiorum, & coadjutoris

§.1. Cum itaque inter cætera, quæ mentem nostram non modice perturbarunt, atque perturbant invenerimus pleraque Sedis, & Cameræ prædictarum officia, seu munera, præsertim administrationem habentia, & quæ amovibilia sunt, & esse debent, tam in Urbe, quam extra eam, contra eorum naturam, & consuetudinem, per ambitionem, & importunitatem (ut credimus) impetrantium ad vitam, & non solum unius, verum plurium etiam personarum, concessa fuisse, necnon super illis, & aliis etiam Romanæ Curiæ prædictæ officiis, etiam perpetuas coadjutorias, cum futura coadjutorum successione, factas, & constitutas esse: quo fit, ut eadem officia, quæ antea personis benemeritis, & idoneis, ac doctrina, prudentia, & consilio præditis, experientiaque, & ætate maturis concessa sunt, interdum ad personas minus idoneas, coadjutoriarum nomine, deveniant, in Sedis, & Curiæ hujusmodi dignitatis diminutionem, & ipsorum officiorum detrimentum.

Vide Pii V. Const. LXIII. *Romani*. T. 4. P. 2. f. 394.

Licet autem pro Status Ecclesiastici conservatione plures editæ sint Constitutiones;

§.2. Et licet plerique Romani Pontifices Prædecessores nostri, & novissime fel. record. Paulus Papa Quintus ad indemnitati Cameræ prædictæ, nec non Communitatum, & Universitatum Status Ecclesiastici opportune consulendum, ac etiam ad ubertatem Annonæ, & Grasciæ in Urbe, Statuque prædictis conservandam, & augendam, plures Constitutiones ediderint.

Paulus V. exemptiones quaslibet ab oneribus Cameræ solvendis concessit,

§.3. Et inter alia idem Paulus Prædecessor per binas suas in forma Brevis editas Constitutiones, in una videlicet omnes, & quascumque immunitates, & exemptiones a solutione Gabellarum, Dationum, Impositionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque, & quæ etiam per Communitates, & Universitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione indicta, & imposita, ac exigi solita erant.

Aliasque assignationes;

§.4. Necnon assignationes, & provisiones super Cameræ prædictæ redditibus, & juribus, pœnarum quoque maleficiorum appli-

applicationes, appropriationes, cæterasque tam illarum, & Cancellariarum, sive bancharum civilium, & criminalium, ac Secretariarum, & illarum emolumentorum, quam bonorum, & jurium ejusdem Cameræ, cujusvis qualitatis, & quantitatis gratias, & concessiones, in præjudicium ipsius Cameræ eatenus concessas, & factas.

Et indulta extrahendi, frumenta, & alia hujus generis revocavit.

§.5. Et in altera omnia, & singula, ac quæcumque privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia, tam Annonam, quam Grasciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici temporalis Provinciis, ac Civitatibus, Terris, Castris, & Locis, eorumque Territoriis, & Districtibus Nobis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate quomodolibet subjectis extrahendi similiter eatenus concessa, præterquam quoad aliqua tunc expressa, ac alias modo, & forma in eisdem Constitutionibus, & Literis desuper expeditis, contentis, revocaverit, & Prædecessorum suorum prædictorum Constitutiones, Ordinationes, & Literas desuper expeditas, & omnia in eis contenta perpetuo approbando, confirmando, & innovando, illas, & illa, ex tunc de cætero observari mandaverit, ac frumenta, blada, legumina, oleum, animalia, & alia prædicta extra Statum Ecclesiasticum extrahi sub excommunicationis, & aliis gravissimis pœnis de novo expresse prohibuerit.

Et sub hujusmodi revocatione etiam loca S.A. mediate subjecta comprehendi voluit.

§.6. Et postremo idem Paulus Prædecessor ad tollendam omnem dubitationem super ultimodicta Constitutione excitatam per suam Motus proprii cedulam die vigesimasexta Augusti Anni Domini 1626. publicatam sub ultimodicta ejus Constitutione quæcumque loca Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate subjecta comprehendi, & comprehensa fuisse, & esse declaraverit, & quatenus opus sit, illam cum omnibus in ea contentis ad loca prædicta extenderit, & ampliaverit, prout in eisdem Constitutionibus, & cedula latius continetur.

Nonnullæ tamen exemptiones postea ab aliquibus extortæ sunt.

§.7. Nihilominus, cum acceperimus nonnullos contra dictas Constitutiones, & Literas easdem, immunitates, exemptiones, privilegia, extrahendique facultates, & gratias, quæ antea eis concessa fuerant, confirmari, & innovari, ac in pristinum statum restitui, ac respective tam ipsos, quam alios, etiam Communitates, Universitates, Collegia, & loca diversa, & forsan majora, & etiam quod in quibusdam Provinciis, Civitatibus, & locis spolia Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum personarum ecclesiasticarum fieri, & colligi non possint, alia privilegia Sedi, & Cameræ prædictis, Romanique Pont. supremæ potestati, ac ejusdem, & Sedis, & Romanæ Curiæ dignitati, & auctoritati præjudicialia sibi dari, & concedi impetrasse, & obtinuisse, seu potius extorsisse.

Urbanus hujusmodi perpetuitatum, & coadjutoriarum concessiones revocat.

§.8. Nos pro debito pastoralis officii, hos, & alios abusus, & corruptelas, necnon damna, & præjudicia, quæ circa præmissa hactenus irrepserunt, & facta sunt, ac quotidie augentur, & fiunt, e medio tollere volentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & deliberatione nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuo valitura Constitutione, in primis omnes, & quascumque ad quævis officia, & munera, etiam Collegialia, etiam Militaria, ac etiam venalia, tam perpetua, quam temporalia Sedis, & Cameræ Apostolicæ, ac Romanæ Curiæ, & tam in Urbe, quam extra eam, & in quibusvis, etiam Avenionen., Bononien., Ferrarien., Beneventan., aliisque Civitatibus, Terris, Locis, Dominiis, & Regnis, & ad Nos, Sedemque prædictam, nostramque, & ejusdem Sedis collationem, concessionem, & deputationem quomodolibet pertinentia, coadjutorias, & coadjutorum quorumcumque deputationes, constitutiones, necnon eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium personarum, seu aliud tempus vitam cujusque illa obtinentium excedens, concessiones, confirmationes, & prorogationes, etiam in remunerationem laborum, meritorum, ac etiam prætextu expensarum factarum, damnorum passorum, ac illorum intuitu, aut ex quavis alia causa, per quosvis Prædecessores nostros Rom. Pont., Sedemque prædictam, & illius Officiales, etiam motu simili, & cum quibusvis decretis, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliàs quomodolibet ad favorem quarumcumque personarum factas, & concessas; veluti quamdam imaginem hæreditariæ successionis repræsentantes, ac dictæ Sedi, bonoque publico, ac ipsis officiis perniciosas, & quascumque Literas, etiam sub plumbo, & in alia quavis forma expeditas cum omnibus inde sequutis, quæ hactenus tamen per obitum illa obtinentium, aut aliam quamcumque vacationem effectum sortitæ non sunt, necnon quoad illarum perpetuitatem, quascumque concessiones, confirmationes, extensiones, seu prorogationes ad vitam officiorum, & munerum quorumcumque præsertim negotiorum, & pecuniarum dictæ Cameræ administrationem, vel causarum civilium, seu criminalium cognitionem, avocationem, defensionem, seu etiam procurationem, & solicitationem concernentium ad collationem, concessionem, & deputationem scilicet pro tempore Romani Pontificis, Sedisque prædictæ spectantium, quæ a primæva eorum erectione, seu ex inveterata consuetudine perpetua, & ad vitam concedi solita, seu collegialia non sunt, ac etiam ea, quæ extra Romanam Curiam exercentur, per quoscumque Prædecessores nostros Romanos Pontifices, ac Nos, Sedemque prædictam ex quavis causa, etiam Motu simili, & ex certa scientia, & de similis potestatis plenitudine in favorem quarumvis personarum, cum quibusvis decretis, & clausulis etiam insolitis, & derogatoriarum derogatoriis, & aliàs quomodolibet

libet factas revocamus, ac irritas declaramus, itaut in re, vel ad rem, sive in possessorio, sive in petitorio, etiamsi ad plures actus positivos, & possessorios deventum fuerit, coadjutoribus, & deputatis acquisitum jus dici, aut censeri non possit, sed officia, & munera prædicta libera sint, & remaneant, ac ut prius libere conferri, & concedi possint, æque ac si coadjutoriæ, & coadjutorum deputationes, & constitutiones, ac eorumdem officiorum concessiones, extensiones, & prorogationes minime factæ fuissent, ac in futurum coadjutorias, & coadjutorum deputationes, constitutiones, ac officiorum, & munerum prædictorum ad plurium, vel unius vitam contra primævam eorum naturam, & antiquam consuetudinem, concessiones, extensiones, & prorogationes quascumque hujusmodi tamquam apprime præjudiciales, ac Reipublicæ, bonoque gubernio damnosas reprobamus, ac imposterum fieri prohibemus.

Officiorumque omnium, quæ rerum Cameralium administrationem adnexam habent, collationem sibi, & successoribus reservat.

§.9. Quinimmo omnia etiam, & singula officia, seu munera tam in dicta Urbe, quam extra eam, & in quibusvis Regnis, & Dominiis consistentia, pro quibus salaria de pecuniis Cameræ nostræ prædictæ persolvuntur, seu quæ negotiorum, vel pecuniarum Cameræ prædictæ administrationem, vel causarum tam civilium, quam criminalium cognitionem, avocationem, defensionem, procurationem, seu solicitationem habent, per quosvis etiam Sedis Apostolicæ, & Romanæ Ecclesiæ officiales, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos conferri, seu concedi solita (non tamen ea, quæ ab initio venalia, vacabilia, & perpetua legitime erecta ratione officiorum majorum, quæ obtinent, eis specialiter assignata, seu concessa sunt, in quibus aliquid innovare non intendimus) nostræ, Romanorumque Pontificum Successorum nostrorum dispositioni ita reservamus, ut ex nunc in perpetuum, & quandocumque illa a Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus ad nutum quibus libuerit, quibuscumque deputationibus, & concessionibus per officiales etiam Cardinales, & Legatos prædictos quibusvis personis, quomodolibet hactenus factis, & imposterum forsan faciendis, minime obstan. dari, & concedi possint.

Concessiones contra hanc Constitut. si quas fieri contingat, obreptitias, nullasque declarat.

§.10. Cum Nos ab omnibus officiorum coadjutoriis, & coadjutorum deputationibus hujusmodi, nec non ab eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium personarum, sive etiam unius contra eorum primævam institutionem, seu antiquam consuetudinem concessionibus, deputationibus, confirmationibus, & prorogationibus de cætero abstinere intendimus, & quæ Nobis licere non patimur, ac videntur incongrua, & præjudicialia, Successoribus nostris Romanis Pontificibus etiam indicamus, & sic neque eosdem Successores nostros Romanos Pontifices similia concessuros esse arbitremur; ob id omnes, & quascumque similes, vel dissimiles concessiones, deputationes, confirmationes, extensiones, & prorogationes, quæ contra præsentium formam, & tenorem a Nobis, & Successoribus nostris prædictis quandocumque (quod non credimus) emanarent, per subreptionem, obreptionem, ac præoccupationem potius extortas, quam obtentas, ac nullas, nulliusque roboris, & momenti fore, & esse censeri, neminique suffragari posse, vel debere, æque ac si factæ, & concessæ non essent, decernimus, & declaramus.

Revocat etiã exemptiones ab oneribus Cameralibus, Communitativis &c.

§.11. Præterea pro indemnitate Cameræ nostræ, ac ubertate Annonæ, & Grasciæ, tam in Urbe, quam toto Statu Ecclesiastico conservanda, prædictorum Pauli Quinti, & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, illorumq; Constitutiones etiam opportune extendentes, motu, scientia, & potestate similibus omnes, & quascumque immunitates, & exemptiones, a solutione subsidii triennalis, quatreni carnis, taxarum equorum, tallearum, censuum, Archivii, fogliettæ, triremium, utensilium, necnon Johanarum, gabellarum, datiorum, taxæ Portus Anconæ, quatrenorum, tractarum, & aliarum impositionum, & onerum Cameralium, & etiam eorum, quæ per Communitates, & Universitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, & manutenendis, seu alias indicta, & imposita, ac exigi solita sunt, ac etiam recipiendi, & hospitandi Milites, & Sedis Apostolicæ Officiales, Barigellos, Exequutores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia alia necessaria subministrandi, ac aliorum quorumcumque tam realium, quam personalium, seu mixtorum, ordinariorumque, & extraordinariorum quorumcumque.

Atque etiam a spoliis.

§.12. Nec non omnia privilegia localia, ne scilicet in quibusdam Civitatibus, locis, & Dominiis temporalibus, etiã Avenionen., Bononien., Ferrarien., Beneventan., seu aliis Provinciis, Civitatibus, & Locis, etiam privilegiatis, & speciali nota dignis (non tamen in Urbe prædicta, & ejus districtu, præter, & contra formam Constitutionis ejusdem Pauli Prædecessoris in favorem Curialium, & Incolarum, dictæ Urbis editæ, quam in robore permanere, & omnino servari volumus) Archiepiscoporum, & Episcoporum, & aliarum personarum ecclesiasticarum spolia fiant, & colligantur, Commissarii, & Collectores spoliorum, & jurium dictæ Cameræ debitorum in eis non retineantur, vel ad ea non transmittantur, seu in illicitæ negotiationis, dispositionum contra Constitutiones piæ memoriæ Pii Papæ Quinti, etiam Prædecessoris nostri in illegitimos factarum, apostatarum, & clericorum extra residentiam decedentium, seu aliis causis non procedatur.

Assignationes que super Cameræ redditibus, Officiis, Tribunalibus.

§.13. Ac omnes etiam, & singulas provisiones, assignationes super Cameræ prædictæ redditibus, & juribus, pœnarum quoque, maleficiorum, & introituum applicationes, appropriationes, necnon Cancellariæ

lariarum, Notariatuum, seu Bancharum civilium, & criminalium, Secretariarum, & illarum emolumentorum, aliorumque jurium, & bonorum stabilium Cameræ, & Communitatum prædictarum cujusvis qualitatis, & quantitatis gratias, concessiones, & alienationes quascumque in præjudicium earumdem Cameræ, & Communitatum.

Indultà quoque Bona certis personis infeudandi;

§.14. Necnon indulta de bonis stabilibus, & juribus ejusdem Cameræ in civitate nostra, & districtu Ferrarien. seu alibi consistentibus, certis personis tantum infeudandis, per piæ memoriæ Gregorii Papæ XV. etiam prædecessorem nostrum concessa.

Frumentaque, aliaque hujusce generis blada extrahendi, adsportandi &c.

§.15. Ac omnia, & singula privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, olivas, & alia quæcumque tam Annonam, quam Grasciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, & possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta, tam ad effectum extra Statum Ecclesiasticum, quam etiam ad loca mediate, vel immediate Sedi Apostolicæ subjecta, præterquam ad Urbem prædictam asportandi, etiam tempore Annonæ difficultatis, & pro usu proprio, vel ad effectum in eorum, vel alienis quibusvis molendinis molendi, sive terra, sive mari, vel per aquam dulcem ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici temporalis Provinciis, & etiam a dicta Urbe, ac Civitatibus, Terris, Castris, & locis, eorumque territoriis, & districtibus, Nobis, & dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis extrahendi, aut illa ultra usum contra tamen formam Constitutionum, & Ordinationum Apostolicarum, & bannimentorum desuper editorum, & edendorum emendi, ac ut dicitur, etiam incettandi, per quoscumque Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & Cameram prædictam, seu etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Ministros, quibusvis etiam Avenionen., Ferrarien., Beneventan., & aliis etiam speciali nota dignis Civitatibus, & illarum Regiminibus, Communitatibus, & Universitatibus, necnon familiis, & nobilibus, Principibus, Ducibus, & Marchionibus, Baronibus, Domicellis, & quibusvis aliis personis quacumque etiam Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, & Cardinalatus, aliaque tam seculari, quam ecclesiastica dignitate fulgentibus, etiam ratione guberniorum, & aliorum officiorum, & munerum eis commissorum, etiam pro se, & filiis, eorumque hæredibus, & descendentibus, necnon familiaribus, & inservientibus, colonis etiam partiariis, laboratoribus, & affictuariis, ac pro eorum Civitatibus, Terris, Castris, Villis, Casalibus, Prædiis, Vineis, & aliis bonis stabilibus, fructibus, juribus, & actionibus perpetuo, vel ad tempus, ac in toto, vel pro parte, & etiam causa emporiorum, seu nundinarum etiam publicarum, aut aliàs, & ex quavis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & alia quantumvis urgentissima, ac de necessitate exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi in appaltuum, seu locationum instrumentis provisum, & cautum sit, illas observari debere, Appaltatoresque, & Conductores ad illarum observationem teneri, ac illas quomodocumque, & qualitercumque hactenus in genere, vel in specie, tam ante, quam post ejusdem Pauli V., & aliorum Prædecessorum prædictorum, & quandocumque datas, factas, seu confirmatas, restitutas, reintegratas, aut aliàs concessas, & inde etiam auctoritate Judicis, sequuta quæcumque, etiam perpetuo, ac Motu, scientia, & potestate similibus revocamus, & abrogamus.

Renovat præcedentes Pontif. hac super re Constitutiones.

§.16. Necnon similis memoriæ Paul. III., & Julii etiam III., Pii V., Sixti V. prædictorum, ac Clementis III. similiter Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quæ incipit: *In maximis rerum difficultatibus*, per prædictum Paulum V. Prædecessorem sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 23. Decembris 1605. Pontificatus sui Anno I. editas Constitutiones exemptionum, immunitatum, concessionum, & gratiarum prædictarum revocatorias, ac rec. memoriæ Pii IV. super revocatione similium licentiarum, & facultatum extrahendi frumenta, blada, & legumina ex Provinciis, Terris, & locis, dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis quibusvis concessarum, ac prohibitione, ne a dictis Provinciis, Civitatibus, Terris, locis, frumenta, blada, & legumina prædicta quicumque extraherent, ac dicti Pii V. per quam, revocationem, & prohibitionem ejusdem Pii Papæ IV. ad licentias, facultates quodcumque genus Grasciæ, etiam in carnibus, ovibus, agnis, & aliis animalibus, necnon oleo, ac rebus aliis quibuscumque consistentis extendit, & ampliavit, & Gregorii XIII. pariter Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, per quam omnibus, & singulis Communitatibus, Universitatibus, quibuscumque personis inhibuit, ne quovis prætextu directe, vel indirecte cujusvis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quæcumque extra Statum Ecclesiasticum extrahere, & asportare auderent, seu præsumerent, & ejusdem Gregorii XIII. sub Datum die prima Maii 1578. sub Pontificatus Anno sexto, per quam quod nulli, sibi, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjecti, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, etiamsi Barones, Domicelli, Comites, Marchiones, vel Duces, & Domini in temporalibus existerent, sub excommunicationis majoris, ac læsæ majestatis criminis, dominiorum, & bonorum suorum confiscationis, feudorum amissionis, & quorumvis privilegiorum suspen-

suspensionis, ac aliis etiam pecuniariis arbitrio suo imponendis, & applicandis, ac etiam in publicis edictis, & proclamatibus per Annonæ Præfectos pro tempore tam eatenus editis, & emissis, quam in futurum edendis, & emittendis, contentis censuris, & pœnis, triticum, hordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges, a terris, & locis dicti Status Ecclesiastici absque expressa ipsius Gregorii prædecessoris, & ab eo obtenta in scriptis, & ejus manu signata licentia, extrahere, vel extrahi facere, nullique ex prædictis, eorum Subditos, & Vassallos, aut alias quascumque personas, quominus triticum, hordeum, legumina, frumenta, & fruges prædicta in quibusvis locis eis subjectis, quovis prætextu, etiam molituræ, aut cujusvis alterius oneris, vel solutionis ad Almam Urbē afferent prohibere, aut per se, vel alium, seu alios directe, vel indirecte impedire auderent: quin potius illis sic afferentibus omnem opem, & favorem præstarent: ac insuper nulli, quamlibet tritici, hordei, & leguminum, omnisque generis frumentorum, & frugum quantitatem, nisi pro suo, suarumque familiarum unius Anni dumtaxat usu emere valerent, & contrafacientes pœnas prædictas incurrisse declararentur, & aggravarentur ipso facto: non obstantibus etiam privilegiis, indultis, Literis, & gratiis Apostolicis quibusvis personis, Civitatibus, Terris, & locis in genere, vel in specie, etiam ex causa onerosa concessis, statuit, atque decrevit, ac dicti Clementis per quam prædicta omnia, dempta ex illis excommunicationis pœna, approbavit, & confirmavit: necnon ejusdem Pauli V. per quam omnes, & singulas Pii IV., Pii V., Gregorii XIII., & Clementis VIII., prædecessorum suorum Constitutiones, & Literas in quibuslibet earum partibus, quoad excommunicationis, & alias Ecclesiasticas censuras, quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem innovavit, ac privilegia, licentias, & facultates extrahendi prædicta revocavit, ac frumenta, hordea, legumina, & alia Annonam, & Grasciam concernentia, sub excommunicationis, & aliis censuris Ecclesiasticis, & pœnis temporalibus supradictis extra Statum Ecclesiasticum extrahi prohibuit: ac aliam per quam ultimo dictam ipsius Constitutionem, innovationem, prohibitionem, & revocationem ad loca immediate Sedi Apostolicæ subjecta extendit, & ampliavit in quibuslibet earum partibus, demptis tamen ex illis pœna excommunicationis, & aliis censuris Ecclesiasticis, præterquam in casibus, in quibus extra Statum nostrum Ecclesiasticum, vel ad loca Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum, & aliorum, quorum dominia in confinibus dicti Status nostri Ecclesiastici existunt, extractio mercimonii causa fiet, Motu, scientia, & potestate paribus similiter perpetuo approbamus, confirmamus, & innovamus, illasque adversus quascumque revocationes, suspensiones, limitationes, & moderationes in pristinum, & eum, in quo ante quam illa emanarent, erant statum, restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, illasque, & earum singulas, ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, sub temporalibus pœnis prædictis in illis contentis inviolabiliter de cætero observari debere.

§.17. Ac provisiones, assignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, impositiones, gabellas, vectigalia, & alias res, bona, & jura prædicta ex hujusmodi revocatione, prohibitione, & Constitutione, restituta eidem Cameræ, & respective Communitatibus prædictis, & non aliis, quibus forsan illarum redditus, & proventus locati, & appaltati reperiuntur, licet antequam exemptiones, concessiones, assignationes, & alia prædicta emanassent, aliter dispositum fuerit, omnino deberi, ac ad illa omnia, & singula Cameram ipsam, necnon Communitates, & Universitates eo ipso, absque alia adepta, seu recuperata possessione restitutas, & reintegratas fore, & esse præcipimus, statuimus, & ordinamus. *Revocatas hujusmodi assignationes Cameræ Ap. & Communitatibus restituit.*

§.18. Per prædicta autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus de jure competentes, minusque immunitates, & exemptiones, ac extrahendi, & alias facultates, applicationes, & alia Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium Cameræ nostræ ab ipsa Camera, seu aliis illius nomine in appaltatuum, & locationum instrumentis, & illorum ratione concessa. *Præservat exemptiones Ecclesiasticis, & Affictuariis in instrumentis;*

§.19. Et insuper a revocationibus omnibus, & singulis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus, & declaramus, immunitates, exemptiones, confirmationes, extensiones, prorogationes, facultates, privilegia, concessiones, & alienationes quibusvis Communitatibus, Universitatibus, & aliis quibuscumque data, facta, & respective concessa in vim contractus ex causa vere onerosa; videlicet congruæ, & effectualis Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimæ factæ pecuniarum solutionis, vel ex aliis causis rationabilibus per Nos cognoscendis, & approbandis, & etiam declarandis: quas causas omnes onerosas, nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de jure, approbare intendimus: & propterea illa obtinentes, quicumque in eadem Camera, citato dilecto filio ipsius Cameræ CommissarioGenerali illas verificare, in ipsaque Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi gratiæ, concessiones, privilegia, Literæ, instrumenta, cæteraque prædictas aliàs in eadem Camera admissa, & in ea, suisque libris fuerint, & sint registrata, quatenus tam causæ onerosæ prædictæ pro vere onerosis, & legitimis, ut supra, aliàs in eadem Camera verificatæ, ac approbatæ, & judicatæ non sint, quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus, *Vel Communitatibus ex causa tantum onerosa concessas.*

Excipit etiam immunitates Cardd. aliisque Romanæ Curiæ Prælatis

§.20. Excipimus etiam immunitates, & exemptiones dictæ S. R. E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, concedi solitas, ac etiam exemptiones, quibus ad præsens Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularii secreti, & Secretarii, ac alii familiares, & continui Commensales nostri, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum in rotulo descripti.

Facultates testandi,

§.21. Necnon facultates testandi de quibusvis bonis etiam ubicumque sitis, & in illis eis ab intestato succedendi dictis Cardinalibus, ac nostris, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum familiaribus, & continuis Commensalibus, etiamsi illi familiares postmodum esse desierint, vel desinant, & aliis quibusvis etiam gratuito quomodolibet tam per eosdem Prædecessores, quam etiam per Nos concessas, & aliàs in omnibus, & per omnia juxta earumdem facultatum, & Literarum desuper expeditarum formam, ac tenorem, quem pro latissime expresso haberi volumus.

Exemptiones consanguineis Pontificum;

§.22. Necnon exemptiones, immunitates, & privilegia quæcumque, quibus Fratres, Nepotes, & Consanguinei nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis viventis, fruuntur, potiuntur, & gaudent.

Ob numerum duodecim filiorum &c. concessas;

§.23. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos ejusdem Pii Papæ IV., & aliarum Apostolicarum Constitutionum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & personis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illis competunt, ac aliàs juxta ipsius juris communis, & supradictarum, & aliarum Apostolicarum Constitutionum dispositionem reducimus, neque aliter, quam ut præfertur, illis sive in petitorio, sive in possessorio suffragari volumus, & decernimus.

Et Regulam Cancellariæ super Indultis superviventiæ

§.24. Nostræ autem mentis fuisse, & esse declaramus, Regulæ Cancellariæ super revocatione Indultorum superviventiæ per Nos editæ nullatenus præjudicare, quinimo eam quoad omnia illa comprehensa, ac omnes, & quascumque personas quavis dignitate etiam Cardinalitia fulgentes confirmamus, & quatenus opus sit, innovamus, & extendimus.

Mandatum de observanda Constit. Sixti PP. V.

§.25. Cæterum Legatis, & aliis omnibus Officialibus prædictis, ad quos spectat, seu in futurum, quomodolibet spectabit, quatenus Constitutionem Sixti Quinti Prædecessoris prædicti circa pœnas maleficiorum editam, quam in omnibus, & quoad omnia, cum suis declarationibus postea factis innovamus, omnino observent.

Rei ad Triremes pontificias dumtaxat mittendi.

§.26. Omnibusque, & singulis Sedis prædictæ Feudatariis, sive Baronibus ei mediate subjectis, ne reos ad alias, quam ad triremes Sedis Apost. transmittere audeant, seu præsumant, præcipimus, & inhibemus.

Ministri Cameræ contra præsentis Constit. formam nihil solvere debent.

§.27. Appaltatoribus, vero Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Exactoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris Cameræ, & Communitatum prædictarum, ne contra præsentiū formam provisiones, concessiones, assignationesque prædictas de cetero solvant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, nisi, ut præfertur, exceptas, & eas quæ in eadem Camera ex causa onerosa prædicta, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos, ut præfertur, cognoscendis, & approbandis, & seu etiam declarandis, illas concessas fuisse, citato Commissario prædicto verificatæ, & pro talibus in eadem Camera admissæ fuerint, admittant, expresse prohibemus; etsi secus solverint, vel admiserint, solutiones hujusmodi, ac exemptiones illas nullatenus in eorum computis admitti volumus, sed eorum damno cessuras esse: quinimo eos ad refectionem damni teneri declaramus.

Licentiæ Extrahendi frumenta extra Statum Pontificis manu signandæ.

§.28. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus, nullos licentiarum, facultatum, & privilegiorum quorumcumque, etiam ex causa onerosa, ut præfertur, concessorum, vel concedendorum vigore, etiamsi extractionem propria auctoritate fieri posse illis permissum sit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra Statum nostrum prædictum, vel etiam ad loca mediate subjecta, & etiam a dictis locis mediate subjectis extra dictum Statum aliquo pacto facere, nec etiam similes extrahendi licentias, & facultates in posterum concedi posse, aut debere, nisi chirographo manu nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis, quoties extractio facienda erit, subsignato præcedente, alioquin licentias, & facultates hujusmodi, aliàs quam chirographo prædicto præcedente, pro tempore concedendas, & extractiones faciendas, nullas, nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, ac ipsos extrahentes in pœnas supradictas incidere, & ad illarum exequutionem contra illos irremissibiliter procedi posse, & debere volumus pariter, & declaramus.

Quæcumque privilegia Pontificis auctoritati, & Tribunalium jurisdictioni contraria irritantur.

§.29. Postremo omnia, & quæcumque privilegia, facultates, & indulta Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti in Statu temporali, ratione supremæ potestatis a jure, vel per quasvis Apostolicas Constitutiones competentia, seu reservata, exercendi, aut eidem supremæ potestati, ac superioritati nostræ, & nostrorum Tribunalium, Officialium, & Judicum Romanæ Curiæ jurisdictioni, & auctoritati præjudicialia, omnibus, & singulis supranominatis, etiam ut præfertur, qualificatis, ac etiam supra, & aliàs quomodolibet concessa quæcumque, exceptis tamen iis, quæ concessa sunt ex causa vere onerosa, scilicet congruæ solutionis pecuniarum dictæ Cameræ factæ, aut ex investitura, vel immemorabili consuetudine inviolabiliter observata, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos, vel Successores nostros cognoscendis, approbandis, seu etiam declarandis competentibus, quæ etiam licet tollere non intendamus, tamen nostram, & Romani Pontificis supremam potestatem, superioritatem, nostramque, & ejusdem Romani Pontificis, nostrorum que Romanæ Curiæ Tribunalium, Officialium, & Judicum Jurisdictionem prædictam impedire,

dire, aut illum, præterquam in casibus a jure permissis, suffragari posse, vel debere nolumus, nisi prius causa onerosa, vel investitura, seu immemorabili prædicta in eadem Camera, citato Commissario prædicto, legitime probata, verificata, & justificata, aliæ vero causæ rationabiles prædictæ a Nobis, seu Successoribus prædictis pro talibus cognitæ, & approbatæ, seu declaratæ fuerint, revocamus pariter, & abrogamus.

Clausulæ.

§.30. Irritum, & inane etiam decernentes quicquid secus super his a quoquam quovis prætextu, occasione, vel causa scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.31. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra de non tollendo jure quæsito, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, necnon statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & Literis Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis, etiam, ut præfertur, seu aliàs qualificatis, & speciali nota, & mentione dignis, etiam Motu, scientia, & potestate paribus, & etiam consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & assensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam inexcogitabilibus, & necessario exprimendis, etiam in vim contractus jurati, Cameralique obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis, editis, & seu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi in eis caveatur expresse, quod nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, immunitatum, facultatum, licentiarum, concessionum, deputationum, confirmationum, extensionum, prorogationum, gratiarum, privilegiorum, & alienationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis compræhendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt, eligenda, restituta, reposita, plenarie reintegrata, & de novo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentium facienda publicatio.

§.32. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, & apostolica auctoritate decernimus, easdem præsentes ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Transumptis danda fides.

§.33. Quodque earumdem præsentium transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ pœnales.

§.34. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reprobationis, reservationis, approbationis, confirmationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, præcepti, statuti, ordinationis, exceptionum, prohibitionum, revocationum, abrogationum, reductionis, inhibitionis, innovationum, declarationum, derogationis, voluntatum, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 21. Octob. 1624. An. II.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnat. Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, duodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno II.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi 1624. Indict. 7. die vero 27. mensis Novembris Pont. Sanct. in Christo Patris, & Domini N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Pont. sui anno II retroscriptæ Literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt in valvis Basilicæ Principis Apost. de Urbe, ac Cancell. Apost., & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earumdem Literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, ex inde amotis, deinde dimissis earumdem Literarum copiis affixis, ut moris est, per nos Andream Scalmanum, & Fabium Æmilianum prælibati SS. D. N. Papæ Curs.

Octavius Spada Mag. Curs.

LXXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Erectionis Seminarii in Dioecesi Cariaten. in Oppido Verzini.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

EpiscopusCariaten. Seminarium erigit in Terra Verzini.

§.1. EXponi nobis nuper fecit Venerabilis Frater Mauritius Episcopus Cariaten., quod ipse, quo presbiterorum ad curæ animarum exercitium idoneorum penuriæ in sua dioeceси vigenti subveniret, unum ecclesiasticorum Seminarium in Terra Verzini dictæ Dioecesis, quæ, ut asserit, a Turcarum incursionibus ipsamet Civitate Cariaten. securior est, fabrica ad id decenti, & congrua propriis suis sumptibus constructa juxta Concilii Tridentini decreta erexit, & instituit, Terrasque, seu possessiones, quarum redditus, & proventus annui ad summam ducentorum Ducatorum monetæ Regni Neapolitani facile ascendunt, per eum emptas dicto Seminario perpetuo donavit, prout in publicis desuper confectis scripturis plenius dicitur contineri.

Ejusque fundationem apostolica auctoritate petit roborari.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Mauritius Episcopus erectionem, Instrumentum, & donationem hujusmodi pro firmiori illarum subsistentia apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, ac in præmissis per nos, ut infra, opportune provideri summopere desideret;

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos piis ejus votis hujusmodi, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, ipsumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad præmissorum effectum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio propagandæ fidei præpositorum consilio, erectionem, & institutionem Seminarii in dicta Terra juxta decreta ejusdem Concilii, ac dotationem, seu donationem domus, & redditus annui ducentorum ducatorum hujusmodi ipsi Seminario a dicto Mauritio Episcopo, ut præfertur, factas, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Cavet, quominus futuri Episcopi bona ad illud spectantia alienent, vel oppignorent.

§.4. Ac præterea pro tempore futuris Episcopis Cariaten. dicti Mauritii Episcopi successoribus in perpetuum, ne domum, Terras, aut redditum hujusmodi Seminario prædicto applicata, & assignata in toto, vel in parte quantumvis minima dismembrare, alienare, oppignorare, aut de illis quemlibet contractum Seminario prædicto præjudicialem facere præsumant, eisdem auctoritate, & tenore expresse prohibemus.

Clausulas apponit.

§.5. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Seminario, illiusque Superioribus, & Alumnis quibuscumque in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, ac deffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 21. Octobr. 1624. An.II.

Datum Tusculi sub annulo Piscatoris die 21. Octobris 1624. Pont. nostri An.II.

LXXXII.

Declaratio, quod consensus Monialium, sine quo mulieres seculares licentiis Monasteria ingrediendi uti non possunt, expresse, capitulariter, & per secreta suffragia de cætero haberi debeat.

Hujusmodi licentiarum revocationem habes in Greg. XIII. Const. XLIV. Ubi gratiæ *Tom. IV. Par. III. fol.* 298. *Et postea contra abutentes hujusmodi licentiis, & circa illarum usum statuit nonnulla Paul. V. in Constitut. CXVII.* Facultatum, *Tom. V. Par. III. fol.* 346. *Sed deinde idemmet Paul. revocavit omnes licentias mulieribus concessas ingrediendi Monasteria Monialium, ut in eiusdem Const. CCIII.* Monialium quieti *ibid. fol.* 102.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosanctum Apostolatus ministerium, quod ineffabilis divinæ sapientiæ providentia humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, credidit, jugiter postulat, ut inter multiplices pastoralis officii curas, illam sedulo amplectamur, qua sanctimonialium quieti opportune consulitur.

Causæ faciendæ declarationis.

§.1. Cum itaque plures licentiæ Monasteria Monialium ingrediendi diversis mulieribus sæcularibus, sub certis modo, & forma tunc expressis a Nobis, & diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessæ fuerint, eædemque mulieres in vim licentiarum prædictarum Monasteria hujusmodi, nonnisi de expresso earumdem Monialium, & illorum Superiorum, consensu ingredi possint, seu debeant.

§.2. Nos omnem dubitandi materiam,

Declaratio, de qua in Rubrica. quæ super modo consensum hujusmodi præstandi forsan oriri posset, e medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, harum serie decernimus, atque declaramus, consensum dictarum Monialium, de cætero per easdem Moniales capitulariter, & per secreta suffragia præstandum esse, & præstari debere, aliàs licentiæ hujusmodi mulieribus, quibus concessæ fuerunt, nullatenus suffragentur.

Pœnæ contrà inobedientes. §.3. Et quæ sanctimonialium Monasteria vigore licentiarum prædictarum, absque consensu capitulariter, ut præfertur, præstito, ingredi præsumpserint, sententias, censuras, & pœnas contra clausuras Monasteriorum Monialium violantes inflictas, se noverint incursuras.

Clausulæ. §.4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Transumptis danda fides. §.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die 27. Octobris 1624 Pontificatus nostri Anno II.

LXXXIII.

Institutio Confraternitatis Aulicorum Urbis in Ecclesia S. Nicolai ad Cæsarinos sub invocatione Confraternitatis Urbanæ; Cum concessione Ecclesiæ S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis ad pia opera inibi exercenda.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam

Procemium. Pastoris æterni, qui pro gregis salute in Ara Crucis immolari voluit, vices quanquam immeriti gerentes in terris, pia Christifidelium vota, divini cultus augmentum, & ipsorum fidelium salutem concernentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eosdemque fideles ad pia, & devota opera exercenda Indulgentiis, & peccatorum remissionibus invitamus, ut per operum hujusmodi exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

Aulici propriam Confraternitatem erigi curant. §.1. Cum itaque, sicut dilecti filii Almæ Urbis nostræ Aulici nuper exponi fecerunt, ipsi peculiari devotionis affectu ducti, & ut alios Christifideles ad ejusdem devotionis studium accendant, in Parochiali Ecclesia S. Nicolai ad Cæsarinos de Urbe unam eorumdem Aulicorum Confraternitatem Urbanam nuncupandam ad Dei gloriam, & honorem, ac animarum dictorum fidelium salutem per Nos erigi summopere desiderent;

§.2. Nos piis eorumdem Aulicorum desideriis hujusmodi benigne annuere, animarumque saluti paterna charitate prospicere, eosdemque Aulicos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, in prædicta Ecclesia unam Christifidelium Aulicorum dictæ Urbis Confraternitatem Urbanam nuncupatam, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis, sine alicujus præjudicio apost. auctoritate perpetuo erigimus, & instituimus. Quàm erigit Pontifex, Urbanamque vocat.

§.3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis pro tempore existentibus, ut processionaliter incedere, Divina Officia in suo Oratorio recitare, & pro ipsius Confraternitatis negotiis se congregare, ac quæcumque Statuta, Capitula, Ordinationes, & Decreta pro salubri eorum, & dictæ Confraternitatis regimine, & administratione necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, per dilectum filium nostrum in dicta Urbe Vicarium in spiritualibus generalem examinanda, & approbanda facere, & edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia simili examinatione, & approbatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare. Temporales.

§.4. Ac insuper omnia, & singula legata, relicta, res, & bona quomodolibet qualificata, mobilia, & immobilia, per quoscumque Christifideles dictæ Confraternitati per viam testamenti, donationis, aut aliàs quomodolibet pro tempore legitime elargita, & relicta recipere, illaque per eorum Officiales, & Deputatos regere, gubernare, & administrare, ac in ipsius Confraternitatis, & ejus piorum operum usus convertere libere similiter, & licite valeant: ita tamen, ut de receptis, & administratis per eosdem eidem Vicario juxta Decreta Concilii Tridentini hujusmodi rationem reddere teneantur, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

§.5. Postremo, ut dicta Confraternitas majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Christifidelibus, qui dictam Confraternitatem imposterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi Sanctissi- Spiritualesque gratias ei elargitur.

1624. ctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam;

§.6. Necnon pro tempore describendis in dicta Confraternitate Confratribus, in cujuslibet eorum articulo, si vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequierint, saltem contriti nomen Jesu ore, si potuerint, sin autem corde devote invocaverint, etiam plenariam.

§.7. Ac eisdem pro tempore existentibus Confratribus, etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam, vel Cappellam, seu Oratorium die festo Exaltationis Sanctæ Crucis a primis Vesperis usque ad occasum Solis festi hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

§.8. Insuper dictis Confratribus, etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, Ecclesiam, vel Cappellam, seu Oratorium hujusmodi in Conceptionis B. Mariæ Virginis, ac S. Urbani Papæ, & Martyris, & Sanctorum Joannis, & Pauli, ac Sancti Antonii Abbatis festis diebus, ut præfertur, visitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem Annos, & totidem quadragenas.

§.9. Quoties vero ipsi Missis, & aliis Divinis Officiis in dicta Ecclesia, vel Cappella, seu Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, necnon etiam qui corpora defunctorum, tam Confratrum dictæ Confraternitatis, quam aliorum ad sepulturam associaverint, aut quascumque Processiones de licentia Ordinarii faciendas, Sanctissimumque Eucharistiæ Sacramentum, tam in Processionibus, quam cum ad infirmos, aut aliàs ubicumque, & quomodocumque pro tempore defertur, comitati fuerint, aut si impediti campanæ ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem prædictas pro animabus defunctorum Confratrum dictæ Confraternitatis recitaverint, aut peccatorem aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes Dei præcepta, & ea, quæ ad salutem sunt, docuerint, aut aliud quodcumque pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet præfatorum operum sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.10. Volumus autem, quod si dicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregetur, vel quavis alia ratione uniatur, seu etiam quomodolibet instituatur, præsentes, & quævis aliæ Literæ Apostolicæ illis nullatenus quoad Indulgentias, & remissiones præfatas suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullæ sint. *Si hæc Confraternitas alteri Confraternitati uniatur, præsentes nullæ sint.*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 30. Octobris 1624. Pontificatus nostri Anno II. *Dat. die 30. Octobr. 1624. An. II.*

Sequitur concessio Ecclesiæ S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis sitæ dictæ Confraternitati, ad pia opera per ejus Confratres in ipsa exercenda.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Alias a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam, Pastoris æterni &c. *Omittitur residuum supra legendum.* *Recenset præcedentē Constitutionem.*

§.2. Subinde vero postquam de anno proxime præterito cupientes providere, ut Ecclesia S. Laurentii in Fonte nuncupata in Regione Montium de Urbe, antiquitate, aliisque pluribus nominibus venerabilis, debitis non careret obsequiis, prævia revocatione (quatenus opus esset) concessionis Ecclesiæ præfatæ aliàs de anno tunc præterito Fratribus Ruthenis per Nos factæ, Ecclesiam præfatam S. Laurentii, simul cum omnibus suis juribus, bonis, redditibus, proventibus, & emolumentis supradictæ Confraternitati ad utendum in perpetuum, prout de similibus Ecclesiis Laicorum Confraternitates, seu Congregationes ad sacros, & pietatis usus destinatæ uti consueverunt, ita tamen, & non alias, ut ipsa Confraternitas Ecclesiam Sancti Laurentii præfatam in necessariis reparare, & manutenere, sacraque, & sufficienti supellectili providere. Missamque Dominicis, ac festis diebus saltem in ea celebrari facere teneretur, & quod Ecclesiam præfatam S. Laurentii etiam ad pios usus aliis concedere non valeret, & cum Decreto, quod si quandocumque contingeret Confraternitatem præfatam dissolvi, reparationes, & melioramenta facta, & ad quamcumque summam ascendentia eidem Ecclesiæ cessisse, & cedere sine aliqua refectione intelligerentur, concesseramus. *Factamque a se erectæ Confraternitati concessionem Ecclesiæ Sancti Laurentii in Fonte.*

§.3. Per Nos accepto, quod occasione concessionis Ecclesiæ hujusmodi, inter dictam Confraternitatem ex una, & dilectos filios Priorem, & Canonicos Regulares Monasterii S. Petri ad Vincula de Urbe Congregationis Sancti Salvatoris Ordinis S. Augustini ex altera partibus, orta fuerat controversia; cum nimirum Prior, & Canonici præfati prætenderent dictam Ecclesiam Sancti Laurentii a centum, & amplius annis Ecclesiæ eorum Monasterii hujusmodi Apostolica auctoritate unitam fuisse, ob idque concessionem præfatam viribus non subsistere, & redditus, seu canonem domus annexæ dictæ Ecclesiæ S. Laurentii singulis annis *Ortam postmodum controversiam inter Confratres, & Monasterii Sancti Petri ad Vincula.*

nis solvi solitum per quondam Prudentiam Agazinam, & hæredes quondam Sancti Mazzi, necnon dilectum in Christo filium Mitium de Gradibus Ecclesiæ dicti Monasterii debere.

Qua sublata per Pontificiũ Decretum;

§.4. Nos concessionem Ecclesiæ Sancti Laurentii hujusmodi per Nos, ut supra factam, suum plenarium effectum sortiri debere, canonem præfatum dictæ Ecclesiæ S. Laurentii fore, & esse solvendum decrevimus, appositis pro parte Prioris, & Canonicorum præfatorum minine obstantibus.

§.5. Volumus tamen quod dicta Confraternitas singulis annis a die concessionis in recognitionem directi juris solveret Ecclesiæ dicti Monasterii libras quinque ceræ albæ die festo ejusdem S. Laurentii.

§.6. Quodque si contingeret prædictam Confraternitatem dissolvi, seu a prædicta Ecclesia S. Laurentii recedere, jura Ecclesiæ dicti Monasterii de, & super Ecclesia sancti Laurentii hujusmodi illæsa, & illibata remanerent, perinde ac si concessio ejusdem Ecclesiæ S. Laurentii per Nos, ut præfertur, facta, non emanasset.

Prædicta omnia, sic petentibus Confratribus;

§.7. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Confraternitatis prædictæ Nobis nuper expositum fuit, ipsi plurimum cupiant concessionem dictæ Ecclesiæ, ac Decretum desuper emanatum, aliaque præmissa Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, ac aliàs sibi per Nos, ut infra, indulgeri.

Urbanus Pontifex confirmat.

§.8. Nos Officiales, & Confratres præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Concessionem Ecclesiæ Sancti Laurentii hujusmodi, necnon Decretum a Nobis desuper emanatum prædictum, aliaque præmissa cum omnibus in eis contentis, & inde sequutis apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Et Confraternitatem ab Ecclesia Sancti Nicolai ad S. Laurentii transfert.

§.9. Præterea eamdem Confraternitatem cum omnibus, & singulis Indulgentiis, ac peccatorum remissionibus, & pœnitentiarum relaxationibus illi per Nos, ut supra, concessis, a prædicta Ecclesia S. Nicolai ad Ecclesiam S. Laurentii hujusmodi, necnon Indulgentiam septem Annorum, & totidem quadragenarum in Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, & S. Antonii festis diebus per Nos similiter concessam, ad ejusdem Sancti Laurentii, & Sancti Hippolyti festos dies, ita ut dictæ Confraternitatis Confratres præmissa in ipsis festis diebus, ad quos translatio, ut infra, fiet, adimplentes eamdem Indulgentiam prorsus consequantur, auctoritate, & tenore præfatis transferimus.

Clausulæ.

§.10. Decernentes præmissa omnia, & singula, necnon præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Confraternitati in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

§.11. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.12. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Monasterii, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Junii 1628. An.V.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 14. Junii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

LXXXIV.

Magno Magistro Militiæ Christianæ facultas conceditur Militiæ adscribendi eos, qui per biennium Sedi Apostolicæ inservierint.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium, erectam a se Militiã Christianam recésset.

CUm Nos nuper Militiam Christianam Conceptionis Deiparæ Virginis apostolica auctoritate erexerimus, & instituerimus, ac sub nostra, & Sedis Apostolicæ protectione susceperimus, illique, & ejus Militibus, ac Magno Magistro varia privilegia, indulta, immunitates, prærogativas, gratias, & favores, prout in Literis erectionis prædictæ Militiæ sub Datum Romæ apud S. Petrum pridie Idus Febr. Pontificatus nostri Anno I. expeditis plenius continetur, apostolica auctoritate concesserimus.

Cujus M.Magistro facultatem concedit adscribendi eos, qui per bienniũ Sanctæ Sedi inser vierint.

§.1. Ad ampliandum eo magis dictæ Militiæ felicissimum incrementum, ita ut militantis Ecclesiæ infensissimi hostes, tam potentum, & illustrium Virorum fortitudine, quam etiam Ecclesiasticorum Principum majestate, & auctoritate perterriti, ab assi-

assiduis, quas erga Christianam Rempublicem moliuntur, insidiis desistant, & Catholicæ Fidei propagatio in dies magis augeatur. Motu proprio non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, ejusdem Militiæ Magno Magistro pro tempore existenti, seu ab eo delegandis, vel deputandis, ac ejusdem Militiæ Institutoribus plenam, & omnimodam facultatem concedimus per præsentes, ut quoscumque Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon Cameræ nostræ Apostolicæ Clericos, Protonotarios de numero participantium, necnon utriusque Signaturæ nostræ Referendarios, qui saltem per biennium actu officia sua exercuerint, Sedis Apostolicæ servitiis realiter insistendo secundum d. Militiæ Statuta, & Const. a Nobis approbatas, absque aliis ab eis faciendis probationibus in eamdem Militiam recipere, admittere, ac illis habitum, & Crucem per ejusdem Militiæ Milites gestari solitum, conferre libere, & licite possint.

Sic autem adscriptis cæterorum Militū privilegia communicat.

§.2. Quibus omnibus, & singulis privilegiis, indultis, præeminentiis, prærogativis, gratiis, favoribus, immunitatibus, exemptionibus, quibus alii d. Militiæ Milites utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, uti, frui, potiri, & gaudere, ac Habitum, & Crucem hujusmodi gestare, necnon vocem activam, & passivam in Capitulis, consiliis, etiam supremo, secundum dictæ Militiæ const. faciendis, si ad hoc deputati fuerint, ac aliis d. Militiæ actibus, habere, & in tali habitu, ac suis dignitatibus, quas obtinent, remanere, necnon ad quoscumque alios majores, & nobiliores gradus ascendere similiter possint, necnon quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica, Prioratus, Præceptorias, Commendas, Præposituras, Abbatias, Personatus, Administrationes, ac Officia, Dignitates, Canonicatus, ac Præbendas in Cathedralibus, seu Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, si sibi aliàs canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur, in eisdem recipere, ac dummodo plura simul non sint, quam quæ a Conc. Trid. permittuntur, quoad vixerint, retinere, & quascumque pensiones annuas, usque ad quamcumque summam super Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Abbatialium, Conventualium, & Capitularium mensarum, necnon Monasteriorum, etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, ac Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, ac etiam distributionibus quotidianis, aliàs sibi canonice reservandas, percipere, exigere, & in suos usus, ac utilitatem convertere, ipsasque pensiones una cum Præceptoriis, & Beneficiis quibuscumque, quoad vixerint, retinere, libere, & licite possint, & valeant, apostolica auctoritate tenore præsentium indulgemus, sicque ab omnibus, & singulis censeri decernimus.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Militiæ, etiam juramento, confirmatione apostolicæ, aut quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 14. Novembris 1624. Pontificatus nostri Anno II.

Sequitur prorogatio proximi Capituli generalis ad annum.

URBANUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ORthodoxæ Fidei, Religionisque zelus, Nobilitas generis, ac eximiæ devotionis affectus, quo dilectus filius Nobilis vir Carolus Dux Nivernensis Nos, & Romanam reveretur Ecclesiam, promerentur, ut petitiones suas ad exauditionis gratiam admittentes, ea favorabiliter concedamus, per quæ Reipublicæ Christianæ progressui, semotis impedimentis, consulitur.

Mandaverat Urbanus Capitulum Generale anno 1625. haberetur.

§.1. Nuper siquidem supplicationibus dicti Caroli Ducis Nobis porrectis annuentes, Militiam Christianam sub denominatione Conceptionis Deiparæ Virginis Immaculatæ apostolica auctoritate ereximus, & instituimus, ac illius Magni Magistri electionem usque ad Capitulum generale in Festivitate Pentecostes præsentis anni 1625. in Alma Urbe nostra celebrandum differendam, & ne interim prædictæ Militiæ progressus retardaretur, ejusdem Militiæ Consilium supremum nuncupandum, in dicta Urbe, usque ad beneplacitum nostrum cum certo personarum numero statuendum duximus.

Sed propter ingruentia bella

§.2. Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte d. Caroli Ducis petitio continebat, propter præsentium temporum calamitates, & undique imminentia bellorum pericula, necnon hostis insidias dictæ Militiæ felicissimam propagationem non parum impedientes, Capitulum prædictum in festivitate Pentecostes hujusmodi haberi minime possit, sicque Magni Magistri electionem hujusmodi retardatam esse comperiatur. Etiam pro parte ejusdem Caroli Ducis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportune providere, eumque amplioris gratiæ favore prosequi de benignitate apostolica dignaremur.

Ad alium annum differt.

§.3. Nos igitur, qui honestis fidelium quorumlibet, præsertim nobilitatis genere pollentium, votis libenter annuimus, eosque favoribus prosequimur opportunis, dictum Carolum Ducem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliis-

aliisque Eccles. sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit; ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, posterioribus supplicationibus hujusmodi inclinati, tempus ad Capitulum generale prædictum, ac electionem Magni Magistri ejusdem Militiæ faciendam, ut præfertur, præfixum, quod adhuc durat, ad unum annum tantum a die ipsius festivitatis computandum, apostolica auctoritate, tenore præsentium prorogamus, extendimus, & ampliamus.

Derogat contrariis.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictæque Militiæ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque.

Clausulasque pœnales addit.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, prorogationis, extensionis, ampliationisque infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die Maii 1625. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoquinto, sexto Idus Maii, Pontificatus nostri Anno II.

LXXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ecclesiasticis Regni Siciliæ permittitur, ut quoddam subsidium Regi præbere queant.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Statibus Regni Siciliæ quamdam pecuniæ summá Regi offerentibus;

§.1. Exponi nobis nuper fecisti, quod cum dilecti Filii tres hominum Status, seu tria brachia ecclesiasticum, militare, & Demaniale nuncupata, regni Siciliæ ultra Pharum, cujus tu Rex existis, quibusdam rationabilibus de causis animos eorum moventibus de offerendo tibi, ac bo: me: Philiberto a Sabaudia Priore Prioratus Castellæ, & legionis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, tunc ejusdem Regni Proregi, certas pecuniarum summas, donativa nuncupata, sub certis terminis, ac modo, & forma exigendas inter se tractaverint; Venerabiles Fratres Archiepiscopi, Episcopi, ac dilecti Filii Archimandrita, & aliæ personæ Ecclesiasticæ dicti Regni certam ratam sponte sua obtulerunt, & dare statuerunt in parlamentis ordinariis habitis de anno præsenti: ipsique Archiepiscopi, Episcopi, & Archimandrita, ac aliæ ecclesiasticæ personæ eorum ratam hujusmodi,

Ecclesiastici quoque ratam pro sui parte dare decernunt.

accedente ad hoc nostro, & Apostolicæ Sedis beneplacito, persolvere obtulerunt, & forsan etiam persolverunt.

Rex itaque permitti sibi, suisque Ministris, ut eam recipere queant, petit.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex eo quod per Lateranense Concilium novissime celebratum, diversasque alias canonicas sanctiones sub certis censuris, & pœnis caveatur expresse, ne Reges, Principes, & alii Potentatus ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis personis Ecclesiasticis, etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam, sive subventionem recipiant; Majestas tua, ac tui illius Regni Ministri, necnon dilectus Filius noster Joannettinus S. R. E. Cardinalis ab Auria nuncupatus, qui eidem Philiberto in munere Proregis hujusmodi, nostra, & apostolicæ sedis licentia sibi suffragante, successit, dubietetis, ratam prædictam recipiendo censuras, & pœnas prædictas incurrere, & forsan incurrisse, ac Nobis propterea humiliter supplicari feceris pro tuæ, & dictorum Ministrorum, ac Joannettini Cardinalis, & Proregis conscientiæ quiete, quatenus in præmissis nostram, & hujus Sanctæ Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Permittit Urbanus.

§.3. Nos hujusmodi supplicationibus inclinati, oblationi, & forsan promissioni, necnon solutioni per Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, ac alias Ecclesiasticas personas factis pro hac vice tantum, nostram, & Sedis prædictæ auctoritatem interponimus per præsentes: & nihilominus Archiepiscopis, Episcopis, & Archimandritæ, ac aliis Ecclesiasticis personis prædictis, ut ratam hujusmodi per eos, ut præfertur, oblatam, & promissam persolvere, ac Majestas Tua, & tui Ministri, dictusque Joannettinus Cardinalis, & Prorex, eam petere, & recipere absque conscientiæ scrupulo, seu censurarum, & pœnarum prædictarum incursu libere, & licite valeant, concedimus, & indulgemus.

Ipsosque Ecclesiasticos, si jam quidquá dederint, a censuris absolvit.

§.4. Ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, ac alias Personas Ecclesiasticas, & earum singulas, quatenus ipsi dictam ratam jam promiserint aut solverint, necnon eamdem Majestatem tuam, & tuos Ministros, ac Joannettinum Cardinalem, & Proregem prædictum, si eamdem ratam jam percæperint, ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis propterea quomodolibet incursis, eadem auctoritate absolvimus, & absolutos fore censemus, & declaramus.

Decernit Pensionarias etiá teneri ad solutionem hujusmodi ratæ.

§.5. Decernentes, quod omnes, & singuli pensionarii, seu ii, quibus loco pensionum fructus in totum, vel in partem reservati existunt, cujuscumque dignitatis, vel conditionis sint, exceptis tamen Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ad hujusmodi ratæ solutionem in omnibus, & per omnia, perinde ac si nominatim ratam eamdem se soluturos obtulissent, clausulis, & decretis in Literis Apostolicis reservationum pensionum, & fructuum hujusmodi, etiam consistorialiter appositis, etiam quod dictæ pensiones ab omni decima, subsidio charitati-

 vo,

vo, ac quovis alio onere tam ordinario, quam extraordinario, quavis auctoritate, etiam pro expeditione tam offensiva, quam defensiva contra Turcas,& alios Infideles,ac Reipublicæ christianæ ab illorum conatibus defensione, seu alia inexcogitabili causa a Romano Pontifice pro tempore existente, etiam ad Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum instantiam, illorumque contemplatione, & intuitu, etiam Motu proprio, & ex certa scientia impositis, & imponendis, aut aliàs qualitercumque exemptæ sint, nequaquam obstan. teneantur, & efficaciter obstricti sint, ipsique Archiepiscopi, Episcopi, Archimandrita, & aliæ personæ, quarum Ecclesiæ, Monasteria, & alia beneficia ecclesiastica annuis pensionibus, auctoritate apostolica assignatis gravata, & onerata sunt, ratam Pensionariorum suorum, seu eorum, quibus fructus hujusmodi sunt reservati, solvere, & illud, quod pro ipsis pensionariis, seu iis, quibus fructus hujusmodi sunt reservati, vere, & realiter, ac quacumque fictione cessante, persolverint, sua propria auctoritate postmodum penes se retinere possint, nec propterea sententias, censuras, & pœnas in eisdem pensionum reservationibus contentas incurrant.

Contrátia tollit.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum,& beneficiorum hujusmodi etiam Juramento confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, ac Literis Apostolicis, quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, necnon Literis reservationum pensionum, & fructuum hujusmodi, ac quibusvis obligationibus, etiam in forma Cameræ, etiam cum Juramento, & censuris,ac mandati exequutivi susceptione, vel aliàs desuper factis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis caveatur expresse,quod per hujusmodi clausulas generales, etiam mentionem specialem importantes eis derogatum esse non censeatur, aut derogari non videatur, nisi certis modo,& forma in illis expressis plene observatis. Quibus omnibus,eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Pauperes tamen Ecclesiasticos eximit.

§.7. Cæterum volentes providere, ne pauperes ecclesiastici ad contributionem hujusmodi graventur, Joannettinum Cardinalem, & Proregem prædictum hortamur attente, ac in virtute sanctæ obedientiæ illi mandamus, quatenus pauperes ecclesiasticos, qui in redditibus annuis nihil, aut parum, etiam usque ad valorem decem unciarum scuta 25. monetæ illius Regni constituentium inclusive habent, ad contributionem prædictam per quoscumque,quavis,auctoritate fungentes, cogi, aut compelli, nullo modo permittat.

Exactionem vero hujusmodi per ecclesiasticos fieri præcipit.

§.8. Volumus,quod exactio pecuniarum hujusmodi ab Ecclesiasticis, per personas etiam Ecclesiasticas a dicta Majestate tua, seu dicto Joannettino Cardinale, & Prorege deputandas fieri debeat, invocato etiam ad hoc,si opus fuerit, auxilio brachii secularis, quod si secus in aliquo præmissorum factum fuerit, qui contravenerint in pœnas,& censuras incurrant, perinde ac si præsentes Literæ non emanassent.

Transumptis credi jubet.

§.9. Quodque etiam præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra in omnibus, & per omnia adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15. Novem.1624. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris Die XV. Novembris 1624. Pontificatus Nostri Anno II.

LXXXVI.

Indultum Fratribus Jesuatis S. Hieronymi Ordinis S. Augustini, quod abjecto Caputio albi coloris, aliud coloris eorum habitus, eaque forma, qua cæteri Mendicantes utuntur, deinceps gestare valeant.

Institutum horum Fratrum habes in Martin.V. Const.XXII. Piæ Tom.III. Par.II. fol.460. Et Const. XXVII. Pauli V. Religiosos *Tom.V. Par.III. fol.*180. *Et eisdem Fratribus approbatis a locorum Ordinariis ad audiendas confessiones in Ecclesiis Parochialibus d. Ordinis, ut Parochianorum confessiones audire valeant, concessit Gregor. XV. in Const.LXXIV.* Ex injuncto. *ut supra fol.*55. *Qui etiam comprobavit Novitiatum in Urbe, ut in ejusdem Constitut.CV.* Inter multiplices. *fol.*128.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Onerosa pastoralis officii cura Nobis licet immeritis ex alto commissa postulat, ut religiosos viros, qui spretis mundi vanitatibus divini numinis obsequiis sese manciparunt, propensis studiis complectamur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Indultum, de quo in rubrica.

§.1. Hinc est, quod Nos dilectos filios Fratres Jesuatos Sancti Hieronymi Ordinis Sancti Augustini specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc

hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio, eisdem Fratribus, ut abjecto caputio albi coloris, quod super humeros hactenus gesserunt, aliud in capite coloris eorumdem pallio similis, atque ea forma, qua cæteri Mendicantes utuntur, gestare libere, & licite valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam, & facultatem impertimur.

Clausulæ.

§.2. Decernentes, illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere: præsentes vero literas validas, & efficaces esse, & fore, eisdemque Fratribus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

§.3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictiq; Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 19. Nov. 1624. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Novembris 1624. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXVII.

Confirmatio Confraternitatis Musicorum sub Visitationis Beatæ Mariæ, Sancti Gregorii Papæ, ac Sanctæ Cæciliæ Titulo, antea in Ecclesia Congregationis Clericorum Regularium Sancti Pauli Decollati de Urbe institutæ, cum Indultorum, ac Indulgentiarum concessione.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Pietatis, & christianæ charitatis opera ubique cum divini cultus incremento exerceri cupientes, his propterea, quæ pie, & provide facta fuisse dicuntur, libenter, cum a Nobis petitur, apostolici muniminis adiicimus firmitatem, Christique fideles, ut in eorumdem piorum operum exercitio magis confoveantur, favoribus, & gratiis prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Erectam pridem Confraternitatē Musicorum,

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales, & Confratres Confraternitatis Musicorum nuncupatæ sub Visitationis B. Mariæ Virginis, ac S. Gregorii Papæ, & Sanctæ Cæciliæ invocationibus, quod alias Confraternitas prædicta in Sancti Pauli Clericorum Regularium Congregationis ejusdem Sancti Pauli Decollati, seu alia Almæ Urbis nostræ Ecclesia canonice erecta, & instituta fuit.

Statutaque pro ea edita.

§.2. Ac pro felici, prosperaque illius directione, & gubernio, nonnulla statuta condita fuerint, illaque a dilecto filio nostro in dicta Urbe Vicario in spiritualibus generali probata fuerunt, prout in publicis desuper confectis scripturis plenius dicitur contineri.

Confirmari petunt Confratres.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora sint ea, quæ a Sede Apostolica approbantur, & confirmantur, cupiantque propterea Officiales, & Confratres prædicti, erectionem, & institutionem, statutaque prædicta apostolicæ confirmationis patrocinio communiri, aliàsque sibi per Nos indulgeri.

Confirmat Urbanus.

§.4. Nos eorum votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationum, suspensionum, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, erectionem, & institutionem prædictas, quatenus canonice factæ fuerint, ut præfertur, nec non statuta prædicta, dummodo tamen licita sint, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adversentur, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.5. Eisdemque Officialibus, & Confratribus, ut statuta hujusmodi pro temporum varietate, prout eis melius, & expediens videbitur, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, ac etiam de novo condere, prævia tamen ejusdem Vicarii examinatione, & probatione, libere, & licite valeant, licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Prohibet, quo minus sine licentia Revisorum ab hac Confraternitate deputandorum Compositiones Musicales typo edantur.

§.6. Præterea, ut Officiales, & Confratres prædicti in piorum operum exercitio magis accendantur, & confoveantur, nonnullorumque compescatur temeritas, qui nullis, vel saltem incompositis Artis Musicæ hujusmodi studiis, aut legibus servatis publice typis mandare non verentur, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, & præsertim librorum Impresso-

pressoribus, & Bibliopolis sub quingentorum ducatorum auri de Camera pro una Cameræ nostræ Apostolicæ, ac pro alia eidem Confraternitati, ac pro reliqua tertiis partibus accusatori, & Judici exequenti irremissibiliter applicandorum eo ipso absque ulla declaratione incurrenda pœna, ne de cætero in Urbe quascumque tam proprias, quam alienas musicales compositiones, & moctetta cujusvis generis, & speciei existentia, jam per quoslibet ejusdem Artis peritos composita, & de cætero componenda, & imprimenda, sive ad ipsam Urbem ad effectum impressionis transmitten. absque speciali Correctorum, seu Revisorum ab ipsa Confraternitate deputatorum licentia in scriptis obtinenda, quæ tamen gratis concedi debeat, imprimere, aut ab alio, vel aliis impressa vendere, seu venalia habere, vel proponere quoquo modo audeat, seu præsumat, interdicimus, & prohibemus.

Vel Scholæ aperiantur.

§.7. Ad hæc, ut ad publicas Artis Musicæ hujusmodi Scholas in dicta Urbe aperien. imperiti nullatenus admittantur, dictæ Confraternitati, quod de cætero omnes, & singuli, sive clerici, sive laici Artis Musicæ hujusmodi Scholas in dicta Urbe aperire, in eisque publice Musicam docere volentes, licentiam ab eisdem deputatis in scriptis, & sigillo ejusdem Confraternitatis munitam, quæ gratis concedatur, petere, & obtinere, auctoritate, & tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Gratias spirituales Confratribus concedit.

§.8. Postremo, ut dicta Confraternitas majora in dies suscipiat incrementa, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi omnibus, & singulis Christifidelibus, qui dictam Confraternitatem imposterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam;

§.9. Necnon nunc, & pro tempore descriptis, & describendis in dicta Confraternitate Confratribus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen Jesu ore, si potuerint, sin autem corde devote invocaverint, etiam plenariam;

§.10. Ac eisdem nunc, & pro tempore existentibus Confratribus etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam, vel Cappellam, seu Oratorium die Festo Sanctæ Cæciliæ a primis Vesperis, usque ad occasum solis festi hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæreticorum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

§.11. Insuper dictis Confratribus etiam vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis Ecclesiam, vel Cappellam, seu Oratorium hujusmodi in Visitationis Beatæ Mariæ Virginis, ac Sanctorum Angelorum Custodum, & Sanctorum Gregorii, & Leonis Secundi Romanorum Pontificum festis diebus, ut præfertur, visitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas.

§.12. Quoties vero Missis, & aliis divinis officiis in dicta Ecclesia, vel Cappella, vel Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, nec non etiam qui corpora defunctorum, tam Confratrum, & Consororum dictæ Confraternitatis, quam aliorum ad sepulturam associaverint, ac quascumque processiones de licentia Ordinarii facien. Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, tam in processionibus, quam cum ad infirmos, aut aliàs, ubicumque, & quomodocumque pro tempore deferetur, comitati fuerint, aut si impediti campanæ ad id signo dato, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies orationem, & Salutationem easdem pro Animabus Defunctorum Confratrum, & Consororum dictæ Confraternitatis recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.13. Volumus autem, ut si dictis Confratribus præmissa peragentibus aliquam Indulgentiam perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum duraturam concesserimus, præsentes nullæ sint.

Dat. die 20. Nov. 1624. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Nov. 1624. Pontificatus nostri Anno II.

Sequitur revocatio prohibitionis, de qua in §.6., ac Indulti, de quo in §.7. Constitutionis præcedentis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

HUmanarum rerum ea est incerta conditio, ut nihil tam prudenter statui, & tam provide concedi possit, quod interdum novis rationibus, & causis exigentibus, immutandum, atque in aliam formam omnino redigendum esse non appareat.

Enarrat, quod præcedentis Constit. §.6.

§.1. Aliàs siquidem supplicationibus dilecto-

lectorum filiorum Officialium, & Confratrum Confraternitatis Musicorum nuncupatorum de Urbe Nobis humiliter porrectis inclinati, inter cæteras gratias eis a Nobis concessas, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, & præsertim librorum Impressoribus, & Bibliopolis sub certis pœnis eo ipso absque ulla declaratione incurrendis, ne de cætero in Urbe quascumque tam proprias, quam alienas musicales compositiones, & moctetta cujusvis generis, & speciei existentia eatenus per quoslibet Artis Musicæ peritos composita, & de cætero componenda, sive ad ipsam Urbem ad effectum impressionis transmitten. absque speciali Correctorum, seu Revisorum ab ipsa Confraternitate deputatorum licentia in scriptis obtinenda, quæ tamen gratis concedi deberet, imprimere, aut ab alio, vel aliis impressa vendere, seu venalia habere, vel proponere quoquo modo auderent, seu præsumerent, interdiximus, & prohibuimus.

Quid §.7. constituerat.

§.2. Ad hæc, ut ad publicas Artis Musicæ hujusmodi Scholas in dicta Urbe aperiendas imperiti nullatenus admitterentur, dictæ Confraternitati, quod de cætero omnes, & singuli sive clerici, sive laici Artis Musicæ hujusmodi Scholas in dicta Urbe aperire, in eisque publice Musicam docere volentes, licentiam ab eisdem Deputatis in scriptis, & sigillo ejusdem Confraternitatis munitam, quæ gratis concederetur, petere, & obtinere deberent, concessimus, & induximus, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis sub die vigesima Novembris 1624. expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Causasque propter quas contrariũ sit decernendum

§.3. Cum autem, sicut accepimus, per prohibitionem, & concessionem, & indultum supra expressa non solummodo Cantoribus, & Cappellanis Cappellæ nostræ, verum etiam aliis Christifidelibus, & præsertim Musicis, & Bibliopolis, & Impressoribus præjudicium inferri, experientia compertum sit.

Prædicta itaque irritat.

§.4. Nos illorum omnium indemnitati paterna charitate consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, prohibitionem, & concessionem, ac indultum, quoad supra expressa tantum, apostolica auctoritate, tenore præsentium, revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque, & effectu vacuamus, ac revocata, cassa, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nec Officialibus, & Confratribus prædictis de cætero suffragari posse, aut debere.

Clausulas apponit opportunas.

§.5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus Literis nostris prædictis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. Dec. 1620. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die nona Decembris 1626. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXXVIII.

Confirmatio Constitutionum in Collegio Græcorum de Urbe servandarum.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

UNiversalis Ecclesiæ regimini per abundantiam divinæ gratiæ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio præpositi, inter multiplices, gravissimasque pastoralis officii curas, ad ea mentis nostræ aciem peculiari solicitudine jugiter convertimus, quæ ad majorem Dei gloriam, & Sanctæ Matris Ecclesiæ unitatem, & exaltationem, fideique catholicæ propagationem, ac Christifidelium in bonis literis, atque christianis moribus instructionem fore dignoscuntur opportuna.

Urbanus dum Protector hujus Collegii esset, sequentes edidit Cõstitutiones.

§.1. Sane aliàs in minoribus constituti, & Cardinalatus honore fungentes, ut Collegii Græcorum a fel. record. Gregorio Papa XIII. Prædecessore nostro in Alma Urbe nostra erecti, & cujus Protectoris munus Nobis commissum erat, temporalibus commodis prospiceremus, inter alia tunc a Nobis gesta, atque exequutioni demandata, Collegium prædictum, illiusque personas, & bona quæcumque curæ, & administrationi Presbyterorum Societatis Jesu a felicis recordationis Gregorio Papa XV. etiam Prædecessore nostro committi obtinuimus, & pro feliciori ejusdem Collegii regimine, atque gubernio infrascripta statuta, atque Constitutiones, quibus d. Collegium de cætero regeretur, & gubernaretur, jussu nostro edita fuerunt tenoris subsequentis videlicet.

De Rectore, & ejus officio

Ad Rectorem, quem Præpositus Generalis more Societatis constituet, & cum ei visum fuerit, amovebit, cura domesticæ disciplinæ, & constitutionum omnium exacta exequutio spectabit, qui etiam Constitutiones illas, quarum exequutio specialiter Protectoribus, ac Præposito Generali reservatur, opportune illis in memoriam revocet, ut exequutioni eas mandent; Ministros vero omnes Collegii, qui de Societate non sunt, ipse constituet, & amovebit. Rector extraordinarias, & insolitas expensas ultra viginti ducatorum summam nullas faciat, nisi conscio, & approbante Præposito Generali, neque ultra centum ducatorum summam, nisi accedente etiam consensu Protectoris, qui Collegio specialiter præest. Quod si expensæ mille ducatorum summam excesserint, non fiant nisi de consensu omnium Protectorum, & Superiorum.

Certa pecuniæ summa constituatur ad libros

libros singulis annis pro Magistris, & Scholaribus, & pro augenda Bibliotheca coemendos. Itemque ad suppellectilem Ecclesiæ conservandam, & augendam, quæ summa considerato statu Collegii a Protectore, qui Collegium administrat, vel de ejus consensu a Rectore constituetur.

De Cardinalibus Protectoribus.

Cum Protectorum aliquis decesserit, moneat Rector Præpositum Generalem, ut pro ratione muneris sui alium substituendum a Sede Apostolica curet, qui ad res Collegii promovendas, atque Græciæ reductionem idoneus futurus videatur. Interim vero in Collegio res Deo serio commendetur.

E Protectoribus unus semper sit specialiter a Sede Apostolica deputatus, qui accepti, expensique rationes a Rectore, Œconomis, Vicariis Monasterii Sanctissimæ Trinitatis diligenter, quotannis exigat, quique res, quæ Protectoris opera, atque auctoritate indigere videbuntur, ordinarie cognoscat. Quod si quod extraordinarium, & gravius inciderit, referatur ad Congregationem Protectorum omnium, & Superiorum: Quæ circa festum Pentecostes, & Nativitatis Domini ordinarie semper habebitur, aut etiam sæpius cum id negotia postulabunt.

De admittendis in Alumnatum.

Qui in Collegio admittendi sunt, sint Græcis parentibus nati, sancto Baptismate secundum Ritum Ecclesiæ Græcæ initiati; legitimo matrimonio suscepti, linguam patriam saltem mediocriter teneant, non debiles, aut deformes, non impediti lingua, non desertores ullius Religiosi Ordinis, aut fidei, non Neophyti, atque eo ingenio præditi, ut sperari possit, fore, ut utiles Ecclesiæ operarii evadant: Annorum nec minus duodecim, neque supra decimum sextum, nisi si quando ex peculiaribus caussis, neque nisi longa probatione prævia ad experiendum hominis ingenium, ac naturam Protectori, & Superiori dispensandum videretur cum aliquo, ut paulo major natu admitti possit, dummodo octavum decimum annum non accedat. Quod si de admittendo aliquo agatur, qui eam ætatem excesserit, nonnisi de expressa Sedis Apostolicæ dispositione id fieri possit, quæ dispensatio subreptitia, ac nulla prorsus habeatur, nisi constiterit, in ejus petitione expositas fuisse Pontifici causas Constitutionis hujus.

Admitti in Collegium poterunt ex omnibus Græciæ Provinciis, & cæteris Orientis locis, in quibus Græci habitant; Italo-Græci, quos vocant, non excedant numerum decem, Rutheni etiam quatuor, & Monachi Sancti Basilii Congregationis Sancti Nili duo, dummodo ingenio polleant, ali in Collegio poterunt, quamdiu Protectoribus expedire videbitur.

Curet Præpositus Generalis, ut quantum fieri potest, ex diversis Græciæ Provinciis, ac locis scholares alantur in Collegio, ut fructus ad plures gentes pertinere possit. Eam ob rem ex parvis locis, & Insulis, ne plures simul in Collegio versentur, nisi alii suppetant. Si quis Latini Ritus ex subreptione insciis Superioribus ingressus fuerit, post susceptum juramentum teneatur etiam postquam ex Collegio discesserit, Ritum Græcum servare, atque ad animarum salutem incumbere: qua etiam conditione admitti intelligatur, si qui alioqui Ritus Latini ex peculiari Sedis Apostolicæ dispensatione admissi fuerint.

Si cui ex Alumnis specialiter indulserit Sedes Apostolica, ut non obstante juramento ad Ritum Ecclesiæ latinæ transire possit, teneatur ad restitutionem omnium expensarum, quæ in eo alendo, & instituendo factæ sunt, nisi etiam super hoc dispensatum cum eo fuerit; Qui vero sine expressa dispensatione Ritum mutaverint, quibuscumque officiis, & beneficiis eo ipso sint privati, & ad similia in futurum obtinenda inhabiles perpetuo existant; Collegii autem Protector administrans contra eos tamquam contra perjuros procedere possit, ac debeat.

Qui ex Oriente, & Græcia veniunt, curetur, ut quantum fieri potest, honesto, & commodo loco nati sint, utque eorum Parentes, & Consanguinei Bona, ac Domicilium in iis regionibus habeant, quo facilius, & libentius in patriam revertantur. Qui vero ex Italia recipiuntur, ejusmodi sint, ut propter parentum, & consanguineorum curam non cogantur ab Instituto Collegii desistere, sed tales sint, qui libere possint a Protectoribus in eas Italiæ partes ad curam animarum exercendam dimitti, quæ eorum opera indigebunt.

Curet Præpositus Generalis, ut sint aliqui, qui idoneos ad finem, & disciplinam Collegii conquirant, deque eorum indole, & cæteris, secundum Constitutiones Collegii, requisitis recte judicent, neque ordinarie quemquam mittant, nisi de consensu Rectoris, & cum literis, quæ fidem faciant, eum habere conditiones omnes, & singulas requisitas in specie. Ignoti autem, vagi, aut alioquin minus idonei nulla ratione recipiantur. Qua in re Protectoris specialiter ad gubernationem Collegii deputati, Præpositi Generalis, & Rectoris conscientiam oneramus.

De eorumdé numero.

Non plures admittantur in Collegium, quam quos sine periculo æris alieni contrahendi superiorum judicio Collegium commode sustentare poterit.

De juramento ab eis præstando.

Qui decimum sextum annum excesserint, statim post semestre spatium ab ingressu in Collegium, minores autem dummodo sex menses antea in Collegio versati sint, statim atque decimum sextum expleverint, jurent; Italo-Græci, se non discessuros e Collegio, nisi legitime dimittantur, & Statum Ecclesiasticum, ac Sacros etiam Ordines usque ad Presbyteratum Ritu Græco suscepturos quandocumque, & inibi Superioribus visum fuerit, atque ad curam animarum quocumque intra Italiam a Protectoribus, aut uno illorum ad id specialiter deputato, missi fuerint, ituros, neque acturos umquam, ut ad Ritum Lati-

Latinum transire sibi liceat. Græci autem jurent se Ritum Græcum a Sancta Romana Ecclesia probatum perpetuo servaturos, neque a Collegio discessuros, nisi legitime dimittantur ab iis, ad quos spectat. Tuncque statim in Græciam profecturos, nisi aliò a Superioribus missi fuerint, ibique quantum in se erit, fidem catholicam, quam in hoc Collegio didicerunt, seminaturos, neque acturos umquam, ut ad Ritum Latinum transire sibi liceat. Promittant præterea se, dum in Collegio versabuntur, Instituta, & Constitutiones ejus juxta Superiorum interpretationem servaturos, neque a communi omnium Alumnorum vivendi ratione, vel in vestitu, vel in habitatione, vel in victu discessuros, neque quidquam molituros contra Constitutiones, Instituta, & Moderatores Collegii. Quam promissionem simul cum juramento, in libro, quem ad hanc rem servari volumus, Chirographo suo coram testibus consignabunt.

De disciplina, studiis &c.

Postquam in Collegium admissi fuerint, separatim a cæteris ad dies minimum decem habitent, quo tempore, quæ ad pietatem, & vitam, secundum disciplinam, & InstitutaCollegii moderandam pertinent, privatim doceantur, neque cum aliis, aut in cubiculis versentur, aut separatim agant, vel colloquantur, & exceptis iis, qui ad id a Superioribus fuerint designati.

Generalem per id tempus totius vitæ confessionem facient apud Collegii Confessarium, aut alium, qui magis ad rem Superiori videatur, qui eos a censuris omnibus, & casibus Sedi Apostolicæ, etiam in Bulla Cœnæ Domini reservatis juxta facultates ab eadem Sede concessas absolvet.

Quod si quis propter ætatis teneritudinem ad secessum minus idoneus, neque ex confessione generali utilitatem capturus videatur, decem saltem diebus ante juramentum secedat, ac piæ meditationi, confessioni generali, & vitæ secundum suam vocationem instituendæ vacet; omnes tamen initio doceantur Fidei rudimenta, & cætera ad pietatem conducentia, quæ pro captu ætatis suæ discere possunt.

Sed illis mensibus, qui illis conceduntur ad deliberandum, an manere in Collegio, ejusque Institutum amplecti velint, attendat diligenter Rector, num ad Collegii disciplinam, & finem illi propositum idonei sint. Quod si, quem minus idoneum depræhenderit, sine mora dimittat.

Nemo in hoc Collegio alatur, qui sine spe solidi in pietate fundamenti discessurus videatur: Ne malus unius exitus ea destruat, quæ multorum in religione, & pietate profectus ædificavit. Quapropter Rectoris conscientiam districtius oneramus, ne hujusmodi homines, postquam eos, sive ante, sive post juramentum depræhenderit, remanere in Collegio diutius patiatur. Quemadmodum ne eos quidem, qui minus in literis profecturi videntur, ubi satis eorum indoles explorata fuerit.

Omnes in Collegio fraterna charitate devincti iisdem legibus vivant, etiamsi Sacerdotes, Religiosi, & Magistri sint, & communem cum cæteris vitæ rationem in victu, vestitu, habitatione, & cæteris omnibus rebus sequantur.

Pietate, piisque exercitationibus.

Quia totius spiritualis ædificii fundamentum pietas est, in eo diligentiam omnem impendat Rector, ut eam in Alumnorum pectoribus inserat; Curet igitur, ut frequens Sacramentorum, precum, ac piorum librorum usus in Collegio vigeat, ac verbo Dei & ipse eos ad studium pietatis incitet, & juvandos ab aliis idemtidem curet, itaut præter lectiones, aut conciones sacras, quas in templis audient, saltem quintodecimo quoque die privatis cohortationibus ad ea, quæ vocationis, & Instituti sui sunt propria, animentur.

Vetus Collegii consuetudo servetur, ut octavo quoque die confiteantur, & quibus præter ætatem licet, decimoquinto quoque die communicent; Præterea vero solemnibus diebus festis, ac Dominicis omnibus Adventus, & Quadragesimæ, idque ordinarie Latito Ritu, præterquam in festo Paschatis, Pentecostes, & in festo Nativitatis Domini, aut si quando præterea justis de causis Protectori videbitur. Doceantur autem a Confessario, aut alio spiritualibus rebus Præfecto, quomodo hæc cum spirituali suo fructu peragant. Quotidie Missam Latino Ritu audiant; Festis vero diebus etiam Ritu Græco, & mane antequam studiis operam dent, dimidiam horam orationi pendant. Meditationi quidem qui per ætatem idonei videbuntur; Cæteri autem vocali orationi ex Confessarii præscripto, & more Collegii; Vespere antequam cubitum eant, horæ quadrantem unum Litaniis, & discutiendæ conscientiæ suæ tribuent; Quod si quis officium ecclesiasticum recitare teneatur, id aliis horis persolvat.

Qui Sacerdotes, aut in sacris constituti sunt, in gradu suo ministrare secundum Rectoris præscriptum debeant, ut Ritus, & Cœremonias Ecclesiasticas, quas exercere deinde debent, addiscant, ac si qua in re errent, corrigantur ab aliis, quibus id officium demandatum est: qui autem correcti fuerint, neque gravate ferant, & emendare errata studeant, neque umquam, dum Sacerdotis copia est, divina officia omittantur, etiam propter actus literarios, aut quacumque alia de causa.

De Directore spiritus.

Sit Domi Præfectus rerum spiritualium, qui Alumnorum confessiones accipiat; Præterea vero sit unus aliquis, qui Græcos advenas in fide, ac cæteris ad pietatem pertinentibus instruat; Curetque, ut fidei professionem, quibus necessaria est, & confessionem faciant: Quod munus si nullus sit de Societate, qui commode obire possit, Superioris judicio unus e Cappellanis Ecclesiæ, aut alius ex Alumnis, cujus virtuti, ac fidei, re mature considerata, credi possit, munus hoc obeat.

Alumni quamvis alioqui ingeniosi, ac studiosi, in pietate tamen desides, quique alios exemplo, aut consiliis suis ab obedientia pietatis studio, & collegiali observantia

tia avertere tentaverint, ne alios inficiant, statim e Collegio dimittantur, festis diebus domi se contineant, nisi, quando ad actus literarios, aut ad concionē lectionemve sacram eundum sit, quam audiant cum habebitur, nisi divinorū officiorum, aut literariarum exercitationem occupatio impediat.

De Servitio Ecclesiæ præstando.

Missam, ac Vesperas diebus omnibus Dominicis, festis omnibus Beatæ Virginis, & Angelorum, Sanctorum Athanasii, Basilii, Gregorii Nazianzeni, Joannis Chrysostomi, Nicolai, Catharinæ Virginis, & Martyris, festis omnibus Paschatis, Pentecostes, Natalis Domini, Circumcisionis, Epiphaniæ, Transfigurationis, Inventionis, & Exaltationis Sanctæ Crucis in Ecclesia decantent: diebus item omnibus Majoris Hebdomadæ in Vigilia Natalis Domini, & Epiphaniæ: ac præterea, si qui sunt dies, qui in Ecclesia Græca Populi universi devotione celebrentur, etiam ipsi divinum Officiū Orientalis Ecclesiæ more celebrent.

Toto quidem anni tempore, sed præsertim cum pomeridianis horis vacatur a lectionibus, & per autumnales ferias exerceantur in divinis officiis, & cœremoniis secundum Ritus Orientalis Ecclesiæ peragendis, ut hæc præstare deinde cum decore, & ædificatione possint, in quo, quia magni momenti est, ne remissius, aut negligentius agatur, Rectoris conscientiam oneramus. Quo item tempore, aut alia cum studia intermittuntur, majores ea doceantur, quæ celebrando Sacrosancto Missæ Sacrificio secundum Ritum Orientalem accomodata sunt, ne ad Ecclesiarum deinde curam minus parati accedant.

De Episcopo, ejusque munere.

Curet Protector procurationi Collegii specialiter deputatus, ut Græcus aliquis ex Oriente Ritu Græco consecratus Episcopus Romæ sit ad divina officia, atque ordinationes Ritu Græco in Ecclesia Sancti Athanasii peragendas, qui, quæ ad Cœremonias, & Ritus Orientalis Ecclesiæ faciunt, docere Alumnos possit, & ipse per omnia servet; Qui tamen nullum jus in Collegium, aut Ecclesiam habeat, atque ad nutum amoveri a Protectore possit.

De sacellanis, & Cantoribus.

Duo præterea Sacellani, & Cantores totidem ex Alumnis inprimis, vel si aliter fieri non possit, conducti sint, qui Ecclesiæ deserviant, ac Missas, & Divina Officia, quoties Rectori videbitur, celebrent, Cantus, & Cœremonias Ecclesiasticas Alumnos doceant. Alumni autem, qui secundum gradum suum in Ecclesia ministrabunt, sine ullo stipendio, aut exemptione in illo genere id præstent; quod si Alumni non sint, in Collegio non habitent, neque cum Alumnis agere, nisi cum magna circumspectione, permittantur.

De iis Religiosis qui Ordinibus adscribi cupiunt.

Si quis Alumnorum ad perfectionis statum, & aliquod religiosæ vitæ genus adspiret, post susceptos quidem Ritu Græco Sacros Ordines, nonnisi de expressa Sedis Apostolicæ licentia ullum ex majoribus Ordinibus Latini Ritus ingredi possit. Ante vero quam suscipiat, liceat ei de licentia Protectoris eorum Ordinum Institutum aliquod amplecti, in quo in animarum salute, ac reductione utiliter in Græcia laborare possit.

Doctrinam Christianam memoriter omnes addiscant, & qui nondum Philosophiæ dant operam, diebus Dominicis recitent, ejusque explicationem audiant ab aliquo per Rectorem designato.

De Libris.

Librorum, qui tum in Scholis prælegendi, tum privatim permittendi sunt, magnus delectus habeatur, ne morum puritati, ac pietati per linguæ addiscendæ prætextum officiant. Ob eamque rem alumnorum capsas, & scrinia Rector per se, vel per alium virum fidelem frequens invisat. Quod si quis libros hujusmodi apud se habere depræhendatur, severe puniatur, & post tertiam, an quartam correctionē, nisi valde evidens emendationis spes ostendatur, e Collegio dimittatur. Quod si quando alicui ex Magistris liber aliquis ejusmodi permittēdus videatur, nonnisi post maturam considerationem, & consulto prius Preposito Generali fiat.

De Suffragiis pro Benefactoribus.

Insignium Collegii benefactorum, inprimisque fundatoris in suis orationibus quotidie memores sint, ac Fundatoris quidem, vel similis alterius Benefactoris in Anniversario die depositionis eorum offerendo pro animabus ipsorum solemni Missæ sacrificio memoria peragatur. Pro cæteris vero in die depositionis ipsorum Sacerdotes omnes, qui domi sunt, pro ipsis sacrificium offerant, quo itē die pro ipsis officium defunct. Alumni recitent: quod ipsum observetur quotiescumque Protectorum aliquis vita excesserit.

Cum quis Alumnorum mortuus fuerit, Officium, Missa, & reliqua ad Exequias pertinentia Græco Ritu ei persolvantur; Cæteri vero Sacerdotes pro eo sacrificent, & Alumni privatim pro eo defunctorum officium privatim recitent.

De Promovendis ad Sac. Ordines.

Curent Superiores, ut Alumnorum nemo ad Sacros Ordines promoveatur, nisi in literarum, & pietatis studio bene probatus, ut ex ejus ordinatione fructus merito sperari possit. Qui autem tales fuerint, sine literis dimissorialibus suorum Ordinariorum, sed ad titulum Collegii, ac Missionis ordinari possint, & debeant, dummodo Græco Ritu ab Episcopo Græco ad id a Sede Apostolica deputato ordinentur. Antequam Sacris Ordinibus initientur, in spiritualibus exercitiis per dies circiter decem contineantur, unoquoque ad minimum anno, aut etiam duobus, si commode fieri possit, priusquam e Collegio proficiscantur, Sacerdotes ordinentur, atque interim Sacerdotalibus officiis, Sacramentorum administratione, & concionibus habendis exerceantur. Quas conciones priusquam in Refectorio, vel publice, cum Rectori videbitur, habeantur, studiorum Præfectus, aut alius a Rectore deputatus mature recognoscat, & corrigat. Quod si quis alia dicat, quam quod ostensa, atque correcta fuerint, severe puniatur; aut etiamsi excessus notabilis Superioribus videbitur, e Collegio cum ignominia dimittatur.

Meminerint Sedis Apostolicæ impensis se in alieno solo studiorum causa sustentari,

tari, neque ullam rerum, quæ Domi sunt, vel quas utendas accipiunt a Collegio, dispositionem, aut dominium habere; ita proinde vivere studeant, ut optatum per eos fructum sperare possit Ecclesia, eaque victus, vestitus, & cæterarum rerum moderatione contenti sint, quæ pro Collegii angustiis Superiori convenire in Domino videbitur.

Communi omnes, quantumvis Magistri, aut Sacerdotes sint, victu, vestitu, & cubiculo utantur, quamdiu in Collegio fuerint, neque, nisi valetudinis causa, peculiare quidquam, in victu præsertim, cuipiam permittatur.

Cibum extra Collegium nemo sumat, nisi forte apud Parentes, Fratres, aut Patruos, idque non sæpius, quam bis in anno de expressa Protectoris administrantis licentia. Pernoctandi vero extra Collegium, aut cibi post Solis occasum sumendi facultas nulla ratione concedatur. Quod si quis in hospitiis, locandis, aut, quod absit, in cauponis cibum, aut potum clam sumpsisse depræhendatur, dimittatur e Collegio.

A litibus, ac negotiorum procuratione, quæ vagandi occasionem, remissionem studiorum, ac disciplinæ necessario afferunt, Alumni prorsus arceantur: neque per Aulas, aut Domos externorum excurrant. Constituatur autem aliquis pius, prudens, & expertus vir, qui, si quæ forte occurrerint Alumnorum negotia, fideliter expedienda curet, ac rerum omnium, quæ aguntur, Rectori rationem reddat.

Alumnorum nemo cujuscumque gradus, ordinis, & conditionis sit, sine comite ad id a Superiore designato egredi domo audeat. Socius autem sit maturus aliquis, ac fidelis vir, isque non e numero Alumnorum. Quod si quis, aut sine facultate, & comite egressus fuerit, aut designatum sibi comitem deseruerit, vel eo pro foribus relicto, negotia intus occulte tractaverit, in Collegium amplius non recipiatur, nisi forte ad tempus puniendi causa.

Ad tollenda scandala, quæ ex commessationibus oriri possunt, nullum externum in hortos, aut viridaria Collegii invitare ad sumendum cibum Rector possit sine Præpositi Generalis consensu.

Apud se nemo pecuniam habeat, sed apud Œconomum, aut alium a Rectore designatum deponat, qui eam in utiles, aut necessarios Domini usus, conscio, & approbante Rectore, expendet.

Cubiculorum distinctio, ut quæ magni momenti ad bonam Collegii gubernationem, ac juventutis instructionem est, diligenter servetur, nullaque ratione permittat Rector, ut Domi, aut alibi, qui unius cubiculi sunt, cum iis colloquantur, qui ad alterum cubiculum spectant, sine peculiari, ac toties quoties concedenda facultate, quam non facile cuiquam concedat, nisi fratribus, aut consanguineis, aut discipulis, ut cum Magistris suis colloquantur. Extra cubiculum vero nemo Alumnorum exeat, nisi impetrata prius a cubiculi Præfecto facultate, & indicato negotio, cujus causa exire velit, quæ non animi, sed necessitatis causa concedatur. In officinas vero, & loca privatis famulorum ministeriis assignata, aut a communi conspectu dissita, nemo ingrediatur.

Cum externis, Græcis præsertim, Orientalibus, neque Domi, neque alibi colloquium misceant. Quod si quis ignotus accesserit, ut eos alloquatur, nonnisi præsente aliquo viro fideli, & gravi, qui linguam intelligat, & quæcumque agunt, videre possit, id fiat, sive ii grandiores natu, sive pueri sint: ob eamque rem, priusquam quisquam vocetur ad januam, Rectori, aut absente eo, ministro renuncietur, ut constituat num vocari eum expediat, & socium assignet, quo præsente colloquantur. Atque ut consuetudinis, & familiaritatis cum externis occasio præcidatur, nemo, qui de Collegio non sit, ad audiendas lectiones in Collegio admittatur.

Quemadmodum Græci, qui ex Oriente veniunt, cum omni charitate a Superioribus excipiendi, & quibus in rebus fieri potest, juvandi sunt; Ita nulla ratione permittendum, ut promiscue cum Alumnis agant, ac severe puniendi, qui contrafecerint. Sed si quis catechismo, aut auxilio aliquo alio indiget, unus aliquis assignetur, cujus virtuti, ac pietati merito confidi possit, qui eum in Domino instruat. Externorum vero nemo permittatur in Alumnorum cubicula ingredi, ac multo minus colloquia ibi commiscere, sine aliquo de Societate comite, idque admodum parce, ac considerate.

Literas neque mittere, neque accipere, nisi conscio, & approbante superiore cuiquam liceat, qui eas priusquam mittat, aut reddat, per se, vel per aliquem e Societate gravem, & multæ confidentiæ virum omnino perlegat. Qui autem clam mittere, vel accipere literas depræhensus fuerit, severe puniatur: nisi forte materia, quod absit, ejusmodi fuerit, ut dimitti eum ex Collegio, ac graviori etiam pœna vindicari expediat.

Pacifice inter se, ac fraterne agant, neque jocis modò procacioribus, sed iis etiam abstineant, qui cum offensione aliqua esse possunt, & rixas deinde contentionesque gignere: quam etiam ob rem, ne per jocum quidem, alter alterum tangat. Quod si quis graviore contumelia, aut plagis quemquam affecerit, severissime puniatur, aut etiam Judicio Superioris e Collegio dimittatur.

Rectorem, atque Officiales cæteros, qui eorum curam gerunt, reverenter tractent, atque impositas ab iis pœnitentias obedienter, & humiliter peragant. Quod si quis subire pœnas contumaciter renuerit, aut admodum irreverenter se in Superiores gesserit, aut contra eosdem, eorumque ordinationes, alios instigaverit, dimittatur. Unicuique cubiculo proprius Præfectus præsideat, qui neque Domi, neque foris, Alumnos sibi commissos deserat; Cuique in iis,

in iis, quæ ad diſciplinam, & bonum cubiculi ſui ſtatum pertinent, omnes obediant: a quo identidem de Alumnorum rebus, & modo, quo ſe gerunt, Rector doceatur; neque idem Præfectus patiatur, ut eum verbis, aut factis Alumni minus reverenter tractent; ſit vero ipſe Sacerdos, atque ea ætate, & moribus, ut eum merito vereantur. Quod ſi quem ex Præfectis animadverterit Rector Alumnis placendi nimium ſtudioſum, neque ita fidelem in officio ſuo, continuò dimittat; famulorum vero, aut officialium neminem patiatur Rector cum Alumnis agere.

Nulla neque in ſedendo, neque in ambulando, neque in re alia inter Alumnos præcedentiæ ratio habeatur, niſi cum, aut Sacerdotes cum non Sacerdotibus, aut cum diſcipulis ſuis Magiſtri verſantur: Curent potius omnes, ut alter alterum honore præveniat, & chriſtianæ modeſtiæ, & humilitatis exemplum ſibi invicem præbeant.

Ægrotorum diligens habeatur cura, neque patiatur Rector, aut res neceſſarias, aut paternum in eos animum ſuum a quoquam deſiderari. Atque, ut curare debet, ut opportune ab aliis inviſantur, ita non temere permittat Alumnis in eorum cubicula ingredi, ſed deſignet eos, qui per vices ex eodem cubiculo inviſant, niſi forte aliquid incidat, quod ſuadeat, ex alio quoque cubiculo aliquem aliquando advocari.

In ſtudia diligenter incumbant, ut utiles Eccleſiæ operarii aliquando eſſe poſſint. Ob eamque rem Rectoris conſcientiam oneramus, curet ut omnium ſtudiorum impedimenta ſerio tollantur de Collegio, ne perincuriam tantus in Alumnis educandis, atque inſtituendis labor irritus, & inanis reddatur.

Quibus diebus vacatur a lectionibus, privatum ſtudium ne intermittant, atque excepto hebdomadario recreationis die Domi ſe plerumque contineant, quamvis ne laboris aſſiduitate frangantur, extraordinarie aliqua ad relaxandos animos hora concedi iis poſſit. Lectiones omnes, quæ Philoſophis, & Theologis præſcribuntur, ſuis temporibus diligenter audiant, neque cuiquam facile diſpenſet Rector, ut earum aliquam ordinarie omittat, niſi re mature conſiderata, & collata cum Præpoſito Generali.

Controverſiæ fidei, quæ Eccleſiæ Catholicæ non ſolum cum ſchiſmaticis ſunt, ſed eæ etiam, quæ cum hujus temporis hæreticis agitantur, curet Rector, ut Alumnis diligenter explicentur, neque ab ea exercitatione quemquam eximat, qui Theologiam, aut conſcientiæ caſus audiant.

Iis ſingulis facultatibus operam dabunt, quibus dare eos debere Rector in Domino judicaverit; Quod quo melius, & conſultius fiat, bis, aut ſaltem ſemel ſingulis annis eorum omnium, qui Superiores facultates audiunt, doctrinam, atque ingenium per examinatores explorentur, & qui minus in iis ſtudiis proficere depræhendentur, majore Dei obſequio præ oculis habito amoveantur, ne & ipſi tempus inutiliter terant, & plus profecturos alios Collegium poſſit admittere.

Non prius ad audiendam Philoſophiam promoveantur, quam Græce Latineque loqui expedite poſſint: Græce vero eleganter ſcribere; eam ob rem poſtquam ſatis in Claſſe Rethoricæ linguæ utrique ſtuduiſſe videbuntur, Græcæ linguæ perfecte perdiſcendæ annum integrum impendant. Et dum Philoſophiæ, & Theologiæ dant operam, curet Rector, ut privatis ſcriptionibus, lectionibus, ac diſputationibus eam linguam exerceant.

Ad actus publicos Theologiæ, vel Philoſophiæ nemo admittatur, niſi diligenti examine prævio aptus judicetur, ut ejus loci dignitatem tueri poſſit, atque iis moribus ſit, ut non indignus eo honore videatur; ad Doctoratum vero ii tantum promoveantur, qui, & doctrina inſignes, & virtute conſpicui ſint.

Privatas Domi repetitiones, & diſputationes apud proprios ſuarum facultatum Repetitores habeant; neque quiſquam ante abſoluta ſtudia ab iis ordinarie eximatur, niſi graviſſima de cauſa judicio Prepoſiti Generalis.

Studiis abſolutis non ultra triginta dies Alumni in Collegio retineantur; toto vero tempore, quo poſt abſoluta ſtudia in Collegio verſabuntur, omnibus Collegii legibus teneantur, ſicut cæteri, qui Domi ſunt; habeant tamen Superiores de conſenſu Protectoris ſpecialiter deputati facultatem aliquos egregia virtute, atque indole retinendi, quorum opera, vel ad Collegii adminiſtrationem, ad juvandos Græcos advenas, aut alios, ſi qui Romæ fuerint, uti poſſint, aut ſimilibus aliis de cauſis.

Quæ Alumnis diſcedentibus, præſertim pauperibus, in diſceſſu danda ſint, ita a Protectore præſcribantur, ut querelarum, & invidiæ occaſio præcidatur. Qua in re eorum præcipua ratio habeatur, qui bene de Collegio meriti fuerint, & valde exemplariter in eo ſe geſſerint; iis vero, quibus ſatis pecuniæ ſuppetit, quique ad juvandas animas non proficiſcuntur, aut qui ob culpam aliquam dimiſſi fuerint, nihil detur.

Curet Rector, ut tam Græcarum, quam Latinarum literarum Magiſtri, qui Alumnos docere debent Domi, ad munus ſuum idonei, atque iis moribus ſint, qui ædificare, ac promovere eos in pietatis ſtudio poſſint. Ob eamque rem, qui inquietos ſe, & parum ſtudioſos diſciplinæ collegialis oſtenderint, aut Superioribus parum morigeros, ſcholis nullo modo præficiantur.

Id quo tutius, ac majore cum conſideratione fiat, poſtquam Domi Rector conſultationem habuerit, rem totam ad Præpoſitum generalem deferat, ut ſi quid fuerit dubii, ipſe decidat.

Niſi neceſſitas cogat, nemo ad Superiorem claſſem docendam admoveatur, niſi prius in inferiori operam ſuam, ac diligentiam Superioribus probaverit.

Alumni quamdiu Protectori, & Superio-

perioribus videbitur, docere alios teneantur; cui muneri quantum fieri poterit, post absoluta studia, aut saltem post primum annum Theologiæ admovendi sunt. Ipsi vero memores se gratis in Collegio educatos, & institutos esse, neque mercedem, neque exemptionem ullam a communi Collegii disciplina expectent, sive Græcas, sive etiam Latinas literas, cum id opportunum videbitur, docere jubeantur, quos tamen tamquam bene de Collegio, ac toto Oriente promeritos, peculiari affectu Rector foveat, & quibus in rebus sine dispendio disciplinæ potest, iis gratificetur.

Librorum, qui prælegendi in Scholis sunt, magnus delectus habeatur, ut neque moribus officiant, & addiscendæ linguæ utiles sint, atque ad auditorum captum accommodati. Eam ob rem curet Rector, ut a viris linguæ Græcæ admodum peritis, & piis Cathalogus aliquis eorum librorum conficiatur, qui singulis gradibus magis accommodati sunt, neque sine matura consideratione, & re cum viris peritis communicata, alios prælegi patiatur.

Priusquam Scholis quisquam præficiatur, per viros idoneos examinetur: quod examen subire omnes debebunt, quos Rector judicaverit: non tamen, ut exploretur, quis præstet literis, quam ut constet, qui ad id muneris idonei sint, ut ex iis deinde is eligatur, cujus mores, virtus, & obedientia id Superiorum judicio merebitur.

Erga Alumnos, qui jam discesserunt, Rector Collegii paterna solicitudine utatur, ut eorum labores cognoscat, & fructum, quem in Domino fecerint, deque iis Protectores, ac Sanctam Sedem Apostolicam certiorem faciat, literis consuletur: & si qua re in Urbe indiguerint, aut si negocia habuerint ad ædificationem, & salutem animarum pertinentia, expedienda curet; iisque, quibus rebus potest, subveniat.

Curet denique Rector, ut neque inutiles, neque discoli in Collegio detineantur, atque alumni in pietatis studio, atque erga Sanctam Romanam Ecclesiam amore, ac reverentia, atque animarum, & reductionis Græciæ zelo educentur.

Divina Officia, qua decet modestia, & gravitate peragantur: quamobrem sacrarum cœremoniarum Magistri, atque alii viri graves choro præsint, qui non modo si quid errorum fuerit, privatim corrigant, sed cum opus est, publice etiam castigent, aut puniant. Si quis autem ex alumnis, quod absit, indignum quid orationis Domo facto, dicto, nutu, vel adspectu minus honesto commiserit, confestim e Collegio dimittatur. Quod si propter delicti levitatem condonandum aliquid videretur, non fiat nisi de licentia Protectoris, & gravi alia pœnitentia imposita.

Ritum Græcum per omnia diligenter servent, dum sunt in Collegio; Latinum vero quantum scandali, & eorum, cum quibus conversantur, ratio postulabit.

Curet Præpositus Generalis, cui Collegium per se, ac per Officiales suos, sicut cætera eidem Societati commissa Collegia regendum apostolica auctoritate tradidimus, ut secundum præsentes Constitutiones, perpetuis futuris temporibus gubernetur, neque minorem diligentiam adhibeat, vel in eo Domi regendo, atque idoneis Officialibus constituendis, vel in rebus ejus temporalibus administrandis per Vicarium Monasterii Sanctissimæ Trinitatis, quem semper unum de Societate de consensu Protectoris ab eo constitutum, ejusque obedientiæ per omnia subjectum, & cum visum fuerit, amovendum esse volumus, quam si unum esset e Societatis ipsius Collegiis.

Si quid forte in his constitutionibus usus desiderari monstraverit, aut obscurum fuerit, vel ambiguum, id Protectores, & Superiores, re mature coram Domino considerata, ex communi omnium, qui Romæ fuerint, consensu suppleant, declarent, & extendant.

Nullus autem Protector, aut Superior dispensandi super Constitutionibus potestatem habeat, illis casibus exceptis, qui expresse in instructione, & declaratione nostra numerantur. Sed si qua in re præterea dispensandum sit, id fiat de communi omnium Protectorum, qui Romæ fuerint, & Superiorum consensu, idque raro, graves ob causas, atque ubi nulla sit privati commodi, aut gratiæ suspicio. Quæ omnia, & singula juxta instructionem, quam Protectores, & Rector a Nobis specialiter habebunt, ab omnibus tam alumnis, quam aliis quibuscumque ad Collegium pertinentibus, etiam Sacerdotibus, & Religiosis sub pœnis, & censuris nostro, Protectorum, aut Superiorum arbitrio pro culpæ modo infligendis mandamus inviolabiliter observari.

§.3. Qua propter ad summi apostolatus apicem divina favente clementia, subinde evecti, præcipuæ, ac paternæ nostræ in Græcorum nationem charitatis esse duximus, ne quid ad felicem ipsius Collegii, ejusque personarum statum desideraretur, Statuta, & Constitutiones hujusmodi pro inviolabili illorum observatione apostolicæ nostræ confirmationis robore communire. Motu itaque proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Statuta, & Constitutiones hujusmodi, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. *Ad Pontificatum erectus Urbanus hujusmodi Constitutiones confirmat.*

§.4. Decernentes Statuta, & Constitutiones hujusmodi a modernis, & pro tempore existentibus dicti Collegii Rectore, Ministris, & Alumnis, cæterisque ad quos spectat, & in futurum spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri. *Ejusque servari jubet.*

§.5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cau- *Clausulæ.*

causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 23. Nov. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Novembris 1624. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Beatificatio Venerabilis Servi Dei Francisci Borgia Societatis Jesu cum Indulto recitationis Officii, ac Missæ celebrationis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullo meritorum nostrorum suffragio, a Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum largitor in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Prævio Decreto Congr. Rituum;

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius noster Gaspar tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis Borgia nuncupatus Nobis nuper exposuit, Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Sacris Ritibus præpositi causam Servi Dei Francisci Borgiæ olim Ducis Gandiæ, ac postea Religiosi professi, & Tertii Præpositi Generalis Societatis Jesu a tribus Rotæ Auditoribus instante clar. mem. Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico, nec non Regnorum ejusdem Philippi Regis Proceribus, Civitatibus, Universitatibus, ac demum Præposito Generali ejusdem Societatis, & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Francisco tituli S. Angeli in foro Piscium Diacono Cardinali Boncompagno nuncupato discussam, cum de validitate Processuum, sanctitate vitæ, ac denique de miraculis sufficienter constare pronunciassent, in tali statu censuerint habendum, ut ad solemnem ipsius Servi Dei Canonizationem quandocumque deveniri possit.

Et instante Præposito Societ. Jesu;

§.2. Gaspar vero Cardinalis, ac Præpositus, & Presbyteri dictæ Societatis pro eo, quem erga eumdem Dei servum Franciscum Borgiam gerunt devotionis affectum, illum Beatum nuncupari, ac Officium, & Missam de eo, donec ad illius Canonizationem deveniatur, recitari summopere desiderent.

Pontifex V. Franciscum Borgiam Beatum appellari posse;

§.3. Nos piis Gasparis Cardinalis, ac Præpositi Generalis, ac Presbyterorum prædictorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac singulares Præpositi, & Presbyterorum prædictorũ personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut idem Dei servus Franciscus Borgia Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus dictæ Societatis Jesu Religiosis ubique existentibus, necnon in Ditionibus familiæ illorum de Borgia ab omnibus Sacerdotibus, tam secularibus, quam regularibus Kalendis Octobris ipso nuncupato die sui obitus Missam celebrari, ac Officium de communi Confessorum non Pontificum recitari juxta Rubricas Missalis, & Breviarii Romani respective libere, & licite valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo concedimus, & indulgemus.

Et Officium recitari, ac Missam celebrari de eo indulget.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantia tollit.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis Secretarii ipsius Societatis, vel Notarii publici manu subscriptis, & personæ alicujus in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptisque credi jubet.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Novembris 1624. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Dat. die 23. Nov. 1624. An. II.

XC.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Commissario Cruciatæ Regnorum Hispaniarum publicandi etiam typis Literas Apostolicas super Indultis ejusdem Cruciatæ emanatas.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recensentur Literæ Concessionis Cruciatæ.

§.1. NUper a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis videlicet. Charissimo in Christo Filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico. Urbanus Papa VIII. Charissime in Christo &c. Aliàs fel. rec. Pius Papa V. &c.

Facultas Commissario Cruciatæ, de qua in Rubrica.

§.2. Nunc autem faciliori earumdem gratiarum exequutioni, quantum cum Domino possumus, providere volentes, supplicationibus etiam dicti Philippi Regis nomine

mine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Didaco Patriarchæ moderno, & pro tempore existenti gratiarum prædictarum Exequutori, & Commissario dicta auctoritate deputato præinsertas Literas nostras cum omnibus, & singulis in eis contentis modo, & forma, quibus aliæ nostræ, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum hujusmodi Literæ super dictarum gratiarum spiritualium, & temporalium per eumdem Pium prædecessorem concessarum, ut præfertur, prorogatione expediri solitæ publicari consueverunt, publicandi, illasque simul cum eisdem Literis, vel separatim singulis annis imprimendi, seu imprimi faciendi, eleemosynamque per eos, qui gratiis per præinsertas Literas nostras hujusmodi concessis uti voluerint, elargiendam, sine tamen præjudicio eleemosynæ ratione gratiarum spiritualium, & temporalium per dictum Pium Prædecessorem concessarum hujusmodi, & a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac etiam a Nobis prorogatarum, ut præfertur, dari consuete, juxta earumdem primarum gratiarum tenorem, & formam taxandi, seu declarandi, apostolica auctoritate prædicta, tenore præsentium, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Derogatio contrariorum. §.3. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in Literis nostris prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. Dec. 1624. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die tertia Decembris 1624. Pontificatus nostri Anno II.

XCI.

Cavetur, quominus officia tam oneris, quam honoris in Collegio Sancti Francisci de Paula in Regione Montium de Urbe pro Fratribus Ordinis Minimorum Provinciæ Calabriæ erecto, ab aliis, quam ab ejusdem Provinciæ Fratribus exerceantur.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INter cætera cordis nostri desiderabilia, ea quoque ex debito pastoralis Officii nostris humeris, licet imparibus, divina dumtaxat dispositione impositi non modice Nos urget cura, ut inter Christifideles quoslibet, præsertim Religiosas personas sub suavi unius, & ejusdem instituti jugo, & Charitatis vexillo, Altissimo famulantes, præciso discordiarum, & zizaniarum inimici hominis sementorum aditu, pax, & concordia vigeant, piorum testantium voluntates adimpleantur, & inviolabiliter observentur, ac Regularium loca ad divinum cultum propagandum, & ignorantiæ caliginem discutiendam, sacræque paginæ doctrinam, qua mediante uberiores in vinea dextera Domini plantata, fructus colligi, & animarum salus procurandique noscuntur adipiscendam, libere destinata, promoveantur: & propterea quæ successu temporis aliquid contra desideriorum nostrorum hujusmodi dispositionem ausu temerario fieri, vel attentari contingat, sacri Apostolatus officii nostri partes interponimus, ac aliàs ultro disponimus, prout rerum, temporum, locorum, & personarum qualitatibus debite pensatis, conspicimus in Domino validius expedire.

Recensetur tenor Testamenti Joannis de Pizzulis relati in Constitutione VIII. pag.150. §.1. Cum itaque, sicut Nobis innotuit, quondam Joannes Pizzullus presbyter, dum vixit, Calaber ex oppido Reginæ Bisinianen. diœcesis oriundus, Urbis tamen incola, & civis, pio charitatis affectu, & spirituali erga Nationem Citerioris Calabriæ benevolentia, & amore ductus, in ultimo per eum condito, sub cujus dispositione ab humanis decessit, testamento, in omnibus suis mobilibus, & immobilibus, ac semoventibus bonis, juribus, actionibus, creditis, alisque quibuscumque quomodolibet nuncupatis, & qualificatis, dilectos filios Correctorem, & Fratres, seu Conventum domus Regularis Sancti Andreæ de Fratris nuncupat. de Urbe, Ordinis Fratrum Minimorum Sancti Francisci de Paula hæredes suos universales instituerit, & inter cætera ordinaverit, quod summa sex mille scutorum monetæ ad minus in emptionem alicujus fundi in prædicta Urbe per dictos Correctorem, & Fratres, sive Conventum impendi, & in ipso fundo Ecclesiam sub invocatione ejusdem Sancti Francisci de Paula; cujus Hospitio, seu Collegio extrui, ac in eodem Hospitio, seu Collegio Fratres Ordinis, & Nationis prædictorum studiorum causa recipi, & commorari, illisque de victu, & aliis ad studiorum prosequutionem necessariis provideri, & ad eum effectum, ac pro servitio, & usu solum dictorum Fratrum Studentium omnes alii redditus hæreditatis suæ erogari, & converti deberent, ac omnem bonorum dictæ hæreditatis in toto, vel in parte alienationem ex quacumque etiam urgentissima causa prohibuerit, volens, quod bona hujusmodi semper ad effectum, ut ex fructibus inde pro tempore provenientibus in dicto Hospitio, seu Collegio Fratres Studentes Ordinis, & Nationis hujusmodi manuteneri, & ali possint, & debeant, conservarentur; quodque numerus ipsorum Fratrum fructibus hujusmodi, & expensis pro eorum manutentione necessariis, ad arbitrium Cardinalis Protectoris Ordinis, & executorum testamenti hujusmodi pro tempore existentium corresponderet, seu proportionatum esset, necnon inter ipsos Fratres Studentes, eos, qui quovis modo domum maternam dicti testatoris, videlicet illorum de Grilli, etiam usque ad quartum gradum exclusive consanguinitate attigerint, & deinde eos, qui ex dicto oppido oriundi forent, ac successive illos, qui ex Provincia Calabriæ Citerioris;

rioris; & ultimo, si aliqua loca superessent, eos qui ex Provincia Ulterioris Calabriæ orti existerent, in ipso Hospitio, seu Collegio præferri, & in eventum, in quem dicti hæredes, vel Fratres dicti Hospitii, seu Collegii pro tempore existentes hæreditatem hujusmodi cum conditionibus prædictis, & aliis oneribus per ipsum testatorem injunctis acceptare, vel ea acceptata, conditiones, ac onera hujusmodi adimplere nollent, aut etiam pro una vice in quavis etiam quantumvis minima parte dispositionem testamentariã hujusmodi transgrederentur; tunc, & eo casu etiam voluerit, & mandaverit, ut omni commodo, & beneficio hæreditatis prædictæ privati remanerent, in eoque Fratres Congregationis Colloreti nuncupatæ, sub regula, & Habitu Sancti Augustini militantes, & in provincia Calabriæ Citerioris prædictæ fundatæ succederent, eosdem Fratres dictæ Congregationis ipsis hæredibus, vel Fratribus Hospitii, seu Collegii hujusmodi in dicta hæreditate ex tunc cum eisdem conditionibus, & oneribus substituendo: deinde parochiali Ecclesia Sanctorum Sergii, & Bacchi de eadem Urbe, una cum dilectorum filiorum illius parochianorum animarum cura, per dilectum filium tunc existentem Ministrum generalem dicti Ordinis, a fel. record. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro Ordini prædicto ad effectum Collegium hujusmodi condendi obtenta, idem testator volens per seipsum suam hujusmodi dispositionem ad effectum perducere quodquam palatium in dicta Urbe, & Regione Montium juxta Monasterium Sancti Petri ad vincula nuncupati situm, una cum viridariis, membris, & pertinentiis suis, a dilecto filio nobili viro Joanne Georgio Cæsarino Duce Civitatis novæ emerit, illudque sic emptum dicto Ordini ad effectum inibi Ecclesiam, & Hospitium, ac Collegium hujusmodi construi faciendi cum onere, quod ipsi Corrector, & Fratres, seu Conventus dictum palatium ad usum Collegii pro habitatione Fratrum d. Ordinis Theologiæ operam navantium Nationis Citerioris Calabriæ hujusmodi reducere, seu reduci debeant: & in reliquis sub eisdem conditionibus, oneribus, caducitatibus, modoque, & forma in dicto testamento contentis irrevocabiliter inter vivos perpetuo donaverit: subindeque dilectos etiam filios Joan. Baptistam a S. Agatha, & Franciscum de Spezzano, ac Dionysium de Paula, necnon Vincentium de Cusentia, & Laurentium etiam de Spezzano, ac Michaelem a Regina, Paulum de Ruito, necnon Joannem etiam a Regina, & Antonium de Morano Fratres dictum Ordinem expresse professos, & ex Citeriori Calabria hujusmodi oriundos in dicta domo Sancti Andreæ tunc commorantes, in actualem, & corporalem possessionem palatii, viridariorum, aliorumque membrorum, & pertinentiarum prædictorum introduxerit: ipsique denique sic introducti Superiorum auctoritate Capellam, seu Oratorium sub invocatione ejusdem Sancti Francisci de Paula in quadam parte ejusdem Palatii existentem, seu existens ornaverint, & clausuram Conventus appellaverint: illis vero ordinationem ipsius conditionis exactius adimplere desiderantibus, dictus testator, & donator, sicut domino placuit, ab hac vita decesserit, ac post ejus obitum Fratres di domus S. Andreæ considerantes, ipsum testatorem, & donatorem Nationis suæ Religiosos ex dicto eorum Ordine existentes Collegio hujusmodi honorare voluisse, omniaque ad eorum usum, & utilitatem destinasse, & consequenter sicut onera diversa, sic, & bonorum hujusmodi administrationem eis demandare in animo habuisse, dictumque Joannem Baptistam prædicti Collegii Vicarium deputatum, & pro tempore existentes illius Superiores idoneos, & opportunos dictæ hæreditatis administratores, & voluntatis ejusdem testatoris, & donatoris diligentes observatores, & exequutores futuros esse perspicientes, de ejusdem tunc existentis Generalis, ac dilectorum similiter filiorum dicti Ordinis, illiusque collegarum assensu, & cum interventu, & præsentia tam dictorum collegarum, quam etiam dilecti pariter filii nostri Hippolyti Sanctæ Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati, moderni ejusdem Ordinis Protectoris, seu ejus Auditoris ad id ab eodem Hippolyto Cardinale specialiter deputati, ac sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito acceptam per eos dicti testatoris hæreditatem, omneque commodum, & incommodum illius, necnon sua, & dictæ domus Sancti Andreæ jura, & actiones quæcumque eis, & eorum cuilibet quomodolibet attributa, ac competentia, & competitura, cum omnibus, & singulis conditionibus, oneribus, vinculis, & pœnis in dicto testamento contentis, in prædictum Joannem Baptistam Vicarium pro se, ac successoribus suis, dictoque Collegio, & illius Religiosis acceptantem, & ejusdem Collegii Superiorem, & Collegiales, seu Religiosos pro tempore existentes transtulerint, ac Joannem Baptistam, & pro tempore existentes dicti Collegii Superiores, & Collegiales, seu Religiosos prædictos veros, & proprios administratores, procuratores generales, gestores, & agentes totius hæreditatis prædictæ cum facultate illam regendi, gubernandi, & administrandi, regique, gubernari, & administrari faciendi, necnon Conventum, & Ecclesiam, ac domum Regularem erigendi, & fabricandi, omniaque, & singula faciendi, & adimplendi, ad quæ ex dispositione testamenti, & donatione prædictorum obligati fuerunt, constituerint: postmodumque idem Gregorius prædecessor supplicationibus testatoris, & donatoris, ac Joannis Baptistæ, & Francisci de Spezzano prædictorum inclinatus, donationem prædictam, ac desuper confectum instrumentum Apostolica auctoritate approbari, & confirmari mandaverit. Quod Gregorius XV. approbavit.

§. 2. Ac insuper Nos translationem, ac instru-

instrumentum hujusmodi eadem auctoritate approbaverimus, & confirmaverimus, prout in testamento, ac instrumentis, singulisque Literis Apostolicis exinde confectis plenius continetur; ex forma vero, & tenore, tam testamenti, quam donationis hujusmodi clare, & manifeste appareat, dictum testatorem Collegium prædictum pro Religiosis suæ Nationis tantum, & non pro aliis fundare, & dotare, ac eamdem Nationem suam speciali hoc beneficio ad testandam, & declarandam sui erga patriam animi pietatem prosequi voluisse, & Fratres dictæ domus Sancti Andreæ intentionem ejusdem testatoris, & donatoris talem fuisse existimantes, adhærendo ad translationem, & cessionem prædictas sponte, & libenter devenerint, ac ab eo tempore citra dictus Joannes Baptista Vicarius, & Franciscus, ac Dionysius, necnon Michael, & Paulus, ac Joannes, & Antonius prædicti hæreditatem hujusmodi, illiusque bona, ac dictum Collegium administraverint, & gubernaverint, & licet tam ipsi, quam postea alii Religiosi dicti Ordinis ex dicta Natione oriundi super libero gubernio, regimine, & administratione ejusdem Collegii, & illius bonorum molestari, & in ipso Collegio alii Religiosi, quam ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris orti recipi, & commorari non posse videatur.

Translationē vero hujusmodi hæreditatis ad Conventū S. Francisci in Regione Montium confirmavit Urbanus Constitutione præcitata.

Officia ejusdem Conventus a solis Calabris obtineri posse declarat.

§.3. Nihilominus, quia successu temporis facile contingere poterit, ut Religiosi aliarum Provinciarum, & Nationum in Collegio prædicto recipi, & ad illius regimen, & gubernium assumi petant, & procurent; id autem non solum menti, & intentioni dicti testatoris omnino contrarium; sed etiam Religiosis dictæ Provinciæ Calabriæ grave præjudicium allaturum esse, exindeque probabile sit, inter Religiosos dicti Collegii rixas, odia, contentiones, & diffidia, aliaque non levia inconvenientia cum gravi status dicti Collegii perturbatione, & forsan totali illius ruina, & excidio sine dubio passim oritura esse; Nos præmissis inconvenientibus, & incommodis nostræ, & Sedis prædictæ providentiæ ministerio consultum esse desiderantes, Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, necnon Vincentium, ac Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, aliosque dictæ Nationis Calabriæ Religiosos sub Regula dicti Ordinis Sancti Francisci de Paula nunc, & pro tempore militantes, specialis gratiæ favore prosequi volentes, eosque, & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon testamenti, & instrumentorum, ac prædictarum Literarum tenores etiam veriores præsentibus pro expressis habentes; Motu nostro proprio, non ad Joannis Baptistæ, aut Francisci, vel Dionysii, seu Vincentii, nec ad Michaelis, vel Pauli, seu Joannis, aut Antonii prædictorum, vel alicujus eorum, aut cujusvis alterius Nobis pro eis oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione nostra, dictæque apostolicæ potestatis plenitudine, quod ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus dictum Collegium, necnon tam prædictæ hæreditatis, quam alia Collegio hujusmodi proprietatis jura, & bona universa præsentia, & futura in quibuscumque rebus consistentia, & ubicumque existentia, ac etiam officia, & munera tam oneris, quam honoris per Religiosos dicti Ordinis ex Provincia Citerioris Calabriæ prædictæ nunc, & pro tempore oriundos tantum, dummodo Superiores dicti Ordinis ex Calabria ad regendum, & gubernandum dictum Collegium, ac illius redditus, & bona administrandum idonei reperiantur, & non per alios quarumcumque aliarum Provinciarum, & Nationum ejusdem Ordinis Religiosos, quos ad id omnino incapaces, & inabiles esse volumus, & declaramus, sub obedientia tamen, visitatione, correctione, & omnimoda superioritate ejusdem tunc, & pro tempore existentis dicti Ordinis Ministri Generalis regi, gubernari, & administrari.

§.4. Ac in eodem Collegio nulli alii Religiosi, quam ex dicta Provincia Citerioris Calabriæ oriundi, & aliàs juxta testamenti, & donationis prædictorum formam qualificari, recipi, commorari, ali, & manuteneri possint, & debeant.

Aliarumque Provinciarum Fratres ibi vetat commorari.

§.5. Et si ullo unquam tempore alios Religiosos, quam, ut præfertur, oriundos ad regimen, gubernium, & administrationem Collegii, ac proprietatum, jurium, & bonorum, necnon officia, & onera hujusmodi etiam per dictum Ministrum Generalem, & Provinciales, aliosque Superiores dicti Ordinis nunc, & pro tempore existentes, seu eorum auctoritate, etiam ex quacumque quantumvis urgenti, legitima, & necessaria causa deputari, & assumi, aut in Collegio prædicto manutenendos, & alendos, etiam studii causa mitti, vel in eis consignari, aut deponi contigerit; Religiosi ejusdem Collegii ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris oriundi ibi pro tempore commorantes illos recipere, & admittere nullatenus teneantur, & si qui aliquando recepti, & admissi fuerint, eos inde dimittere, & expellere possint, & debeant, auctoritate apostolica, tenore præsentium, perpetuo statuimus, & ordinamus.

Dat Fratribus facultatem exteros hujusmodi amovendi.

§.6. Necnon Ministro Generali, & dilectis filiis Provincialibus, aliisque Superioribus, nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis in virtute sanctæ obedientiæ, ne ad regimen, gubernium, & administrationem Collegii, juriumque, & bonorum prædictorum, ac officia, & onera hujusmodi alios Religiosos, quam ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris oriundos, & ut præmittitur, qualificatos, quovis prætextu

Dempta Superioribus ordinis secus agendi auctoritate

textu, colore, vel ingenio, & ex quacumque etiam lecturæ, & studii causa per se, vel alios deputare, & assumere, seu in Collegio hujusmodi manutenendos, & alendos mittere, aut in illis consignare, seu deponere, aut deputari, assumi, mitti, consignari, & deponi facere quomodolibet audeant, seu præsumant, motu, deliberatione, ac de potestatis plenitudine, necnon auctoritate, & tenore similibus districtius præcipimus, & inhibemus.

Clausula.

§.7. Decernentes, præsentes nostras Literas, etiam ex eo, quod dictus Minister Generalis, dilecti filii Provinciales, ac Superiores prædicti, aliique quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes illis non consenserint, ad eaque vocati, & causæ propter quas illa fiant, examinatæ, justificatæ, aut alias approbatæ non fuerint, seu quovis alio prætextu, ex quacumque quantumvis legitima, & juridica causa de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam vocari, ad viam, & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut concedi non posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quoscumque Romanos Pontifices sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrariũ facientibus comprehendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data per dictos Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, necnon Vincentium, & Michaelem, ac Paulum, & Joannem, ac Antonium, eorumque successores ejusdem Collegii Collegiales quandocumque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§.8. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorũ designatio.

§.9. Quocirca dilectis filiis nostris Archipresbytero Ecclesiæ Lateranensis, ac nostro, & pro tempore existentis Rom. Pont. in Urbe, ejusque districtu Vicario in spiritualibus Generali, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac venerabili Fratri Archiepiscopo Cusentin. per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duõ, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, easdem præsentes nostras Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Joannis Baptistæ, & pro tempore existentis Hospitii, seu Collegii hujusmodi Superiores, ac Collegialium, seu Religiosorum, aut alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes Literas, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus, ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari; necnon Joannem Baptistam, ac pro tempore existentem Hospitii, seu Collegii hujusmodi Superiorem, & Collegiales, seu Religiosos prædictos, illis pacifice frui, & gaudere: non permittentes eos, aut eorum aliquos desuper quomodolibet indebite molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

Quibus necessariæ conceduntur facultates.

§.10. Nos enim Archipresbytero, & Vicario, ac Archiepiscopo præfatis, & eorum cuilibet, quoscumque molestatores, perturbatores, contradictores, & rebelles, etiam per edictum publicum, constito summarie de non tuto accessu, citandi, eisque, ac quibus, & quoties inhibendum fuerit, etiam per simile edictum quoad Archiepiscopos, & Episcopos sub interdicti ingressus Ecclesiæ; quo vero ad alios inferiores, etiam sub censuris ecclesiasticis, & etiam pecuniariis, eorum arbitrio imponendis, moderandis, & applicandis pœnis inhibendi; necnon eos, quos censuras, & pœnas prædictas incurrisse constiterit, eas incurrisse, servata forma Concilii Tridentini, declarandi, ac legitimis super Literis habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravandi, reaggravandi, & interdicendi, plenam, & liberam, Motu, Scientia, auctoritate, & tenore præmissis, concedimus facultatem.

§.11. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri, qua cavetur expresse, ne quis extra suam civitatem, vel diœcesim, nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede prædicta deputati extra civitatem, vel diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant, seu præsumant, ac in Concilio Generali de duabus dietis edita, dummodo quis ultra tres dietas vigore earumdem præsentium extra suam civitatem, vel diœcesim ad judicium non trahatur; necnon quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, privilegiis quoque, indultis,

tis, & Literis Apostolicis, illi, illiusque Ministro Generali, Provincialibus, Superioribus prædictis, ac aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsan præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda esset, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Clausulæ pœnales.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, voluntatis, declarationis, statuti, ordinationis, præcepti, inhibitionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 4. Dec. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, prid. nonas Decembris Pontificatus nostri Anno II.

XCII.

Contra male ad Sacros, vel Minores Ordines, seu Clericalem characterem Ordinantes, & male Ordinatos.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cura Pontificum Ecclesiæ ordinem, ac tranquillitatē t.endi.

SEcretis æternæ providentiæ consiliis, nullo nostrorum suffragio meritorum, Speculatores Domus Israel in sublimi Apostolatus culmine constituti, eo potissimum pontificiæ sedulitatis officia convertenda esse arbitramur, ut qui in sortem Domini vocantur, Christique Militiæ dant nomen, spiritualem Ecclesiæ tranquillitatem non perturbent, sed pacem confirment, vires augeant, ac tam strenue se gerant, ut ipsam terribilem, quasi castrorum aciem ordinatam, inferæ potestates, ac Principes tenebrarum quotidie magis perhorrescant. Hæc autem quanto impensius fieri optamus, tanto majori indignatione irreligiosam quorumdam impudentiam detestamur, ac sacrilegam temeritatem execramur, qui Sacros Canones, Summorumque Pontificum decreta non verentes, Clericales Ordines illegitime suscipiunt, ac dum in Ecclesiasticorum Ministrorum cœtum per nefas irrepunt, Dei cultui, animarum saluti, omnibusque ad optimum Christianæ Reipublicæ regimen pertinentibus, plurimum obesse noscuntur.

§. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Clemens Papa IV. Prædecessor noster volens periculis animarum eorum obviare, qui vinculo excommunicationis adstricti, aut apostatæ, seu irregulares, vel aliàs Ordinum sacrorum susceptione indigni, suam patriam, in qua de his haberetur notitia, fugientes, se in remotis partibus faciebant ad hujusmodi Ordines promoveri, statuit, ut nullus Episcoporum Italiæ de cætero aliquem ultramontanum Clericum ordinare præsumeret, nisi ab eodem Clemente Prædecessore, vel ab Episcopo, de cujus Diœcesi traxerat originem, ordinandus, vel in cujus Diœcesi beneficiatus existebat, per ejus patentes Literas causam rationabilem continentes, quare ipsum nolebat, aut nequibat ordinare, nisi specialem licentiam haberet, eos vero, quos contra præmissa contigisset ordinari, manere voluit absque spe dispensationis super hoc a Sede Apostolica obtinendæ suspensos, ac ordinantes condigna pœnitentia puniri.

Clemens IV. prohibuit, quominus quis extra suā Diœcesi absque Ordinarii sui Dimissorialibus sacris initiaretur.

§. 2. Cum autem, non sine gravi animi nostri molestia, Nobis innotuerit, quamplures Ultramontanos suæ salutis immemores, Deique timore postposito, ad Ordines prædictos cum falsis dimissorialibus Literis, seu etiam titulo patrimonii ficto, vel fiduciario, seu etiam falso, cum maximo bonorum omnium scandalo, se promoveri fecisse, Nos innumeris, quæ ex minus canonica Clericorum ordinatione hujusmodi proveniunt, malis, quantum Nobis ex alto conceditur, providere volentes, prædictam Clementis Prædecessoris Constitutionem, cum omnibus, & singulis in ea contentis approbantes, & innovantes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Italia existentibus, tenore præsentium prohibemus, ne quovis prætextu, & ex quacumque causa, Hispanos, Lusitanos, Gallos, vel Germanos, aliosque quoscumque Ultramontanos, & ex quibusvis locis extra Italiam oriundis, non solum ad sacros, sed neque etiam ad minores Ordines, vel Clericalem characterem promovere audeant, seu præsumant, nisi dimissoriales suorum Ordinariorum literas a nostris, & hujus Sanctæ Sedis Nuntiis, seu Collectoribus in illis partibus commorantibus recognitas, & probatas, & subscriptas habeant; eorumdemve Nuntiorum, seu Collectorum subscriptiones a dilecto filio nostro in Alma Urbe Vicario in spiritualibus generali similiter examinatæ, recognitæ, & approbatæ fuerint, aliàs promoventes ad annum ab exercitio Pontificalium, promoti vero perpetuæ suspensionis pœnam, absque spe dispensationis a Sede Apostolica obtinendæ, incurrant eo ipso. Insuper promotos hujusmodi, ac etiam eos, qui cum falsis, vel fictis,

Urbanus Clementis innovans Constitutionem.

Ultramontanos absque hujusmodi Dimissorialibus a Sedis Apostolicæ Ministris resensitis ordinari in Italia sub pœna suspensionis, vetat.

Promotos autem cum falsis patrimoniis aliis etiā pœnes vult puniri.

fictis, aut fiduciariis patrimonii titulis scienter se ad Ordines hujusmodi promoveri fecerint, non solum prædictis, verum etiam majoribus arbitrio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis infligendis pœnis.

Italos autem falsis Dimissoriis promotos fori privilegio privat.

§.3. Italos vero, si quos imposterum Clericali charactere insigniri, vel ad Minores Ordines promoveri ab alieno Episcopo cum falsis dimissoriis contigerit, etiamsi qualitatibus per Concil. Trident. Decretum *sess.16. cap.23.* requisitis præditi sint, nihilominus sequuta tamen prius desuper Judicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minime gaudere, sed seculari jurisdictioni, ut antea plene, in omnibus subjacere, & subjectos esse respective volumus.

Clausulas necessarias apponit.

§.4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Constitutionemque Pii II. contra male promotos præservat.

§.5. Per præsentes autem Constitutioni rec. mem. Pii Papæ II. Prædecessoris nostri contra male promotos editæ nullatenus derogare intendimus, sed illam cum omnibus, & singulis in ea contentis, in suo robore, & efficacia permanere, perinde ac si præsentes non emanassent, decernimus.

Præsentes publicari jubet.

§.6. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius devenire possint, volumus, quod illæ, sive earum exempla in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranen., ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, nec non in acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Earumque exemplis credi.

§.7. Quodque earumdem transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 11. Dec. 1624. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 11. Decembris 1624. Pontificatus nostri Anno II.

Anno 1624. Indict. 7. Pont. SS.D.N.D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die vero 16. mensis Decembris retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, acie Campi Floræ, per nos Alexandrum de Rochis, & Fabium Æmilianum SS. D. Papæ Cursores.

Brandimartes Latinus pro Magistro DD. Curs.

XCIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Præceptum Episcopo Calaguritan., & Calceaten. ut ea revocet, quæ contra Clerum ipsius Diœcesis gessit, non obstante Inhibitione Auditoris Cameræ Apostolicæ.

Ven: fratri Petro Episcopo Calaguritan., & Calciaten.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Cameræ Ap. Auditor Episcopo inhibuerat, ne quid innovaret in Causa coram eadē pendente inter ipsum Episcopum, & Clerum.

§.1. Nuper accepimus, quod licet dilectus filius Magister Philippus Pirovanus Cappellanus noster, & Sacri Palatii Apostolici causarum, ac infrascriptæ Causæ Auditor, per suas Literas inhibitorias sub Dat. Romæ Prima Julii 1624. juxta stylum Romanæ Curiæ expeditas, & successive tibi intimatas auctoritate apostolica, & in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub certis tunc impositis pœnis tibi injunxerit, & inhibuerit, ne in causa, & causis inter te, & dilectos filios Beneficiatos, & universum Clerum tuæ Civitatis, & Diœcesis de, & super nonnullis statutis a te in Synodo Diœcesana anni 1620. promulgatis, sive illorum exequutione coram eo penden. aliquid innovares, nulloque impedimento esses ipsi Clero, quo minus Conventus, Congregationesve haberet tam pro expensis liti subministrandis, quam pro aliis rebus ad causam pertinentibus deliberandis, & constituendis.

Cui mandato cum non paruerit Episcopus;

§.2. Nihilominus tu post intimationem dictæ Inhibitionis tibi factam non nullos ex dicto Clero, ac ab eo deputatos carcerasti, pœnisque, & mulctis affecisti.

Ei Urban. præcipit, ut quæ contra inhibitionem gesserat, revocet.

§.3. Propterea nos cupientes præmissis occurrere, & quod dictæ Inhibitioni cum effectu pareas, statumque, & merita causæ, & causarum hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, fraternitati tuæ sub indignationis nostræ, & aliis arbitrio nostro infligendis pœnis districte præcipiendo mandamus, ut præmissa omnia, & singula post intimationem dictæ Inhibitionis gesta quæcumque revoces, & Clerum prædictum in statum, in quo erat tempore dictæ Inhibitionis, reponas, ac defendas, reponique, ac defendi facias, eumdemque Clerum, aut illius singulares personas in Congregationibus, distributionibus, aut aliis ad hanc litem pertinentibus pertractandis, faciendis, & exequendis (dummodo Collectas a sponte contribuere volentibus dumtaxat, non autem ab invitis exigat) nullo modo impedias, & si quos carceratos detines, a carceribus relaxes, præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, stylo Palatii, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus.

Dat. die 20. Dec. 1624. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1624. Pontificatus nostri Anno II.

XCIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Erectio Collegii Hibernorum in Oppido Lovanii Meclinien. Diœcesis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN supereminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licet imparibus, a Domino constituti, & intra mentis nostræ arcana revolventes, quantum ex literarum studiis catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, & Iustitia colatur, ad ea, per quæ literarum studia hujusmodi ubilibet, præsertim vero in Regionibus, ubi major necessitas urget, excitentur, libenter intendimus, atque his solicitudinis nostræ partes propensius impartimur, prout locorum qualitate debite pensata, conspicimus in Domino salubriter expedire.

ErectioCollegii, de quo in Rubrica. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, aliàs a bo: me: Eugenio Archiepiscopo Dublinen, dum vixit ducentorum, & quinque, a quibusdam vero aliis ducentorum, & quadraginta florenorum annuorum monetæ Brabantiæ summæ pro unius Collegii Hibernorum nuncupan. in Oppido Lovanii Mechlinien. Diœcesis erectione, & institutione respective relictæ, & assignatæ fuerint; Nos considerantes, erectionem, & institutionem Collegii hujusmodi, tam Fidei Catholicæ in illis partibus conservationi, & propagationi, tum etiam Adolescentum Nationis Hiberniæ in christiana pietate, ac fide sincera institutioni valde utiles, maximique adiumenti fore; Idcirco de Ven: fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negocio propagandæ in universum mundum Fidei præfatorum consilio, motu proprio, et ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, in prædicto Oppido unum Collegium Hibernorum nuncupan. cum Cappella, seu Oratorio, ac Refectorio, communi sigillo, Bibliotheca, Archivio, cæterisque Collegialibus insignibus, ac membris, & officinis necessariis, & opportunis pro perpetuis receptione, usu, & habitatione unius Rectoris, ac competentis numeri ministrorum, & Alumnorum sive Scholarium dictæ Nationis, qui inibi Christianis moribus, bonisque Literis, & ecclesiastica disciplina imbui debeant, tenore præsentium, sine tamen alicujus præjudicio, perpetuo erigimus, & instituimus.

Dos eidem assignata. §.2. Illique sic erecto, & instituto pro ejus dote, ac Rectoris, & Ministrorum, alumnorumque, sive Scholarium sustentatione, ac onerum eis incumbentium supportatione, tam prædictas summas per dictum Eugenium Archiepiscopum, & alios, ut supra relictas, & assignatas, quam etiam alia scuta trecenta annua per Cardinales prædictos ad libitum eorum persolvenda, nec non alia omnia, & singula bona per quoscumque Christifideles eidem Collegio donanda, & assignanda, exnunc, prout postquam donata, & assignata fuerint, ita quod liceat Rectori, ac Ministris, ac Alumnis, sive Scholaribus prædictis ipsorum bonorum omnium, corporalem, realem, & actualem possessionem, suo, & dicti Collegii nominibus, propria auctoritate, libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, Jura, obventiones, & emolumenta quæcumque ex eis provenien. percipere, exigere, levare, recuperare, locare, arrendare, ac in communes dicti Collegii usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, perpetuo similiter applicamus, & appropriamus.

§.3. Præterea Cardinales prædictos onere solutionis trecentorum scutorum prædictorum aliqua ex parte levare volentes, Collegio per præsentes erecto hujusmodi summam mille scutorum auri per dilectum filium modernum Comitem de Isemburgh occasione dispensationis matrimonii inter ipsum, ac dilectam in Christo filiam Carolinam natam dilecti etiam filii Nobilis viri moderni Comitis de Arembergh Ducis Arescotani contrahendi per Nos illi concesse in manibus Ven: fratris Petri Francisci Archiepiscopi Patracensis nostri, & Apostolicæ Sedis in Belgicis Ditionibus Nuncii persolutam, auctoritate, & tenore prædictis damus, & elargimur, eademque mille scuta investiri, ac pro rata redditus, qui ex eis a Collegio prædicto percipietur, de summa trecentorum scutorum per dictos Cardinales annuatim ad eorum beneplacitum eidem Collegio, ut supra persolven., itaut non trecenta scuta integra, sed tanto minus, quanta erit summa redditus ex scutis mille hujusmodi a dicto Collegio percipiendi, solvantur, minui, & detrahi volumus, & mandamus. LargitioPontificis ejusdē favore.

§.4. Decernentes præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatio Contrariorū.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Decembris 1624. Pontificatus nostri Anno II. Dat. die 14. Dec. 1624. An.II.

XCV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Berlingerio Episcopo olim Ariminen. generali totius Ducatus Urbini, quoad Dux vixerit ab ipso deputato Gubernatori, ut eveniente ejusdem Ducis obitu, Possessionem illius Ducatus, Civitatum, & Dominiorum, nomine Sanctæ Sedis, & Cameræ Apostolicæ appræhendat.

Venerabili fratri Berlingerio Episcopo olim Ariminen.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Berlingerio à Francisco Urbini Duce illius Ducatus Gubernatore constituto.

§. 1. Cum dilectus filius nobilis vir Franciscus Maria Urbini Dux provide considerans, Ducatum Urbini, necnon Civitates Senogallien., & Pisauren., necnon Sancti Leonis cum Terra, & Arce Majoli, & totum Statum Montisferetran., aliaque Dominia, Civitates, Oppida, Castra, Terras, Arces, Propugnacula, seu Fortalitia, & loca quæcumque etiam speciali nota, & expressione digna in, & sub Statu dicti Ducatus Urbini ad præsens quomodolibet compræhensa, ejus antecessoribus dudum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris in feudum data, & concessa, seu aliàs per eum quomodolibet possessa, per obitum suum sine liberis, & descendentibus masculis legitimis, & naturalibus, ob lineam finitam, cum omnibus eorum Territoriis, districtibus, jurisdictionibus, membris, juribus, & pertinentiis universis, excepto Castro Podii Hibernorum, & aliis bonis non feudalibus, neque jurisdictionalibus relaxatis, & reservatis Francisco Mariæ Duci prædicto, ejusque Hæredibus, & Successoribus in Instrumento Concordiæ sub die 30. Aprilis proxime præteriti celebrato, aperta, ac ad Nos, & Romanam Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam reversura, & devoluta iri, se vero provectæ jam etatis existere, necnon mensurabiles dies suos, humanamque vitam in imagine pertranseuntem sibi ob oculos proponens, ut curis aliisque impedimentis secularibus solutus, de substantia sua, quæ apud Deum est, tutius adipiscenda solidiori meditationum, piorumque operum excercitio cogitare valeat, Te universalem, quoad ipse vixerit, Ducatus, & aliorum Dominiorum prædictorum Gubernatorem ad electionem nostram deputaverit;

Pontifex committit, ut eveniente Ducis obitu ejusdem Ducatus possessionem nomine S. Sedis appræhendat,

§. 2. Nos sit durante Gubernatoris hujusmodi munere, eumdem Franciscum Mariam Ducem ab humanis decedere contigerit, nihil quod ad muneris nostri partes pro nostrorum, & huius Sanctæ Sedis Apostolicæ Ditionis temporalis jurium conservatione, prosperoque Ducatus, Civitatum, ac Status, necnon Dominiorum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Castrorum, Propugnaculorum, Fortalitiorum, aliorumque locorum hujusmodi statu, gubernio, atque regimine spectat, prætermittere volentes, ac de singulari fraternitatis tuæ fide, doctrina, integritate, diuque spectata in gravissimis rebus gerendis prudentia plurimum in Domino confisi, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut eveniente, dum Gubernatoris hujusmodi munere fungeris, ipsius Francisci Mariæ Ducis obitu, corporalem, realem, & actualem possessionem Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum, eorumque Territoriorum, Districtuum, Jurisdictionum, Castrorum, Fortalitiorum, sive Propugnaculorum, membrorum, pertinentiarum, & Jurium quorumcumque Nostro, & Ecclesiæ, Sedisque, & Cameræ prædictorum nomine, amotis, & expulsis exinde quibusvis detentoribus, sive occupatoribus, per te, seu alium, vel alios tibi benevisos appræhendas, sive a quibusvis aliis in vim facultatum tibi a Nobis desuper aliàs sub certis modo, & forma tunc expressis concessarum appræhensam recipias, & retineas.

Et fidelitatis Juramentum ab illius subditis recipiat; cæteraque hic enunciata exequatur.

§. 3. Necnon a Communitatibus, Universitatibus, Gubernatoribus, Prætoribus, Locatenentibus, Magistratibus, Capitaneis, Colonellis, Castellanis, & aliis quocumque nomine nuncupatis, quacumque dignitate fungentibus Officialibus Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, aliorumque prædictorum homagia, & fidelitatis Juramenta recipias, signa, vel contrasigna antiqua similiter recipias, mutes, & nova constituas, renoves, & quibus opus fuerit, vel tu expediens judicaveris, tradas, & consignes, ac alios quoscumque actus possessorios, necnon in Ducatu, Civitatibus, Dominiis, Oppidis, Terris, & locis, aliisque prædictis quamcumque Jurisdictionem civilem, criminalem, & mixtam exerceas, modum, & statum Officiorum, Magistratuum tam Optimatum, quam Populi, & gubernii temporalis, necnon Custodiæ, & Militiarum, Præsidiorumque Ducatus, ac Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, locorum, & aliorum prædictorum, prout Tibi videbitur, immutes, ac etiam renoves, & de novo deputes, ad formamque, & metodum regiminis, & gubernii aliarum Provinciarum, Terrarum, & Locorum Status nostri Ecclesiastici redigas: quæcumque statuta, ordinationes, & constitutiones circa præmissa, & alia quæcumque, quæ magis expedire judicaveris, condas, publices, & observari facias: necnon, si opus fuerit, quoscumque milites conscribas, & quæ pro commeatu, & apparatu necessaria fuerint, undique perquiras, & compares, ac ex quibuscumque locis Status nostri Ecclesiastici convehi, & comportari facias, quæcumque armorum, & belli negocia tractes, congressus militum generales, vel particulares, prout res, & occasio similiter postulaverit, constituas, & impares, quascum-

cumque expensas, quæ in præmissis, & eorum occasione necessariæ erunt, nostris, & Cameræ Apostolicæ prædictæ sumptibus facias, &, ut hujusmodi expensas facilius facere possis, quascumque pecuniarum summas ad Nos, & eamdem Cameram spectantes a quibuscumque Thesaurariis, Datiariis, Exactoribus, Collectoribus, Appaltatoribus, Officialibus, & ministris quibuscumque quocumque nomine nuncupatis debitas: necnon etiam a Gubernatoribus Rectoribus, & Locatenentibus Provinciarum, Civitatum, locorum quorumcumque Status nostri Ecclesiastici, ac Depositariis, & exactoribus pœnarum, & maleficiorum nostro, & dictæ Cameræ Apostolicæ nomine exigas, & recipias, & ipsos solventes de exactis quietes, ac etiam redditus Communitatum, & Universitatum, ac Civitatum, Terrarum, & Locorum ejusdem Ducatus Urbini recipias, & ex ipsis Cameræ, Communitatumque, & Universitatum redditibus sumptus hujusmodi facias: de quibus tamen nullam Nobis, aut Romanis Pontificibus Successoribus nostris, aut pro Nobis, & eis dictæ Cameræ, aut S. R. E. Camerario, Præsidentibus Clericis, vel aliis quibuscumque Sedis, & Cameræ apostolicæ ministris, aut S. R. E. Cardinalium Collegio, ullisque aliis unquam nominatim, vel in specie rationem, aut administrationis computum reddere tenearis, nec ad id cogi, aut compelli possis: & nihilominus si tu rationem, aut administrationis computa sponte reddere volueris, expensas hujusmodi per te, ut præfertur, faciendas, tanquam de expresso ordine, & mandato nostro factas, ac veluti si a Nobis ipsis factæ fuissent, tibi sine ulla prorsus oppositione, aut partitarum per te dandarum rejectione, aut in dubium revocatione, bonas fieri, & in ejusdem Cameræ Apostolicæ libris describi, adnotari, & acceptari debere volumus, & expresse ordinamus, & mandamus.

Ad quæ præstanda necessarias ei facultates concedit.

§. 4. Ut vero omnia, & singula, quæ ad præmissa pertinent, summa, ut decet, auctoritate percipiantur, & pari celeritate debitæ exequutioni demandentur, omnibus, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon Præsidentibus Gubernatoribus, Præfectis, eorum locatenentibus, Prætoribus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Officialibus, & ministris, quavis potestate, auctoritate, & privilegio suffultis, & quibuscumque etiam a Nobis, & apostolica sede, seu camera apostolica immediate deputationem habentibus, seu dependentibus, necnon Baronibus, Domicellis, Comitibus, aliisque etiam ducali, Marchionali, vel alia dignitate insignitis, Communitatibusque, & Universitatibus, & hominibus quarumvis Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum Nobis, & S. R. E. mediate, vel immediate subjectorum, & omnia, & quæcumque occasione præmissorum, quæ tibi necessaria, & opportuna visa fuerint, & toties quoties volueris, mandes, jubeas, & imperes, ac etiam S. R. E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis rogando injungas: omnes vero, & singulos Barones, Domicellos, comites, aliosque Ducali, & Marchionali, vel alia dignitate præditos, & quaslibet alias singulares personas, etiam ecclesiasticas, tam seculares, quam quorumvis Ordinum, seu Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani regulares, ita tamen ut contra eosdem Ecclesiasticos, nonnisi personas in dignitate ecclesiastica constitutas per te semel, vel pluries, etiam iteratis vicibus deputandas procedatur, si quæ mandatis, jussis, & monitionibus tuis obtemperare, recusaverint, aut illis quoquo modo contradixerint, vel sese opposuerint, tanquam nostris, & apostolicis mandatis, jussis, & monitionibus parere recusantes, illisque contradicentes, ac se opponentes nostros, & S. R. E., ac Sedis Apostolicæ rebelles, declares, & publices, ac contra illos summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu & figura Judicii, manu regia, nullo Juris ordine servato, nec aliquo formato processu, more militari, aut Jure belli ad privationem officiorum, Feudorum, & bonorum quorumcumque etiam allodialium per eos in quibuscumque locis possessorum, seu quovis modo obtentorum respective, omni, & quacumque appellatione, & recursu postpositis, procedas, & ubi Justitia ita exegerit, & ordo dictaverit rationis, seu cum ita expedire judicaveris, eosdem Contradictores, & rebelles quacumque pecuniaria, vel corporali, ac etiam ultimi supplicii pœna affici facias, ac etiam contra eosdem tam pro præmissis, quam pro aliis quibuscumq; ab eis patratis criminibus, & delictis simili modo, & forma procedas, cum facultate quoscumq; ex his resipiscentes, & veniam postulantes, ac de cætero a similibus abstinere proponentes, etiam post condemnationem, & in ipso justitiæ actu, seu pœnæ exequutione absolvendi, ac pœnas quascumque eis remittendi, & condonandi, eosque, ac quoscumque alios a quibusvis gravissimis, & capitalissimis causis, & delictis bannitos, & condemnatos, habita tamen prius ab offensis pace, & præterquam quoad bona Fisco incorporata, liberandi, & gratiandi, ac in pristinum gradum, & dignitatem, ac eum, in quo antea erant, statum restituendi, reponendi, & plenarie reintegrandi, salvos conductus ad tempus, vel in perpetuum iis, quibus tibi videbitur concedendi, & generaliter omnia, & singula ad statum, gubernium, regimen, & administrationem Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, locorum, aliorumque prædictorum, necnon Arcium, Propugnaculorum, & Fortalitiorum custodias, populorumque pacem, & quietem, ac annonæ abundantiam spectantia, ac tam gratiam, quam Justitiam concernentia, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ sub generali verborum significatione non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, & speciali nota digna essent, specialemque, specificam, & expressam requirerent mentio-

tionem, facias, dices, geras, & exequaris: ac in omnibus, & singulis præmissis quarumcumque personarum etiã ecclesiasticarum, Regularium quorumcumque Ordinum, etiam quacumque dignitate, etiam episcopali, vel majori fulgentium opera utaris, easque cum facultatibus per te illis præscribendis subdeleges, ita tamen, ut de gestis, & exequutis per te, aut mandato tuo per quoscumque alios tu, vel illi Nobis, aut Romanis Pontificibus Successoribus nostris, aut S. R. E. Cardinalium Collegio, vel quibuscumque aliis, ut præfertur, præterquam soli Deo rationem aliquam ullo unquam tempore reddere minime teneamini, neque ad id cogi, vel compelli possitis. Insuper Civitatis, Oppidi, Terræ, Castri, vel loci, in quo, seu qua te tempore obitus dicti Francisci Mariæ Ducis esse contigerit, corporalem, realem, & actualem possessionẽ solum per te ipsum, aliàs tamen modo, & forma præmissis capias, & appræhendas, etiam privative quoad diversas alias expressas personas, quibus similes pro præmissis peragendis facultates pariter concessimus, quas quidem facultates eisdem personis quoad hoc suffragari nullo modo volumus: super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, absolutam, & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem tenore præsentium tibi concedimus, & impartimur.

Præceptum de illi parendo.

§. 5. Injungentes propterea eisdem Cardinalibus de latere Legatis, ac mandantes Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis prædictis sub interdicto ingressus Ecclesiæ, ac suspensionis a divinis, & tam iis, quam quibuscumque Gubernatoribus, Præsidentibus, Locatenentibus, Prætoribus, necnon Thesaurariis, Datiariis, & Exactoribus, Collectoribus, Appaltatoribus, & aliis Officialibus, & ministris, quibuscumque nominibus nuncupentur Sedis, & Cameræ prædictarum in Statibus nostris prædictis existentibus; Baronibus quoque, Domicellis, Ducibus, Marchionibus, necnon Communitatibus, Universitatibus, & hominibus quibuscumque, ac etiam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus personis prædictis, demumque universis, & singulis subditis nostris immediatis, & mediatis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, necnon rebellionis, ac etiam excommunicationis latæ sententiæ pœnis, ut tibi in omnibus, & per omnia, quacumque excusatione, tergiversatione, & impedimento remotis, prompte pareant, obediant, & assistant, tuaque jussa, monita, & mandata æque, ac nostramet, ea qua decet obedientia, & fide exequantur, & adimpleant, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Camerario vero, Thesaurario Generali, & Præsidentibus Clericis, aliisque Cameræ Apostolicæ prædictæ ministris, ut impensas hujusmodi per te facien., & illarum partitas per te, si tu expensarum rationem, ut præfertur, reddere volueris, exhibendas in ejusdem Cameræ Apostolicæ libris describant, & accipiant, & bonas faciant.

Derogatio contrariorum

§. 5. Non obstantibus fæ: rec. Pii IV. de gratiis interesse Cameræ Apostolicæ concernen. in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ac Sixti V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum contra bannitos, & alios facinorosos editis, necnon aliis apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ducatus, Civitatum, & aliorum locorum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 27. Dec. 1624. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 27. Decembris 1624. Pontificatus nostri Anno II.

XCVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Nuntio Apostolico inferioris Germaniæ exhibendi habitum Militiæ Christianæ tribus personis per Consilium ejusdem Militiæ nominandis.

Ven: fratri Petro Aloysio Episcopo Tricaricen. Nostro, & Sedis Apostolicæ in partibus Inferioris Germaniæ Nuntio.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Recenset institutam a se Militiã Christianam.

§. 1. NUper supplicationibus dilectorum filiorum Nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, ac Caroli Nivernen. Ducum, nec non Adulphi Comitis de Althan Nobis humiliter porrectis inclinati, unam Militiam Christianam sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ apostolica auctoritate ereximus, & instituimus, illique sic erectæ, & institutæ privilegia, gratias, & Indulta concessimus, aliaque in Militiæ hujusmodi favorem fecimus, statuimus, & ordinavimus, prout in nostris desuper sub Plumbo expeditis literis plenius continetur.

Facultatem Nuncio Apostolico tribuit de qua in Rubrica.

§. 2. Quare cupientes, ut ii, qui peculiari erga fidem catholicam devotione ducti habitum per dictæ Militiæ fratres gestari solitum suscipere, & professionem per eos emitti consuetam, suo tempore expresse emittere voluerint regulares, desiderii sui compotes fieri facilius valeant, quantum

cum

cum Domino possumus, opportune providere, nec non Literarum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus etiam Ferdinandi, ac Caroli Ducum, necnon Adulphi Comitis prædictorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati tuæ, sive a te deputandis, ut tribus personis qualificatis infra limites tuæ legationis existentibus a Consilio ejusdem Militiæ nominandis nostro tamen, & S. R. E. temporali dominio non subditis, habitum prædictum servata in omnibus, & per omnia Constitutionum ejusdem Militiæ apostolica auctoritate confirmatarum forma exhibere, seu exhiberi facere, ipsisque personis, ut habitum prædictum suscipere, & professionem hujusmodi suo tempore expresse emittere libere, & licite possis, & valeas, ac possint, & valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Derogat obstantibus. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Dec. 1624. An.II. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Decembris 1624. Pontificatus nostri Anno II.

XCVII.

Confirmantur Constitutiones editæ pro Collegio Hibernorum Lovanii erecto.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Editas pro Collegio Lovaniensi Constitutiones §.1. Cum, sicut pro parte dilectorum filiorum Rectoris, & Alumnorum Collegii Hibernorum nuncupati nuper in Oppido Lovanii Meclinien. Diœcesis per Nos apostolica auctoritate erecti, Nobis nuper expositum fuit, pro felici prosperoque ipsius Collegii regimine, & gubernio nonnullæ regulæ, constitutiones, & statuta edita fuerint, ac pro inviolabili eorum observatione plurimum cupiant illa apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Confirmat Pontifex. §.2. Nos Rectoris, & Alumnorum prædictorum votis hujusmodi, quantum cum Domino possumus annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotio propagandæ in universum mundum fidei præfectorum, quibus Regulas, Constitutiones, & statuta hujusmodi examinanda demandavimus, consilio, Regulas, Constitutiones, & statuta prædicta apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam Juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.3. Nec non Regulas, Constitutiones, & statuta hujusmodi in prædicto Collegio ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Et præcipit observari.

§.4. Non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogat contrariis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 13. Januarii 1625. Pontificatus nostri Anno II. Dat. die 13. Januar. 1625. An.II.

XCVIII.

Congregationi Oratorii D. N. J. C. Parisiis erectæ communicantur Privilegia Congregationi Oratorii a B. Philippo Romæ institutæ a Romanis Pontificibus concessa. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

URBANUS EPISCOPUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosanctum apostolatus ministerium, quod ineffabilis divinæ sapientiæ providentia humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, credidit, jugiter postulat, ut Catholicæ Religioni, divinique cultus augmento, & animarum saluti indefessis studiis consulentes, piisque Christifidelium votis ad ea tendentibus, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, personarum ecclesiasticarum quarumlibet vota Religionis propagationem, & augmentum concernentia ad exauditionis gratiam admittamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Prœmium.

§.1. Sane dilectus filius Petrus de Berulle Præpositus Generalis Congregationis Oratorii Domini Nostri Jesu Christi nuncupatæ Parisien. Nobis nuper exponi fecit, quod dilecti filii Presbyteri, ac Clerici ejusdem Congregationis, quæ Congregationi Oratorii B. M. in Vallicella etiam nuncupatæ de Urbe a S. Philippo Nerio fundatæ admodum conformis est, Sacramentorum ecclesiasticorum administratione, assiduisque verbi Dei prædicationibus, & aliis spiritualibus exercitiis cum magno spirituali Christifidelium illarum partium fructu sedulo se se exercent. Causæ petendi, obtinendique privilegia

§.2. Quare Nos, ut Presbyteri, & Clerici prædicti in hujusmodi piorum operum exercitio magis confoveantur, felicioribusque in dies proficiant incrementis, opportune providere, dictumque Petrum, ac Presbyteros, & Clericos præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eo- Communicatio Privilegiorum, de qua in Rubrica.

eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Petri nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; omnia, & singula privilegia, facultates, gratias, & Indulta quæcumque tam spiritualia, quam temporalia secundodictæ Congregationi, illiusque Præpositis, ac Presbyteris, & Clericis, aliisque personis, necnon Oratorio parvo nuncupato etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Rom. Pont. Prædecessores Nostros, seu Nos quomodolibet concessa, ac quibus eadem secundo dicta Congregatio, illiusque Præpositus, Presbyteri Ecclesiastici, & personæ, ac Oratorium hujusmodi de Jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum: dummodo tamen sint in usu, nec revocata, aut sub ullis revocationibus compræhensa, nec Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut constitutionibus apostolicis repugnent, primodictæ Congregationi, illiusque Præposito generali, Presbyteris, Clericis, & personis etiam de Congregatione exteriori laicorum nuncupata existentibus, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, illaque omnia, & singula primodictam Congregationem hujusmodi, illiusque Præpositum Generalem, Presbyteros, Clericos, & personas prædictas, itaut eadem primodicta Congregatio, illiusque Præpositus Generalis, Presbyteri, Clerici, & Personæ hujusmodi nunc, & pro tempore existentes domorum ejusdem primodictæ Congregationis de Ordinariorum tamen locorum, in quibus illæ erectæ reperiuntur, licentia, præmissis omnibus, & singulis æque, & pariformiter, ac sine ulla differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, perinde ac si singula præmissa illis specialiter, & expresse, ac principaliter, non autem ad instar concessa, & præsentibus expressa, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserta fuissent, auctoritate, & tenore prædictis extendimus, illaque omnia, & singula primodictæ Congregationis, illiusque Domibus, nec non Præposito generali, Presbyteris, clericis, & personis prædictis communicamus.

Clausulæ. §.3. Decernentes præsentes Literas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §.4. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, secundodictæ Congregationis hujusmodi etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides. §.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 14. Januarii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

XCIX.

Indultum Fratribus Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula accipiendi legata cum perpetuo onere Missarum, & suffragiorum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium. Apostolicam decet benignitatem ultimis piè testantium voluntatibus favere, & ut illæ suum sortiantur effectum, etiam Strictiorum Ordinum Regularia Instituta interdum relaxare, maximè cum relaxatio hujusmodi ad divini cultus incrementum tendere dignoscitur, & vota Personarum Regularium, præsertim Reformatorum, hoc à Nobis exposcunt.

Motiva, & facti narratio. §.1. Sane Nobis exponi nuper fecit dilectus filius Bartholomæus Levius Provincialis Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula in Provincia, & Comitatu nostro Venaisino, quod de anno Domini 1609. tunc in humanis agens Magdalena de Lagnet, dum viveret Domina in temporalibus Oppidi de Causans, devotionis zelo ducta, titulo donationis irrevocabilis, quæ dicitur inter vivos, donavit dicto Ordini septem millia scuta monetæ, duo millia videlicet ad effectum construendi Ecclesiam sub invocatione Assumptionis Divæ Genitricis Mariæ, & Conventum dicti Ordinis in Civitate Carpentoratensi, & quinque millia scuta ad sustentationem 12. Religiosorum dicti Ordinis, electa per ipsam sepul-

sepultura in dicta Ecclesia, sub Sedis Apostolicæ beneplacito, sic construenda, pro ejus corpore humando, oneratisque ejus hæredibus, quique fuerint, ut si ipsa non dedisset dicta scuta 7000. Ordini prædicto, statim ea functa vita darent ipsi duo millia scuta ad effectum prædictum Provinciali dicti Ordinis pro tempore præsenti: reliqua vero 5000. scuta darentur in pensionem annuam ad favorem dicti Conventus. Cumque pro dicta Ecclesia, & Conventu construendis locus commodus in dicta Civitate non reperiretur, bonæ mem. Horatius tunc Episcopus Carpentoratensis Oratoriū prope, & extra mœnia Castri, seu Fortalitii loci de Venosco Carpentoratensis Diœcesis, ad mensam illius Episcopalem spectans, ac minime collativum, eisdem Fratribus obtulit; ipsaque Magdalena donatrix requisita de ejus consensu dictis fundationi, & donationi eisdem præstando, anno Domini 1613. declaravit, se gratum habere, dictam Ecclesiam, & Conventum per eam fieri ordinatum in, Civitate Carpentoratensi fieri, & erigi in dicto Oratorio, quatenus supradictus Horatius Episcopus illud sub dictæ Sedis Apostolicæ beneplacito à Mensa Episcopali dismembraret, & sine aliquo onere pro constructione dictæ Ecclesiæ liberaret, & concederet: & nihilominus idem Horatius Episcopus Oratorium prædictum non pure, & libere dictis Fratribus concessit juxta mentem fundatricis, imo sub diversis oneribus, & conditionibus, unde mortua dicta Magdalena de anno ejusdem Domini 1615. institutis hæredibus universalibus dilectis filiis Presbyteris Doctrinæ Christianæ Avenionensis, introductoque judicio in Rota pro consequutione dictorū septem millium scut. ad effectum prædictum, fuit denegata pro tunc exequutio, quia assignatio dicti Oratorii non fuerat facta libere: quod ut componeret fel. rec. Greg. Papa XV. Prædecessor noster, ad supplicationem Venerabilis Fratris Cotturi Moderni Episcopi Carpentoratensis, & dilecti filii Joannis à Turre tunc Provincialis Ordinis Minimorum in dicta Provincia, & Conventu Venaisino, onera quæcumque in dicto Oratorio apposita apostolica auctoritate in Conventum Avenionensem ejusdem Ordinis transtulit, Oratoriumque prædictum in omnibus, & per omnia exoneravit, iterumque petita exequutione in Rota, & ostensa liberatione Oratorii, fuit relaxatum mandatum.

Motiva adversariorum pro non solvendo legato.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Adversarii more Reorum solutionem dictorum scutorum 7000. effugere, aut saltem protrahere omni eorum conatu satagentes, dederint ultimo loco de obstantia regulæ dicti Ordinis Minimorum, qua expresse cavetur, ne dicti Religiosi, qui sub perpetua quadragesimali vita, & ex mendicatis eleemosynis vivunt, perpetuas Missas, seu aliqua suffragia perpetuo, particulariter, & in specie, ac ultra quinquaginta annos suscipere valeant; cumque donatio prædicta habeat hujusmodi opera, & conditiones requisitas, licet credatur eas omnino fore reiiciendas, ac favore piæ causæ, Ecclesiæ scilicet construendæ, ac alimentorum dictis duodecim Religiosis præstandorum, juris interpretatione haberi pro non appositis, concurrente præsertim indulto ex literis bon. mem. Cardinalis Sanctorum Quatuor Coronatorum, olim Summi Pœnitentiarii, quibus concedebatur Fratribus prædictis facultas acceptandi in posterum dicta onera quamvis perpetua Missarum, absque conscientiæ scrupulo, regula prædicta non obstante: ac attenta etiam resolutione aliàs capta in generali Capitulo in Civitate Januensi celebrato, non esse essentiale in regula, quod fratres non possint se obligare ad onera perpetua; nihilominus quia postmodum in actis Capituli Generalis habiti Paulæ Regula prædicta confirmata fuit, & recessum à resolutionibus captis in Capitulo Januæ, actaque recessus prædicti fuerunt a fel. record. Paulo Papa III. similiter Prædecessore nostro in forma specifica confirmata.

Pontifex Fratres habiles facit ad acceptandum legatū cum perpetuo onere Missarum.

§. 3. Idcirco ad tollenda omnia subterfugia partis, penes quam effici non potest, ut pecuniæ, ut supra, donatæ remanere debeant, ac ut celerius pro Divini cultus incremento, & pro observatione voluntatis prædictæ donatricis Ecclesiæ, & Conventus præfati ædificari possint, neque diutius suum cadaver inhumatum deseratur, quæ ipsi sepeliendo dictam Ecclesiam propriis impensis exstrui mandavit; Nos eumdem Bartholomæum Provincialem specialis gratiæ favore prosequi volentes, necnon a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, porrectis nobis pro parte sua super hoc supplicationibus inclinati acceptationem prædictæ donationis in Capitulo Generali dicti Ordinis jam factam cum onere celebrandi, seu celebrare faciendi unam Missam submissa voce omnibus diebus Dominicis, & aliis de præcepto Ecclesiæ festivis in perpetuum in Cappella loci de Caussans, conditione item superaddita, quod preces, seu Horæ publicæ Canonicæ, quæ dietim in dicto Conventu, & Ecclesia sic construenda dicuntur; Matutinum scilicet, Laudes, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vesperæ, & Completorium, necnon etiam Missa, quæ Conventualis dicitur, & solet a dictis Fratribus celebrari in omnibus eorum Ecclesiis pro salute animarum earumdem Ecclesiarum fundatorum, ac aliæ omnes Missæ, votivis exceptis, dicantur, & applicentur ad intentionem ipsius fundatricis, juxta formam Instrumentorum dictarum donationum, dummodo tamen dicta donatio, ut præfertur, in Capitulo Generali præterito fuerit acceptata, apostolica auctoritate, tenore præsentium in omnibus, & per omnia approbamus, & confirmamus, ac illi perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmi-

firmitatis robur adiicimus, eidemque Religioni, & Fratribus, ut se ad onera in dicta donatione, ut præfertur injuncta, quamvis perpetua, præmissis non obstantibus, obligare possint, concedimus, & indulgemus, eosdemque ad præmissa dicta auctoritate ad effectum executionis donationis prædictæ efficaciter, & opportune habilitamus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, & solemnitatum defectus, qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, dictamque acceptationem cum oneribus, & conditionibus præfatis factam subsistere.

Decretum irritans cum derogatione contrariorum. §.4. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum die 14. Januarii 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Januarii 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo.

C.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Uladislaus Regis Poloniæ Filius Ense, & Pileo donatur.

Dilectissimo in Christo filio nobili viro Vladislao charissimi in Christo filii nostri Sigismundi Poloniæ & Svetiæ Regis Illustri nato.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili nobilis vir salutem & Apostolicam Benedictionem.

Præclara Uladislai Indoles. §.1. IMmortales christianæ fortitudinis laudes, quas, vel in ipso ætatis flore Nobilitas tua sibi comparavit, nemo conticescit. Illas relata sæpissime ex profligatis christiani nominis hostibus trophœa silere non possunt. Illas Barbarorum agmina, quæ toties vitam sibi fuga quærere coegisti abunde loquuntur. Illas denique publica paterni Regni felicitas uberrime contestatur. Nos vero quanto majori animi jucunditate perfundimur, gloriosa per nobilitatem tuam edita facinora memoria repetentes, tanto impensius optamus, aliquod paternæ, qua te jure optimo complectimur, voluntatis, & eximiæ virtutis, qua Regia invicti Genitoris decora feliciter æmularis, extare monumentum.

Ense, & Pileo donatur. §.2. Cum igitur pius, idemque pervetustus mos inoleverit, ut Romanus Pontifex, nocte Christo nascenti sacra, Ensem, & Pileum solemni ritu benedictum, vel Regibus, vel aliis de Catholica Religione optime meritis Principibus deferri jubeat; Nobilitati tuæ, quam his diebus ad Almam Urbem nostram Sacrosancti Jubilæi celebritas evocavit, Ensem, & Pileum, per nos de more benedictos, Apostolica benignitate gratiose donamus: divinam precantes clementiam ut mittat tibi auxilium de sancto, & de Sion tueatur te. Dexteram tuam hoc munere præmunitam perditæ gentes, quæ Deum non noverunt, suæ sentiant impietatis vindicem, & caput tuum veluti galea salutis armatum Christiani nominis hostes expavescant. Quæ quidem nobilitati tuæ maxime in votis esse nos pro comperto habentes, eamque diligentissime curaturam minime dubitantes, Apostolicam Benedictionem ei peramanter impertimur.

Dat. die 19. Januarii 1625 An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Januarii 1625. Pontificatus nostri Anno secundo.

CI.

Præscribitur, quo pacto sanctimoniales, aliique impediti, Indulgentias Anni Sancti lucrari possint.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Sanctimonialibus, Eremitis infirmis, aliisque impeditis, POntificia solicitudo quamvis omnium Christi fidelium saluti prospiciat, præcipue tamen spiritualibus Sanctimonialium profectibus, paternæ charitatis affectu, studet providere: ipsæ enim sunt filiæ, quæ oblitæ populum suum, & domum patris sui, animi splendore celestem Regem oblectant: ipsæ sunt prudentes virgines, quæ lampades suas, charitatis flamma succensas, provide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cœlitus petitam ducunt, non modo sibi ipsis ad cœlum viam sternunt, sed jejuniis, vigiliis, & orationibus cæteris quoque Christifidelibus eam aperire student. Quare summopere optandum est, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat, constantissime retineant, ac dent operam, ut sicuti præclaros hic agunt de carne in carne triumphos, ita post hujus vitæ certamina in cœlesti patria feliciter coronentur. Quoniam autem consimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut supernarum rerum contemplationi securius vacent, laudabiliter elegerunt; spiritualibus quoque ipsorum incrementis, paternis visceribus, maxime ducimus consulendum.

quominus Ecclesias describtas visitare possint Anno Sancto; §.1. Cum igitur tam ipsi, quam prædictæ Sanctimoniales perpetua vivant clausura mancipatæ; Necnon multi, ut accepimus, utriusque sexus Christi fideles, partim carceribus detenti, partim vero diuturna infirmitate præpediti, non solum in Alma Urbe nostra, & Italia, sed in aliis etiam regionibus, provinciis, & locis reperiantur, qui, & quæ respective, impedimentis hujusmodi remotis, pro percipiendis præsentis Anni Jubilæi fructibus, ad Almam Urbem nostram omnino venirent, & Basilicas, Ecclesiasque ad id deputatas, benedicente Domino, indubitanter visitarent, ob præ-

ob prædicta impedimenta, ad Urbem hujusmodi minime venire, neque respective Basilicas, & Ecclesias ipsas visitare valeant.

Urbanus consulit, modo, qui præscribitur; §.2. Nos pro pastoralis officii nostri debito, paternaque charitate, illorum omnium animarum saluti, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes; Omnibus, & singulis Sanctimonialibus, necnon Anachoretis, atque Eremitis hujusmodi, necnon utriusque sexus Christifidelibus, tam carceratis, quam infirmis prædictis tantum, & qui aliàs, impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis cessantibus, ad hanc Almam Urbem, pro thesauris spiritualibus hujusmodi consequendis, venturi fuissent, vere pœnitentibus, & confessis, quod in locis, ubi eos esse contigerit, pia christianæ pietatis, & charitatis opera, juxta formam ab Ordinariis locorum, seu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujusmodi Superioribus, vel de eorum mandato, a prudente Confessario, in Alma vero Urbe a dilecto filio nostro Vicario, seu ejus Vicesgerente tantum, præscribenda, pro cujuslibet statu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita, exercendo, & alia nostris in literis indictionis Anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones etiam plenissimam consequantur, & eorum quilibet consequatur, quas consequerentur, & consequi possent, si in hoc præsenti anno Jubilæi, diebus ad id statutis, quatuor ad id deputatas Basilicas, & Ecclesias Almæ Urbis, & extra illius muros, pro quibus visitandis Jubilæum, & Indulgentiæ prædictæ concessæ sunt, personaliter visitarent, & eorum quilibet visitaret.

Cum facultate Confessarium sibi deligendi. §.3. Eisdemque Sanctimonialibus, & Christifidelibus impeditis hujusmodi, ut ad effectum præsentium Confessarios Præsbyteros seculares, vel cujusvis Ordinis regulares ab eisdem Ordinariis locorum ad id probatos, qui Confessionibus eorum diligenter auditis eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Apostolicæ Sedi reservatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possint, eligere valeant, auctoritate apostolica, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus.

Contrara derogatis. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujusque concessionis exemplis credi jubet. §.5. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 28. Januarii 1625 An.II. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 28. Januarii 1625. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CII.

Deputatio Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Transtyberim loco Ecclesiæ Sancti Pauli extra Urbem stante suspicione pestis, una cum concessione (cumulative tamen) omnium Indulgentiarum, ac spiritualium gratiarum dictæ Ecclesiæ Sanctæ Pauli concessarum pro præsenti Anno Sancto.

Indictionem Anni Sancti posuimus supra Const.L. Omnes Gentes *ut supr. pag.* 210.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. Paterna Dominici Gregis cura, quam misericordiarum pater, & consolationis Deus humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, commisit, a Nobis postulat, ut apertis abundantius præsenti Anno Jubilæi Ecclesiæ thesauris provideamus, quo Grex ipse thesauros hujusmodi per abundantiam divinæ gratiæ salubriter consequatur, & si quæ pium ejusdem Gregis in præmissis desiderium impedire, seu retardare posse dignoscuntur, illa quantum Nobis ex alto conceditur, peculiari studio removeamus.

Causa ferende Constitutionis. §.1. Cum itaque, sicut non sine viscerum nostrorum commotione accepimus, nonnullæ Regni Siciliæ Civitates, Oppida, & Terræ innumeris malis, atque incommodis ob sævientē inibi pestiferæ contagionis morbum miserabiliter conflictentur, & propterea pro avertendis, quantum divinæ bonitati placuerit, in hac Alma Urbe nostra, totaque ditione Ecclesiastica, & reliquis Italiæ partibus hujus pestilentiæ periculis, evenire possit, ut Christifidelibus ad percipiendos spirituales ejusdem Jubilæi fructus Ecclesiam Sancti Pauli extra muros Almæ Urbis nostræ unam ex quatuor ad id deputatis visitare volentibus, mora, atque impedimentum inferantur.

Deputatio de qua in Rubrica; §.2. Idcirco pro pastorali, quam procurandæ ejusdem Gregis animarum saluti impendere tenemur, solicitudine spirituali Christifidelium prædictorum consolationi, benedicente Domino, consulere volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui Ecclesiam Sanctæ Mariæ Transtyberim loco Ecclesiæ Sancti Pauli prædictæ visitaverint, & præscripta, atque injuncta pro consequendis spiritualibus ejusdem Jubilæi fructibus adimpleverint, quod omnes, & singulas indulgentias etiam plenissimas, & peccatorum remissiones, necnon pœnitentiarum relaxationes, aliasque gratias spirituales eisdem prorsus modo, & forma consequantur, cumulative tamen, non autem privative quoad Ecclesiam Sancti Pauli prædictam, quas consequerentur, si ipsam Ecclesiam Sancti Pauli visitarent, ibique præscripta, & injuncta, ut præfertur, adimplerent, quodque ad esse-

effectum hujusmodi dicta Ecclesia S. Mariæ Transtyberim omnibus,& singulis Indulgentiis etiam plenariis,&plenissimis stationibus, peccatorum remissionibus, pœnitentiarum relaxationibus, aliisque quibusvis gratiis spiritualibus tam circa Altarium quorumcumque visitationem, quam in illis Missarum celebrationem, quibus Ecclesia S.Pauli extra muros hujusmodi utitur, potitur, & gaudet, ac uti, potiri, & gaudere possit, & poterit quomodolibet in futurum, pari modo, & æque principaliter sine ulla prorsus differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat, apostolica auctoritate,tenore præsentium concedimus,& indulgemus.

Obstantium derogatio. §.3. Non obstantibus nostra de non conceden. Indulgentiis ad instar,aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutisque, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Præsentibus ad nostrum beneplacitum dumtaxat valituris.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, ut præsentiũ transumptis etiam impressis,manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quę adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Januar. 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris,die 30.Januarii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

Sequitur Deputatio Ecclesiarum S. Mariæ de Populo, Sanctæ Mariæ Transtyberim, ac S. Laurentii in Lucina de Urbe, loco Ecclesiarum Sancti Sebastiani, Sancti Pauli, & Sancti Laurentii extra muros, pro septem Urbis ejusdem Ecclesias visitantibus.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Paterna Dominici Gregis cura, quam misericordiarum pater totius consolationis Deus humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio commisit,a Nobis postulat, ut apertis abundantius præsenti Anno Jubilæi Ecclesiæ thesauris, provideamus, quo Grex ipse thesauros hujusmodi per abundantiam divinæ gratiæ salubriter consequatur: & si quæ pium ejusdem Gregis in præmissis desiderium impedire seu retardare posse dignoscuntur, illa quantum Nobis ex alto conceditur, peculiari studio removeamus.

Peste in Sicilia grassante. §.1. Cum itaque,sicut non sine viscerum nostrorum commotione accepimus, nonnulla Regni Siciliæ Civitates, Oppida, & Terræ innumeris malis, atque incommodis ob sævientem inibi pestiferæ contagionis morbum miserabiliter conflictentur, & propterea pro avertendis, quantum Divinæ bonitati placuerit, ab hac Alma Urbe nostra, totaque ditione ecclesiastica, & reliquis Italiæ partibus hujus pestilentiæ periculis, evenire possit, ut Christifidelibus septem Ecclesias Almæ Urbis nostræ, & extra illius muros devotionis causa visitare volentibus, circa eas, quæ extra muros hujusmodi sunt, mora atque impedimentum inferantur.

§.2. Idcirco pro pastorali, quam procurandæ ejusdem Græcis animarum saluti impendere tenemur, solicitudine spirituali Christifidelium prædictorum consolationi, benedicente Domino, consulere volentes, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui Sanctæ Mariæ de Populo nuncupatæ, loco Sancti Sebastiani, ac etiam Sanctæ Mariæ Transtyberim loco Sancti Pauli, necnon Sancti Laurentii in Lucina etiam nuncupati Ecclesias ejusdem Almæ Urbis loco Sancti Laurentii Ecclesiarum extra muros hujusmodi visitaverint, & præscripta, atque injuncta pro Indulgentiis, & aliis gratiis spiritualibus, quibus Sancti Sebastiani, ac Sancti Pauli, nec non Sancti Laurentii Ecclesiæ extra muros hujusmodi decoratæ sunt,consequendis adimpleverint, quod omnes, & singulas Indulgentias plenarias, & peccatorum remissiones, necnon pœnitentiarum relaxationes, aliasque gratias spirituales, etiam pro animabus defunctorum, eisdem prorsus modo, & forma consequantur, cumulative tamen, non autem privative quoad Sancti Sebastiani, ac Sancti Pauli, necnon Sancti Laurentii Ecclesias extra muros hujusmodi, quas consequerentur, si ipsas Sancti Sebastiani, ac Sancti Pauli, necnon Sancti Laurentii Ecclesias extra muros visitarent, ibique præscripta, & injuncta, ut præfertur, adimplerent, quodque ad effectum hujusmodi Sanctæ Mariæ de Populo, ac Sanctæ Mariæ Transtyberim, necnon Sancti Laurentii in Lucina Ecclesiæ prædictæ omnibus, & singulis Indulgentiis etiam plenariis, & stationibus, peccatorum remissionibus, pœnitentiarum relaxationibus, aliisque quibusvis gratiis spiritualibus, tam circa Altarium quorumcumque visitationem, quam in illis Missarum celebrationem, quibus Sancti Sebastiani, & Sancti Pauli, necnon Sancti Laurentii Ecclesiæ extra muros hujusmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & æque principaliter,sine ulla prorsus differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Urbanus deputationem facit, de qua in Rubrica.

Contraria tollit. §.3. Non obstantibus nostra de non conceden. Indulgentiis ad instar,aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis statutisque, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Præsentibus ad nostrum beneplacitum dumtaxat valituris.

Transumptisque fidem addit. §.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ mu-

munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Januar. 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Januarii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CIII.

Ex Regest. in Secret. Breve.

Monentur Locorum Ordinarii, ut Christifideles per Concionarios hortentur ad succurrendum indigentiis Sacrorum Locorum Hyerusalem.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Salvatoris, & Domini nostri, qui pro humani generis redemptione se ipsum exinanivit factus obediens usque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices, gravissimasque apostolicæ servitutis curas, hanc præceteris in visceribus gerimus, ut tanti, ac tam salubris Misterii monumenta, quæ in Civitate Hyerusalem, & locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur.

Propter angustias Fratrum Ordin. Minorum in Civitate Hierusalem.

§. 1. Cum itaque, sicut non sine animi nostri dolore accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis minorum Sancti Francisci de Observantia in civitate, & locis prædictis existentes variis, atque extraordinariis exactionibus, angariis, aliisque molestiis ab impia Turcarum tyrannide jugiter vexentur.

Pontifex Locorum Ordinarios monet, ut populos ad eis succurrendum hortentur.

§. 2. Nos eorumdem fratrum saluti, atque statui, nec non sacrorum monumentorum hujusmodi conservationi, & manutentioni, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes, Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & alios locorum Ordinarios in Italia existentes per viscera misericordiæ Dei nostri requirimus, & in Domino hortamur attente, ut in proxime futura Quadragesima Fratrum in Civitate, & locis prædictis commorantium necessitates, eorumdem sacrorum Monumentorum conservationem, & manutentionem per verbi Dei prædicatores populo proponi, & commendari, omnesque, & singulos ad eleemosynas pro præmissis liberaliter porrigendas excitare.

Et eleemosynas Commissario tradi curent.

§. 3. Eas vero, quas a Christifidelibus propterea erogari contigerit, ad manus personæ fidæ, & facultatibus idoneæ per eosdem Ordinarios deputandæ ad effectum illas Commissario a dilecto filio Magistro generali ejusdem Ordinis ad hoc deputato, seu deputando realiter, & cum effectu consignandi, pervenire curent, & faciant, quod & omnipotenti Deo bonorum omnium retributori acceptissimum, Nobis vero gratissimum erit.

Fides transumptis addit.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ ipsis originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 7. Februar. 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris Die 7. Februarii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CIV.

Jubet sub pœna excommunicationis, & privationis vocis activæ, & passivæ, ne ex Bibliotheca Genuensi Ordinis Minimorum extrahantur quomodolibet libri.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Mandat prout in rubrica.

Conservationi, & manutentioni Bibliothecæ domus regularis Jesu Mariæ nuncupatæ Jannensis, Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, quantum cum Domino possumus, consulere, ac dilectum filium Laurentium de Peyrinis Provincialem Provinciæ Jannensis ejusdem Ordinis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque, & dictæ domus singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; supplicationibus ejusdem Laurentii Provincialis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Ne de cætero quisquam, quavis auctoritate fungens, quosvis libros, quinterna, folia, sive manuscripta, sive impressa, dictæ Bibliothecæ hactenus assignata, & in posterum assignanda, quovis quæsito colore, vel ingenio, causa, vel occasione e dicta Bibliotheca extrahere, sive ut extrahantur, vel removeantur, permittere quoquomodo audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, & privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes incurrendis, apostolica auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, domus, ac Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§. 3. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis dictæ Bibliothecæ, aut aliquo alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possit, continue affixa remaneat.

Dat. die 13. Februar. 1625. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 13. Februarii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

Nun-

C V.

Nuncius Apostolicus apud Hispaniæ Regem Collector deputatur Pecuniarum ex redditibus Cruciatæ Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum solvendarum.

Venerabili Fratri Julio Episcopo Gravinen. nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Philippus Rex ex redditibus Cruciatæ quādam partem Fabricæ Sancti Petri se soluturum appromiserat.

§.1. CUm aliàs fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster ex causis tunc expressis concesserit facultates Sanctæ Cruciatæ in Regnis Hispaniarum, in locis in dicti Pauli Prædecessoris nostri Literis nominatis, ad sex annos, & nomine cla. me. Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, dilectus filius noster Gaspar tituli S. Crucis in Hyerusalem Presbyter Cardinalis Borgia nuncupatus pollicitus fuerit, quod Thesaurarii Pecuniarum ex facultatibus hujusmodi proventarum summam centum millium ducatorum auri in auro eidem Paulo Prædecessori, aut cui per eum ordinatum fuisset, in subventionem Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, viginti sex millia singulis annis primo currentibus dicti sexennii persolvent.

Pontifex ad eam percipiendam Nuncium Apostolicum deputat.

§.2. Nos cupientes fabricam hujusmodi omni ope promoveri, ac de fide, integritate, & diligentia tua plurimum in Domino confidentes, te ac pro tempore existentem nostrum, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncium ad summam centum millium ducatorum hujusmodi, seu dictæ summæ residuum debitis temporibus a prædictis Thesaurariis, seu aliis personis pecunias prædictas solvere debentibus per se, vel alium, seu alios loco tui, periculo tamen suo deputatos petendum, exigendum, levandum, & recuperandum, & de exactis, levatis, & recuperatis quietandum, & absolvendum nostrum, & prædictæ Fabricæ procuratorem, & commissarium auctoritate apostolica, tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus.

Qui illam Præfectis d. Fabricæ solvere teneatur.

§.3. Volentes quod omnes, & singulas pecuniarum summas per te pro tempore sic exactas, ac prout in dies illas exegeris, Venerabili fratri nostro Francisco Mariæ Episcopo Prænestino de Monte, nec non dilectis filiis nostris Dominico Sanctorum Duodecim Apostolorum Gymnasio, Scipioni S. Chrysogoni Burghesio, Marcello Sanctorum Quirici, & Julitæ Lantes, Aloysio S. Petri ad vincula Capponio, Dominico S. Martini in Montibus Rivarolæ, Petro Paulo Sanctorum Nerei, & Achillei Crescentio, ac Hypolito S. Mariæ Novæ Diacono Cardinalibus Aldobrandino nuncupatis modernis, & pro tempore existentibus dictæ Fabricæ Præfectis, aut cui, vel quibus dicti Præfecti, seu eorum major pars ordinaverit, realiter, & cum effectu persolvas, ac persolvi facias. Nos enim quid quid in præmissis per te actum, dictum, gestum, & procuratum fuerit, gratum, ratum, & firmum habebimus, teque de omni, & toto eo, quod Præfectis, & aliis pro tempore persolveris, aut persolvi feceris, auctoritate, & tenore prædictis ex nunc prout ex tunc liberamus, quietamus, & absolvimus.

Derogat contrariis.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Fabricæ etiam juramento confirmatione apostolica, & quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam certam formam in confectione quietantiarum requiren., cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 17. Februar. 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 17. Februarii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

C VI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Revocatio Literarum Pauli V. quibus cavetur, quominus Beneficia Civitatis Calaritanæ ex Turritana Urbe Originariis, & v. v. conferantur.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmanus Pontifex a Salvatore, & Domino Nostro, qui charitas est, & Deus Pacis, super universas Orbis Ecclesias, & Provincias constitutus, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, & ædificet; ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus ex causis a Sede Apostolica sancita sunt, majoribus ex causis, quibus præsertim mutuæ inter Christifideles charitati, pacique, & tranquillitati consulitur, dissidiisque, & contentionibus obviam itur, alterat, & immutat, in hisque solicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout pia Catholicorum Regum vota exposcunt, & ipse omnibus rerum, temporumque qualitatibus matura consideratione pensatis conspicit salubriter in Domino expedire.

Recensentur Pauli Literæ.

§.1. Aliàs siquidem a fe. re. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet: Paulus Papa V. Ad futuram rei memoriam. Ad universalis Ecclesiæ regimen, divina disponente clementia vocati, inter alia pro populorum votiva dilectione nihil occurrit præstantius, quam exorta inter Christifideles Principes, tenebrarum astutia, discordiarum fomenta nostræ solicitudinis occursu protinus extinguere, & cujusvis altercationis, seu dissidii salubriter opera nostra, evulsis seminibus, pacis, & tranquillitatis dulcedinem inter eos, divina Nobis assistente gratia, imponere, & conservare valeamus. Cum itaque, sicut Nobis nuper non sine animi nostri molestia innotuit, a certo tempore citra varia dissidia, inimicitiæ, & odia inter dilectos filios Communitates, & homines Civita-

vitatum Calaritan. ; & Turritan. , seu Sassaren. , ita instigante humani generis hoste orta sint , scripta etiam typis mandata cum Omnipotentis Dei offensa , omniumque tam Civium dictarum Civitatum, quam dictarum personarum damnationis periculo , & Populi utriusque Civitatis hujusmodi scandalo emanarint , ipsaque dissidia, inimicitiæ, & odia adeo in animis eorum invaluerint , adeoque acerbe vigeant de præsenti , ut si illis durantibus originarios ambarum Civitatum hujusmodi , & earum Diœcesum Beneficia in eis consistentia promiscue , & indifferenter admitti contigerit, illa inde gravius flagrare , ac fomitem , & materiam majoris mali concipere , diutiusque ipsi in illis persistere habeant. Nos igitur , quibus ex officii pastoralis Nobis divinitus commissi debito incumbit, his malis, & incommodis , quantum in Nobis est , obviare , & ne graviora evadant , & ex nova aliqua occasione , vel materia ulterius , & diutius animis ipsorum Civium inhæreant , difficiliusque postea componantur, & sedentur, omni , qua possumus opera , ac solicitudine procurare cupientes , Motu proprio, & ex certa nostra scientia , maturaque deliberatione nostra , ac de apostolicæ potestatis plenitudine , harum serie statuimus , & ordinamus , quod ex nunc , & deinceps hujusmodi dissidiis, controversiis, inimicitiis, & jurgiis vigentibus , seu durantibus , & donec,& quousque illa penitus cessare,& composita esse , ac cives ipsos ad mutuam concordiam , & pacem rediisse constiterit , & interim ad nostrum , & Sedis Apostolicæ beneplacitum omnia , & singula Beneficia Ecclesiastica in Civitatibus,& Diœcesibus prædictis nunc , & pro tempore consistentia , etiamsi illa Canonicatus , & Præbendæ, Dignitates, Personatus , administrationes , & officia in Cathedralibus , & Metropolitanis , vel Collegiatis Ecclesiis , & dignitates ipsæ in Cathedralibus etiam Metropolitanis post Pontificales majores, aut Collegiatis Ecclesiis hujusmodi Principales , seu Parochiales Ecclesiæ , aut earum perpetuæ Vicariæ , ac in Romana Curia , vel extra eam litigiosa , ac de Jurepatronatus laicorum etiam Nobilium , & Illustrium , seu eorum , & Clericorum mixtim , ac ex fundatione , vel dotatione , aut Indulto apostolico, seu aliàs quomodolibet qualificata sint , vel fuerint , & ad illa consueverint qui per electionem assumi , illisque cura immineat animarum (exceptis iis Beneficiis , quæ de charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici,qui etiam Sardiniæ Rex existit , & successorum suorum Jurepatronatus ex fundatione , vel dotatione , seu ex privilegio apostolico nunc sunt, & pro tempore erunt , ad quæ unquam sub præsenti statuto minime comprahensa , liberum sit ipsi Regi Catholico nunc, & pro tempore existenti quasvis personas idoneas præsentare) quoties illa , quæ scilicet de Jurepatronatus Regis prædicti non existant , per cessum , etiam causa permutationis , vel decessum , seu quamvis aliam dimissionem , vel amissionem aut privationem , ea pro tempore obtinentium , seu Jus in illis , vel ad illa habentium , aut aliàs quovis modo , ac etiam in aliquo ex mensibus, in quibus vacantium Beneficiorum Ecclesiasticorũ dispositio Nobis & d.Sedi etiam per Constitut. Apostol. , seu Cancell. Apost. Regulas est, vel pro tempore fuerit reservata , vel etiam Ordinariis collectoribus per easdem Constitutiones, seu Regulas , vel Literas alternativarum , aut alia privilegia , & indulta hactenus concessa , & imposterum concedenda simul , vel successive vacare contigerit , etiamsi actu nunc , ut præfertur , vel aliàs quibusvis modis , & ex quorumcumque personis , seu per liberas resignationes , vel cessiones quorumvis de illis in dicta Curia , vel extra eam etiam coram Notario publico , & testibus sponte facta , aut Constitutionem fe: re: Joannis PP. XXII. Prædecessoris nostri , quæ incipit *Execrabilis*, vel assequutionem alterius Beneficii quavis auctoritate collativacent , ac ex eo quod Beneficia ipsa obtinentes , seu in illis , vel ad illa Jus habentes dictæ Sedis Notarii, Subdiaconi, Acolyti,Cappellani , Literarum Apostolicarum Abbreviatores, Scriptores, Cubicularii , Scutiferi, proventuum , & Jurium Cameræ Apostolicæ debitorum Collectores, & Subcollectores , seu quicumque alii Curiæ , vel Sedis prædictarum Officiales , etiam sub diversis constitutionibus piæ me: Pauli Papæ III. etiam Prædecessoris nostri suorum , & pro tempore existentium Romanorum Pontificum familiarium continuorum Commensalium Declaratoriis comprahensi, præsentes, & futuri, quocumque nomine nuncupati , seu qui ex quavis alia causa dispositioni apostolicæ specialiter , vel aliàs generaliter reservata , aut ex generali reservatione apostolica affecta , seu ad Sedem eamdem devoluta existant , vel fuerint ; originariis , & naturalibus alterius Civitatis , seu Diœcesis , nempe , quæ in Civitate , & Diœcesi Calaritan. , consistunt , originariis , & naturalibus Civitatis , & Diœcesis Turritan. , seu Sassaren. , quæ vero in Civitate, & Diœcesi Turritana, seu Sassaren. consistunt , originariis , & naturalibus Civitatis , & Diœcesis Calaritan. , apostolica , vel ordinaria , aut quavis alia auctoritate conferri nullatenus possint , neque debeant : sed interim originarii , & naturales cujuslibet ex Civitatibus , & Diœcesibus prædictis ad Beneficia alterius Civitatis , & Diœcesis obtinenda inhabiles , & incapaces omnino existant , etiamsi in eisdem Civitatibus , & Diœcesibus Domicilium contraxerint,& in eis per quodcumque etiam longissimum temporis spatium commorati fuerint , & commorentur , ac eadem Beneficia , etiamsi ad illorum Patronorum præsentationem , sibi conferri , aut de illis provideri contra formam præsentium obtinuerint , aut collationibus , & provisionibus hujusmodi , ac aliis dispositionibus , in eorum favorem desuper factis, seu etiam motu simili concessis uti , vel eas ratas , & gratas habere præsumpserint, omni , & quocumque beneficio, & officio ecclesiastico per eos

Quibus ad amputanda dissidia cavetur , quominus originariis unius Civitatis alterius Urbis Beneficia conferantur.

eos ubicumque obtento eo ipso absque aliqua declaratione desuper facienda privati sint: ac Ordinarii, & alii inferiores Collatores, & Patroni, qui contra præmissa quidquam attentare præsumpserint, a quorumcumque Beneficiorum collatione, provisione, electione, præsentatione, institutione, & quacumque alia dispositione, prout cuique competierit, tamdiu suspensi remaneant; donec remissionem a Romano Pontifice pro tempore existente meruerint obtinere. Decernentes omnes, & singulas collationes, institutiones, & quasvis alias dispositiones de quibuscumque Beneficiis prædictis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis contra præsentis statuti formam, & tenorem etiam per Nos, & quoscumque alios Romanos Pontifices Successores nostros, dictamque Sedem, & illius Legatos, etiam de Latere, & Nuncios, omnesque, & singulos alios jus, & favorem conferendi, providendi, commendandi, eligendi, præsentandi, & aliàs quomodolibet de hujusmodi Beneficiis disponendi ab ipsa Sede habentes: nec non ordinarios, & alios inferiores collatores, etiam ad patronorum præsentationem, seu de illorum consensu pro tempore factas ipso jure nullas, & invalidas, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, ac pro nullis, & infectis habere, nec per eas cuiquam jus, vel etiam coloratum possidendi titulum tribui posse, & ipsos, in quorum favorem emanarint, illarum prorsus usu, & commodo carere; ac Beneficia ipsa, ut prius, vacare, & quæ ex illis dispositioni apostolicæ reservata, seu affecta fuerint sub eadem reservatione, & affectione remanere, ac tam illa, quam etiam omnia alia non reservata, neque affecta, de quibus a dicta Sede, vel illius Legatis, seu Nunciis, aut aliis jus, & facultatem conferendi a dicta Sede, ut præfertur, habentibus contra formam præsentis statuti quandocumque dispositum fuerit, ad novam Romani Pontificis pro tempore existentis dispositionem dumtaxat pertinere; ab Ordinariis vero, & aliis inferioribus collatoribus cessantibus reservationibus, & affectionibus apostolicis præter, & contra tenorem hujus statuti pro tempore collata, ac etiam ea, quæ de jurepatronatus hujusmodi fuerint, devolutioni ad Sedem prædictam immediate eo ipso subjacere, illaque omnia a Sede prædicta dumtaxat impetrari posse, nec jus ullum ad resignantis, seu cedentis, etiamsi in possessione, etiam diutina remanserint, ac resignationes, seu cessiones hujusmodi publicatæ non fuerint, redire, vel penes eos remanere, ac præsentes etiam ex eo, quod causæ, propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tamquam a Sede prædicta delegatis, vel aliàs quomodolibet examinatæ, verificatæ, & justificatæ, ipsique Ordinarii, & alii inferiores collatores, & patroni, nec non quicumque interesse habentes ad id vocati non fuerint, nec præmissis consenserint, vel alio quocumque prætextu legitimo urgente, & juridico, de subreptionis, obreptionis, vel nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus a Nobis, vel quibuscumque aliis Romanis Pontificibus, & dicta Sede, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus pro tempore emanatis compræhendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum statum, in quo erant antea, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub data posteriori, concessas, validasque, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac ab omnibus inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, & dictos Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Cæterum animarum saluti solicite intenti Venerabiles Fratres Archiepiscopos Calaguritan., & Turritan. hortamur in Domino, ac etiam illis in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, quatenus pastoralis officii, & ad quod sunt evocati, memores, dissidia, odia, & inimicitias hujusmodi, quibus humani generis hostis animarum eorum curæ commissarum perniciem molitur, eminentiori animi cura, ut pios, & vigilantes pastores decet, componere, ac Civitates ipsas animis Incolarum in Christi charitate coalescentibus ad pacem, & unionẽ revocare studeant; in hoc uno peculiari paterno affectu toti incumbant; nulli labori, incommodo, molestiæ mentis, & corporis, quo id consequantur pareant: præcipue autem ad divinam opem confugientes precibus, & sacrificiis Dominum ipsum utrique Civitati prædictæ propitium reddere, & ab eo pacis beneficium impetrare contendant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, in quibus Beneficia hujusmodi fuerint, nec non Civitatum, & Diœcesum prædictarum, ac Regni, & Insulæ Sardiniæ, in quibus consistunt, juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, & quantumvis longo tempore observatis, legibus etiam municipalibus, & pragmaticis, ac aliis sanctionibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam super facultate dicta Beneficia conferendi, ejus Ecclesiis, illarumque Præsulibus, Capitulis, Civitatibus, Diœcesibus, Regno, & Insulæ prædictis, earumque Communitatibus, Universitatibus, hominibus, Incolis, superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis deroga-

rogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis, etiam vim validi, & efficacis contractus, seu statuti perpetui, vel legis habentibus, & inducentibus, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, Sedemque prædictam, ac Nos, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & aliàs etiam iteratis vicibus in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1607. Pontificatus nostri Anno III.

Sed cum majores inde discordiæ fuerint exortæ;

§.2. Cum autem, sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, ex contentis, atque dispositis in præinsertis literis hujusmodi dissidia, rixæ, contentiones, atque discordiæ non solum in prædictis Turritan., seu Sassaren., ac Calaritan. Civitatibus, earumque Diœcesibus, verum etiam in tota Sardiniæ Insula verisimiliter oriri possent, & propterea, ut eis mature obviam eatur, pacique, & mutuæ inter ejusdem Insulæ habitatores, & Incolas concordiæ, securius consulatur, idemque Philippus Rex super præmissis per Nos opportune provideri desideret.

Urbanus Pauli Literas revocat.

§.3. Nos, qui omni cogitatione, omnique cura in id incumbimus, ut Christifideles præsertim ecclesiastici in pacis amœnitate, & justitiæ cultu reddant Domino abundantes fructus suos, pro ipsius Philippi Regis desiderio, quantum Nobis ex alto conceditur, annuere volentes, supplicationibus ejusdem Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pauli Prædecessoris Literas, omniaque, & singula in eis quomodolibet contenta, & expressa, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, ac viribus, & effectu prorsus vacuamus, nec non revocata, cassa, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua perpetuo esse, & fore, neque personis in præinsertis literis hujusmodi expressis quovis modo suffragari posse, seu debere.

Necessariis additis clausulis.

§.4. Revocationem vero, & cassationem, abrogationem, annullationem, viribusque, & effectu evacuationem de dictis Pauli prædecessoris literis, & in eis quomodolibet contentis, & expressis per Nos, ut præfertur, factas, præsentesque literas perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, neque illas etiam ex eo, quod causæ, propter quas emanarint, expressæ, verificatæ, & justificatæ, seu personæ hujusmodi, vel alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel aliàs ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari, ad viam, seu terminos juris reduci, aut aliud quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, seu concedi posse; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§.5. Non obstantibus præinsertis Literis hujusmodi, ac dictarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. — Derogatque contrariis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 25. Februarii 1625. Pontificatus nostri Anno II. — Dat. die 25. Febr. 1625. An. II.

CVII.

Erectio Custodiæ Bavariæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum, in Provinciam Reformatorum Discalceatorum Bavariæ nuncupandam, cum communicatione omnium gratiarum spiritualium, & temporalium Provinciis Hispaniarum concessarum, ac nonnullis aliis ordinationibus pro bono hujus Provinciæ regimine.

De istis Fratribus vide in Gregor. XV. Const. XXVI. Onerosa. *Tom. V. Par. IV. fol.* 373. *Et ad hujus Pont. Const. XL.* Romanus. *ut sup. fol.* 196.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosanctum Apostolatus ministerium humilitati nostræ, licet nullo meritorum suffragio, per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum postulat, ut — Exordium.

ut inter multiplices, gravissimasque apostolicæ servitutis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suavi religionis jugo Salvatoris nostri obsequiis famulantes, felicioribus in dies proficiant incrementis.

Ex causis hic expressis;

§.1. Dum itaque, sicut accepimus, dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S.Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Custodiæ Bavariæ, assiduis verbi Dei predicationibus, continuaque Sacramentorum Ecclesiasticorũ administratione, necnon aliis spiritualibus exercitiis, uberes in vinea Domini fructus afferre noscantur;

Custodia Bavariæ in Provinciam erigitur;

§.2. Nos, ut Fratres præfati in piorum hujusmodi operum exercitio melius perseverare valeant, providere, ac felici illorum statui, quantum cum Domino possumus, peramplius consulere volentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Custodiam præfatam in Provinciam Ordinis ejusdem Sancti Francisci Reformatorum Discalceatorum Bavariæ nuncupandam, quæ Reformata, & aliis eorumdem Fratrum Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Provinciis Regnorum Hispaniarum conformis, & ad illarum instar esse.

Sub immediata dependentia a Superioribus Generalibus Ordinis:

§.3. Necnon sub omnimodo Ministri Generalis dicti Ordinis, ac eo Italicæ Nationis, & extra Italiam existente, ejus Vicarii Generalis, necnon etiam Commissarii Generalis, juxta Bullam Unionis electi, non autem Commissariorum Generalium eorumdem Ordinis, & Regnorum, nec superioris, vel inferioris Germaniæ, ita quod Minister, ac Vicarius, & Commissarius Generales præfati juxta Bullam hujusmodi electi, illam nonnisi per se ipsos, aut Commissarios Ordinis Reformatorum præfatorum visitare valeant, jurisdictione, auctoritate, & superioritate.

Constitutiones Nicolai III. & Clementis V.

§.4. Cujusque Fratres juxta declarationes felicis recordationis Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, vivere debeant.

Provinciali competens cõceditur jurisdictio:

§.5. Et cum hoc etiam, quod ex nunc Minister Provincialis Provinciæ Bavariæ hujusmodi omnem jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, tam in Fratres Ordinis præfati sibi subditos, quam circa novarum domorum ejusdem Instituti in eadem Provincia fundationem, seu erectionem, aut ædificationem, necnon etiam circa Novitios, aliaque in Literis Apostolicis recolendæ mem. Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris nostri contenta, prout alii Ministri Provinciales aliarum Provinciarum Fratrum ejusdem Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum, in omnibus, & per omnia habeat.

Et Privilegia.

§.6. Ac tam ipsi, quam singularum domorum dictæ Provinciæ Fratrum Minorum Sancti Francisci Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Bavariæ Superiores, necnon singulares eorum, & cujuslibet illarum personæ, omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, favoribus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alii hujusmodi Ministri Provinciales, & illarum Domorum Regularium Superiores, & singulares personæ uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariter & pariformiter, ac æque principaliter, sine ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere possint, & gaudeant.

Cavetur quominus Generalis hujus Provinciæ Cõstitutiones immutare

§.7. Quodque nunc, & pro tempore existens Minister Generalis præfatus, aut Visitatores ab eo etiam pro tempore mittendi, statuta, constitutiones, & ordinationes ejusdem Provinciæ Bavariæ, illiusque Domorum Regularium hujusmodi, nisi de consensu majoris partis Fratrum vocalium dictæ Provinciæ Bavariæ in eorum Capitulis Provincialibus præstando alterare, vel immutare, aut eosdem Fratres ab eorum modo vivendi, dummodo juxta easdem declarationes vivant, disturbare;

Vel Fratres Observantes possint Reformatos in Quæstuis perturbare.

§.8. Necnon quod Fratres Ordinis ejusdem Sancti Francisci de Observantia nuncupati, infra limites ejusdem, seu alterius Provinciæ existentes, collectas, seu quæsturas ad domos regulares ejusdem Provinciæ Reformatorum Discalceatorum Bavariæ spectantes, exceptis eis a Fratribus dictæ Provinciæ Bavariæ in dicto eorum Capitulo Provinciali forsan concedendis, occupare, aut eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Provinciæ Bavariæ hujusmodi desuper perturbare nullo unquam tempore possint, nec valeant; apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo erigimus, & instituimus.

Ministri Generalis auctoritas.

§.9. Et insuper eidem Ministro Generali, ut Ministrum Provincialem, Custodem, & Definitores dictæ Provinciæ Bavariæ creare, & eligere, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, individuam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, ordinare, & exequi libere, & licite possit, & valeat, plenam, liberam, & amplam auctoritatem, & etiam tenore præmissis concedimus, & impartimur licentiam, & facultatem; ita tamen, ut Fratres Provinciæ hujusmodi Constitutionibus, & Ordinationibus in Capitulo, sive Congregatione Generali factis, quæ strictiori observantiæ non adversentur, subjaceant, ad illarumque observationem omnino teneantur.

Clausula.

§.10. Decernentes Provinciam per præsentes erectam, & institutam hujusmodi decretis, & declarationibus a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus, & Successoribus nostris, pro Reformationibus, & Custodiis Italiæ emanatis, seu emanandis nullatenus subjectam, & compræhensam esse, vel fore, ac Provincialem, Custodem, & Definitores, aliosque Superiores, ac Fratres Provinciæ per præsentes erectæ, & institutæ, a quoquam, quavis etiam Archiepiscopali, aut Episcopali, vel etiam majori auctoritate fungentes, desuper molesta-

lestari, inquietari, perturbari, aut impediri non posse.

§.11. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios ordinarios, vel delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, quicquid super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.12. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, atque etiam d. Ordinis, illiusque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, & Provinciis, illiusque & illarum Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 1. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Collectori Portugalliæ, ut curet in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum supersederi ab exequutione Literarum Gregorii XV. de Exemptorum privilegiis circa curam animarum, & administrationem Sacramentorum, Monialium Monasteria, & prædicationem Verbi Dei.

Dilecto filio Magistro Joanni Baptistæ Dalloto in utraque Signatura nostra Referendario, Jurium, & spoliorum Cameræ nostræ Apostolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis debitorum Collectori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Recenset Gregorii Literas. §.1. Aliàs a fe: re: Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Gregorius Episcopus &c. *Gregorii Constitutionem vide Num.L. hoc eodem Tom. fol.1.*

Sed cum nonnulla e contra a Portugalliæ Regis Ministro fuerint allegata; §.2. Cum autem, sicut accepimus, circa exequutionem Literarum prædictarum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis faciendam nonnulla per dilectum filium Michaelem Suarium Pereira negociorum Regnorum hujusmodi pro carissimo in Christo filio nostro Philippo Portugalliæ, & Algarbiorum Rege Catholico in Romana Curia Agentem, ejusdem Philippi Regis nomine coram dilectis filiis nostris Dominico Sanctorum duodecim Apostolorum Gymnasio, Joanne Garzia Sanctorum Quatuor Coronatorum Millino, ac Scipione Sanctæ Susannæ, necnon Antonio Sancti Onuphrii titulorum Presbyteris Cardinalibus respective nuncupatis ad id a Nobis specialiter deputatis deducta fuerint; Idcirco donec deducta, ut præfertur, & quæ deducenda fuerint, per Dominicum, Joannem Garziam, Scipionem, & Antonium Cardinales prædictos, seu alios a Nobis super his deputandos maturius, & plenius videantur, atque considerentur;

§.3. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum prædictis tantum ad exequutionem preinsertarum Literarum hujusmodi supersederi, auctoritate nostra cures, & facias, donec aliter a Nobis, seu Romanis Pontificibus Successoribus nostris provisum fuerit; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac tibi in hoc non parentes, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Præcipit Urbanus supersederi ab illarum exequutione.

§.4. Non obstantibus præinsertis Literis hujusmodi, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Contraria tollit.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 3. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno II. Dat. die 3. Martii 1625. An.II.

CIX.

Indultum Tiniensibus consequendi Indulgentiam Anni Jubilæi in ipsa Tiniensi Insula.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium. Salvator noster Dominus Jesus Christus Dei filius, cujus licet immeriti vices in terris gerimus, ad hoc Nobis ligandi, & solvendi potestatem tradere voluit, ut super ejus gregem excubantes illius saluti paterne incumbamus.

Cum Tinenses nequeant hoc Anno Sancto Romam se conferre; §.1. Hinc est, quod Nos attendentes Populos, & personas fideles Insulæ Tinen. ob magnam distantiam, & longinquitatem, aliaque legitima impedimenta, seu aliàs ad hanc Almã Urbem nostram pro consequenda Indulgentia præsentis Anni Jubilæi accedere non posse; & propterea ipsarum personarum fidelium in Civitate, ac Diœcesi, ac Insula prædictis existentium animarum saluti prospicere volentes, precibus quoque Ven. Fr. Nicolai Episcopi Tinen. Nobis super hoc

hoc humiliter porrecti inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio Propagandæ Fidei præpositorum consilio, deque Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus Insulæ prędictæ vere pœnitentibus, & confessis unam, seu plures Ecclesiam, seu Ecclesias, vel Cappellas, aut loca pia per dictum Nicolaum Episcopum deputandas per quindecim dies continuos, vel interpollatos, quos pro personis infirmis, senibus, prægnantibus, Virginibus, Viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac Capitularibus Congregationibus tam secularium, quam regularium, Sodalitatibus, Universitatibus, Confraternitatibus, Ecclesiam, seu Ecclesias, aut Cappellas, vel loca pia hujusmodi visitantibus, atque ob alias causas, prout dicto Nicolao Episcopo videbitur, ad minorem numerum arbitrio suo reduci, & alibi etiam in terris, & locis dictæ Insulæ unam, vel plures ecclesias visitando, prout animarum saluti cognoverit expedire, suo arbitrio deputari posse volumus, devote, & reverenter visitando, & ibi quinquies orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro peccatorum suorum remissione, ac pro pace inter Christianos Principes conservanda, & hæresum extirpatione, sanctæque matris Ecclesiæ exaltatione pie ad Deum orando, Plenariam ejusdem Anni Jubilæi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequantur, perinde ac si dicto Jubilæi Anno quatuor Ecclesias dictæ almæ Urbis pro consequendo Jubilæo hujusmodi deputatas statutis ad id diebus personaliter visitassent, & alias ad hoc requisita adimplevissent.

Iis Pontifex prescripta per agentibus Indulgentiam Jubilæi elargitur.

§.2. Et ad effectum hujusmodi, illis, ut Confessores, quos idem Nicolaus Episcopus Jubilæi hujusmodi causa in statutis Ecclesiis nominatis delegerit, sibi eligere valeant Presbyteros seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, qui confessionibus eorum diligenter auditis eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, etiam quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, ac in Literis, quæ in Die Cœnæ Domini legi consueverunt, contentis, ac censuris, & pœnis ecclesiasticis ad effectum ipsius Jubilæi consequendum tantum, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possint.

Dat facultatē Confessariis absolvendi à Casibus reservatis Sedi Ap.

§.3. Necnon, ut illi, qui forsan Romam venerunt, & Jubilæum ipsum quovis modo consequuti sunt, denuo etiam illud juxta tenorem præsentium consequi valeant, auctoritate apostolica, harum serie, concedimus, & indulgemus.

Iisque qui Romam venerunt, denuo Jubilæum consequendi.

§.4. Præterea ipsi Nicolao Episcopo, ut cujusvis Ordinis Monialibus, & Orphanarum, aliarumque mulierum in communi viventium Congregationibus ad Jubilæum intra Monasterium, Domusve suas consequendum conditiones, modum, & tempus, præscribere, & denique in præmissis omnibus, & singulis arbitrio suo facere, ordinare, & providere, & quæcumque sibi visa remedia opportuna adhibere possit, prout animarum saluti expedire judicaverit, facultatem tribuimus.

Episcopo vero injuncta opera pro Monialibus &c. commutandi.

§.5. Præsentibus ad duos menses tantum a die publicationis præsentium quam Anno proxime sequenti, dumtaxat fieri volumus, computandos valituris.

Præsentibus ad duos menses valituris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 4. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 4. Martii 1625. An.II.

CX.

Facultates Provinciæ Romandiolæ Præsidi concessæ ad Annonam in eadem Provincia procurandam.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ven. fratri Archiepiscopo Adrianopolitan., Provinciæ nostræ Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præsidi.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

§.1. ANnonæ copiæ, quantum cum Domino possumus, ad subditorum nostrorum commodum, & levamen consulere volentes, ac de tua singulari fide, diligentia, integritate, & prudentia plurimum in Domino confisi, Tibi, quem nuper Provinciæ nostræ Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præsidem apostolica auctoritate deputavimus, per Te, seu per personas a te deputandas omnes, & quascumque Provinciæ, & Exarcatus hujusmodi Civitates, Terras, Oppida, & loca, etiam ad quascumque personas tam seculares, quam ecclesiasticas, ac cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani regulares, etiam oneroso, & quovis alio titulo exemptas, tam Ducalis, Baronalis, quam cujusvis alterius dignitatis existentes, etiam Cardinalatus honore fungentes, & nostros Feudatarios spectan., & pertinen. etiam Nobis, & dictæ Sedi mediate subjecta, & infra limites tui Gubernii hujusmodi existentia, ad effectum infrascriptum visitare, ac quascumque Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum predictorum personas supra expressas ad veram, & realem granorum, bladorum, leguminum, olei, & aliarum rerum ad Annonam, & grasciam spectan. per eas quomodolibet possessarum notam, & descriptionem tibi exhiben., & invitas cogere, & compellere, ac frumenta, blada, legumina, & alia hujusmodi e locis ad loca juxta rei, & casus exigentiam, prout in Domino videris expedire, transferre, ac ad frumentum, blada, legumina, & alia prædicta venden. similiter cogere, & compellere, cum hoc tamen, ut in locis Nobis, & dictæ Sedi mediate, ut præfertur, subditis, & exemptis, ac

Facultas Præsidi visitandi omnia loca, & personas.

Easque cogendi ad exhibendam notam rerum ad Annonam, & Grasciam pertinentium.

Et hujusmodi res de loco ad locum transferendi, vendendi &c.

ac circa personas Ecclesiasticas prædictas tamquam noster, & ejusdem Sedis delegatus procedas, teque uti talem procedere semper declares.

Cum facultatibus, quæ Annonæ Præfecto concedi solent.

§.2. Insuper quascumque Constitutiones Apostolicas, necnon Edicta, mandata, Proclamata, & Banna generalia ad favorem Annonæ, & grasciæ hujusmodi emanata observari, necnon quascumque provisiones, ordinationes, & alia omnia, quæ propterea, ac etiam pro conservatione granorum, bladorum, leguminum, olei, & aliarum rerum prædictarum in Statu Ecclesiastico, ac pro beneficio, & fælici gubernio Annonæ in Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis hujusmodi necessaria esse, & quomodolibet opportuna duxeris, etiamsi talia sint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, cum facultatibus dilecti filii Præfecti Annonæ per Nos deputati, facere, & ordinare, & exequi libere, & licite possis, & valeas; plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Mandatum de parendo.

§.5. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, ut quandocumque a Te, seu personis a Te deputandis hujusmodi fuerint requisiti, omni, & quacumque appellatione, & reclamatione remotis, pareant, & obediant, ac opportunum favorem, & auxilium Tibi, & illis efficaciter exhibeant, & exhibere procurent.

Obstantium derogatio.

§.6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum, necnon Hospitalis prædictorum etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis personis prædictis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus ad beneplacitum nostrum dumtaxat valituris.

Dat. die 11. Martii 1625. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno II. (a)

(a) Eædem Facultates ejusdem exempli Brevi concessæ hac die fuerunt etiam Diomedi Varesio Provinciæ Marchiæ Anconitanæ Gubernatori.

CXI.

Facultas eidem Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præsidi Bannitos absolvendi, etiamsi parti læsæ non satisfecerint, dummodo abstineant a loco patrati delicti.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ven. fratri Joanni Archiepiscopo Adrianopolitan. Provinciæ nostræ Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præsidi.

URBANUS PAPA VIII.

Recenset Præsidi Romandiolæ datam a se facultatē Ducatus Urbini, & Montis Feretrani possessionem capiendi.

§.1. Cum Nos hodie motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Tibi, ut casu aperitionis, ac devolutionis ad Nos, & Romanam Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam Feudi Ducatus Urbini, necnon Civitatum Senogallien., & Pisauren., ac Status Montisferetrani, aliorumque Dominiorum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Fortalitiorum, Propugnaculorum, & locorum quorumcumque etiam speciali nota, & expressione dignorum in, & sub Statu dicti Ducatus Urbini, & Montisferetran. ad præsens quomodolibet comprænsorum, seu per ipsum Ducem quomodolibet possessorum, quandocumque, & quomodocumque eveniente, sive succedente, Tu per te, vel alium, seu alios secundum rei, & casus exigentiam, corporalem, realem, & actualem possessionem Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum, eorumque territoriorum, districtuum, Jurisdictionum, Fortalitiorum, sive Propugnaculorum, membrorum, pertinentiarum, & Jurium quorumcumque nostro, Ecclesiæ, Sedis, & Cameræ prædictarum nomine, amotis, & expulsis inde quibusvis detentoribus, sive occupatoribus, appræhendere, & appræhensam retinere, aliaque tunc expressa facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite posses, & valeres, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concesserimus, prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc dat quoque facultatē Bannitos absolvendi injunctis tamen quæ hic præscribuntur.

§.2. Nos, ut præmissa, omniaque, & singula in dictis Literis contenta melius, & facilius exequutioni demandare valeas, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, motu, scientia, deliberatione, deque potestatis plenitudine paribus, tibi, ut in eventus in eisdem Literis expressos dumtaxat, & non aliàs, Bannitos quoscumque ex quantumvis capitalibus, præterquam læsæ Majestatis, veris, non fictis, & sæpius iteratis, aggravatisque criminibus, excessibus, & delictis damnatos Status nostri Ecclesiastici, si pœnitentia ducti ad te accedere, & in eosdem eventus servitiis Sedis Apostolicæ operam navare, & alia illis per te injungenda exequi voluerint, gratiose absolvere, & liberare, eisque gratiam, absolutionem, & remissionem in forma

forma amplissima; etiamsi illi pacem ab offensis non habuerint, nec parti læsæ satisfecerint, dummodo a loco, seu locis commissorum delictorum abstineant, neque ad illa accedant, nisi prius offensis satisfactis, & ab illis pace obtenta, aliàs gratiæ vigore præsentium illis faciendæ nullius sint roboris, vel momenti, promittere, & concedere, ac super bannitorum hujusmodi absolutione, liberatione, & remissione publica banna, & proclamata in locis necessariis publicare, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specificam, specialem, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite valeas, plenam similiter, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, tenore præsentium, concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus fel. rec. Sixti V., & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum contra homicidas, bannitos, & alios facinorosos quomodolibet editis Constitutionibus,& Ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sic absoluti debent pœnitentiam a Confessario injungendā adplere.

§.4. Volumus autem, ut ii, qui prædictas absolutiones, liberationes, & remissiones in vim præsentium obtinuerint, pœnitentiam salutarem sibi postmodum per confessarios idoneos a locorum Ordinariis approbatos, quibus plenam, super præmissis facultatem concedimus, injungendam adimplere omnino teneantur.

Dat. die 11. Martii 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 11. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

Sequitur Concessio similium Facultatum Marchiæ Anconitanæ Gubernatori quoad Affictum Montis Marciani.

Dilecto filio Magistro Diomedi Varesio in utraque Signatura nostra Referendario Provinciæ nostræ Marchiæ Anconitanæ Gubernatori.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Facti series, & concessio de qua in Rubr.

§.1. CUM Nos hodie motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Tibi, ut casu aperitionis ac devolutionis, ad Nos, & Romanam Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam Feudi Ducatus Urbini, nec non Civitatum Senogallien., & Pisauren., ac Status Montisferetran., aliorumque Dominiorum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Fortalitiorum, Propugnaculorum, & Locorum quorumcumque, etiam speciali nota, & expressione dignorum, in, & sub Statu dicti Ducatus Urbini, & Montisferetran. ad præsens quomodolibet compræhensorum, seu per ipsum Ducem quomodolibet possessorum, quandocumque, & quomodocumque eveniente, sive succedente, tu per te, vel alium, seu alios secundum rei, & casus exigentiam corporalem, realem, & actualem possessionem Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum prædictorum, eorumque Territoriorum, Districtuum, Jurisdictionum, Fortalitiorum, sive Propugnaculorum, membrorum &c., *prout in præcedenti*, plenitudine paribus, Te in eventus in eisdem Literis expressos dumtaxat,& non aliàs in, & super affictu Montis Marciani, quoad Annonam, ac Bannitorum absolutionem, liberationem, & remissionem superintendentē cum omnibus,& singulis facultatibus, gratiis, & indultis Tibi per alias nostras in simili forma Brevis super Annona, & Bannitorum prædictorum absolutione, liberatione, & remissione hodie expeditas Literas concessis, tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus.

Mandatum de parendo.

§.2. Mandantes propterea sub indignationis, & aliis arbitrii nostri pœnis dicti loci Affictuariis, eorumque Officialibus, & Ministris, cæterisque omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, ut te in superintendentem hujusmodi, juxta tenorem præsentium recipiant, & recognoscant, tuisque monitis, & mandatis salubribus prompte pareant, & obediant, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus authore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus Capitulis, & conventionibus inter Cameram Apostolicam, & ejusdem Oppidi Montis Marciani, illiusque Terris, & Tenimentis Affictuariorum initis, nec non Regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac omnibus illis, quæ in Literis prædictis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die, & anno prout in præcedenti.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

Man-

CXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Mandat Metropolitæ Russiæ, ut Synodum Provinciale singulis quadrienniis celebret.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

SAcrosanctum apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commissum postulat, ut licet inter gravissimas, multiplicesque apostolicæ servitutis curas super universas Orbis Ecclesias juxta pastoralis officii debitum invigilemus; illis tamen peculiarem solicitudinem impendamus, quæ non solum in longinquis regionibus constitutæ; verum etiam multis catholicæ fidei hostium periculis expositæ ope, atque opera Sedis Apostolicæ jugiter noscuntur indigere.

Mandat infra annum Concilium Provinciale cogi.

§.1. Hinc est, quod nos felici, atque prospero Ecclesiarum in Provincia Ruthena, seu Rusca existentium statui, atque gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio Propagandæ in Universo Mundo fidei præpositorum consilio, Venerabili Fratri Archiepiscopo Kioviensi ejusdem Provinciæ Metropolitæ per præsentes committimus, & mandamus, ut infra annum proximum, Concilium Provinciale Episcoporum, eorum scilicet, qui cum Romana Ecclesia tempore felicis recordationis Clementis Papæ Octavi Prædecessoris nostri uniti sunt, juxta præscriptum Sacrorum Canonum, necnon Generalium Conciliorum convocet, atque celebret.

Illudque singulis quadrienniis celebrari.

§.2. Insuper, quod finito Concilio Provinciali infra Annum, ut præfertur, convocando, & celebrando, ex tunc decætero perpetuis futuris temporibus singulo quoque quadriennio, simile Concilium provinciale non minus unius hebdomadæ spatio duraturum modo, & forma præmissis convocari, & celebrari omnino debeat, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo statuimus, & ordinamus.

Data Metropolitæ facultate Episcopos ad id cōpellendi.

§.3. Dantes plenam, & amplam facultatem, & auctoritatem eidem Archiepiscopo nunc, & pro tempore existenti tempus, & locum celebrationis Conciliorum hujusmodi præfigendi, & assignandi, ac pœnas sibi bene visas Episcopis legitime non impeditis ad Concilia hujusmodi non venientibus, & qui venerint, ante finem celebrationis Conciliorum hujusmodi præfigendū, absque ejusdem Archiepiscopi licentia recedentibus, imponendi, & infligendi.

Clausulæ.

§.4. Decernentes, præsentes literas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 12. Martii 1625. An.II.

CXIII.

Pisano Archiepiscopo committit, ut curet Archiepiscopum Mithilenarum a Græcis Liburni commorantibus recipi, atque audiri.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ven. Fratri Juliano Archiepiscopo Pisan.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam Benedictionem.

Archiepiscopum Mithilenarum deputat in Visitatorem Græcorum Liburni commorantium.

§.1. CUm nos nuper ad regimen, & salutē animarum Christifidelium Græcorum in Oppido Liburni tuæ Pisan. Diœcesis commorantium Ven. Fratrem Gabrielem Archiepiscopum Mithilenarum, cujus integritas, fides, & prudentia fide dignorum testimoniis apud nos comprobatur, apostolica auctoritate deputaverimus.

Mandat Archiepiscopo Pisano, ut curet a Græcis recipi.

§.2. Nos cupientes, ut Christifideles prædicti eumdem Gabrielem Archiepiscopum in animarum suarum patrem recipiant, & pastorem, doctrinamque ejus audiant, & sequantur, ac se ab eo doceri, & in via salutis dirigi permittant, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut apud eosdem Græcos efficaciter cures, quod ipsi salubribus ejusdem Gabrielis Archiepiscopi monitis, et mandatis pareant & obediant; alioquin sententiam, sive pœnam, quam idem Gabriel Archiepiscopus contra inobedientes rite tulerit, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 15. Martii 1625. An.II.

CXIV.

Confirmatio quorumdam Statutorum Ecclesiæ Metropolitanæ Eboren. de probationibus super puritate sanguinis ab iis faciendis, qui ad Dignitates, aliaque Beneficia ejusdem Ecclesiæ promoventur.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosanctum Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum postulat, ut ad felicem, atque prosperum Eccle-

clesiarum quarumlibet præsertim Cathedralium statum, directionemque jugiter intendentes, ea, quæ propterea facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuo, & illibata persistant, libenter cum a Nobis petitur, Apostolicæ confirmationis patrocinio muniamus.

Archiepiscopus Eboren. statuta nonnulla edit.

§.1. Nuper siquidem pro parte charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici exposito, quod Venerabilis Fr. Josephus Archiepiscopus Eboren. ad majorem Ecclesiæ Eboren. decorem, divinique in ea cultus augmentum, nonnulla statuta, & ordinationes ediderat.

Quæ Contifex Congregationi Concilii examinanda tradit.

§.2. Nos statuta, & ordinationes hujusmodi a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini interpretibus revideri, & recognosci jussimus. Qui quidem Cardinales in vim mandati nostri hujusmodi statuta, & ordinationes in hunc, qui sequitur, modum redigerunt, videlicet:

Tenor hujusmodi statutorum.

D. Josephus a Mello Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Metropolitanus Archiepiscopus Eboren. notum facimus omnibus, & singulis has nostras statuti sub spe beneplaciti Santissimi Domini Nostri Papæ, sanctæque Sedis Apostolicæ, literas visuris, lecturis, & audituris: quod cum videremus, nostram Ecclesiam Eboren esse unam ex Metropolitanis Regni Portugalliæ, & inter illas insignem, tum ob antiquitatem, redditumque ubertatem, quibus cæteras præfati Regni Ecclesias antecedit; tum quia semper, & saltem ut plurimum, solita fuit gubernari per Præsules Regiæ stirpis, eique semper inservierunt Dignitates, & Canonici sanguinis claritate, & literis præstantes, ex quibus multi ad dignitatis Episcopalis gradum assumuntur, & eam notabile damnum passuram in sua auctoritate, & servitio, si ad illius Dignitates, Canonicatus, Beneficia, & officia admittantur personæ ex hebræorum sanguine descendentes, aut quæ aliqua macula hujusmodi, licet parva per viam paternam seu maternam sint infectæ, cum experientia doceat, hujusmodi hominum naturam esse turbulentam, & in ministerio Ecclesiæ valde nocivam, & merito timeatur hujusmodi personarum incarceratio propter crimen Apostasiæ, & errorum in fide, ut sæpius contigit tempore præterito, & passim tempore præsenti contingit, quod verget in notabile damnum nostræ Ecclesiæ, & dedecus, & opprobrium tam illius, quam personarum illi inservientium; volentesque, quantum in Domino possumus, & pro officii nostri debito tenemur his inconvenientibus, & scandalis probabiliter eventuris occurrere, ut præfata nostra Ecclesia perpetuis futuris temporibus honorifice veneretur, & auctoritatem tam multipliciter comparatam conservare possit; Egimus non semel, sed iterum, atque iterum sæpius cum Decano, & Capitulo dictæ Ecclesiæ de condendo statuto, quo caveretur, ne persona aliqua præfata labe laborans ad beneficium aliquod, aut officium-seu ministerium dictæ Ecclesiæ admitteretur, cumque super forma, & clausulis Statuti convenire non possemus, ut ad concordandum nobiscum præfatum Decanum, & Capitulum adduceremus, ei multa, & diversa media proposuimus, & procuravimus Statutum Ecclesiæ Toletanæ, & aliud Ecclesiæ Colimbrien. ut hujusmodi statutis adhærentes, aliud ad præfatam Ecclesiam nostram conficeremus: quod tamen præfato Decano, & Capitulo persuadere non potuimus: & aliquoties propter discordes illius opiniones a nostris; aliquoties etiam propter nimiam dilationem ex parte ipsius Capituli procuratam, hujusmodi negotii exequutio tamdiu impedita fuit, ut ad desperationem conficiendi negotii veniremus. Quare Nos desiderantes, ne hujusmodi discordiis, & dilationibus tam utile, necessarium, & honestum statutum, cum damno nostræ Ecclesiæ, differretur, ut illud facere decrevimus, maturaque præcedente deliberatione, & sub spe beneplaciti Sanctissimi Domini nostri Papæ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ, ad divini cultus augmentum, & ad nostræ Ecclesiæ Eboren. venustatem, & honorem statutis Toletanæ, & maxime Colimbrien. Ecclesiarum adhærentes, mutatis, & additis, quæ censuimus aptiora ad finem prætensum, & ad meliorem statuti observantiam, & exequutionem, in nomine Domini Nostri Jesu Christi, condimus, facimus, & ordinamus statutum pro dicta nostra Ecclesia tenoris sequentis.

De iis qui excludendi sunt a Capitulo.

Quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus nulla Dignitas, Canonicatus, & præbenda, aut semipræbenda, seu quartanaria, aut alia quæcumque Beneficia hactenus in dicta nostra Ecclesia Eboren. erecta, & instituta, seu in posterum erigenda, & instituenda per cessum etiam ex causa permutationis, vel per decessum, aut aliam quamvis amissionem, vel dimissionem præfata Beneficia pro tempore obtinentium, aut aliàs quovis modo vacantia, neque etiam per viam coadjutoriæ, quibusvis Clericis ex hebræorum, vel eorum, qui ex paterna linea usque in infinitum, vel ex materna usque ad septimum gradum inclusive, eam infamiæ notam contraxerint, aut aliquo quocumque modo personis simili labe infectis, vel etiam laborantibus, ut supra, sanguine conjuncti fuerint, conferri possint: idemque censendum fore de Dignitatibus, Canonicatibus, & præbendis Magistralibus, & Doctoralibus, & de aliis quibuscumque Beneficiis in eadem nostra Ecclesia existentibus, etiam ex Indultis Apostolicis Universitati Studii Generalis Colimbrien. seu Regiæ illius Academiæ, aut ejusdem Doctoribus, & Professoribus affectis, vel aliàs debitis, statuimus;

Literæ provisionis Archiepiscopo exhibendæ.

Quod ad lites, controversias, & dubia, quæ desuper pro tempore dari possunt, statuimus, ut qui aliquo modo aliquam ex Dignitatibus, Canonicatibus, Præbendis, semipræbendis, quartanariis, cæterisque omnibus Beneficiis hactenus in dicta nostra Ecclesia Eboren. erectis, & institutis, aut deinceps instituendis, & erigendis in ea, etiamsi sint Universitati, & Academiæ hujus-

jusmodi affecta sibi quavis auctoritate conferri obtinuerit, antequam illius possessionem per se, vel Procuratorem suum assequatur, & apprehendat, literas super Collatione, & provisione hujusmodi sibi expeditas juxta formam antiqui dictæ Ecclesiæ nostræ statuti, ex vi præsentis statuti præsentare teneatur Archiepiscopo Eboren. qui pro tempore fuerit, ut præfatas literas examinari, & juxta hujus statuti formam de hujusmodi proviso, seu præsentato, & sui sanguinis puritate faciat inquiri; quod tamen non habebit locum in Inquisitoribus deputatis, & cæteris Ministris S. Officii Inquisitionis, qui aliquando fuerunt, sunt, vel pro tempore erunt, quia ii ad prædictarum Dignitatum, Canonicatuum, Præbendarum, Semipræbendarum, Quartanariarum, cæterorumque Beneficiorum possessionem admittentur absque ulla super puritate sanguinis informatione facienda.

Juramentum ab Admittendis præstandum.

Quod omnes, & singuli, qui ad hujusmodi Beneficia admittendi erunt, prius juramentum præstent in Capitulo capitulariter congregato de hujusmodi statuto observando, & de illius derogatione, & juramenti prædicti relaxatione, seu remissione, vel absolutione nullo unquam tempore ab Archiepiscopo, & Capitulo, aut etiam a Romano Pontifice pro tempore existente, seu a Sede Apostolica, sive a quovis alio Prælato, aut alia quacumque persona non petendis, neque obtinendis, neque utendo obtentis, vel impetratis, vel motu proprio sibi concessis, nec ante hujusmodi juramenti præstationem, & actum confectum de illo in libro Capituli ad hunc effectum conficiendo, & per provisum subscriptum in beneficii possessionem mittatur, seu inducatur, nec mitti, aut induci possit.

Quod si quis in possessionem alicujus ex prædictis dictæ nostræ Ecclesiæ Beneficiis absque juramenti hujusmodi receptione admissus fuerit, vel ei possessio Beneficii quomodocumque tradita fuerit, possessionis hujusmodi actus eo ipso nullus, nulliusque vigoris, seu roboris existat, & hujusmodi possidens non possessor, sed intrusus censeatur in Iudicio, & extra.

Formâ in probationibus super puritate sanguinis faciendis servanda.

Quod Archiepiscopus pro tempore existens, ubi primum sibi ab aliquo proviso, seu præsentato, seu ejus Procuratore præsentatæ fuerint literæ provisionis, seu Collationis, aut præsentationis, statim deputet duos Canonicos præfati Capituli, & unum ex Notariis approbatis Curiæ Eboren. ut examinent testes super qualitate generis provisi, seu præsentati petentis Beneficii possessionem: qui quidem Canonici, & Notarii careant omnino sanguinis impuritate, nec aliquomodo ex præfatorum hebræorum sanguine descendant, & qui deputati fuerint ad faciendam Informationem, nullo modo se poterunt eximere ab illa facienda, poteritque Archiepiscopus illos, & illorum quemlibet parere recusantes cogere per censuras, & pœnas pecuniarias, seu per fructuum suorum Beneficiorum subtractionem.

Quod si informatio facienda sit extra Urbem, & ejus Territorium; in tali casu, ut sumptibus provisi, seu præsentati parcatur, diriget Archiepiscopus literas commissionis ad Vicarium loci, in quo informatio facienda erit, ut examinet testes, & scribat informationẽ, dictaque testium scribat scriba ipsius Vicarii, dummodo uterque, ut supradictum est nullam præfati impuri sanguinis maculam habeat, quo casu alter loco inhabilis sufficietur per Archiepiscopum, & præfati Commissarii tam deputati ex gremio Capituli, quam Vicarii in facienda informatione servabunt formam traditam ab Archiepiscopo, nullusque testis admittetur a proviso, seu præsentato productus, aut qui aliàs non sit idoneus.

Quod facta Informatio in forma supradicta tradetur Archiepiscopo per illum examinanda, eaque examinata per Decretum suum in scriptis declarabit, Provisum, seu præsentatum habilem ad Beneficium, eique dandam, & debere dari Beneficii possessionem: & cum tali Decreto per ipsum Archiepiscopum subscripto provisus jam qualificatus Capitulum adibit, & petet Beneficii possessionem, & in eam a Capitulo mittetur in vim, & exequutionem præfati Decreti, & absque illo modo nullo in possessionem mittetur: & si absque hujusmodi Decreto, vel absque præstatione juramenti, de quo supra fit mentio in tertio Capitulo hujus statuti, possessionem appræhenderit, & ad illam admittatur, talis actus, & possessio nullius sit roboris, & momenti, & intrusus in judicio, & extra habeatur, & fructus non faciat suos, neque illi de illis ullo modo respondeatur: careatque talis intrusus omni actione repetendi restitutionem, nec se spoliatus dicere possit, nec ei restitutionis de jure debitæ spoliato actio competat: Decretum tamen, seu declaratio super sanguinis puritate fieri debeat infra sex Menses a die præsentationis literarum inchoandos, quibus ante hujusmodi declarationem elapsis objectio impuritatis sanguinis minime obstet proviso, quo minus debeat in possessionem immitti.

De fructibus Beneficii vacantis.

Quod fructus, redditus, proventus, emolumenta, & distributiones, etiam quotidianæ spectantes, & spectantia ad Beneficii possessionem petentes a die, quo titulus collationis, provisionis, seu præsentationis Archiepiscopo præsentatus fuerit per ipsum provisum, aut præsentatum, seu ejus Procuratorem, & ipse, vel ejus Procurator petierit, ut informatio fiat, deponantur apud personam, seu personas, in quarum potestate tuto asserventur, ut proviso, seu præsentato post præstitum præfatum juramentum, appræhensamque possessionem Beneficii ex Decreto per Archiepiscopum ferendo super informatione omnes tradantur, tanquam si præsens esset in Ecclesia, & in Choro, dummodo a præfato præsentationis die instet pro facienda informatione per se, vel per suum Procuratorem, & per illum non stet, & sit præsens in Urbe Eboren.

Quod non obstante quacumque habilitatione, si quis ex Capitularibus, aut aliis quibuscumque Beneficiatis nostræ Ecclesiæ præfatæ contra possessionem sic jam appræhensam aliquod impedimentum ex supradictis opponere voluerit, ad id admittatur: hac tamen conditione, quod si non probaverit appositum impedimentum, & appositum malitiose fuisse constiterit, graviter, & acerbe puniatur opponens, & voce activa, & passiva perpetuo privatus existat.

Quod si in admissione alicujus Dignitatis, Canonici, Præbendati, Semipræbendati, alteriusve Beneficiati, quicumque ille sit, Secretarius Capituli, aut Canonicus ejusdem ab eodem Capitulo ad id deputatus nomine Archiepiscopi, & Capituli coram possessionem petente, vel ejus Procuratore, antequam ad possessionem admittatur, protestetur, quod si in posterum ullo unquam tempore compertum fuerit, aut alias juridice constiterit ad possessionem hujusmodi admitti petentem aliquo ex supradictis impedimentis esse infectum, provisio sibi facta cum Literis desuper expeditis, & inde sequuta hujusmodi possessio ab ipsa possessionis die, etiamsi postmodũ triennalis, vel majoris temporis possessor efficiatur, nullius roboris, & momenti existat, ac Dignitas, Canonicatus, & Præbenda, aut Semipræbenda, quartanaria, & quodcumque aliud Beneficium in præfata nostra Ecclesia jam fundatum, erectum, & institutum, aut in posterum in ea fundandum, erigendum, & instituendum per talem obtentum vacet eo ipso, itaut de illo per Romanum Pontificem alteri idoneo, & qualificato conferri possit; ipseque possessor omnes, & singulos fructus, redditus, proventus, & distributiones quotidianas, aliaque emolumenta per eum percepta, tanquam intrusus, & canonico titulo carens restituere, & rependere teneatur, actusque hujusmodi protestationis conficietur, & a præsentibus, & a petente hujusmodi ad possessionem admitti, aut ejus Procuratore subscribetur, illiusque etiã observantia ab eo jurari debet.

Quod Archiepiscopus curabit, ut officia reliqua præfatæ nostræ Ecclesiæ provideantur solum personis præfata sanguinis labe carentibus, nullusque etiam ad ministerium Ecclesiæ, & ejus Sacristiæ, aut Chori admittatur, qui dicta labe laboret. Circa hujusmodi autem Officialium, & Ministrorum qualificationem fient informationes, antequam in possessionem Officiorum, seu Ministeriorum mittantur, prout Archiepiscopo magis expedire videbitur. Quod si post adeptam possessionem deprænhensum juridice fuerit, aliquem ex admissis a præfata hebræorum stirpe descendere, eo ipso provisio quælibet talis officii, seu ministerii, & possessio inde sequuta, nullius sint roboris, & momenti, & eo ipso talis provisus, & possidens privatus censeatur, & tale officium seu ministerium alteri committatur, & provideatur tanquam vacans, nec qui provisionem, & possessionem obtinuerat, possit se dicere spoliatum, nec actio de jure competens spoliatis ei ullo modo suffragetur.

Quod tam Archiepiscopus, quam ejus Commissarii per ipsum nominati ad faciendas informationes (si Sanctissimo Domino Nostro Papæ, Sanctæque Sedi Apostolicæ placuerit) habeant omnem jurisdictionem necessariam, quando, quoties, & ubi opus fuerit, ut possint cogere, & compellere Testes ad ferendum Testimonium, & eos ad id vocare, & facere omnia ad hoc negocium necessaria, & super eo procedere per censuras, pœnas pecuniarias, & per alia juris, & facti remedia.

Quod supplicetur a Sanctissimo Domino Nostro Papa, & a S. Sede Apostolica, ut non obstante defectu consensus Capituli, illum sine causa justa multoties denegantis, & differentis, hujusmodi Statutum, prout in illo continetur, dignetur approbare, confirmare, eique robur firmitatis apostolicæ adjicere cum clausulis necessariis, & opportunis ad illius plenam observantiam, & exequutionem. Quæ omnia Nos præfatus D. Josephus a Mello Archiepiscopus Eboren. statuimus, & ordinamus, ut perpetuis futuris temporibus observentur in nostra Ecclesia per Nos, & per Archiepiscopos Eboren. pro tempore existentes, & dictæ Ecclesiæ Capitulares sub spe tamen beneplaciti Sanctissimi Domini Nostri Papæ, Sanctæque Sedis Apostolicæ, & approbationis, & confirmationis ab eo, & ea concedendæ; quod beneplacitum, & approbationem, & confirmationem suppliciter, & humillime petimus. Datum Madriti sub nostri nominis subscriptione, sigillique nostri impressione trigesimo die mensis Augusti Anno a Nativitate Domini nostri Jesu Christi 1623. Antonius Gometius noster Secretarius scribi fecit hoc Statutum, & subscripsit. Josephus Archiepiscopus Eboren.

§.3. Cum autem dictus Philippus Rex pro majori Statutorum, & ordinationum hujusmodi firmitate, illa à Nobis approbari, & cofirmari summopere desideret. *Hujusmodi Statuta confirmari Rex petit.*

§.4. Nos pio ejusdem Philippi Regis desiderio, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, præinserta Statuta, & ordinationes apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. *Confirmat Urbanus.*

§.5. Decernentes Statuta, & ordinationes, præsentesque Literas semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa quomodolibet concernunt, & concernere possunt in futurum, inviolabiliter observari: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quo- *Clausulas apponit.*

a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Eboren. etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20. Martii 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 20. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno secundo.

CXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ex voto Congregationis Concilii declaratur, in translationibus Episcoporum Ecclesiæ vacationem ab ea die esse computandam, qua Episcopus ab ejus vinculo absolvitur in Consistorio.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ ferendi Decreti.

§.1. Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Cleri Hispaniarum expositum fuit, quod occurrentibus in illis Regnis Ecclesiarum Cathedralium per dimissionem, sive translationem vacationibus, eas non induci prætenditur, quousque Episcopus translatus Ecclesiæ noviter obtentæ, ac successor dimittentis Ecclesiæ dimissæ possessionem adepti non fuerint: ideoque tam ipsos Episcopos, quam eorum Vicarios interim ordinariam jurisdictionem retinere, eoque sub prætextu, quod cum translationes, & dimissiones hujusmodi de translatorum, & dimittentium consensu fiant, non intelligatur Ecclesia dimissa, neque Episcopus ab illius vinculo absolutus, quousque de hujusmodi consensu non constiterit, de quo minime constare potest, cum a tergo Literarum Apostolicarum non adnotetur, prout fieri solet in expeditionibus Beneficiorum inferiorum, quæ fiunt per concessum, nec de illo fit adnotatio particularis, de qua Secretarii Consistorialis attestatio haberi queat; unde oritur, quod jurisdictio penes Episcopum translatum, seu dimittentem esse videatur, quousque de tali consensu appareat per aliquem actum positivum subsequentem, qui nonnisi ex capta possessione vigore Literarum Apostolicarum hujusmodi resultare poterit.

Decretum, de quo in Rubrica.

§.2. Nos inconvenientibus, & litium anfractibus, qui ex præmissis oriri possunt, quantum cum Domino possumus, obviare, ac Clerum hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & singulares illius personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, quibus negotium hujusmodi mature, ac diligenter examinandum, & nobis referendum commisimus, consilio, Ecclesiam, a qua Episcopus de suo consensu transferetur, ab eo tempore vacare, quo idem Episcopus ab illius vinculo in nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis consistorio absolvitur, etiam ante expeditionem Literarum Apostolicarum, vel ad prædictam secundæ Ecclesiæ possessionem, posteaque vero ex testimonio, seu documento Secretarii sacri Collegii, vel alio modo hujusmodi absolutionis notitiam Episcopus translatus habuerit, illico eum ab exercitio ordinariæ jurisdictionis abstinere debere, eamque in Capitulum transire, itaut statim Capitulum eadem jurisdictione uti, sedem vacantem publicare, atque Officialem, seu Vicarium ad dicti Concilii præscriptum constituere possit, & debeat.

Clausulæ.

§.3. Præsentes quoque Literas perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, necnon Clero prædicto in omnibus, & per omnia suffragari, sicque per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios quavis auctoritate fungentes, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20. Martii 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 20. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

Ad

CXVI.

Adhortatio ad Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ut ipsi, & Christifideles omnes bonis operibus muniti, Deum pro pace, & concordia inter Christianos Principes inducenda, & Christiani populi incolumitate assequenda efficacibus precibus exorent.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Venerabiles Fratres, salutem, & apostolicam benedictionem.

Bellorum tumultus per Europam,

§.1. Tonitrua ultionis Omnipotentis exterrent Europam, & furente discordiarum turbine concutiuntur fundamenta Orbis terrarum. Consurgunt Principes indignantes de soliis suis, & Nationes ardentes odio sitiunt sanguinem, & ad arma properant. Armata hæresis existimans abscondi non posse acceptarum cladium ignominiam, nisi in templorum incendiis, non patitur in Germania conquiescere Religionem quamvis clarissimis viris triumphantem; quinimmo ostentans faces exitiales, & remota accersens auxilia, tempestates sævientis oceani Romani Imperio minitatur. Belgium diuturnis bellis vexatum, ut intestina dissidia coerceat, non potest propria viscera non laniare, eorumque populorum internecionem, quos vellet paterno patrocinio tueri, cogitur appellare victoriam.

Ac per Italiā deplorat.

§.2. Hæc regio pacis, & religionis arx Italia, quæ exterarum provinciarum calamitates misericors spectatrix lamentabatur, fit hac tempestate campus seditionum, & ea bellorum incendia in Valtellina, finitimisque regionibus, timet excitari, quæ nonnisi gentium sanguis, & principatuum casus extinguat.

Unde periculum est, ne hæresis diffundatur.

§.3. Periculum autem est, ne hac arrepta occasione, pestiferum hæresum virus latius se diffundat, & animorum sanitatem corrumpat contagione impietatis. Quocumque enim animo bellum inter Christianos Principes geratur, non potest tanta moderatione administrari, quin plerumque triumphos sceleri ferat, & naufragia Religioni. Jam vero audaces illæ hæreticorum minitantium voces audiri sine lachrymis non possunt, qui impiam causam defendere se posse gloriantur framea Dei nostri, id est, potentia Principum Catholicorum. Neque solum hæc existimanda sunt damna, quia regionibus vastitatem, & animis perniciem parant, sed quia beatissimos triumphos creduntur adimere hoc tempore Christianitati.

Pontifex in dolore positus paratum se pro Dei gloria vitam effundere profitetur.

§.4. Hæc tam vasta, & tam minax humanarum miseriarum scena, quodnam lacrymantibus oculis Pontificiæ charitatis spectaculum præbeat, facile coniicere potestis Venerabiles Fratres. Tamen neque animum despondemus, qui scimus, Dominum aliquando in tempestate, & turbine delitescere; neque inanibus querimoniis tempus ducimus, qui lamenta viribus destituta putamus haberi potius solatia pereuntium, quam periclitantium auxilia. Accenditur velut ignis zelus noster, & si noster sanguis fortiter fusus opportuna est medicina ægrotanti Reipublicæ, gaudentes in proprio damno salute filiorum, vitam ipsam pro Dei gloria devovemus. Omnipotentem cordium scrutatorem testamur, Nos Cæsarum triumphis anteferre eas Pontificum ærumnas, qui digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati, & divinum Pastorem imitantes, animam suam posuerunt pro ovibus suis.

Omnemque adhibere curam ad pacem conciliandam

§.5. Cum autem non videatur eiusmodi holocaustis hoc tempore delectari Pontifex sempiternus, ea consilia dies, noctesque meditamur, quæ habeantur arma lucis ad profligandum patrem discordiarum. Armamus quidem Ecclesiasticas legiones, ne opus Dei facere negligenter arguamur; at enim eodem tempore nullum prætermittimus officium, quo possit conciliari concordia Regum, & leniri furor armorum.

Hāc de causa Card. Barberinum ad Principes legavit.

§.6. Tandem postquam accuratissimis precibus flagitavimus pacem numinis dissipantis gentes, quæ bella volunt, decrevimus id remedium adhibere, quod in consimili rerum discrimine non semel peperit incolumitatem Orbi Christiano. Ergo nuper approbante Apostolico Senatu declaravimus Ecclesiæ universæ pastoralem solicitudinem Cardinalitia legatione. Selegimus vero Franciscum Cardinalem Barberinum fratris nostri filium. Creditur pontificia consanguinitas non levem actori publicæ causæ adiungere auctoritatem: porro autem allegantes eum, quem natura Nobis voluit esse charissimum, videmur luculentius paternum affectum testari generi humano. Nunquam certe Nos ei gravissimum hoc terrarū tumultuantium negotium mandaremus, nisi exploratum Nobis foret, eam illi mentem inesse, ut gloriam Dei, & populorum salutem existimet verum Ecclesiasticorum Principum thesaurum, ac triumphum. Nunc autem ille ad potentissimos Reges proficiscitur, curaturus, ut exoptata Christianæ Reipublicæ concordia lætificet mœrentem Ecclesiam, & propugnacula communiat publicæ incolumitatis.

Hortaturque Episcopos omnes, ut pacem a Deo petant.

§.7. Timidæ sunt cogitationes hominum, & consilia mortalitatis non raro ludibria existunt, nisi pater luminum cordibus nostris infundat Spiritum sapientiæ, & fortitudinis. Quare Venerabiles Fratres in partem solicitudinum nostrarum vocati, congregate hoc tempore populos, & quasi tubæ exaltate vocem vestram. Currat Christiana plebs ad arma justitiæ, muniatur sacco, & cilicio, quibus lorica salutis conficitur, & distringens gladium ancipitem orationibus conflatum, profliget legiones Inferni, ut potentium Ninivitarum gemitus imitata leniat iram Dei furore suo terras arguentis. Tum autem eum orate, ut det verba sua in ore Apostolici Legati, ne pax, quæ Christi in Cœlum redeuntis testamentum fuit, & hæreditas, a filiis discordiarum temere dissipe-

ſipetur. Turris fortiſſima nomen Domini: ad hanc confugiant juſti, & fides, quæ montes transferre, & maria poteſt perambulare, ſentiet, montes Sion eſſe in civitate myſticæ Hieruſalem, & Dominum potentem in prælio excubare in circuitu populi ſui. Omnipotens Princeps pacis, qui arcum conteris, & confringis arma impiorum, in manu tua ſunt corda dominantium, & ſub te curvantur, qui portant Orbem: Emitte e theſauris miſericordiæ ſempiternæ ſpiritum charitatis, qui Chriſtianorum Principum voluntates conciliet: effice, ut fœderatis potentium viribus, atque animis, in hac altiſſima terrarum ſpecula canere quam citiſſime claſſicum cœli, atque uti tanto armorum apparatu ad Regnum Dei propagandum plaudente Concilio juſtorum, & triumphante fide orthodoxa. Juſtiſſimi hujus voti ſpem, & fiduciam præbere poteſt Omnipotens fidelium precibus exoratus, Venerabiles fratres, a quibus pium hoc ſolatium expectamus: vobiſque Apoſtolicam benedictionem peramanter impartimur.

Dat. die 25. Martii 1625. An. II. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Martii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev. Declaratio, quod Regnum Portugalliæ in legatione Hiſpaniarum compræendatur.

Dilecto filio noſtro Franciſco S. Agathæ Diacono Cardinali Barberino nuncupato, noſtro ſecundum carnem ex fratre germano Nepoti, ad Chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Philippum Hiſpaniarum Regem Catholicum noſtro, & Apoſtolicæ Sedis de latere Legato.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili ſalutem, & apoſtolicam benedictionem.

Urbanus Cardinalem Barberinum Hiſpaniæ Legatũ deputaverat. §. 1. CUm Nos nuper te ad chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Philippum Hiſpaniarum Regem Catholicum, ac univerſa Hiſpaniarum Regna, illarumque provincias, dominia, Civitates, Oppida, Terras, & loca eidem Philippo Regi ſubjecta, & dictis Regnis adiacentia, & ad quoſcumque etiam Chriſtianos principes, cæteraque alia loca, ad quæ te declinare contigiſſet, noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis de latere Legatum deſtinaverimus; tibique, ut Regnorum, ac Perſonarum, & locorum eorumdem ſaluti, & ſtatui opera tua conſuleretur, certas tunc expreſſas facultates conceſſerimus, prout in diverſis noſtris tam ſub plumbo, quam in ſimili forma Brevis deſuper expeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc declarat, mentẽ ſuã fuiſſe ſub hac Legatione Portugalliæ quoque Regnum comprehendere. §. 2. Cum autem à nonnullis forſan dubitari poſſet, an in prædictis Hiſpaniarum Regnis, & dominiis ipſi Philippo Regi ſubjectis, Portugalliæ, & Algarbiorum Regna compræhenderimus, teque ad illa, & eorum populos noſtrum, & ejuſdem Sedis de latere legatum hujuſmodi, ut præfertur, deſtinaverimus; Nos ut omnis in, & ſuper præmiſſis dubitandi, ſive aliàs quomodolibet hæſitandi materia e medio tollatur, opportune providere volentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtris, tenore præſentium, declaramus, & in verbo Romani Pontificis atteſtamur, mentis, & voluntatis noſtræ fuiſſe, & eſſe, in prædictis Hiſpaniarum Regnis, & dominiis Portugalliæ, & Algarbiorum Regna hujuſmodi compræhendere, & compræhendiſſe, teque ad illa, & eorum populum univerſum cum omnibus, & ſingulis facultatibus prædictis, noſtrum, & ejuſdem Sedis de latere Legatum deſtinare, & deſtinaſſe, ut præfertur.

Peculiareſque ad id eidem concedit facultates penſiones reſervandi, & Beneficia eccleſiaſtica conferendi. §. 3. Præterea quò in delato tibi per Nos legationis hujuſmodi munere erga ejuſdem Sedis devotos, & fideles, tam in Portugalliæ, quam Hiſpaniarum Regnis, illorumque provinciis, dominiis, & aliis locis prædictis conſiſtentes, te gratioſum, & benignum vberius exhibere valeas, circumſpectioni tuæ, ultra facultates tibi per Nos, ut ſupra conceſſas, ut ſuper quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, tam ſecularium, quam cujuſvis Ordinis Regularium, & aliàs quomodolibet qualificatorum, de quibus tamen juxta Literarum noſtrarum prædictarum tenorem diſponere potes, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis, tam certis, quam incertis, ac etiam diſtributionibus quotidianis, quaſcumque penſiones annuas, non tamen medietatem fructuum, reddituum, & proventuum hujuſmodi excedentes, ſeu eoſdem fructus, redditus, & proventus uſque ad dictam medietatem loco penſionum earumdem quibuſvis perſonis tibi benevifis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica, cum cura, & ſine cura, & aliàs quomodolibet qualificata, etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus apoſtolicis, in titulum, commendam, adminiſtrationem, aut aliàs quomodolibet obtinen., & expectantibus, aliiſque clericali ſaltem charactere inſignitis, & aliàs penſionum hujuſmodi capacibus, eis quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus per Beneficia ipſa pro tempore quomodolibet obtinentes annis ſingulis, ac in locis, & terminis, ac ſub privationis, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, necnon vinculis, clauſulis, & cautelis in Literis reſervationum penſionum hujuſmodi apponi ſolitis, perſolvendas, de conſenſu tamen illorum, qui penſiones ipſas pro tempore ſolvere debebunt, auctoritate noſtra reſervare, conſtituere, & aſſignare; Necnon in proviſionibus, ſeu commendis per te in vim dictarum facultatum faciendis cum eiſdem perſonis, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſi invicem tamen compatientia Beneficia Eccleſiaſtica, etiam ſi unum ex illis omnibus cum cura,

aut

aut Dignitas etiam major, vel principalis, Canonicatus, & præbendæ, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad eam consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si sibi aliàs canonice per te conferantur, recipere, & dummodo illa omnia uno excepto, personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint retinere libere, & licite valeant, auctoritate prædicta dispensandi, illisque concedendi, & indulgendi, necnon omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica in dictis facultatibus quomodolibet qualificata, etiam per obitum familiarium tuorum, donec ex causa legationis hujusmodi abfueris, etsi singulorum Beneficiorum prædictorum fructus, redditus, & proventus XXIV. ducatorum auri de Camera secundum communem extimationem val. ann. excedant, modo, & forma in eisdem facultatibus expressis conferendi, & de illis disponendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis, & edendis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus. necnon Ecclesiarum, in quibus beneficia hujusmodi forsan fuerint, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, cæterisque omnibus, & singulis, quæ in dictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 28. Martii 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo piscatoris die 28. Martii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CXVIII.

Prohibet, quominus Imagines nondum a Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, splendoribus, & laureolis proponantur, vel Tabellæ, & luminaria ad eorum sepulchra apponantur &c.

Feria V. die 13. Martii, Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1625.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in Vaticano coram SS. D. N. D. Urbano divina Providentia Papa VIII., ac Illustriss., & Reverendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus, adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus a S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Exordium. SAnctiss. D. N. solicite animadvertens abusus, qui irrepserunt, & quotidie irrepere non cessant in colendis quibusdam cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, etsi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore insigniti sint ab Apostolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque Ecclesiis, aliisque locis publicis, ac etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, seu splendoribus proponuntur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia a Deo per eorum intercessiones accepta, in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur, & ad illorum sepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

§.1. Volensque proinde hujusmodi abusibus, pro debito officii pastoralis, occurrere, re etiam cum Illustrissimis, & Reverendissimis DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in universa Republica Christiana generalibus Inquisitoribus communicata, & mature considerata, ac discussa, declaravit, statuit, & decrevit, ne quorumvis hominum cum Sanctitatis, seu martyrii fama (quantacumque illa sit) defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud venerationem, & cultum præseferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel Ecclesiis tam secularibus, quam regularibus cujuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apostolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & si quæ appositæ sunt, amoveantur, prout eas statim amoveri mandavit. Prohibet, ne Imagines nondum Beatificatorum cum Laureolis apponentur;

§.2. Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros eorumdem hominum, qui Sanctitatis, sive Martyrii fama, vel opinione, ut præfertur, celebres è vita migraverint, gesta, miracula, vel revelationes, seu quæcumque beneficia tamquam eorum intercessionibus a Deo accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in iis recognoscendis Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhibeat, & ne deinceps fraus, aut error, aut aliquid novum, ac inordinatum in re tam gravi committatur, negotium instructum ad Sedem Apostolicam transmittat, ejusque responsum expectet. Revelationes vero, & miracula, aliaque beneficia supradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & gesta continentibus, hactenus sine recognitione, atque approbatione hujusmodi impressa sunt, nullo modo approbata censeri vult, mandatque Sua Sanctitas. Vel eorum gesta typis publicentur sine licentia.

§.3. Ad horum hominum sepulchra, vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, atque imagines, ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tam pictas, quam fictas, atque exculptas appendi, aut affigi; & lampades, sive alia quæcumque lumina accendi sine recognitione ab Ordinario omnino, prout supra, facienda, Sedique Apostolicæ referenda, ac probanda. Aut ad eorũ sepulchra Tabellæ, aut Lampades ponantur

§.4. Declarans, quod per suprascripta, præjudicare in aliquo non vult, neque intendit iis, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii, coluntur. Excipiuntur ii, quibus tavet cultus immemorabilis.

Ut

Ordinariis Locorum executionem demādat.

§.5. Ut autem præmissa diligentius observentur, universis, ac singulis, tam Ordinariis, quam hæreticæ pravitatis Inquisitoribus districte præcipit, ut in sua quisque Diœcesi, vel Provincia sedulo pervigilent, ne sine approbationibus prædictis Imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra superius disposita fiant.

Pœnas Transgressoribus infligit.

§.6. Transgressores vero, si Regulares fuerint, privationis suorum officiorum, ac vocis activæ,& passivæ, necnon & suspensionis a divinis;si vero Clerici seculares, privationis pariter suorum officiorum, suspensionis a divinis, & ab administratione Sacramentorum, exequutioneq; suorum ordinum respective, aliisque arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

§.7. Qui autem libros impresserint, aut Imagines pinxerint, sculpserint, seu quoquomodo effinxerint, vel formaverint, cæterique Artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes prædicta omnia amittant, & insuper pecuniariis, aliisque etiam corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, eorumdem Ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur.

§.8. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Præsentium publicatiō.

§.9. Et ne præmissorum ignorantia possit ab aliquo prætendi, voluit, ut Decretum hujusmodi,seu illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ affixum omnes perinde arctet, atque afficiat, ac si unicuique personaliter intimatum fuisset.

Fides danda transumptis.

§.10. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Jo. Antonius Thomasius S. Romanæ,& universalis Inquisitionis Not.

Anno 1625. Indictione 7. Pont. Sanctiss. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 2. die vero 4. mensis Aprilis, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apost. de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

Octavius Spada Mag. Curs.

Sequitur declaratio præinsertæ prohibitionis.

Quomodo Imagines, & Tabellæ recipi possint, vel debeant.

POstmodum vero idem Sanctiss. D. N. a quibusdam revocari in dubium accepit, an Tabellas, & Imagines, quas in posterum offerri contigerit, recipere, & antea oblatas conservare liceret, Sanctitas Sua, quæ tantummodo voluit, occurrendo abusibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam, ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimoniam divinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illustrare;re prius cum Illustriss., & Reverendiss. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus communicata, præsenti Decreto declaravit. Quod sicut nunquam prohibuit, nec suæ intentionis fuit, prohibere oblationem, receptionemque Tabellarum, & Imaginum hujusmodi, ita, ut nulli deinceps hæsitationi locus relinquatur, statuit in præsentiarum, & decernit, ut quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locumve alium publicum secularem, seu regularem Tabellas, & Imagines, aliudve simile quisquam detulerit, ac intercessione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adscriptorum, quamvis cum martyrii, vel sanctitatis fama demortuorum, optata se impetravisse dixerit, liceat Ecclesiasticis personis Ecclesiarum, locorumve prædictorum curæ Præpositis, Tabellas, & Imagines, sive pictas, sive ex quavis materia fictas, atque alia quæcumque collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentis, aliorumque, qui conscii fuerint, attestationibus accipere, atque approbantibus Ordinariis, ad quos referre statim omnia teneantur, in secreto aliquo, seorsum ab Ecclesia, loco custodire, ibidemque jam amota collocare, & asservare, ut si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seu Canonizationis honore in terris decorare voluerit, extent hujusmodi sanctitatis qualescumque probationes, Apostolicæ Sedis judicio tunc examinandæ, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Jo. Antonius Thomasius S. Romanæ, & universalis Inquisitionis Not.

Anno 1625. Indictione 8. Pont. Sanctissimi D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die vero 30. mensis Octobris, supradictæ literæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Principis Apost. Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

CXIX.

Confirmatio Literarum Clementis VIII. de forma servanda in electione Generalis, Præsidentis &c. Congregationis S. Joannis Evangelistæ in Portugallia.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Clem. VIII. Literæ recensentur; quibus præcipitur, ut in electione Generalis, Præsidis, aliorumque Prælatorum Constitutiones Congregationis hujus serventur.

§.1. ALiàs à fe: re: Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis videlicet: Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In eminenti Sedis Apostolicæ specula divina dispositione constituti, sic pastorali nostro muneri invigilare, ac de personarum præsertim ecclesiasticarum statu prospere dirigendo cogitare tenemur, ut villicationis nostræ recte rationem reddere valea-

valeamus. Nuper siquidem accepimus in Congregatione Sancti Joannis Evangelistæ sub Habitu, & Regula Congregationis Sancti Georgii in Alga Venetiarum in Regno Portugalliæ Instituta ab ipsius fere fundationis initio, vel saltem a centum quinquaginta annis in Generalis, & aliorum ipsius Congregationis Rectorum electione Constitutionum illius formam, qua hujusmodi electionem per secreta suffragia omnium ipsiusmet Congregationis Sacerdotum, qui in eadem Congregatione sex annos complevissent, fieri debere disponitur, observatam fuisse; indeque continuam pacem, tranquillitatem, & rectum in ipsa Congregatione gubernium conservatum extitisse: quæ forma electionis, si Apostolicæ Sedis auctoritate perpetuo confirmaretur, uberiores quotidie fructus pareret, ac inde quieti, & tranquillitati prædictæ Congregationis melius consuleretur. Nos itaque felici prædictæ Congregationis conservationi, & incremento, quantum cum Domino possumus, benigne prospicere volentes, non ad ipsius Congregationis, aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, formam electionis prædictam, ac eam concernentia statuta, & ordinationes ipsius Congregationis nominatim, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus. Decernentes ea perpetuo observanda, ac valida, firma, & efficacia fore, & esse; Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque ipsius Congregationis Prælatos, & alios Judices ordinarios, & delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quid quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus, ut electiones Generalis, & aliorum Rectorum prædictorum libere, & secundum Constitutiones supradictæ Congregationis, ut præfertur, fiant, quod nulla persona tam ecclesiastica, quacumque etiam Episcopali, Archiepiscopali, & majori dignitate, & quacumque potestate fungens, quam secularis, etiam quamvis eminenti, & etiam speciali nota digna, potestate, & dignitate præfulgens aliquos ejusdem Congregationis Canonicos, ut ex illis unus in Generalem, vel alii in particularium Monasteriorum Rectores, vel Superiores quocumque nomine nuncupatos eligantur, nominare, vel præsentare, aut quoquo modo proponere, vel quorumvis Canonicorum suffragia, & vota ad alicujus, vel aliquorum Canonicorum, etiam quorumvis benemeritorum, & talibus officiis dignorum favorem per se ipsum, vel per literas, aut interpositas personas exquirere sollicitari, donisve, aut promissionibus corrumpere valeant; sed singulis omnino liberum sit, votum, & suffragium suum ad eum, quem ipsi secundum Deum, & conscientiam suam ad ipsius Congregationis regimen idoneum esse judicaverint, dare: Capitulum vero Generale ipsius Congregationis tempore ab ipsius Congregationis Constitutionibus præscripto, nisi in præcedenti Capitulo generali ob aliquam justam causam aliter dispositum fuerit, semper celebrari debeat, nec ab aliqua persona, etiam, ut præfertur, qualificata aliud tempus præscribi valeat, vel præscriptum differri; Quodque juxta fe: re: Eugenii IV. Const. Canonici eligant ex Congregatione unum in Præsidem Capituli, qui durante Capitulo in eo resideat; nec aliquis quacumque dignitate, & auctoritate fulgens eidem Capitulo præesse, vel interesse possit, nisi de speciali nostro, aut Sedis Apostolicæ mandato; & quod statim, atque Prælati dictæ Congregationis, ut præfertur, Canonici juxta Constitutiones, & Decreta prædicta electi fuerint, electio facta a Scrutatoribus juxta Constitutionem fel. rec. Eugenii Papæ IV. Prædecessoris nostri in ipsius Congregationis statutis insertam, & semper observatam, cujus tenorem præsentibus pro expresso habemus, publicetur; ipsique Prælati electi statim officia, ad quæ electi sunt, gubernari incipiant, nec talis publicatio Prælatorum per quamcumque personam, etiam, ut præmittitur, qualificatam quovis quæsito colore, vel prætextu impediri, vel differri possit; auctoritate, & tenore prædictis perpetuo statuimus, & ordinamus; ac ut personæ prædictæ suffragia vocalium quoquo modo, ut præfertur, solicitantes, aut corrumpere procurantes, privationis omnium officiorum, ac Beneficiorum, quæ obtinent, & inhabilitatis ad alia obtinenda, nec non suspensionis à Divinis, si ecclesiasticæ personæ fuerint, pœnam, a qua nisi per Romanum Pontificem absolvi valeant, eo ipso absque alia declaratione incurrant, statuimus, & decernimus. Et insuper, quod Visitatores dictæ Congregationis pariter in eodem Capitulo deputentur Canonici illius, qui alias ad hoc idonei fuerint juxta eorumdem Constitutionum seriem, nec alius quisquam quavis pariter dignitate, & auctoritate fulgens, nisi pariter de speciali nostro, & Sedis Apostolicæ mandato, ipsam Congregationem visitare possit. Non obstantibus quibuscumque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis

ris habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Cæterum dilectos filios universos, & singulos ejusdem Congregationis Canonicos suffragantes, nunc, & pro tempore existentes, paterne in Domino hortamur, & monemus, ut in suffragiis ferendis nulla carnis, sanguinis, aut alterius mundani affectus ratione habita, sed solum Deum, & ipsius Congregationis utilitatem præ oculis habentes sic procedant, ut talis semper eligatur, qualis Dei obsequiis, & Congregationis ejusdem prospero regimini, ac quieti, & tranquillitati aptus, & idoneus esse judicabitur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 5. Febr. 1596. Pontificatus nostri Anno IV.

Aliisque literis consuluit libertati hujusmodi electionis.

Clemens Papa VIII. Aliàs per nostras in forma Brevis Literas sub datum die 5. Februarii 1596. Pontificatus nostri Anno Quarto expeditas, nonnulla circa electiones Generalis, & aliorum Rectorum, & Prælatorum, ac Officialium Congregationis Sancti Joannis Evangelistæ sub Regula, & Habitu Sancti Georgii in Alga Venetiarum in Portugalliæ Regnis institutæ perpetuo observanda ordinavimus, & statuimus, prout in eisdem Literis, quarum tenorem præsentibus, ac si de verbo ad verbum insereretur, pro expresso haberi volumus, plenius continetur. Volentes autem, ut ordinationes, & statuta hujusmodi firmiter omnino, atque inviolate observentur, neque adversus illas quicumque aliquo pacto directe, vel indirecte venire, vel facere præsumant, opportuniùs providere; Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostra, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, quascumque electiones Generalis, vel aliorum Rectorum, Prælatorum, Superiorum, & Officialium dictæ Congregationis contra, & præter formam dictarum Literarum, præsertim vero ad quarumcumque personarum tam ecclesiasticarum quacumque etiam Episcopali, Archiepiscopali, & majori dignitate, & quacumque potestate fungentium, quam secularium, etiam quantumvis eminenti, & speciali nota digna potestate, & dignitate præfulgentium nominationem, præsentationem, instantiam, preces, & intercessionem faciendas, nullas prorsus, & invalidas, irritasque, ac nullius roboris, vel momenti fore, & esse, ac nemini electorum aliquo pacto suffragari, quinimo contra eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monasteria, ipsamque Congregationem, seu alia quæcumque officia se eligi, vel assumi procuraverint per se, aut per personas interpositas ecclesiasticas, aut seculares quocumque prætextu, aut colore per ejusdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita, condignis pœnis in prædictis Literis expressis, & tanquam publice dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse, & debere; Similiter etiam, Præsidentem Capituli Generalis, & Visitatores præsentatos, aut electos, seu missos a quacumque persona, ut præfertur, quavis dignitate ecclesiastica, aut mundana quantumvis speciali nota digna, & alia quacumque præeminentia fulgente contra, seu præter formam nostrarum Constitutionum Præsidentem, & Visitatores nec esse, nec censeri, neque in rebus ad dictam Congregationem pertinentibus procedere, aut aliquid facere posse, vel debere, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, quid quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate apostolica, tenore præsentium, decernimus, & declaramus. Omnes etiam Canonicos dictæ Congregationis acceptantes Generalem, Rectores, Præsidentem, Visitatores, aut alios Officiales præsentatos, seu missos, aut electos contra tenorem nostrarum Constitutionum voce activa, & passiva in perpetuum privamus; Ac insuper Superioribus, & Canonicis dictæ Congregationis stricte præcipimus, & mandamus, ut literis, præsentationibus, nominationibus, & commendationibus hujusmodi quarumcumque personarum prædictarum, nequaquam obediant, sed sub prædictis pœnis secundum nostras Constitutiones in omnibus actibus Capitularibus omnino procedant: quinimo ipsi Superiores contra transgressores quoscumque graviter, ut præmissum est, omni appellatione remota procedant. Hortamur etiam, & paterne in Domino requirimus, & monemus charissimos in Christo filios Reges, ac dilectos filios nobiles viros Principes, ac Duces, ac alios Magnates seculares, ne in Religiosorum prædictorum negotiis hujusmodi præstando, nominando, ac commendando, vel alia contra præsentium tenorem faciendo se intromittant, sed liberam illis electionem, & alia disponendi juxta nostrarum Constitutionum seriem relinquant. Hanc autem nostram Constitutionem, annullationem, ordinationem, & legem quolibet anno Rector Generalis ante electionem Præsidis secundum ordinem nostrum faciendam publice legi curet, & faciat. Non obstantibus quibusvis Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ in prædictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Secretarii Generalis, & sigillo ejusdem Generalis obsignatis eadem, quæ præsentibus ipsis, fides adhibeatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Pi-

Piscatoris, die 5. Novembris 1596. Pontificatus nostri Anno V.

Ipsis itaque Fratribus petentibus,

§.2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Rectoris Generalis, ac Definitorum totius Congregationis prædictæ Nobis nuper expositum fuit, ipsi plurimùm cupiant præinsertas Literas hujusmodi pro firmiori, ac inviolabili earum observantia, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut eorum votis annuere de benignitate apostolica dignaremur.

Urbanus prædictas confirmat Clementis Literas.

§.3. Nos igitur Rectorem Generalem, ac Definitores, universamque Congregationem prædictam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas Literas hujusmodi cum omnibus, & singulis in eis contentis, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus; ipsasque Literas, ac omnia, & singula in eis contenta hujusmodi, perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec non dictæ Congregationi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Exequutores, Defensoresq; designat.

§.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis in dicto Regno constitutis, nec non dilecto filio jurium, & spoliorum Cameræ Apostolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictis Collectori Generali per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præinsertas, & præsentes Literas, & in eis contenta hujusmodi solemniter publicantes, ac in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, Rectorem Generalem, ac Definitores, & universam Congregationem hujusmodi eorumdem præmissorum commodo, & effectu pacifice frui, ac gaudere; Non permittentes illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariisq; derogat.

§.6. Non obstantibus rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque omnibus, quæ in eisdem Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Aprilis 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 10. Aprilis 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CXX.

Indulgentia Plenaria Deum precantibus pro præsentibus Ecclesiæ necessitatibus.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Refert bellorum motus in Europa.

§.1. Divinæ misericordiæ foribus hoc sacrosancto Jubilæi Anno per Nos reclusis, teterrimus humani generis hostis, qui spiritualis ædificii ruinam assidue molitur, bellico furori ostium reseravit. Perstrepunt ubique arma & populi, quos Christiana charitate ferventes, hoc præsertim tempore, charismata meliora æmulari optabamus, sævis iræ flammis incensi, mutuas in clades exardescunt.

Et in Italiá exortos.

§.2. Nos vero, qui omnes paterna dilectione complectimur, Europæ fere universæ, præcipue autem Italiæ, quæ illibatæ religionis studio, jure optimo, gloriatur, ac tutissimum florentis, diuturnæque pacis existit domicilium, casus mirum in modum dolemus, & sanguinem, qui effundi jam cœpit, magna nostrarum consequimur copia lacrymarum.

Ad Deum itaque confugiendum esse censet.

§.3. Quamquam vero tot, tantisque malis opportuna remedia adhibere cupientes, ea, quæ officii nostri ratio poscebat, humanæque prudentiæ leges monere videbantur, quantum in Domino potuimus, pastorali sedulitate providimus, nihilominus fortiora præsidia nonnisi e Cœlo sperantes, Patrem misericordiarum, quem iniquitates nostræ in iram concitaverunt, contritis, & humiliatis cordibus ducimus adeundum, ut in gentes, quæ eum non noverunt, non in filios iram suam effundat, ut recordetur, quia caro sunt, nec contra folium, quod vento rapitur, ostendat potentiam suam, ut exortam sedet tempestatem, statuat procellam ejus in auram, & sileant fluctus ejus.

Aperiendosque Ecclesiæ Thesauros.

§.4. Hoc autem ut fructuosius, & majori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more in præsentibus necessitatibus ad ejusdem Ecclesiæ thesauri largam dispensationem pro nostro pastorali munere confugiendum duximus.

Ita-

Cives Rom. ut Deũ precibus exorent hortatur.

§.5. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus sancti, omnes, & singulos utriusque sexus Christifideles in Alma Urbe nostra constitutos, auctoritate apostolica, paterne, enixeque requirimus, & monemus, ac in Domino hortamur ad infrascripta devote peragendum, & adimplendum, necnon ad pias, ac fervidas ad Altissimum preces effundendum, ut per viscera misericordiæ suæ, Ecclesiam exaltare, eamque ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac in necessitatibus hujusmodi subvenire dignetur.

Eisque hic præscripta agentibus, Indulgentiã plenariam elargitur.

§.6. Nos enim omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis licet minime suffragantibus, contulit; Universis, & singulis Christifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui solemni processioni, quam a Basilica Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ Transtyberim, feria quarta sequentis hebdomadæ, una cum Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoribus, omnibus Prælatis, & Proceribus, universoque Clero, & populo agemus, interfuerint, vel qui eadem hebdomada Basilicam, & Ecclesiam hujusmodi, saltem semel visitaverint, ibique devote, ut supra, Deum oraverint, necnon feria quarta, & sexta, ac sabbato ejusdem hebdomadæ jejunaverint, peccataque sua confessi, in qualibet ex dictis diebus, vel Dominica immediate subsequenti, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter susceperint, quod omnes, & quascumque præsentis Anni Jubilæi Indulgentias, & peccatorum remissiones, pœnitentiarumque relaxationes consequantur, quas consequerentur, si omnes Ecclesias ad id deputatas personaliter visitarent, & alia in literis indictionis ejusdem Jubilæi præscripta adimplerent, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Legitime impeditis consulit.

§.7. Regularibus autem personis utriusque sexus in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam religiosis regularibus in carcere existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque legitimo impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut Confessarius, quem ut infra elegerint, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, atque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, concedimus pariter, & indulgemus.

Confessariis facultatẽ concedit absolvendi a casibus reservatis, & vota commutandi.

§.8. Cupientes autem, omnes Christifideles participes fieri hujus pretiosissimi thesauri, universis, & singulis utriusque sexus tam Laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam secularem, quam cujusvis Ordinis regularem ex approbatis à dilecto filio nostro in Alma Urbe Vicario in spiritualibus generali, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Nobis, & Sedi Apostolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, atque alias per quascumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant. Et insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutifera opera commutare; injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio infligendis.

Excipit excommunicationem ab homine latam.

§ 9. Non intendimus autem per præsentes iis, qui a Nobis, & Sede Apostolica, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, & interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denuntiati fuerint, nisi infra tempus hujusmodi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Obstantia tollit.

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolven. in certis tunc expressis casibus, ita Rom.Pont. pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi, Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non conceden. Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium juramento, confirmatione apost. vel, quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut expressio habenda, vel quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque credi jubet.

§.11. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ muni-

munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 21. Apr. 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 21. Aprilis 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Inquisitori Portugalliæ facultas conceditur ad quinquennium absolvendi Neophitos relapsos Provinciarum, & Insularum transmarinarum Regi Portugalliæ subjectarum.

Ven: fratri Ferdinando Episcopo olim Pharaonen.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium. Sedes Apostolica pia mater Sanctorum Apostolorum, qui pastoralis officii formam tradentes nascentis Ecclesiæ infantiam lacte, provectam vero ejus ætatem solido cibo nutriverunt, verbo, & exemplo edocta Neophitorum omnium a suscepta Christi fide deviantium statui, & imbecillitati libenter compatitur, ac illos tamquam parvulos, & teneras dictæ Ecclesiæ plantas, pietatis, & benignitatis suæ uberibus confovendo, nonnulla eis etiam post relapsum condonat, & remittit, quæ in provectioribus merito essent acerbius corrigenda, & punienda.

Causæ concedendæ facultatis. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, charissimus in Christo filius noster Philippus Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Catholicus nobis nuper exponi fecit, quamplures Provinciarum, & Insularum transmarinarũ pro tempore existentis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis temporali ditioni subiectarum Incolæ, & habitantes de gentilitatis, & Infidelitatis errorum tenebris ad veri luminis, qui est Christus, cognitionem noviter conversi, ac sacri Baptismatis lavacro abluti ex mutua inter se, ac etiam indiscreta eorum cum aliis gentilibus, & infidelibus conversatione, vel aliàs humani generis antiqui hostis fraude à fide catholica deficiant, & quandoque ad eam reducti in pristinos gentilitatis, seu infidelitatis errores, ac etiam in alias à Sancta Ecclesia damnatas, & reprobatas hæreses, atque superstitiones relabantur; sed postmodum cognitis suis erroribus maxima contritionis signa nunquam amplius ab ejusdem fidei sinceritate discedendi propositum præseferentes eidem sanctæ matri Ecclesiæ reconciliari summopere desiderent, & pro illorum salute plurimum expediat, ut sic pœnitentes, benigne recipiantur, nec curiæ seculari propter illorum relapsum juxta juris rigorem debita animadversione puniendi relinquantur, ac desperatio veniæ eos ad pristinam perditionem faciat recidivos, ipsique, ac alii gentiles, & infideles metu corporalis supplicii ab eorum futura ad Christi fidem conversione retrahantur.

§.2. Nos illius, qui misericors, & miserator existens non vult mortem peccatoris, sed magis ut convertatur, & vivat, vices gerentes in terris pro ea potestate, quam ab eo per filium suum habemus, juris rigorem mansuetudine temperando, noviter conversos prædictos, ne jacta in eis fidei prædictæ semina arescant, aut diaboli malitia eradicentur, sed benignitatis dictæ Sedis ratione aspersa coalescant, ac firmis radicibus stabilita incrementum suscipiant, & usque ad perfectionem perdurent, omni, qua possumus, clementia prosequi, & confovere volentes, piis ipsius Philippi Regis in hac parte supplicationibus inclinati, fraternitati tuæ, cum tu hæreticæ pravitatis in Regnis prædictis generalis inquisitor existas, ac pro tempore existenti in Regnis hujusmodi generali inquisitori, ut durante quinquennio a die, quo præsentes literæ tibi fuerint præsentatæ, computando, per te, vel alium, seu alios hæreticæ pravitatis in ejusdem Regnis, & Provinciis, & Insulis pro tempore deputatos inquisitores, adjunctis etiam locorum Ordinariis, vel illorum officialibus, seu vicariis in spiritualibus generalibus, aut illis recusantibus, seu negligentibus, etiam absque illis, omnes & quoscumque utriusque sexus Regnorum, Provinciarum, & Insularum hujusmodi neophitos ex gentilibus, & infidelibus originem ducentes, qui post Christi fidem per eos susceptam in crimen apostasiæ ab ipsa fide, vel in damnatas, & reprobatas hæreses, & errores, semel, & iterum, vel etiam tertio, non tamen ulterius relapsi fuerint, cognita in eis vera, & non ficta, ac simulata pœnitentia, nec non apostasia a fide, & hæresibus, ac erroribus hujusmodi prius per eos publicè, vel privatim, prout tibi, & pro tempore existentibus generali, seu aliis inquisitoribus prædictis videbitur, detestatis, abjuratis, & anathematizatis, à sententia excommunicationis, aliisque ecclesiasticis censuris, & pœnis, quas propterea quomodolibet incurrerunt, vel quæ contra ipsos per sacr. Constitutiones tam generales, quam particulares, quomodocumque statutæ, ac aliàs promulgatæ fuerint, injuncta eisdem pro modo culpæ aliqua pœna arbitraria, vel alia pœnitentia salutari, quam iis, qui secunda, & tertia vice relapsi fuerint, aggravari volumus, auctoritate nostra in utroque foro in forma Ecclesiæ consueta absolvere, & liberare, atque ad ejusdem Ecclesiæ gremium recipere, & admittere, ac tam etiam traden. curiæ seculari propter primum, secundum, tertiumque relapsum hujusmodi à jure statutum, quam etiam alias corporales, & capitales, ac confiscationis omnium bonorum, & cæteras quascumque talibus delinquentibus inflictas, & irrogatas pœnas ipsis misericorditer remittere, & condonare liberè, & licitè possitis, & valeatis auctoritate apostolica tenore præsentium Concessio facultatis, de qua in Rubrica.

de

de speciali gratia indulgemus: tibique, ac generali, & aliis inquisitoribus prædictis plenam, & liberam desuper facultatem, auctoritatem, & potestatem ad dictum quinquennium dumtaxat duraturam tribuimus, & impartimur.

Derogatio Contrariorū. §.3. Non obstantibus præmissis, & apostolicis, ac in synodalibus, provincialibus, & generalibus Conciliis editis constitutionibus, & ordinationibus, nec non legibus etiam municipalibus, & imperialibus, ac Officii Inquisitionis Regnorum, Provinciarum, & Insularum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan., & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inseriti forent, præsentibus prò expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Aprilis 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Aprilis 1625. Pontificatus nostri Anno secundo.

Sequitur declaratio, quod quinquennium currere incipiat a die publicationis prærelatarum Literarum apostolicarum.

Ven. fratri Ferdinando Episcopo olim Pharaonen.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Recensentur præcedentes literæ. §.1. Hodie à nobis emanarunt Literæ fraternitati tuæ directæ tenoris subsequentis videlicet. *à tergo Ven. fr. &c.* intus verò *Sedes Apostolica &c.*

Causæ faciendæ declarationis. §.2. Cum autem, sicut charissimi in Christo filii nostri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici nomine nobis nuper expositum fuit ob periculosam, & longam navigationem ad Provincias, & insulas supra expressas verendum sit, nè antequam in illis præinsertæ literæ publicentur, magna pars quinquennii in eisdem præinsertis literis præfixi elabatur, & propterea dictus Philippus Rex cupiat, tempus dicti quinquennii non currere, nisi a prædictarum literarum in illis partibus publicatione; Et ideo nobis humiliter supplicari fecerit, ut super hoc opportuna declaratione providere de benignitate apostolica dignaremur.

Declaratio, de qua in rubrica. §.3. Nos igitur ejusdem Philippi Regis votis, ac precibus annuentes, volumus, & harum serie declaramus, tempus dicti quinquennii a die publicationis faciendæ in partibus tantum currere incipere. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die, annoq; eodem. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 22. Aprilis 1625. Pontificatus nostri anno secundo.

CXXII.

Quod Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini in Hispania, & Indiis, ad Doctoratus, seu Magisterii in sacra Theologia gradus promovendi, ab Examinatoribus in Capitulo Generali à Priore Generali deputandis examinentur, ut Magistralibus exemptionibus, & dignitate gaudere possint: Cum extensione Constitutionis Clementis VIII. qua sublata fuerunt vota ex gratia concessa in Capitulis Provincialibus in quibusdam Provinciis Hispaniarum, & Indiarum, ad omnes Provincias Italiæ.

De numero, electione, & qualitatibus Magistrorum sacræ Theologiæ in Provinciis Italiæ eligendorum statuit Gregorius XIII. Const. CL. Dominicum. *Tom. IV. Par. IV. fol. 33. Et de his Fratribus vide Alexand. IV. Const. XXIX.* Licet, *Tom. III. fol. 373. Præterea scias ordinationes Congregationis Siciliæ approbasse Paul. V. Constitut. CCLXVI.* Exponi, *Tom. V. Par. IV. fol. 222.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romanus Pontifex in sacra B. Petri Sede à Domino constitutus, ex injuncto sibi munere, religiosos viros, qui spretis hujus seculi vanitatibus, divini muneris obsequiis sub suavi Religionis jugo sese manciparunt, præcipua benignitate complectens, in his, quæ prosperæ, felicique eorum directioni conducunt, sedulò invigilat: quæ verò in hoc impedimento esse dignoscuntur, pastorali solicitudine tollere procurat, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Causæ ferendæ Constitutionis. §.1. Cum itaque (sicut accepimus) multi Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Provinciarum Hispaniarum, & Indiarum Religiosi doctrina, & meritis sufficientibus carentes, nimiaque Doctoratus, seu Magisterii in sacra Theologia graduum in eisdem Provinciis consequendorum ambitione ducti, partim ad Universitates Studiorum generalium, in quibus ad gradus hujusmodi suscipiendos levissima fiunt examina, studiose recurrant, partim vero ne hujusmodi quidem examina apud ullam Universitatem subeant, ac alii, etiam minus legitimis,

timis, & honestis rationibus ad eosdem gradus aditum sibi patefacere contendant, in non modicum Ordinis, & Provinciarum hujusmodi præjudicium.

Prohibetur quominus Magistri gradu, & exemptionibus fruantur, nisi prius ab Examinatoribus Ordinis fuerint examinati.

§.2. Nos præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, prosperoque Ordinis, & Provinciarum eorumdem statui, & directioni providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus, nullus Ordinis, & Provinciarum huiusmodi religiosus, etiam prætextu licentiæ à quibuscumque Superioribus obtentæ, in qualibet Studii Generalis Universitate ad hoc, ut inibi ad Doctoratus, seu Magisterii in sacra Theologia gradum promoveatur, præsentari, aut gradum ipsum aliàs quoquomodo, ut suscipere debet, ad effectum ut Magistralibus exemptionibus, & dignitate, & ordine gaudere possit, suscipere valeat: nisi prius prævio rigoroso examine ab Examinatoribus in partibus per dicti Ordinis Priorem Generalem in Capitulo Generali deputandis faciendo, etiam per aliquos actus literarios, ac etiam in his, quæ à sacro Concilio Tridentino circa Prædicatores præcipiuntur, examinatus, & approbatus fuerit, apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Examinatoribus statutæ pœnæ, si minime idoneos approbaverint.

§.3. Mandantes propterea eisdem examinatoribus, ut præfertur, deputandis, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, aliorumque officiorum per eos obtentorum ipso facto incurrendis pœnis, ne quempiam Ordinis, & Provinciarum hujusmodi religiosum doctrina, & meritis sufficientibus ad huiusmodi gradus suscipiendos non præditum quoquomodo approbent, vel admittant.

Approbationes, secus si fiant irritantur.

§.4. Et nihilominus quascumque hujusmodi approbationes, aut ad gradus admissiones contra præsentium tenorem (quod absit) quandocumque, aut quomodocumque faciendas, nullas prorsus, & invalidas, nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, ac nulli prorsus suffragari posse.

Clausulæ.

§.5. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Obstantium derogatio.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eorumdem Ordinis, & Provinciarum Religiosis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cũ quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§.7. Volumus autem ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 25. Aprilis 1625. An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 25. Aprilis 1625. Pontificatus nostri Anno II.

Sequitur extensio Constitutionis Clem. VIII. qua sublata fuerant vota ex gratia concessa in Capitulis Provincialibus quarumdam Provinciarum Hispaniæ, & Indiarum ad omnes Provincias Italiæ totiusque Ordinis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Clementis Literæ recensentur.

§.1. Aliàs per fel. rec. Clem. Papam VIII. Prædecessorem nostrum inter alia accepto, quod in Provinciis Bethica, Mexicana de Mechoacan. del Perù, del Quito novi Regni Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, aut aliquibus illarum permulti vocem in electionibus ex gratia habuerant, ex quo propter magnum vocalium numerum in Capitulis provincialibus ut plurimum confusiones, & perturbationes oriri solebant; idem Clemens Prædecessor ad eas omnino tollendas, ut de cætero in perpetuum in quacumque dictarum Provinciarum nulli præter eos, quibus de jure juxta dicti Ordinis Constitutiones licebat, vocem in Capitulis provincialibus haberent, sed ii, quibus ex gratia concessa esset, voce activa omnino carerent, & ex tunc privati essent, & esse censerentur, prout ipse Clemens Prædecessor ex tunc illos, & eorum quemlibet privavit, apostolica auctoritate statuit, & ordinavit. Nuper vero Nos Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris statutum, & ordinationem hujusmodi ad Provincias Italiæ dicti Ordinis sub certis modo, & forma tunc expressis extendimus, & ampliavimus, prout in ipsius Clementis, ac nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum ten. præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Quæ ab Urbano fuerunt extensæ ad Provincias Italiæ.

Et nunc ad omnes Ordinis Provincias extenduntur.

§.2. Nunc autem prospero, felicique quarumcumque aliarum dicti Ordinis Provinciarum statui, & directioni in præmissis, quantum cum Domino possumus, obviam ire volentes, Motu, scientia, & deliberatione similibus statutum, & ordinationem per Clementem Prædecessorem hujusmodi facta,

cta, & per Nos extensa, & ampliata, ut præfertur, ad universas Provincias,& Congregationes totius Ordinis prædicti eadem auctoritate tenore præsentium rursus perpetuo extendimus pariter, & ampliamus; illaque in universarum Provinciarum, & Congregationum hujusmodi Capitulis provincialibus locum habere, & sic ab omnibus censeri.

Clausulæ. §.3. Atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & ten. prædictis decernimus, & declaramus.

Derogatio contrariorū. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & singularum illius Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, aliisque omnibus, & singulis, quæ in dictis Literis concessa sunt, non obstare. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haben., illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter,& expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis,& sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 14. Septem.1628. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Septembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Nannetensi Episcopo committitur cura Monialium Reformatarum Ordinis S. Benedicti in Galliis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. SAcrosanctum Apostolatus ministerium humilitati nostræ nullo licet meritorum suffragio per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum postulat, ut inter gravissimas, multiplicesque apostolicæ servitutis curas, illam peculiari studio complectamur, ut sanctimoniales, quæ oblitæ populum suum, & Domum Patris sui cœlestis sponsi obsequiis se mancipairunt, per felicem providamque illarum directionem, atque gubernium majoribus in dies in regularium suorum Institutorum observantia, & sanctitate vitæ proficiant incrementis.

§.1. Aliàs siquidem a fe: re: Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis videlicet. Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Ad militantis Ecclesiæ regimen. &c. *omittitur tenor istius Constitutionis, quia jam reperitur in suo ordine sub Dat.22. Martii* 1621. *Anno* I. Et subinde pro parte dicti Ludovici Regis eidem Gregorio Prædecessori exposito, quod dictus Joannes Archiepiscopus non ita pridem ab humanis decesserat, dictus Gregorius Prædecessor supplicationibus ejusdem Ludovici Regis nomine sibi humiliter porrectis inclinatus per alias suas in simili forma Brevis sub die 18. Julii 1622, expeditas Literas bo: me: Sebastianum Episcopum Aduren. in locum dicti Joannis Archiepiscopi Senonen., in, & quoad præmissa apostolica auctoritate substituit, & subrogavit: quodque deinde perpetuis futuris temporibus uno ex tribus prædictis obeunte, reliqui duo, aut unus ex eis aliam personam ecclesiasticam pietate, doctrina, & vitæ sanctimonia præstantem nominare, dictæque tres personæ sic pro tempore nominatæ Visitatorem Monasteriorum Monialium hujusmodi eligere, ac ipsa Monasteria, illorumque Abbatissas, & Moniales pro tempore existentes, eorumque omnia bona mobilia, & immobilia cujuscumque generis, speciei, valoris, naturæ, quantitatis, & qualitatis existen., regere, & administrare possent, & deberent, statuit, atque decrevit, & aliàs, prout in ultimodictis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Recenset Gregorii XV. Literas quibus Moníaliū hujusmodi curā Archiepiscopo Senonen. duobusque aliis Ecclesiasticis commiserat.

Aliasque quibus demortuo Archiepiscopo Aduren sem Episcopū suffecerat.

§.2. Cum autem, sicut dictus Ludovicus Rex Nobis nuper exponi fecit, Henricus Cardinalis, & Sebastianus Episcopus prædicti postmodum sicut Domino placuit, ab humanis decesserint, electo tamen, & subrogato per eumdem Sebastianum Episcopū in vim præinsertarum Literarum in,& quoad præmissa Ven: fratre Philippo Episcopo Nannetensi, Superior vero Monachorum Reformatorum hujusmodi multiplicibus, gravissimisque subditorum suorum negotiis admodum implicatus, monialium directioni, atque regimini vacare nequeat; Nos felici monialium prædictarum statui, atque gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes, supplicationibus etiam dicti Ludovici Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Superiorem Monachorum Reformatorum prædictum a regimine, & gubernio, & quacumque alia earumdem Monialium Jurisdictione, dicta auctoritate tenore præsentium absolvimus, & liberamus: dictoque Philippo Episcopo, ut in locum dicti Monachorum Superioris in, & quoad præmissa, personam modo, & forma præmissis qualificatam,quæ una cum eodem Philippo Episcopo tertiam personam juxta præinsertarum Literarum hujusmodi formam, & tenorem eligat, eligere libere, & licite possit, & valeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Eo etiam defuncto Urbanus Episcopū Nannetē. substituit, data ei facultate duos alios Ecclesiasticos sibi in socios assumendi.

§.3. Præterea statuimus, atque ordinamus, ut in eventum obitus trium personarum prædictarum,pro tempore existens noster, & Sedis Apostolicæ in Regno Franciæ Nun-

Eveniente autem eorum obitu tres alios a Nuncio Apostolico eligi mandat.

Nuncius duas hujusmodi personas, quæ deinde tertiam eligant, ut præfertur, qualificatas, & qualificatam pariter eligat, servata in reliquis in omnibus, & per omnia prædictarum Grægorii Prædecessoris Literarum forma, & tenore,

Clausulæ. §.4. Decernentes, præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in Literis hujusmodi concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 17. Maii 1625. An. II. Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die 17. Maii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Statuitur Presbyteros Congregationis Sancti Joannis Dei non posse Missarum eleemosynam percipere, nec ad Prælaturas promoveri, præviisque tantum Examinatorum Literis testimonialibus ad Sacros Ordines esse promovedos.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Circumspecta Romani Pontificis providentia, ea interdum, quæ a Sede Apost. concessa, & sancita sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, præsertim cum felici personarum sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium, statui, regularisque observantiæ incremento opportune consulitur, atque inconvenientibus obviam itur, alterat, & immutat, in hisque solicitudinis, & providentiæ suæ studium favorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

In quodam Capitulo concessum fuerat Presbyteris indultum Missæ eleemosynam bis in hebdomada percipiendi. §.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Cosmus Garzia Fratrum Congregationis Joannis Dei sub Regula Sancti Augustini in Regnis Hispaniarum Procurator Nobis nuper exponi fecit, in quodam ejusdem Congregationis Capitulo ordinatum fuerit, ut quilibet ejusdem Congregationis Sacerdos duas Missas ad sui libitum singulis hebdomadis celebrare, eleemosynamque sibi propterea datam percipere, & de ea in suos usus disponere valeat, ordinatio autem prædicta non parum eidem Congregationi obesse dignoscatur. Quod cum toti Congregationi noxiũ sit; Nobis propterea dictus Cosmus eorumdem Fratrum nomine humiliter supplicari fecit, ut super præmissis, & aliàs prospero ipsius Congregationis regimini providere de benignitate apostolica dignaremur.

Urbanus irritat. §.2. Nos igitur piis Cosmi, & Fratrum prædictorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; ordinationem prædictam, ac prout illam concernunt, omnia, & singula in scripturis desuper confectis contenta, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusque, & effectu prorsus evacuamus.

Formamque præscribit in ordinationibus hujusmodi Presbyterorum servandam. §.3. Insuper volumus, ac auctoritate, & tenore prædictis statuimus, quod ejusdem Congregationis Sacerdotes Prælaturas in dicta Congregatione nullo modo obtinere possint, & illi duo pro qualibet regulari domo ex fructibus dictæ Congregationis, qui pro Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione ad Sacros etiam Presbyteratus ordines vigore Literarum felicis recordationis Pauli Papæ V. Prædecessoris nostri desuper emanatarum promovendi sunt, ad eosdem ordines de cætero promoveri nullatenus valeant, nisi prius decem annos professionis in eadem Congregatione peregerint, & ab examinatoribus Synodalibus non solum ad Ordines prædictos, verum etiam ad sacras confessiones audiendas examinati, & idonei reperti fuerint, & necessarias super hoc patentes Literas ab eisdem Examinatoribus obtinuerint.

Clausulas apponit. §.4. Decernentes, præsentes Literas, ac omnia, & singula in eis contenta valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tollit. §.5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Superioribus, & Fratribus, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum

Dat. die 24. Maii 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Maii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXXV.

Confirmatio Statutorum Militiæ Chriſtianæ ſub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis inſtitutæ.

Inſtituit hanc Militiam iſtemet Pontifex Conſtit., quæ incipit Imperſcrutabilis *num.XXXVI. pag.191. Militibus Indultum conceſſit obtinendi Penſiones num. XXXVII. pag. 194. Vide etiam Conſtit. LXXXIX.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenſet inſtitutam a ſe hanc militiam. §.1. Aliàs ſupplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Nivernen. Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, unam Militiam Chriſtianam nuncupandam ſub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, ac ſub Regula Sancti Franciſci, necnon ſub protectione SS. Michaelis Archangeli, & Baſilii pro uno Magiſtro. qui Magnus nuncupetur, ipſius Militiæ Caput, & Superior exiſtat, necnon Militum, ac Miniſtrorum numero eidem Magiſtro beneviſo, apoſtolica auctoritate ſine cujuſquam præjudicio perpetuo ereximus, & inſtituimus; Eiſdemque Magiſtro, & Capitulo generali dictæ Militiæ, ut quaſcumque conſtitutiones, ſtatuta, ordinationes, capitula, & ſtabilimenta ad proſperam dictæ Militiæ directionem facientia, licita tamen, & honeſta, ac ſacris Canonibus, Conciliique Tridentini decretis minime contraria, ab hac tamen ſancta Sede approbanda, condere, illaque pro rerum, & temporum qualitate, & varietate alterare, revocare, mutare, moderari, corrigere, & alia de novo condere libere, & licite poſſent, & valerent, dicta auctoritate conceſſimus, & indulſimus: & aliàs prout in noſtris deſuper ſub plumbo expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur. (Datamque M. Magiſtro facultatem Statuta condendi.)

Quæ confirmat. §.2. Cum autem, ſicut dictus Carolus Dux Nobis nuper exponi fecit, nonnulla pro felici ejuſdem Militiæ ſtatu, atque gubernio Statuta nuper condita fuerint, illaque pro inviolabili eorum obſervatione apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri plurimum deſideret. Nos piis dicti Caroli votis, quantum cum Domino poſſumus, annuere, illumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Statuta prædicta, dummodo tamen licita, & honeſta, nec revocata, aut ſub aliquibus revocationibus compræhenſa ſint reſpective, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, neque debitæ Nobis, & Sanctæ R. E. obedientiæ, & fidelitati adverſentur, dicta auctoritate, tenore præſentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis apoſtolicę firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint in eiſdem, ſupplemus.

Clauſulæ. §.3. Decernentes eadem Statuta ab omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, inviolabiliter obſervari debere, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio. §.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 24. Maii 1625. An. II. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 24. Maii 1625. Pontificatus noſtri Anno II.

CXXVI.

Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Concilii Tridentini de obedientia pro PP. Ordinis Cappuccinorum Provinciæ Flandriæ, qui ad ſacros Ordines promoventur, Epiſcopis a Provinciali non præſtanda. (*Ex Regeſt. in Secret. Brev.*)

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Refert Congregat. Concilii Decretū. §.1. Nomine dilecti filii Miniſtri Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum Nobis nuper expoſitum fuit, quod aliàs à Venerabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanavit Decretum tenoris ſubſequentis, videlicet:

Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini. Provincialis Cappuccinorum Provinciæ Flandriæ refert, aliquos Epiſcopos prætendere, ut in Literis, quibus ipſe ſuos Fratres ordinandos tranſmittit, exhibeat reverentiam, & obedientiam Epiſcopis, & amplius præſtet juridicam fidejuſſionem ſubminiſtrandi victum, & veſtitum iis, quos apoſtatari, aut aliàs a Religione dimitti continget. Quæ cum nova ſint, & inaudita, ne quod Religioni præjudicium inferatur, ſupplicat, ut declaretur, an ipſe poſſit ad hoc compelli, nec nè? Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum cenſuit, Provincialem Cappuccinorum in

in Literis dimissoriis, quas suis Fratribus concedit ad Ordines suscipiendos, nequaquam cogi posse ab Episcopis ad reverentiam, & obedientiam illis exhibendam, aut ad hujusmodi fidejussionem præstandam, neq; ullum pium Antistitem debere, aut tuta conscientia posse ab eorumdem Fratrum ordinationibus hoc solo prætextu abstinere, quod ea formula exhibendi Episcopo reverentiam, & obedientiam servata, vel fidejussio præstita non fuerit,

Illudque confirmat.

Cosmus Cardinalis de Torres.

Loco ✠ Sigilli.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Minister Provincialis prædictus plurimum cupiat Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observantia, apostolicæ confirmationis patrocinio communiri; Ideo Nobis humiliter supplicari fecit, ut ejus votis hujusmodi annuere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur Ministrum Provincialem prædictum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum hujusmodi, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; ipsumque Decretum, ac omnia, & singula in eo contenta ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contraria tollit.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis privilegiis, gratiis, & indultis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. die 28. Maii 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Maii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CXXVII.

Declarat facultates absolvendi ab hæresi, & casibus Sedi Apostolicæ reservatis, & in Bulla Cœnæ Domini particularibus Personis, ultra montes per S. S., seu Sanctum Officium concessas non compræhendi sub generali suspensione occasione Anni Sancti.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Cum Nos nuper occasione tunc instantis Anni Jubilæi omnes, & singulas facultates, & indulta absolvendi ab hæresi, & casibus Sedi Apostolicæ reservatis etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis quibusvis personis particularibus tam singulariter, quam universaliter per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut aliàs quomodocumque, & ex quibusvis causis, & occasionibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac aliàs quomodolibet concessa, apostolica auctoritate suspenderimus, & suspensa esse declaraverimus, easque, & ea eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere decreverimus, prout in nostris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Occasione Jubilæi Pontifex facultates omnes absolvendi a casibus S. Apost. reservatis concessas suspenderat.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, a nonnullis in dubium revocetur, an facultates absolvendi ab hæresi, & casibus hujusmodi sive a Nobis, sive a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem in universa Republica Christiana Inquisitoribus generalibus per nostras in simili forma Brevis, sive eorum patentes Literas respective particularibus personis ultra montes degentibus concessæ in Literis prædictis compræhendantur.

Dubium inde exortum est, an suspensæ quoque fuerint similes facultates ultra montes concessæ.

§. 3. Nos omnem in præmissis dubitandi occasionem e medio tollere, simulque cunctorum Christifidelium animarum saluti juxta creditum Nobis desuper apostolicæ servitutis officium, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia nostra, facultates quascumque absolvendi ab hæresi, & a casibus Sedi Apostolicæ, & in Bulla Cœnæ Domini prædicta reservatis, sive a Nobis, sive a Cardinalibus prædictis per eorum patentes Literas hujusmodi particularibus personis ultra montes degentibus concessas, in literis suspensionis prædictis minime compræhendi, neque compræhensas fuisse, seu esse, apostolica auctoritate, tenore præsentium declaramus, ita ut facultates absolvendi hujusmodi eisdem particularibus personis concessæ, & illarum vigore factæ, & facien-

Declarat non esse suspensas.

faciendæ, ab hæresi, & casibus hujusmodi absolutiones valeant, suumque effectum sortiantur, & quibus illæ, servatis servandis, concessæ fuerint, suffragentur in omnibus, & per omnia, perinde ac si Literæ prædictæ a Nobis nullatenus emanassent.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus, quatenus opus sit, Literis prædictis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et transumptis credi jubet.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 29. Maji 1625. An.II.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris, die 29. Maii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CXXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Pauli Papæ Quinti quibus Communitati Anconitanæ duæ tertiæ partes pecuniarum ex maleficiis, mulctisque provenientium conceduntur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refert Literas Pauli V.

§.1. Aliàs a fel. rec. Paulo Papa Quinto Prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: a tergo: Dilectis filiis Antianis, & Hominibus Civitatis nostræ Anconitanæ: intus vero: Paulus Papa Quintus: Dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem. Meritis, & supplicationibus vestris adducti, votis, & petitionibus vestris, quantum cum Domino possumus, benigne satisfacere curamus. Nuper Nobis expositum fuit pro parte vestra, quod aliàs fel. rec. Sixtus Papa Quintus Prædecessor noster, exposito sibi pro parte vestra, quod, cum duæ tertiæ partes pecuniarum ex maleficiis nostræ Civitatis Anconitanæ provenientes ex titulo, & causa onerosis jamdudum a Sede Apostolica vobis, & Communitati vestræ concessæ fuerint, ex vigore concessionis hujusmodi cum plena illarum possessione, quibusvis reservationibus apostolicis in contrarium editis, & præsertim fel. rec. Pii Papæ Quarti Prædecessoris nostri sub dat. 1561. Nonis Decembris, Pontificatus sui Anno II. non obstantibus, permanseritis: quinimo tam dictus Pius, quam etiam bonæ memoriæ Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster voluntatem san. mem. Pii Papæ Quinti similiter Prædecessoris nostri insequendo, post statutorum, ac privilegiorum confirmationem, ac roboris adjectionem duas tertias partes prædictas ad vos, & Communitatem vestram spectare, & legitime pertinere voluerint, illasque vobis, & Communitati hujusmodi applicaverint, & appropriaverint, & super illarum libera perceptione ab aliquo minime impediri, aut a vobis, & Communitate vestra hujusmodi quovis prætextu, occasione, vel causa auferri, seu illas, & illa minui, aut alterari nullatenus debere mandaverint; nihilominus Vos, Communitasque vestra, & homines prædicti in perceptione, & exactione integrarum suarum partium ex dictis maleficiis provenien. per Gubernatores, seu Locatenentes, seu alios Officiales, & Ministros pro tempore in dicta nostra Civitate existentes sub diversis prætextibus, etiam reparationis Palatii, defraudati, impediti, & gravati respective fuistis; ipse Sixtus Prædecessor vestris tunc supplicationibus inclinatus per suas in simili forma Brevis Literas die decima Augusti 1585. Pontificatus sui Anno Primo datas, Vos ad maleficiorum, & delictorum omnium in ipsa Civitate Anconitana commissorum, & committendorum plenariam notitiam habendam per vestri Sindici interventum dumtaxat perpetuo admisit: & propterea dictæ Civitatis Gubernatori, Locumtenenti, Auditoribus, & aliis Officialibus pro tempore ad criminalia deputatis, quocumque nomine appellarentur, & quacumque fungerentur auctoritate, mandavit, ut omnes descriptiones, seu Inventaria ratione, vel causa quorumvis maleficiorum, delictorũ, & criminum deinceps conficienda, ac quacumque occasione præmissorum, fieri voluit cum præsentia, & interventu Sindici prędicti, vel alterius a Vobis deputandi facerent, ac fieri mandarent, ac cum omnibus, & singulis supplicationibus, & precibus pro causis criminalibus sequendis, necnon Decretis, absolutionibus, & processuum cassationibus, cancellationibus, abolitionibus, compositionibus, & solutionibus faciendis hujusmodi sindicum pro tempore existentem interesse, ac de illis notam sumere, dictas duas tertias partes percipere, & levare libere, & sine aliqua diminutione sinerent, & permitterent, aliasque prout latius in eisdem Literis continetur. Quodque deinde, cum idem Sixtus Prædecessor postmodum per suas sub dat. Idibus Martii Pontificatus sui Anno Quarto expeditas Literas pœnas pecuniarias, mulctas, & confiscationes omnium, seu cujuscumque partis bonorum inflictas, & infligen., cujusvis criminis, excessus, maleficii, & delicti, vel quasi per quoscumque Præsides, Rectores, Gubernatores, & alios quoscumque officiales, & Judices, qui in quibusvis Civitatibus, Castris, Terris, & locis ecclesiasticæ ditioni subjectis, jurisdictionem quomodolibet exercerent, Cameræ nostræ Apostolicæ applicasset, & appropriasset, voluissetque, ut quæcumque Communitates, Universitates, Collegia, & personæ etiam ecclesiasticæ quavis dignitate fungentes, quæ pœnas, confiscationes, & mulctas hujusmodi, seu illarum portionem aliquam ad se quovis titulo, & causa, etiam onerosa, & quantumvis justissima spectare prætenderent, intra duos tunc proximos menses, seu super præmissis Jura, & privilegia in Camera Apostolica exhibere,

Quibus Communitati Anconitanæ duæ tertiæ partes mulctarũ &c. concessæ fuerunt.

deducere, & allegare tenerentur, ac aliàs prout in prædictis Literis latius continetur. Vos vigore primodictarum Sixti V., & aliarum Pauli III. confirmatoriarum reintegrationis, bonorum, officiorum, & aliorum Jurium Vobis factæ sub dat. 10. Kal. Martii Pontificatus sui Anno sexto, necnon etiam Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum sub dat. 26. Januarii Pontificatus sui Anno Quarto, per quas pœnas, mulctas, & confiscationes prædictas Vobis ex titulo oneroso dudum fuisse, & esse applicatas declarabatur, Literarum juridice, & legitime in Camera nostra Apostolica docuistis, duas tertias pœnarum, & maleficiorum hujusmodi partes Vobis ex titulo vere oneroso competiisse, & competere, & eodem titulo a Romanis Pontificibus dudum concessas fuisse, & esse, & propterea in eadem Camera decretum confirmatorium concessionis, & applicationis pœnarum hujusmodi obtinuistis, prout latius pariter in patentibus Literis bo: me: Henrici Presbyteri Cardinalis Caetani tunc existentis S. R. E. Camerarii desuper confectis continetur. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, firmiora sint ea, quæ sæpius Apostolicæ Sedis patrocinio muniuntur, & propterea cupiatis præmissa omnia, quæ per fe: re: Gregorium XIV., & Clementem VIII. Prædecessores nostros confirmata fuerunt, ut firmiora perpetuo subsistant, a Nobis quoque confirmari; & ideo Nobis humiliter supplicari fecistis, ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur vos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; hujusmodi supplicationibus inclinati prædictas Sixti V. ac Henrici Cardinalis tunc Camerarii, necnon Gregorii, & Clementis Prædecessorum prædictorum Literas, quarum tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro sufficienter expressis haberi volumus; quatenus tamen in pacifica possessione exigendi dictas duas tertias partes pecuniarum ex maleficiis provenientium modo, & forma præmissis Communitas vestra existat, auctoritate apostolica, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, eisque nostræ, & apostolicæ auctoritatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, etiam substantiales defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus. Mandantes propterea dilecto filio nostro Petro tituli Sanctorum Joannis, & Pauli Presbytero Cardinali Aldobrandino nuncupato moderno, & pro tempore existenti ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, necnon dictæ Cameræ Thesaurario, Præsidentibus, & aliis Ministris, ut prædictas, hasque nostras Literas inviolate, & ab omnibus, ad quos spectat, observari faciant, vosque dictis duabus tertiis partibus pœnarum, mulctarum, confiscationum, & aliorum occasione maleficiorum, quæ in ista Civitate Anconitan., ejusque Comitatu committuntur, provenientia in perpetuum, juxta Literarum prædictarum tenorem libere frui, & gaudere, & a vobis exigi, percipi, & levari, nec vos super præmissis ullo unquam tempore molestari, perturbari, aut inquietari faciant, sed vobis potius omne auxilium, & favorem prompte exhibeant, & præstent. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, atque his omnibus, quæ in prædictis Literis concessum est non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 26. Augusti 1605. Pontificatus nostri Anno I.

§.2. Cum autem, sicut Antiani, & homines prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi subinde Literas prædictas a re: me: Gregorio Papa XV. etiam Prædecessore nostro per ejus in simili forma Brevis expeditas Literas sub certis modo, & forma tunc expressis approbari, & confirmari obtinuerit, ea vero, quæ Sedis Apostolicæ muniminе sæpius roborantur, firmius subsistant, & ab omnibus exactius observari soleant, cupiantque propterea easdem Literas nostræ quoque confirmationis patrocinio roborari. *Communitas hujusmodi Literas petit ab Urbano confirmari.*

§.3. Nos eorumdem Antianorum, & hominum votis hujusmodi annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Literas hujusmodi, ac in eis contenta quæcumque, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus. *Confirmat Pontifex.*

§.4. Decernentes, easdem Literas, & in eis contenta hujusmodi perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Communitati, & hominibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque per quoscumque Judices, ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scien- *Clausulæ.*

scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio. §.5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem Literis concessa sunt, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. Junii 1625. An. II. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Junii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CXXIX.

Beatificatio V. Servi Dei Andreæ de Avellino Clericorum Congregationis Regularium Theatinorum, cum concessione Clericis dictæ Congregationis ubique existentibus, quotannis in die illius obitus Missam, & Officium de Communi Confessoris non Pontificis celebrandi.

Hujusmodi indultum celebrandi Missam, & Officium istis Clericis concessum extendit ad Civitatem Neapolim, quæ in novum Patronum d. Beatum recepit, ejusque Reliquiis, ac statuæ locum in Cappella Thesauri Ecclesiæ d. Civitatis deberi statuit Sacra Rituum Congregatio, quæ etiam Indultum prædictum extendit, prout in ipsius Congregationis Decretis videri poterit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, a Deo constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

S. Congreg. Rituum decernit deveniri posse ad Canonizationem S. D. de Avellino. §.1. Cum itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, Venerabiles Fratres S.R.E. Cardinales Sacris Ritibus præpositi causam Servi Dei Andreæ Avellini eorumdem Clericorum Regularium a tribus Rotæ Auditoribus, ac deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Carolo Emanuele S. Mariæ in Via Lata Diacono Cardinale Pio nuncupato, discussam, cum utrobique de validitate processuum, de sanctitate vitæ, ac de miraculis, tam in vita, quam in morte sufficienter constare pronuntiatum fuisset, in tali statu censuerint habendam, ut ad solemnem ipsius Servi Dei Canonizationem quandocumque deveniri possit: Præpositus vero, & Clerici prædicti pro eo, quem erga eumdem Servum Dei Andream Avellinum gerunt devotionis affectum, illum Beatum nuncupari, Officiumque, & Missam de eo, donec ad illius Canonizationem deveniatur, recitari posse summopere desiderent.

Urbanus eum B. nuncupari posse; §.2. Nos piis Præpositi, & Clericorum prædictorum votis, quantum cum Domino possumus annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut idem Dei Servus Andreas Avellinus Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus Clericis Regularibus hujusmodi ubique existentibus Officium, & Missa de Communi Confessoris non Pontificis ipsa die ejus obitus celebrari, ac recitari libere, & licite possit, & valeat, apostolica auctoritate tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Et Indultum, de quo in Rubrica concedit.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantia tollit.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, & personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptisque fidem addit.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Junii 1625. Pontificatus nostri Anno II. Dat. die 10. Junii 1625. An. II.

CXXX.

Jubilæum pro omnibus utriusque sexus Christifidelibus in Civitate, & Diœcesi Parisien commorantibus, anno 1626. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & apostolicam benedictionem.

SAlvator noster Dominus Jesus Christus Dei filius, cujus licet immeriti vices in terris gerimus, ad hoc nobis ligandi, & solvendi potestatem tradere voluit, ut saluti ejus gregis nostræ curæ divinitus commissi paterno affectu, ac solicito studio incumbamus. Proœmium.

§.1. Hinc est, quod nos attendentes, quamplures Civitatis Parisien. in Regno Franciæ, atque terrarum, villarum, & locorum Diœcesis Parisien. personas ob diversa impedimenta, præsertim continuorũ bellorum, quæ hactenus in dicto Regno gesta sunt, seu aliàs detentas ad hanc almam Urbem nostram pro cælestibus indulgentiarum præsentis anni Jubilæi donis, ac spiritualibus thesauris consequendis non accessisse, nec minus accedere potuisse, neque posse. Grassante bello cum Parisienses Romã accedere nequiverint.

§.2. Et propterea ipsarum, & aliorum quorumcumque etiam fidelium animarum saluti prospicere volentes, precibus charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Pontifex injuncta hic peragentibus anno 1626. Jubilæi Indulgentias ergitur.

rum Regis Christianissimi nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; de omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus prædictæ Civitatis Parisien., & illius Diœcesis terrarum, villarum, & locorum conviciniorum hujusmodi incolis, & habitatoribus, ac eò pro tempore accedentibus, vere pœniten. & confessis, ac sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refectis an. proxime futuro 1626. unam seu plures Ecclesias, seu Ecclesiam per venerabilem fratrem Archiepiscopum Parisien. deputandam, seu deputandas per quindecim dies continuos, vel interpollatos, quos pro Diœcesanis pauperibus, infirmis, senibus, prægnantibus, virginibus, viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac capitulis, congregationibus tam secularium, quam regularium, sodalitatibus, universitatibus, confraternitatibus Ecclesiam, seu Ecclesias hujusmodi visitantibus, atque etiam ob alias causas, prout dicto Archiepiscopo videbitur, ad minorem numerum arbitrio suo reduci, & alibi etiam tam in dicta civitate, quam in quibusvis ejusdem Diœcesis terris, castris, villis, & locis, unam, vel plures Ecclesias visitando, prout animarum saluti noverit expedire dicto arbitrio deputari posse volumus; devote, & reverenter visitando, & ibi quinquies orationem dominicam, & toties salutationem Angelicam pro peccatorum suorum remissione, ac pro pace inter Principes Christianos conservanda, & hæresum extirpatione, sanctæque Rom: Ecclesiæ exaltatione piè ad Deum orando Plenariam ejusdem anni Jubilæi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequantur, perinde ac si dicto Jubilæi anno quatuor Ecclesias dictæ almæ Urbis pro consequendo Jubilæo hujusmodi deputatas statutis ad id diebus personaliter visitassent, & alia ad hoc requisita adimplevissent.

Dat Confessariis facultatem absolvendi a casibus Sedi Ap. reservatis.

§.3. Et ad effectum hujusmodi illis, ut confessores, quos idem Archiepiscopus Jubilæi hujusmodi causa in statutis ecclesiis nominatim delegerit, sibi eligere valeant Presbyteros seculares, vel cujusvis Ordinis regulares, qui confessionibus eorum diligenter auditis eos, & eorum quemlibet à quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, & quantumcumque gravibus, & enormibus etiam Sedi Apostolicæ reservatis, ac literis, quæ in die Cœnæ Domini legi consueverunt, contentis, ac censuris, & pœnis ecclesiasticis ad effectum ipsius Jubilæi consequen. tantum, injuncta eis pœnitentia salutari absolvi possint.

Hujusmodi Jubilæum ad eos etiam extendit qui Romam anno Sancto venerunt.

§.4. Nec non ut illi, qui Romam venerunt, & alibi etiam Jubilæum ipsum quovis modo consequuti sunt, denuò etiam illud juxta tenorem præsentium consequi valeant, auctoritate apostolica, harum serie concedimus, & indulgemus.

Archiepiscopo facultatem dat Monialibus, aliisque consulendi.

§.5. Præterea ipsi Archiepiscopo, ut cujusvis Ordinis monialibus, & orphanis, aliarumque mulierum in communi viventium congregationibus ad Jubilæum intra monasteria, domosve suas consequendum conditiones, modum, & tempus præscribendum, & denique in præmissis omnibus, & singulis arbitrio suo facere, ordinare, & providere, ac quæcumque sibi visa remedia opportuna adhibere possit, prout animarum saluti expedire judicaverit, facultatem tribuimus: Præsentibus ad tres menses à die publicationis presentium inchoandum dumtaxat valituris.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 13. Junii 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris Die 13. Junii 1625. Pontificatus nostri anno II.

CXXXI.

Irritatio Decretorum per nonnullos Judices Regni Portugalliæ contra libertatem, & immunitatem ecclesiasticam, ac Collectoris, ejusque officialium Jurisdictionem, latorum.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti series.

§.1. AD audientiam Apostolatus nostri, non sine justo, & gravi cordis nostri dolore, pervenit, quod procedente nuper in diversis Causis Ecclesiasticis in Civitate Ulixbonen. pro sui muneris auctoritate, dilecto filio Magistro Joanne Baptista Pallotto in utraque signatura nostra Referendario, Jurium, & spoliorum Cameræ Apostolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectore generali, seu ejus Auditore, & Judice delegato; cum pars altera ad Judices seculares temerè recursum habuisset, Judices hujusmodi, & postmodum alii pariter seculares non solum contra Auditorem prædictum, sed etiam contra eumdem Joannem Baptistam Collectorem, occasione dictarum causarum, suis injustis, & invalidis decretis, ac mandatis contra immunitatem, & libertatem ecclesiasticam attentatis, jurisdictionem pariter ecclesiasticam, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Officialium violando, impediendo, & perturbando procedere præsumpserunt, & ad quædam eidem ecclesiasticæ libertati, & immunitati, ac ipsius Joannis Baptistæ Collectoris auctoritati maximè adversantia devenerunt: per quæ inter alia decreverunt, ut dictus Auditor caperetur, è Regnis prædictis expelleretur, ipsiusque bona, etiam temporalitates sequestrarentur, unde in vim eorumdem Decretorum, seu alicujus eorum Satellites domum ipsius Joannis Baptistæ Collectoris, illius salutaribus monitis temere contemptis, ingressi sunt, sententias excommunicationis, & alias ecclesiasticas censuras, & pœnas gravi cum scandalo totius Civitatis, ac Divinæ Majestatis offensa graviori incurrendo.

§.2. Quam-

Irritatio Decretorum, de quibus in Rubrica.

§.2. Quamobrem nos, qui in Sede Beati Petri quamquam immeriti à Domino positi sumus, ne excessus hujusmodi, ac ecclesiasticæ libertatis, & immunitatis tam enormis violatio dissimuletur, & transeat in exemplum, pro nostro pastoralis officii debito providere, & malorum graviorum segetem, & radicem, quantum à Deo permittitur, nostra auctoritate apostolica evellere volentes; motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula præmissa a prædictis dictorum Regnorum Judicibus secularibus, etiam supremis, quocumque nomine, titulo, & prærogativa, & gradu insignibus in causis prædictis, & earum occasione contra dictum Joannem Baptistam Collectorem, ejusque Auditorem, seu Delegatum, Officiales, Ministros, familiares, & bona quocumque prætextu, vel quæsito colore quomodolibet decreta, mandata, acta, facta, ordinata, & sive scriptis, sive verbis quomodolibet attentata, quæ omnia, & singula præsentibus haberi volumus pro expressis, nulla, invalida, irrita, & inania, ac nulliter, invalide, inaniter, & de facto contra sacros Canones, Conciliorum Decreta, & Apostolicas Constitutiones attentata, & præscripta.

Clausulæ pro præsentium literarum firmitate.

§.3. Præsentesque Literas, & in eis contenta quæcumque de intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, infringi, in Jus, vel controversiam vocari nullatenus posse, sed semper valida, firma, & efficacia fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Prohibitio sub pœna excommunicationis, ne quid imposterum contra immunitatem ecclesiasticam attentetur.

§. Et nihilominus, ne imposterum similia præsumantur, omnibus, & singulis Judicibus secularibus, etiam supremis dictorum Regnorum, quocumque nomine nuncupentur, cujuscumque gradus, conditionis, & prærogativæ existant, ne talia hujusmodi, aut similia adversus immunitatem, & libertatem ecclesiasticam, etiam quocumque prætextu contra Ecclesias, Prælatos, Judices, & personas, res, & bona, ac eorum jurisdictionem, & auctoritatem, ejusque liberum exercitium quomodolibet committere, aut attentare præsumant, sub excommunicationis majoris, a qua nonnisi à nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolvi possint, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, ac privationis quorumcumque Beneficiorum, pensionum, officiorum, & Dignitatum Ecclesiasticarum, ac militiarum, & ordinum quorumcumque, perpetuæque inhabilitatis, tam quoad ipsos delinquentes, seu contumaces, quam quoad eorum descendentes usque ad eorum quartam generationem ad illa imposterum quomodolibet obtinenda, necnon amissionis quorumcumque Jurium patronatus, privilegiorum, indultorum, concessionum, & investiturarum, tam emphiteuticarum, quoad feudalium eisdem delinquentibus, & seu contumacibus, suisque, ut præfertur usque ad quartum gradum descenden. quocumque titulo apostolico, aut alio ecclesiastico quomodolibet nunc, & pro tempore competen., & acquiren. pœnis ipso facto absque ulla declaratione incurren. interdicimus, & prohibemus.

Obstantium derogatio.

§.5. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Quorum omnium, & singulorum tenorem, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus. Aut si prædictis, vel quibusvis aliis personis ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Fides danda transumptis.

§.6. Volumus autem, quod præsentes literæ, seu illarum exempla manu Notarii publici subscripta, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munita, & ad valvas Ecclesiæ Ulyxbonen. affixa ita omnes arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. die 20. Junii 1625. An. II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Junii 1625. Pontificatus nostri Anno II.

CXXXII.

Decreta S. Congregationis Concilii de celebratione Missarum, ac de prohibitione illas moderandi, seu reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia. Necnon de earumdem oneribus perpetuis suscipiendis; Et de Religiosorum numero ultra redditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo.

Super his Decretis multæ postea sunt ortæ Dubitationes, quibus eadem Sacra Congregatio respondit, & SS.D.N. eas confirmavit, & approbavit, quas omnes mox tibi subjiciam.

Causæ edendi hæc Decreta.

Cum sæpe contingat, in quibusdã Ecclesiis tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis Defunctorum reli-

relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri; & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant piæ testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violetur, defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christi fideles gravi scandalo affecti, plerumque a similibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent, illas brevi ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quod Ecclesiis, sorte pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum absque ullo emolumento; aut quod eleemosyna pro illis celebrandis sit adeo tenuis, ut non facile inveniantur, qui velint huic se muneri subjicere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeo exigui, ut Sacerdos pro necessaria sua sustentatione novis se oneribus obstringere compellatur: Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitatique, ac Justitiæ maxime consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica convellere atque eradicare: Sanctissimi Domini Nostri Urbani divina providentia PP. VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infrascripta Decreta edidit.

Pro reductione Missarum recurrendum omnino ad S. Sedem.

§.1. Ac primo districte prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis; sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur: alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Missæ celebrandæ ad rationem attributæ eleemosynæ.

§.2. Deinde, ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis celebrandis, stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerint, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac locis piis quibuscumque tam secularibus, quam regularibus, Sacra Congregatio sub obtestatione divini Judicii mandat, ac præcipit, ut absolute tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint, itaut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant, quinimo graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Revocatio Indultorum satisfaciendi oneri plurimarum Missarum aliquibus collectis, sive orationibus.

§.3. Id vero ut deinceps observetur exactius, Sacra Congregatio eadem auctoritate revocat privilegia, & indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac locis piis, tam secularibus, quam regularibus, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Certa eleemosyna pro Missæ celebratione suscepta integra celebrāti tradi debet.

§.4. Ac similiter, omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Pecuniæ vel bona pro Missis celebrandis relicta deponi debent.

§.5. Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eo tepidiores, ac segniores reddantur, quod onera hujusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta, statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac locis omnibus tam secularibus, quam regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab iis, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda a die realis acquisitionis statim debeant penes ædem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam deponi, ad effectum illa, seu illorum pretiũ quamprimum investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Et cum eōdem onere investiri.

§.6. Ac si eadem bona immobilia auctoritate apostolica deinceps alienari contigerit, eorundem pretium sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Onera perpetua Missarum non recipienda sine legitimi Superioris licentia.

§.7. Ad hæc Sacra Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tam secularium, quam regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districte prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, seculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, Regulares vero sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda: alioquin secularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso; Regularis vero pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ, ac passivæ absque alia declaratione incurrat.

Manuales vero eleemosinæ non accipiendæ, nisi nova onera possint adimpleri.

§.8. Eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin omni-

omnino abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa, *Eleemosyna pro Missis*, vel alia simili, sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur.

Quando licentia a Superioribus sit danda nova onera suscipiendi.

§.9. Episcopus vero, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut loco pio incumbentibus; nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbeant, quam eis legitime constiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quam antiquis jam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis, & locis piis relinquuntur, omnino respondeant oneribus adjunctis, secundum morem cujusque Civitatis, vel Provinciæ; intelligantque, si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Mandatum Superioribus Regularibus de recognoscendis redditibus, & obventionibus singulorum Monasteriorum, &c.

§.10. Postremò Illustriss. Patres, non sine gravi animi dolore, intelligentes, mala fere omnia, quæ regularem disciplinam evertunt, ac præcipue nimiam hanc facilitatem fovent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quam ferant redditus, & eleemosynæ cujusque Monasterii, inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilii Decretis hac de re editis, Sanctissimi Domini Nostri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & proventus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones, tam communes Monasteriorum, Conventuum, & Domorum ejusdem Provinciæ, quam etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas, in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediate præcedentium habita ratione, diligenter, & mature recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliave cujuslibet generis onera consueverunt absorbere.

Et præfigendo Religiosorum in unaquaque Provincia numero.

§.11. Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cujus interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione Generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui computatis hujusmodi redditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus ut supra detractis, sedulo examinent, quot religiosi homines connumeratis etiam laicis, aliisque necessariis servientibus, in unoquoque Monasterio, Conventu, & Domo regulari juxta regionis, & proprii Instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorundem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cujusque familiæ Monasterii, Conventus, ac Domus regularis in singula quaque Provincia certus earum tantum personarum numerus, Patrum capitularium voto, præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obventionibus, ut superius, sufficienter ali possint.

Notulaque S. Congregationi exhibenda.

§.12. Ne vero Superiores, qui id præstare debent, serius, aut remissius, quam par est, suo muneri satisfaciant, mandat Sacra Congregatio, ut infra annum, post proximum Capitulum Generale, vel Provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mittant.

Qui numerus Religiosorum Sne S. Congregationis licentia augeri non potest.

§.13. Numerumque familiæ, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum hujusmodi regularium, Capituli, seu Congregationis Generalis, vel Provincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores, tam Generales, & Provinciales omnes, quam locales perpetuo servare omnino teneantur, nec possint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia. Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum, quovis modo augere præsumpserint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque activæ, ac passivæ, & ad omnia suæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis Sacra Congregatio subjacere voluit, & declaravit.

Quibus conditionibus novi Conventus recipi queant.

§.14. Deinceps vero Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi recipiatur, nisi, præter alia ad id requisita, in singulis ejusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis, detractis omnibus ut supra detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti a fel. rec. Gregorio XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca hujusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, ut supra, sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omni-

omnimodæ jurisdictioni subjecta esse intelligantur.

Hæc Decreta singulis sex mensibus in mensa legenda.

§.15. Porro, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cujusque Monasterii, Conventus, ac Domus regularis curare, atque efficere teneantur sub pœna privationis officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi præsentes ordinationes in publica mensa perlegantur.

Eaque interpretari nemini liceat.

§.16. Omnibus tam ecclesiasticis personis, cujuscumque sint ordinis, conditionis, & gradus, quam laicis quocumque honore, ac potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Derogatio contrariorũ.

§.17. Non obstantibus, quod suprascripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam Sancti Joanni Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque, tam secularium, quam regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam Mari Magno, seu Bulla Aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, Sacra Congregatiof Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter, & expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentium Decretorum publicatio.

§.18. Et ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præsentes ordinationes in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Et fides transumptorum.

§.19. Utque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 21. Junii 1625.

Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. C. Secr.

Anno D. N. Jesu Christi 1625. Indict. 8. Pontificatus autem in Christo patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus tertio, die vero 22. mensis Septembris suprascripta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen., & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Æmilianum Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Brandimartes Latinus prælibati Sanctiss. D. N. Papæ, ac S. Rom., & Univers. Inquis. pro Mag. D. D. Curs.

Sequuntur Dubia, ac Declaratione aliquot Sacræ Congregationis Concilii Sanctissimi Domini Nostri Urbani Papæ VIII. auctoritate editæ super Decretis ejusdem Congregationis de Celebratione Missarum.

Super primo Sacræ Congregationis decreto, de Celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis;

Quæritur; quod si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi injunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut fere totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, ut possit hujusmodi honera moderari?

Secundo; Super secundo ejusdem Congregationis decreto, quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur; An verba illa (præscriptæ uerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertio; An cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam juxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quarto; An Sacerdotes, qui tenentur Mis-

Missas celebrare ratione Beneficii, seu Cappellani, legati, aut salarii, possint etiam manualem eleemosynam pro Missis votivis, aut defunctorum, recipere, & unico Missæ sacrificio utrique oneri satisfacere.

Quinto; Posito, quod Testator relinquat, ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ, absque ulla præscriptione eleemosynæ; Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi bene visam præscribere, an vero eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario.

Sexto; Super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarũ, vel Anniversariorũ celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, An verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium?

Septimo; Super quarto ejusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat;

Quæritur, An permittendum sit Administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inservientium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ, & similium?

Octavo; An hoc decretum habeat locum in Beneficiis, quæ conferuntur in titulum; idest, An Rector Beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem redditTuum Beneficii?

Decimo; An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna major solita pro celebratione Missæ, debeant dare eandem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt: An vero satis sit, ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam.

Undecimo; Super quinto ejusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba (eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; Alioquin omnino abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis, in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc decretum prohibeat absolute, quo minus accipiant novas eleemosynas ii, qui acceptis non satisfecerunt; & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quid si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, ut Sacerdos Missam celebret cum primum poterit?

Decimotertio, An pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur?

Decimoquarto; An in hoc decreto compræhendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgo dicuntur, (*Casse de' Morti*?

Decimoquinto; An Administratores Ecclesiæ magnæ devotionis, & concursus possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis nonnisi post longum tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus fidelium, ut ajunt, minuantur?

Decimosexto; Quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tam secularium, quam regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (, & aliis ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimoseptimo, super septimo ejusdem Sacræ Congregationis decreto, quo cavetur, ut in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commode possit sustentari;

Quæritur; An ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis decreti san. mem. Pauli V. absque tamen computatione redditTuum cujusque religiosi, sit denuo facienda, necne?

Decimooctavo; An Novitii ad habitum regularem admissi possint admitti ad professionem in Monasteriis, in quibus, habita ut supra præfixione numeri, commode ali non possunt?

Decimonono; Super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint jurisdictioni ordinariæ;

Quæritur; An hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, compræhendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Cappuccinorum, ac Societatis Jesu?

Ultimo; An idem decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum decretum proxime antecedens, an vero etiam extra Italiam?

Subsequuntur Declarationes, seu Responsiones ad supradicta Dubia.

Sacra Congr. Cardinalium Conc. Trid. Interpretum, auctoritate sibi a S.S.D.N. attributa, ad singula dubia superius proposita in hunc modum respondit, videlicet.

Ad Primum etsi legatum sit adeo tenue, nihilominus, pro reductione oneris, ut

ut supra impositi, ab iis, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino e re esse judicaverit. Verumtamen si in ipsa Beneficii erectione expresse cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad Secundum: esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinnario. Quod si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium teneri.

Ad Quartum; Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu capellaniæ, legati, aut salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, ubi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus missarum celebrandarum, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad Sextum, ita esse intelligenda.

Ad Septimum respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac loca pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in usum earumdem expensarum erogare licite possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum missæ sacrificio necessario sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis ut supra deductis, absolute tot missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad Octavum, non habere locum, sed satis esse, ut Rector Beneficii, qui potest missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius Beneficii aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolute integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad Undecimum respondit, non prohibere absolutè: Ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad duodecimum; quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum missarum celebratione sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quo minus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem missis juxta benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimumtertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscepturis onera perpetua missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel ejus generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad Decimumquartum, compræhendi.

Ad Decimumquintum, Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ut supra in responsione ad Duodecimum.

Ad Decimumsextum, compræhendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad Decimumseptimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam servata forma ultimi decreti hac de re editi.

Ad Decimumoctavum, esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant; ac deinde in aliquo alio monasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commode ali possint.

Ad Decimumnonum, censuit compræhendere.

Ad ultimum; habere locum extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.
Prosper Fagnanus S. Cong. Secr.

CXXXIII.

Confirmatur Concordia inita inter Capitula, aliosque Ecclesiasticos Regnorum Castellæ, & Legionis super solutione Decimæ a nonnullis Pontificibus Philippo IV. Hispaniarum Regi concessæ, ac prorogatæ. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pro nostro munere in his partes nostras libenter interponimus, quæ ad concordiam, & pacem inter Catholicos Reges, & ecclesiasticas personas, super exactionibus, apostolica auctoritate, faciendis, pertinere dignoscuntur. *Exordium.*

§. 1. Nuper siquidem, sicut Nobis nuper exponi fecerunt Charissimus in Christo filius noster Philippus IV. Hispaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filii singularum Toletan., Ispalen., Compostellan., Granaten., Burgen., Legionen., Palentin., Oveten., Segutin., Conchen., Pampilonen., Giennen., Zamoren., Astoricen., Malacitan., Caurien., Pacen., Aurien., Canarien., Guadixen., Segobien., Civitaten., Calaguritan., Calciaten., Salamantin., Oxomen., Vallisoletan., Lucen., Mindonien., Almerien., Tuden., Abulen., Oriolen., Palentin., Carthaginen., & Guadicen., *Causæ ineundi concordiã.*

cen. Ecclesiarum Capitula, quæ universum Clerum Regnorum Castellæ, & Legionis repræhesentant, considerantes dictus Philippus Rex, & Capitula prædicta gratiam, & constitutionem primæ decimæ quarumlibet dictarum Ecclesiarum, & Parochialium in omnibus Hispaniarum Regnis, & Insulis illis adiacentibus dudum per fel. rec. Pium Papam V. Prædecessorem nostrum cla: mem: Philippo II. Hispaniarum Regi Catholico prædicti Philippi IV. Regis Avo ad quinquennium concessam, & postea pluries a rec. mem. Gregorio XIII., & deinde a Sixto V., & postmodum a Gregorio XIV., a Clemente VIII., ac denique a Paulo V. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris eidem Philippo II., ac claræ similiter memoriæ Philippo III. ipsius Philippi II. nato, & dicti Philippi IIII. genitori pluries, & in ultima vice ad aliud quinquennium, a principio anni 1622. inchoatum, & in fine anni 1626. finiendum respective prorogatum, & extensum; prout in singulis eorumdem Prædecessorum desuper expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur; si eisdem modo, & forma, quibus concessa est, exequutioni demandaretur, id non sine ejusdem Cleri incommodo exequi posset, cupientesque præmissis ea, qua fieri posset, ratione occurri, quo facilius illa, ad quæ tenentur, ab ipsis adimpleri valeant, ipsæque personæ ecclesiasticæ onus illis eam ob causam incumbens supportare facilius possint, ad infrascriptam concordiam per earum procuratores ad hoc specialiter deputatos devenerunt.

Concordiæ tenor.

§. 2. In primis; quod prædictus Status Ecclesiasticus Coronæ Castellæ, & Legionis, darent, & solverent dicto Philippo IV. Regi, seu personæ ab eo deputatæ ducentos, & quinquaginta mille Ducatos, qui ascenderent ad numerum nonaginta trium millionum, & septingentorum quinquaginta millium morapetinorum quolibet anno, durantibus quinque annis prorogationis, pro iis, quæ ad hujusmodi effectum dicto Regi debentur, & ad eum spectant, ratione dictorum Regnorum Castellæ, & Legionis, non compræhensis in præsenti concordia, & repartitione dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducat. Regni Aragoniæ, Cathaloniæ, & Valentiæ, ac Insulis illis adiacentibus, itaut dictus Philippus IIII. Rex ab ipsis possit exigere illud, quod sibi ex prorogatione hujusmodi provenit, excepta ecclesia Oriolen., cujus dispositio, & pars ingreditur, & computatur una cum Statu Ecclesiastico Coronæ Castellæ, & Legionis; Et quia transactionis, & concordiæ hujusmodi instrumentum, antequam gratiæ prædictæ prorogatio currere inciperet, stipulari debebat; id autem factum minime fuit, quia Ecclesiæ distulerunt, insimul se congregare ad eum effectum, ideo hac dilatione durante datæ fuerunt cedulæ vulgo libranzas summæ ducentorum, & quinquaginta mille ducatorum ab eis solven., in fine Junii, & Novembris anni 1623. pro medietate in argentea, & altera medietate in ænea moneta, quam vulgo de Vellon nuncupant, pro fructibus anni 1622., qui fuit primus hujus quinquennii eidem Philippo III. Regi, ut præfertur, ultimo prorogati, & solverunt, non obstantibus protestationibus factis, quod non tenebantur, & aliis causis, est pactum, & conditio hujus transactionis, & concordiæ, quod pro solutione facta de dicto mense pro medietate in moneta argentea quidquam deduci, vel detrahi minime debeat, & quod ratione solutionis factæ de mense Novembris sequentis pariter in moneta argentea solutio mensis Junii anni 1624. ab ipsis in moneta ænea de Vellon nuncupat. recipi debeat: & quod quarta pars septem solutionum successivarum, quæ complebuntur in fine anni 1627., debeat fieri in moneta argentea, & aliæ tres partes in moneta ænea de Vellon nuncupata pro hujusmodi quinquennio, absque eo quod deinceps trahatur in consequentiam; quas solutiones dabunt, & facient suis sumptibus in capitulis cujusvis Diœcesis reddituum decimalium, & primitialium, quas habebunt, quia super istis, & non super ullis aliis redditibus ecclesiasticis debent repartiri, & recuperari quomodolibet dictorum quinque annorum dicti ducenti, & quinquaginta mille Ducati, & ex nunc remaneant obligatæ, prout obligant Capitula generaliter, & debeant se obligare in particulari pro solutionibus, quarum remanent debitores pro quinquennio ipsi Philippo Regi III., ut præfertur prorogato, juxta repartitionem, quæ est ut sequitur.

Distributio summarum a Capitulis solvendarum.

Capitulum Ecclesiæ Toletan. pro se, & sua Diœcesi solvet summam quatuordecim millionum, ac septingentorum, & decem millium nongentorum, & triginta Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Hispalen. pro se, & sua Diœcesi novem millionum sexcentorum, & sexaginta quinque millium, & trecentorum, & triginta octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Salamantin. pro se, & sua Diœcesi duorum millionum ducentorum, & nonaginta sex millium, duodecim Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Zamoren. pro se, & sua Diœcesi, duorum millionum, septuaginta, & novem millium ducentorum, & quinquaginta septem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Seguntin. pro se, & sua Diœcesi duorum millionum sexcentorum, & quadraginta trium millium, centum, & quadraginta septem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Conchen. pro se, & sua Diœcesi quatuor millionum sexaginta, & duorum mille quingentorum, & octuaginta, & unius Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Carthaginen., pro se, & sua Diœcesi unius millionis, quingentorum, & octuaginta, & quatuor mille ducentorum, & quadraginta septem Morapetinorum.

Capi-

Capitulum Ecclesiæ Oriolen. pro se, & sua Diœcesi quadringentorum, ac quadraginta millium trecentorum, & nonaginta septem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Corduben. pro se, & sua Diœcesi trium millionum quadringentorum, & quinquaginta duorum mille, centum, & octuaginta, ac quinque Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Pacen pro se, & sua Diœcesi unius millionis sexcentorum, & novem millium nongentorum, & decem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Caurien. pro se, & sua Diœcesi unius millionis quingentorum, ac nonaginta novem mille ducentorum, & quatuordecim Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Placentin. pro se, & sua Diœcesi duorum millionum trecentorum, & novem millium, septingentorum, ac viginti, & unius Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Giennen. pro se, & sua Diœcesi duorum millionum, ducentorum, & nonaginta quatuor millium quadringentorum, & sexaginta octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Sancti Jacobi pro se, & sua Diœcesi duorum millionum septingentorum, & undecim millium, ducentorum, & quinquaginta octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Burgen. pro se, & sua Diœcesi quinque millionum, centum, & triginta duo millium, quingentorum, & sex Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Legionen. pro se, & sua Diœcesi duorum millionum nuncupat. ducentorum, & octuaginta sex millium, & quinquaginta novem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Oveten. pro se, & sua Diœcesi unius millionis quadraginta duorum millium, octingentorum, & viginti sex Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiarum Calaguritan., & Calciaten., pro se, suisque Diœcesibus duorum millionum octingentorum, & trium millium, centum, & sexaginta quatuor Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Astoricen. pro se, & sua Diœcesi, unius millionis Ducentorum, & sexaginta millium, & sexaginta, & octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Abulen. pro se, ac sua Diœcesi trium millionum, quinquaginta duorum millium, & quadraginta sex Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Segobien. pro se, ac sua Diœcesi duorum millionum, ducentorum, & quadraginta septem millium, trecentorum nonaginta, & unius Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Oxomen. pro se, ac sua Diœcesi duorum millionum ducentorum, & duorum millium, ducentorum, & nonaginta novem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Aurien. pro se, & sua Diœcesi unius millionis centum, ac quinquaginta quatuor millium, centum decem & octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Lucen. pro se, & suæ Diœcesi quadringentorum decem & sex millium, & septuaginta duorum Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Mindonien. pro se, & sua Diœcesi ducentorum, & nonaginta trium millium septingentorum, & quadraginta Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Tuden. pro se, ac sua Diœcesi quingentorum millium, nongentorum, & quinque Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Palentin., pro se, & sua Diœcesi trium millionum sexcentorum, & quinquaginta millium, sexcentorum, & nonaginta, & unius Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Vallisoletan., pro se ac sua Diœcesi unius millionis sexcentorum, & tredecim millium, & nonaginta duorum Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Civitaten., pro se, ac sua Diœcesi septingentorum, & quatuordecim millium, & quadraginta sex Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Guadicen. pro se, & sua Diœcesi sexcentorum, & sexaginta septem millium, & quinquaginta novem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Granaten. pro se, & sua Diœcesi unius millionis quadringentorum nonaginta, & octo millium nongentorum, ac quinquaginta septem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Malacitan. pro se, ac sua Diœcesi unius millionis, trecentorum, & nonaginta septem millium, trecentorum, & quinquaginta sex Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Guadixen. pro se, ac sua Diœcesi trecentorum, & vigintiquatuor millium, centum, & octuaginta octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Almerien., pro se, ac sua Diœcesi trecentorum, & viginti sex millium, septingentorum, & quinquaginta, & unius Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Pampilonen. pro se, ac sua Diœcesi unius millionis, quadringentorum, & septuaginta duorum millium, centum, ac quinquaginta, ac quinque Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Canarien. pro se, & ejus Diœcesi quingentorum decem, & octo millium, sexcentorum, & duorum Morapetinorum.

Abbatia de Alfaro octuaginta novem millium quingentorum, & octuaginta septem Morapetinorum.

Abbatia de Agreda centum, & quinquaginta sex millium, septingentorum, & octuaginta Morapetinorum.

Vicaria de Alva de Liste centum, & septuaginta novem millium centum, & septuaginta septem Morapetinorum.

Vicaria de Huescar, centum, & triginta trium millium, octingentorum, quadraginta, & unius Morapetinorum.

Abbatia de Baza centum, & quinquaginta octo millium, centum viginti, & unius Morapetinorum.

Milites Militiæ S. Jacobi duorum millionum, nonnigentorum, & undecim millium, sexcentorum, ac triginta quatuor Morapetinorum.

Milites Militiæ de Calatrava, duorum millionum, centum, & octuaginta trium millium, septingentorum, & vigintiquatuor Morapetinorum.

Milites Militiæ de Alcantara unius millionis nonnigentorum, & trium millium, septingentorum, & septuaginta Morapetinorum.

Alii concordiæ Articuli.

Insuper quod aliquis de comprænensis, in prædicta concessione, & prorogatione, cujusvis dignitatis, & præeminentiæ, Ordinis, & Religionis existat, non eximeretur, neque exemptus fuisse censebitur a solutione ratæ illum tangentis dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum quolibet anno dictis quinque annis durantibus, & quod si per Nos aut dictum Philippum Regem aliquis exemptus esset, aut eximeretur ex dictis personis, vel militiis, ordinibus, aut quavis alia dignitate fulgentibus, sic comprænensus in dicta concessione, & prorogatione; idem Philippus Rex fieri mandet desuper justam refectionem recipiendo ab ipsis Ecclesiis ad suum computum defalcando ex dictis ducentis, & quinquaginta mille ducatis ratam tales personas, vel Milites tangentem.

Rursus quod quælibet personæ cujuscumque dignitatis, & qualitatis existant, quæ percipiunt, & percipient pensiones, comprænendi debeant, ad effectum contribuendi ad instar aliorum reddituum decimalium in divisione hujusmodi ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum, non obstante quacumque clausula, exemptione, prærogativa, aut donatione, & obligatione, etiam in forma Cameræ, & in su favorem factis.

Quodque Decimæ, & Tertiæ, quas idem Philippus Rex habet, etiam quocumque modo possidet, vel alias vendidit, aut impignoravit, cum evictione, & immunitate, ac declaratione quod sint, & esse debeant liberæ a divisione, & subsidio, & qualibet alia impositione apostolica, remanere debeant liberæ, & salvæ a repartitione dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum, absque eo quod hac de causa, vel aliqua alia, nisi ex contentis in præsenti concordia, aliquid minuatur ex summa ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum hujusmodi.

Reliquæ vero tertiæ, decimæ, & alia primitiæ per quascumque Ecclesias, Collegia, Universitates, Monasteria, & quascumque personas possessæ, & perceptæ, quocumque titulo, Jure, consuetudine, seu privilegio fuerint, remaneant comprænensæ, & contribuere debeant in dicta divisione ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum hujusmodi.

Insuper quod d. Philippus Rex recipere debeat, & recipiat ad computum omne id, quod tanget, & fuerit juste distributum mensis Archiepiscopalibus, & Episcopalibus dictorum Regnorum Castellæ, & Legionis, eadem sede vacante, intuitu dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum.

Quodque idem Philippus Rex debeat mandare, dari quascumque cedulas ac mandata solita, & necessaria ad effectum, ut brachium seculare det, & præstet favorem, & auxilium ad exequutionem, & exactionem dictæ divisionis prædictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum, & expensarum desuper faciendarum, & ut negotia præsentem concordiam tangentia non ducantur, seu trahantur in audientias Regias per vim, neque in illis se intromittant.

Quodque lites competentiarum, quæ causabuntur super solutione subsidii, ut præfertur, prorogati, non possint trahi, neque trahantur ad aulam competentiarum neque ad concilium, neque ad aliud tribunal, nisi ad infra scriptos exequutores, & commissarios, & quod ab eis videantur, & determinentur, alioquin præsens concordia nulla sit.

Quodque pro Judicibus, commissariis apostolicis, & exequutoribus generalibus dictæ concessionis, & prorogationis dentur, & debeant dari provisiones, & subdelegationes Judicum, & omnia recapita necessaria pro solutione subsidii prorogati hujusmodi, & expensarum: quodque ea, quæ debentur Capitulo seu Dignitati, vel Canonico, possint recuperari per judices subdelegatos, etiamsi illi aliquam in hoc experiantur difficultatem, dummodo tamen hujusmodi debitum sit de fructibus, seu redditibus, quod debet, & solvit subsidium, neque excedat quantitatem, quæ unicuique fuerit repartita, & alias, prout continetur in institutionibus, ac provisionibus, & scripturis circa illud datis.

Quodque per pragmaticam a dicto Philippo Rege de anno 1622. publicatam inter alia prohibentem, ne in scripturis concessionum, sive arrendamentorum, reddituum, & debitorum summissiones justitiis, neque salaria personis, quæ illas exequuntur, poni possint, non intelligatur prohibitas fuisse dictas summissiones, & salaria in redditibus ecclesiasticis, de quibus solvitur subsidium, & excusatum, sed in scripturis dictorum reddituum ecclesiasticorum, super quibus impositæ sunt gratiæ hujusmodi, possint poni summissiones, & salaria iisdem prorsus modo, & forma, quibus fieri consueverat, antequam pragmatica hujusmodi promulgaretur, alioquin præsens concordia similiter nulla sit eo ipso.

Præterea ut pro parte dictorum Philippi Regis, & Status Ecclesiastici prædictorum Regnorum supplicetur Nobis, quod concederemus Breve, quo confirmaremus, & approbaremus dictam concordiam, quam teneantur adimplere omnes Ecclesiæ dictorum Regnorum, tam illæ, quarum Procuratores ibi aderant, quæ maximam partem constituunt, quam illæ quæ Procuratores non habebant, si quæ non se subscripserunt.

Rursus quod Judices Commissarii Apostolici exequutores generales dictæ concessionis

sionis, & prorogationis dent, & dare debeant provisiones, & subdelegationes Judicum subdelegatorum, & quod dicti subdelegati sint de Capitulis, Dignitatibus, & Canonicis, & non alii, ut moris est pro dicta recuperatione, & quoties ad dictum commissarium generalem fuerit appellatum, per viam gravaminis, quo aliquis se læsum prætendat ex dicta divisione, & repartitione, si desuper aliquid ordinaverit; nihilominus iterum non suspendet solutionem, neque impediet subdelegans exequutionem exactionis, & desuper omnibus justitiam administrent, & aliàs prout in publico desuper a dilecto filio Joanne de Talavera Scriba Regio, & publico Notario sub die 22. mensis Junii anni proximè præteriti confecto instrumento plenius dicitur contineri.

Rex, & Capitula eá petunt confirmari.

§.2. Cum autem tam Philippus Rex quam Capitula, & Status Ecclesiasticus Regnorum Castellæ, & Legionis hujusmodi cupiant concordiam prædictam pro illius majori validitate apostolicæ confirmationis robore communiri; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos, qui honestis Regis, & Capitulorum prædictorum votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, eundem Philippum Regem, & singulares personas Capitulorum hujusmodi a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; necnon concordiæ, & instrumenti prædictorum veriores tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, concordiam hujusmodi, & inde sequuta quæcumque, etiamsi ad exactionem pecuniarum in eadem concordia contentarum etiam ante hujusmodi nostram confirmationem, in totum, vel in partem sit processum, apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus; illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus: supplentes omnes, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, eaque ac tam quoad Capitula, quæ nullo modo præsenti concordiæ, & distributioni interfuerint, nec illis consenserunt, etiamsi S. R. E. Cardinales fuerint, Ecclesias, & alia Beneficia possidentes, necnon decimas, primitias, & alios fructus in dicta concordia expressos exigentes valida, & efficacia esse, ac per eos omnes inviolabiliter observari debere, illosque ad illorum omnium observationem, & solutionem omnibus viis, ac juris, & facti remediis cogi, & compelli posse, & debere decernimus.

Contrahentes censuris, quatenus opus sit, absolvit.

§.4. Absolventes etiam, si opus fuerit, tam ipsum Philippum Regem, quam quoscumque ejus Ministros, necnon quascumque ecclesiasticas, tam seculares quam regulares personas a quibusvis censuris, & pœnis, si quas propter præmissa quomodolibet incurrerint, etiam si in irregularitatem aliquam inciderint, ac Missas, & alia divina officia interim, non tamen in contemptum Clavium, celebraverint, super qua irregularitate hujusmodi per eos forsan quomodolibet incursa harum serie dispensamus, nec propterea fructus Ecclesiarum, & bonorum obtentorum suos non fecisse dici, aut censeri posse declaramus, ac ab eis omnes inhabilitatis maculam, sive notam, si quam propter præmissa quomodolibet incurrerint, abolemus, eosque in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum in omnibus, & per omnia restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, ac restitutos, repositos, & plenarie reintegratos per præsentes nunciamus.

Ad solutionē quæcūque pia loca teneri declarat.

§.5. Cæterum ad obviandum litibus, & controversiis, quæ inter personas ecclesiasticas oriri possent, harum serie declaramus, ad contributionem solutionum hujusmodi concordiæ vigore faciendarum Monasteria, & alia loca pia quocumque respectu etiam eorumdem bonorum, quæ vulgo dicuntur de labranza, & crianza, quæ vix pro usu, & victu personarum eorumdem Monasteriorum, & prædictorum locorum inserviunt, teneri, & obligatos fore.

Clausulæ.

§.6. Sicque in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam sacri Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales ubique judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Exequutorū designatio.

§.7. Et nihilominus Venerabili Fratri moderno, & dilectis filii nostro, & Apostolicæ Sedis apud eumdem Philippum Regem nunc, & pro tempore existenti Nuncio, & Commissario Generali Cruciatæ in Regnis prædictis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se, vel alium, seu alios, præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Philippi Regis, & singularum personarum prædictarum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ad executionem eorum omnium, quæ in dicta concordia continentur, procedant, etiam per eos, ad quos spectat, eadem observari curent, & faciant, nec non eisdem Nuntio, & Commissario generali injungimus, quod ubi, & quoties super repartitione, & aliis in dicta concordia contentis aliquas differentias exortas fuisse compererint, illas absque retardatione solutionis juxta repartitionem jam factam, & faciendam Judicio eorum æquabiliter componant compositione, & terminent justitiam partibus ministrando. Nos enim eisdem tam præmissa peragendi, quam quidquid super præmissis statuerint omni, & quacumque appellatione remota exequutioni debitæ demandandi, necnon contradictores quoslibet

bet, & rebelles per opportuna juris, & facti remedia, ac demum per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando, auxiliumque brachi secularis invocando, plenam, & liberam facultatem concedimus.

Derogatio contrariorum

§.8. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, legibus etiam municipalibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque: Nec non omnibus illis, quæ in dicta concessione primæ decimæ hujusmodi expressum est non obstare, seu si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Cardinales à conventa solutione eximuntur.

§.9. Cæterum eosdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales tantum, quibus pensiones annuæ super fructibus Ecclesiarum Cathedralium, aut Metropolitanarum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum reservata, seu ipsi fructus, vel eorum pars loco pensionum reservati reperiuntur, a præmissa contributione, quoad ipsas pensiones, & reservationes fructuum, volumus exemptos esse.

Fides danda Transumptis.

§.10. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus publici Notarii subscriptis, sigilloque personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 23. Junii 1625. An.II.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 23. Junii 1625. Pontificatus Nostri Anno II.

CXXXIV.

Indultum pro Fratribus S. Francisci de Observantia in partibus Indiarum Occidentalium existentibus, quod de suorum Superiorum licentia a quocumque Catholico Antistite de consensu Diœcesani ad omnes etiam Presbyteratus Ordines extra tempora, & non servatis interstitiis promoveri possint.

De his Fratribus vide Const. XXVI. Leon. X. Ite & vos, Tom. III. Par. III. fol. 450.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa concedendi Indulti.

§.1. Cum, sicut dilectus filius Commissarius in Romana Curia Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis exponi fecit, ejusdem Ordinis Sancti Francisci professores in Indiarum Occidentalium partibus commorantes, assidua in Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, continuisque Verbi Dei prædicationibus, & aliis spiritualibus exercitiis, uberes in vinea Domini fructus inibi afferant, & propterea quo ipsi Fratres dicti Ordinis Sancti Francisci in dictis partibus commorantes in piorum operum hujusmodi exercitio utilius, & melius continuare valeant, eisdem Fratribus per Nos desuper indulgeri summopere desideret.

Indultum de quo in Rubrica.

§.2. Nos ejusdem Commissarii Generalis votis, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, ipsumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac Domorum, seu Conventum Ordinis Fratrum Sancti Francisci in eisdem partibus existentium, singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejusdem Commissarii Generalis nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, Omnibus, & singulis ejusdem Ordinis Sancti Francisci in partibus Indiarum Occidentalium hujusmodi tantum existen. expresse professis, ut de Superiorum suorum licentia a quocumque, quem maluerint, Catholico Antistite gratiam, & concessionem Apostolicæ Sedis habente in propria Dioec. residente, vel in aliena de Diœcesani loci consensu Pontificalia exercente per eos eligendo ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines extra tempora ad id a jure statuta, ac interstitiis à Sacro Concilio Tridentino designatis minime servatis, annique circulo non expectato, etiam si in unoquoque ex dictis sacris Ordinibus susceptis, antequam ad alium promoveantur, se minime exercuerint, dummodo tamen ad id idonei reperiantur, & servatis aliàs servandis promoveri; & promoti in illis etiam in Altaris mini-

ministerio ministrare libere, & licite possint, & valeant, apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac facultatem impartimur.

Obstantium derogatio. §.3. Non obstantibus fel. rec. Gregorii XIII. & Gregorii XIV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis. §.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 30. Junii 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 30. Junii 1625. Pontificatus Nostri Anno II.

CXXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Decreti Capituli Generalis Fratrum Ordinis Santissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quo statuitur, ad solum Deffinitorium spectare nominationem Religiosorum ad faciendam Redemptionem: Cavetur autem, ne bona ad hunc effectum donata, aliis Religiosis, quam ut præfertur nominatis, tradantur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Dominici Gregis cura humilitati nostræ, meritis licet insufficientibus, per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissa, ac paterna erga omnes Christifideles charitas, & continua de illorum salute solicitudo jugiter postulat, ut inter gravissimas, multiplicesque apostolicę servitutis curas, eam peculiari solicitudine amplectamur, qua non solum eorumdem Christifidelium in misera servitute, & captivitate per impium Turcarum tyrannum, & alios Catholicæ Fidei hostes detentorum redemptioni, sed etiam salubri piarum hominum Congregationum ad hunc effectum provide, sancteque institutarum gubernio, atque directioni opportunioribus in dies rationibus consulitur: unde ea, quæ propterea præsertim in generalibus earumdem Congregationum Capitulis facta fuisse dicuntur, ut firma, & illibata perpetuo remaneant, libenter, cum a Nobis petitur, apostolicæ confirmationis robore communimus, aliásque statuimus, & ordinamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Decretum Capituli Generalis, quo statuitur nominationem Religiosorum pro Redemptione facienda ad solum Definitorium generale pertinere. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in Regnis Hispaniarum, quod licet regularibus ejusdem Congregationis institutis apostolica auctoritate confirmatis, sive Constitutionibus Apostolicis desuper emanatis inter alia caveatur expresse, ut pro redimendis Captivis hujusmodi tertia pars omnium bonorum Regularibus dictæ Congregationis Domibus, & locis pro eleemosyna, seu quocumque alio modo concessorum, & assignatorum, ac de cætero concedendorum, & assignandorum, ac alias ad Domos, & loca hujusmodi licite spectantium, & pertinentium a Domibus, & locis separetur, illaque in Redemptionem eorumdem Captivorum totaliter convertatur; nihilominus ejusdem Congregationis Fratres, ut Repemptio ipsa majori cum fructu fiat, & ad pium opus hujusmodi dictæ Congregationis professores ea prudentia, integritate, & doctrina eligantur, qui non solum eosdem Captivos redimant, sed cum eis permanendo velint, & possint illos in unitate fidei confovere, illisque sacramenta ecclesiastica administrare, in Generali ejusdem Congregationis Capitulo decreverunt, ut de cætero Diffinitorium Generale dictæ Congregationis, & non alius Prælatus, Religiosos ad pium Redemptionis hujusmodi opus exequendum, & bona separata, ut præfertur, ad effectum prædictum administranda, nominare debeat, prout in decreto desuper facto plenius dicitur contineri.

Quod confirmari petitur. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Procurator prædictus plurimum cupiat, decretum hujusmodi, quo firmius observetur, nonnullisque inconvenientibus obvietur, apostolicæ confirmationis patrocinio communiri, aliásque desuper opportune provideri.

Confirmat Urbanus. §.3. Nos dictum Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Procuratoris totius Congregationis prædictæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Decretum prædictum apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Qui etiam cavet, ne aliis bona Redemptioni assignata tradantur. §.4. Ac insuper sub suspensionis officii, ac vocis activæ, & passivæ ad sexennium duraturis pœnis interdicimus, & prohibemus, ne aliquis, quacumque superioritate fulgeat, bona separata, ac segregata a Domibus, & locis regularibus dictæ Congregationis juxta formam dictorum Statutorum, seu Constitutionum Apostolicarum, ut præfertur, ac pro pio redemptionis hujus-

jusmodi opere concessa, seu eleemosynas ab aliis personis ad redemptionem hujusmodi donata, & assignata, ac donanda, & assignanda, aliis religiosis, præterquam per prædictum Diffinitorium Generale ad pium opus redemptionis hujusmodi exequendum, nominandis, qui per se ipsos absque consortio alterius cujuscumque pio hujusmodi operi incumbant, tradat, seu tradi faciat.

Clausulæ. §.5. Decernentes Decretum prędictum, necnon præsentes Literas, omniaque, & singula in illis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac in prædicta Congregatione a modernis, & pro tempore existentibus illius Ministro Generali, ac aliis Superioribus quocumque nomine nuncupatis, cæterisque, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nuncio Hispaniarũ hujusmodi Decretorũ exequutioné committit. §.6. Et nihilominus Venerabili Fratri Julio Episcopo Gravinen. moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Apostolicę Sedis in dictis Regnis Nuntio per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta hujusmodi, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictæ Congregationis fuerit requisitus, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens faciat auctoritate nostra præmissa omnia, & singula ab omnibus supradictis inviolabiliter observari; Contradictores quoslibet, & Rebelles, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit. §.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides. §.8. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 5. Julii 1625. Pontificatus Nostri Anno II. Dat. die 5. Julii 1625. An. II.

CXXXVI.

Confirmatio nonnullorum Decretorum pro reformatione Fratrum Ordinis Minorum Conventualium in Regno Poloniæ. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Quæ ad restituendos in pristinum decorem, & dignitatem Ordines Regulares in Ecclesia Dei a Sanctis Patribus institutos, & ubi collapsa est, in eis disciplinæ regularis observantiam modis congruis instaurandam per eorumdem Ordinum Regularium Superiores pie, ac provide sancita sunt, ut firma perpetuo, & illibata persistant, libenter, cum à Nobis petitur, apostolicæ confirmationis patrocinio roboramus, prout pia Catholicorum Regum vota id exposcunt, & Nos rerum, ac temporum qualitatibus debite pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Pro Reformatione FF. Conventualiũ in Polonia sequentia Decreta fuerunt edita; §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Charissimus in Christo filius noster Sigismundus Poloniæ, & Sveciæ Rex Illustris, ac dilecti filii Felix a Cascia Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupat. Minister Generalis, necnon Adrianus Brakovviz eorumdem Fratrum in Regno Poloniæ Commissarius Generalis destinatus, quod pro reformatione Fratrum dicti Ordinis in prædicto Regno existentium infrascripta Capitula, sive Decreta edita fuerunt, tenoris subsequentis, videlicet:

I. Constituatur Commissarius Provinciæ Poloniæ Magister Adrianus cum omnimoda facultate immediate a Patre Reverendissimo dependens, qui possessione adepta in Provincia, quamprimum reformetur eadem reformatione, ut possit verbo, & exemplo alios Fratres ad reformationem inducere.

II. Curet, ut Reformati in Custodia Gnesnensi manu teneantur, & propagentur, & observent Constitutiones sibi concessas a Gregorio XV. prout in Brevi, quod incipit Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Militantis Ecclesiæ regimen; dimissis tamen sandalis, & ampliato aliquantisper caputio, & amoto Commissario particulari: cum hęc ad divisionem Religionis tendant.

III. Curet, & teneatur Commissarius, ut quamprimum reformetur Conventus Cracoviensis, ibique constituat Guardianum, & Familiam Reformatam. Deinde reli-

reliqui Conventus Custodiæ Cracoviensis eadem supradicta Reformatione reformentur.

IV. Diligenter suadeat aliis Fratribus illius Provinciæ hanc vitam exactam reformatam assumere: qui voluerint, benedicti sint a Domino; qui vero noluerint, non sint adstricti: teneantur tamen ad observationem Constitutionum Religionis, & collocentur in Conventibus Commissario sibi benevisis: Contradictores vero, & huic vitæ reformatæ adversantes e Provincia expellantur.

V. Commissarius quamprimum Congregationem Provinciæ celebrabit pro electione Clianorum, & aliorum Officialium Provinciæ; Qui quoad fieri poterit, sint omnes ex Reformatis.

VI. Celebretur Capitulum Provinciale pro electione Provincialis, & Officialium Provinciæ loco, & tempore Commissario benevisis; in quo Reformati vocem habeant activam, & passivam ad Provincialatum, etiamsi non sint Magistri, & Bacchalaurei in Theologia, dummodo impedimentum canonicum non habeant.

VII. Novitii, qui recipiendi sunt in eadem Provincia, recipiantur a Fratribus Reformatis, & in Conventibus Reformatis, & non in aliis, neque ab aliis.

VIII. Secretarius Commissarii sit unus ex Reformatis, de cujus consilio peraget ea, quæ sunt peragenda, alioquin actiones irritæ sint.

IX. Pro exequutione supradictorum Illustrissimus Episcopus Cracovien. facultatem habeat supra Capita, & membra, itaut possit, adhibitis juris, & facti remediis, Fratres compellere pro dictorum, & singulorum omnium exequutione, & observatione, & pro observantia procuretur Breve a Sanctissimo, ut non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis, vel Religionis in contrarium facientibus, præfata locum habeant in perpetuum. Fr. Felix de Cassia Minister Generalis approbat. Ego M. Adrianus Brakovvicz Polonius accepto. Ego Fr. AdamusSicchovviczDiffinitor Provinciæ Poloniæ accepto. Ego Fr. Thomas Rostinshi Guardianus Oremen. accepto.

Quæ confirmari petitur. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tam Felix Minister, quam Adrianus Commissarius Generalis prædicti plurimum cupiant Capitula, seu Decreta prædicta pro firmiori illorum validitate, & subsistentia apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Confirmat Pontifex. §.3. Nos pio Felicis, & Adriani prædictorum desiderio in præmissis annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus etiam dictorum Sigismundi Regis illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Capitula, seu Decreta hujusmodi apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus; illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos tam juris quam facti, & quosvis alios quantumvis substantiales defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.4. Decernentes Capitula, seu Decreta hujusmodi a Fratribus Ordinis, & Regni prædictorum perpetuo observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Clausulæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 18. Julii 1625. Pontificatus Nostri Anno II. Dat. die 18. Julii 1625. An. II.

CXXXVII.

Mandatum Præsidi Romandiolæ de capienda possessione Ducatus Urbini eveniente Ducis obitu cum facultatibus necessariis, & opportunis. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Provinciæ nostræ Romandiolæ, & Exarcatus Ravennæ Præsidi.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Creditum humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, per abundantiam divinæ gratiæ Apostolatus officium continua solicitudine nos admonet, ut in iis præcipuas pastoralis vigilantiæ partes intendamus, per quæ nostræ, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ Ditionis temporalis Jura conserventur, ne quæ muneris villicationis nostræ sunt, prætermisisse a districto Judice argui possimus. Exordium.

§.1. Hinc est, quod nos de tua singulari fide, doctrina, nec non diu spectata in gravissimis rebus gerendis prudentia, atque integritate plurimum in Domino confisi, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, tibi, ut casu aperitionis, & devolutionis ad nos, & Romanam Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam Feudi Ducatus Urbini, nec non Civitatum Senogalliensis, & Pisaurensis, ac Status Montis Feretrani, aliorumque Dominiorum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Fortalitiorum, & locorum quorumcumque, etiam speciali nota, & expressione dignorum, ac sub Statu Mandatum, de quo in Rubrica.

Statu dicti Ducatus Urbini ad præsens quomodolibet compræhensorum, seu per ipsum Ducem quomodolibet possessorum, quandocumque, & quomodocumque eveniente, sive succedente, ipse per te, vel alium, seu alios secundum rei, & casus exigentiam, & aliàs, prout occasio, rerumque, & temporum qualitas exegerit, corporalem, realem, & actualem possessionem Civitatis Pisaurensis prædictæ, nec non oppidi Civitatis forsan nuncupati Sancti Lei, seu Sancti Leonis, eorumque Territoriorum, Districtuum, Jurisdictionum, Fortalitiorum, sive Propugnaculorum, membrorum, pertinentiarum, & Jurium quorumcumque nostro, Ecclesiæ, Sedis, & Cameræ prædictarum nomine, amotis, & expulsis exinde quibusvis detentoribus, sive occupatoribus appræhendere, & appræhensam retinere, nec non à Communitate, & Universitatibus, Gubernatoribus, Prætoribus, Locumtenentibus, Magistratibus, Capitaneis, Colonnellis, Castellanis, & aliis quocumque nomine, & quacumque dignitate fungentibus Officialibus Civitatis, & Oppidi prædictorum, eorumque Territoriorum, Districtuum, Jurisdictionum, & aliorum homagia, & fidelitatis Juramenta recipere, & alios quoscumque actus possessorios exercere, ac in Civitate, Districtibus, Territorio, & aliis prædictis quamcumque Jurisdictionem civilem, & mixtam exercere, modum, & statum officiorum, magistratuum, tam optimatuum, quam populi, & gubernii temporalis, nec non custodiæ, & militiarum, præsidiorumque Civitatis, Oppidi, aliorumque prædictorum, prout tibi videbitur, immutare, renovare, ac de novo deputare, nec non signa, & contrasigna propugnaculorum, seu fortalitiorum hujusmodi tibi tradi facere, & mutare, vel alia nova tradere, vel consignare, ad formamque, & methodum regiminis, & gubernii aliarum Provinciarum, Terrarum, & locorum Status nostri Ecclesiastici redigere quæcumque Statuta, ordinationes, & constitutiones circa præmissa, & alia quæcumque, quæ magis expedire judicaveris, condere, publicare, & observari facere, nec non, si opus fuerit, quoscumque milites conscribere, & quæ pro commeatu, & apparatu necessaria fuerint, undique perquirere, & comparare; quæcumque armorum, & belli negocia tractare; congressus militum generales, vel particulares, prout res, & occasio similiter postulaverit ordinare, & imperare, quascumque expensas, quæ in præmissis, & eorum occasione necessariæ erunt, nostris, & Cameræ Apostolicæ prædictæ sumptibus facere; & ut hujusmodi expensas faciliùs facere possis, quascumque pecuniarum summas ad nos, & eamdem Cameram spectantes à quibuscumque thesaurariis, datiariis, exactoribus, collectoribus, appaltatoribus, officialibus, & ministris quibuscumque debitas, nec non etiam à Gubernatoribus, Prætoribus, & Locumtenentibus Provinciarum, Civitatum, & locorum quorumcumque Status nostri Ecclesiastici, ac Depositariis, & Exactoribus pœnarum, & maleficiorum nostro, & dictæ Cameræ Apostolicæ nomine exigere, & recipere, ac ipsos solventes de exactis quietare, ac etiam redditus Communitatum, & Universitatum, ac Civitatum, Terrarum, & Locorum ejusdem Status recipere, & ex ipsis Cameræ, Communitatumque, & Universitatum redditibus, sumptus hujusmodi facere.

§. 2. Ut verò omnia, & singula, quæ ad præmissa pertinent, summa ut decet auctoritate præcipiantur, & pari celeritate debitæ exequutioni demandentur; omnibus, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, nec non Præsidentibus, Gubernatoribus, Præfectis, eorum Locumtenentibus, Prætoribus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Officialibus, & Ministris, quavis potestate, auctoritate, & privilegio suffultis, & quibuscumque etiam à nobis, & Apostolica Sede, seu Camera Apostolica immediatè deputationem habentibus, seu dependentibus, nec non Baronibus, Domicellis, Comitibus, aliisque etiam Ducali, Marchionali, vel alia dignitate insignitis, Communitatibusque, Universitatibus, & hominibus quarumvis Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum nobis, & S. R. E. mediatè, vel immediatè subiectorum, omnia, & quæcumque occasione præmissorum, quæ tibi necessaria, & opportuna visa fuerint, ac toties, quoties volueris, injungendi, mandandi, jubendi, & imperandi; omnes verò, & singulos Barones, Domicellos, Comites, aliosque ducali, marchionali, vel alia dignitate præditos, & quaslibet alias singulares personas, etiam ecclesiasticas tam seculares, quam quorumvis Ordinum, seu Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani regulares, si quæ tuis mandatis, jussis, & monitionibus obtemperare recusaverint, aut illis quoquo modo contradixerint, vel se se opposuerint, tamquam nostris, & apostolicis mandatis, jussis, & monitionibus parere recusantes, illisque contradicentes, ac se opponentes, nostros, & S. R. E. ac Sedis Apostolicæ rebelles declarare, & publicare; ac contra illos summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura Judicii, manu regia, nullo Juris ordine servato, nec aliquo formato processu, more militari, ac Jure belli ad privationem officiorum, feudorum, & bonorum quorumcumque etiam allodialium per eos in quibuscumque locis possessorum, seu quovis modo obtentorum respective, omni, & quacumque appellatione, & recursu postpositis, procedere; & ubi justitia exegerit, & ordo dictaverit rationis, seu cum ita expedire judicaveris, eosdem contradictores, & rebelles quacumque pecuniaria, vel corporali, ac etiam ultimi supplicii pœna affici facere, ac generaliter omnia, & singula ad statum, gubernium, regimen, & administrationem Civitatis, Oppidi, Territoriorum, Districtuum, aliorumque prædictorum, nec non arcium,

Cum facultatibus ad id necessariis, & opportunis.

arcium, fortalitiorum custodiam, Populorumque pacem, & quietem, ac annonæ abundantiam spectantia, & tam gratiam, quam justitiam concernentia, etsi talia sint, vel fuerint, quæ sub generali verborum significatione non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, & speciali nota digna essent, specialemque, specificam, & expressam requirerent mentionem, dicere, gerere, & exequi liberè, & licitè possis, & valeas, plenam, liberam, absolutam, & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem tenore præsentium tribuimus, & impartimur, & cum hoc, ut de per te vigore præsentium facien., dicen., geren., exercen., & exequen. nemini, præterquam soli Deo, rationem reddere tenearis.

Cumulativa facultas aliis etiam concessa.

§.3. Quia verò venerabili fratri Paulo Æmilio Archiepiscopo Urbinaten., nec non dilectis filiis magistris Fabritio Verospio Capellano nostro, & causarum Palatii Apostolici Auditori Civitatis Perusinæ, ejusque comitatus, & districtus, Provinciæque nostrarum Umbriæ, ac Diomedi Varesio in utraque signatura nostra Referendario Provinciæ etiam nostræ Marchiæ Anconitanæ Gubernatoribus respective similem facultatem per nostras in hujusmodi forma Brevis nuper expeditas Literas concessimus; volumus, & earumdem tenore præcipimus, ut qui prius ex vobis possessionem ingressus fuerit, Jurisdictionem, & alia civilia prædicta exercere, & exequi possit, & debeat, & si quid unus ex vobis inceperit, nec ob impedimenta, seu alias absolverit, aut perficere non potuerit, alter prosequi, & debitæ exequutioni demandare valeat.

Mandatum de parendo.

§.4. Mandantes propterea eisdem Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis sub interdicto ingressus Ecclesiæ, ac suspensionis à divinis, & tam iis, quam quibuscumque Gubernatoribus, Locumtenentibus, Prætoribus, nec non Thesaurariis, Datariis, Exactoribus, Collectoribus, Appaltatoribus, ac aliis officialibus, & ministris quibuscumque Sedis, & Cameræ prædictæ in Statu nostro Ecclesiastico existentibus, Baronibus quoque, Domicellis, Ducibus, Marchionibus, nec non Communitatibus, Universitatibus, & hominibus quibuscumque, ac etiam ecclesiasticis secularibus, & regularibus personis prædictis, demumque universis, & singulis subditis nostris immediatis, & mediatis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ nec non rebellionis, ac excommunicationis latæ sententiæ poenis, ut tibi in omnibus, & per omnia, quacumque excusatione, tergiversatione, & impedimento remotis, promptè pareant, obediant, & assistant, tuaque monita, jussa, & mandata, ea, qua decet, obedientia, & fide exequantur, & adimpleant, alioquin sententiam, sive pœnam, quam tuleris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus authore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

§.5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ducatus, Civitatum, & aliorum locorum prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Julii 1625. Pontificatus nostri Anno secundo.

Dat. die 26. Julii 1625. An.II.

CXXXVIII.

Erectio Collegii Nationis Maronitarum in Monte Libano.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supereminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licet imparibus, disponente Domino constituti, & intra mentis nostræ arcana revolventes, quantum ex literarum studiis catholica fides augeatur, & justitia colatur, ad ea, per quæ literarum studia hujusmodi ubilibet, præsertim verò in Regionibus, ubi major necessitas urget, excitentur, libenter intendimus, atque in his solicitudinis nostræ partes propensius impartimur, prout locorum, & temporum qualitate debite pensata conspicimus in Domino salubriter expedire.

Institutio Collegii Maronitarum in Monte Libano.

§.1. Hinc est, quod nos piæ puerorum, & adolescentium nationis Maronitarum in christiana pietate, & fide sincera institutioni pro nostri pastoralis officii debito, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio propagandæ in universum mundum fidei præpositorum consilio, in Monte Libano, ac ædibus ad id congruis, & decentibus unum Collegium cum Cappella, seu Oratorio, ac Refectorio communi, sigillo, bibliotheca, archivio, cæterisque collegialibus insignibus, ac membris, & officinis necessariis, & opportunis pro perpetuis receptione, usu, & habitatione unius Rectoris, & competentis numeri alumnorum, seu scholarium dictæ Nationis, qui inibi, & cristianis moribus, bonisque literis, & ecclesiastica disciplina imbui debeant, apostolica auctoritate tenore præsentium, sine tamen alicujus præjudicio, perpetuo erigimus, & instituimus.

Dos ei assignata.

§.2. Illique sic erecto, & instituto pro ejus dote, ac Rectoris, & Ministrorum, Alu-

Alumnorumque, sive scholarium sustentatione, ac onerum eis incumbentium supportatione tam trecenta scuta annua, aliàs juxta decretum ab eisdem Cardinalibus sub die 17. Decembris proxime præteriti emanatum, pro scholis in certis Syriæ Civitatibus erigendis destinata, quàm alia omnia, & singula bona per quoscumque Christifideles eidem Collegio donanda, & assignanda, ex nunc, prout postquam donata, & assignata fuerint, ita quod liceat Rectori, & Ministris, nec non Alumnis, seu Scholaribus prædictis ipsorum bonorum omnium corporalem, realem, & actualem possessionem suo, & dicti Collegii nominibus, propria auctoritate, libere appræhendere, & appræhensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque ex eis provenientia percipere, exigere, levare, recuperare, locare, arrendare, ac in communes dicti Collegii usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo applicamus, & appropriamus.

Clausulæ. §.3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ. §.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Julii 1625. An.II. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Julii 1625. Pontificatus nostri anno secundo.

CXXXIX.

ExRegest. in Secret. Brev. Confirmatio Constitutionum Collegii Maronitarum in Monte Libano erecti.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenset erectum a se Collegium in Monte Libano. §.1. CUm Nos nuper in Monte Libano unum Collegium, in quo Pueri, & adolescentes Nationis Maronitarum in christiana pietate, & fide sincera instruantur, per alias nostras in simili forma Brevis expeditas Literas sub certis modo, & forma tunc expressis, apostolica auctoritate erexerimus, & instituerimus.

Editasque pro ejus regimine Regulas §.2. Et sicut accepimus pro felici, prosperoque Collegii hujusmodi, illiusque Alumnorum, seu scholarium regimine, & gubernio nonnullæ Regulæ, seu Constitutiones editæ fuerint, tenoris subsequentis, videlicet;

Regulæ observandæ ab Alumnis Collegii Montis Libani.

I. Intraturi in Collegium ad hunc finem ex variis orientis partibus, scilicet e Monte Libano, Palestina, Syria, & Cypro, aliisque partibus vocabuntur, ut virtutibus, & pietati, ac Literarum studiis operam dent, ut non solum Maronitas, sed omnis Orientis Nationes fide catholica, ac pietate Deo cooperante erudire possint.

Qui educabuntur in hoc Collegio, pauperes bona indole, ac ingenio esse debent, & ea omnia, quæ sunt necessaria ad victum, vestitum, & studium illis ministrabuntur gratis, & Dei amore; Nobiles vero, & Divites recipi possint in dicto Collegio, sed debent solvere, quæ sunt necessaria ad victum, & vestitum tantum.

De Pietate.

II. Statim ut recipitur Alumnus in Collegio, tradendus est viro optimo, & timoratæ conscientiæ, ut illum res ad conscientiam pertinentes edoceat, ut quamprimum omnium suorum peccatorum confessionem integram, perfectamque alicui a Rectore Collegii designato Sacerdoti faciat.

III. Teneantur omnes quolibet mense, ac diebus festis celebrioribus confessionem, ac communionem facere secundum laudabilem Maronitarum usum, idque summa reverentia, atque modestia, quæ ad tantum Sacramentum requiritur.

IV. Singulis diebus omnes simul missam audiant, & in celebrioribus solemnitatibus secundum laudabilem Maronitarum consuetudinem Missæ cum pietate, ac devotione inservient, prout Superiori placuerit. Singulis diebus, qui apti fuerint, recitent officium simul cum Sacerdotibus; qui vero non fuerint idonei, eas orationes recitent, quas Superior, vel Magister illis assignaverit.

V. Ante cubitum omnes recitent, vel litanias, vel alias preces, prout Superiori placuerit, facto tamen brevi conscientiæ examine.

VI. Singulis diebus festivis habeant simul piam Congregationem, in qua se exerceant in concionando in actibus humilitatis, exhibendis, & Christi Crucem in corpore gerendo.

VII. Si qui vero a Superiore judicabuntur apti esse ad concionandum, & verbum divinum disseminandum, teneantur, quo voluerit Superior ire ad prædicandum, vel catechizandum.

VIII. Si vero illis tempus supererit, diebus festivis legant pios, ac sacros libros, & in aliis pietatis operibus se exerceant.

IX. Semel in hebdomada Sacerdotes Missam, & Officium pro SS. D. N. Urbano VIII., & Sacra Congregatione de Propaganda fide celebrent: alii vero singulis diebus aliquas preces pro prædictis Fundatoribus, ac Benefactoribus recitent.

De

De Studiis.

X. Omnes tenentur Grammaticam Caldeam discere, necnon arabicam: qui vero aptiores, vel optimo ingenio reperti fuerint Grammaticam latinam ediscant, nam si Superiori dicti Collegii videbitur, qui hanc grammaticam latinam edocti fuerint, Romam usque mittentur ad Philosophiæ, & Theologiæ studia discendum tantum.

XI. Qui vero poterunt, & superior judicaverit tam Græcam, & Turcam, quam Persicam, & alias Orientis linguas ediscant, quæ ad illas Gentes convertendas necessariæ sunt.

XII. Nemo discipulorum ea studia arripiat, quæ sibi videbuntur, sed ea tantummodo, quæ a superioribus illi assignabuntur.

XIII. Bis in die lectiones a Præceptoribus audiant in scholis, quibus assidui, & intenti erunt, & domi forisque modestiæ sint memores, ac pietatis.

XIV. Tenentur omnes, qui a Superioribus idonei judicabuntur, tribus annis Tirones docere.

XV. Omnes, qui idonei judicabuntur, vel per se, vel per Parentes promittant ad nutum superiorum Romam se conferre, ut in Collegio Maronitarum reliquum studiorum Philosophiæ, ac Theologiæ cursum perficiant.

XVI. Caveant Superiores, & Præceptores, ut nihil doceant, præter ea, quæ ad pietatem, vel ad salutares scientias conferunt.

XVII. Præceptores promittant, se nihil contra fidem catholicam, & veram Religionem, & Romani Pontificis primatum, ac bonos mores docturos.

XXVIII. Si qui Parentes suos filios tradiderint, ut in dicto Collegio erudiantur, promittant cum Juramento, quod filios inde absque Patriarchæ venia non possint educere, nisi completo studiorum cursu, qui a Superiore judicabitur esse necessarius.

XIX. Statim ut recipientur Alumni in Collegio, Superior, & Præceptores probent eorum ingenium, & capacitatem ad studia capessenda trium aut quatuor mensium spatio: si apti reperti fuerint, retineantur in dicto Collegio, sin minus dimittantur a dicto Collegio; ut alii melioris ingenii, ac capaciores in eorum locum recipiantur.

XX. Alumni Collegii Maronitarum in Urbe studiorum cursu in Urbe completo, ac Deo juvante in Patriam reversi, teneantur tribus, vel duobus saltem annis grammaticam latinam, & syriacam docere, vel etiam casus conscientiæ, si Patriarcha, atque superiores id judicaverint.

XXI. Superiores demum singulis annis rationem studiorum profectus, atque progressus, qui fit ab alumnis, Sacræ Congregationi de Propaganda fide reddere teneantur cum attestatione Patriarchæ.

XXII. Libri utiles, ac necessarii ad alumnorum studia, latini præsertim a Sacra Congregatione de Propaganda fide providendi erunt.

Hæc omnia Patriarcha, & Superiores dicti Collegii de ejusdem facultate moderari, ac dispensare possint, prout necessitas postulaverit.

Alias quoque Regulas, si necessariæ, atque utiles tum ad studium, tum ad bonum regimen dicti Collegii, & alumnorum, Patriarcha, & Superiores Collegii de ejusdem Patriarchæ facultate condere poterunt.

§.3. Nos perpetuæ, & inviolabili Regularum, seu Constitutionum hujusmodi observationi, quantū cum Domino possumus, consulere volentes, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negocio propagandæ in universum Mundum Fidei præpositorum consilio, Regulas, seu Constitutiones præinsertas hujusmodi apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam Juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. *Confirmatio prædictarum Regularum.*

§.4. Decernentes easdem Regulas, seu Constitutiones in dicto Collegio ab illius Alumnis, seu Scholaribus, ac Ministris, & personis pro tempore existentibus perpetuo, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. *Quas ab omnibus observari mandatur.*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 30. Julii 1625. Pontificatus nostri Anno II. *Dat. die 30. Julii 1625. An. II.*

CXL.

Commissio Cardinalibus dela Rochefaucault, & dela Valletæ in causa Monialium Carmelitarum Discalceatorum Regni Franciæ vertente inter Subdelegatum Apostolicum, & Episcopum Leonensem. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Dilectis filiis Nostris Francisco Tituli S. Calisti Presbytero dela Rochefoucault, ac Ludovico S. Hadriani Diacono Cardinalibus dela Vallete nuncupatis.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti fili Nostri salutem, & apostolicam benedictionem.

§.1. Aliàs per nostras in simili forma Brevis sub die 20. Decembris 1623. expeditas Literas motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Literas felicis rec. Gregorii Papæ XV. Prædecessoris Nostri, etiam in simili forma Brevis, sub die 12. Septembris 1622. super statu dilectarum in Christo Filiarum Monialium Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatarum nuncupatarum, Regni Franciæ expeditas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, approbavimus, & con- *Literarum, quas retulimus sub n. 18. pag. 171. hos Cardinales Urbanus deputaverat Executores.*

confirmavimus, vosque in nostrarum literarum hujusmodi exequutores cum certis tunc expressis facultatibus constituimus, & deputavimus, & aliàs, prout in nostris hujusmodi literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Contra eas vero attentante Leonen. Episcopo;

§.2. Cum autem, sicut non sine gravi animi nostri molestia, accepimus, postquam Dilectus filius Stephanus Lovytre Decanus Ecclesiæ Nanneten. uti a vobis in totum ad præmissa subdelegatus, Venerabili Fratri Episcopo Leonen. nonnulla contra Literarum prædicti Gregorii Prædecessoris, & nostrarum hujusmodi tenorem, ad quarumdam ejusdem Ordinis Monialium favorem attentanti, monitisque, & mandatis ipsius Stephani Subdelegati parere recusanti, sub censuris ecclesiasticis præceperat, & successive eisdem censuris ecclesiasticis innodatum forsan declaraverat, Ecclesiamque Cathedralem Leonen. ecclesiastico interdicto supposuerat, non solum præcepta, & censuras hujusmodi contempserit, sed eò audaciæ devenerit, ut per nonnullos Archiepiscopos, & Episcopos, ac Abbates, aliosque forsan Ecclesiasticos in Civitate Parisien., aliorum negotiorum occasione, congregatos sententias, & censuras hujusmodi nequaquam juste latas fuisse declarari nulliter, & de facto, non per modum judicii, sed per Archiepiscoporum, Episcoporum, ac Abbatum, & Ecclesiasticorum prædictorum sententiæ declarationem, non sine gravissimo Christifidelium scandalo fecerit.

Eisdem Exequutoribus mandat, ut hujusmodi causam cognoscant.

§.3. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, ac de singulari vestra fide, prudentia, integritate, doctrina, & catholicæ religionis zelo plurimum in Domino confisi, Vobis per præsentes injungimus, & mandamus, ut causam, & causas appellationis, & appellationum a licentia, seu Decreto dicti Stephani ad effectum devolutivum tantum quam excessivum prædictorum cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali, auctoritate nostra, per vos, vel alium, seu alios cognoscatis, ac fine debito, prout visum fuerit, terminetis, cum facultate, & potestate quoscumque, etiam per edictum publicum, constito etiam summariè, & extrajudicialiter de non tuto accessu, citandi ac etiam sub censuris, & pœnis ecclesiasticis inhibendi, auxiliumque brachii secularis, si opus fuerit, invocandi.

Cum facultate ipsum Episcopum a censuris absolvendi.

§.4. Præterea eundem Episcopum Leonen., si hoc a vobis humiliter petierit, a quibuscumque excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis ecclesiasticis per eum, ut præfertur, incursis, imposita ei arbitrio vestro aliqua pœnitentia salutari, absolvendi, & liberandi, ac cum eo super irregularitate per eum, quia censuris hujusmodi sic ligatus missas, & alia divina officia, non tamen in contemptum clavium, forsan celebraverit contractis dispensandi, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna facien. dicen. geren., & exequen.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria tollit.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 31. Julii Pontificatus Nostri Anno II. Dat. die 31. Julii 1625. An. II.

CXLI.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo declaratur, eligi non potuisse a Capitulo duos Vicarios Ecclesiæ Limanæ, illius Sede Archiepiscopali vacante. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum Congregationis Concilii.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit Venerabilis frater modernus Episcopus de Arequippa Ecclesiæ Liman. Suffraganeus, quod nuper a Ven. fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacri Concilii Triden. Interpretibus emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet: Illustrissimi, & Reverendissimi Domini. Cum, in Indiis Occidentalibus vacasset Sedes Archiepiscopalis de Lima, Capitulum elegit unum Vicarium, seu Officialem quoad causas, & negotia Diœcesis: sed quoad causas appellationum, quæ ad ipsam Sedem Metropolitanam devolverentur, elegit in Judicem particularem Joannem Velasquez Sacræ Theologiæ Doctorem, cum tamen in Capitulo adessent plures alii Doctores in Jure Canonico; de cujus electionis validitate cum in quibusdam causis, quæ ipsum concernunt, dubitet Episcopus de Arequippa Suffraganeus dictæ Sedis Metropolitanæ, recurrit ad Sacram Congregationem petendo declarationem duorum Dubiorum. Primo. An sit satisfactum dispositioni Concilii Sess. 24. cap. 16., itaut licuerit Capitulo dividere cognitionem causarum eligendo duos Vicarios, unum scilicet quoad causas Diœcesis, alium vero quoad causas Provinciæ. Secundo. An potuerit Capitulum eligere dictum Joannem Velasquez graduatum in Theologia, cum tamen adessent alii Doctores in Jure Canonico. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad primum censuit, circumscripta contraria consuetudine legitime præscripta, nequaquam licuisse Capitulo, Sede vacante, duos Vicarios ut supra constituere. Ad secundum debuisse necessario eligi unum ex graduatis in Jure Canonico. S. Card. S. Susannæ. Prosper Fagnanus. Loco ✠ Sigilli.

Quod confirmari petitur;

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus modernus Episcopus plurimum cupiat, Decretum hujusmodi, pro firmiori illius subsistentia, apostolicæ nostræ Confirmationis robore communiri; Ideo nobis humiliter supplicari fecit, ut ejus

ejus votis hujusmodi annuere de benignitate apostolica dignaremur.

Et confirmatur.

§.3. Nos igitur dictum modernum Episcopum specialis gratiæ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum hujusmodi apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes, Decretum hujusmodi, necnon præsentes Literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari: sicque per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ Limanæ, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 8. Augusti 1625 An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 8. Augusti 1625. Pontificatus Nostri Anno III.

CXLII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Absolutio Regis Catholici, ejusque Ministrorum a censuris, in quas incurrerant ob exactum quoddam vectigal ab Ecclesiasticis ultra Sexennium a Paulo V. concessum.

Charissimo in Christo filio Nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Charissime in Christo fili noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concesserat Paulus V. facultatem Ecclesiasticis solvendi Regi quoddam vectigal per sexennium;

§.1. Aliàs per fel. rec. Paulum PP. V. Prædecessorem Nostrum accepto, quod subditi Regnorum Coronæ Castellæ in Comitiis, sive Curiis tunc habitis animadvertentes, clar. mem. Philippum III. Hispaniarum Regem Catholicum genitorem tuum pro Catholicæ Religionis defensione, & obedientiæ erga Sanctam Romanam Ecclesiam conservatione, in suis, & exteris Ditionibus, ac Regnis, gravissimis assidue sumptibus urgeri, ejusque æraria pene exhausta esse, quædam superadditionalia nuncupata servitia, sive subsidia, quæ in totum summam decem, & octo millionum nummorum aureorum conficere deberent, ex Gabella Sisa nuncupata super vino, musto, aceto, aquato, oleo, & carnibus in dictis Regnis colligen., & consumen. imponen. non solum per ementes, & vendentes solven., sed etiam per eos, qui percipiebant oleum, & vinum ex propriis Terrenis, aut affictibus, aut emebant in uvis, aut olivis, seu colligebant pro Decimis, aut etiam dono accipiebant, seu aliàs ex quovis alio redditu, & introitu habebant, & consumebant; præstare prompte obtulerant; omnesque Laici cujuscumque gradus, status, conditionis, & præeminentiæ eadem subsidia contribuere, & Gabellam solvere debebant, neque ullus immunis futurus erat aut exemptus; quodque si tantummodo Laici subsidia hujusmodi contribuerent, & Gabellam, seu Sisam prædictam solverent, nimis longo tempore summa prædicta conficeretur, & Laicorum facultates ad summam hujusmodi decem, ac octo millionum, ut præfertur, aliter conficiendam minime suppetebant; idem Paulus Prædecessor eadem subsidia per ecclesiasticas personas adjuvandam existimans, omnes, & singulas ecclesiasticas personas, tam seculares, quam cujuscumque Ordinis etiam exempti, & Apostolicæ Sedi immediate subjecti regulares, necnon Monasteria utriusque sexus, Conventus, & Collegia, ac Ecclesiarum Capitula Regnorum Castellæ prædictorum, ac in eisdem Regnis commoran., & consisten. ad conferendum, & contribuendum proportionabiliter, & non aliàs, prout Laici, in dictis subsidiis mediante solutione gabellæ, seu sisæ eorumd. subsidiorum, etiam super vino, musto, aceto, aquato, oleo, & carnibus in prædictis Regnis colligen., & consumen., imponen., seu forsan impositæ, & durante tamen sexennio tunc proximo dumtaxat, & non ultra teneri, & obligatos esse, non tamen quoad prædictas rerum species, quas ex propriis terrenis, seu Decimis, aut aliis quibuscumq; redditibus propriis per se, vel alios etiam affictuarios suos, vel etiam ex eleemosynis percipiebant, & pro divino cultu, ac propriis, & familiarum suarum usibus consumebant, pro quibus omnino immunes, & exempti essent, decrevit, & declaravit: ita tamen, quod si ante sexennii hujusmodi finem prædicta summa decem, & octo millionum nummorum aureorum confecta fuisset, Ecclesiastici prædicti amplius contribuere, & dictam Gabellam, seu Sisam, ut præfertur, solvere non deberent, & aliàs, prout in dicti Pauli Prædecessoris in simili forma Brevis sub die 8. Augusti 1618. desuper expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Cum autem, sicut ejusdem Majestatis tuæ nomine Nobis nuper expositum fuit,

Quod tamen cum exactum

quoque fit ultra sexennis. fuit; tu, sexennio prædicto elapso, Gabellam, seu Sisam hujusmodi a personis ecclesiasticis prædictis per Ministros, seu Officiales tuos exegeris contra Sacrorum Canonum, & Generalium Conciliorum, necnon Bullæ in die Cœnæ Domini legi, & publicari consuetæ, dispositionem.

Urbanus Regem, ejusque Ministros a censuris absolvit. §.3. Nos Majestatis tuæ, & Ministrorum, seu Officialium tuorum prædictorum conscientiæ securitati consulere, teque, ac illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, supplicationibus Majestatis tuæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, te, ac Ministros, seu Officiales tuos prædictos a quibusvis excommunicationis, censuris, & pœnis per te, ac Ministros, seu Officiales tuos prædictos præmissorum occasione quomodolibet incursis, apostolica auctoritate, tenore præsentium absolvimus, & liberamus, dictasque pœnas, ac pecunias ad quamcumque summam ascendentes, ex Gabella, seu Sisa hujusmodi per eosdem Ministros, seu Officiales tuos ab ecclesiasticis, ut præfertur, exactas tibi, & illis respective gratiose remittimus, & condonamus.

Obstantia tollit. §.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ac pœnitentiam a Confessario injungendam ab eis præcipit adimpleri. §.5. Volumus autem, ut pœnitentiam, quam confessarius idoneus Tibi, & Ministris, seu Officialibus tuis prædictis propter præmissa duxerit injungendam, adimplere omnino teneamini, alioquin præsentes nullæ sint.

Dat. die 9. Augusti 1625 An. III. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Augusti 1625. Pontificatus Nostri Anno III.

CXLIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Quod Capitulum Generale Ordinis Prædicatorum imposterum quolibet sexennio celebrari debeat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Apostolici muneris solicitudo divina dispositione, nullo licet meritorum suffragio, Nobis imposita postulat, ut circa statum Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium proprie dirigendum sedulo invigilantes, in his, per quæ felici eorum profectui, salubrique directioni consulitur, ejusdem muneris partes propensius impendamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Grave erat hisce Fratribus Capitulum Gen. singulis trienniis celebrare. §.1. Cum itaque, sicut Dilecti filii quamplures Priores Provinciales, & Fratres diversarum Provinciarum Ordinis Fratrum Prædicatorum Nobis nuper exponi fecerunt, juxta regularia ejusdem Ordinis instituta apostolica auctoritate confirmata Capitulum Generale de triennio in triennium pro uno videlicet extra, pro altero vero ultra montes celebrari debeat; ex hoc autem Provincias ipsas in Fratribus ad hujusmodi Capitulum mittendis gravia incommoda, & dispendia cum non modico regularis disciplinæ observantiæ detrimento pati compertum sit, & propterea per Nos, ut infra, opportune provideri summopere desiderent.

§.2. Nos prospero, felicique ipsius Ordinis statui, & directioni, quantum cum Domino possumus, consulere, ac Priores Provinciales, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Capitulum Generale hujusmodi de sexennio in sexennium celebretur, sive a Magistro Generali ejusdem Ordinis pro tempore existente ad sexennium hujusmodi prorogari, prout sibi videbitur, possit, & valeat, dictoque sexennio elapso, & non antea, dictum Capitulum Generale celebretur, & celebrari debeat, ordine tamen in celebratione hujusmodi servari solito servato, in eoque, quæ de more fieri solent, fiant, & observentur dicta auctoritate, tenore præsentium statuimus, & ordinamus. — Urbanus statuit, ut quolibet sexennio celebretur.

§.3. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, irritumque, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. — Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, & Fratribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. — Obstantium derogatio.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. — Fides danda Transumptis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscaroris die 9. Augusti 1625. Pontificatus Nostri Anno III. — Dat. die 9. Augusti 1625. An. III.

CXLIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Erectionis Collegii S. Bonaventuræ Fratrum Minorum Conventualium Pragen. per Gregorium XV. factæ, mutato tamen nomine S. Bonaventuræ in nomen S. Antonii de Padua.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Referuntur Gregor. XV. Literæ.

§.1. Aliàs a fe: re: Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis videlicet -- Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. In supereminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licet imparibus, disponente Domino constituti, & intra mentis nostræ arcana revolventes quantum ex Literarum studiis catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, ac justitia colatur; ad ea, per quæ Literarum studia hujusmodi ubilibet excitentur, libenter intendimus, & in his solicitudinis nostræ partes propensius impartimur, prout locorum qualitate pensata conspicimus salubriter in Domino expedire. Cum itaque, sicut dilecti filii Jacobi de BagnacavalloOrdinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum Ministri Generalis nomine Nobis nuper expositum fuit, charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus mille, & ducentos daleros annuos monetæ illarum partium pro duodecim Baccalaureorum in Domo Regulari S. Jacobi Pragen. ejusdem Ordinis manutentione assignaverit; & propterea dictus Ferdinandus Rex in Imperatorem electus tam ad Fratrum dicti Ordinis in prædicta Domo studentium commodum, & profectum, quam etiam ad militantis Ecclesiæ exaltationem, ipsiusque Civitatis decorem in prædicta Domo unum Collegium studii pro uno Regente nuncupan., ac duodecim Baccalaureis, seu Collegialibus ejusdem Ordinis professoribus per Nos erigi, & institui, aliasque, ut infra, indulgeri summopere desideret. Nos piis, & laudabilibus dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi votis in præmissis annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Ad omnipotentis Dei laudem, & gloriam, necnon militantis Ecclesiæ exaltationem, divinique cultus, & orthodoxæ fidei augmentum, ac Religiosorum prædictorum commoditatem, & profectum in prædicta Domo unum Collegium sub Invocatione S. Bonaventuræ ejusdem Ordinis professoris cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, & Indultis Collegio S. Bonaventuræ ejusdem Ordinis de Urbe concessis, auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus: illique sic erecto, & instituto pro ejus dote, & unius Regentis, & duodecim Baccalaureorum seu Collegialium inibi pro tempore existentium subventione, & onerum eis incumbentium supportati one mille, & ducentos daleros hujusmodi, ita quod liceat eis corporalem, realem, & actualem illorum possessionem suo, & dicti Collegii nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & retinere, ac in ipsius Collegii usus, & utilitatem convertere auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo applicamus, & appropriamus. Decernentes præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique Judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Aprilis 1622. Pontificatus nostri Anno II.

Quibus Collegium Pragense fuit institutum sub nuncupatione S. Bonaventuræ.

Ferdinandus Imperator easdem Gregorii Literas confirmari petit.

§.2. Cum autem, sicut prædictus Ferdinandus Rex in Imperatorem electus Nobis nuper exponi fecit, ipse Collegium prædictum competenter dotaverit; pro firmiori vero illius erectionis subsistentia plurimum cupiat, erectionem ipsam nostræ quoque confirmationis patrocinio communiri, aliaque, ut infra, fieri.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos ejusdem Ferdinandi Regis in Imperatorem electi votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, ejus hac in parte supplicationibus inclinati, de Ven: Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotio Propagandæ Fidei præpositorum consilio, erectionem, & institutionem dicti Collegii, ac desuper confectas præinsertas Literas hujusmodi cum omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, & prærogativis eidem Collegio tam per ipsum Ferdinandum Regem in Imperatorem electum, quam per eumdem Gregorium Prædecessorem per præinsertas Literas hujusmodi concessis, cum hoc tamen, ut Collegium ipsum sub nomine S. Antonii de Padua, non autem S. Bonaventuræ hujusmodi deinceps appellari debeat, perinde ac si idem Collegium a primæva illius erectione sub ejusdem Sancti Antonii de Padua, non autem ipsius Sancti Bonaventuræ invocatione institutum fuisset, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Collegium vero S. Antonii præcipit nuncupari.

Clausulæ.

§.4. Decernentes erectionem, & institutionem hujusmodi, necnon prædictas, & præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quid-

quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio. §.5. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus illis, quæ in dictis Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 2. Sept. 1625. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Septembris 1625. Pontificatus nostri Anno III.

CXLV.

Indultum, quod Servus Dei Franciscus Borgia, olim Dux Gandiæ, & deinde Religiosus professus, ac tertius Præpositus Generalis Societatis Jesu, Beatus nuncupari, & in die ejus obitus Missa celebrari, & Officium de communi Confessorum non Pontificum in Ecclesiis, & Domibus regularibus dictæ Societatis recitari possit.

Quamplura de hac Societate vide in Constitutione XXXI. Pauli III. Regimini *Tom. IV. Par. I. fol.* 185. *& Const. XXXVI. Pauli V.* In Sede, *Tom. V. Par. IV. fol.* 390.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Recensentur Urbani Literæ; Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet: Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In Sede Principis Apostolorum, nullo meritorum nostrorum suffragio, a Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum largitor in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Quibus V. S. D. Franciscus Borgia inter Beatos fuerat adscriptus. §.1. Cum itaque, sicut dilectus filius noster Gaspar tituli S. Crucis in Hierusalem Presb. Card. Borgia nuncupatus Nobis nuper exposuit, Venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Card. Sacris Ritibus præpositi causam Servi Dei Fr. Borgiæ olim Ducis Gandiæ, ac postea Religiosi professi, & tertii Præpositi Generalis Soc. Jesu a tribus Rotæ Auditoribus, instante cla. me. Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico, necnon Regnorum ejusdem Philippi Regis Proceribus, Civitatibus, Universitatibus, ac demum Præposito Generali ejusdem Societatis; & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardin. referente dilecto filio Francisco S. Angeli in Foro Piscium Diac. Card. Boncompagno nuncupato discussam, cum de validitate Processuum, de sanctitate vitæ, ac denique de miraculis sufficienter constare pronuntiassent, in tali statu censuerint habendam, ut ad solemnem ipsius Servi Dei Canonizationem quandocumque deveniri possit.

§.2. Gaspar vero Card. ac Præpositus, & Presb. dictæ Societatis pro eo, quem erga eundem Dei Servum Franciscum Borgiam gerunt devotionis affectum, illum Beatum nuncupari, ac Officium, & Missam de eo, donec ad illius Canonizationem deveniatur, recitari summopere desiderent.

Concessumque ut Missa de eo celebrari, Officiumque recitari posset a Sacerdotibus Societatis Jesu. §.3. Nos piis Gasparis Card., ac Præpositi Generalis, & Presbyterorum prædictorum votis, quantum cum Domino possumus annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac singulares Præpositi, & Presbyterorum prædictorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; De eorumdem Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut idem Dei Servus Franciscus Borgia Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus dictæ Societatis Jesu Religiosis ubique existentibus, necnon in ditionibus Familiæ illorum de Borgia, ab omnibus Sacerdotibus, tam secularibus, quam regularibus Kal. Octobris, ipso nempe die sui obitus, Missa celebrari, ac Officium de Communi Confessorum non Pontificum recitari juxta rubricas Missalis, & Breviarii Rom. respective, libere, & licite valeant, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, Secretarii ipsius Societatis, vel Notarii publici manu subscriptis, & personæ alicujus in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Novembris 1624. Pontificatus nostri Anno II.

Idem Indultum ad omnes Presbyteros Missam in Societatis Jesu Ecclesiis celebrantes extenditur. §.6. Nunc autem eosdem Gasparem, Cardinalem, ac Præpositum, & Presbyteros amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & singulares Præpositi, & Clericorum prædictorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum consilio, concessionem, & indultum, desuperque confectas literas hujusmodi, ad quoscumque Sacerdotes seculares, seu cujusvis Ordinis, Congregationis, seu Instituti regulares, ad Ecclesias, seu Domos regulares dictæ Societatis Jesu accedentes, itaut Sacerdotes hujusmodi in dictis Ecclesiis, seu domibus dum-

dumtaxat, Missam, & Officium hujusmodi, servata prædictarum Literarũ forma, respective celebrare, & recitare possint, & valeant, eadem auctoritate tenore præsentium extendimus, ac concedimus pariter, & indulgemus.

Derogatur contrariis, & fides transumptis additur. §.7. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis nostris Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, Secretarii ipsius Societatis, vel Notarii publici manu subscriptis, & personæ alicujus in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 11. Sept. 1625. An.III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1625. Pontificatus nostri Anno III.

CXLVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Declaratur Bullam Cruciatæ, & facultatem eligendi Confessarium, non suffragari Canonicis Regularibus Congregationis Sanctæ Crucis Portugalliæ, qui in hac subjecti esse debent dispositioni suorum Prælatorum &c.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romani Pontificis circumspecta benignitas honesta petentium vota, quæ personarum sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium prosperum statum, ac salubrem directionem respiciunt, ad exauditionis gratiam libenter admittit, & favoribus prosequitur opportunis.

Declaratio, de qua in Rubrica. §.1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Prioris Generalis, & aliorum Prælatorum Congregationis Sanctæ Crucis Colimbrien. Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini Regni Portugalliæ Nobis humiliter porrectis inclinati, ac specialem illis gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum consilio, Bullam Cruciatæ Sanctæ, & alia privilegia, quæ ab Apostolica Sede concedi solent circa facultatem eligendi Confessorem idoneum ab Ordinario approbatum, qui possit Christifideles absolvere a casibus Ordinario reservatis, & a quibusdam etiam, qui dictæ Sedi reservata sunt, cum dictis Priore, Prælatis, reliquisque dictæ Congregationis Canonicis, & personis locum minime habere, nec censeri; sed nostræ intentionis existere, quod iidem Canonici, & personæ quantum ad Sacramenti Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem dispositioni suorum Prælatorum subjecti sint, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo declaramus, eisdem tamen Prælatis, ut in usu hujus potestatis se cum subditis benignos, & faciles exhibeant, præcipientes, & mandantes.

§.2. Et quia Sacrum Œcumenicum generale Tridentinum Concilium concessit Episcopis, ut absolvere possint in Foro Animæ, seu Conscientiæ ab omnibus peccatis, & dispensare in irregularitatibus, idcirco ne Prior, & Prælati dictæ Congregationis in hac parte deterioris conditionis, quam Clerici, aut seculares existant, eisdem Priori, & Prælatis, ut ipsi per se ipsos idem omnino possint in Canonicos, & personas sibi subditas, quod possunt Episcopi in Clericos, & Laicos sibi subjectos, tam quo ad absolvendi, & dispensandi hujusmodi, quam alias quascumque facultates, eisdem auctoritate, & tenore, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus, ac etiam declaramus. Prælatis hujus Congregationis conceduntur facultates absolvendi in foro conscientię quæ a Conc. Trid. Episcopis sunt concessæ.

§.3. Decernentes præsentes literas perpetuo durare, & valere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium concessionum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes quomodolibet faciendis ullatenus compræhensas, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & de novo concessas esse, & fore; irritum quoque, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Canonicis, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque; seu si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Derogatio contrariorum

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Septembris 1625. Pontificatus nostri Anno III. Dat. die 10. Sept. 1625. An.III.

CXLVII.

Indultum pro Ordine Fratrum Minorum, Officium de Sancto Conrado Tertii Ordinis Sancti Francisci Professore in die suæ festivitatis recitandi sub ritu semiduplici, & de communi unius Confessoris non Pontificis.

Tres Ordines constituit S. Franciscus, quorum tertium pro sæcularibus Tertiariis nuncupatis instituit, & illius professor fuit iste Conradus, non autem Congregationis Fratrum Regularium, qui etiam Tertiarii vocantur.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Domini Nostri Jesu Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes, ex injuncto Nobis pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in sanctis suis: Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim vero sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ad preces Ord. FF.Capuccinorum; §.1. Sane nomine dilectorum filiorum Ministri Generalis, ac Fratrum Ordinis Minorum S.Francisci Cappucc. nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quod ipsi ex peculiari, quem erga Sanctum Conradum tertii Ordinis ejusdem S.Francisci, dum vixit, professorem, gerunt devotionis affectu, & ut alios Christifideles ad ejusdem devotionis studium accendant, Officium de eodem Sancto Conrado die ejus festo sub ritu semiduplici recitare posse summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna in præmissis licentia eis providere de benignitate apostolica dignaremur.

Concedi. §.2. Nos igitur Ministri Generalis, a Fratrum prædictorum laudabile ejusmodi desiderium plurimum in Domino commendantes, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulare personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati. De Vener. Fratrum Nostrorum S. R. E.Card. sacris Ritibus præpositorum consilio, ut de eodem S.Conrado die ejus festo ab omnibus, & singulis Ordinis Minorum S. Francisci Religiosis ubique existentibus Officium sub ritu semiduplici de communi unius Confessoris non Pontificis, juxta Rubricas Breviarii Romani recitari libere, & licite possit, & valeat, apost. auctoritate, tenore præsentium, licentiam, & facultatem perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apost.vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatio contrariorum

§.4. Volumus autem quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides danda transumptis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 12. Septembris 1625. Pontificatus nostri Anno III. Dat. die 12. Sept. 1625. An. III.

CXLVIII.

Prohibitio ne degentes in Statu Ecclesiastico mediate, vel immediate Sedi Apostolicæ subjecto libros, ab eis ubicumque compositos de quacumque materia tractantes, absque Cardinalis Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam absque Ordinarii, & Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

Feria 5. die 18. Septembris 1625. In Generali Congregatione S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino N. D. Urbano divina providentia Papa VIII. ac Illustriss., & Reverendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus D. N. pro debito sui pastoralis officii corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedi Apostolicæ mediate, vel immediate subjecto existentium, qui libros a se compositos extra præfatum Statum absque ulla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, ubi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt; statuit, & decrevit, ut imposterum nemo in Statu prædicto degens, cujusvis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros de quavis materia tractantes, & ubicumque compositos audeat alio deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustrissimi, & Reverendissimi D.Card. SS. D. N. Vicarii, & Magistri Sacri Palatii si in Urbe, si vero extra Urbem existat, sine Ordinarii, & Inquisitoris loci illius, sive ab iis deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda. Decretum, de quo in Rubr.

§.2. Libros autem, quos contra præsentis decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, absque alia declaratione ex nunc prohibet Libri contra hujus Decreti tenorem impressi tã prohibiti sunt habendi.

hibet, & pro expresse prohibitis haberi vult, & mandat. Contrariis quibuscumque non obstantibus &c.

Jo. Antonius Thomasius S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Indictione octava, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus tertio, die vero 3. mensis Octobris, Supradictæ Literæ Apostolicæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis, per me Brandimartem Latinum prælibati SS. D. N. Papæ, & Sacr. Rom. Inquisitionis Curs.

CXLIX.

Beatificatio Servi Dei Felicis de Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum. Ac Indultum, quod de eo Missa celebrari, ac Officium recitari possit a Fratribus dicti Ordinis in Nancei, Romaricomontis, & Cantalicii Oppidis existentibus, & Romæ ab omnibus ad Ecclesiam ipsius Ordinis, ubi Corpus ejusdem requiescit, confluentibus.

Hoc Indultum ad omnes Fratres dicti Ordinis ubique existentes extendit postea hic idem Pont. ut in Const. seq. & deinde ad omnes Sacerdotes confluentes ad Ecclesias hujus Ordinis extendit, ut inf. Const. Aliàs nomine.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN specula militantis Ecclesiæ, & apostolicæ potestatis plenitudine, nullis licet nostris suffragantibus meritis, divina providentia constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Petitio. §.1. Sane pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum Maximiliani Bavariæ Sacri Rom. Imperii Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum respective, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Christo filiarum nobilis Mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam a Lotharingia Monasterii Sedi Apost. immediate subjecti Sancti Petri de Romaricomonte Ordinis Sancti Benedicti Nullius seu Tullen. Diœces. Abbatissæ, necnon etiam Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quod bon. mem. Felix de Cantalicio ejusdem Ordinis, dum vixit, professor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illustratus fuit. Quapropter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciscus Comes, necnon Elisabetha Ducissa, & Catharina Abbatissa, ac Minister, & Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina aspirante gratia, ab Apost. Sede decernatur, idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo, ut infra, recitari, & celebrari possit.

§.2. Quare Nos, re prius per Ven. Fratres nostros S.R.E.C. sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam demandavimus, mature discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati; Ut ipse bo. me. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Missa de eo tanquam de communi Confessoris non Pontificis, juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani, hoc anno videlicet post præsentes Literas emanatas, ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique existentibus; hic autem Romæ etiam a confluentibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum die eorum Superioribus bene visa; in posterum vero die dumtaxat sui obitus in Ecclesiis Fratrum prædictorum, videlicet in Nanceii, ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalicii Oppidis ab ejusdem Fratribus tantum; Romæ vero, ubi Corpus ejusdem requiescit, etiam ad Ecclesiam dictorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respective libere, & licite possit, & valeat, apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Indultum, de quo in Rubr.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantium derogatio.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides danda transumptis

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Octobris 1625. Pontificatus nostri Anno III. Dat. die 1. Octobr. 1625. An. III.

Sequitur extensio hujus Indulti ad omnes Fratres d. Ordinis ubique existentes.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper nomine dilectorum filiorum, nobilium virorum Maximiliani Bavariæ Sacri Romani Imperii Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum respective, necnon Francisci a Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Christo filiarum nobilis mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam a Lotharingia Monasterii Sedi Apost. immediate subjecti S. Petri de Romaricomonte Ordinis S. Benedicti Nullius seu Tullen. Diœc. Abbatissæ, necnon etiam Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum, nuncupatorum Nobis exposito quod Recensetur præcedens Indultum.

quod bon. mem. Felix de Cantalicio ejusdem Ordinis, dum vixit, professor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illustratus fuerat, eaque propter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciscus Comes, necnon Elisabetha Ducissa, & Catharina Abbatissa, ac Minister, & Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerant, ut donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina aspirante gratia ab Apost. Sede decerneretur; Idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Missa de eo recitari, & celebrari posset. Nos hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio; Ut ipse bo. mem. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari Officiumque, & Missa de eo tamquam de communi Confessoris non Pontificis juxta Rubricas Missalis, & Breviarii Romani eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique existentibus, hic autem Romæ etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias, eorumdem Fratrum confluentibus eorum Superioribus bene visa, in posterum vero die dumtaxat sui obitus, in Ecclesiis Fratrum prædictorum videlicet in Nanceii, ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalacii Oppidis ab eisdem Fratribus tantum, Romæ vero ubi Corpus requiescit, etiam a Sacerdotibus ad Ecclesiam dictorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respective libere, & licite posset, & valeret, licentiam, & facultatem apost. auctoritate concessimus, & impartiti sumus prout in Nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenore præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Extensio, de qua in Rubrica. §.1. Nunc autem dilecti filii Procuratoris generalis dicti Ordinis, ac Ministri Generalis, Fratrum prædictorum nomine Nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati, de prædictorum Cardinalium consilio, ut a Fratribus ejusdem Ordinis universis, & singulis ubique existentibus, Romæ autem dumtaxat ab eis, & a Sacerdotibus ad Ecclesiam ubi ejusdem B.Felicis corpus requiescit Officium, & Missa de eo tamquam de communi Confessoris non Pontificis juxta Rubricas Missalis, & Breviarii Romani recitari, & celebrari respective libere similiter, & licite possit, & valeat, licentiam, & facultatem, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus pariter, & impartimur.

Contraria tolluntur. §.2. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptis additur. §.3. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Petrum, sub Annulo Piscatoris die 9. Aprilis 1626. Pontificatus nostri Anno III. Dat. die 9. Aprilis 1626. An.III.

C L.

Abrogatio omnium Indultorum, gratiarum, seu declarationum, quæ observantiæ Regulæ S. Francisci quomodolibet contrariæ sunt. Ac approbatio Statutorum editorum in Capitulo Generali Romæ die 17. Maii 1625. celebrato. Necnon confirmatio Statutorum Barchinonensium pro Ultramontana Familia, novissime Segobiæ recognitorum, & approbatorum.

Hæc Statuta sunt inserta, & aliæ Ordinationes à Generali Ordinis Congreg. de Regulæ Observantia factæ, necnon Decreta à Congr. Episcoporum, & Regularium præposita emanata, hic sequuntur. Et hanc Regulam olim ab ipso S.Franc. editam, confirmatam habes ab Honor.III. Const.LXVII. Solet *Tom.III.fol.*229., *& postea declarata fuit à Nicol.III. in cap.* Exiit, *de verb. signif. in 6. necnon à Clem.V. in Clem.I. eod. tit. De istis autem Fratribus de Observantia vide Const.XXVI. Leon.X.* Ite, & vos *Tom.III. Par.III. fol.*450. *Quibus addo quod Paul.V.eisdem ambitum omnino prohibuit, ut in Const.CCXCVIII.* Admonemur *Tom.V. Par.IV. fol.*271., *& Greg.XV. deinde revocavit quascumque Præcedentias, & Paternitates præter Ordinis constitutiones auctoritate apost. confirmatas concessas, ut in Const. XLIX.* Pastoralis. *Tom.V. Par.IV. fol.*419.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Sacrosanctum apostolatus ministerium humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, divina dispositione commissum postulat, ut inter gravissimas, multiplicesque apostolicæ solicitudinis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suavi religionis jugo Salvatoris, & Domini nostri obsequiis famulantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

Prohibet, quo minus Fratres alio pedum operimento præter Calcepodia, & Sandalia utantur. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Fratres Ord. Minorum S. Francisci de Observantia, assiduis Verbi Dei prædicationibus, continuaque Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, necnon aliis spiritualibus exercitiis, uberes in vinea Domini fructus jugiter afferre noscantur; Nos ut Fratres prædicti in tam laudabilium operum exercitio eo alacrius perseverent, quo amplioribus fuerint ab hac Sancta Sede favoribus muniti, providere, necnon felici illorum statui, quantum nobis ex alto conceditur, consulere volentes, necnon Statutis, & per eos in Capitulo generali proxime præterito decretis inhærentes, ac supplicationibus etiam dilecti filii Bernardini de Senis, ejusdem Ordinis Mi-

nistri generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Quod de cætero perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli ejusdem Ordinis professores juxta dicti Ordinis regulam, nec non declarationes à re: mem. Nicolao III., & Clemente V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris desuper emanatas calepodiis, seu sandaliis apertis dumtaxat incedere teneantur, neque alio pedum operimento panneo, seu alterius cujuscumque materiæ existat, absque expressa licentia, uti possint.

Aliaque veste præter duas tunicas.

§.2. Quodque integrum eorundem professorum vestimentum duabus tantum tunicis constet, & costare debeat: Una scilicet cum caputio, & alia sine caputio, ut eadem regula præscribit, neque ejusdem Ordinis professores tertia tunica, seu camisia staminea, aut interula, seu sudariis, vel alia quacumque re contra ejusdem regulæ tenorem, etiam in vim concessionis felic. rec. Julii Papæ II. etiam prædecessoris nostri, sive alio quovis prætextu, & ex quacumque causa ullo modo uti valeant, apost. auctoritate tenore præsentium perpetuo statuimus, atque declaramus.

Derogatio quorumq; Indultorum.

§.3. Prædictamque Julii prædecessoris, & quascumque alias concessiones, seu indulta, tam per Literas Apost. etiam Motu proprio, quam vivæ vocis oraculo, & aliàs quomodolibet concessa eidem regulæ quomodolibet contraria abrogamus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ab omnibusque dicti Ordinis Fratribus inviolabiliter observari.

§.5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ubique judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrariorũ.

§.6. Non obstan. prædicta Julii prædecessoris, ac quibusvis aliis concessionibus, sive indultis hujusmodi, nec non Constitutionibus, & Ordinationibus Apostol., cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Octob. 1625. An.III.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 1. Octobris 1625. Pontificatus nostri anno tertio.

Sequitur approbatio Statutorum editorum in Capitulo generali Romæ celebrato die 17. Maii 1625.

Hujusmodi Statuta sunt inserta in ista Constitutione, ut videre poteris, & quia multum interest, & sunt generalia, ea posui ad verbum.

URBANUS PAPA VIII.

Exordium.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, divina dispensatione præsidentes, ex incumbenti Nobis pastoralis officii debito religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, iis, quæ propterea pie, & provide præsertim in eorum capitulis generalibus facta fuisse comperimus, ut firma perpetuo, & illibata remaneant, libenter cum a Nobis petitur, Apost. muniminis adjicimus firmitatem, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Procurator Gen. petit statuta confirmari.

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo generali ejusdem Ordinis in domo B. Mariæ de Aracœli nuncupatæ de Urbe prædicti Ordinis ultimo loco celebrato, pro felici Fratrum ipsius Ordinis utriusque familiæ gubernio, & directione nonnulla Statuta edita fuerint, tenoris subsequentis, videlicet.

Statuta pro utraque Familia.

Quà licentià possint Fratres Romam venire.

PRo publicis totam Provinciam concernentibus negotiis, accedente etiam Definitorii consensu, Fratribus suis ad Curiam Romanam eundi facultatem Provinciales Ministri concedere possint: privatis autem auctoritatem hanc sibi noverint esse negatam. Qui secus fecerit, pœnis à sanctæ memoriæ Clemente VIII. positis subiaceat.

De Habitu oblatorum, & tertiariorum.

Oblati omnes, Donati, Tertiarii, ad Conventus famultum assumpti, Caparonem seu Caputium ferre deinceps non præsumant, sed ut ab omnibus dignoscantur Fratres non esse, calceatis incedant pedibus: habitum genua non excedentem, & galerum, seu biretum in capite portent.

De auctoritate Congr. circa Guardianos.

Statutum generale, quo decernitur, Capitulum intermedium, seu Congregationem habere plenam auctoritatem non continuandi Guardianos, sed prioribus amoris, alios instituendi etiam nulla interveniente causa, innovatur, & roboratur: Ideo Guardiani omnes renuntiationem suorum officiorum spontaneam, & ex animo, in scriptis mittere teneantur.

De Provincia Anglican.

Provincia Anglicana, quæ ob persequutiones Hæreticorum defecerat, pristino suo honori, & loco restituitur: ita tamen ut quia pauci adhuc in ea sunt Conventus, & Fratres, donec augeatur numerus, separatæ Custodiæ nomen retineat, cujus Custos generali Capitulo intersit, habeatque votum in eo.

Marchio de Canette Benefactor agnoscendus.

Utraque familia pro acceptis beneficiis, & munificentissima liberalitate Excellentissimi Domini Marchionis de Canette, eum Benefactorem agnoscit, sicut jam antea in Congregatione Segoviensi proxime præterita communi omnium suffragio sancitum fuerat.

Provinciæ Tertii Ordinis jus habent suffragii.

Provinciarum Tertii Ordinis, quæ nunc temporis in Hispania, & Gallia erectæ sunt, Ministri Comitiis generalibus deinceps interesse, & in electionibus Ministri, & Commissarii generalis respective votum activum habere poterunt. Fratres enim nostri

Provinciæ Beticæ locus.

nostri sunt. Provincia S. Didaci in Betica recipitur, & catalogo Provinciarum Ordinis adscribitur, & antiquitatis suæ locum à suæ erectionis die, qui 20. mensis Decembris anno 1620. fuit, in posterum obtinebit.

Provincia Saxoniæ restituta.

Provincia Saxoniæ S. Crucis antiquo suo Juri, & ordini restituitur, ad eamque non solum Abastudensis Conventus, aliique qui antiquitus ejus erant, sed etiam Heldesimensis, Bibeldensis, & Fuldensis, qui hactenus Ministro Coloniensi paruerunt: Item Conventus Egar, & Monialium ejusdem loci, qui ad tempus Argentinensi Provinciæ subditi fuerant, deinceps, & imposterum pertinebunt.

Pro Cismontana Familia.

Onera Missarum suscipienda ad formam Decretorum Congr. Concilii.

UT conscientiis Fratrum circa Missarum celebrationem efficaci remedio provideatur, strictissime Patribus Guardianis, & quibuscumque aliis Conventuum Superioribus præcipitur, ut in oneribus Missarum suscipiendis omnino observent formam præscriptam in decretis a Sacra Congregatione Concilii Sanctissimi Domini nostri auctoritate nuper editis de celebratione Missarum.

Quæ praxis servanda sit inter Observantes, & reformatos circa eleemosynas.

Ne pax mutua detrimentum patiatur: Noverint Patres Reformati sibi interdictam divini Verbi prædicationem; necnon eleemosynarum petitionem intra limites Conventuum Fratrum Observantium de familia, nisi prius Ministri Provincialis in scriptis obtenta facultate: Cui interdictioni reciproce Fratres regularis Observantiæ subjacebunt, nisi Patris Custodis Reformatorum voluntas accesserit, atque consensus.

In obedientialibus dies discessus, & reditus adnotandus.

Pro evitandis Fratrum evagationibus, ordinatur, & præcipitur, ut quotiescumque eorum aliquis a suo Superiore extra Provinciam, vel etiam Conventum intra Provinciam exeundi facultatem impetraverit, in illius obedientia dies determinati assignentur suæ peregrinationis, suique redditus; nec possit accingere se itineri, & obtenta facultate gaudere, nisi obedientiales literæ prius registratæ, & a Patre Ministro, sive Guardiano subscriptæ fuerint: In quibus dies discessus adnotetur.

Apostatæ non retinendi.

Apostatæ nec recipiantur, nec retineantur in alienis Provinciis, ad quas quomodocumque cofugerint: sed ubi primum fuerint absoluti juxta consuetudinem, & Ordinis Constitutiones, ad proprias remittantur sub pœna privationis Officiorum Provincialis, sive Guardiani, aut cujuscumque alterius Superioris ipso facto incurrenda.

In unaquaque Provincia Cathedræ Philosophiæ, & Theologiæ instituendæ.

Cum Ordo noster Seraphicus ad totius Ecclesiæ obsequium sit institutus, toto conatu innitendum est, ut non solum in eo scientia non pereat, sed in dies augeatur. Ideo decernitur, atque statuitur, ut in qualibet Provincia, ubi hactenus desiderantur, & non sunt Philosophiæ, & Theologiæ studia erigantur, & instituantur: quibus ex eadem Provincia Patres Lectores ex doctioribus præficiantur: caveaturque ne deinceps in alienas Provincias Studentes mittantur, aut Prædicatores, nisi in casu aliquo urgenti, de quo tam Minister generalis, quam Commissarius Judex esto. Hac lege Provinciæ Ultramarinæ non tenentur, qua Studentium, & Lectorum penuriam patiuntur.

De transeuntibus ab una ad aliam Provinciam.

Transitus ab una ad aliam Provinciam plurimorum est causa malorum, quibus provisum fore judicamus, si quod nunc statuitur, in posterum observetur: Ut scilicet, qui sua sponte, licet obtenta prius licentia, ad alienam Provinciam transierunt Fratres, tam incorporati, quam incorporandi, in ea locum, ordinem, & præcedentiam a die tantum incorporationis suæ, non autem a die receptionis habitus, vel emissæ professionis teneant, & habeant.

De Privilegiis præter Ordinis Statuta concessis.

Ad tollendam ambitionem, & eliminandam relaxationem decernitur, ut juxta Gregorii XV. Breve nullus aliquo gaudeat privilegio ex quacumque causa, quod per leges, & Ordinis Statuta a Sede Apostolica confirmata, concessum non fuerit.

Communitate erigendæ ad subministrandum Fratribus necessaria.

Sicut Statutum de erigendis Communitatibus in unoquoque Conventu ad majorem paupertatis observantiam, & Fratrum consolationem innovatur; ita Guardianis sub pœna suorum officiorum privationis præcipitur, ut infra duorum mensium a suo ingressu spatium, Communitates erigant, in quibus, quæ necessaria sunt Fratribus, asserventur, suo tempore illis distribuenda, & subministranda; hujusmodi autem Communitates de eleemosynis Conventuum, & superfluis Fratrum erigantur: quibus unicum habere habitum, & tunicam unam conceditur: alteram verò tunicam, nonnisi ex necessitate, & Superioris condescensione, & licentia.

Quid de vineis, & pratis sit faciendum.

Omnibus, & singulis Patribus Guardianis sub pœna privationis officii præcipitur, ut si in suis Conventibus Vineæ, seu Prata fuerint, ex quibus vinum ad bibendum, & fœnum ad vendendum colligitur, antequam a suo ingressu duo menses compleantur, omni posthabita excusatione, tollant, & aliis usibus permissis terram applicent.

De visitandis Fratrum cellis.

Iterato statuitur, ut Guardiani sub pœna suspensionis à suis officiis cellas Fratrum singulis mensibus visitent, indeque auferant quidquid perfectæ, & Franciscanæ repugnant paupertati.

De insultantibus superioribus.

Renovatur Statutum contra illos Fratres, qui suis Superioribus insultant, verba injuriosa, & contumeliosa in eos proferunt; in recognoscendis culpis sine licentia loquuntur: protestationes in scriptis afferre ausu temerario præsumunt.

Statuta pro Cismontana familia colligenda.

Sicut in Congregatione Segoviensi proximè præterita in unum collecta fuere Statuta, quæ in Ultramontana familia in posterum observari debeant; ita in hac Cismontana fiat: hujusmodi autem collectio duobus Patribus doctrina, & pietate pollentibus à Cismontano Definitorio eligendis committatur.

De Clavi communi.

Servetur Apostolica Constitutio, qua Ministro Provinciali in sua Provincia, & Guardiano in suo Conventu præcipitur, ut eorum quilibet clavem communem, quæ Magistra vocatur, apud se habeat, & custodiat: qua suorum subditorum cellas ad libitum saltem cum duobus Discretis Conventus aperire, ingredi, & visitare possit.

Pro Hispanis.

In Provinciis unus semper Definitor ex recollectis esse debet.

SI contingat, Patrem Definitorem Recollectum ad meliorem transire vitam, soluto mortis tributo, ejus locum, munus, & officium, antiquior ejusdem Recollectionis Definitor obtineat; quod si nullus Definitoris officio functus superstes inveniatur, qui erit Guardianus antiquior, aut secundum tabulæ ordinem dignior extiterit, defuncto Definitori substituatur: itaut sine Definitore Recollecto nunquam Definitorium congregetur.

A qua distantia Definitor sit vocandus pro actuum validitate.

Ad electiones non vocetur Definitor extra Nationem existens; si vero intra Nationem, extra Provinciam tamen, fuerit, dummodò non plus, quam per duas, aut tres dietas distare dignoscatur, vocandus erit, alioquin omnes Definitorii actiones nullius sint valoris, & auctoritatis.

Mortuo Definitori quis sit subrogandus.

Mortuo aliquo Definitore, antiquior Provinciæ pater defuncti locum accipiat; quod si nullus talis extiterit, antiquior in Definitoris officio subrogetur. Idem aliis in Nationibus observandum erit.

De Bibliothecis comparandis.

Ne Bibliothecæ, Lectores, Prædicatores, & Confessores libris necessariis careant, singulis Provincialibus Ministris conceditur, ut quilibet in sua Provincia eleemosynas procuret pro Missis diebus Dominicis celebrandis ad præscriptum eorundem Decretorum Sacræ Congregationis Concilii de celebratione Missarum; dummodo ducentorum ducatorum quantitas valorem non excedat quolibet anno. Hujusmodi autem eleemosynis emantur libri, & pro uniuscujusque necessitate, judicio Ministri, distribuantur; quod ut sine dolo, & fraude fiat, Visitator solerter inquirat, specialem rationem in singulis Conventibus exigat, & in Capitulo Provinciali, an libri juxta quantitatem assignatam procurati, & distributi fuerint, vel non, publice, & in conscientia declaret. Quæ supererunt die Dominico Missæ supra numerum, ex Statutorum nostrorum præscripto benefactoribus in communi applicentur.

Pro Gallis.

Domus recollectæ qualibet in Provincia assignandæ.

QUod unanimes in suo Discretorio novem Provinciæ Galliarum à Definitorio Generali obnixe postularunt, eis libenter ad majorem Dei gloriam conceditur; ut videlicet in qualibet dictarum Provinciarum tres eligantur, & assignentur Conventus, in quibus Regulæ observantia adeò districte servetur, ut Recollectorum, seu Reformatorum vivendi modum Fratres imitentur: Ideo Capitulum Generale, tam Ministris, quam Visitatoribus in virtute sanctæ obedientiæ præcipit, ut hoc diligentissime exequantur; ita tamen, ut prædicti Conventus Ministris in omnibus subjiciantur, iis casibus exceptis, qui in Statutis pro Reformatis jam factis, declarantur.

Quo ordine suum habere debeant Definitorem.

Eodem jure, ac privilegio gaudeant Recollectorum Provinciæ in Gallia existentes, quo duæ aliæ ejusdem Nationis familiæ, ut videlicet suo ordine, & tempore successivo Definitorem habeant Generalem.

Pauca hæc Statuta fieri debuerunt, quia quæcumque alia ad bonum publicum necessaria, in Statutis Segoviensibus auctoritate totius Congregationis ibidem confectis cumulatissime reperientur.

Pro Indis.

Soli Custodes ad Cap. Gen. accedere debent.

CAveant ex Indianis Provinciis Ministri Provinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Commissarios suo nomine mittant; solis Custodibus veniendi facultas conceditur.

A quibus sint visitandæ Provinciæ.

Indiarum Commissarii Generales ipsimet Provincias omnes visitent: impediti necessitate urgenti ex vicinioribus Provinciis, non autem remotis, Visitatores assumere teneantur.

Ordo in puniendis reis servandus.

Nulli liceat Commissario Generali, vel etiam Visitatori ante Ministri Provincialis electionem, neque ea peracta, aliquem voce activa, & passiva privare seu alia graviori afficere pœna, nisi confecto processu, & præcedente rei auditione in sui defensionem. Qui secus fecerit, suo privetur officio.

Quoto tempore Visitatores in visitata Provincia possint commorari.

Visitatores peracto Provinciali Capitulo, in Provincia visitata, ultra viginti dies, non remaneant: quibus elapsis, omnino auctoritate careant.

Tam Commissarius Generalis, seu Visitator ab Electoribus subscriptionem petens, hunc, vel illum eligendi, quam ipsi subscribentes, privationi actuum legitimorum, ipso facto, incurrendæ subjaceant.

Juramentum ab Electoribus præstandum.

Electores in Provinciali Capitulo congregati, antequam ad electionem Ministri, Definitorum, Custodum, & Guardianorum procedant, nominatim juramentum præstent coram Vener. Crucifixi imagine, se eum electuros, quem in conscientia, & omnibus æqua lance libratis, digniorem judicabunt, ita jubente Clemente VIII. sanctione a SS. D. N. Urbano VIII. renovata.

Pro Belgis.

De Statutis quoad Provincias Belgicas.

PErmittit Capitulum Generale Provinciis Belgicis, & annexis, in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Tridentini Concilii decretis, & Constitutionibus Apostolicis non adversantur, juxta Statuta Barchinonensia nuper Segoviæ recognita, & auctoritate Reverendiss. Patris Ministri Generalis eisdem accomodata, deinceps vivere, sua Statuta Provincialia servare, reformationis modos à Visitatoribus Apostolicis introductos retinere; itaut neque præsentes, neque

neque futuræ constitutiones aliæ prædictarum Provinciarum Patres, ac Fratres ullo modo obligent; nisi ex parte illa, qua dictis Statutis conformes erunt, vel primo in Capitulo Provinciali, seu Congregatione lectæ, & promulgatæ fuerint.

De Commissario Nationali. Commissarius Nationalis in dictis Provinciis nemo esse, aut institui possit, nisi qui antea, aut Definitor, aut jubilatus Lector, aut majori officio functus fuerit & per se ipsum Provincias visitare valeat. Dispensatio in Statutis Provincialibus sine Definitorii assensu omnino ei interdicitur; sicut & causarum commissio in instantia prima, quæ penes Prælatos ordinarios esse, & remanere debet.

Ejusque auctoritate. Receptionem Novitiorum, necnon Fratrum incorporationem non esse sui juris, noverit, Capitulis Provincialibus ipsemet præsideat.

De precedentia Procuratorũ, & Commiss. Romanæ Curiæ. Instante Definitorio totius Capituli Generalis statuimus ad evitanda dubia, ut Procuratores, & Commissarii Romanæ Curiæ suo officio functi (etiam si Ministri Provinciales alias non fuerint) intra suam Provinciam, & extra, omnes alios præcedant; licet Ministri Provinciales, aut Definitores Generales extitissent.

Prædicta Statuta confirmat Pontifex. §.2. Nos inviolabilis Statutorum hujusmodi observationi, perpetuæque firmitati, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune providere, ipsumque Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem Procuratoris totius Ordinis hujusmodi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Statuta præinserta hujusmodi apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §.3. Decernentes, eadem Statuta in prædicto Ordine ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter perpetuo observari, & adimpleri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis. Statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20. Nov. 1625. An. III. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 20. Novembris 1625. Pontificatus Nostri Anno III.

Sequitur Confirmatio Statutorum Barchinonensium pro Ultramontana familia, novissime Segobiæ recognitorum, & approbatorum, dummodo Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, constitutionibus Apostolicis, ac Regularibus ipsius Ordinis institutis non adversentur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam

Injuncti Nobis apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium prospero statui, felicique directioni invigilantes his, quæ propterea provide facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuo, & illibata persistant, libenter, cum a Nobis petitur, apostolicæ nostræ confirmationis munimine roboremus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Procemium.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupat. quod in Congregatione Generali ipsius Ordinis in illius domo regulari Segobiensi novissime celebrata Statuta Generalia pro Fratribus ejusdem Ordinis Ultramontanæ familiæ alias in civitate Barchinonensi edita recognita, & approbata fuerunt. In Congregatione Segobiensi Statuta Barchinonensia examinantur.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Procurator prædictus plurimum cupiat, Statuta hujusmodi pro firmiori illorum validitate, & subsistentia apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Eaque petitur confirmari.

§.3. Nos igitur Procuratorem prædictum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Statuta prædicta, sic, ut præfertur, recognita, & approbata, quatenus tamen licita sint, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Constitutionibus Apostolicis, regularibusque ipsius Ordinis institutis non adversentur, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Confirmat Urbanus.

§.4. Decernentes, eadem Statuta, ac præsentes Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac a Fratribus familiæ prædictæ nunc, & pro tempore Clausulas addit.

pore existentibus, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatque contrariis.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Dec. 1625. An.III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 18. Decembris 1625. Pontificatus Nostri Anno III.

Sequuntur Ordinationes factæ in Generali Congregatione.

De observantia Regulæ.

PRimò declarat Generalis Congregatio, nullam dispensationem contra præcepta nostræ Regulæ esse admittendam; sed omnes, & singulos Fratres teneri ad Regulæ oservantiam secundum suam puritatem juxta declarationes Nicolai III. & Clementis V. sicut in multis aliis Generalibus Constitutionibus declaratum est; Cum omnia privilegia, seu concessiones, cujuscumque conditionis existant, vel quomodolibet impetrata, vel concessa per Brevia Apostolica, per indulta, per vivæ vocis Oracula contra Regulæ puritatem, si quæ forent, penitus abrogata fuerint per Breve Sanctissimi Domini Nostri Urbani VIII. Qui vero contrafecerint, tanquam Regulæ transgressores severe puniantur.

De oneribus Missarum celebrandarum.

Et quoniam in quibusdam Ecclesiis tam magnus numerus Missarum celebrandarum ex variis defunctorum legatis impositus reperitur, ut illis pro singulis diebus a testatoribus præscriptis nequeat satisfieri, & consequenter, nec aliis pro quibus eleemosynæ in dies offeruntur; idcirco ne detur occasio Fratribus eorum conscientias onerandi, determinatum est, ut Superiores locorum illorum, ac etiam Provinciales declarare, & protestari debeant coram iis, ad quos spectat, se nolle amplius legata perpetua ipsis a testatoribus relicta exigere, & de facto amplius non exigant, immo ea, quantum in ipsis est, eo modo, quo possunt, resignent, & respuant. Ac in illis Conventibus is numerus Fratrum collocetur, qui ex eleemosynis quotidianis honeste sustentari potest. Si quæ vero legata quoad capitale fuerint extincta; remanente apud Fratres obligatione celebrandi Missas in perpetuum; fiat recursus ad Summum Pontificem, ut ipse pro sua benignitate super hoc de opportuno remedio provideat.

Eleemosynæ Missarum nullo modo intra Claustra recipiendæ.

Capsæ, vel Trunci ad recipiendas eleemosynas pecuniarias etiam pro Missis oblatas, non solum ab Ecclesia, sed etiam à Sacristia, & a quacumque parte, quæ sit intra clausuram Conventus, omnino prohibentur sub pœna inobedientiæ, & excommunicationis majoris; oblatæ autem eleemosynæ pro Missis nullo modo intra clausuram Conventus, aut intra Ecclesiam, vel Sacristiam ab aliquo recipi permittantur: sed ad Syndicum Apostolicum offerens remittatur: Quod si id grave illi fuerit, & voluerit Tertiario, vel Servitori Conventus tanquam Syndici substituto illas tradere, ut ad Syndicum ipsum ejus nomine deferantur, id fieri poterit, ea tamen lege, ut intra claustra Conventus, aut Ecclesiæ, nec Tertiarius, nec Servus illas recipiat, & Guardianus, qui contrarium permiserit, privetur officio suo.

De apostatis, & delinquentibus.

Circa Apostatas, aliosque delinquentes observetur omnino Breve fel.rec. Sanctissimi D.N. Pauli V. contra Superiores nostri Ordinis promulgatum, quod incipit, *Admonemur*: In quo ordinatur, ut ad instantiam personarum quarumcumque extra Ordinem constitutarum nullo modo remittantur pœnæ eis impositæ.

Fratres ad Missas extra proprias Ecclesias celebrandas non mittendi.

Ad evitandas evagationes Fratrum, & alia gravia inconvenientia, præcipitur, ut Sacerdotes nostri Ordinis nullo modo mittantur extra Conventum ad Missas in aliorum Ecclesiis celebrandas, sed unusquisque in propria teneatur Ecclesia celebrare. Guardianus autem, qui contrafecerit, vel id permiserit, per mensem a suo suspendatur officio pro prima vice, pro secunda autem gravius puniatur Superioris arbitratu.

Parochiæ non suscipiendæ.

Cum Parochiarum curam habere in illis Civitatibus, & locis, in quibus Christiana Religio propagata est, & in quibus copia Sacerdotum secularium adest, maximum detrimentum afferat nostræ professioni, & Regulæ observantiæ, determinat Generalis Congregatio, ut in præfatis locis omnino relinquantur, & si aliquæ sint, quæ de mandato Sedis Apostolicæ detineantur, ad ipsam Sedem Apostolicam fiat recursus, ut super hoc opportune provideat, Fratrumque conscientiæ consulat.

De Commissario Regni Poloniæ.

Commissarius in Regnum Poloniæ mittendus ad Provincias illas visitandas, in unaquaque illarum Provinciarum Patres Definitorii, & alios Patres principaliores congreget, atque simul cum eis de negotio divisionis illarum Provinciarum discurrat, illudque exacte discutiat: & quicquid circa hoc de communi consensu, paceque conservanda determinatum fuerit esse melius, Reverendissimo Patri Superiori Generali significet, ut ipse pro sua prudentia, & zelo, quidquid opportunum fuerit ad sedandam controversiam circa hoc exortam decernat, & statuat, etiam Sedem Apostolicam consulendo, si opus fuerit. Quidquid verò ab ipso statutum fuerit, in illis Provinciis exequutioni mandetur.

De Custodiis Reformatorum Poloniæ Austriæ &c.

Declaratur, duas Custodias Reformatorum Poloniæ fuisse bene institutas; easque, & ad idem institutum servandum teneri, & eisdem privilegiis, & prærogativis gaudere, quod servant, & quibus gaudent Custodiæ Reformatorum Italiæ: & præsertim quod votum habeant in Capitulis Provincialibus illa-

illarum Provinciarum, quibus sunt annexæ. Insuper declarat totum Definitorium, Reformam seu Custodiam Austriæ veram esse Custodiam ad formam aliarum Reformationum Italiæ institutam, eisdemque privilegiis, & gratiis, quibus cæteræ Italiæ Custodiæ gaudent, potiri, & gaudere debere. Idem dicimus etiam de Conventu Pragensi, Provincia Boëmiæ, & Tyrnaviensi, Provincia S. Mariæ Hungariæ Reformatis, jam assignatis, & traditis, &c.

De Monasterio Monialium majoris Glogoviæ; Monasterium Monialium clausarum majoris Glogoviæ Provinciæ Boëmiæ, supposita ipsarum inobedientia, & contumacia, omnino relinquatur, & resignetur loci Ordinario; itaut imposterum nulli Provincialium successive futurorum, aut aliorum quorumcumque Fratrum liceat in contrarium aliquid attentare, sub pœna privationis actuum legitimorum contrafacientibus.

Et Conventu Glivicensi. Conventus Glivicensis, olim ad Provinciæ Boëmiæ Fratres spectans, ac deinde Reformatis Provinciæ Poloniæ assignatus, declaratur incorporatus Reformationi Provinciæ Poloniæ, præcipiturque, ut imposterum non liceat Provinciali Boëmiæ, vel alteri Patri ejusdem Provinciæ aliquid in contrarium attentare sub pœna privationis officiorum, actuumque legitimorum iis, qui contrafecerint.

De Statutis Fratrum Reformatorum. Ad confusiones, & varietates Statutorum Reformatos concernentium tollendas, & ad certam insuper, stabilemque inter ipsos Constitutionum observationem præfigendam, statuendamque, consulto statuitur, strictiusque præcipitur sub pœnis in eisdem Constitutionibus taxatis, & irremissibiliter infligendis, ut imposterum Fratres Reformati iis dumtaxat Statutis Generalibus utantur, ac ea inviolabiliter observent, quæ pro bono, ac strictiori ipsorum vivendi modo in præsenti Congregatione generali, etiā ipsis Reformatis assentientibus, & acceptantibus mature decreta, & sancita fuere, eaque quolibet bimestri legere teneantur tempore communis refectionis.

Quibus Provinciis Obser. Cismontanæ Familiæ danda sit facultas Novitios recipiendi. Sacra Congregatio a Sanctissimo D.N. Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci Cismontanæ familiæ consultationibus præposita volens, quantum potest in Domino, ipsorum postulato satisfacere circa Novitios ad habitum, & professionem admittendos, Sanctitate Sua approbante censuit, tunc demum esse illis permittendum, ut Novitios, ut supra, recipiant; cum constiterit, ex ipsorum Conventibus eos sustulisse abusus omnes, qui Regulæ Sancti Francisci Observantiæ adversantur. Quod ubi præstiterint, designanda erunt loca, pro iisdem Novitiis recipiendis, & præscribendus recipiendorum numerus, & qualitas, & alia ad eorum institutionem pertinentia, & prout unaquæque Provincia id exequetur, eidem receptionem hujusmodi fore permittendam.

Et qui tollendi abusus. Abusus vero, quibus eos propterea mederi oportebit, sunt potissimum infrascripti.

Ad primum abdicent a se, & eorum Conventibus, non solum pristina, ac bona omnia immobilia, quæ alicubi contra Regulæ puritatem, & declarationes fel. rec. Nicolai III. & Clementis VIII. extra, vel intra septa Monasteriorum detinent, sed etiam census perpetuos, & legata annua, super quibus Sacra Congregatio præcipit observari Decretum Congregationis generalis Romæ habitæ die 17. Maii 1603. Cujus tenor talis est.

De Bonis immobilibus, cēsibus, ac Legatis annuis abdicandis. Cum annuos redditus, sicut cætera bona immobilia, Nobis habere non liceat, ideo renovantes alia generalia Statuta decernimus, quod nullus Frater inducat personam aliquam ad eleemosynam perpetuam Ordini nostro exhibendam, nec exhibitam a quopiam vivente suscipiat, & si aliqua talis Nobis fuerit relicta, nullo modo in judicio exigatur: declarantes, quod ad perpetua legata petenda non possunt Fratres recurrere, nisi humiliter, & per modum eleemosynæ absque allegatione alicujus debiti. Decernitur præterea, ac præcipitur per sanctam obedientiam, quod quoties relinqui contingat aliqua legata perpetua aliquibus personis, & hospitalibus, vel alicui Reipublicæ, & aliis domibus, ea lege, quod teneantur Fratribus præstare singulis annis certam eleemosynam, sive omnino gratis, sive ut ipsi Fratres dicant certa Officia, & Missas, quod Guardianus faciat protestationem ei, qui testatoris voluntatem adimplere tenetur, quod ad illas eleemosynas nullum jus habent ex vi legati, nec possunt obligari ad illa Officia, & Missas; Si tamen facta ista protestatione, hæres ex sua libera voluntate voluerit dare eleemosynas illas, & committere Fratribus dicta Officia, & Missas, tunc Fratres tuta conscientia possunt eleemosynas hujusmodi recipere. Quod totum, & multo fortius in relictis legatis singularibus Fratribus simili modo faciendum esse decernimus. Inhibemus autem, ne Syndicus in sua persona hujusmodi annuos redditus recipiat distribuendos ipsis Fratribus. Protestatio autem sic fiat sub sigillo Conventus, videlicet: Nos Frater N. Guardianus, & Fratres Discreti hujus Conventus N. dicimus ad nostram notitiam pervenisse, quondam N. certam eleemosynæ quantitatem Conventui huic distribuendam perpetuo gratis, vel forsan pro aliquibus Officiis, & Missis dicendis, legasse. Cumque legata hujusmodi, nisi per viam simplicis eleemosynæ acceptare ex instituto sancto nostro, & jure nobis non liceat; ideo per præsentes libere protestamur in Domino, quod legatum prædictum tamquam illius incapaces ex vi legati recipere nolumus, nec intendimus. Si tamen hæres, Commissarius, aut Legatarius ipsius testatoris dictam quantitatem per viam simplicis eleemosynæ omni obligatione, dominio, & proprietate penitus cessantibus, Nobis libere conferre voluerit, illam simpliciter accipiemus, & piæ testatoris voluntati, quantum in Nobis fuerit, plene, ac fideliter

liter satisfaciemus. Hæc autem protestatio subscripta per Guardianum, & Discretos Conventus dabitur illi, qui tenetur testatoris voluntatem implere, & eadem protestatio scribetur in libro Conventus, ut constare possit succedentibus Guardianis, hanc constitutionem fuisse ad plenum adimpletam. Est autem hæc protestatio necessaria, ut optime decernit D. Bonaventura hanc disputans quæstionem, & ex apostolicis declarationibus Regulæ nostræ colligitur: Et ut omnibus sit compertum id, quod tantopere est Nobis necessarium, ipsam D. Bonaventuræ quæstiunculam ex suo Apologetico desumptam, hic apponere de industria, non gravabimur, quæ talis est, ut sequitur.

Cum asseratis, vos secundum Regulam & Professionem vestram nullos debere recipere proventus reddituum, seu possessiones exceptis domibus, in quibus habitatis, videmini transgressores Regulæ vestræ in eo, quod recipitis domos, vel areas non contiguas vestris areis, in quibus habitatis; eodem enim modo, si hoc licet, poteritis etiam vineas recipere, & agros, & mansos, & similia quæque recipere, imo Grangias, & Villas, & Castra, & Terras, & Oppida, & quæcumque fuerint vobis data, & sic pristina paupertas, & mendicitas, quam professi estis, paulatim evanescet, & non eritis Discipuli Sancti Francisci, cum non sequamini vestigia ejus, nec ejus Regulam teneatis. De domibus enim Nobis contiguis potest esse excusabile, quod pro dilatanda area vestra illas quandoque recipiatis, sed de aliis non ita, in quibus homines alios pro censu locatis, quem Procurator vester loco vestri exigit, & in usus vestros convertit de voluntate vestra.

℟. Si qui in talibus incaute agunt, dolemus, & contradicimus, & prohibemus; Qualiter autem in hoc licite agere possimus adverte, & tunc non judicabis nos (si sane intelligis) transgressores, Protestamur Nos secundum Regulam nostram nil debere, seu velle possessionis, vel certorum reddituum recipere, vel habere. Quia vero mendici sumus, & pauperes, ea, quibus pro præsenti necessitate indigemus, ideo recipimus, prout licet, sive pro solvendis debitis, vel necessariis procurandis. Cum ergo aliquis ex devotione vult Nobis legare domum suam, vel aream non contiguam nostræ mansioni, non recipimus eam per Nos, nec per interpositam personam, ut nostram; sed si ille eam disponit per alium quemcumque, ut ea vendita de pretio ejus provideatur Nobis ex parte sui, in his, quibus tunc indigemus, procurandis, vel solvendis debitis, acceptamus. Si autem ille timens, ne forte ejus talis dispositio per hæredes suos, vel alios imposterum impediatur, & propter hoc præoccupat roborare illam sigillo alicujus Judicis, vel civium, vel alterius, &c., & sic committit eam alicui amico suo, vel Fratrum, qui conservat, quod ipse disponit de domo tali, vel area, nil ad Nos, cum de rebus suis possit ordinare, quod vult, nec locum talem, vel domum dicimus esse nostram, cum nihil juris Nos in ea protestemur habere. Similiter si aliquis disponeret per amicum, vel alium, quod de pretio, vel de proventibus illis, vel illis, darentur Fratribus tot panes quotidie, vel tantum eleemosynæ singulis septimanis, aut annis, non essemus propter hoc prædii, vel reddituum possessores: nam si me petente eleemosynam, aliquis dives promittat, quod singulis annis velit dare Fratribus duas tunicas, vel tantum unam, vel singulis hebdomadibus tot panes, & hoc committat officialibus suis, ut vice sui ista dent, etiam eo absente, & hoc pro Fratribus recipiam, vel etiamsi illi negligant dare, admonendo exigam, numquid propterea certos redditus habere dicendi sumus? cum non ex jure, sed ex gratia solum talem eleemosynam recipiamus, vel exigamus. Et si post obitum illius uxor ejus, vel alii amici pro anima illius adhuc velint aliquo tempore talem Nobis eleemosynam per se, vel ex dispositione illius largiri, possumus similiter accipere ex tali gratia, ita quod quandocumque nollent amplius ista dare, nihil peteremus ab eis, quasi ex debito, sed more mendicorum recurreremus ad domum clementis Domini pro quotidiana eleemosyna, quandiu illi placeret: sed quando plus nollet, discedimus vacui gratias agentes de dato, non murmurantes de negato. Hæc est vera, & pura vita mendicorum, quod datur, ex gratia recipere non ex jure.

De censibus vero domorum Fratribus legatarum nihil quærimus, sicut nec de aliis redditibus. Si autem antequam vendantur, aliquem inde censum dare volunt hi, in quorum tunc potestate sunt illæ domus, nihil juris habere in eo protestamur, sed eleemosynam Nobis sponte oblatam simpliciter recipimus, sicut aliunde donatam. Quia vero Dominus docet, nos cavere ab hominibus. *Matth.* 10. & Apostolus, ab omni specie mala abstinere, 1. *Thess.* 5. Ne putemur ab ignorantibus transgressores Regulæ nostræ, debemus aperte protestari, nihil Nobis juris in talibus donationibus velle habere, sicut tenetur suspectus de fornicatione, omnia illa cavere, ex quibus posset ista suspicio probabilis judicari. Hæc omnia D. Bonaventura.

Sed quia in his casus solet aliquando evenire, quod annuus redditus ob temporis antiquitatem non comperiatur habere aliquem patronum, cui fieri debeat talis, ut supra, protestatio, decernimus, quod in tali casu servetur Statutum Ordinis Minorum sub Paulo II. contentum in Constitutionibus super *cap.* 6. *Reg.* & §. *Inhibemus*. Quod nimirum hujusmodi redditus assignetur Rectoribus spiritualibus, aut temporalibus Collegiorum, aut Communitatum, Terrarum, aut Civitatum, qui tales eleemosynas, sive fructus, vel redditus annuos nomine Ecclesiæ Romanæ, vel donantium sine Fratribus, exigant, & recipiant, & Fratribus, sive aliis Sacerdotibus, quando Fra-

Fratres noluerint tales Missas, vel suffragia juxta piam intentionem benefactorum in toto, vel in parte secundum quantitatem talium obventionum dicere faciant.

De dominio per Instrumenta publica in alios non transferendo.

Item statuitur, ut deinceps nulla instrumenta publica fiant a Fratribus capitulariter congregatis, nec quocumque alio modo se habentibus, in quibus transferatur dominium, & proprietas alicujus Cappellæ, sive Sepulturæ: cum hoc omnino sit contra Regulam, & nostro repugnet instituto. Nam quomodo aliquis dat, quod non habet? si tamen occasio se obtulerit, in quo oporteat satisfacere devotæ fidelium voluntati; id fiat per modos nostræ Regulæ, & Instituto congruentes. Est autem protestatio prædicta necessaria, ne, ut ait D. Bonaventura, ab ignorantibus nostrum Institutum, Regulæ nostræ transgressores judicemur, cujus Seraphici Doctoris sententiam hic inserendam judicavimus, quatenus e medio tollatur abusus ignorantissimorum aliquorum, qui existimantes, Charibdim fugere, in Scyllam inciderunt, in favorem Ordinariorum, vel alicujus tertii, vel hæredis renuntiantes prædicta legata, quasi non esset opus proprietatis, & dominii, donare, sicuti accipere, & summa dementia alienum renuntiare.

De hujusmodi autem bonis, seu illorum pretio Generalis, vel Commissarius Generalis una cum consilio Guardiani, & Discretorum Conventus in usum Sacristiæ, Fabricæ Ecclesiæ, & Conventuum provideat, prout illorum necessitate perspecta salubriter in Domino expedire arbitrabitur. Et de hac provisione quamprimum Sacram hanc Congregationem fideliter certiorem faciat. Hanc vero bonorum abdicationem, & legatorum renuntiationem fuisse exequutioni demandatam constare debebit huic Sacræ Congregationi ex Generalis, vel Commissarii Generalis, & Ordinariorum attestationibus gratis, & absque ullo Fratrum dispendio concedendis.

Proprietas Fratrum particulariū omnino tollenda.

Deinde a Fratribus particularibus auferatur cujuscumque rei proprietas, si qua sit, & omnia in communi redigantur ad Regulæ, Sacrorum Canonum, Apostolicarum Constitutionum, & S. Concil. Trid. dispositionem. Potissimum vero tollantur pecuniæ, & quamprimum insumantur in veras, & communes ipsorum Conventuum necessitates: idque fiat a Syndicis Apostolicis tantum, itaut nihil pecuniæ mediate, vel immediate supersit in manibus, vel potestate Fratrum etiam Superiorum.

Quomodo retineri queant Aromatariæ.

Ad hæc tollantur abusus Aromatariarum, itaut de cætero illæ non retineantur, nisi ad usum Monasteriorum dumtaxat, nec liceat res illarum cuique vendere.

Capsulæ ad eleemosynas recipiendas ab Ecclesiis tollendæ.

Præterea nullo modo habeant in eorum Ecclesiis, vel Sacristiis, aut alibi cippos, aut truncos ordinatos ad offerentium, seu donantium pecunias, nec capsulas pro eleemosynis Missarum.

De Regulæ observantia.

Ac demum Superiores Regulares invigilent, ut Fratres communi mensa utantur, Divina Officia temporibus debitis recitent: vacent orationi mentali, & divinum cultum diligenter exerceant, ac cætera impleant, ad quæ pro Regulæ observatione tenentur.

Certior reddenda S. Congregatio de adimplemento.

Hæc autem superius expressa, fuisse ad effectum perducta constare debebit eidem Sacræ Congregationi ex attestationibus, medio juramento Generalis, aut Visitatorum, prævia diligenti informatione capta in Visitatione singulorum Conventuum cujusque Provinciæ. Romæ 14. Junii 1628.

F. A Card. S. Honuphrii.

P. Fagnanus Secr.

Publicatio hujusmodi Decretorum.

Lecta, & publicata fuere præfata Decreta die 15. Junii 1628. in Congregatione Generali Fratrum Minorum de Observantia in præsentia Illustriss. & Reverendiss. Card. Gipsii Præsidentis ejusdem Congregationis.

Subsequuntur Decreta Sac. Congregationis a SS. D. N. Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ familiæ consultationibus præpositæ.

De transitu FF. de Familia ad Reformatos.

IN primis statutum est, ut Fratres de Familia libere ad Reformationem transire valeant in quocumque tempore, etiam extra Capitulum, & Congregat. cum hoc tamen, ut e Conventu, in quo de familia manent, recedere nequeant, nisi prius habita obedientia a Custode, vel alio Superiore Reformatorum, qui eam nullatenus denegare possit. Et in casu, quo eam denegaverit, fiat recursus ad Superiorem Generalem, qui teneatur Fratres pro hac re ad ipsum recurrentes ad Reformationem recipere, necnon & Superiores dictam licentiam negantes pœna sibi arbitraria punire, nisi sibi constiterit reformari volentes id facere, ut judicium, vel pœnas sibi injunctas subterfugiant, aut esse omnino ad reformationem inhabiles.

Secundo. Ut qui ad Reformationem transierit, annum unum a die suæ receptionis computandum ad deliberandum habeat, an in illo statu velit remanere: quo anno expleto, Superior Reformatorum, Custos videlicet, vel Provincialis ad Conventum, in quo dictus Frater de Familia commoratur, se transferat, ibique simplicem informationem a Guardiano, vel alio Superiori locali, a Discretis Conventus, & ab aliquo Patre principaliori, vel antiquiori, qui ibi reperiatur, fideliter capiat de vita, & moribus supradicti Fratris, & si cognoverit, eum bene vixisse, ac statui, & professioni Reformatorum se conformasse, ipsum ad reformationem incorporatum declaret, & hujusmodi incorporationem in libro Custodiæ diligenter notet.

Quod si id per se ipsum personaliter facere nequeat; alium substituat, qui id exequatur, dummodo non sit de familia illius Conventus, in quo Frater in reformatione incorporandus reperitur.

Quo autem ad faciendam assignationem aliquorum Conventuum Observantium de Familia Fratribus Reformatis, in sin-

singulis casibus recurratur ad Sacram Congregationem, quæ habita ratione numeri Fratrum ad reformationem transeuntium, & omnibus accurate perpensis, deliberabit, prout in Domino expedire arbitrabitur.

De Novitiis inter Reformatos recipiendis.

Tertio. Determinatum est, ut de cætero Novitii inter Reformatos non recipiantur extra Capitula, vel Congregationes Capitulares non obstante sa:me: Clem. VIII. hac de re edicto, aliàs receptiones, & professiones inde sequutæ nullæ sint, & invalidæ.

De Ministro Provinciali,

Quarto. Determinatum est, ut Minister Provincialis eligi possit ex familia, vel ex reformatione juxta antiquam consuetudinem Religionis, & juxta Constitutiones san. mem. Clement. VIII., & Pauli V.: & quando Minister Provincialis eligetur ex Fratribus Reformatis, tunc ad tollendas discordias, & lites, Custos reformationis non eligatur, sed ipsemet Minister ipsam reformationem regat, & moderetur. Cæterum, ut necessitatibus dictæ Reformationis opportunius provideatur; dictus P. Minister, statim, ac fuerit electus, teneatur unum ex iis, qui alias Custodes fuerunt, vel ex Discretis Custodialibus actualibus Commissarium instituere, cui suam auctoritatem tribuat ad dictam reformationem visitandam, quandocumque ipse per se id facere non potuerit, nec non & ad capiendas informationes in casibus occurrentibus: Quibus captis, teneatur de omnibus certiorem facere dictum Provincialem, ut ipse, quod opportunum sibi videbitur, determinare, ac ordinare valeat. In casu autem, quo dictus Commissarius non recte functus fuerit officio suo, tunc Provincialis per se solum possit ipsum ab officio removere, & alium ut supra de novo instituere.

Commissario,

Et Custode eligendis.

Insuper determinatum est, ut quandocumque Minister Provincialis fuerit reformatus, tunc Custos mittendus ad Comitia Generalia eligatur ex Patribus de Familia; & viceversa quando Provincialis fuerit ex Fratribus de Familia, tunc Custos supradictus sit Reformatus, ut utraque pars unum vocalem habeat in dictis Comitiis generalibus.

Ulterius determinatum est, ut nominetur a Generali Procurator in Curia Patrum Reformatorum. Romæ die 14. Junii 1628.

F. A. Card. S. Honuphrii.

P. Fagnanus Secr.

Lecta, & publicata fuere præfata Decreta die 15. Junii 1628. in Congregatione Generali Fratrum Minorum de Observantia in præsentia Illustris., & Reverendis. Card. Gipsii Præsidentis ejusdem Congregationis.

CLI.

Confirmatio nonnullorum Statutorum pro Studii Generalis Civitatis Perusinæ directione.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IN supereminenti Apostolicæ Sedis specula, meritis licet imparibus, disponente Domino, constituti, & intra mentis nostræ arcana revolventes, quantum ex Literarum studiis Catholica fides, tenebrosa ignorantiæ caligine, ac hæresum peste expulsa, augeatur, divini numinis cultus protendatur, veritas agnoscatur, Justitia colatur, reliquæ virtutes illustrentur, ac bene beateque vivendi via paretur, ad ea, per quæ studia ipsa ubilibet, & præsertim in Statu nostro Ecclesiastico excitata feliciter, & prospere dirigantur, libenter intendimus, & in his nostræ solicitudinis partes propensius impartimur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Pro regimine Universitatis Perusinæ sequentia edita sunt Statuta.

§. 1. Cum itaque nuper pro felici, & prospera Universitatis studii Generalis Civitatis Perusinæ directione, & gubernio nonnulla statuta, de ordine, & mandato nostris edita fuerint, tenoris subsequentis, videlicet.

Episcopus Perusinus Universitatis Præses.

Episcopus pro tempore sit Præses studii, sicuti est Cancellarius, & sedulo invigilet pro bono illius regimine, atque observantia præsentium ordinationum, possitque propterea nova etiam statuta condere, quæ tamen non prius exequutioni demandentur, quam fuerint a Sede Apostolica recognita, atque approbata.

Quæ sint ejus munia.

§. 2. Curet idem Præses, ut in unum redigantur Constitutiones Apostolicæ, statuta, & scripturæ omnes ad studium pertinentes, & in certum locum tamquam in Archivium deferantur: & interea donec construatur ejusmodi locus penes Archivistam studii custodiantur. Scribæ autem, seu Notarii studii sua non consequantur emolumenta, nisi per fidem Revisoris, & Archivistæ manu subsignatam docuerint, scripturas ab ipsis rogatas a Revisoribus recognitas, & ab Archivista receptas fuisse.

De Lectoribus.

3. In Lectorum conductis hoc anno servetur omnino Rotulus S. D. N. auctoritate confectus, qui nunc transmittitur: de cætero autem lectares conducantur juxta formam interius præscriptam videlicet; singulis annis die prima Julii, vel alia commodiori Præsidis arbitrio congregetur in Aula Episcopali Collegium U. Juris Doctorum coram Episcopo, seu illius Generali Vicario, & Secretis omnium, & singulorum Doctorum præsentium suffragiis eligantur octo Doctores ex corpore ipsius Collegii, hac ratione; singuli Collegiales, ut supra, congregati scribant nomen, & cognomen Doctoris eligendi in schedula, eamque mox complicatam iniiciant in Urnam, ad hoc paratam. Deinde per Notarium studiis a Civitate,

vitate, ut moris est, electum schedulæ omnes sigillatim ab Urna extrahantur, atque alta voce perlegantur, & facta omnium collatione, octo illi Doctores, qui majorem partem suffragiorum tulerint, etiam infra dimidiam totius Collegii electi censeantur. Quod si qui ex iis parem numerum habuerint suffragiorum, adeo ut propterea non appareat, quinam intra numerum censeantur inclusi, ex his electi intelligantur, qui primo in Albo Collegiatorum reperiuntur descripti.

Qui quidem sic electi similiter coram Episcopo, seu ejus generali Vicario infra triduum iterum congregentur, ac præstito prius juramento in manibus Episcopi, seu Vicarii de eligendis Lectoribus, quos magis dignos, atque habiles judicaverint, per secreta suffragia una cum Episcopo, seu ejus Vicario, ut supra, & Priore Collegii, qui fuerit pro tempore, eligant Lectores Juristas pro sequenti anno: & qui majorem partem habuerint suffragiorum, hi pro eodem anno tantum cum salario, materia, & hora eodem contextu præscribendis, sint, & censeantur conducti. Quod si quis ex Electoribus suprascriptis noluerit, aut non potuerit electioni interesse, jus eligendi remaneat penes alios præsentes.

Die autem immediate sequenti post Collegium, ut supra, habitum ab utriusque Juris Doctoribus, congregetur ibidem Collegium Philosophiæ, & Medicinæ Doctorum coram Episcopo, seu ejus Vicario, & juxta formam superius præscriptam eligantur sex Doctores ex corpore ipsius Collegii, qui quidem electi, præstito, ut supra, Juramento una cum Episcopo, seu Vicario, & Priore Collegii, eodem modo eligant, & conducant Lectores pro artibus.

De Lectorum stipendio.

4. In salariis vero assignandis, ac distribuendis hoc anno, idem Rotulus, ut supra confectus servetur, etiam usque ad complementum assignationis in eodem expressæ: salaria ex futuris vacationibus distribuantur æqualiter inter omnes Lectores in Rotulo descriptos, si tunc temporis secundum formam superius præscriptam conducti reperiantur, detracta tamen prius portione Lectoribus assignanda, si qui de novo erunt conducendi, vel in alterius locum subrogandi; Et qui primo ad dictum complementum pervenerint, cessare debeant in augumentis percipiendis, usquequo aliorum omnium, & singulorum assignatio in eodem Rotulo expressa itidem completa fuerit.

Postea vero in perpetuum servetur forma infrascripta. Si qua pars pecuniæ post omnium Lectorum conductiones distribuenda superit; coram Episcopo, seu ejus Vicario in eadem Aula Episcopali congregetur Collegium Juris, vel Philosophiæ, ac Medicinæ Doctorum, prout vacatio contigerit, die prima Septembris, vel alia commodiori: Præsidentis arbitrio præscribenda in eoque eligantur quatuor ex corpore ipsius Collegii, servata in omnibus forma, quæ in electione personarum pro conducendis Lectoribus superius præscripta est. Et hi quatuor infra triduum, ut supra, iterum congregati, præstito in manibus Episcopi, seu Vicarii Juramento de juste, ac fideliter distribuendo, una cum eodem Episcopo, seu Vicario, & Priore Collegii pro tempore decernant, quæ pars salarii ex vacationibus illius anni, & quibus Lectoribus pro eo anno fuerit assignanda: & quod quatuor saltem ex prædictis sex placuerit, id ratum habeatur, & exequutioni demandetur: ac si qui noluerint, aut nequiverint interesse, jus distribuendi penes alios remaneat. In distributionibus vero præcipuam rationem habeant qualitatis, ac meritorum cujusque, numeri itidem lectionum illius anni, scholarium frequentiæ, tenuitatis salarii, atque aliorum, quæ pro eorum prudentia duxerint advertenda. Hospitali autem, Syndico, Notario, Computistæ, ac reliquis studii ministris assignetur portio consueta.

Tempore.

5. Conductæ Lectorum, ut Constitutione bo. me. Antonii de Monte Cardinalis Papiensis tunc temporis in Umbria de Latere Legati provide sancitum fuit, & in hanc usque diem observatum, durent pro uno tantum anno, & non ultra: itaut Lectoribus non liceat materiæ, loci, temporis, aut salarii continuationem quocumque titulo prætendere, nisi fiat nova eorumdem reconductio, juxta formam superius præscriptam: Cui quidem conductioni Lectores per omnia acquiescere teneantur.

6. Rotuli, hoc primo anno excepto, subscribantur ab Episcopo, seu ejus Vicario, & Prioribus utriusque Collegii, & affigantur, more solito: idemque observetur in subscribendis mandatis pro salariis solvendis.

Et numero.

7. Ex reditibus studiis universis detrahatur quotannis portio scutorum octuaginta, ex quibus assignari debeant quindecim Institutistæ, viginti extraordinario Juris civilis, vigintiquinque ordinario, qui eo anno majorem numerum lectionum, quam aliquis alius ex Juristis, etiam non sui ordinis re ipsa legerit, & viginti tribuantur Artistæ, qui pariter ad majorem numerum lectionum, quam quisque alius Artista, realiter, & cum effectu ascenderit: adeo ut ad hujusmodi portionem consequendam minime sufficiat per Doctorem non stetisse, quominus legerit. Porro in Collegio, ut supra congregando pro Lectoribus conducendis, singulis annis coram omnibus publicetur numerus lectionum, quas unusquisque legerit eo anno, & palam declaretur, quibus supradicta portio debeatur.

Quibus Scholis dandi sint Lectores.

8. Ad omnes, & singulas materias inferius descriptas de cætero semper aliquis Lector conduci debeat, videlicet.

Legistæ.
Ad Ordinarium Juris Canonici.
Ad Ordinarium Juris civilis.
Ad extraordinarium Juris civilis.
Ad Institutam.
Artistæ in Gymnasio.
Ad Sacram Theologiam.
Ad Ordinarium Philosophiæ.

Ad Ordinarium Medicinæ Theoricæ.
Ad Ordinarium Medicinæ Practicæ.
Ad extraordinarium Philosophiæ.
Ad extraordinarium Medicinæ.
Ad Anotomiam legendam, & incidendum.
Ad Logicam.
Ad Humanitatem.

Extra Gymnasium vero.
Ad Lecturam Sacræ Scripturæ.
Ad Theoricam simplicium.
Ad practicam simplicium.
Ad practicam Chirurgiæ.

Ad alias autem materias, quam suprascriptas, nemo deinceps conduci possit, præterquam ad lecturas Decreti, Sexti Clementinarum, & Pandectarum, ad quas Col-Collegium possit conducere Doctores idoneos.

9. Extraordinarii Legistæ explicare debeant Leges cum Glossis, & Bartulo, absque apparatu Quæstionum, quas ponunt moderni, nec possit Leges illas interpretari, quæ ad ordinarios pertinent.

Artistæ vero extraordinarii necessario explicent,unus Methaphisicam,alius Mathematicas, alius Philosophiam Moralem: reliqui vero partem aliquam Philosophiæ, seu Medicinæ, quæ tamen ab ordinariis explicari non consueverit.Mathematicus percurrat integrum tractatum de Sphera, aut integrum librum ex quindecim Euclidis, aut alium consimilem tractatum.

10. Ad extraordinariam Lecturam Juris civilis, vel artium admitti non possit, qui saltem biennio non legerit Institutam, vel Logicam respective; Nec ad ordinariam, qui saltem per idem tempus non legerit extraordinariam. Hoc autem biennii spatium debeat esse continuum integro anno,vel majori parte,itaut lecturæ,sive in Studio Perusino,sive in alia publica Universitate non fuerit intermissa; nemini quoad hoc impedimento etiam legitimo suffragante. Ad Lecturas tamen extraGymnasium ob temporis spatium minime requiratur; nisi de consensu duarum partium Collegii aliud fuerit judicatum.

11. Institutistæ, & Logici deinceps conducendi habeant saltem stipendium scutorum vigintiquatuor; Extraordinarii tam Juris, quam Artium triginta; Ordinarii Artium sexaginta; Juris vero non minus,quam nonaginta, sed non propterea prohibitum censeatur, quo minus quilibet Doctor, si quando locus in scholis fuerit, admitti possit ad legendum gratis, si forte salarium vacans non extet ad summam viginti quatuor scutorum ascendens; dummmodo tamen sic admittendus absque salario, eligatur juxta formam, quæ in aliis Lectoribus conducendis superius præscripta est.

Lectorum onera.

12. Lectores omnes teneantur ad Gymnasium accedere, ac legere singulis diebus, in quibus sonat campana, ut infra; Et post lectionem immediate immorentur in scholis disserendo cum scholaribus de rebus ad lectionem spectantibus, itaut tempus lectionis, & conferentiæ ad integram horam perveniat. Et in diebus, & horis, in quibus legitur, ne cuiquam præbeatur occasio post mediam horam obstrependi, tollatur omnino campanula,quæ horæ indicat medietatem. Campanæ autem incipiant die 5. Novembris, & perducantur usque ad festum Divi Thomæ; deinde rursus assumantur die immediate sequenti post Epiphaniam Domini, & perdurent usque ad Dominicam ante septuagesimam. Tum prima die lunæ Quadragesimæ usque ad Dominicam Palmarum, ac demum die post Octavam Paschatis Resurrectionis usque ad festum Sancti Joannis, itaut exceptis diebus festis in Tabella Studii exaratis, ac decem diebus potionum arbitrio Collegii Medicorum præscribendis, numquam cessare debeant, sed functiones omnes, in quibus hactenus campana cessare consuevit, in alium diem rejiciantur, vel ad summum cesset ea tantum hora, in qua erit Lectorum occupatio in funeribus solemnibus, & Superiorum visitationibus. Per hæc tamen quoad vacationem in die Jovis cujuscumque hebdomadæ nihil innovatum censeatur.

13. Lectores, qui in aliquo ex suprascriptis diebus defecerint, fideliter punctentur a Punctatore ab Episcopo, seu ejus Vicario, & Priore utriusque Collegii eligendo, qui propterea duos habeat libros; In quorum altero signet Lectores, qui ad studium non accesserunt, in altero, qui accesserunt quidem sed non legerunt, vel propria culpa, vel scholarium impedimento, vel aliam ob causam. Primus liber consignetur Computistæ studii ad hoc, ut Lectoribus deficientibus retineri queat pars pro rata dierum, in quibus defecerint, & deficientium puncta reliquis lectoribus æqualiter accrescant, ita tamen ut liceat Præsidi cognoscere de causis, ob quas cessaverint, atque etiam condonare illis punctaturas, si aliquam rationabilem causam subesse arbitrabitur,onerata per hoc ipsius conscientia. Secundus vero consignetur eidem Præsidi, ut inde constare possit, quinam ex Lectoribus illius anni ad majorem lectionum numerum ascenderint, ut propterea illis debeatur portio superius proposita.

14. Tollatur omnino horæ diversitas inter Lectores ordinarios, sive Juristas, sive Artistas, & Doctores. Ludovicus Schottus,& Dionysius Crispoltus legant eadem hora in Rotulo præscripta. Cæterum ex Decreto hujusmodi, quod solum editur publica Studii utilitate, vel necessitate cogente, nulli eorum censeatur illatum præjudicium, quinimo uterque cum paritate conductus intelligatur, itaut etiam æqualiter eligi possit in Promotorem; Idemque per omnia cautum censeatur, atque observetur, quoad Doctores Ludovicum Cencium, & Septimium Eugenium.

15. Quoad Lectores, qui hactenus immunitatem, vel privilegium legendi ad libitum sunt consequuti, nihil innovatum censeatur. Verumtamen sit in optione Doctorum Rubini, Montemellini, & Ludovici

ci Cencii, vel suo privilegio frui, vel si augmentum salarii in Rotulo expressum consequi voluerint, re ipsa legere.

16. Exemptio tamen, seu Immunitas a lectionibus, vel aliud æquipollens indultum de cætero nemini prorsus concedatur, nisi his, qui legitime probaverint, se actu legisse spatio annorum saltem triginta: & tunc nonnisi per Literas in forma Brevis: & privilegia, seu Indulta quæcumque aliter concedenda per subreptionem obtenta intelligantur.

17. Domi legi liceat Juristis quidem Institutam dumtaxat, idemque iis tantum horis, in quibus publice non legunt Institutistæ. Artistis vero nisi aliud Præses e re esse judicaverit, illas solum materias, etiam ordinarias, quæ publice eo anno non exponuntur, in quibus legunt Ordinarii: cæterum in diebus vacationum tam Juristis, quam Artistis licebit privatim quamcumque materiam ad libitum explicare.

18. Sacram Scripturam per se, vel per alium leget Inquisitor hæreticæ pravitatis in Cathedrali Ecclesia juxta solitum; Matematicæ domi explicari possint; practica Chirurgia exponatur ubicumq; se occasio tulerit. Simplicium natura legatur in horto publico per spatium unius mensis infra Pascha Resurrectionis, & festum Sancti Joannis, sed Methaphisica in scholis publicis tantum legenda erit; ita tamen, ut liceat Doctori Joanni Thomæ Gigliolo Domi quoque illam explicare, quandocumque ad Ordinarium Philosophiæ fuerit conductus.

19. Tollantur prorsus Lectiones, quæ hactenus haberi consueverunt tempore vacationum, nec de cætero amplius habeantur, itaut lectura practicæ Theologiæ, Feudorum, practicæ Medicinæ.... omnino cessare debeant. Medicinæ vero moralis, & Mathematicarum transferantur in extraordinarios Lectores superius expressos. Salarium tamen assignatum Lectori Aphorismorum restituatur Doctori Hieronymo M. Lambardo.

20. Doctores omnes de Collegio tam præsentes, quam futuri, necnon Lectores jam conducti, vel impoterum conducendi saltem semel præstent in manibus Episcopi, seu ejus generalis Vicarii juramentum de his capitulis, & ordinationibus observandis in articulis ad eos pertinentibus.

21. Non obstantibus quoad suprascripta omnia, & singula SS. D. N. Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, seu aliàs quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis &c. cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Nos inviolabili Statutorum prædictorum observationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine statuta præinserta, ac omnia, & singula in eis contenta apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. *Hujusmodi Statuta confirmat Urbanus.*

§.4. Decernentes, præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, illasque, ac Statuta prædicta ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, & adimpleri debere; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clausulæ.*

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Universitatis studii generalis, civitatisque hujusmodi, quatenus opus sit, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Obstantium derogatio.*

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die 15. Octobris 1625. Pontificatus nostri Anno III. *Dat. die 15. Octobr. 1625. An.III.*

De

CLII.

De bonis jurisdictionalibus ad Ecclesias, & loca pia spectantibus in feudum, vel emphyteusim non dandis, neque ultra triennium locandis, aut concessionibus hujusmodi renovandis, sive prorogandis.

De non alienandis vero bonis Ecclesiæ, vel ultra triennium locandis, generales extant nonnullæ Pontificiæ prohibitiones alias per me indicatæ; ac præsertim Constitut.IX. Leonis I. Occasio. *Tom.I.fol.39. & Constitut.VI. Pauli II.* Ambitiosæ. *Tom.III. Par.III.fol.125. De non alienandis autem, & infeudandis Terris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ specialis extat prohibitio, vide Constitut.LIII. Pii V.* Admonet. *Tom. IV. Par.II.fol.364.*

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. HUmanæ salutis Auctor Christus Dominus Romanam Ecclesiam amplissima temporalis ditionis prærogativa decoravit, quam voluit inferioribus etiam Ecclesiis aliqua ex parte communicari, ut filiarum decor matris augeret in Summis Pontificibus majestatem, quibus cum Ecclesiarum omnium regimen incumbat, illarum quoque omnium tutelam ad Apostolicam eorum providentiam necesse est pertinere.

Causæ faciendæ prohibitionis. §.1. Olim equidem quamplurimi inferiorum Ecclesiarum Prælati, ut strenuos, ac præstantes virtute viros haberent, qui debitum sibi, & Ecclesiis suis impenderent famulatum, temporales ditiones ad easdem Ecclesias pertinentes eximiorum virorum fidei, atque administrationi commiserunt: tempore vero præcedente dilabentibus in deterius bonis institutis factum est, ut nonnulli Ecclesiarum Præsules humanis potius affectibus, quam meritorum intuitu moti, ditiones temporales hujusmodi variis personis, & Universitatibus in feudum, vel emphyteusim dare, vel ultra triennium locare; & rursus occurrente earum ditionum temporalium devolutione, ad novam infeudationem, seu investituram, vel locationem ultra triennium sub specie, quod illæ in feudum, vel emphyteusim dari, vel ut præfertur locari sint solitæ, seu alias causas prætendentes, devenire consueverunt, quod in non modicum Ecclesiarum ipsarum damnum, & præjudicium tendere usu compertum est.

Prohibitio, de qua in Rubrica. §.2. Nos itaque nostri muneris partes adimplendo, præmissis obviam ire, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum quorumcumque indemnitati, ac jurium eis quomodolibet competentium conservationi, quantum Nobis ex alto conceditur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione omnibus, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & Generalibus, cæterisque Ecclesiarum, & locorum piorum utriusque sexus Præsulibus, Prælatis, Præsidentibus, Rectoribus, Præceptoribus, Commendatariis, & Administratoribus cujuscumque status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existant, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, necnon Capitulis, etiam Generalibus, & Provincialibus, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, etiam laicorum, & quibuscumque aliis Superioribus cujusvis Ordinis, Societatis, vel Instituti, etiam de necessitate exprimendi, aut Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitan. in universa Italia, etiam in quorumvis Principum secularium quomodolibet qualificatorum, etiam Ducali, Regia, Imperiali, vel quavis alia dignitate, honore, vel excellentia præstantium ditione temporali existentibus, si Pontificali, vel Abbatiali emineant dignitate sub Interdicti ingressus Ecclesiæ; ac, si per sex menses immediate subsequentes sub Interdicto hujusmodi permanserint, lapsis mensibus eisdem sub regiminis, & administrationis Ecclesiarum, vel Monasteriorum, quibus præsident, in spiritualibus, & temporalibus suspensionis; Capitulis vero, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, & Universitatibus prædictis sub Interdicti a divinis, eorumque singularibus personis, ac inferioribus Prælatis, Commendatariis, & aliis præfatis sub excommunicationis latæ sententiæ, ac omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum ecclesiasticorum, de quorum rebus, & bonis contra præsentis Constitutionis tenorem eos disponere contigerit, vocisque activæ, & passivæ privationis, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, seu quælibet alia imposterum obtinenda ipso facto, etiam absque Judicis ministerio, vel sententia incurrendis pœnis, ne de cætero Civitates, Terras, Castra, Oppida, Villas, Arces, Fortalitia, Munitiones, Territoria, Districtus, Jurisdictiones, aut quævis alia loca, vel bona jurisdictionalia, seu quovis modo jurisdictionem temporalem etiam cum alio, vel aliis conjunctim, seu divisim, aut alias quomodolibet annexam habentia, aut eorum, seu jurisdictionis partem, etiam minimam ad Patriarchales, Primatiales, Metropolitanas, Episcopales, & alias Ecclesias, Monasteria, Collegia, vel loca pia supradicta nunc, & pro tempore quovis modo spectantia, & pertinentia, tam quæ ad præsens per Ecclesias, Monasteria, & loca hujusmodi pleno jure possidentur, quam ea, quæ in feudum, vel emphyteusim concessa, vel ultra triennium locata per quoscumque quomodolibet, & sub quibusvis prætextibus occupata, seu usurpata reperiuntur, aut ad Ecclesias, Monasteria, & loca prædicta jam de præsenti forsan de jure, vel de facto reversa, seu devoluta sunt, etiamsi Ecclesiis, Monasteriis, locisque piis hujusmodi adhuc incorporata, & de eorum mensa effecta non sint, aut quandocumque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam, Canonem non

non solutum, delictum perpetratum, vel alio quocumque modo revertentur, seu devolventur in futurum; etiamsi ex antiqua, seu immemorabili consuetudine, aut etiam privilegio Apostolico, quamcumque ob causam concesso, & iteratis vicibus approbato, in feudum, vel emphyteusim concedi, vel ultra triennium locari, aut finita concessione, vel locatione hujusmodi feuda, investituræ, vel aliæ concessiones renovari consueverint, quibusvis personis, quavis ecclesiastica, seu mundana dignitate, vel excellentia fulgentibus, ac speciali nota dignis, Capitulis, Collegiis, Ecclesiis, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, Hospitalibus, & quibusvis Universitatibus, tam secularibus, quam Ecclesiasticis, aut quibuscumque aliis quocumque nomine, ac titulo nuncupatis, & quomodolibet qualificatis, in feudum, vel emphyteusim concedere, aut ultra triennium locare, aut concessiones, investituras, & locationes hujusmodi post finitum illarum tempus, vel alias quandocumque renovare, prorogare, vel de novo facere, etiam ad favorem descendentium, hæredum, vel consanguineorum illorum, qui Civitates, Terras, & bona jurisdictionalia prædicta obtinuerint, possederint, vel occupata detinuerint, etiam intuitu meritorum, etiamsi concessiones, & alia præmissa in evidentem, immo evidentissimam utilitatem Ecclesiæ, Monasterii, vel loci pii cedant, aut concessionibus, investituris, locationibus, vel illarum renovationibus, aut prorogationibus consentire, aut aliud scripto, verbo, vel alio quovis modo, per quem dictæ Civitates, Terræ, & bona jurisdictionalia hujusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia prædicta, sive eorum Prælatos, Superiores, Rectores, seu Administratores non revertantur, etiamsi in prædictis concessionibus, investituris, renovationibus, prorogationibus, & aliis præmissis nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, etiam cum clausula, & non alias aliter, nec alio modo, reservetur, & nisi illo in scriptis tantum prius obtento, facere audeant, vel præsumant, ultra alias pœnas per canonicas sanctiones desuper quomodolibet inflictas districte interdicimus, & prohibemus.

Pœna nullitatis actus.

§.3. Et insuper quascumque concessiones, investituras, locationes, vel illarum prorogationes, & revocationes, quas contra præsentium tenorem quocumque modo, & quovis tempore fieri contigerit, prorsus nullas, & effectu omnino carere debere.

Clausulæ.

§.4. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Cameræ Apostolicæ Thesaurarium, & Clericos, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, & quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus.

Obstantium derogatio.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore juris insertis, ac etiam in favorem quarumcumque Ecclesiarum, Provinciarum, Civitatum, Universitatum, Collegiorum, Capitulorum, & Locorum Piorum, eorumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, necnon Congregationum, & Societatum, & cujusvis alterius Instituti, etiam necessario, ut præfertur, & individuo exprimendi, eorumque Monasteriorum, Conventuum, & domorum Regularium, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, indultis quoque, & privilegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, etiam irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, quo ad ea, quæ iisdem præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Juramentum de observanda præsenti Constitutione.

§.6. Volumus autem, quod de cætero Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi, necnon Abbates, Præsules, Prælati, aliique præfati in aliis juramentis ab iis præstandis, de præsenti etiam Constitutione servanda omnino jurare teneantur.

§.7. Ipsaque Constitutio in quinterno Cancellariæ Apostolicæ describatur.

Ejusdem publicatio.

§.8. Quodque præsentes ad valvas Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & dictæ Cancellariæ, & in acie Campi Floræ publicentur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, & concernent in futurum, perinde arctent, & afficiant, ac si eis, & eorum cuilibet personaliter intimatæ forent.

Transumptorumque fides.

§.9. Earundemque transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, in judicio, & extra illud eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ pœnales.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri interdicti, prohibitionis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc atten-

tentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. die 27. Octobr. 1625. An.III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, sexto Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno III.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi 1626. Indict. 9. die vero 27. mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ Octavi anno eius tertio retroscriptæ Literæ Apostolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateran. Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus Literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, & deinde amotis per nos Pompejum Girancortes & Brandimartem Latinum prælibati Sanctissimi D. Papæ Cursores, &c.

Octavius Spada Mag. Curs.

Retroscriptæ Literæ Apostolicæ registratæ fuerunt in quinterno Cancellariæ Apostolicæ Anno Incarnationis Dominicæ 1625. die vero quarta mensis Februarii Pontificatus SS. D. N. Urbani divina providentia Papæ Octavi, Anno III.

Marcus Antonius Ascensus Cancellariæ Apostolicæ Procustos.

CLIII.

Indultum, quod Fratres Discalceati B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Officium, & Missam de Communi Confessoris non Pontificis recitare possint de S. Raymundo d. Ordinis, dum vixit, professore, & Procuratore generali, ac S. R. E. Cardinale in die suæ festivitatis.

De hoc Ordine vide ad Const. XLII. Greg. IX. Devotionis *Tom. III. fol.* 284. *& ejusdem Privilegia confirmavit hic Pontifex, ut inf.* Ex clementi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Salvatoris, & D. N. Jesu Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in cœlis, vices quanquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis desuper pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem Servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, laudeturque Dominus in Sanctis suis. Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim verò sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium, votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.1. Sane dilectus filius Didacus de Sancto Raymundo Procurator generalis Ordinis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecit, quod Fratres prædicti pro eo, quem erga S. Raymundum Nonnatum ejusdem Ordinis, dum vixit professorem, ac S. R. E. Cardinalem, gerunt devotionis affectu, & ad augen. Christi fidelium erga illum devotionem, Officium, & Missam de eodem S. Raymundo, ut infra, recitari, & celebrari posse summopere desiderant; Nobis propterea idem Didacus totius Ordinis hujusmodi nomine humiliter supplicari fecit, ut de opportuna ad hoc licentia providere de benignitate apostolica dignaremur. Procuratoris Gen. Ordinis preces.

§.2. Nos igitur piis Didaci, & Fratrum prædictorum votis in præmissis annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspen. & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio; Ut de eodem S. Raymundo die ejus festo Officium, & Missa de Communi Confessoris non Pontificis juxta Rubricas Missalis, & Breviarii Romani ab omnibus prædicti Ordinis utriusque sexus regularibus personis tantum recitari, & celebrari respective, libere, & licite possit, & valeat, apostolica auctoritate, ten. præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Indultum, de quo in Rubrica.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatio contrariorũ.

§.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides danda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1625. Pontificatus nostri Anno III. Dat. die 5. Nov. 1625. An.III.

Quod

CLIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Quod in Principatu Cathaloniæ, ac Comitatu Rossilionis, & Ceritaniæ servetur Constitutio Gregorii XIV. super Immunitate Ecclesiarum.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis in Principatu Cathaloniæ, & Comitatu Rossilionis, & Ceritaniæ pro tempore constitutis.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Fratres salutem, & apostolicam benedictionem.

Immunitate ecclesiastica his in locis facinorosi homines abutebantur.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit carissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, quod in Principatu Cathaloniæ, ac Comitatu Rossilionis, & Ceritaniæ, ex antiqua illorum consuetudine, seu potius abusu, delinquentes, qui ob excessus ab eis perpetratis ad Ecclesias, & loca pia confugiunt, & inde extracti, si privilegio immunitatis gaudere debere declarantur, non solum a delictis, & excessibus, ob quos confugiunt, ut præfertur, & super quibus controvertitur, an dicto privilegio gaudere debeant; sed etiam a criminibus, excessibus, & delictis per eos aliàs commissis absolvuntur; Necnon in Principatu, & Comitatu prædictis multi laici facinorosi reperiuntur, qui post perpetrata ab eis cum maximo Christi fidelium scandalo, damno, & confusione, gravissima, & atrocissima delicta, ut ministrorum justitiæ manus, debitasque suorum scelerum pœnas effugiant, ad Ecclesias, & loca pia confugiunt, eorumque immunitate securitatis spe freti perniciose abutentes, ecclesias, & loca pia hujusmodi tamquam domos proprias inhabitant, illorumque bona, & redditus interdum usu nefario consumunt, quo fit etiam, ut in plerisque locis mulieres, perditorum hominum hujusmodi timore perterritæ, ad easdem ecclesias pro sacrosancto missæ Sacrificio audiendo minime accedant. Quare idem Philippus Rex ut tam enormibus malis aliqua ratione obviam eatur, sublatisque abusibus hujusmodi Christifideles ibi existentes in pacis amœnitate reddant Domino abundanter fructus suos, nobis humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Urbanus jubet Gregorii XIV. Constitutionem servari.

§.2. Nos igitur piis ejusdem Philippi Regis votis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati vobis, & vestrum cuilibet, apostolica auctoritate, tenore præsentium, districte præcipimus, ut in vestris Civitatibus, & Diœcesibus, abusibus hujusmodi sublatis, Constitutionem fel. rec. Gregorii Papæ XIV. Prædecessoris nostri super immunitate Ecclesiarum exacte observetis: eamque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, observari curetis; Delinquentes vero ad Ecclesias, & loca pia, quæ juxta sacrorum canonum dispositionem immunitate hujusmodi gaudere debent, confugientes, ac immunitate ecclesiastica juxta Constitutionis prædictæ dispositionem gaudentes, quod in Ecclesiis, & locis piis prædictis ultra octo dies permanere, seu degere non valeant, auctoritate, & tenore prædictis declaramus. Quare vobis, & vestrum cuilibet districte mandamus, ut laicos, quibus dicta immunitas vigore Constitutionis hujusmodi concedetur, ad Ecclesias, & loca pia ob delicta per eos commissa pro tempore confugientes moneatis, ut durante octo dierum hujusmodi spatio ab Ecclesiis, & locis piis hujusmodi omnino recedant: sin minus vobis, & vestrum cuilibet, ut illos lapsis eisdem octo diebus Curiæ seculari consignare possitis, & valeatis, concedimus, & indulgemus, ita ut inde ad mortem non damnentur, sed in consignatione hujusmodi membrum, & vitam obtinere debeatis.

Clausulæ.

§.3. Decernentes, præsentes Literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, seu quovis alio defectu notari, vel impugnari, ullo unquam tempore nullatenus posse; sicque per quoscumque Judices, & commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac auctoritate, judicari, ac definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac generalis Concilii, & quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & exemptionibus apostolicis, etiam secularibus, & regularibus personis, Ordinibus, Monasteriis, Ecclesiis, & aliis locis sacris, necnon Congregationibus, & Superioribus eorumdem, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam irritantibus, & aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus innovatis, concessis, & approbatis. Quibus omnibus, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus, quoad indultum hujusmodi, ad quinquennium tantum valituris.

Dat. die 12. Nov. 1625. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die 12. Novembris 1625. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Indultum, ac Decretum, ut Festum Sancti Bernardi servetur de præcepto in Dominiis Reipublicæ Genuensis, ac in Regno Corsicæ.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium, nullo licet meritorum suffragio, Nobis ex alto commissum postulat, ut in his, per quæ Sanctorum Christi Confessorum cultus, & veneratio in dies magis augeatur, ejusdem officii partes propensis studiis impendamus, piisque Christifidelium in id tendentibus votis benignum præbeamus assensum: prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Genuensium preces.

§.1. Sane nomine dilectorum filiorum Nobilium Virorum Ducis, & Reipublicæ Januen. Nobis nuper expositum fuit, quod cum ipsi in novissimis bellorum tumultibus Sancti Bernardi opem sæpius imploraverint, eumdemque in Patronum, & Protectorem solemnibus votis elegerint, pro eo, quem erga ipsum gerunt, devotionis affectu, atque aut grati animi erga illum imposterum extet monumentum, ejusdem Sancti Bernardi festum diem de cætero tamquam de præcepto, ut infra, servari, & propterea sibi per Nos desuper opportune provideri, summopere desiderant.

Indultum, de quo in Rubr.

§.2. Nos piis eorumdem Ducis, & Reipublicæ desideriis in præmissis annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, eisdem Duci, & Reipublicæ, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in universa ejusdem Reipublicæ ditione temporali, quam continentem appellant, necnon in Regno Corsicæ, aliisque subjectis Insulis ipsius Sancti Bernardi natalitius dies tamquam festum de præcepto ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus Ditionis, Regni, & Insularum hujusmodi servetur, ac servari omnino debeat, apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus, ac decernimus, & declaramus.

Ordinarii Locorum Decreti hujus designantur exequutores.

§.3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis in Ditione, Regno, & Insulis prædictis constitutis per præsentes præcipimus, & mandamus, quatenus easdem præsentes in suis quisque Ecclesiis, & Diœcesibus publicari faciant, ac omnes, & quoscumque sibi subjectos ad prædicti festi celebrationem omnibus juris remediis cogant, atque compellant, super quo plenam, & amplam illis per præsentes concedimus facultatem.

Contraria quæque tolluntur.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 12. Nov. 1625. An.III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die duodecima Novembris 1625. Pontificatus nostri Anno III.

CLVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Exemptio ab Ordinariorum jurisdictione Hospitali S. Antonii de Sancto Antonio Viennensi a nonnullis Romanis Pontificibus concessa confirmatur, iis exceptis, quæ respiciunt curam animarum, & Sacramentorum administrationem.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nonnulli Pontifices hunc Ordinem ab Episcoporum jurisdictione liberum esse voluerunt.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas, & Religiosi Hospitalis Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennensi Ordinis Sancti Augustini, quod aliàs felicis recordationis Bonifacius Octavus, Sixtus Quartus, Leo Decimus, Clemens Septimus, & Paulus Tertius Romani Pontifices Prædecessores nostri, Abbatem pro tempore, necnon Præceptores, Priores, & Religiosos, ac Monasteria, Ecclesias, Præceptorias, cæteraque Beneficia Hospitalis, & Ordinis prædictorum, etiam curam animarum habentia ab omni Jurisdictione, potestate, subjectione, dominio, & visitatione Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & Ordinariorum quorumcumque, necnon quarumvis gabellarum, datiorum, impositionum, onerum, gravaminum, jucundorum, & aliorum similium solutione exemerunt, & liberarunt, illosque, ac illas, & illa sibi, ac Sedi Apostolicæ immediate subjecerunt.

Sed cum Dubium exortũ

§.2. Cumque exemptio, & liberatio, ac subjectio hujusmodi per dictos Prædecessores

fit an hæc exemptio fit per Conciliũ Tridentinum sublata.

res facta, per subinde subsequutum Sacrum Concilium Tridentinum revocatæ, & annullatæ ab aliquibus prætenderentur; Abbasque, ac Religiosi prædicti plurimum cupiant exemptionem, & liberationem, subjectionemque prædictas, ne de illarum validitate ullo unquam tempore dubitari possit, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri;

Urbanus eam confirmat iis tamen exceptis, quæ curam animarũ respiciunt.

§.3. Nos eosdem Abbatem, & Religiosos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; de Ven. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii prædicti similiter interpretum Concilio, exemptionem, liberationem, & subiectionem per Prædecessores nostros prædictos factas, apostolica auctoritate, tenore præsentium, præterquam tamen in his, quæ curam animarum, & Sacramentorum administrationem concernunt, ac his, quæ in Literis piæ mem. Gregorii Decimiquinti desuper editis continentur, approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & quoscumque juris, & facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus: ac de cætero, quatenus opus sit, Abbatem, Præceptores, Priores, & Religiosos, nec non Ecclesias, Monasteria, Præceptorias, & alia quæcumque Beneficia Hospitalis, & Ordinis prædictorum, Nobis, & Sedi prædictæ immediate subiicimus, ac illos, & illas, illaque respective, dummodo, & quandiu hospitalitatem hujusmodi retinuerint, & exercuerint, minime sub revocatione, sed sub exceptione prædictis comprehendi declaramus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes, præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Hospitali, & Ordini, necnon illorum Abbatibus, Præceptoribus, Prioribus, & Religiosis plenissime suffragari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Nov. 1625. An.III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decimaquarta Novembris 1625. Pontificatus nostri Anno III.

CLVII.

Institutio Archivii Generalis in Urbe.

Plura de Archiviis invenies, & præcipuè in Constitut. XIX. Julii II. Sicut. *Tom.III. Par.III. fol.299.*

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

PAstoralis officii Nobis, meritis licet imparibus, divina dispositione injuncti solicitudo assidue cor nostrum pulsat, & commovet, ut non solum ad ea, quæ animarum salutem respiciunt, verum etiam quæ ad populorum, præsertim Almæ Urbis nostræ, ac Nobis, & Sedis Apostolicæ temporali ditioni subditorum utilitatem, pacem, tranquillitatem, perpetuamque securitatem pertinere noscuntur, vigilantiæ nostræ aciem dirigamus, & præsertim noxis illis, quæ ob non adhibitam satis exactam diligentiam in conservandis tam publicis, quam privatis Scripturis inter subditos nostros gravi cum nostra, eorumque molestia, fortunarumque suarum jactura frequenter exoriri, & vigere intelligimus, commoda aliqua ratione provideamus: & pro felici progressu eorum, quæ propterea a Nobis ordinantur, illorum curam egregiorum virorum prudentiæ demandemus, quorum opera, & studio feliciter gubernentur, ac lites facilius terminentur, prout pro Justitiæ complemento, & subditorum eorumdem quieti conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ instituendi Gen. Archivium in Urbe.

§.1. Cum itaque ex multiplicitate, & diversitate Notariorum Urbis, & aliquorum etiam ex eis imperitia, & negligentia, ac Instrumentorum, & aliarum Scripturarum confusione, ac incuriosa custodia, plurima damna, & incommoda Subditis nostris, & aliis irrogari, maximum etiam detrimentum fidei publicæ in dies inferri, eandemque non parvo in discrimine falsitatum, & fraudum versari; vicissim vero ex diligenti eorumdem Instrumentorum, & Scripturarum cura falsitates, & fraudes omnes evitari, dominia rerum, ac jura unicuique conservari, aliaque non modica pervenire bona satis exploratum, & abunde perspectum habentes, & in plerisque dominiis, & regionibus exteris, ac etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum auctoritate fere in omnibus Civitatibus, & locis Status nostri Ecclesiastici publica, & generalia, & in ipsamet Urbe nostra quædam particu-

laria, Capitolinum videlicet, & Romanæ Curiæ, & forsan alia Archivia erecta, & instituta fuisse; ex eis tamen alia in desuetudinem abiisse, alia in multis deficere, neque per illa hujusmodi incommodis, damnis, & fraudibus, illarumque periculis sufficienter provideri animadvertentes; & ex Annalibus sacræ Historiæ Romanam Ecclesiam olim Archivium publicum sub nomine Cartophilacii habuisse, & Cartophilacii Officium magnæ dignitatis, & auctoritatis apud eandem Romanam Ecclesiam, & Sedem Apostolicam extitisse, memoria repetentes; & præmissis, quantum in Nobis est, occurrere cupientes, nulla alia ratione satius prædictis nostris Subditis, & aliis omnibus, quam per erectionem Archivii publici, & generalis in dicta Urbe, ad quod Instrumenta publica, & aliæ Scripturæ per ejusdem Urbis Notarios, & alios infrascriptos rogata pro tempore deferri, & in eo asservari debeant, consultum iri censeamus, pro earumdem Urbis, & Romanæ Curiæ ornamento, & Instrumentorum, ac Scripturarum tuta, & perpetua conservatione, nostrorum Subditorum, & aliorum securitate, ac publica, & privata omnium utilitate ad erectionem hujusmodi devenire decrevimus.

Archivium Urbanum instituit;

§.2. Motu igitur proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine Archivium generale Urbanum nuncupandum sub protectione, & suprema superintendentia Dilecti Filii Francisci S. Agathæ Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, nostri secundum carnem ex fratre germano Nepotis, ejus vita durante, & post illius obitum unius ex ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus per pro tempore existentem Romanum Pontificem ad id specialiter deputandum, in dicta Urbe, in loco prope Plateam Principis Apostolorum de Urbe nuncupatam per Nos designato, & pro ejusdem Archivii generalis bono regimine, & administratione unum Conservatoriæ ejusdem Archivii generalis officium pro uno Clerico, vel laico Utriusque Juris Doctore, vitæ, ac morum probitate, & experientia prædito, ac aliàs sufficienti, & idoneo Conservatore Archivii generalis Urbani nuncupando, ad nostrum, & pro tempore existentis Romani Pontificis nutum ponendo, & amovendo, cum infrascriptis, & aliis omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, honoribus, præeminentiis, & oneribus in Capitulis per dilectum filium nostrum Antonium dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyterum Cardinalem S. Honuphrii nuncupatum, de mandato nostro subscriptis expressis, & aliis etiam per pro tempore existentem Archivii generalis hujusmodi Superintendentem Cardinalem quandocumque ampliandis, moderandis & declarandis, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus: illique sic erecto, & instituto pro ejus dote, ac illud pro tempore obtinentis sustentatione, salario, & emolumento, summam in particulari Chirographo etiam hodie manu nostra subscripto, ex taxis, ac omnibus juribus, obventionibus, emolumentis, & aliis regalibus in dictis Capitulis contentis, & specificatis designandam, dicta auctoritate etiam perpetuo applicamus, & appropriamus, ac ex nunc applicatam, & appropriatam fore, & esse volumus, & declaramus.

Eique Cardinalem præficit;

AcConservatorem.

Cui salarium assignat.

§.3. Itaut liceat eidem Conservatori pro tempore existenti per se, vel alium ad id ab eo deputandum summam sic applicatam, & appropriatam ab iis, ad quos pro tempore spectabit, exigere, recipere, & retinere, ac in suos usus, & utilitatem convertere, nostra, vel Romani Pontificis pro tempore existentis licentia desuper minime requisita.

Et privilegia hic recensita concenit.

§.4. Ac ut prædictum officium sic erectum & institutum, illudque pro tempore obtinens amplioribus per Nos favoribus, & gratiis decoretur. Quod pro tempore existens Conservator d. Archivii noster, ac pro tempore existentis Romani Pontificis verus, indubitatus, & non fictus familiaris continuus Commensalis, aliorumque familiarium, & continuorum Commensalium numero, & consortio adscriptus, & aggregatus eo ipso existat, & Vestes violacei coloris ad instar nostrorum Cubiculariorum honoris nuncupatorum gestet, illisque arbitrio suo utatur: ac in signum veræ, & indubitatæ, ac non fictæ familiaritatis hujusmodi singulis diebus ex Palatio Apostolico Panem ejusdem quantitatis, & qualitatis, prout dilectis filiis in utraque Signatura nostra Referendariis dari consuevit, habeat, decernimus, & Panem hujusmodi dietim sibi ex dicto Palatio dari mandamus.

Omnia omninò publica Instrumenta ad hoc Archivium jubet deferri.

§.5. Ad Archivium autem generale prædictum omnia testamenta, fideicommissa, legata, codicillos, donationes causa mortis, & alias ultimas voluntates a quibusvis Notariis publicis Urbis, etiam eorum officia titulo oneroso a Nobis, & Sede prædicta, ac Camera Apostolica habentibus, necnon Parochis ejusdem Urbis, tam in ipsa Urbe, quam extra eam quomodolibet recepta, & rogata, ac super venditionibus, & venditionum resolutionibus, & rescissionibus, cessionibus, renunciationibus, transactionibus, divisionibus, in solutum dationibus, permutationibus de & super bonis, & rebus immobilibus factis, necnon censibus, & eorum extinctionibus, feudis, subfeudis, ac in emphyteusim, livellum, aut sub annuo censu, canone, vel alia responsione concessionibus, inter vivos donationibus, insinuationibus, dotibus, & pactis dotalibus, hæreditatum aditionibus, repudiationibus, & inventariis, emancipationibus, adoptionibus, arrogationibus, Jurispatronatibus irrevocabilibus, & ad vendendum, & donandum procurationum mandatis, fidejussionibus perpetuis, ac alia instrumenta in capitulis prædictis latius descripta, & adnotata, & per

& per quosvis Notarios Urbis prædictos, tam in Urbe, quam extra eam quomodolibet, ut præfertur, recepta, & rogata sub modo, & forma in eisdem Capitulis præscriptis, & ordinatis deferri, & in eo respective recipi, annotari, ac diligenter, & perpetuo conservari, & custodiri debere volumus, præcipimus, & similiter mandamus.

Conservatorem deputat.

§.6. Postremo dilectum filium Camillum PerinumClericum Florentinum utriusque Juris Doctorem apud Nos de literarum scientia, vitæ, ac morum honestate, aliisque probitatis, & virtutum meritis multipliciter commendatum horum intuitu specialis gratiæ favore prosequi volentes, eumdem Camillum, de cujus fide, doctrina, prudentia, & in similibus experientia plurimum in Domino confidimus, in Conservatorem dicti Archivii generalis ad nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum Motu, & auctoritate paribus constituimus, & deputamus. Francisco vero Cardinali, ac aliis dicti Archivii generalis, ut præfertur, deputandis Superintendentibus, & Gubernatoribus Edicta, Bannimenta, & Proclamationes prædictum Archivium generale, vel illius negotia pro tempore quomodolibet concernentia sub suo nomine, ac sub pœnis etiam corporalibus sibi benevisis, quoties opus, fuerit publicandi, ac pro tempore emanata declarandi, interpretandi, ampliandi, & innovandi, ac exequutioni demandari faciendi, prout eidem magis expedire visum fuerit; necnon omnes causas civiles, criminales, & mixtas super præmissis, & illorum occasione pro tempore motas, ac appellationum, reclamationum, recursuum, ac in integrum restitutionum à sententiis, decretis, & gravaminibus per prædictum Camillum, & pro tempore existentem Conservatorem dicti Archivii generalis latis, promulgatis, seu quomodolibet illatis, cum omnibus, & singulis incidentibus, dependentibus, annexis, & connexis, totisque negotiis principalibus, etiam privative quoad omnes alios, manu regia, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, ac tela judiciaria minime observata, ac omni, & quacumque appellatione, recursu, vel restitutione in integrum remotis, per se, vel alium, aut alios a Francisco Cardinale, & pro tempore existente Superintendentes, & Gubernatore dicti Archivii generalis deputandos audiendi, cognoscendi, fineque debito terminandi, & decidendi, aliaque omnia, & singula, quæ ad ipsius Archivii generalis directionem, ac rectam, & facilem administrationem, & gubernationem pertinent, & aliàs circa præmissa necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna ordinandi, mandandi, faciendi, gerendi, exercendi, disponendi, & exequendi plenam, & omnimodam potestatem, auctoritatem, & facultatem concedimus, & impartimur.

Eique, aliisque superintendentibus facultates hic enunciatas tribuit.

Clausulæ pro præsentium Literarum firmitate.

§.7. Decernentes easdem præsentes, etiam ex eo quod Notarii, & eorum Collegia, quibus Officia, & Scripturæ titulo oneroso, vel alias per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores nostros; dictamque Cameram Apostolicam concessa reperiuntur, vocati, & auditi non fuerint, vel ex eo quod præmissa nulla causa subsistente, & etiam de facto processerint, aut ex alia quantumvis juridica, & legitima etiam necessario exprimenda causa, vel quocumque prætextu, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, aut in jus, vel controversiam revocari, seu adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, vel sub quibusvis Constitutionibus, & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ac Literis Apostolicis in contrarium etiam pari motu, ac consistorialiter emanatis, aut quibusvis aliis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi nullo unquam tempore posse, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea erant, validissimum statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes Cardinalem Superintendentem, & Conservatorem dicti Archivii generalis quandocumque eligenda concessas, validasque, & efficaces, etiam quod in dicta Camera Apostolica nullo unquam tempore præsentarentur, aut registrarentur, fore, & esse.

§.8. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, ac etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorum designatio.

§.9. Quocirca dilectis filiis Urbis nostræ Gubernatori, & causarum Curiæ dictæ Cameræ generali Auditori, & dilecti filii nostri in eadem Urbe, ejusque districtu Vicarii in spiritualibus Generalis in civilibus causis Locumtenenti motu pari per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Francisci Cardinalis, & Camilli prædictorum, ac pro tempore existentium dicti Archivii Protectoris, & Conservatoris fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit firmiter, & inviolabiliter observari; ac Franciscum Cardinalem, & Camillum, ac pro tempore existentes Protectorem, & Conservatorem hujusmodi illis pacifice frui,

frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari: Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac sententias, censuras, & pœnas ipsas servata forma Concilii Trid. etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantium derogatio.

§.10. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra de non tollendo jure quæsito, ac fel. record. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri sub Datum videlicet Octavo Idus Augusti Pontificatus sui Anno sexto edita, inter alia disponente, quod omnes gratiæ qualecumque interesse Cameræ concernentes infra certum inibi expressum tempus in eadem Camera præsentari, & registrari debeant, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis, & aliarum quarumcumque Civitatum, Locorum, Oppidorum, Districtuum, necnon Collegiorum, Monasteriorum, Ecclesiarum, & aliorum Piorum, & non Piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, reformationibus, decretis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, & concessionibus Officiorum, & Notariatuum, etiam titulo oneroso, tam a Nobis, quam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & Camera prædicta, etiam per viam contractus, seu aliàs quomodolibet tam prædictis omnibus, & singulis, quam etiam Judicibus, Officialibus, Scriptoribus, Notariis, eorumque Collegiis, & Superioribus, dictæque Cameræ, ejusque causarum Auditori generali, & Procuratori Fiscali, aliisque etiam personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu simili, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, ac innovatis, & in futurum concedendis, approbandis, confirmandis, & innovandis: quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad id servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat etiam motu hujusmodi specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, contrariis quibuscumque. Aut si quibusvis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Præsentium facienda publicatio.

§.11. Volumus autem, quod eædem præsentes una cum Capitulis, ut præfertur, faciendis, ut omnibus innotescant, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de eadem Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ prædictæ, ac in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, dimissis inibi earum copiis, quæ perinde omnes arctent, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptisque adhibenda fides.

§.12. Quodque earumdem præsentium, & Capitulorum, ut præfertur, conficiendorum transumptis, & exemplaribus etiam impressis, ac manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis ea prorsus fides adhibeatur, tam in judicio, quam extra, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ pœnales.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, præcepti, constitutionis, deputationis, impartitionis, decretorum, derogationis, mandatorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 16. Dec. 1625. An.III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1625. 16. Kal. Dec. Pont. nostri Anno III.

Anno a Nativ. D.N.J.C. 1626. indict. 9. die vero 17. mensis Julii, Pont. SS. in Christo Patris, & D.N.D. divina provid. Urban. VIII. anno ejus III., suprad. literæ una cum Capitulis lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ S. Petri Principis Apost. de Urbe, Cancell. Apost., & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis, & capitulis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, & deinde amotis postea affixis copiis earumdem literarũ cum eisdem capitulis in eisdem locis per nos Tarquinium Majonum Roman. & Jo: Bapt. Spadam de Cesis Apost. Curs.

Augustinus de Bolis pro Mag. DD. Curs.

CLVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Pii Papæ V. pro Sacra Domo Lauretana super notificandis Legatis in favorem ipsius Domus factis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX injuncti Nobis desuper apostolici muneris debito jurium Almæ Domus Lauretan. conservationi sedulo incumbentes, ea, quæ propterea a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris provide facta fuisse comperimus, quo firma perpetuo, & illibata remaneant, inviolateque observentur, apostolicæ firmitatis munimine roboramus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Recensentur Pii PP. V. Literæ.

§.1. Dudum siquidem a felicis recordationis Pio Papa Quinto Prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet. Ad perpetuam rei memoriam. Ad Romani Pontificis spectat officium opportunis providere remediis, ne Ecclesiæ, & alia

& alia Pia Loca; præsertim Romanæ Ecclesiæ immediate subjecta, & in honorem Gloriosissimæ Dei Genitricis dedicatæ, suis tam spiritualibus, quam temporalibus bonis aliquorum malitia, vel negligentia fraudentur. Sane nuper ad aures nostras non sine dolore pervenit, quamplures Christifideles personas diversarum Civitatum, & Locorum tam in Italia, quam extra eam multas, variasque pecuniarum summas, & res, ac Bona Ecclesiæ Beatæ Mariæ Virginis de Laureto nuncupatæ, Nullius Diœcesis, devotionis causa reliquisse, donasse, aut aliàs concessisse, de quibus certa notitia propter incuriam, & negligentiam Notariorum, qui in dictis Civitatibus de relictis, donationibus, & concessionibus hujusmodi rogati fuerunt, aut aliarum personarum, quæ de illis scripturas confecerunt, hactenus haberi non potuit, nec potest in præsenti, unde dicta Ecclesia non modicum sensit detrimentum. Nos igitur, ne Ecclesia præfata pecuniis, rebus, ac bonis hujusmodi defraudetur, atque immodicis sumptibus per Commissarios pro eorum exactione fieri solitis exoneretur, ipsasque pecunias, res, & bona eadem Ecclesia facilius consequatur, de aliquo opportuno remedio providere, ipsiusque Ecclesiæ indemnitati, quantum cum Domino possumus, prout tenemur, consulere volentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine omnibus, & singulis Civitatum, Terrarum, Castrorum, & aliorum locorum quorumcumque Notariis, aliisque personis, ex quorum tam publicis, quam privatis scripturis constare quovis modo potest, aut poterit in futurum de aliquibus pecuniarum summis, rebus, ac bonis, cujuscumque quantitatis, qualitatis, generis, ac valoris extiterint, quæ Ecclesiæ prædictæ pure, vel conditionaliter, aut aliàs quomodocumque saltem a triginta annis citra in aliqua ultima voluntate relicta, vel inter vivos donata, vel quomodolibet concessa, aut promissa fuerint, aut imposterum relinquentur donabuntur, concedentur, aut promittentur, in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo, & sub privationis suorum officiorum, ac solutionis dupli pecuniarum, rerum, ac bonorum prædictorum, pro una videlicet ipsi Ecclesiæ, & altera medietatibus solutionis dicti dupli accusatori, & exequutori æqualiter inter eos dividendis, applicandis pœnis præcipimus, & mandamus. Et insuper hac nostra in perpetuum valitura ordinatione, & Constitutione sub eisdem pœnis statuimus, & ordinamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus Notarii, & personæ prædictæ omnes, & singulas dispositiones in favorem dictę Ecclesiæ a quocumque, & quomodocumque constare potest, in Italia intra trium, extra vero eam infra octo mensium spatium, si eas per viam ultimæ voluntatis fieri contigerit, a die mortis disponentium, si vero inter vivos a die solutionis faciendæ computandum; Dispositiones autem jam factas, infra simile spatium a die tamen intimationis præsentium sibi etiam per earumdem præsentium, vel earum transumptorum, ut infra scribendorum, ac sigillandorum affixionem ad valvas Cathedralium Ecclesiarum in Civitatibus, & Insignium Ecclesiarum in Terris, Castris, & Locis prædictis facien. computan. Gubernatori pro tempore existenti ipsius Ecclesiæ, seu personis ab eo pro majori commoditate eorumdem Notariorum, & aliarum personarum in certis præcipuis Civitatibus, seu Locis ejus arbitrio ad hoc deputandis revelare, ac notificare; Prædicti vero deputandi ipsum Gubernatorem notificationum, & denuntiationum sibi per Notarios factarum hujusmodi singulis quibuscumque mensibus certiorem facient, & easdem notificationes, ac denunciationes in libris suis, etiam ad hoc specialiter confectis, vel conficiendis manu propria annotare, eosdemque libros ad Gubernatorem præfatum, quoties ab eo super hoc requisiti fuerint, mittere, aut deferre, necnon, ut idem Gubernator denunciationes, & notificationes non solum Notariorum, & aliarum personarum, sed etiam deputandorum prædictorum annotare, seu manu Cancellarii ipsius Ecclesiæ annotari facere in libro ad hoc etiam specialiter confecto, vel conficiendo; dictosque libros in fine sui officii, suo in officio Gubernatoris immediate successori coram Notario ad hoc specialiter vocato, & rogato consignare respective teneantur, & debeant, & unusquisque eorum teneatur, & debeat. Quoniam vero Commissarii Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe vigore nonnullorum privilegiorum a diversis Romanis Pontificibus eidem Fabricæ super exactione certorum legatorum concessorum quintam partem legatorum ipsi Ecclesiæ de Laureto relictorum exigendi facultatem habere prætendunt; Volumus, & eisdem Fabricæ prædictæ Commissariis nunc, & pro tempore existentibus, motu, & scientia, ac potestate similibus, etiam districte præcipiendo mandamus, ne imposterum vigore præfatorum, aut quorumcumque aliorum privilegiorum quintam partem prædictam, nisi postquam de Ministrorum ipsius Ecclesiæ in exigendis dictis legatis negligentia constiterit, exigere possint, audeantve, aut præsumant, quodque negligentiam prædicti Ministri, non aliter quam si infra annum in Italia, vel infra biennium extra eam a die, quo denunciationes, & notificationes prædictæ Gubernatori, vel deputandis prædictis factæ fuerint, vel si denunciationes, & notificationes prædictæ factæ non fuerint infra biennium in Italia, & quinquennium extra eam a die mortis testatorum, seu aliàs disponentium computan. legata hujusmodi non exegerint, aut desuper litem contra hæredes, aut alios eorumdem legatorum debitores non moverint, incurrisse censeantur. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac privilegiis dictæ Fabricæ concessis, quorum omnium tenores

Quibus injungitur Tabellariis, ut relicta Ecclesiæ Lauretanæ significent.

nores haberi volumus pro sufficienter expressis, cæterisque contrariis quibuscumque. Et quia difficile esset earumdem præsentium notitiam ad singulos Notarios, aliasque personas Civitatum, Terrarum, Castrorum, & Locorum hujusmodi pervenire, & ubique illas affigi, vel intimari, etiam motu, & scientia similibus volumus, & decernimus, quod illarum transumptis, etiam per impressionem factis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo dictæ Ecclesiæ, aut alicujus Prælati, vel personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillatis, ea prorsus fides indubia in judicio, & extra, ac aliàs ubilibet adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 10. Martii 1568. Pontificatus nostri Anno III.

Easque confirmavit Clemens Papa Octavus.

§.2. Subinde vero piæ memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor noster præinsertas literas hujusmodi approbavit, & confirmavit, prout in illius Literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Iterum approbat Urbanus.

§.3. Cum autem firmiora sint ea, quæ sæpius fuerint apostolicæ auctoritatis præsidio communita; Nos jurium eorumdem conservationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, easdem præinsertas Literas, & in eis contenta quæcumque, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac etiam innovamus; eaque omnia, & singula per eos, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, sub pœnis in ipsis præinsertis Literis contentis inviolate observari debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 17. Novembris Anno III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Novembris 1625., Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Super subsidio duodecim millionum ab Incolis Regni Castellæ Regi Catholico persolvendo.

Carissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Carissime in Christo fili noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Philippi IV. Regis erga Ap. Sedem merita.

ORthodoxæ fidei conservandæ zelus, ac singularis in nos, & Apostolicam Sedem devotio, aliaque Catholici cognomine optimo jure insigniti Regis præclara merita, quæ in majestate tua cælesti gratia resplendent, plane exigunt, ut subsidia pro ejusdem fidei defensione a tuis subditis prompte tibi oblata, quantum cum Domino possumus, adjuvemus.

Incolæ Regni Castellæ subsidium 12. millionum aureorum ei sponte offerunt.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, subditi regnorum tuæ Coronæ Castellæ in novissimis Comitiis sive curiis habitis animadvertentes, majestatem tuam pro ejusdem Religionis defensione, & obedientiæ erga Sanctam Romanam Ecclesiam conservatione, in tuis, & exteris Ditionibus, ac Regnis gravissimis, assidue sumptibus urgeri, tuaque æraria pene exhausta esse, itaut nisi aliquo eorumdem subditorum extraordinario subsidio subleveris, eosdem sumptus in tam laudabilem, Deo gratam, & Reipublicæ Christianæ utilem causam convertendos, diutius ferre difficile possis, quædam superadditionalia nuncupata servitia, sive subsidia, quæ in totum summam duodecim millionum nummum aureorum sex annorum spatio, duorum scilicet pro quolibet anno, persolvendam conficere debeant, ex gabella Sisa nuncupata, super sale, cartha, tam impressa, quam non impressa, cujuslibet generis, necnon anchoraggio, & aliis forsan rebus mobilibus, ac etiam stabilibus in dictis regnis vendendis, & respective consumendis imponenda, per ementes, & vendentes solvenda, præstare prompte obtulerint, omnesque laici cujuscumque gradus, status, conditionis, & præeminentiæ eadem subsidia contribuere, & gabellam solvere debeant, neque ullus immunis sit aut exemptus, tuaque Majestas nobis hæc significaverit.

Quod ut celerius ille consequatur.

§.2. Nos promptam, & devotam eorumdem Regnorum, & subditorum tuorum in te voluntatem, qui facultates suas pro catholicæ fidei defensione conferre intendunt, commendantes; quia sicut etiam accepimus, si tantummodo laici subsidia hujusmodi contribuerent, & gabellam, seu sisam prædictam solverent, nimis longo tempore summa prædicta conficeretur, & laicorum facultates ad summam hujusmodi duodecim millionum, ut præfertur, conficiendam minime suppetunt, difficileque admodum est, Ecclesiasticos à laicis in gabellæ hujusmodi solutione secernere, eadem subsidia per ecclesiasticas personas adjuvanda, gabellasque, seu sisas æqualiter persolvendas, ut infra sequitur, existimavimus.

Indulget Urbanus ut ab Ecclesiasticis quoque præstetur.

§.3. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas ecclesiasticas personas, tam seculares, quàm cujusvis Ordinis etiam exempti, & Apostolicæ Sedi immediate subjecti regulares, nec non Monasteria utriusque sexus, Conventus, & Collegia, ac Capitula Ecclesiarum Regnorum Castellæ prædictorum, & in eisdem Regnis commoran. & consisten. ad conferendum, & contribuendum proportionabiliter, & non aliàs, prout laici, in dictis subsidiis mediante solu-

solutione gabellæ, seu sisæ, eorundem subsidiorum causa super sale, charta cujusvis generis tam impressa, quam non impressa, in Regnis prædictis introducendis, seu confectis, vel productis, & vendendis, nec non unius pro centenario aliarum rerum mobilium, & se moventium, ac stabilium patrimonialium tantum, non autem Ecclesiarum, neque super aliis rerum speciebus, super quibus olim gabella, seu sisa decem & octo millionum nummorum similiter aureorum aliasque imposita, & per fel. rec. Paulum PP. V. prædecessorem nostrum ad Ecclesiasticos ad certum tempus extensa, & per Nos nuper prorogata reperitur, sub certis modo, & forma tunc expressis, imponendæ, seu forsan impositæ, & durante tamen sexennio proximo dumtaxat, & non ultra teneri, & obligatos esse: ita tamen quod si ante sexennii hujusmodi finem prædicta summa duodecim millionum nummorum confecta fuerit, Ecclesiastici prædicti amplius contribuere, & dictam gabellam, seu sisam, ut præfertur, solvere non debeant, ac præsens gratia nulla sit eo ipso, decernimus, & declaramus.

Eosque ad id per Ordinarios locorum posse compelli.

§.4. Decernentes etiam, quod omnes, & singuli ecclesiastici prædicti solvere recusantes, opportunis juris, & facti remediis per Ordinarios locorum tantum ad solutionem hujusmodi cogantur, non autem coram Judicibus laicis, sive exactoribus ejusdem gabellæ, seu sisæ, neque quibuslibet aliis Judicibus, aut ministris secularibus sub pœna excommunicationis majoris, nec non aliis pœnis a sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis inflictis, & comminatis, ipso facto incurrendis: a quibus præterquam a Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, etiam vigore quorumcumque privilegiorum, etiam Cruciatæ sanctæ, nullatenus absolvi queant, conveniri nullo modo possint, seu debeant, sed a prædictis Ordinariis Ecclesiasticis tantum ad solutionem hujusmodi compelli valeant.

Qui tamen curare debent ne nimis ii graventur.

§.5. Quibus Ordinariis districte præcipiendo mandamus, ut divini Judicii memores, ne ecclesiastici indebite, & plusquam laici, nec ultra continentiam nostrarum Literarum graventur, super quo eorumdem Ordinariorum conscientiam oneramus, omnino provideant.

Recusantes vero debent ad solutionem compellere.

§.6. Et contra eosdem ecclesiasticos recusantes, ac regulares, & exemptos, nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subjectos ad quamcumque simplicem eorumdem exactorum requisitionem exequutive, quacũque appellatione remota, auctoritate nostra procedant. Volumus autem ut pecuniæ ex prædictis subsidiis, & gabella, seu sisa, ut præfertur, a dictis ecclesiasticis percipien. in alios usus quam Catholicæ Religionis defensionis, ac bellorum contra hæreticos, aliosque catholicæ fidei hostes, & obedientiæ erga S.R.E. conservationis, pro quibus, ut præfertur, contribuuntur, nullatenus convertantur, super quo Majestatis tuæ conscientiam oneramus.

Cum obstantium derogatione.

§.7. Non obstantibus regnorum prædictorum statutis, & consuetudinibus, ac ordinibus apostolicis, etiam in quibusvis generalibus Conciliis editis, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis Regnis, personis, monasteriis, conventibus, collegiis, & aliis prædictis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam deregatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritan., & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliás in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§.8. Ut autem præsentes nostræ literæ, cum opus fuerit, ad omnium notitiam facilius devenire possint, decernimus, ut earum exemplis etiam impressis manu notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si fuerint exhibitæ, vel ostensæ: Quodque gabella, seu sisa unius pro centenario, bona tam stabilia, quam mobilia, & se moventia, quæ ab ecclesiasticis, seu aliis personis nomine, & ad favorem, & commodum Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, vel aliorum piorum locorum, seu etiam prævia super hoc opportuna licentia in evidentem ipsarum Ecclesiarum utilitatem, vel aliàs quovis modo permutari, & respective acquiri contigerit, nullatenus ex quavis causa compræhendat, seu ad illa se extendat, neque exigatur, aliàs præsentes nullæ sint eo ipso.

Dat. die 23 Novem. 1625 An. III.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Novembris 1625. Pontificatus Nostri Anno tertio.

CLX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Reformationis Canonicorum Regularium Congregationis S. Salvatoris in Lotharingia.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus divina dispositione præsidentes, inter multiplices pastoralis officii curas ad ea, per quæ divinus cultus, & devotio, regularisque disciplinæ observantia in quibuslibet Monasteriis conserventur, majoraque in dies suscipiant incrementa, solicitis studiis intendimus, atque his, quæ propterea pie, & provide facta fuisse dicuntur, libenter cum a nobis petitur, apostolici muniminis adjicimus firmitatem, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Introductam in Lotharingiæ Monasteriis reformatio, §. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Prior, ac Canonici regulares Congregationis S. Salvatoris in Ducatu Lotharingiæ Nobis nuper exponi fecerunt, in Sancti Remigii Oppidi de Lunevilla Tullen. Diœcesis, aliisque ejusdem Congregationis Monasteriis in dicto Ducatu existentibus, ad omnipotentis Dei laudem, ac illarum partium Populorum ædificationem, felicioremque Monasteriorum hujusmodi progressum reformatio, juxta illorum primitiva Instituta a Sede Apostolica approbata, introducta sit, & propterea illam, quo firmius subsistat, exactiusque observetur, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, aliasque sibi, ut infra, indulgeri summopere desiderent.

Comprobatur. §. 2. Nos pium Prioris, & Canonicorum prædictorum desiderium hujusmodi plurimū Domino commendantes, eorumque votis, quantum cum Domino possumus, annuere, ac illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Reformationem in in Monasteriis hujusmodi, ut præfertur, introductam cum omnibus inde sequutis, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Cum Indultorum concessione. §. 3. Ac insuper Priori, & Canonicis prædictis, quod divina officia juxta Ritum Romanæ Ecclesiæ celebrare, necnon secundum regulam, & instituta Ordinis Sancti Augustini, & præsertim quoad trium votorum substantialium, paupertatis scilicet, ac castitatis, & obedientiæ emissionem, & observantiam, itaut quidquid proprii, & particularis habere nullatenus possint vivere, divinisque laudibus insistere; qui vero ad Christifidelium confessiones audiendas ab Ordinariis locorum idonei reperti, & approbati fuerint, quod confessiones hujusmodi audire, Sacramenta Ecclesiastica ministrare, necnon verbum Dei de eorumdem Ordinariorum licentia, ac cum illorum respective benedictione prædicare, juventutem in doctrina christiana, ac bonis moribus instruere, aliaque omnia, & singula, quæ pro spirituali eorumdem populorum fructu, atque progressu, animarumque salute, ac reformationis hujusmodi incremento, & conservatione magis necessaria, & opportuna videbuntur, facere, statuere, & ordinare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

§. 5. Decernentes reformationem hujusmodi in dictis Monasteriis a modernis, & pro tempore existentibus illorum Canonicis, & personis firmiter, & inviolabiliter observari debere, præsentesque literas; & in eis contenta quæcumque valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac Priori, & Canonicis prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria tolluntur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 29. Novembris 1625. Pontificatus nostri anno tertio. Dat. die 29. Nov. 1625. An. III.

CLXI.

Institutio Archivii Sacri Collegii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in Palatio Vaticano, in quo conservari debeant Scripturæ, & alia Acta ad ipsum Collegium quomodolibet pertinentia, necnon Processus super qualitatibus promovendorum ad Cathedrales Ecclesias, & Monasteria Consistorialia coram dd. Cardinalibus formati. Ac unio officii Secretariatus Congregationis Cardinalium super provisionibus consistorialibus deputatorum Officio Clerici Itali dicti Sacri Collegii Secretarii.

Adverte quod Greg. XV. erexerat, & instituerat Officium Notarii ad formandum processus, privative quoad omnes alios, coram Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, super qualitatibus promovendorum ad Ecclesias Cathedrales, & Monasteria Consistorialia. Vide in Constitut. XX. Consuevit. *Tom. V. Par. IV. fol. 357. Cui postea demandavit Conservationem dictorum Processuum cum assignatione duorum ducatorum auri de Camera pro unoquoque Processu, ut in Constitut. sequenti* Pridem. *ut supr.*

supr. fol.359., *quam Constitutionem iste Pontif. quoad hanc partem revocat. Archivium Romanæ Curiæ instituit Jul.II. ut Constitut. XIX.* Sicut prudens. *Tom.III. Par. III. fol.299. Archivia vero in toto Statu Ecclesiastico erexit Sixt. V. Constit.* Solicitudo. *Tom.V. Par.I.*

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonet Nos cura pastoralis officii Nobis meritis licet imparibus, divina dispositione, commissi, ut ad ea libenter intendamus, per quæ gratiæ apostolicæ, quæ a Nobis, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus, præsertim in Consistorio Secreto de Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio pro tempore emanare dignoscuntur, ut eveniente casu personæ, in cujus favorem fiunt, sciant quo tendere pro illarum consequutione, sub bona, & fideli custodia perpetuo præserventur, & ut id facilius subsequi possit, quandoque nova loca, & officia, quæ pro gratiarum hujusmodi conservatione necessaria esse conspicimus, de novo erigimus, & instituimus, ac illorum curam viris fide, doctrina, ac morum integritate conspicuis, qui circa hoc exactam diligentiam adhibituri sperantur, committimus, & mandamus, ac aliàs desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Temporè Leonis Decimi Cardinales Constitutiones efformarunt.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, dudum tunc existentes Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, tempore videlicet Pontificatus felicis recordationis Leonis Papæ X. Prædecessoris nostri, officio duorum Clericorum Sacri illorum Collegii, quod per multos annos antea magno ipsius Collegii incommodo fuerat venale, communi ab eis redempto impensa, & in pristinum suum statum redacto, veteres ejusdem Collegii Constitutiones nova quadam forma, & modo instaurari fecerint primo.

Sub Paul.III. duos Clericos deputandos esse decreverunt pro scripturis custodiendis.

§.2. Et successive sedente piæ memoriæ Paulo III. etiam Prædecessore nostro, cum Constitutionum, ut præfertur, instauratarum partem raro observatam, partem vero antiquatam, & neglectam animadvertissent, de communi omnium consensu, ac deliberatione, prædicto Paulo Prædecessore id etiam approbante, ex dictis Constitutionibus nonnullis rejectis, aliquibus retentis, aliisve adjunctis, ac aliqua ex parte aliis immutatis, inter alia voluerint, & constituerint, inter cæteros ipsius Collegii Ministros debere duos Clericos per fabarum suffragia creari, quorum alter ex Italia, & alter Exterus esset, & hic quidem ad annum dumtaxat, ille vero ad beneplacitum, cujus etiam cura libri omnes, & scripturæ ad præfatum Collegium pertinentes conficerentur, & duplicarentur, & originalibus in Archivio, quod in Palatio Apostolico designandum erat, ad perpetuam rei memoriam repositis, duplicati ad usum quotidianum penes ipsum Clericum Italum remanerent, ac recolendæ memoriæ Pius Papa Quartus similiter Prædecessor sub die sexta Septembris Anni Domini millesimi quingentesimi sexagesimi quarti libros propositionum, & actorum Consistorialium, aliasque scripturas prædictas in eodem Archivio, quod tunc jam erat designatum, deponi decreverit.

Gregor. XV. officium Notariatus Processuum super qualitatibus promovendorum ad Ecclesias, & Monasteriorū Consistorialium instituit.

§.3. Et similis memoriæ Gregorius Papa Decimusquintus pariter Prædecessor noster, cum in formandis, & instruendis processibus, qui super qualitatibus promovendorum per Romanum Pontificem pro tempore existentem ad Ecclesiarum Cathedralium Pastorum solatio destitutarum, ac Monasteriorum Consistorialium pro tempore vacantium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi statu in Romana Curia coram eisdem Cardinalibus formari, & institui consueverunt, nullus certus eatenus destinatus, seu deputatus fuisset Notarius, sed ad id muneris Notarii plerumque parum periti adhiberentur, unum perpetuum Notariatus officium ad instar aliorum Romanæ Curiæ officiorum vacabile, cujus concessio, & omnimoda alia dispositio, quoties illud per obitum, resignationem, privationem, aut aliàs quovis modo vacare contingeret, ad Romanum Pontificem pro tempore existentem spectaret, pro uno Notario, qui privative quoad alios quoscumque, in formandis, & instruendis processibus prædictis, quos coram dictis Cardinalibus, sive eorum Auditoribus formari, & instrui deinceps perpetuis futuris temporibus contingeret, ipsis Cardinalibus, seu Auditoribus assistere, ac testium dicta, & depositiones in scriptis per se, vel substitutum idoneum redigere teneretur, & deberet, erexerit, & instituerit.

Constituitque Notario salarium.

§.4. Illique sic erecto, & instituto pro ejus congrua dote omnia, & singula emolumenta, regalia, & jura per alios Notarios, qui antea in formandis hujusmodi processibus eisdem Cardinalibus, seu Auditoribus astiterant, ac dicta, & depositiones prædicta in scriptis redegerant, percipi solita, & consueta, eisque propterea debita perpetuo applicaverit, & appropriaverit.

§.5. Ac officium sic erectum dilecto filio Odoardo Tibaldesco Clerico Spoletan. Diœces. concesserit, & assignaverit per quasdam &c.

Illique Processus omnes extra Curiam factos tradi jussit, ut custodirentur.

§.6. Ac deinde statuerit, quod de cætero similiter perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli Processus, quos extra dictam Curiam in Germania, Gallia, Hispania, cæterisque Christiani Orbis Regnis, Provinciis, & Regionibus super qualitatibus promovendorum ad quarumcumque Cathedralium Ecclesiarum tunc, & pro tempore Pastorum solatio etiam destitutarum, & Monasteriorum Consistorialium ubivis consistentium, & quovis modo vacantium, & vacaturorum regimina, ac Ecclesiarum, & Mo-

& Monasteriorum hujusmodi statu formari, & ad dictam Curiam transmitti contingeret, postquam a Cardinalibus ipsarum nationum Protectoribus, Comprotectoribus, seu Proprotectoribus, vel iis, qui Ecclesias, & Monasteria hujusmodi in nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis Consistorio, ut moris est, proponerent, & a Cardinalibus in ordine Prioribus visi, recogniti, approbati, & subscripti forent ab ipsis Cardinalibus, seu eorum Auditoribus, & iis, ad quos spectaret, ante Cedulæ Consistorialis subscriptionem, seu saltem illius partibus consignationem, prædicto Odoardo, quandiu officium prædictum obtineret, ejusque in illo successoribus, ad effectum illos conservandi tradi, & consignari; iidem vero Odoardus, & successores illos sic eis consignatos tanquam prædicti officii processus, & scripturas bene, & fideliter conservare, & quoad fieri posset, ac humana pateretur conditio, perpetuitati providere, bonamque, fidelem, & diligentem illorum curam gerere, & ad effectum illorum, dum opus foret, facilioris perquisitionis, & reperitionis, notam, seu ut vocant, rubricellam in libro ad hunc particularem effectum retinendo facere deberent, & ad id obligati existerent, & hoc conservationis processuum onus, curam, & munus prædicto officio Notariatus sic erecto imposuerit, & annexuerit.

Constituta pariter simili mercede.

§.7. Ac eidem Odoardo, ejusque in dicto Officio successoribus, ratione laboris eis ex dicta conservatione processuum accrescentis, & pro illius salario, & mercede, juribus, & regalibus, duos Ducatos auri de Camera pro singulo processu ad dictam Curiam pro expeditione transmittendo, & eis in conservationem tradendo, & consignando, ipsi a quolibet ex promovendis ad Ecclesias, & Monasteria hujusmodi, seu Sollicitatoribus in dicta Curia tales expeditiones prosequentibus realiter, & cum effectu, & absque mora, seu dilatione aliqua persolvendos, per alias suas in forma Brevis desuper confectas literas etiam assignaverit.

Necessariasque apposuit clausulas.

§.8. Et ipsas secundo dictas literas etiam ex eo, quod interesse forsan habentes, seu habere prætendentes ad id vocati non fuissent, seu quibusvis ex causis de subreptionis, vel obreptionis vitio notari, impugnari, aut invalidari, seu ad viam, & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, vel sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus editis, & edendis comprehendi non posse, sed semper, uti ex titulo oneroso concessas, ab illis excipi, & quoties illas revocari, seu annullari, aut alias contrarias dispositiones emanari contingeret, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per Odoardum, & successores prædictos quandocumque eligenda concessas esse, & fore; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales prædictos, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingeret attentari, decreverit; prout in singulis Literis prædictis plenius dicitur contineri.

Cardinales vero Processus hujusmodi ac alias Scripturas ab Italo Clerico cōservandas statuunt.

§.9. Novissime vero Venerabiles Fratres nostri Franciscus Maria a Monte, Dominicus Gymnasius, necnon Carolus Emmanuel Pius in ordine Priores, ac Marcellus dicti Collegii Camerarius Lantes nuncupati Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, inhærentes decreto alias per dictum Pium Prædecessorem, ut præfertur, facto, & illud, quatenus opus sit, innovantes, de mandato nostro libros propositionum, & actorum Consistorialium, aliasque scripturas ad prædictum Collegium quomodolibet spectantes, ac processus omnes Ecclesiarum, & Monasteriorum in Archivio deponi debere, eosque a nemine, præterquam ab ejusdem Collegii Clerico Italo detineri, nec pro recognitione, seu admissione eorumdem processuum quicquam recipi posse, etiam statuerint.

Urbanus Officium Clerici Itali Officio Secretarii Sacri Collegii unit, assignationemq; duorum ducatorum &c. revocat.

§.10. Nos, quibus inter alia præcipue cordi est, ne aliqui novis absque necessaria, vel utili causa impositionibus prægraventur, & quorum intentio est, ut gravati subleventur, dictorum processuum conservationi non satis consultum iri, si illi penes particularem aliquam personam, qualis dictum Notariatus officium pro tempore obtinens existit, conservari debeant; & si in Archivio cum libris, actis, & aliis scripturis prædictis deponantur, longe tutius illorum conservationi prospectum fore, & consequenter solutionem dictorum duorum ducatorum, quam, ut etiam accepimus, plures interesse in præmissis habentes, licet ad unum dumtaxat ducatum postmodum redactam, facere recusant, necessariam, aut utilem non esse, & in Congregatione dilectorum filiorum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super provisionibus Consistorialibus deputatorum plurima tractari, quæ vere ad officium dicti Clerici Itali, qui etiam dicti Collegii Secretarius existit, pertinere dignoscuntur, ob idque officium Secretarii dictæ Congregationis officio Clerici Itali, & Secretarii prædicti annectendum operæ pretium esse attendentes, ac in præmissis opportune consulere volentes. Et nihilominus, quod dictum Archivium erectum reperiatur notitiam non habentes, ac singularum dicti Gregorii Prædecessoris Literarum prædictarum, aliorumque omnium, & singulorum præmissorum veriores tenores præsentibus pro expressis habentes, motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, secundodictas Gregorii Præ-

Prædecessoris prædicti Literas, quoad eam partem, quæ assignationem, & solutionem dictorum duorum ducatorum concernit dumtaxat, apostolica auctoritate, tenore præsentium revocamus, cassamus, & annullamus, ac viribus, & effectu carere debere, nec aliquem ad illorum solutionem imposterum teneri decernimus, & declaramus; ac officium Secretarii dictæ Congregationis, cum primum illud per cessum, aut decessum, seu quamcumque aliam dimissionem moderni Secretarii Congregationis hujusmodi, aut aliàs quovis modo vacare contigerit, officio Clerici Itali, & Secretarii dicti Collegii cum omnibus illius oneribus, & honoribus perpetuo eisdem auctoritate, & tenore unimus, annectimus, & incorporamus.

Primumque Clericum, & Secretarium designat.

§.11. Volentes, & eadem auctoritate statuentes, quod cum primum officium Secretarii dictæ Congregationis, ut præfertur, vacaverit, dilectus filius Joannes Baptista Laurus Clericus Perusinus familiaris,& continuus Commensalis noster modernus, seu tunc existens Clericus Italus, & Secretarius dicti Collegii, Officium dicti Secretarii dictæ Congregationis exerceat, decreta, & acta in illa pro tempore facta describat, & in infrascripto Archivio custodienda reponat.

Archivium S. Collegii in Palatio Vaticano erigit.

§.12. Necnon Archivium Sacri Cardinalium Collegii nuncupandum in Palatio nostro Vaticano sub protectione, & suprema superintendentia trium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in ordine priorum, & dicti Sacri Collegii Camerarii pro tempore existentium, sub cura tamen, & administratione etiam moderni, & pro tempore existentis ejusdem Collegii Clerici Itali, & Secretarii, ad quod Auditores Card. proponentium,seu qui ipsorumCardinalium jussu in conficiendis, vel recognoscendis processibus assistunt, statim facta in Consistorio secreto propositione, processus hujusmodi transmittere teneantur, & in quo processus ipsi, & dicti libri propositionum, necnon actorum, & decretorum etiam super erectionibus, suppressionibus, unionibus, reparationibus, dismembrationibus, cessionibus, permutationibus, translationibus, pensionum super illorum redditibus assignationibus, præsentationibus, nominationibus, electionum, seu postulationum confirmationibus Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum, ac Patriarchalium, necnon Monasteriorum quorumcumque in Congregatione prædicta, &aliàs quomodolibet, & ubicumque emanatorum interesse Consistorii Apostolici aliquo modo concernentium, aliæque scripturæ quomodolibet ad idem Collegium spectantes in perpetuum conservari, nec inde absque Cardinalium in ordine Priorum,& Camerarii prædictorum pro tempore existentium licentia aliquo modo extrahi debeant, eisdem auctoritate, & tenore etiam perpetuo erigimus, & instituimus.

Secretarium Sac. Collegii

§.13. Utque imposterum Clericus Italus, & Secretarius prædictus pro tempore existens amplioribus favoribus, & gratiis decoretur; quod pro tempore existens Clericus Italus, & Secretarius hujusmodi ratione curæ, & administrationis dicti Archivii, Romani Pontificis verus, & indubitatus, & non fictus familiaris, & continuus Commensalis, aliorumque familiarium, & continuorum Commensalium numero,& consortio adscriptus, & aggregatus eo ipso existat.

Papæ familiarem creat.

Aliaque ei privilegia cōcedit.

§.14. Et vestes violacei coloris ad instar nostrorum Cubiculariorum honoris nuncupatorum gestet, illisque arbitrio suo utatur.

§.15. Et in signum veræ, & indubitatæ, ac non fictæ familiaritatis hujusmodi singulis diebus ex Palatio Apostolico ultra panem sibi ratione officii Clerici Itali, & Secretarii dari solitum, etiam panem ejusdem quantitatis, & qualitatis, prout dilectis filiis in utraque Signatura nostra Referendariis dari consuevit, habeat, etiam decernimus, & panem hujusmodi dietim sibi ex dicto Palatio dari mandamus.

§.16. Inhibentes sub indignationis nostræ, ac mille ducatorum Cameræ nostræ applicandorum,aliisque trium Cardinalium in ordine priorum, & Camerarii prædictorum arbitrio imponendis pœnis, Odoardo, ejusque in Officio Notariatus successoribus, ne in conservatione tam extra Urbem, quam in Urbe super præmissis fabricatorum Processuum ulterius se ingerere præsumant.

Processus omnes ei præcipit consignari.

§.17. Et sub eisdem pœnis præcipientes tam Odoardo, quam Auditoribus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, cæterisque omnibus, & singulis, quatenus omnes, & singulos tam in Urbe, quam extra eam fabricatos processus hujusmodi, ac decreta, & acta prædicta, quæ penes eos, & eorum singulos ad præsens reperiuntur, intra triduum a publicatione præsentium computandum,processus vero, qui pro tempore penes eos erunt, ante, ut præfertur, cedularum Consistorialium subscriptionem, seu saltem illarum partibus consignationem, actaque, & decreta prædicta, quæ ad eorum, & cujuslibet manus quoquo modo devenerint, intra octo dies tunc immediate sequentes ad Archivium prædictum transmittant, & moderno, ac pro tempore existenti Clerico Italo, & Secretario prædicto consignent, ac transmitti, & consignari faciant realiter, & cum effectu.

Clausulæ.

§.18. Ac similiter decernentes, easdem præsentes, etiam ex eo, quod dictus Odoardus, & Auditores prædicti, ac alii interesse habentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, vel ex eo, quod illæ nulla subsistente causa, vel etiam de facto processisse dici possent, sive etiam processerint, aut ex alia quavis juridica, & legitima etiam necessario exprimenda causa, vel quocumque prætextu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, aut in jus, vel controversiam revocari, seu adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impe-

impetrari, aut etiam motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, vel sub quibusvis Constitutionibus,& Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ac Literis Apostolicis in contrarium etiam pari motu, & consistorialiter emanatis, aut quibusvis aliis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprælhendi nullo umquam tempore posse, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa erant, validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per modernos, & pro tempore existentes tres Cardinales in ordine priores, & Camerarium, ac Clericum Italum, & Secretarium prædictos quandocumque eligenda concessas,validasque, & efficaces, etiam quod in Camera nostra Apostolica nullo umquam tempore registrarentur, aut præsentarentur, fore, & esse.

§.19. Sicque, & non alias per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores,& Cameræ prædictæ Præsidentes,& Clericos, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores hujus Constitutionis designati.

§.20. Quocirca dilectis filiis Urbis nostræ Gubernatori, & causarum Curiæ dictæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, & dilecti filii nostri in eadem Urbe, ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis in civilibus causis Locumtenenti motu simili per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte moderni, & pro tempore existentis Clerici Itali, & Secretarii hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illique efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari; ac modernum, & pro tempore existentem Clericum Italum, & Secretarium hujusmodi illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eum desuper per Odoardum, & Auditores Cardinalium hujusmodi, seu quoscumque alios quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac sententias, censuras, & pœnas ipsas servata forma Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantium derogatio.

§.21. Non obstantibus Gregorii secundo dictis Literis, aliisque præmissis, ac nostra de non tollendo Jure quæsito, aliisque Cancellariæ prædictæ regulis, necnon Pii Prædecessorum prædictorum sub Dat. videlicet Octavo Idus Augusti Pontificatus sui Anno sexto edita, inter alia disponente, quod omnes gratiæ qualecumque Cameræ prædictæ interesse concernentes, infra certum inibi expressum tempus, in eadem Camera præsentari, & registrari debeant, & quatenus in aliquo obstet, similis memoriæ Sixti Quinti etiam Prædecessoris super institutione prædictæ, & aliarum XIV. Congregationum edita, aliisque Apostolicis, & dicti Collegii Constitutionibus, & Ordinationibus etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu hujusmodi,etiam consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ac in futurum concedendis,approbandis, & innovandis: Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad id servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, etiam pari motu specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, contrariis quibuscumque, aut si quibusvis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Præsentium facienda publicatio.

§.22. Volumus autem,quod eædem præsentes Literæ, ut omnibus inotescant, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ,ac in Acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, dimissis inibi etiam copiis, quæ perinde omnes arctent, ac si personaliter unicuique intimatæ fuissent.

Transumptis danda fides.

§.23. Quodque earumdem transumptis, & exemplaribus etiam impressis, ac manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, tam in judicio, quam extra, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ pœnales.

§.24. Nulli ergo omnino hominum liceat,hanc paginam nostræ revocationis, cassationis, annullationis, declarationis,unionis, annexionis, incorporationis, statuti, erectionis, institutionis, inhibitionis, præcepti, decretorum, derogationis, mandatorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri,& Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum

Dat. die 15. Dec. 1625. An.III.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoquinto, Decimooctavo Kal. Januarii, Pontificatus nostri Anno III.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1626. indictione 9. die vero 30. mensis Martii Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus tertio, retroscriptæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ dimissis ibidem præsentibus Literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, & deinde amotis per nos Camillum Fundatum, & Brandimartem Latinum prælibati Sanctiss. D. Papæ Cursores &c.

Octavius Spada Mag. Curs.

Sequitur Decretum Romæ in Palatio Apostolico Quirinali feria 2. die 22. Junii 1626. in Consistorio secreto editum de clavibus Ærarii Sanctioris, ejusque Scriniorum, ac Portarum fidelius posthac custodiendis.

Hoc Decretum ideo hic posui, quia versatur circa Archivium Sacri Cardinalium Collegii, prout in eo legitur. Institutionem vero hujus Ærarii in Arce S. Angeli factam habes a Sixt. V. Const. XLIII. Ad clavum. *Tom. IV. Par. IV. fol. 206.*

Exquisitis, & auditis Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium sententiis, de unanimi eorum consilio pariter, & assensu, quo fidelius, ac diligentius imposterum Claves Ærarii Sanctioris in Arce S. Angeli a fel. rec. Sixto V. instituti, custodirentur, Sanctiss. D. N. infrascriptas ordinationes declaravit, ac decrevit esse perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observandas, nimirum ut:

Conficiatur liber perpetuo asservandus in Archivio sacri Collegii, in quo Secretarius ejusdem fidem faciat de consignatione Clavium pro tempore facta singulis Cardinalibus, aliisque jus ad ea habentibus, & horum unusquisque a se conscriptum Juramentum coram Secretario emittat, se subscribat, suumque signum apponat.

Cardinales, transitum facturi ad altiorem ordinem, promoveri, aut optare in Consistorio non possint, nisi prius de suarum Clavium consignatione Secretario facta constiterit, qui succedentibus Episcop. Presbyt., & Diacono prædicto modo tradet.

In casu absentiæ a Curia, quæ excedat quadraginta milliaria, Cardinales antequam ab Urbe discedant, evocent Secretarium, qui Claves acceptas statim deferat aliis in ordine succedentibus.

Decanus Cameræ Apostolicæ consignet Clerico succedenti coram duobus Clericis, & Secretario.

Thesaurarius tam Generalis, quam Secretus, eidem Secretario, qui teneatur subitò id Suæ Sanctitati significare.

Si contingat obitus asservantium Claves, idem Secretarius instet pro recuperatione apud Hæredes: & si sint in mora, addat protestationem cum Censuris coram Notario, & testibus.

Præfectus Castri S. Angeli ultra Juramentum Summo Pontifici præstari solitum pro fideli Arcis custodia, juret etiam de Ærario fideliter custodiendo in manibus ejusdem Sanctissimi D. vel S. R. E. Camerarii, juxta formam Bullæ, cujus Juramenti in libro fiat mentio.

Idem vero liber quotannis in prima Congregatione Generali a Secretario in medium afferatur, ut penes quos prædictæ extent Claves, facile omnibus constare possit.

Ita est Octavius Episc. Portuensis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. Bandin. Carolus Cardinalis Madrutius.

Jo. Baptista Card. Lenius Sac. Collegii Camerarius.

Ludovicus Card. Ludovisius S. Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarius.

Mauritius S. R. E. Diaconus Card. de Sabaudia.

Jo. B. Laurus Secretarius.

CLXII.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo statuitur, ut Archidiacono Ecclesiæ Vilnensis visitanti Diœcesim nomine Episcopi non debeantur, nec condonentur distributiones quotidianæ.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum Ecclesiæ Vilnen., quod nuper a Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini interpretibus emanavit decretum tenoris subsequentis videlicet: (Decretum Congr. Conc. de quo in Rubrica.)

Illustrissimi, & Reverendissimi D. Capitulum Vilnense supplicat Sacræ Congregationi, ut dignetur declarare: an Archidiaconus visitans Diœcesim lucretur distributiones quotidianas pro tempore, quo ob eamdem visitationem abest a servitio ejus Ecclesiæ Cathedralis; an vero fructus tantum Præbendæ, quæ est satis pinguis?

Item an Capitulum possit eidem Archidiacono, ut proponitur absenti condonare dictas distributiones, nec ne?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad primum respondit, lucrari fructus Præbendæ, non autem distributiones quotidianas. Ad secundum: Non posse. Cosmus Cardinalis de Torres Prosper Fagnanus. Loco ✝ Sigilli.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Capitulum prædicti plurimum cupiant decretum præinsertum hujusmodi, pro firmiori illius subsistentia, inviolabilique observantia, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri. (Quod confirmari petitur.)

Nos

Confirmatur. §.3. Nos Capitulum hujusmodi specialis gratiæ favore prosequi volentes, & ejus singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; supplicationibus Capituli hujusmodi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum hujusmodi apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §.4. Decernentes, prædictum decretum, necnon præsentes Literas, valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictæ Ecclesiæ, ejusque Capitulo hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio. §.5. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibuscumque etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis sub quibuscumque ten., & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet, & quandocumque emanatis, ac respective concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda esset: illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 28. Decemb. 1625. An. III. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Decembris 1625. Pontificatus nostri Anno III.

CLXIII.

Erectio Montis non vacabilis Salis cum annuo redditu scutorum sex pro quolibet loco, & amplissimis privilegiis.

De Sale habes Const. XIX. Pii V. Dum ad uberes *Tom. IV. Par. II. fol.* 306. *& Const. LXXV. Greg. XIII.* Ex incumbenti, *T. IV. Par. III. fol.* 350. *quas confirmavit, & ampliavit Clemens VIII. in Const. CLVIII.* Frumenti, *Tom. V. P. II. fol.* 170.

URBANUS PAPA VIII.

Motu proprio, &c. Quamvis ab initio nostri Pontificatus inter multiplices nostri pastoralis officii curas, ea præcipue nobis cordi esset, per quam Camera nostra Apostolica ab ære alieno, quo gravata reperitur, & Populi nostræ temporali ditioni subjecti ab eis, quæ sufferunt, oneribus aliquando sublevarentur, & liberarentur: Nihilominus hujusmodi nostrum propositum ob Christianorum Principum discordias, & bellorum motus nunc vigentes non solum non potuimus exequutioni demandare, verum etiam pro Status nostri Ecclesiastici, & Populorum prædictorum tutela, & defensione ab exercituum incursione, & aliis imminentibus periculis, novum subsidium duorum quatrenorum pro qualibet libra salis ordinarii, & extraordinarii, quod in Alma Urbe nostra, ac Civitatibus Bononiæ, & Ferrariæ, aliisque Civitatibus, & locis eidem ditioni nostræ mediate, & immediate subjectis venditur, per Chirographum manu nostra sub die 8. mensis Januarii proxime præteriti subsignatum, magna cum animi nostri displicentia imponere coacti fuimus, & modo dictum æs alienum augere cogimur, & docemur, quanti referat in quæ tempora quisquis incidat. Urbanus salis vectigal in statu Ecclesiastico auxerat.

§.1. Ad congerendam itaque pro ingentibus sumptibus per Nos hisce temporibus fieri necessariis aliquam notabilem pecuniarum summam, super subsidio hujusmodi sic per Nos imposito, ac aliis dictæ Cameræ infra dicendis introitibus, novum Montem quatuor millium septingentorum locorum non vacabilium, & resignabilium annui redditus scutorum sex monetæ pro quolibet loco, ut infra, erigere deliberavimus. Modo ad augendam pecuniam.

§.2. Motu itaque simili, ac ex certa scientia nostra, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Montem non vacabilem Salis nuncupandum quatuor millium septingentorum locorum, seu portionum resignabilium, ad instar aliorum locorum Montium, & nunquam vacabilium, ad rationem scutorum centum similium pro quolibet loco, cum annuo redditu, seu fructu dictorum scutorum sex monetæ pro quolibet loco futuris Montistis, & creditoribus pro tempore existentibus prædicti Montis Salis quolibet bimestri in fine pro rata hic Romæ libere, & absque ulla prorsus exceptione persolvendorum, incipiendo à Kalen- Montem non vacabilem super hujusmodi vectigalis redditibus erigit.

lendis præsentis mensis Julii Anni 1625. auctoritate apostolica, tenore præsentium, erigimus, & instituimus.

Dotem constituit.

§.3. Et pro hujusmodi Montis sic erecti, & instituti congrua dote, & fructibus annuam summam Scutorum viginti octo millium, & ducentorum similium, videlicet scutorum decem, & septem millium trecentorum septuagintaquatuor ex dicto subsidio per Nos, ut præfertur, imposito (quod quatenus opus sit, confirmamus), reliquorum vero decem millium octingentorum vigintisex scutorum ex annuis censibus, & responsionibus Dohaparum, & Thesaurariæ Patrimonii, Thesaurariæ Marchiæ, PostarumStatus nostri ecclesiastici,Cancellariarũ, & Secretariarum dicti Status, Datii vini Bononiæ, Gabellæ quatreni ad libram Carnis dicti Patrimonii, & Provinciæ Campaniæ, ac carnis suinæ, & subsidii Umbriæ pro illis respective ratis, quæ pro alicujus debiti solutione nondum applicatæ sunt, per dilectum filium Magistrum Hieronymum Vidonum Thesaurarium nostrum Generalem Depositario dicti Montis Salis assignandam, & respective per Salariæ Almæ Urbis, & aliorum supra expressorum prædictæ Cameræ Introituum Conductores pro tempore existentes libere, & absque ulla prorsus exceptione, & diminutione de bimestri in bimestre anticipate pro rata juxta mandata per dictum Thesaurarium eis facienda, persolvendam ab ipsa Camera pari motu dismembramus, & separamus; eandemque summam prædictorum annuorum scutorum viginti octo millium, & ducentorum sic dismembratam, & separatam, liberam, immunem, & exemptam ab omni, & quocumque ordinario, & extraordinario onere, ex quavis causa hactenus imposito, vel pro tempore imponendo prædicto Monti Salis applicamus, appropriamus, concedimus, & assignamus, ac ut supra persolvi mandamus; venditionemque dictorum quatuor millium septingentorum locorum dicti Montis per eundem Hieronymum Thesaurarium de mandato nostro sub die 3. præsentis mensis Julii, per acta pariter Dilecti filii Dominici Fonthiæ ejusdem Cameræ Notarii pro pretio scutorum quatuor centum septuagintaquatuor millium ducentorum quinquaginta monetæ, Dilecto filio Marcello Sacchetto factam cum omnibus pactis, & conventionibus in illius Instrumento contentis, cujus Instrumenti tenorem præsentibus haberi volumus pro expresso, confirmamus, & approbamus, mandamusque Secretario ejusdem Montis, ut resignationes eorumdem locorum per dictum Thesaurarium, seu prædictum Marcellum respective faciendas, libere recipiat, & admittat, literasque patentes ad favorem tam dicti Marcelli, quam eorum, qui ab eo dicta loca ement pro prima vice gratis ubique, & absque ipsius Secretarii, & Computistæ dicti Montis Mercedis, Pietatisque Carceratorum, Abundantiæ, & Collegii, gabella, seu emolumentorum solutione, quibuscumque eorum concessionibus, & privilegiis non obstantibus; expediat.

Privilegia, & exemptiones Montistis cōcedit.

§.4. Insuper prædictum Montem Salis, & illius Montistas pro tempore existentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, statuimus, decernimus, & ordinamus, quod loca ejusdem Montis, & eorum pretium, & fructus pro quibusvis excessibus, & delictis, etiam rebellionis, proditionis, assassinii, sacrilegii, læsæ majestatis, & aliorum criminum quantumvis gravium, & enormium, non tamen in personam Romani Pontificis, aut alicujus ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus commissorum, minusque ex capite spoliorum confiscari, incamerari, aut Fisco, seu dictæ Cameræ applicari, seu incorporari, minusque eorumdem locorum fructus quoquo modo, & ad instantiam cujusvis personæ, etiam dictæ Cameræ, sequestrari possint ad instar Montis Religionum, ac omnibus, & singulis aliis privilegiis, exemptionibus, gratiis, facultatibus, & Indultis, quibus prædictus Mons Religionis, ac Fidei, Alumeriarum, Subsidii triennalis, S.Bonaventuræ, & alii Montes Camerales non vacabiles, & illorum Montistæ utuntur, potiuntur, & gaudent, ac quomodocumque in futurum utentur, & gaudebunt, etiamsi notam magis specialem requirerent, quam præsentibus est expressum, prædictus Mons Salis sic erectus, & illius Montistæ pariformiter uti, potiri, & gaudere possint, & debeant. Quodque Mons ipse, & illius loca redimi, seu extingui non possint, nisi post lapsum quinque annorum a data præsentium proximiorum, & in casu extinctionis, seu redemptionis dictorum locorum post dictum quinquennium, illorum extractio fieri debeat de more, & ad instar aliorum locorum Montium: Montistæ verò extracti pretium locorum extractorum ad rationem scutorum centum monetæ pro quolibet loco recipere teneantur, & si neglexerint per quindecim dies post publicatam extractionem pretia dictorum locorum extractorum ad rationem prædictam recipere, eis pro dictis locis extractis fructus amplius non currant, & dicta pretia penes Depositarium prædicti Montis risico, & periculo, & fortuna eorumdem Montistarum sic extractorum remaneant iisdem ad eorum requisitionem consignanda.

Hunc Montem ab omnibus omnino oneribus liberat.

§.5. Quodque respectu fructuum, & emolumentorum ad rationem prædictam dicto Monti assignatorum prædictus Mons, & illius loca nullis omnino diminutionibus, reductionibus, retentionibus, & quibusvis aliis contrariis dispositionibus, etiam prætextu urgentis necessitatis, seu etiam evidentis utilitatis Sedis, & Cameræ Apostolicæ, ex quavis causa cogitata, vel incogitata, & de necessitate exprimenda, durante dicto quinquennio subjaceant, vel obnoxia sint, sed ab illis semper excepta intelligantur, & cum effectu sint, nec aliquis ex ipsius Montis creditoribus, & Montistis, illorumque hæredes, & successores quicumque, seu ab eis quomodolibet causam habentes, & habituri super locis, & portionibus, & illo-

illorum integris fructibus, & emolumentis prædictis quoquo modo turbari, vel impediri, minusque ipsi ad pecunias in ipso Monte positas, & erogatas, aut aliquam illarum partem in necessitatem, seu utilitatem dictæ Cameræ, aut alias quasvis causas conversas fuisse, vel esse, aut aliqua alia etiam necessaria, & requisita in judicio, vel extra illud probandum, deducendum, aut alias quomodolibet verificandum ullo unquam tempore cogi possint, nec teneantur, minusque aliqua contraria probatio admitti, vel obesse queat.

Cameram Apostolicã pro evictione obligat.

§.6. Et pro præmissorum omnium, & singulorum observatione, & manutentione, ac quacumque dicti Montis sic per Nos erecti, & illius locorum quorumcumque evictione, & defensione generali, & particulari dictam Cameram nostram Apostolicam, illiusque introitus, redditus, & bona, ac jura omnia generaliter, specialiter, & expresse, ita tamen quod specialitas generalitati non deroget, nec e contra, in ampliori ejusdem Cameræ forma obligamus, & hypothecamus.

Thesaurariũ ejus Cameræ hujus Montis Protectorem deputat.

§.7. Et ut Mons prædictus sic per Nos erectus recte gubernetur, & regatur, eumdem Hieronymum, & alios pro tempore existentes Thesaurarios generales protectores dicti Montis cum facultate deputandi ad vitam, vel ad tempus, prout sibi magis benevisum fuerit, in Secretarium, & Computistam dicti Montis personas sibi benevisas, cum emolumentis per Secretarium, & Computistam dicti Montis Religionum percipi solitis, & cum aliis facultatibus solitis, & consuetis: Depositarium vero ejusdem Montis prædictum Marcellum Sacchettum, qui de solvendo fructus dicti Montis cuilibet Montistæ ejusdem Montis Salis, modo, & forma, & prout eidem Hieronymo Thesaurario visum fuerit, se obligare debeat, ad nostrum, & successorum nostrorum Rom. Pont. beneplacitum, earundem tenore præsentium constituimus, & deputamus.

Clausulæ.

§.8. Decernentes, præsentem nostri Motus proprii cedulam, omniaque, & singula præmissa inviolabiliter, donec Mons ipse duraverit, observari, vimque, & efficaciam habere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere; etiamsi nunquam in dicta Camera, & illius libris admittantur, & registrentur; minusque contra illa de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut defectu nostræ intentionis, vel quovis alio vitio, defectu, aut nullitate dici, vel opponi posse: sicque, & non alias per quoscumque Judices, &c. etiam Congregationem Montium, Thesaurarium, Præsidentes, Clericos ejusdem Cameræ Palatii Apostolici, & ipsius Cameræ Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam Camerarios, & de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & difiniri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.9. Non obstantibus præmissis, ac fel. recordationis Symmachi, Pauli II. Pauli IV. Pii IV. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ non alienandis, & de registrando, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam juramento, & alio quovis robore vallatis Statutis, & reformationibus Urbis, & Cameræ prædictæ, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis concessis, approbatis, & innovatis, decretis etiam consistorialibus, consuetudinibus, cæterisque contrariis dispositionibus: quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, &c. illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

Exemplis danda fides.

§.10. Volumus insuper, & decernimus, quod præsentis nostri Motus proprii cedulæ sola signatura nostra sufficiat, etiam absque alia data, & registrata, & ubique in judicio, & extra, tam illa, quam ejus transumpta etiam impressa per aliquem ex Cameræ Apostolicæ Notariis subscripta, sigilloque dicti Thesaurarii munita fidem faciant, ac si cedula originalis ipsa exhibita foret; & nihilominus Literæ, tam in forma Brevis, quam sub plumbo quandocumque expediri possint cum clausulis opportunis, & extensionibus amplissimis, regula quacumque, cæterisque contrariis nequaquam obstantibus.

Urbanus Papa VIII.

CLXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Deputatio Torquati de Comitibus in Præfectum Generalem Armorum, necnon Tormentorum Bellicorum, & Militum, quos pro recuperatione fortalitiorum, & aliorum locorum Vallis Tellinæ Comitatus Bormii conscribi contigerit, cum facultate recipiendi Fortalitia, loca, & arma in depositum nomine Sedis Apostolicæ.

Dilecto Filio nobili viro Torquato de Comitibus Duci Guadagnoli.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili nobilis vir salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Torquati virtus, reique militaris sciẽtia.

§.1. Singularibus tuæ in Nos, & Apostolicam Sedem fidei, & devotionis meritis, generis nobilitate conjunctis, & quam in re militari hactenus ostendisti, virtute, solertia, & fortitudine inducimur, ut præcipua tibi militaria munera committamus, sperantes in Domino, Te in muneribus hujusmodi administrandis votis nostris cumulate responsurum.

Ei committi-

§.2. Motu itaque proprio, & ex certa scien-

tur, ut Vallem Tellinam nomine Sedis Apostolicæ recipiat.

scientia, ac matura deliberatione nostris, Te Dilecti filii Nobilis viri Caroli Barberini nostri secundum carnem Fratris germani totius nostræ, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Militiæ Gubernatoris Generalis locumtenentem Generalem Militum, & copiarum tam equestrium, quam pedestrium, necnon tormentorum bellicorum, armorumque omnium, quæ pro Fortalitiorum, sive Propugnaculorum Vallis Tellinæ Comitatus Bormii, ac oppidi Chiavennæ, aliorumque locorum, quæ in fel. rec. Gregorii Papæ XV. Prædecessoris nostri, sive nostris, & Sedis Apostolicæ manibus deposita fuerunt, recuperatione conscribi, & moveri respective contigerit, cum omnibus, & singulis præeminentiis, auctoritatibus, jurisdictionibus, facultatibus, provisionibus, emolumentis, prærogativis, juribus, honoribusque, & oneribus solitis, & consuetis ad Præfecti Generalis hujusmodi officium de jure, vel consuetudine, aut ex speciali gratia, vel alias quomodolibet spectan., & pertinen. apostolica auctoritate tenore præsentium ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum facimus, constituimus, & deputamus.

Cum facultatibus ad hoc necessariis.

§.3. Tibique, ut Propugnacula, sive fortalitia, oppida, vel loca, quæ recuperari contigerit, cum omnibus, & singulis tormentis, armis, aliisque quibuscumque munitionibus, & supellectilibus in illis existentibus, in depositum nostro, & Sedis Apostolicæ nomine, & titulo depositi recipere, in iisdemque propugnaculis, sive fortalitiis, oppidis, vel locis recuperatis tot milites præsidiarios, necnon Capitaneos, & Officiales Nobis, & Apostolicæ Sedi subditos dumtaxat, & non alteri, quot tibi pro illorum securitate, & custodia necessarii esse videbuntur, collocare, necnon Officialibus tuis, & præsidio seu præsidiis ea ordinare, præcipere, & mandare, quæ pro fideli eorumdem propugnaculorum, sive fortalitiorum, oppidorum, & locorum custodia necessaria erunt, & opportuna, omni vigilantia, & prudentia militari, & si opus fuerit, alios milites ex Statu nostro ecclesiastico pro præsidiorum supplemento, sive pro subsidio conscribere, & convocare, cæteraque omnia, & singula, quæ pro disciplinæ militaris, ac propugnaculorum, sive fortalitiorum, oppidorum, vel locorum hujusmodi conservatione, & custodia, ac alias in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna tibi esse videbuntur; etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, & quæ tu facere potes, similiter facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite valeas, auctoritate, & tenore prædictis plenam, liberam, amplam, & absolutam facultatem, potestatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Mandatum de parendo.

§.4. Mandantes propterea omnibus, & singulis tam particularibus Capitaneis Equitum, & Peditum Militum, & copiarum hujusmodi, quam ipsis Equitibus, & Peditibus, cæterisque, ad quos spectat, ut te in Præfectum Generalem hujusmodi debito cum honore juxta tenorem præsentium recipiant, & agnoscant, ac in omnibus illis, quæ pro tempore mandanda duxeris, efficaciter pareant, & obediant. Dilectis vero filiis Nostro, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac Thesaurario, & Depositario Generalibus, ut tibi de provisionibus, stipendiis, & emolumentis prædictis suo tempore cum effectu respondeant, ac ab omnibus responderi curent, & faciant. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Juramentum ab eo præstandum.

§.5. Volumus autem, ut de hoc Præfecti Generalis officio fideliter exercendo in manibus nostris, aut nostri, & Sedis Apostolicæ in Civitate Ferrariæ de latere Legati debitum præstes in forma solita juramentum.

Dat. die 14. Januarii 1626 An.III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 14. Januarii 1626. Pontificatus Nostri Anno III.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Sequitur Subrogatio Joannis Baptistæ Nari in locum Torquati de Comitibus locumtenentis Generalis Militiarum, Armorum, & propugnaculorum Vallis Tellinæ in eventum recuperationis Comitatus Bormii.

Dilecto Filio Joanni Baptistæ Naro Fratri Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Joan: Baptistæ Nari fides, aliaque merita.

§.1. Singularibus tuæ in Nos, & Apostolicam Sedem fidei, & devotionis meritis, & quam in re militari hactenus ostendisti, virtute, solertia, & fortitudine inducimur, ut præcipua tibi militaria munera committamus, sperantes in Domino fore, ut in muneribus hujusmodi obeundis nostræ de te expectationi cumulate respondeas.

Recensetur Torquati de Comitibus facta deputatio.

§.2. Cum itaque hodie Dilectum filium Torquatum de Comitibus Nobilem Romanum Militiarum, & copiarum tam equestrium, quam pedestrium, necnon tormentorum Bellicorum, armorumque omnium, quæ pro fortalitiorum, sive propugnaculorum Vallis Tellinæ Comitatus Bormii, ac oppidi Chiavennæ, aliorumque locorum, quæ in fel. rec. Gregorii Papæ XV. Prædecessoris Nostri, sive Nostris, & Sedis Apostolicæ manibus deposita fuerant, recuperatione conscribi, & moveri respective contigerit, Locumtenentem Generalem cum facultatibus, ac sub certis modo, & forma tunc expressis apostolica auctoritate ad nostrum, & Sedis Apostolicę beneplacitum fecerimus, constituerimus, & deputaverimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis exepeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

 §.3. Non

Ei substituitur J. B. Nazius.

§.3. Nos, si quid humanitus eidem Torquato eveniat, aut ipsum Torquatum, quominus muneri hujusmodi vacare queat, quomodolibet impediri, seu eum per Nos ad alia munia obeunda designari contingat, felici Militiarum, & Armorum hujusmodi regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, te in omnes, & singulos eventus prædictos, Militum, & Copiarum, necnon tormentorum bellicorum, ac Armorum omnium prædictorum Locumtenentem Generalem in locum dicti Torquati cum omnibus, & singulis præeminentiis, auctoritatibus, jurisdictionibus, facultatibus, provisionibus, emolumentis, prærogativis, juribus, honoribusque, & oneribus solitis, & consuetis ad Locumtenentis Generalis hujusmodi officium de jure, vel consuetudine, aut ex speciali gratia, vel alias quomodolibet spectan., & pertinen., auctoritate apostolica, tenore præsentium, per modum provisionis, facimus, constituimus, & deputamus.

Cum iisdem facultatibus.

§.4 Tibique, ut propugnacula, sive Fortalitia, oppida, vel loca, quæ recuperari contigerit, vel recuperata fuerint, cum omnibus, & singulis tormentis, Armis, aliisque quibuscumque munitionibus, & suppellectilibus in illis existentibus, in depositum nostro, & Sedis Apostolicæ nomine, & titulo depositi recipere, in iisdemque propugnaculis, sive Fortalitiis, oppidis, vel locis recuperatis tot milites præsidiarios, necnon Capitaneos, & Officiales Nobis, & Apostolicæ Sedis Subditos dumtaxat, & non alteri, quot tibi pro illorum securitate, & custodia necessaria esse videbuntur, collocare, necnon Officialibus quocumque nomine nuncupatis, & præsidio, ea ordinare, præcipere, & mandare, quæ pro fideli eorumdem propugnaculorum, sive Fortalitiorum, oppidorum, & locorum custodia necessaria erunt, & opportuna, omni vigilantia, & prudentia militari, & si opus fuerit, alios Milites ex Statu nostro ecclesiastico pro præsidiorum supplemento, sive pro subsidio conscribere, & convocare, cæteraque omnia, & singula, quæ pro disciplinæ militaris, ac propugnaculorum, seu Fortalitiorum, oppidorum, vel locorum hujusmodi conservatione, & custodia, ac alias in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna tibi videbuntur, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, & quæ tu facere potes, similiter facere, gerere, & exequi libere, & licite valeas auctoritate, & tenore prædictis plenam, liberam, amplam, & absolutam facultatem, potestatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Mandatum de parendo.

§.4. Mandantes propterea omnibus, & singulis tam particularibus Capitaneis Equitum, & Peditum Militum, & copiarum hujusmodi, quam ipsis Equitibus, & Peditibus, cæterisque, ad quos spectat, ut te in eventus prædictos in Locumtenentem Generalem hujusmodi debito cum honore, juxta tenorem præsentium, recipiant, & agnoscant, ac in omnibus illis, quæ pro tempore mandanda duxeris, efficaciter pareant, & obediant. Dilectis vero filiis Nostro, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac Thesaurario, & Depositario Generalibus, ut tibi de provisionibus, stipendiis, & emolumentis prædictis suo tempore cum effectu respondeant, ac ab omnibus responderi curent, & faciant. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Juramentum ab eo præstandum.

§.5. Volumus autem, ut de hoc Locumtenentis Generalis officio fideliter exercendo, in manibus nostris, aut Nostri, & Sedis Apostolicæ in Civitate nostra Ferrarien. de Latere Legati debitum præstes in forma solita juramentum.

Dat. die 14. Januarii 1626 An. III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Januarii 1626. Pontificatus Nostri Anno III.

CLXV.

Quod Fratres Reformati Discalceati Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ in Africa, & aliis Turcarum partibus possint celebrare super Altare portatili, & antequam illucescat dies, ac etiam absolvere fideles à casibus reservatis, necnon eisdem indulgentias impartiri.

De his Fratribus vide in Constitut. CCIII. Clem.VIII. Ad militantis. *Tom.V. Par.II. fol.258.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Constitutionis.

CUm, sicut Dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniarum Nobis nuper exponi fecit, quod Congregatio prædicta juxta laudabile ipsius institutum, ejus Religiosos in Africam, ut Christifideles inhibi sub misera Turcarum servitute constitutos, quos possunt ab illa eximere, quærant, eosque in Domino consolentur, Ecclesiastica Sacramenta illi administrent, ac eorum denique animarum saluti, quibus possunt, rationibus incumbere valeant, mittere intendant;

Concessio facultatum;

§.1. Nos, ut iidem Religiosi in commisso sibi munere hujusmodi ad eorundem Christifidelium spiritualem fructum utilius sese exercere valeant; supplicationibus ejusdem Procuratoris Congregationis prædictæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Religiosis mittendis hujusmodi, quod altare portatile cum debita reverentia, & honore, super quo in locis Africæ dumtaxat, honestis tamen, & congruis, etiam non sacratis, & cum temporis qualitas id exegerit, etiam antequam illucescat dies,

Celebrandi super portatili;

dies, circa tamen diurnam lucem, in dictorum Captivorum, & aliorum fidelium in dictis locis degentium præsentia Missas, & alia divina officia celebrare;

Absolvendi à casibus reservatis.

§.2. Omnesque, & singulos eorundem locorum utriusque sexus Christifideles, ipsorum Confessionibus diligenter auditis, a quibuscumque excessibus, & delictis etiam in Bulla in die Cœnæ Domini legi solita contentis, ac pro commissis per eos, & eorum quemlibet pœnitentiam injungere salutarem.

Et expressas hic elargiendi Indulgentias.

§.3. Necnon his, qui peccata sua confessi, & de illis corde contriti fuerint, ac Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id fecerint, toties plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino elargiri libere, & licite valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium facultatem impartimur.

§.4. Necnon eosdem, qui dura servitute illis in partibus oppressi pro tempore fuerint, quotiescumque ab Ecclesia Romana illius thesauros reserari, & generales peccatorum remissiones per Romanos Pontifices, etiam præscripta fidelibus ad illas assequendas forma, & statuto tempore in eisdem adjecto proponi contigerit, cum primum illarum ad eosdem Captivos notitia pervenerit, aliqua agendo, quæ naturali libertate privatum verisimile est, facere posse illas omnes consequi, quæ alii fideles, tempus & formam exacte in illarum concessione tradita observantes, consequerentur, eisdem auctoritate apostolica, & tenore volumus, & declaramus.

Clausulæ.

§.5. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac dictæ Congregationi, illiusque Religiosis hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 20. Januar. 1626. An.III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 20. Januarii 1626. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLXVI.

Confirmatio, & approbatio Constitutionis Gregorii XV. de Electione Rom. Pontif., ac Cœremonialis continentis illius Ritus.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

AD Rom. Pont. providentiam spectare dignoscitur, ut ea, quæ salubriter a Prædecessoribus suis, præsertim Sedis Apostolicæ, & universalis Ecclesiæ decori, & utilitati conducentia, statuta sunt, firma, & inconcussa, quantum ex alto conceditur, perseverent.

Gregor. XV. Constitutur. edit de electione Pontificis.

§.1. Cum igitur formam in ejusdem Pont. electione servandam Sacrorum Conciliorum decretis, & variis Apostolicis Constitutionibus sæpius præscriptam fel. record. Gregor. Papa XV. Prædecessor noster pastorali solicitudine permotus, ut res tanti ponderis postulabat, perfectius dirigendam duxerit, Constitutione desuper edita, cujus tenor est talis: Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei: ad perpetuam rei memoriam. Æterni Patris filius, Magister, & legislator Christus Dominus &c. *Omittitur residuum quod legitur T.V.P.IV. Const.XLI. fol.*400.

Et deinde Cœremoniale format, & approbat.

§.2. Et successive idem Gregorius Prædecessor Cœremoniale Ritus dictæ Electionis continens de ejus mandato compositum confirmaverit, cujus tenor sequitur: Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei: ad perpetuam rei memoriam. Decet Romanum Pontificem. *Reliquum hujus Constit. cum suo Cœremoniali habes supr. fol.*5.

Utrumque confirmat Urbanus.

§. 3. Nos, qui ut rei tam arduæ negotium rite, & recte procederet, & absolveretur, intentis studiis desideravimus, cum primum (nullis licet suffragantibus meritis) ad summi apostolatus apicem assumpti fuimus, animo revolventes, quantam in omnium animis Constitutionis exequutio, & Cœremonialis prædictorum usus approbationem excitarit, ut Constitutio, & Cœremoniale prædicta nostra etiam confirmatione roborata, inviolabiliter semper observentur, providere cupientes, ex mera animi nostri deliberatione, & de apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & assensu, Constitutionem, & Cœremoniale prædicta cum omnibus, & singulis in eis, & eorum quolibet contentis clausulis, & decretis hac nostra perpetuo valitura Constitutione, apostolica auctoritate, perpetuo confirmamus, & approbamus.

Servarique mandat.

§.4. Eaque etiam perpetuo in omnibus futuris Romanorum Pontificum electionibus firmiter, & inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus, ac derogationem in eadem Constitutione dicti Gregorii Prædecessoris insertam semper vigere, suamque vim perpetuis futuris temporibus obtinere decernimus.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus, quatenus opus sit, ea in parte, qua præsentibus adversentur, recolendæ memoriæ Alexandri Papæ III. similiter Prædecessoris nostri in Lateranen., quæ incipit: *Licet, de vitanda*, & quibuscumque aliis etiam in universalibus Conciliis editis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in Constitutione, & Cœremonialis confirmatione prædictis voluit non obstare. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, non autem per clausulas generales idem impor-

tan-

tantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis quoad reliqua omnia, quæ Constitutioni dicti Gregorii, & Cœremoniali prædictis, & huic nostro præcepto, mandato, & decreto non sunt repugnantia, in suo robore permansuris harum serie de simili plenitudine potestatis derogamus, & derogatum esse volumus, & hanc nostram derogationem suum pariter effectum perpetuo consequi jubemus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, præcepti, mandati, decreti, derogationis, voluntatis, & jussionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 28. Januar. 1625. An. III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoquinto, quinto Kalendas Februarii, Pontificatus nostri Anno Tertio.

Papæ.

✠ Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

& Cardd. subscriptiones.

✠ *Ego Fr. Maria Episc. Ostiensis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. a Monte promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Oct. Episcopus Portuen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. Bandinus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Jo: Baptista Episcopus Albanen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. Detus, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego B. Episcopus Sabinen. Card. Bevilaqua, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego A. Episcopus Prænestin. Card. Perettus, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠ *Ego Dominicus Card. Gymnasius tit. Sancti Laurentii in Lucina, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego C. Card. Madrutius tit. S. Cæsarei, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Scipio tit. S. Chrysogoni Presb. Card. Burghesius Major Pœnitentiarius, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Jo: Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presb. Card. Millinus, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Marcellus tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Lantes, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Jo: Baptist. tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Lenius, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego D. tit. S. Martini in Montibus Cardin. Rivarola, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Fr. August. S. R. E. Presb. Card. tit. S. Mariæ de Ara-Cœli, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Gaspar tit. S. Crucis in Hierusalem Presb. Card. Borgia, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Fr. Felix tit. S. Anastasiæ Presbyter Card. Asculanus, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego G. tit. Sancti Bartholomæi in Insula Presb. Card. de Trejo, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellus, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card. Kleselius, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego S. Presb. Card. S. Susannæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Bibliothecarius, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Bentivolus, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Fr. Desiderius tit. SS. Duodecim Apostolorum Card. de Cremona, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Ludovic. tit. S. Laurentii in Damaso Presb. Card. Ludovisius, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellarius, & SS. D. N. Summator, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Cosmus tit. Sancti Pancratii Presbyter Cardinal. de Torres promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Ego F. A. Card. S. Honuphrii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presb. Card. promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Laurentius tit. S. M. in Aquiro S. R. E. Card. Magalottus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Aloysius tit. S. Pudentianæ Presb. S. R. E. Card. Caetanus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Dionysius tit. Sanct. Trinit. in Monte Pincio Card. de Marquemont, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Ego Laudivius Card. S. Sixti, promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠ *Ego Jo. Dominicus Spinula Card. S. Clementis promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Jacobus Cavalerius S. R. E. Presb. Card. S. Eusebii promitto, voveo, & juro.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego C. S. Mariæ in Via lata Diac. Card. Pius promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego M. S. Eustachii Diac. Card. de Sabaudia promitto, voveo, & juro.*
✠
✠ *Ego Alexand. S. Mariæ in Cosmedin. Diac. Card. Ursinus promitto, voveo, & juro.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego F. S. Angeli in Foro Piscium Diac. Card. Boncompagnus promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diac. Card. Aldobrand. S. R. E. Camerarius promitto, voveo, & juro.*
✠
✠
✠ *Ego P. Maria Burghesius Diac. Card. tit. S. Gregorii promitto, voveo, & juro.*
✠ *Ego L. SS. Viti, & Modesti Diac. Card. Biscia promitto, voveo, & juro.*
✠

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1626. Indictione 8. die vero 6. Mensis Julii, Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Anno ejus 3. supradictæ Literæ lectæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apost. de Urbe, Cancell. Apost., & in acie Campi Floræ per me Tarquinium Majonum Cursorem, & per me Brandimartem Latinum Prælibati Sanctiss. D. N. PP. ac R. E., & Universalis Inquisitionis Cursorem, &c.

Augustinus de Bolis Romanus pro D. Mag. DD. Curs.

CLXVII.

Suppressio Congregationis Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium.

Fratres Minores Conventuales Reformatos nihil proprium habere posse decrevit Pius Quintus Constitut. LXXXIV. Ad extirpandos. *Tom. IV. Par. III. fol. 17. Eorumdem Reformationem edidit idemmet Pontifex Constitut. LXXXIX.* Illa. *ibidem fol. 25. Approbati fuerunt a Sixto V. in ejus Constitut. CIV.* Cum sicut. *Tom. IV. Par. IV. fol. 356. Quibus etiam præscripsit statuta, ac ordinationes. ibid.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, quem Salvator, & Dominus noster omnium Ecclesiæ suæ Ordinum Patrem, & Pastorem constituit, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & destruat, utiliaque, & salubria plantet, & ædificet, ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus ex causis a Sede Apostolica sancita sunt, ipsa subinde, rerum experientia suadente, & ex majoribus causis, quibus præsertim felici Religiosorum statui cum divini cultus incremento consulitur, revocat, & immutat, in hisque solicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit in Domino salubriter expedire. Exordium.

§. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Sixto Papæ V. Prædecessori nostro pro parte dilectorum filiorum Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum S. Francisci exposito, quod ipsi strictiorem vitam agere, & se reformare cœperant, aliquosque Conventus acquisiverant, & in iis sub obedientia Protectoris, & Superiorum Ordinis hujusmodi vivebant, idem Sixtus Prædecessor, ne ipsos Fratres Reformatos, eorumque Congregationem super reformatione hujusmodi inquietari contingeret; Supplicationibus eorumdem Fratrum Reformatorum nomine sibi humiliter porrectis inclinatus, Reformationem prædictam ubicumque locorum cœptam, & introductam, & ex tunc in dies introducendam, ac pro ea, & illius felici directione facta statuta, & ordinationes cum inde secutis quibuscumque apostolica auctoritate perpetuo approbavit, & confirmavit, nonnullaque alia fecit, statuit, & ordinavit sub certis modo, & forma tunc expressis, prout in dicti Sixti prædecessoris, sub plumbo desuper, sub datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ 1687. Idibus Octobris, Pontificatus sui anno tertio, seu alio veriori tempore expeditis literis, quarum tenores, perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Sixtus V. statuta pro Conventualibus Reformatis edita approbavit.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, ex Con-

Ortis tamen postea dissidiis.

Congregatione Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, non ii in Ecclesia Dei spirituales fructus, qui sperabantur, prodierint, sed quamplures differentiæ inter eosdem Fratres Reformatos, ac Fratres Conventuales non reformatos dicti Ordinis ortæ sint, & vigeant ad præsens; Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviare, ac aliàs desuper opportune providere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine ex præmissis, aliisque justis, & rationabilibus causis animum nostrum moventibus Congregationem Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, omniaque, & quæcumque illius officia, & ministeria, necnon domus, ac loca regularia quæcumque, & in quibusvis Provinciis existentia, ac ad eos spectantia, & statuta, consuetudines, & decreta etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roborata, ac pariter privilegia, & indulta generalia, & specialia, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis haberi volumus, quibuscumque illa sint concepta formulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac vinculis munita, tenore præsentium perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac quæcumque Congregationis sic suppressæ officia, administrationes, & dignitates tollimus, & abrogamus, ab eisque Domos, Conventus, & loca, ac bona immobilia, mobilia, & semoventia ubique gentium constituta, sacram quoque, & communem suppellectilem, ipsorumque omnium usum, usumfructum, administrationem, ac possessionem spiritualem, & temporalem, necnon jus, & actionem eis quomodolibet competentia, apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium auferimus, & ablata esse, & censeri volumus: Necnon Domos, Conventus, loca, supellectilem, bona, res, actiones, & jura prædicta, eorumque proprietatem Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & assignamus.

Urbanus Congregationem Reformatorũ supprimit.

§.3. Insuper volumus, ut Fratres Reformati prædicti ad Fratres dicti Ordinis Sancti Francisci Cappuccinos, seu de observantia nuncupatos, tam de Familia, quam Reformatos infra duos menses a die publicationis præsentium, si id eis videbitur, & benevolos invenerint receptores, transeant, & quilibet eorum transeat, ibique per superiores domorum hujusmodi, quas ipsi elegerint, recipiantur, ac ad eorum habitum, & professionem Regulares, etiam absque alio Novitiatu admittantur: transire autem nolentes, dilecto filio Ministro generali dicti Ordinis Fratrum Conventualium, per Conventus sui Ordinis, retenta tamen Reformatione, arbitrio suo juxta providam per eum desuper faciendam assignationem distribuendi facultatem concedimus.

Reformàtis ad Cappuccinos transitum permittit.

§.4. Sub hac tamen suppressione, & extinctione, aliisque præmissis domum regularem Neapolitanam suppressæ Congregationis hujusmodi pro nunc comprænhendi nolumus; sed qui in ea ad præsens sunt Fratres de familia, ibi remaneant sub obedientia dicti Ministri generalis: ita tamen quod de cætero illius Superiores nullum ad habitum Regularem, neque etiam in locum eorum, quos decedere contigerit, minusve alios suppressæ Congregationis hujusmodi Fratres admittere possint, sub pœnis, quoad receptos, vel admissos apostasiæ, quo vero ad recipientes, vel admittentes, privationis officiorum, necnon vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrendis.

Domum Neapolitanam excipit.

In qua tamen novos Fratres recipi vetat.

§.5. Insuper Domum S. Antonii de Padua nuncupatam de Urbe in capite Domorum existentem, ac ejus Ecclesiam, Cellas, Hortos, Viridaria, Aquarum derivationes, aliasque officinas, necnon reliqua bona immobilia tantum illi adjacentia, ac quæ ipsi Fratres per præsentes suppressi inibi possident, Cameræ nostræ Apostolicæ applicamus, & incorporamus, ac nostræ, & successorũ nostrorum dispositioni reservamus.

Domus vero Romanæ bona Cam. Ap. addicit.

§.6. Decernentes, præsentes Literas, etiamsi dicti Fratres Conventuales Reformati hujusmodi per præsentes suppressi ad hoc vocati, & auditi, ac causæ, propter quas præsentes emanarunt, verificatæ non fuerint, seu aliis quibusvis de causis, quantumvis urgentibus, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, retardari, invalidari, aut ex quovis quæsito prætextu, vel colore ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut quemquam impetrato, seu etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus concesso nullatenus uti posse, sed easdem præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Necnon Cameræ prædictæ, ac dicto Ordini Fratrum Minorum Conventualium respective plenissime suffragari, ab omnibus vero, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, sicque per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.7. Non obstantibus nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis generalibus, & specialibus hujusmodi, necnon prædictis Sixti Prædecessoris, & quibusvis aliis Literis Apostolicis dictæ Congregationi, ejusque Superioribus, & personis, eorum-

Obstantium derogatio.

rumque singulis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, & in specie concessis, confirmatis, & innovatis, ac Mare magnum, Bulla aurea, & aliàs quomodolibet nuncupatis, quorumcumque illæ tenorum existant, per quas præsentibus non expressas, vel totaliter non insertas, effectus earumdem præsentium impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, earumque totis tenoribus habenda esset mentio specialis.

§.9. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & dicti Ministri Generalis, aut alicujus Provincialis dicti Ordinis Fratrum Conventualium sigillo munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 6. Febr. 1626. An.III. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 6. Februarii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

V. Theat.

CLXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio sententiæ super rescissione contractus venditionis cujusdam Villæ ad Præceptoriam, seu Commendam Militiæ de Calatrava spectantis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Recenset suum præcedens Breve. §.1. Aliàs a nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Urbanus Papa Octavus ad futuram rei memoriam. Aliàs felicis recordationis Paulo &c.

Seriemque facti. §.2. Cum autem, sicut dictus Philippus Rex nobis denuo exponi fecit, eo quod ex venditione, & alienatione prædictis enormissima eidem Militiæ læsio illata fuerat, ut præfertur, venditio, & alienatio villæ, & aliorum bonorum hujusmodi per præsentes literas rescissæ, & abrogatæ, nulliusque roboris, vel momenti esse, nec non Martinum de Alagon Comitem, & Henricum prædictos uti prædicti Martini natos, & hæredes ad restituen. prædicto Philippo Regi, ac Procuratori generali ejusdem Militiæ, nec non Præceptoriæ, seu Commendæ de Alcaniz prædictæ Villam de Calanda, ac locum de Fox Calanda, Turrim de Algines, mas del Carmen, & la fox una cum fortalitio, ac Palatio, necnon juribus, & jurisdictionibus civilibus, & criminalibus, supremis, & infimis, meroque & mixto imperio, aliaque omnia, & singula in venditione, & alienatione prædictis compræhensa, omnino teneri; ab eodem vero Martino, ac dilecta in Christo filia Victoria Pimentel ejus Uxore sive eorum natis, & hæredibus aliquam pecuniarum summam, respectu pretii venditionis, & alienationis prædictarum a Philippo Rege, seu Procuratore generali, aut Militia, sive Præceptoria, vel Commenda prædictis, aut eorum nomine peti, vel recepi nullatenus posse, quinimo si quod jus illis ex oblatione dicti pretii competeret, illudque Martino Comiti, & Henrico prædictis, absque eo quod Militia, & Præceptoria, seu Commenda hujusmodi, ad evictionem aliquam facien. ulterius tenerentur, retrocederent, ac quoscumque census, si qui per Martinum, & Victoriam predictos in solutionem pretii hujusmodi impositi fuissent, nullos declararunt; quo vero ad sumam duodecim millium, ac ducentorũ, ac quadraginta octo scutorum ad rationem decem Regalium monetæ illarum partium pro quolibet scuto hujusmodi, quæ occasione solutionis pretii venditionis hujusmodi cla. mem. Philippo III. Hispaniarum Regi Catholico pro totidem aliis, pro quibus ipse Philippus Rex eidem Martino Comiti, ejusque Fratri debitor existebat, remissa fuerunt, concessusque fuit recursus Martino Comiti, ejusque Fratri prædictis ad prædictum Philippum Regem pro illorum solutione, ac manutentione tituli Marchionis de Calanda hujusmodi; e contra verò respective prætensionum, quas Militia, ac Præceptoria seu Commenda prædictæ contra dictum Martinum Comitem, ejusque genitorem habebant, eũdem Martinum Comitem ad solven. respective summam quatuor quentos vulgo nuncupat., ac centum septuaginta quinque millium, & septingentorum nonaginta quatuor morapettinorum, ex fructibus decursis, & decurrendis, statim ac solutio primæ medietatis summæ prædictæ facta fuerit, itaut mille ducati quotannis, donec dicta summa integre persoluta fuerit solverentur, teneri declaratum fuerit, prout in sententia hujusmodi plenius dicitur contineri.

§.3. Cupiat autem dictus Philippus Rex, pro sententiæ hujusmodi subsistentia, & validitate illam apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri; Nos ejusdem Philippi Regis votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ejus hac in parte supplicationibus inclinati, sententiam in præmissis, ut præfertur, latam apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Sententiamque rescissionis contractus vẽditionis ratam habet.

Clausulæ. §.4. Decernentes, præsentes Literas validas,

lidas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos ille concernunt, inviolabiliter observari debere: irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Militiæ etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. Febr. 1626. An.III. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 9. Februarii 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Martiniani, ac Furnenses Iprensis Ecclesiæ Canonici æque ac Morinenses nuncupati habiles redduntur ad Dignitates in eadem Iprensi Ecclesia obtinendas.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. ROmanus Pontifex æqui, bonique supremus assertor a Salvatore, & Domino nostro, qui charitas est, & Deus pacis, super universas Orbis Ecclesias constitutus, ut felici illarum regimini, gubernio, atque directioni, divinique cultus in eis augmento juxta creditum sibi apostolicæ servitutis officium jugiter invigilet, ea interdum, quæ a Sede Apostolica sancita sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente alterat, & immutat, in hisque solicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout pia Ecclesiarum Præsulum, & Catholicorum Principum vota id exposcunt, & ipse, omnibus rerum, temporumque qualitatibus debite pensatis, conspicit salubriter in Domino expedire.

Referuntur Pii Papæ IV. Literæ super erectione Episcopalis Ecclesiæ Ipren. §.1. Aliàs siquidem à fe: re: Pio Papa IV. Prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis videlicet:

Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. De statu Ecclesiarum omnium præsertim Cathedralium insignium noviter erectarum prospere, & feliciter dirigendo attentius cogitantes, ad ea libenter intendimus, per quæ illarum conservationi, decori, & venustati, ac profectui, & illis præsidentium commoditati, ac aliarum in eis divinis obsequiis vacantium personarum opportunæ subventioni consulatur: & interdum ea, quæ a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus super his consulte gesta fuerunt, ex saniori consilio immutamus, ac desuper disponimus, prout rerum, & temporum, ac personarum, & Regionum qualitatibus pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque, sicut accepimus, aliàs postquam fe: re: Paulus Papa IV. Prædecessor noster providi, vigilisque Pastoris more considerans, quod ea pars inferioris Germaniæ, quæ charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico hæreditario Jure etiam tunc subjecta erat, pro tanta Oppidorum celeberrimorum frequentia, locorumque suorum multitudine adeo paucas Ecclesias Cathedrales habebat, ut earum Episcopi, ea, qua opus erat, diligentia tantam animarum multitudinem minime regere poterant; Idque quibusdam hoc erat difficilius, quod ipsorum Diœcesani linguæ idiomate, institutisque differebant, & quidam eorum etiam hujusmodi privilegia habebant, ut ipsos ad Sedem Episcopalem non liceret evocare, itaut nec fidei doctrina, & pie vivendi præceptis commode instrui, nec si quid deliquissent, facile corrigi ab Episcopis suis possent; ad ipsos vero Episcopos visitandos, admonendos, & in officio continendos nulla in tota illa Regione Ecclesia erat Metropolitana; sed Archiepiscopi extra fines ipsius Ditionis existentes propter multa, & varia impedimenta nulli suffraganeis suis usui jampridem erant, & propter assiduas insidias, dolos, pestiferasque doctrinas populorum Hæreticorum, & Schismaticorum, a quibus eadem Regio omni fere ex parte cincta, atque obsessa erat, catholica illic fides, & animarum salus in maximo discrimine, & periculo versabantur, his, & aliis gravibus causis impulsus, volens etiam ipsius Philippi Regis precibus annuere, ac tam pio ejus desiderio satisfacere, habita sicut rei magnitudo postulabat, cum Fratribus suis, de quorum numero tunc eramus, deliberatione matura, de eorum consilio, & apostolicæ potestatis plenitudine, Cameracen., Trajecten., Atrebaten., & Tornacen. Ecclesias, Civitates, & Diœceses a Remensi, & Colonien. Provinciis, quibus tunc erant metropolitico Jure subjecta, ac Mechlinien., Ipren., Audomaren., ac diversa alia tunc expressa Oppida insignia dictæ Regionis a sua quodque Diœcesi, & Provincia, necnon ab Ecclesia Morinen. eam partem Diœcesis Morinen., quæ in Arthesiæ, & Flandriæ Comitatibus ditionis præfati Philippi Regis erat, cum omnibus, & singulis suis terminis, Territoriis, Cleris, Populis, Personis, Monasteriis, & Piis locis, ac Beneficiis Ecclesiasticis cum cura, & sine cura secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, perpetuo segregaverat, diviserat, & separaverat; necnon Mechlinien., Ipren., Audomaren., & reliqua Oppida præfata sic divisa in Civitates, Cameracen. vero, & Trajecten., tunc Episcopales Sedes, ac olim Collegia-

legiatam Sancti Rumoldi Mechlinien. Ecclesias in Metropolitanas, ac olim Monasterii S. Martini Ipren. Ordinis S. Augustini Canonicorum Regularium, necnon S. Audomari Audomaren., & certas alias aliorum Oppidorum in Civitates erectorum præfatorum Ecclesias in Cathedrales pro totidem Episcopis creandis, qui suæ quisque Ecclesiæ præessent, ac Ipren., & Audomaren. Ecclesiis, & Civitatibus præfatis certos districtus per Nuncium suum postmodum ab eo illuc mittendum limitandos pro sua Diœcesi perpetuo concesserat; Necnon Ipren., Mechlinien., Audomaren. vero Ecclesias Civitates, & Diœceses antedictas Atrebaten. Ecclesiis hujusmodi pro sua Provincia subjecerat, singulisque Ipren., & Audomaren. mensis Episcopalibus annuum redditum trium millium Ducatorum auri de Camera ex certis Decimis, & bonis, ac fructibus, redditibus, & proventibus ecclesiasticis per dictum Nuncium specificandis, & repartiendis ex tunc, prout ex à die, & è contra, postquam specificati, & repartiti, ac interim donec specificatio, & repartitio hujusmodi factæ, & effectum sortitæ forent, & non ultra, cuilibet ex prædictis mensis pro earum dote alium redditum annuum mille, & quingentorum Ducatorum similium per ipsum Philippum Regem ex redditibus, & proventibus, quos ex dicta Regione percipiebat, Ipren., & Audomaren. Episcopis pro tempore existentibus singulis annis, quousque specificatio, & repartitio præfatæ, ac pro ea tantum parte, quæ plenarium suum effectum minus sortita foret, nec ultra integre, & proportionaliter persolven. perpetuo applicaverat, & appropriaverat; Eidemque Philippo Regi, suisque successoribus, qui pro tempore ejusdem Regionis in temporalibus domini essent, Jusnominandi Romano Pontifici personas idoneas, ac aliàs certis tunc expressis, modo, & forma qualificatas ad dictas Ipren., & Audomaren., ac alias Cathedrales Ecclesias sic erectas, tam a primæva erectione hujusmodi, quam quotiescumque illas pro tempore vacare contingeret, eidem Prædecessori, & Romano Pontifici, qui pro tempore foret, per eum in Archiepiscopos, & Episcopos ad nominationem hujusmodi ordinandas in perpetuum reservaverat per quasdam sub Plumbo: & deinde per alias suas in forma Brevis Literas Ven. Fratri nostro tunc suo Salvatori Episcopo Clusin. suo, & Apostolicæ Sedis Nuncio in partibus illis dederat in mandatis, ut personas idoneas, qui dictas Provincias, & Diœceses distinguerent, & limitarent, ac dotem dictarum Ecclesiarum a Monasteriis, & Præposituris sub illis consistentibus dismembrarent, cum potestate omnia in his necessaria faciendi vice sua deputaret; Dilectus filius noster Antonius S. R. E. Presbyter Cardinalis Atrebaten. nuncupatus tunc Episcopus Atrebaten., ac quatuor alii scientia, & probitate insignes, quos ipse Salvator Episcopus, & Nuncius, dicto Prædecessore interim de medio sublato, vigore, seu prætextu mandati, & posteriorum Literarum hujusmodi substituerat, licet forsan eorum aliqui de illis personis non essent, quæ ad id canonice subdelegari poterant, facta nihilominus per eos diligenti rerum indagine, ac omnibus mature pensatis animadvertentes, quod per dismembrationes bonorum in Monasteriis, & Præposituris prædictis, si fierent, cultus Monasteriorum non mediocriter lęderetur, ipsa Monasteria, & Præposituras mensis prædictis pro dote suarum Ecclesiarum, ad hoc, ut Episcopi etiam illorum curam perinde atque suam propriam perpetuo gererent, potius esse unienda, ac designationes, & limitationes Provinciarum, ac Diœcesum, divisionesque, & distributiones Oppidorum, & Jurisdictionum in nonnullis partibus ipsarum Diœcesum commodiores illis, quæ per primodictas Literas statuuntur, necnon Constitutiones, & assignationes Dotum, & denique numerum personarum, ac Dignitatum, Præbendarum, Beneficiorum, & officiorum, statum quoque, & formam in præfatis Ecclesiis, etiam per hujusmodi dismembrationes, applicationes, suppressiones, translationes, novas Institutiones, & alias in universum accommodas rationes habendas censuerint, & super majori illorum parte processus, digestis rebus omnibus, formandos curaverint; & inter alia dictæ Ecclesiæ Ipren., & pro tempore Episcopo Ipren. districtus Parochialium Ecclesiarum, videlicet: in Archipresbyteratu Civitaten. S. Martini Ipren., Sanctæ Mariæ de Priela, S. Petri Ipren., S. Jacobi Ipren., S. Nicolai Ipren., S. Joannis apud Ipras; In Decanatu Warnesten., Varnesten. *Sequuntur nomina locorum diversorum Decanatuum &c.*

Nos, qui dudum inter alia voluimus, quod semper in unionibus commissio fieret ad partes vocatis, quorum interesset, quique nuper Cathedralem Ecclesiam Morinensem certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutam, ac Sedem illius Episcopalem, & in eis omnia, & singula Episcopalia Jura, & Cathedralis Ecclesiæ insignia, pro eo, quod aliàs per conditiones pacis inter præfatum Philippum, & claræ mem: Henricum Francorum Reges firmatæ sub dictæ Sedis beneplacito decretum fuerat, quod Civitas Morinensis tunc solo æquata non restauraretur, sed illius Ecclesia, & Diœcesis præfatæ, ac beneficia, beneficiorum collationes, & proventus in duas partes dividerentur, quarum altera Franciæ, altera vero Inferioris Germaniæ esset, penitus suppressimus, & extinximus, & Diœcesim Morinensem, ac omnia, & singula sub ea, & in decreto prædicto compræhensa in duas partes, quarum una Franciæ, altera vero Inferioris Germaniæ hujusmodi, juxta dictum Decretum, esset; & ulterius illam Diœcesis Morinen. partem in Inferiori Germania hujusmodi existentem cum Bonis, Censibus, Feudis, Decimis, aliisque proventibus sub ea compræhensis, qui valorem annuum duorum millium Ducatorum auri de Camera secundum communem æstimationem constituunt, in duas aliàs

aliàs æquales partes, & duas alias Dioeceses divisimus, & separavimus, ac Ipren. unam, Audomaren. vero Ecclesiis, ac mensis Episcopalibus reliquam partes, & Dioeceses subdivisas hujusmodi pro sua quaque Dioecesi, & parte dotis perpetuo applicavimus; Attendentes, quod si priscis temporibus, dum dicti Populi sensim accrescebant, de novis Ecclesiis Cathedralibus, optimisque Præsulibus opportuno tempore prospectum fuisset, profecto tot perniciosa hæresum Dogmata, quibus Religio Christiana passim laceratur, & affligitur, haud ita violenter invaluissent: Nunc autem cum ad illa arcenda, & extirpanda, ac simul Populos ipsos in sinceritate Fidei continendos dictus Prædecessor nulla alia æque opportuna remedia potuerit adhibere, quam supradicta, ut ea juxta cordis sui, atque nostri desiderium promptos, & felices sortiantur effectus, etiam nostri ministerii partes præmissis adiicere, ac illa omnibus aliis, quibus possumus, rationibus juvare, & promovere volentes, necnon bonorum Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis infrascriptis per præsentes applicandorum, fructuum, reddituum, & proventuum veros annuos valores, necnon singularum Literarum, processuum, & scripturarum prædictorum veriores tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes; continuis etiam hortationibus dicti Philippi Regis, id pro salute dictorum Populorum enixe prosequentis excitati, Motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam de apostolicæ potestatis plenitudine, divisionibus, limitationibus, & distributionibus subdelegatorum hujusmodi in dictis processibus specificatis tanquam in melius reformatis inhærendo, ac priores Literas hujusmodi quoad infrascripta immutando, omnia, & singula supradicta Oppida, Castra, Villas, Loca, Jurisdictiones, Districtus, & Jura in posteriore designatione subdelegatorum hujusmodi compræhensa cum Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, & Locis ecclesiasticis, ac secularibus, & regularibus, aliisque personis, & Populis, cæterisque sub eis compræhensis, præfatæ Ecclesiæ Ipren. juxta posteriorem designationem hujusmodi, auctoritate apostolica, tenore præsentium perpetuo concedimus, & assignamus; necnon in Monasterio S. Martini præfato, cujus Ecclesia in Cathedralem Ecclesiam Ipren. erecta extitit, ut præfertur, etiamsi de illo consistorialiter disponi consueverit, seu debeat, nomen, titulum, & denominationem Abbatis, seu Præpositi ad Dignitatem Abbatialem, seu Præpositura, statumque, essentiam, & ordinem regulares, necnon cum primum illos, ac Monasterium, seu Præposituram S. Martini hujusmodi per cessum, vel decessum illa nunc obtinentium, etiam apud Sedem eamdem, aut aliàs quibusvis modis, & ex quorumcumque personis, etiam in aliquo ex mensibus, in quibus vacantium Beneficiorum Ecclesiasticorum dispositio Nobis, aut Romano Pontifici pro tempore existenti per Constitutiones Apostolicas, vel Cancellariæ Apostolicæ Regulas, seu Literas alternativarum, aut alia privilegia, & Indulta reservata existit, seu fuerit, simul, vel successive vacare contigerit, etiamsi actu nunc, ut præfertur, vacent, & tanto tempore vacaverint, quod illorum collatio, & ejusdem Monasterii S. Martini provisio juxta Lateranensis statuta Concilii, aut alias Canonicas sanctiones ad Sedem præfatam legitime devoluta, illique dispositioni Apostolicæ specialiter, vel generaliter reservati existant, ac ipsius Monasterii Sancti Martini provisio ad eamdem specialiter, vel generaliter pertineat, & ad illa consueverint qui per electionem assumi, eisque cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, super eis quoque inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa; Monasterium S. Martini, seu illius, ac Ecclesiæ Furnen. olim Morinen. Dioecesis Præposituras etiam principales, ac qui pro parte dicti Philippi Regis juxta conditiones hujusmodi relicti sint, Decanatum forsan majorem, necnon Poenitentiariam, Cantoriam, Scholastriam, Thesaurariam non majores post Pontificalem Dignitates, necnon quinque Canonicatus, & quinque Præbendas ex pluribus aliis suppressæ Morinen. Ecclesiæ hujusmodi pro parte dicti Philippi Regis per conditiones pacis hujusmodi inter alia etiam relictos, penitus supprimimus, & extinguimus, ac ex dicta Ecclesia Morinen. Archidiaco natum Flandriæ Dignitatem inibi, non tamen post pontificalem majorem, & ex quindecim Cappellanis in ipsa Ecclesia Morinen. octo Capellanias per prædictos subdelegatos specificatas, ac decem ejusdem Ecclesiæ Morinen. pro parte dicti Philippi Regis juxta conditiones præfatas relictas, & ex ipsa Furnen. Ecclesia, in qua triginta Canonicatus, & triginta Præbendæ cum Decanatu existunt, decem alios Canonicatus, & decem Præbendas similiter, quos primo per cessum, vel decessum illos obtinentium, vel aliàs simul, vel successive vacare contigerit, aut etiamsi ad præsens vacent, & etiam tanto tempore vacaverint, quod similiter eorum collatio juxta eadem Lateranen. Statuta Concilii ad Sedem eamdem legitime devoluta, ipsique Archidiaconatus, & Capellaniæ, & Canonicatus, & Præbendæ eidem dispositioni apostolicæ specialiter, vel generaliter reservati existant, & ad illos consueverint qui per electionem assumi, eisque cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, & super eis inter aliquos lis, cujus statum similiter præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, ad dictam Ecclesiam Ipren. pro uno Archidiacono, & totidem Canonicis, & Cappellanis in dicta Ecclesia Ipren. transferimus, ac in eadem Ecclesia Ipren. unum Archipresbyteratum Civitaten. pro uno Archipresbytero Civitaten., qui curam Rectorum Parochialium Ecclesiarum, ac verbi Dei, & Sacramentorum per Civitaten., & unam Poenitentiariam Dioecesanam nuncupandos Dignitates inibi

inibi non tamen post Pontificalem majores pro uno Pœnitentiario Diœcesano nuncupan., qui curam conscientiarum Populi per Diœcesim Ipren. habeat, Et ulterius in Ecclesia Ipren. hujusmodi unum Decanatum, Dignitatem inibi majorem post Pontificalem ad suffragia omnium Canonicorum ejusdem Ecclesiæ electivum pro Præposito ipsius Ecclesiæ Ipren. deinceps Decano, loco suppressæ Præpositturæ hujusmodi, qui duplicem distributionem in Choro percipiat, & unam Cantoriam pro uno Cantore, & unam Scholastriam pro uno Scholastico, & unam Thesaurariam, etiam Dignitates inibi non tamen post Pontificalem majores, pro uno Thesaurario, ac duodecim alios Canonicatus, & duodecim alias Præbendas, pro duodecim aliis Canonicis ejusdem Ecclesiæ Ipren., etiam perpetuo erigimus, & instituimus, ac unum, & unam ex decem Canonicatibus, & decem Præbendis ex Ecclesia Morinen. ut præfertur translatis, mensæ Ipren. hujusmodi similiter perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus; ita quod Episcopus Ipren. illorum ratione persona Capitularis esse, ac vocem, auctoritatem, & præeminentiam etiam in Capitulo supra Decanum, & alias Dignitates, ac Canonicatos, & Præbendas inibi obtinentes habere debeat; liceatque sibi illorum corporalem possessionem propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, illorumque fructus, redditus, & proventus in suos, & suæ mensæ hujusmodi usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita. Et ulterius eidem mensæ Ipren. pro sua dote, hujusmodi bona, & proventus trium ex quinque suppressis Canonicatibus, & Præbendis Ecclesiæ Morinen. hujusmodi, ac Jus Præbendæ Insulen. nuncupatæ, ad Episcopum Morinen. pro tempore existentem pertinens sub dictis conditionibus comprehensam, quorum insimul septingentorum, & quinquaginta, ac similiter omnia, & singula bona suppressæ Præpositturæ Ecclesiæ Furnen., ac tot ex bonis, & proventibus Monasterii, seu Præpositturæ S. Martini hujusmodi, quæ una cum bonis suppressæ Præpositturæ Ecclesiæ Furnen. hujusmodi valorem annuum mille constituant, & valorem annuum trium millium ducatorum similium pro Dote mensæ Episcopalis Ipren. hujusmodi una cum prædictis complebunt, necnon Archipresbyteratui, Pœnitentiariæ, Cantoriæ, Scholastriæ, & Thesaurariæ similiter medietatem æquis portionibus dividendam bonorum, & proventuum Cantoriæ, Scholastriæ, & Thesaurariæ suppressarum prædictarum, ac singulis duodecim Præbendis, ut præfertur, erectis prædictis tot ex reliquis Monasterii, seu Præpositturæ Sancti Martini proventibus hujusmodi, quot pro competenti dote illorum ad æquivalentiam proventuum aliorum Canonicatuum, & Præbendarum Ecclesiæ Ipren. hujusmodi opus fuerit; post obitum tamen Religiosorum ejusdem, seu postquam illis aliunde provisum extiterit; eisdem interim sub cura Decani Ecclesiæ Ipren. hujusmodi remanentibus. Præterea Decanatui medietatem proventuum Decanatus Ecclesiæ Morinen. similiter pro parte dicti Regis relictorum, ac Præbendam, & Domum per Decanum Monasterii Sancti Martini prædicti haberi, & possideri solitas, & tam illi, quam Archidiaconatui Flandriæ hujusmodi unam, Archipresbyteratui vero Pœnitentiariæ, Cantoriæ, Scholastriæ, & Thesaurariæ præfatis sic erectis, ac graduatis infrascriptis affectis novem Canonicatibus, & novem Præbendis Ecclesiæ Ipren. hujusmodi reliquam medietatem bonorum, & proventuum reliquorum duorum Canonicatuum, & Præbendarum suppressorum prædictorum similiter ex nunc prout ex tunc, & è contra, pro dotis nomine perpetuo applicamus, & appropriamus. Necnon Episcopo Ipren. Domum Monasterii, seu Præpositturæ Sancti Martini hujusmodi cum hortis, & pertinentiis suis circumstantibus pro sua habitatione, ac illas ipsas Episcopus Morinen. pro tempore existens in eisdem Ipren. Ecclesia, Civitate, & Diœcesi prout sibi per divisiones hujusmodi contingit; Et insuper quas Abbas, seu Præpositus Sancti Martini Monasterii, seu Præpositturæ, & Præpositus Ecclesiæ Furnen. hujusmodi olim quomodolibet habebant, collationem, provisionem, præsentationem, electionem, institutionem, confirmationem, & quamcumque aliam dispositionem omnium, & singulorum Prioratuum, Dignitatum, Personatuum, exceptis infrascriptis affectis Canonicatuum, & Præbendarum, Administrationum, & Officiorum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac prædictorum, & quorumvis aliorum Ordinum Regularium per eum, & futuros Præsules Ipren., vel alium, seu alios eorum nominibus libere faciendas, etiam perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus. Et ut ipse Episcopus Ipren. suam Ecclesiam personis eruditis, & ad jurisdictionem inibi exercendam, cæteraque munera ecclesiastica obeunda idoneis debite instructam, jugiterque decoratam habeat; similiter perpetuo statuimus, & ordinamus, quod novem Canonicatus, & Præben. ex Ecclesia Morinen. ad Ecclesiam Ipren. translati hujusmodi, quos suppressioni, applicationi, & unioni aliorum trium Canonicatuum, & Præben. mensæ Episcopali Ipren. hujusmodi loco facto per cessum, etiam ex causa permutationis, vel decessum, non tamen per obitum apud Sedem præfatam, aut aliàs vacare contigerit, vel etiamsi actu nunc quovis modo vacent, & dispositioni apostolicæ specialiter, vel generaliter reservati, ac Secerdotes existant, & super eis inter aliquos lis, cujus statum præsentibus etiam haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, tribus Magistris, aut Licentiatis in Theologia, & tribus Doctoribus Decretorum, seu in eis Licentiatis, & tribus Nobilibus ejus Diœcesis etiam in jure, vel Theologia saltem gradu licentiaturæ in famosa quapiam Universitate Studii generalis, secundum tenorem primodictarum

rum

rum Literarum, promotis ordine præmisso servato in perpetuum concedi, & assignari debeant. Quodque ad sex priores tam nobiles, quam non nobiles, ut præfertur, tamen qualificati; ad reliquos vero tres Canonicatus, & tres Præbendas ex reliquis novem Canonicatibus, & totidem Præbendis hujusmodi nulli nisi nobiles, & graduati, ut præfertur, assumi possint, ac omnes, & singuli ratione suarum hujusmodi Præben. consilium, & operam in negocio Ecclesiæ, & Religionis, cæterisque difficultatibus pro tempore emergentibus, quoties ab Episcopo suo requisiti fuerint, tam conjunctim, quam divisim præstare teneantur. Et Archidiaconus, nisi Præbenda Archidiaconatui suo annexa sit, Archipresbyter, Pœnitentiarius, Cantor, Scholasticus, & Thesaurarius præfati ex dictis novem graduatis ad nominationem Episcopi Ipren. assumi, & omnium primi post Episcopum vacaturos novem Canonicatus, & Præben. affectos hujusmodi ordine in dicta designatione expresso servato consequi debeant. Et ut de viris spectatæ doctrinæ, & probitatis ad ædificationem Ecclesiæ Dei accuratius prospiciatur, quod ipsi novem Canonicatus, & novem Præbendę, hac prima vice dumtaxat, per Episcopum, & deinde, quoties illi futuris temporibus vacaverint, ut præfertur, ad electionem Episcopi, & aliorum graduatorum prædictorum superstitum per eos conferantur, & in hujusmodi electione suffragium Episcopi non plus juris, seu momenti, quam cujusvis Graduatorum habeat, nisi vocum paritate occurrente, tuncque iteratum ad hoc Episcopi suffragium paritatem vocum hujusmodi dirimat; quodque posthac ipsi novem Canonicatus, & novem Præben. sub nullis specialibus, vel generalibus etiam mentalibus reservationibus, affectionibus etiam in corpore juris clausis, necnon expectativis, coadjutoriis, mandatis, facultatibus, indultis de providendo, commendando, & aliàs disponendo, primariis precibus nuncupatis, aut aliis gratiis præventivis per Nos, aut Romanos Pontifices pro tempore existentes, & dictam Sedem Apostolicam, vel ejus Legatos, etiam consideratione, contemplatione, intuitu, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & ex quacumque causa quantumlibet urgenti pro tempore factis, & concessis compræhendantur, nec etiam tamquam vacan. apud Sedem Apostolicam præfatam, aut ulla alia ratione generaliter, vel specialiter reservari, nec illorum vacatione per resignationem etiam ex causa permutationis apud Sedem eamdem pro tempore occurren., per Romanum Pontificem, aut Sedem eamdem de illis provideri, aut aliàs quoquomodo disponi possit, sed forma electionis præmissa omni tempore servari, nullaque causa infringi debeat. Quodque unus ex novem Canonicis prædictis Magister, seu Licentiatus in Theologia, & alter Decretorum Doctor, seu etiam Licentiatus seniores ratione suarum Præbendarum facultatem habeant visitandi per universam Diœcesim Ipren. prædictam, quoties ab Episcopo Ipren., cæteri vero Canonici graduati prædicti, quandocumque requisiti fuerint, illis assistere teneantur, ac ex reliquis senioribus Canonicis præfatis duo in Theologia, & unus in jure canonico graduati, ut præfertur, una cum Archidiacono curam habeant examinandi promovendos ad sacros Ordines, & admittendos ad curam animarum, quacumque auctoritate illi provisi fuerint, neminem, nisi idoneum, seque personaliter residentiam facturum medio juramento promittentem, admittendo. Et quoniam nuper hæreticorum studia, temporisque malitia, viros doctos ab Ecclesiis suis diutius abesse non patitur, quod si Canonici graduati prædicti ab Ecclesia sua, nisi ab Episcopo, vel Capitulo missi, per duos menses abfuerint, integros suæ Præbendæ fructus illius anni amittant, & Capitulo cedant, ac omnes proventus singularum Præbendarum in duas æquales partes dividantur, quarum altera pro quotidianis distributionibus, his solis, qui divinis officiis in Choro deservierint, & inibi a principio usque ad finem, excepta necessitatis causa, permanserint, ministrari debeat, nec quisquam ulla dispensatione, vel alio privilegio apostolico quacumque causa impetrato, vel concesso se se a residentia hujusmodi eximere possit. Cæterum Ecclesiæ Civitatis sub cura dicti Archipresbyteri Civitaten.; extra vero eam, & in Diœcesi Ipren. existentes, vel sub suis Decanatibus, seu Archipresbyteratus, aliisque Jurisdictionibus, prout hactenus, remaneant, vel meliori modo arbitrio Episcopi distribui, ipsorumque Decanatuum Decani, salva dicti Episcopi moderatione, emolumenta hactenus percipi solita percipere possint. Quodque Archidiaconus Flandriæ in ipsa Ecclesia Ipren. institutus per cessum, vel decessum præsentis possessoris talem in dicta Ecclesia Ipren. Jurisdictionem generalem, quæ ibidē ab antiquis Archidiaconis haberi, & exerceri consuevit, obtinere, & exercere debeat. Districtius inhibentes universis, & singulis Ven. Fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus, cæterisque locorum Ordinariis, ac Conventibus, Superioribus, & personis, necnon illi, vel illis, ad quem, vel ad quos suppressorum, & translatorum Præpositurarum, Decanatus, Archidiaconatus, Cantoriæ, Pœnitentiariæ, Scholastriæ, & Thesaurariæ, ac Canonicatuum, Præbendarum, & Cappellaniarum, aliorumque Beneficiorum prædictorum collatio, provisio, seu quævis alia dispositio communiter, vel divisim pertinet, & quibuscumque aliis cujuscumque dignitatis, status, ordinis, & conditionis existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis majoris, aliisque sententiis, censuris, & pœnis, necnon privationis omnium dignitatum, officiorum, & beneficiorum suorum, & inabilitatis ad illa, & alia imposterum obtinenda, ne de illis, si vacent, aut cum

vacaverint, ut præfertur, cuique providere, aut aliàs disponere, seu præmissorum effectum, & exequutionem in aliquo quantumcumque modico impedire, aut molestiam, vel injuriam quampiam irrogare quoquo modo præsumant. Ac decernentes, ex nunc plenum jus in præmissis omnino acquisitum esse, & super his beneficio Regularum de non tollendo jure quæsito, ac de annali, & triennali possessore, necnon privilegiis omnibus, quibus diuturni possessores pacifici quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, plenarie uti, potiri, & gaudere debere; Ac novem Canonicatus, & novem Præbendæ ejusdem Ecclesiæ Ipren. sic affectos prædictos per quoscumque etiam prætextu mandatorum de providendo, nominationum, facultatum, etiam juxta concordata nationis Germanicæ, expectativarum, & quarumcumque aliarum gratiarum quoquo modo minime acceptare posse; & nihilominus quascumque acceptationes, collationes, provisiones, commendas, uniones, annexiones, & incorporationes, ac alias dispositiones de eisdem, & aliquibus eorum, etiam per Nos, & Sedem præfatam quomodolibet factas, & faciendas, nullius prorsus roboris, vel momenti fore, nullumque per eas cuiquam jus acquiri, seu etiam coloratum titulum possidendi tribui posse, ac concessiones, assignationes, suppressionem, extinctionem, translationem, erectionem, institutionem, unionem, annexionem, incorporationem, applicationem, appropriationem, statutum, ordinationem, inhibitionem, decretum, cæteraque præmissa, ac præsentes literas ex nunc omnimodum effectum sortita esse, & censeri, nec sub quibusvis revocationibus, alterationibus, suspensionibus, vel limitationibus similium, vel dissimilium unionum, annexionum, suppressionum, extinctionum, etiam effectum non sortitarum, quæ posthac per Nos, vel Successores nostros tam in crastinum assumptionis cujuslibet eorum ad summi apostolatus apicem, quam aliàs quomodolibet, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, quocumque tempore fient, includi, sed illis non obstantibus in suis vigore, robore, & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restituta, & de novo concessa; Sicque incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ fuisse, esse, & fore, ac easdem præsentes Literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, aut in jus, vel controversiam quacumque ratione, vel causa vocari posse; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Mechlinien., & Episcopo Amerin., ac dilecto filio Decano Ecclesiæ Sancti Petri Cassleten. Ipren. Diœcesis per apostolica scripta, motu simili, mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte moderni, & pro tempore existentis Episcopi Ipren., & aliorum, quorum interest, & quomodolibet intererit in futurum, requisiti fuerint, seu eorum aliquis fuerit requisitus, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Episcopum Ipren., & alios prædictos, concessionibus, assignationibus, suppressione, extinctione, incorporatione, applicatione, translatione, erectione, institutione, unione, annexione, appropriatione statuto, ordinatione, decreto, ac præsentibus Literis, & in eis contentis hujusmodi pacifice frui, & gaudere, ac alias Literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, non permittentes illos, seu eorum aliquem desuper per supradictos aut quoscumque alios quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstan. voluntate nostra prædicta, necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri, etiam de una, & Concilii generalis de duabus, non tamen tribus dietis, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus etiam in corpore Juris clausis, ac aliàs reservatoriis dictæ Cancellariæ Apostolicæ Regulis, etiam revocatoriis, & revocatoriarum innovatoriis, ac in favorem Ordinariorum, & aliàs in contrarium quomodolibet editis, & edendis, necnon singularum Ecclesiarum, ac Monasterii, & Ordinis prædictorum juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, conservatoriis, exemptionibus, & Literis Apostolicis, Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Ordinibus, Superioribus Ordinariis, aliisque Collatoribus, & personis præfatis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem præfatam, etiam per viam generalis legis, & statuti perpetui, necnon initi, & stipulati contractus, seu quasi, & aliàs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam consideratione, intuitu, contemplatione, vel ad instantiam supradictorum, & quorumcumque aliorum, ac etiam motu, scientia,

tia, & potestatis plenitudine similibus, necnon consistorialiter, ac aliàs quomodocumque, & qualitercumque, ac quotiescumque concessis, confirmatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, ac concedendis, necnon quibusvis specialibus, vel generalibus reservationibus, etiam mentalibus, expectativis, & aliis gratiis, unionibus, annexionibus, & incorporationibus perpetuis, vel temporalibus absque consensu Coadjutorum deputationibus, nominationibus, citra accessus, & regressus, facultatibus, literis, mandatis, concessionibus, & indultis quibuscumque, etiam cum provisionibus, & aliis dispositionibus, etiam Cardinalibus, ac etiam nostris antiquis, & descriptis familiaribus, & Imperatoris, Regum, Ducum, aut aliorum Principum contemplatione, vel intuitu, seu in eorum, aut Ecclesiarum, Monasteriorum, ac aliorum Ecclesiasticorum Beneficiorum, vel etiam in nullius favorem, aut ob remunerationem laborum Nobis, & Sedi præfatæ impensorum, aut in recompensam jurium cessorum, vel ablatorum, aut aliàs quomodolibet, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, etiam attestativis mentis nostræ de illis non revocandis, aut suspendendis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie de Monasteriis, Præposituris, Decanatibus, Archidiaconatibus, Cantoria, Pœnitentiaria, Scholastria, Thesauraria, ac Canonicatibus, & Præbendis etiam translatis, unitis, & suppressis, ac Cappellaniis, & aliis Beneficiis hujusmodi concessis hactenus, & imposterum concedendis, quas, & quæ, illorumque omnium vim, & effectum, quoad hoc, omnino suspendimus, & in Monasterio Præposituris, Decanatu, Archidiaconatu, Cantoria, Pœnitentiaria, Scholastria, Thesauraria, ac Canonicatibus, & Præbendis, Cappellaniis, & aliis Beneficiis hujusmodi effectum sortiri, aut locum sibi vendicare non posse, neque debere decernimus, illisque, ac statutis, privilegiis, indultis, & literis supradictis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliqui in Morinen., & Furnen. Ecclesiis præfatis in Canonicos sint recepti, vel, ut recipiantur, insistant, seu si super provisionibus sibi faciendis de Canonicatibus, & Præbendis, ac Dignitatibus ipsarum Ecclesiarum, ac hujusmodi speciales, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus Literas impetrarint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum, quas quidem Literas, & processus habitos per easdem, & inde sequuta quæcumque ad Monasterium, Præposituras, Decanatum, Archidiaconatum, Pœnitentiariam, Cantoriam, Scholastriam, Thesaurariam, ac Canonicatus, & Præbendas, ac Cappellanias, & alia Beneficia volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad assecutionem Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum, vel Beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibuslibet aliis privilegiis, Indulgentiis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri; Et de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris Literis mentio specialis. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginam nostræ concessionis, assignationis, suppressionis, extinctionis, translationis, erectionis, institutionis, unionis, annexionis, incorporationis, applicationis, appropriationis, reservationis, statuti, ordinationis, inhibitionis, decreti, mandati, suspensionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo, quinto Idus Martii, Pontificatus nostri Anno II.

Episcopi Iprēsis preces de abiles reddendis Martinianis, ac Furnensis ad Dignitates suæ Cathedralis.

§. 2. Cum autem, sicut Ven. frater Antonius Episcopus Ipren. Nobis nuper exponi fecit inter Martinianos, & Furnenses Ecclesiæ Ipren. Canonicos prædictos non raro plures ad supradictas Dignitates obtinendas aptiores, ac magis habiles, quam inter Morinenses Canonicos hujusmodi inveniantur, & propterea, ut majori ipsius Ecclesiæ, ejusque Capituli decori, atque ornamento opportunis rationibus per amplius consulatur operæ pretium futurum existimet, si Martiniani, & Furnenses, æque ac Morinenses Canonici prædicti ad supradictas Dignitates de cætero obtinendas, si illi tamen Doctores, vel Licentiati, ac aliàs habiles existant, idonei apostolica auctoritate declarentur. Nobis propterea tam dictus Antonius Episcopus, quam dilecta in Christo filia Nobilis mulier Isabella Clara Eugenia Infans Hispaniarum humiliter supplicari fecerunt, ut super præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Habiles declarat Pontifex.

§. 3. Nos igitur piis Antonii Episcopi, & Isabellæ Claræ Eugeniæ Infantis prædictarum desideriis, quantum cum Domino possumus annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus

quo-

quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum consilio; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Canonici Martiniani, & Furnenses prædictæ Ecclesiæ Ipren., si Doctores, vel licentiati, ac aliàs habiles existant, ad supradictas Dignitates æque ac Morinenses Canonici dictæ Ecclesiæ Ipren. obtinendas idonei sint, & esse censeantur, talesque ab omnibus, & singulis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & pro tempore spectabit, habeantur, & haberi debeant.

Clausulas necessarias apponit.

§.4. Præsentes vero Literas, ac omnia, & singula in eis contenta nullo unquam tempore, etiam ex eo, quod Morinenses Canonici prædicti, seu quicumque alii in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci nullatenus posse, sed ea omnia, & singula perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Martinianis, & Furnensibus Canonicis prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§.5. Quocirca Ven. fratri Joanni Francisco Archiepiscopo Patracen. moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Belgicis Ditionibus Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Martinianorum, & Furnensium Canonicorum prædictorum, seu alicujus eorum fuerit requisitus, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens faciat auctoritate nostra Martinianos, & Furnenses Canonicos prædictos, & eorum quemlibet præmissorum omnium, & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittens, eos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrària tollit.

§.6. Non obstantibus præinsertis Pii Prædecessoris Literis, quoad ea, quæ præsentibus contrariantur, necnon re: me: Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Ecclesiæ Ipren. etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Ecclesiæ, illiusque Capitulo, Canonicis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda esset, illorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die prima Martii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

Dat. die 1. Martii 1626. An.III.

CLXX.

Contra extrahentes, seu permittentes, ut extrahantur Libri, ac etiam Manuscripta a Bibliothecis Fratrum Ordinis Prædicatorum.

Similem prohibitionem pro conservatione Bibliothecarum Fratrum Minorum de Observantia Ordinis S.Francisci, fecit Sixt.V. in Const.CIV. Cum sicut. *Tom.IV. Par.IV. fol.356. Cujus mitigationem habes impressam in Compendio Bullarii a Flavio Cherubino edito sub Schol.1. prædictæ Constitutionis.*

URBANUS PAPA OCTAVUS.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Constitutionis.

Cum, sicut dilectus filius Lucas Castellinas Ordinis Fratrum Prædicatorum Procurator Generalis Nobis exponi fecit, quod hactenus compertum fuerit, nonnullos conscientiarum suarum prodigos, Libros, ex Bibliothecis Domorum Regularium dicti Ordinis furto subripuisse ac subripere, & seu extrahere, atque apud se uti proprios in grave animarum suarum periculum, & dicta-

dictarum Bibliothecarum præjudicium retinere.

Prohibitio, de qua in Rubr.

§.1. Nos præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, & ipsarum Bibliothecarum conservationi, & manutentioni consulere volentes, supplicationibus dicti Lucæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Ne de cætero quisquam, quavis auctoritate fungens Libros, Quinterna, folia, sive impressa, sive manuscripta, Bibliothecis Domorum Regularium dicti Ordinis hactenus donata, seu assignata, & in posterum donanda, seu assignanda, ex eisdem Bibliothecis extrahere, seu ut extrahantur permittere, aut consentire, sub quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso incurrendis apostolica auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus.

Derogatio contrariorum

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, & Domorum Regularium quarumcumque, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate roboratis Statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.3. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ: quodque transumpta hujusmodi in valvis dictarum Bibliothecarum, vel aliquo alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possint, continuo affixa remaneant.

Dat. die 23. Martii 1626. An. III.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Martii 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Indulti a Sixto Papa V. Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Leodiensis concessi eligendi ad Præposituras, & Abbatias tum ejusdem Capituli, tum etiam Collegiatarum illius Civitatis, & Diœcesis, cum concessione alterius Indulti quoad resignationes faciendas.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a Cleri Leodiensis dignitate desumptum.

Clerum Leodiensem ob ejus amplitudinem, & sinceram erga Sedem Apostolicam devotionem paterno affectu amplectentes, de ejus privilegiis non conservandis tantum, sed & ampliandis libentissime cogitamus.

Recensetur Indultum a Sixto PP. V. Capitulo Cathedralis Leodien. concessum.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Capituli, & Canonicorum Majoris Ecclesiæ Leodiensis pertitio continebat, quod alias fel. rec. Sixto Quinto Prædecessori Nostro, pro parte Capitulorum dictæ Majoris, ac secularium, & Collegiatarum Ecclesiarum Civitatis, & Diœcesis Leodiensis, & quarumdam particularium personarum exposito, quod cum ipsa Capitula prætextu Literarum piæ memoriæ Eugenii Papæ Quarti etiam Prædecessoris Nostri, quas vim concordatorum inter ipsas Ecclesias, & Sedem Apostolicam habere prætendebant, ac quibus inter alia caveri dicebatur expresse, electiones ad Dignitatem majorem post Pontificalem in Majori, & Principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi electivas per tempora a jure statuta, expectari, illasque approbari, & confirmari, vel infirmari debere, prout justitia, & æquitas suaderet; atque etiam prætextu Literarum recolendæ memoriæ Pii II., & Sixti Quinti, ac forsan aliorum Romanorum Pontificum, etiam Prædecessorum Nostrorum, quibus inter alia idem ipsis etiam de novo Indultum esse concessum dicebatur; Quibus etiam Literis prædicti Sixti V. Prædecessoris antiqua consuetudo approbata prætendebatur, quod tam majoris, quam etiam fere omnium aliarum Ecclesiarum prædictarum Civitatis, & Diœcesis hujusmodi Major, & principales Dignitates prædictæ aliis, quam Canonicis actu Præbendatis ipsius Ecclesiæ majoris conferri, aut commendari nequirent; quodque ab eisdem Dignitatibus omnes aliæ, præter certas in dictis prætensis concordatis, Indultis, & Privilegiis expressas reservationes erant exclusæ, occurrentibus pro tempore vacationibus, tam majoris, quam principalium Dignitatum hujusmodi personarum idonearum ad illas electiones ad se legitime pertinere prætenderent; ac postea inter provisos de illis auctoritate apostolica, & electos a prædictis Capitulis ad easdem Dignitates variæ sepe lites, & controversiæ orirentur, prout ortæ tunc erant, seu periculum erat, ne inter provisos a Sede prædicta de aliquibus ex dictis Dignitatibus, & ad illas electos orirentur; idem Sixtus Quintus Prædecessor supplicationibus sibi pro parte dictorum Capitulorum desuper tunc porrectis inclinatus per suas, sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, nonis Maii, Pontificatus sui Anno Primo, expeditas Literas concordata, seu Indulta, & Prædecessorum prædictorum Literas moderans, & amplians, loco illorum, in perpetuum eisdem Capitulis omnium, tam majoris, quam aliarum Ecclesiarum Civitatis, ac Diœcesis prædictarum, & illorum singulis, ut occurrentibus vacationibus Præpositurarum, & Abbatiarum secularium nuncupatarum earumdem Ecclesiarum tam scilicet Majoris post Pontificalem, quam principalium Dignitatum Collegiatarum Ecclesiarum hujusmodi, nisi illæ pro tempore vacantes per reservationes in corpore juris clausas, aut personis inibi, nominatim expressis dispositioni apostolicæ eservatæ forent, ad liberam electionem perso-

personarum idonearum ad Dignitates hujusmodi procedere libere, & licite valerent, concessit, & indulsit; necnon quod electio ipsa intra triginta dies a die vacationis hujusmodi computandos omnino fieri, & confirmatio intra sex menses a die electionis numerandos a Romano Pontifice pro tempore existente, a quo confirmari, vel infirmari deberet, prout æquitas, & ratio suaderet, petenda esset, decrevit, proviso tamen quod sic confirmati Ordinariis ipsis debita præstarent juramenta, obsequia, & alia, ad quæ de jure, vel consuetudine tenerentur. Insuper ne ad Præposituram majoris Ecclesiæ prædictæ, quæ inibi dignitas post Pontificalem major, vel ad Sanctorum Petri, Martini, Pauli, Sanctæ Crucis, Joannis, Dionysii, & Bartholomæi Civitatis Leodiensis, necnon Tongrensis, Huensis, Fossensis, Sanctæ Mariæ Trajectensis, Masekensis, Visetensis, Amoniensis, Cinacensis, Dionantensis, Tudinensis locorum, seu oppidorum dictæ Diœcesis, & Beatæ Mariæ Namurcensis Ecclesiarum Præposituras, & Abbatias seculares, quæ in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales sunt Dignitates, aliæ personæ præterquam Canonici ejusdem Majoris Ecclesiæ actu præbendati, & personaliter in ea residentes, etiamsi aliam Dignitatem in ipsa majori, aut aliis Ecclesiis prædictis obtinerent, eligi possent, aut deberent, & ne quis eorum plures, quam unam ex Præposituris, seu Abbatiis secularibus, vel Dignitatibus ejusmodi insimul retinere posset, perpetuo inhibuit, & interdixit: decernens alias prædictas in corpore juris clausas, & ratione personarum sic nominatim expressarum ab ipso Sixto V., vel ejus Prædecessoribus, aut Successoribus pro tempore factas, & faciendas speciales, & generales de vacantibus, & vacaturis Beneficiis Ecclesiasticis, & Dignitatibus hujusmodi reservationes, etiam per Cancellariæ Apostolicæ regulas, vel alias quascumque Constitutiones, vel Ordinationes Apostolicas, etiam perpetuas, vel temporales, etiamsi in eis Dignitates electivæ nominatim, & in specie reservatæ, ac gratiæ, & indulta hujusmodi in specie expressa forent, ad Dignitates prædictas minime extendi, sed quoties illæ emanarent, toties ipsa Capitula in suum pristinum jus restituta, & reintegrata censeri debere decrevit, & aliàs, prout in dicti Sixti V. Prædecessoris Literis, quas vim contractus inter ipsum, & Sedem prædictam cum dictis Capitulis initi habere voluit, plenius continetur.

Causæ illud confirmandi. §.2. Cum autem sicut eadem petitio subjungebat, eadem Capitula in possessione, seu quasi juris eligendi ad majorem post Pontificalem, & principales Dignitates Ecclesiarum hujusmodi, juxta formam dictarum Literarum existant, certumque sit, non parum ornamenti ipsis Ecclesiis accedere, dum ad prędictas Dignitates personę ex gremio Capituli dictæ Majoris Ecclesiæ, quæ inter insigniores christiani orbis Ecclesias merito connumeratur, & in qua nullus nisi doctrina, aut generis nobilitate conspicuus in Canonicum admitti potest, assumuntur, maximeque verendum sit, ne secus plerumque accidat, si liberum sit, aut permittatur, Dignitates ipsas obtinentibus illas in sibi benevisarum personarum favorem resignare, aut si ad illas alii, quam ex dicto gremio, assumantur.

Prout petitur. §.3. Quare pro parte Capituli, & Canonicorum Majoris Ecclesiæ hujusmodi, & qui ab ipsis pro eorum juribus tuendis, & defendendis ad Nos, & Sedem eandem missi sunt, Dilectorum filiorum Lamberti de la Motte Pro-Decani, & Ernesti de Kerckemac-Zegheri a Groesbegh ejusdem Majoris Ecclesiæ Canonicorum, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportune providere, eosque amplioribus favoribus, & gratiis prosequi de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Urbanus, ac resignationes, resignatorumque hujusmodi Beneficiorum provisiones nonnisi de ejusdem Capituli licentia fieri posse declarat. §.4. Nos igitur earumdem Ecclesiarum decori, & ornamento securius consulere volentes, ipsiusque Capituli, & Canonicorum dictæ Majoris Ecclesiæ singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, dictasque Sixti Quinti Prædecessoris Literas, illarumque totos, & integros tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illasque, & in eis contenta quæcumque, salva tamen infra scripta ampliatione, & extensione, approbantes, & confirmantes, omnesque, & singulos tam juris, quam facti, & quosvis alios defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplentes, easque modo infrascripto, illis aliàs, & quoad reliqua omnia in suo robore permansuris, ampliantes, & extendentes easdem, Capitulo, & Canonicis dictæ Majoris Ecclesiæ, ut de cætero Præpositura major post Pontificalem Majoris, & Sanctorum Petri, Martini, Pauli, Sanctæ Crucis, Joannis, Dionysii, Bartholomæi, Civitatis, necnon Tongrensis, Huensis, Fossensis, Beatæ Mariæ Trajectensis, Eyckensis, Visetensis, Amaniensis, Cinacensis, Dionantensis, & Tudiniensis Locorum, seu Oppidorum dictæ Diœcesis, & B. Mariæ Namurcensis Collegiatarum Ecclesiarum Præpositurę, seu Abbatię seculares Dignitates inibi principales, in aliorum pręterquam Canonicorum ejusdem Majoris Ecclesię actu Prębendatorum, & personaliter in ea residentium favorem, nisi etiam ad hoc Capitulorum hujusmodi jus, seu privilegium eligendi habentium, seu majoris partis eorum accedat assensus, etiam causa permutationis, & concordiæ, etiam in nostris, vel Romani Pontificis pro tempore existentis, vel cujusvis alterius ad id facultatem habentis manibus, a nunc, & pro tempore obtinentibus resignari, seu jurium in illis, vel ad illas competentium cessionem fieri, vel in illarum regimine, & administratione aliorum, quam Canonicorum dictę

dictę Majoris Ecclesiæ actu Præbendatorum, & personaliter residentium, ac de consensu prædicto facienda, etiam apostolica, & quavis alia auctoritate admitti, aut alii in Coadjutores perpetuos, & irrevocabiles in regimine, & administratione dictarum Dignitatum illas nunc, & pro tempore obtinentium, etiam de eorum consensu, & ad eorum instantiam deputari nequeant: adveniente vero casu cessionis simplicis, seu ex Decreto Apostolico dimissionis in manibus nostris, seu alterius Romani Pontificis pro tempore existentis de prædictis Præposituris, seu Abbatiis Secularibus, Canonicis dictæ Majoris Ecclesiæ dumtaxat, ac de Capituli, ad quod ad Præposituram, seu Abbatiam Secularem, de qua cessionem simplicem, seu etiam ex Decreto Apostolico dimissionem pro tempore fieri contigerit, electio spectet, consensu, & non aliàs provideri debeat, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo concedimus, & indulgemus;

Ad easque Sixtinum Indultum extendit.

§.5. Ac quascumque Coadjutorum, etiam de consensu obtinentium, vel Motu proprio de cætero Deputationes etiam cum futura successione, necnon resignationes, cessionesque, ac dimissiones hujusmodi, illarumque admissiones, & in illorum consequentiam, etiam sub prætextu, seu ex eo quod vacatio ex resignatione, seu dimissione in manibus Romani Pontificis facta, & per eum admissa oriens sub reservatione in corpore juris clausa compræhendatur, aut compræhensa sit, ac propterea ab Indulto dicti Sixti V. Prædecessoris, quod ad tales resignationes, ac dimissiones, & vacationes ex eis orientes, & quosvis dictarum Dignitatum vacationum modos etiam ex quibusvis, quævis generales reservationes in corpore juris clausæ, ubicumque, & quandocumque resultent, auctoritate, & tenore præsentium extendimus, excepta dici, videri, censeri, aut interpretari possit, aut etiam debeat, ad quorumvis aliorum, quam dictæ Majoris Ecclesiæ Canonicorum actu præbendatorum, & personaliter residentium favorem, & de consensu Capitulorum ad illas eligendi jus habentium, hujusmodi etiam per Nos, & Sedem prædictam, etiam motu simili, & de apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter cum præsentium derogatione, & quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis de Dignitatibus prædictis faciendas collationes, provisiones, commendas, commissiones, concessiones, aut quasvis alias dispositiones tamquam præter mentem, & intentionem nostram, & in præjudicium dictorum Capitulorum, & Præbendatorum, eorumque jurium, & privilegiorum factas, nullas, invalidas, nulliusque roboris, & momenti fore, nullumque per eas cuiquam jus, aut etiam coloratum titulum possidendi tribui.

Clausulas pro præsentium Literarũ firmitate addit.

§.6. Præsentes vero Literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, etiam ex eo, quod interesse forsan habentes, seu habere prætendentes, ad id vocati, & auditi non fuerint, & causæ, propter quas emanarint, justificatæ, & verificatæ non fuerint, notari non posse, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus compræhendi, sed semper ab illis excipi, perpetuoque validas, & efficaces existere, & quoties illas revocari, suspendi, aut contra eas aliquid disponi contigerit, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, seu de novo etiam sub quacumque posteriori data per dicta Capitula quandocumque eligenda concessas esse, & fore, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos etiam Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, eisdem auctoritate, & tenore decernimus.

Obstantia tollit.

§.7. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, similis memoriæ Benedicti Papæ duodecimi pariter Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Ad regimen*, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictarumque Ecclesiarum juramento, confirmatione apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, usibus, & naturis, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque Capitulis, Præsulibus, & aliis superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc habenda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque. Per præsentes autem non intendimus illis, ad quorum favorem Præposituræ, seu Abbatiæ seculares prædictæ, vel earum aliqua, seu aliquæ apostolica auctoritate concessæ jam reperiuntur, præjudicare: easdemque præsentes, quominus resignationes jam admissæ, seu Coadjutoriæ jam concessæ suum debitum consequantur effectum, ullo modo in aliquo volumus non obstare.

Clausulæ pœnales.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam absolutionis, approbationis, confirmationis, suppletionis, ampliationis, extensionis, concessionis, indulti, decretorum, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum die I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno

Aprilis Anno D. 1626. Pont. An.III. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo sexto Kalendis Aprilis, Pontificatus nostri Anno III.

CLXXII.

Declaratio, quod Sancta Elisabetha Regina Portugalliæ Tertium Ordinem S. Francisci expresse fuerit professa.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Instante Procuratore Generali Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia.

CUm sicut dilectus filius Joannes de Sancto Bernardino Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Nobis nuper exponi fecit, Sanctam Elisabetham Reginam, dum vixit, Portugalliæ, quam Nos aliàs divina aspirante gratia in Sanctorum numerum retulimus, Tertium Ordinem S. Francisci expresse professam fuisse, plene constiterit, prout in processu, aliisque informationibus desuper fabricatis latius continetur, & propterea d. Joannes, ne ulli in hoc dubitationi locus unquam esse possit, per Nos, ut infra opportune providere summopere desideret.

Declarat Sanctam Elisabetham Tertium Ordinē fuisse expressè professam.

§.1. Nos eundem Joannem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, eandem Sanctam Elisabetham Tertii Ordinis Sancti Francisci hujusmodi fuisse, & esse, atque in omnibus pro tali ubique haberi, & reputari.

Aliter judicari prohibet.

§.2. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo decernimus, & declaramus.

Contraria subtrahit.

§.3. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 22. Aprilis 1626. An.III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Aprilis 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXIII.

Præcipitur omnibus Monachis Ordinis Sancti Benedicti, ut Breviario, & Missali a Paulo Papa V. approbatis utantur.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

IN Cathedra Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, divina providentia constituti Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei, præsertim sub gloriosi Monachorum Principis Sancti Benedicti illustri vexillo militantium prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, in his, per quæ Religiosi ipsi debitas laudes altissimo cum consensu, & uniformi ritu persolvere valeant sedulo intendimus, ac desuper pastoralis officii nostri partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ortâ quæstione inter Monachos veterine, an novo potius Breviario, & Missali uteretur?

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, editis aliàs Breviario, & Missali Monasticis de mandato fel: re: Pauli PP. V. prædecessoris nostri reformatis pro omnibus Monachis sub regula S. Benedicti militantibus, præsidente ad hoc opus bon. mem. Roberto S. R. E. Cardinali Belarmino nuncupato, cum assistentia etiam dilectorum filiorum Procuratorum Generalium totius Ordinis S. Benedicti hujusmodi, eisque per Monachos, & Capitulum generale dicti Ordinis Congregationis Hispaniarū non solum receptis, sed etiam ultra annum in multis Monasteriis in usu habitis; succedente novo Abbate Generali, qui novum Missale hujusmodi dimitti, & vetus continuari sub præcepto, & censuris ordinaverat; res in Capitulo generali dicti Ordinis de novo proposita fuerit: & licet novus Abbas hujusmodi pro sua opinione a majori parte Capituli obtinuerit, nihilominus ab ejusdem Capituli Decreto aliqui appellaverint, habitoque ad Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositos recursu, ac multa deducendo pro hujusce rei diffinitione institerint.

Urbânus præcipit, ut edito téporibus Pauli V. utantur.

§.2. Nos pro nostri pastoralis officij debito omnem in præmissis discordiarum materiam e medio submovere, pacique, & quieti Monachorum prædictorum, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, de eorumdem Cardinalium consilio motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Breviarium, & Missale prædicta de mandato Pauli prædecessoris hujusmodi, ut præfertur, edita, ex quo semel ab initio acceptata sunt, de cœtero perpetuis futuris temporibus omnino continuari, atque ita ab omnibus, & singulis Monachis prædictis inviolabiliter observari.

Et ut sic ab omnibus servetur, & judicetur.

§.3. Sicque per quoscumque Judicis ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Pala-

Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, apostolica auctoritate, tenore præsentium, decernimus, & declaramus.

Mandatum de parendo.

§.4. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub privationis vocis activæ, & passivæ, necnon officiorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia imposterum obtinen. aliisque arbitrii nostri pœnis dilectis filiis Generali, ac aliis Prioribus, Abbatibus, Præsidentibus, cæterisque Ordinis, & Congregationis hujusmodi superioribus, quocumque nomine nuncupatis, quatenus in omnibus, & singulis utriusque sexus Monasteriis, Conventibus, Domibus, Prioratibus, Hospitiis, Ecclesiis, Hospitalibus, Grangiis, cæterisque locis regularibus eorumdem Ordinis, & Congregationis quantumvis exemptis, ex privilegiatis Breviarium, & Missale, sic ut præfertur, edita, veteribus, quibus antea utebantur, omnino postpositis, recipiant, ac recipi, & admitti, eisque deinceps ad publice, privatimque in choro, & extra precandum, psallendum, ac missas, horasque canonicas celebran., & recitan. in omnibus, & per omnia uti cum effectu curent, & faciant; contradictores quoslibet, ac in præmissis non parentes per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio Contrariorũ.

§.5. Non obstantibus Decreto Capituli Generalis prædicto, aliisque præmissis, & quibusvis constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, & quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & Literis apostolicis eisdem Ordini, & Congregationi, illorumque Abbatibus, Præsidentibus, Prioribus, Superioribus, & Monachis, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis necnon irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo persosonæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Maii 1626. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Dat. die 7. Maji 1626. An.III.

CLXXIV.

Beatificatio V. S. Dei Mariæ Magdalenæ de Pazzis cum facultate celebrandi Missam, & Officium Romæ, & Florentiæ.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, a Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis, & ancillis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prout in Domino conspicimus expedire.

M. Hetruriæ Ducis preces.

§.1. Sane pro parte dilecti filii Nobilis viri Adolescentis Ferdinandi Hætruriæ sibi subjectæ Magni Ducis, ac Dilectarum in Christo filiarum nobilium Mulierum Mariæ Magdalenæ Archiducissæ Austriæ, & Christinæ a Lotharingia Hætruriæ similiter sibi subjectę Magnarum Ducissarum viduarum, necnon Priorissæ, ac Monialium Monasterii Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupati in Burgo Sancti Fridiani Civitatis Florentinæ, nobis nuper expositum fuit, quod bonæ memoriæ Ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentina Monialis dicti Monasterii, multis eximiis virtutum, & gratiarum, ac miraculorum Donis a Domino illustrata fuit. Quapropter Ferdinandus Magnus Dux, & Maria Magdalena Archiducissa, necnon Christina Magnæ Ducissæ viduæ, ac Prorissa, & Moniales prædictæ nobis humiliter supplicari fecerunt ut, donec Canonizationis honor dictæ Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ ob ejus excellentia merita divina aspirante gratia ab Apostolica Sede decernatur eadem, Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque Officium, & Missa de ea ut infra recitari, & celebrari possit.

Indultum, de quo in rubrica.

§.2. Quare Nos, re prius per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandavimus, mature discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipsa Ancilla Dei Maria Magdalena in posterum Beata nuncupari, Officiumque, & Missa de ea tamquam de communi Virginis non Martyris juxta Rubricas Missalis, & Breviarii Romani in omnibus, & singulis Civitatis Florentinæ Ecclesiis, & hic Romæ pro præsenti Anno dumtaxat in Ecclesia Sancti Joannis Baptistæ Nationis Florentinorum, in qua Beatificationis hujusmodi solemnitas celebrabitur, in ejusdem Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, a quibusvis Clericis, & Presbyteris tam Secularibus, quam Regularibus recitari, & celebrari respective possit,

sit, & valeat, apostolica authoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorum. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis. §.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 8. Maii 1626. An. III. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die octava Maii, millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, Pontificatus nostri Anno III.

CLXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Resolutionis quorumdam Dubiorum circa XI. XVII. necnon XXII. Capita Sess. 25. *de Regularibus* Concilii Triden. per Sac. Congregationem factæ pro Archiepiscopo Manilen. in Indiis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Dubia ab Archiepisc. Manile proposita. §.1. EXponi Nobis nuper fecit Ven. Frater Archiepiscopus Manilen. quod habito per eum ad Ven. Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Sacri Concilii Tridentini Interpraetes super infrascriptis dubiis recursu; primo videlicet: An Jurisdictio, visitatio, & correctio in Cap. XI. de Regularibus Sess. 25. Episcopis tributa super Parochis Regularibus intelligatur eadem, quam super Parochis Secularibus habent, & ideo si dictos Parochos Regulares Episcopus poterit compellere, ne excedant taxam ab ipso factam super emolumentis Baptismatum, Matrimoniorum, Funeralium, & aliorum, etiamsi ad hoc licentiam ab eorum superioribus Regularibus, vel Capitulis Provincialibus habeant? Secundo cum dictum Concilium capite decimoseptimo de Regularibus ejusdem sessionis decernat, ut Episcopus bis examinet, quæ Moniales fieri volunt, primo scilicet, quando habitum suscipiunt, secundo vero tempore professionis; An hoc etiam intelligatur in Monasteriis Superioribus Regularibus subjectis? Et si Episcopus eorumdem Rectores compellere possit, ne habitum novitiæ dent, nisi prius Episcopum certiorem faciant, ut Puellæ voluntatem explorare valeat? Tertio cum idem Concilium cap. 22. de Regularibus ejusdem Sessionis decernat, quod observentur, & exequutioni mandentur omnia in præcedentibus viginti uno capitibus decreta, & inter alia non obstantia præsens existat, videlicet: *Atque etiam consuetudinibus, vel præscriptionibus etiam immemorabilibus &c.* An prædicta verba -- *Atque etiam consuetudinibus &c.* debeant intelligi, etiam de consuetudinibus post Concilium introductis, sciente, vel ignorante Episcopo, taliter quod eidem Episcopo in futurum præjudicium inferre nequeant? Quarto cum dictum Caput vigesimum secundum inter alia contineat sequentia verba, videlicet: Præcipit omnibus Episcopis in Monasteriis sibi subjectis, & in omnibus aliis in superioribus Decretis specialiter commissis &c. ut statim præfata exequantur: An in dictis rebus Regularium, & Monialium, in quibus ipsi Episcopo tribuitur jurisdictio, Episcopus dictos Regulares cogere, & compellere possit sub censuris, aliisque remediis opportunis, prout de jure. Quinto, an a prædictis censuris in Regulares, & Moniales ab Ordinariis latis possint ipsi Regulares, & Moniales a suis Superioribus absolvi?

Responsio Congr. Concilii. §.2. Iidem Cardinales ad primum Dubiorum hujusmodi, in Regulares curam animarum personarum sæcularium exercentes in his, quæ dictam curam, & Sacramentorum administrationem concernunt, Episcopum eadem auctoritate uti posse, qua in Parochos seculares: proindeque Regulares ipsos in emolumentis, ut proponitur, legitime percipiendis prohibere posse, ne excedant Taxam ab Episcopo præscriptam. Ad secundum: Ita esse intelligendum. Ad Tertium: Ita esse intelligenda. Ad quartum, in omnibus Episcopo specialiter commissis in Decretis sessionis prædictæ de Regularibus, licere eidem Episcopo ad illorum executionem Regulares compellere etiam pœnis, & censuris ecclesiasticis. Ad quintum, non posse absolvi a suis Superioribus responderunt, & decreverunt, & aliàs prout in eorumdem Cardinalium Decreto desuper emanato plenius dicitur contineri.

Quàm Archiepiscopus petit confirmari. §.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Archiepiscopus plurimum cupiat, Decretum, seu Responsum hujusmodi pro illius firmiori subsistentia apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; Ideo Nobis humiliter supplicari fecit, ut ejus desideriis hujusmodi annuere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Pontifex. §.4. Nos igitur, dictum Archiepiscopum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum, seu Responsum prædictum apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerunt, supplemus.

Clausulæ. §.5. Decernentes, Decretum, seu Responsum hujusmodi, necnon præsentes Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illud concernit, seu concernet quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non

Contraria tollantur. §.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quibusvis etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. Maii 1626. An. III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Maii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Facultas Regi Catholico nominandi Judices ad cognoscendas causas inter Archiepiscopum Elboren., & Militias S. Jacobi, & S. Benedicti de Avis vertentes, ipsi autem Archiepiscopo tres ex nominatis Judicibus recusandi.

Charissimo in Christo filio nostro Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium. ONerosa pastoralis officii cura, nullo licet meritorum suffragio, humilitati nostræ inenarrabili Regis Regum, & Domini Dominantium Judicio commissa postulat, ut non solum omnibus præsertim Ecclesiasticis, regularibusque personis Justitiam æqualiter ministrare curemus, sed quandocumque lites, controversias, & dissidia inter eas vigentes quiete præcidere studeamus.

Causæ concedendi facultatem, de qua in Rubrica. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, tu provide considerans, ex litibus, seu controversiis, quæ inter Archiepiscopum Elboren., pro tempore existen. ex una, ac Præceptores seu Commendatarios, Fratres Milites, officialesque, & alios Ministros Militiarum Sancti Jacobi, & Sancti Benedicti de Avis Regni Portugalliæ, quarum Tu perpetuus Administrator apostolica auctoritate deputatus existis, ex altera partibus de, & super jurisdictione, sive facultate visitandi, & reformandi Ecclesias, seu personas dictarum Militiarum, & quasi omnimodo illarum tam spirituali, quam temporali gubernio, ratione privilegiorum, & exemptionum eisdem Militiis concessorum, nonnullorumque Decretorum, ac Declarationum Concilii Tridentini, necnon sententiarum diversis temporibus ad favorem earumdem Militiarum emanatarum, possessionumque immemorabilium coram uno, seu diversis Judicibus indecise pendentium plurima detrimenta, non sine notabili Ecclesiarum, & personarum prædictarum cum spirituali, tum temporali dispendio, & Christifidelium scandalo provenire; ipsum vero Archiepiscopum, necnon Præceptores, seu Commendatarios, Fratres Milites, aliasque personas hujusmodi ad litium dubios eventus, in iisque prosequendis labores, & expensas subiri solitas evitandum, super litibus, & controversiis inter eos vigentibus hujusmodi, & quæ oriri possint tempore procedente, ad concordiam, & amicabilem compositionem, Majestate Tua mediante, facile deventuros esse, si nostra, & Sedis Apostolicæ facultas desuper suffragetur.

Concessio. §.2. Nos, qui in id semper intendimus, ut sublatis litium, & controversiarum occasionibus ecclesiasticæ, & præsertim divino servitio mancipatæ personæ quietam, & tranquillam vitam traducentes in tuenda pace, atque unione christiana, cæteris exemplum præbeant, prædictarum litium, & causarum status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium, ac alia de necessitate exprimenda præsentibus pro sufficienter expressis habentes, omnesque, & quascumque lites, & controversias inter Archiepiscopum, & Priores, Milites, Commendatarios, Conventus, Mensas Magistrales, aliasque quascumque personas dictarum Militiarum, coram quibuscumque Judicibus ordinariis, & delegatis tam in Romana Curia, quam extra eam motas, & quantumcumque instructas, ac etiam pro tempore movendas, ad Nos, & Sedem Apostolicam, quatenus opus sit, harum serie in statu, & terminis, in quibus reperiuntur, avocantes, motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, eidem Majestati, ut partibus prædictis terminum viginti dierum ad consentiendum in sex Commissarios, qui in dignitate ecclesiastica constituti, vel in aliqua probata Studii generalis Universitate in Jure Canonico graduati sint, per Te nominandos auctoritate nostra præfigere: quo quidem termino elapso, & consensu per dictas partes non præstito, sex hujusmodi Commissarios, ex quibus dictus Archiepiscopus tres suspectos dare possit, eadem auctoritate deputare, qui prædictas, & quascumque alias cujuscumque qualitatis existen. causas etiam Decimarum, Jurispatronatus, præsentandi, & providendi de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, & Cappellis, necnon Jurisdictionis tam spiritualis, quam temporalis, bonorum, reddituum, & Territoriorum tam mensam Archiepiscopalem Elboren., quam Militias, & personas hujusmodi spectantium extrajudicialiter, ac omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis, concordare, & componere, aliaque in præmissis necessaria, & opportuna, etiamsi talia forent, quæ magis specialem, & specificam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite respective possint, & valeant, plenam, & absolutam auctoritatem, & facul-

cultatem dicta auctoritate, tenore præsentium, tribuimus, & impartimur.

Mandatum de parendo.

§.3. Quidquid autem per eosdem Judices in causis hujusmodi tam motis, quam movendis, ut præfertur, concordatum, terminatum, stabilitum, & compositum fuerit, firmum, validum, & efficax esse, & fore decernimus, & ad ejus inviolabilem observantiam partes ipsas cogi, & compelli, neque ullo unquam tempore sub quovis prætextu, & causa ab illo resiliri posse præcipimus; partibusque ipsis desuper ex nunc, prout ex tunc, postquam lites, & controversiæ hujusmodi concordatæ fuerint, ut præfertur, perpetuum silentium imponimus.

Clausulæ pro præsentium Literarum firmitate.

§.4. Necnon præsentes Literas ex quacumque causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, annullari, vel invalidari, aut aliàs quomodolibet infringi, seu retractari, aut in jus, seu controversias revocari, aut adversus illas quodcumque juris, aut facti remedium impetrari nullatenus posse: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus quibuscumque aliis super præmissis Commissionibus, & litis pendentiis, & Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiæ, & Militiarum prædictarum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§.6. Volumus autem, & apostolica auctoritate decernimus, quod earumdem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 28. Maii 1626. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Maii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXVII.

Confirmatio unionis, Congregationis Oratorii Aquen. in Provincia, Congregationi Oratorii Domini Nostri Jesu Christi Regno Franciæ.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis desuper apostolicæ servitutis officio, ad ea, per quæ piorum hominum Congregationes in Militanti Ecclesia ad majorem Dei gloriam provide institutæ majoribus in dies proficiant incrementis, sedulo intendimus, ac desuper pastoralis officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Presbyteri Congr. Oratorii Aquen. Congregationi in Regno Franciæ erectæ cupiunt uniri.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri, & Clerici Congregationis Oratorii in Ecclesia B. Mariæ Virginis Aquen. in Provincia per fe: re: Paulum PP. V. Prædecessorem nostrum erectæ, & institutæ, quod ipsi pro feliciori ejusdem Congregationis statu, atque regimine, eamdem Congregationem Congregationi Oratorii Domini Nostri Jesu Christi in Regno Franciæ apostolica auctoritate institutæ a dilecto filio Petro Berul secundo dictæ Congregationis hujusmodi Superiori generali, salvis tamen, & illæsis remanentibus privilegiis, gratiis, & indultis primodictæ Congregationi per eumdem Paulum Prædecessorem concessis uniri, atque incorporari, omnimodæque ejusdem Petri moderni, & pro tempore existentis Superioris generalis hujusmodi Jurisdictioni, & superioritati ad instar aliarum dictæ Congregationis Oratorii D. N. Jesu Christi domorum subiici obtinuerunt, prout in patentibus desuper confectis literis plenius dicitur contineri.

Unit Pontifex

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Presbyteri, & Clerici prædicti plurimum cupiant, unionem, & incorporationem, necnon subjectionem prædictas pro majori illorum validitate apostolicæ confirmationis robore communiri; Nos Præsbyterorum, & Clericorum prædictorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, unionem, & incorporationem, ac subjectionem prædictas, & prout illas concernunt, omnia, & singula in dictis Literis contenta, licita tamen, & honesta, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus,

mus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Clausulas apponit.

§.3. Decernentes præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantiaque tollit.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac utriusque Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Maii 1626. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Maii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXVIII.

Ex Regest. in Secret. Berv.

Avocatio quarumcumque causarum inter Collectorem Generalem spoliorum, & Commissarium Cruciatæ in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nonnullas controversias inter Collectorem spoliorum, & Comissarium Cruciatæ exortas.

§.1. Cum, sicut non sine gravi animi nostri molestia accepimus, nonnullæ differentiæ inter dilectos filios magistrum Joannem Baptistam Pallottum in utraque Signatura nostra Referendarium, ac jurium, & spoliorum Cameræ nostræ Apostolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis debitorum Collectorem Generalem, & seu ejus Auditorem ex una, & Antonium Mascarenhas indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, & temporalium Cruciatæ eorumdem Regnorum Commissarium apostolica auctoritate deputatum ex altera partibus de, & super facultate, & Jurisdictione ipsius Antonii Commissarii, aliisque rebus in actis causæ, & causarum latiùs deductis ortæ fuerint, & vigeant ad præsens: Cumque ex supradictis plura scandala orta jam sint, & verendum sit, ne in dies majora oriantur.

Pontifex ad se avocat.

§.2. Nos, qui in supremo Justitiæ throno, meritis licet insufficientibus, per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam constituti sumus, præmissis, quantum cum Domino possumus, obviare, & uniuscujusque juribus consulere volentes, nec non differentiarum, & aliarum rerum in actis hujusmodi deductarum præsentibus, perinde acsi specifice, specialiter, & expresse insererentur, & exprimerentur, pro sufficienter insertis, & expressis habentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & quascumque differentias, & causas civiles, criminales, & mixtas præmissorum occasione motas, & introductas, ac in quibusvis Tribunalibus pendentes, & instructas in statu, & terminis, in quibus reperiuntur, cum omnibus, & singulis earum inciden., dependen., emergen., annexis, & connexis, totoque negocio principali ad nos harum serie avocamus.

Præcipitque Collectori, ut inhibeat prædicto Commissario, ejusque Ministris nequid interim attentet.

§.3. Nec non jurium Cameræ nostræ Apostolicæ in Regnis prædictis Collectori apostolica auctoritate tenore præsentium committimus, & mandamus, ut eidem Antonio Mascarenhas, & quibusvis aliis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum, nostro nomine, sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nonnisi a nobis, & hac Sancta Sede, præterquam in mortis articulo constituti absolvi possint, necnon privationis omnium, & quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum, etiam speciali nota, & expressione dignorum necnon dictiCommissariatus Cruciatæ, & aliorum quorumcumque Officiorum, ac munerum per eos respective quomodolibet, & ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus etiam ab eadem Sede obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ipso facto absque alia declaratione, seu Judicis ministerio incurrendis pœnis districte præcipiat, ne donec aliter ab hac Sancta Sede statutum, & ordinatum fuerit, quicumque circa causas, & differentias, aliaque præmissa hujusmodi quovis quæsito colore, vel prætextu, seu ex quacumque causa, etiam quantumvis privilegiata, attentare, seu aliàs quomodolibet innovare, & præsertim licentias Sacrosanctum Missæ Sacrificium in privatis domorum Oratoriis celebrandi, vel celebrari faciendi, concedere audeant, seu præsumant.

Et siquæ illi attentaverint, irrita declarat.

§.4. Nos enim, si quicquam circa differentias, & causas, aliaque præmissa hujusmodi per eumdem Antonium fieri, attentari, seu aliàs quomodolibet ex quavis causa innovari, & præsertim licentias prædictas concedi contigerit; eas, & ea ex nunc, prout ex tunc, & è contra revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque, & effectu omnino evacuamus, ac revocata, cassa, & annullata, viribusque, & effectu vacua, nec ulli suffragari in judicio, vel extra, aut aliàs quomodolibet posse.

Clausulas apponit.

§.5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter

ranter contigerit attentari; auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Contraria illit.

§.6. Non obstantibus, quatenus opus sit, re: me: Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur; aliisque Constitutionibus, & ordinationibus, necnon privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis, ac aliàs in contrarium præmissorum sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis concessis, confirmatis, approbatis, & etiam sæpius innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi, pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum inserta mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque: seu si prædicto Antonio Mascarenhas, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat. die 13. Junii 1626. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Junii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

Sequitur Mandatum eidem Collectori spoliorum de capienda juridica Informatione super nonnullis erroneis propositionibus prædicti Commissarii Cruciatæ circa facultatem licentias concedendi Missam celebrandi in privatis Domorum Oratoriis.

Dilecto filio Jurium, & Spoliorum Cameræ nostræ Apostolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis debitorum Collectori Gener.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Facti series.

§.1. AD Apostolatum nostrum non sine gravi cordis nostri dolore pervenit, dilectum filium Antonium Mascarenhas Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Commissarium generalem apostolica auctoritate deputatum, eò audaciæ, & temeritatis processisse, ut facultatem concedendi licentias sacrosanctum missæ Sacrificium in privatis domorum Oratoriis in dictis Regnis celebrari faciendi ad se dumtaxat privative quoad nos, & hanc Sanctam Sedem spectare. Et quia facultatem hujusmodi sibi uti ejusdem Cruciatæ Commissario ex contractu competere prætendit, Nos, & Sedem eamdem licentias hujusmodi in Regnis prædictis nullatenus concedere posse, & quamplura alia in auctoritatis ejusdem Sanctæ Sedis præjudicium, & contemptum asserere minime erubuerit.

Mandatum, de quo in Rubrica.

§.2. Idcircò motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut te de præmissis omnibus, & singulis tam per eumdem Antonium, quam ejus complices, fautores, & consultores temerè, ut præfertur, assertis, & dictis, auctoritate nostra juridice informes, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, facias, dicas, geras, & exequaris: super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem harum serie tibi concedimus, & impartimur; ac omnes, & singulas Informationes per te circa ea sumendas sub tuo sigillo clausas ad nos quamprimum diligenter transmittas, ut quid desuper statuendum fuerit, matura consultatione adhibita decernere valeamus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die, anno; eisdem.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Junii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXIX.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Recollectorum nuncupatorum.

Ordinem hunc approbavit Gregor. IX. in Const. XLII. Devotionis *Tom. III. fol.* 284. *Fratres prædictos certis diebus solemnem benedictionem, & absolutionem facere posse statuit Clemens VIII. Const. XLIV. Tom. V. Par. I. fol.* 410. *hujusque benedictionis forma habetur in Constitut. CCLI. Tom. V. Par. II. fol.* 775. *cum seq.*

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IN supremo apostolicæ dignitatis culmine meritis licet imparibus divina dispositione, constituti, ad ea, quæ pro Regularium locorum, & personarum in eis sub suavi Religionis jugo ad proximi subventionem præsertim viventium indemnitatibus, & commodis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros liberaliter concessa fuerunt, libenter intendimus, eaque, ut perpetuo firma, & illibata persistant, cum a nobis petitur, apostolico munimine roboramus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ concedendæ confirmationis.

§.1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte

parte dilectorum filiorum Didaci de S.Raymundo moderni Procuratoris Generalis, & Religiosorum Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum Recollectorum nuncupatorum petitio continebat, quod dudum fel. record. Gregor.IX. & deinde diversi alii, ac tandem piæ memoriæ Gregorius XV.Romani Pontifices Prædecessores nostri diversas gratias, & privilegia, præsertim vero ad opus Redemptionis Captivorum hujusmodi spectantia, Religiosis dicti Ordinis concesserunt, prout in diversis Literis Apostolicis desuper confectis plenius continetur.

Quàm Fratres petunt. §.2. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, Didacus, & Religiosi prædicti plurimum cupiant, pro firmiori, & majori gratiarum, & privilegiorum hujusmodi subsistentia, illa per nos approbari, & confirmari, pro parte Didaci, & Religiosorum præfatorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmatio, de qua in Rubrica. §.3. Nos igitur, qui honestis fidelium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, Didacum, & ejusdem Religionis singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon singularum literarum hujusmodi tenores, ac datas præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, gratias, & privilegia quæcumque dicto Ordini per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & desuper confectas literas, dummodo illa sint in usu, nec revocata, neque sub ullis revocationibus compræhensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, & Institutis Regularibus dicti Ordinis minime adversentur, apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clausulæ. §.4. Decernentes, Didacum, & Religiosos prædictos illis omnibus, & singulis libere, & licite frui, & gaudere, nec eos desuper a quoquam quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari quoquo modo posse.

Contrariorũ derogatio. §.5. Eaque per omnes, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus omnibus, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, ac quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ pœnales. §.7. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, adjectionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationē Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 25. Junii 1626. An.III. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1626. septimo Kalendas Julii Pontificatus nostri anno tertio.

CLXXX.

Commissio Lucano Episcopo Ministros illius Reipublicæ absolvendi a censuris, in quas incurrerant, ob exactum quoddam ab Ecclesiasticis vectigal ultra concessionem Sedis Apostolicæ. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Ven. Fratri Alexandro Episcopo Lucan.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Concordatum Ministri Reipub. Lucanæ inivérant cum Ecclesiasticis super solutione nonnullorum vectigalium. §.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti filii Antiani, & Vexillifer Justitiæ Reipublicæ Lucanæ, quod alias tunc existentes ipsius Civitatis Lucanæ Communitas, & homines considerantes, illorum redditus, & proventus in Gabellis, Datiis, & aliis vectigalibus suis præcipue consistere, ac volentes, fraudibus quas multi aliàs non exempti sub nomine ecclesiasticarum personarum ad effugiendam debitam Gabellarum, Datiorum, & vectigalium hujusmodi solutionem in maximum eorum damnum, & præjudicium committebant, occurrere, cum dilectis filiis Clero tam seculari, quam regulari Civitatis prædictæ in vim facultatis eisdem Clero apostolica auctoritate sub certis modo, & forma tunc expressis concessæ concordarunt, ut idem Clerus Gabellas hujusmodi, prout alii, solvere teneretur: & deinde certis anni temporibus ejusdem Cleri singulis personis tam secularibus, quam regularibus, & tam viris, quam mulieribus totum per eos solutum integre restitueretur, & aliàs, prout in diversis desuper confectis publicis Instrumentis plenius dicitur contineri.

Quæ cum ultra hujusmodi Cōcordatum exegerint; §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, post initam concordiam hujusmodi Gabellæ prædictæ per eosdem Antianos, & Vexilliferum, seu ab eis deputatos prædictos auctæ, & ab ipsis Clero ultra tempus conventionis contra Sacrorum Canonum, Conciliorum Generalium, necnon Bullæ in die Cœnæ Domini legi solitæ formam exactæ fuerint, nec ipsi propterea eisdem Clero, quod ab eis, ut præfertur, exactum fuit, integre restituerint; A Censuris petunt absolvi. Nobis propterea Communitas, & Homines, ac Antiani, & Vexillifer prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi de absolutio-

lutionis beneficio in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Pontifex Episcopo Lucano committit, ut eos absolvat, servatis tamen quæ hic servanda præscribuntur.

§.3. Nos igitur illorum conscientarum quieti, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut Communitatem, & homines, eorumque singulos ac Gabellarum hujusmodi Ministros, Custodes, & Exactores, necnon alios quoscumque in præmissis culpabiles, & eorum quemlibet, si hoc a te humiliter petierint, & dummodo a similibus de cætero abstineant, factaque prius per eos de indebite usque in præsentem diem exactis, ut præfertur, eisdem Clero restitutione, vel aliter cum eisdem Clero tam conjunctim, quam divisim desuper concordato, seu facta per Camerarium, vel Depositarium ejusdem Communitatis, & hominum obligatione in forma Depositi de restituendo omne, & totum exactum, & non restitutum ut supra, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis per eos, & eorum quemlibet præmissorum occasione quomodolibet incursis, auctoritate nostra in utroque foro absolvi, illisque dictas pœnas eadem auctoritate ab eorum, & cujuslibet eorum confessariis per te probatis remitti, & condonari, imposita eis pœnitentia salutari, necnon in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restitui, reponi, & plenarie reintegrari mandes, & facias, eidemque Clero cum Antianis, & Vexillifero prædictis ad concordiam, sive transactionem super præmissis, prout eis videbitur, deveniendi, licentiam eadem auctoritate concedas.

Obstantibus derogat.

§.4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Julii 1626. An. III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 4. Julii 1626. Pontificatus Nostri Anno III.

Sequitur Facultas Clero Reipublicæ Lucanæ concordandi cum Republica super exactione, & solutione nonnullorum vectigalium.

Ven. Fratri Alexandro Episcopo Lucan.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Lucani petant facultatem sibi concedi conveniendi cum Clero super solutione vectigalium.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Antiani, ac Vexillifer Justitiæ Reipublicæ Lucan., quod ipsi provide considerantes, ejusdem Reipublicæ redditus, & proventus in gabellis præcipue, datiis, aliisque vectigalibus suis consistere, multas vero fraudes circa Gabellarum, datiorum, & vectigalium hujusmodi solutionem a non exemptis sub nomine personarum ecclesiasticarum, non sine maximo ipsius Reipublicæ damno, & præjudicio, plerumque committi consuevisse; ut autem fraudibus hujusmodi opportuniori, qua fieri potest, ratione obviam eant, cum personis ecclesiasticis tam secularibus, quam regularibus Civitatis, & Diœcesis Lucan. prædictæ, ut scilicet ab eisdem Ecclesiasticis Gabellæ prædictæ exigantur, eisque omne id, & totum, ad quod inter eos concordabitur, certis anni temporibus restituatur, convenire, seu concordare deliberaverunt; si opportuna desuper tam eisdem personis ecclesiasticis, quam Antianis, & Vexillifero per Nos, & Sedem Apostolicam facultas concedatur; Nobis propterea Antiani, & Vexillifer prædicti ex conventione, & concordia hujusmodi, si fiat, Ecclesiis, Ecclesiasticisque personis suam immunitatem mediante restitutione prædicta facilius conservari, fraudibusque hujusmodi obviam iri asserentes, humiliter supplicari fecerint, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Urbanus Episcopo committit, ut rebus mature perpensis facultatem Clero concedat super hujusmodi solutione conveniendi.

§.2. Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes, ac singulares Antianorum, & Vexilliferi prædictorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, quatenus vocatis personis ecclesiasticis prædictis, de omnibus, & singulis præmissis, eorumque circumstantiis universis te diligenter informes, & si per informationem hujusmodi tibi legitime constiterit, Ecclesiarum, earumdemque personarum ecclesiasticarum immunitatem ex conventione, & concordia fienda hujusmodi nullatenus lædi, seu eis aliquod damnum, vel præjudicium inferri, super quo conscientiam tuam oneramus, personis ecclesiasticis prædictis, seu

ab eis

ab eis ad hoc specialiter deputandis, ad conventionem, & concordiam tam conjunctim, quam divisim modo, & forma præmissis, cum Antianis, & Vexillifero prædictis deveniendi, ita tamen, ut si Gabellas hujusmodi augeri, vel minui contigerit, summa etiam inter ecclesiasticos, necnon Antianos, & Vexilliferum prædictos concordata proportionabiliter augeatur, & minuatur, ac omne id, & totum, quod Antiani, & Vexillifer prædicti, seu ab eis deputati, a personis ecclesiasticis hujusmodi exegerint, & perceperint, eisdem personis, seu etiam ab eis deputatis integre, realiter, & cum effectu singulis sex mensibus juxta concordiam hujusmodi restituant libere, & licite, & absque excommunicationis, aliarumque censurarum, & pœnarum ecclesiasticarum contra Gabellas hujusmodi a personis ecclesiasticis exigentes latarum, & inflictarum incursu: Præterea facta prius per Antianos, & Vexilliferum prædictos, seu per Camerarium, vel Depositarium de eisdem personis ecclesiasticis restituendo, ut præfertur, obligatione, juxta conventiones inter eos infra novem menses proximos faciendas, etiam ex nunc exigendi, & percipiendi: Præterea personis ecclesiasticis prædictis, seu ab eis pro tempore deputatis, quæcumque instrumenta desuper necessaria, & opportuna cum clausulis, capitulis, pactis, & conditionibus tibi benevisis, licitis tamen, & honestis, nec immunitati ecclesiasticæ quovis modo contrariis cum Antianis, & Vexillifero prædictis semel, & pluries, ac toties, quoties opus fuerit, celebrandi, seu celebrari, aliaque super his necessaria, & opportuna faciendi, dicen., geren., & exequen. licentiam, & facultatem auctoritate nostra concedas: personasque ecclesiasticas, & Antianos, ac Vexilliferum prædictos ad conventionis, & concordiæ vigore præsentium ineundæ, postquam, ut præfertur, inita fuerit, observationem omnino teneri, & obligatos fore, eadem auctoritate decernas.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum regularium locorum, & Ordinum, quorum illa fuerint, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Julii 1626. Pontificatus Nostri Anno III.

Dat. die 4. Julii 1626. An. III.

CLXXXI.

Deputatio Episcoporum Laudensis, & Comensis, ac Pœnitentiarii Ecclesiæ Mediolanensis in Protectores Collegii Helvetorum, & Rhetorum ejusdem Civitatis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Venerabilibus Fratribus Papiensi, & Novariensi Episcopis, ac dilectis filiis Pœnitentiario, & Archipresbytero Ecclesiæ Mediolanensis.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabiles fratres, & dilecti filii, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Militanti Ecclesiæ licet immeriti, disponente Domino præsidentes, circa curam ecclesiasticarum personarum omnium solertia reddimur indefessa soliciti, ut juxta debitum pastoralis officii eorum occurramus dispendiis, ac profectibus divina cooperante clementia, favorabiliter intendamus.

Causæ faciendæ deputationis.

§.1. Sane dilectorum filiorum Rectorum Collegii ad erudiendos Helvetios, & Rhetios, eosque optimis moribus, & doctrinis imbuendos in Civitate Mediolanensi instituti conquestione percepimus, quod cum nonnulla castra, villæ, & alia loca, terræ, domus, possessiones, aquæ, & decursus aquarum, jura, jurisdictiones, fructus, census, redditus, proventus, & nonnulla alia mobilia, & immobilia, spiritualia, & temporalia bona in Mediolanen., Papien., Novarien., & aliis Diœcesibus consistentia, etiam ratione quorumcumque Beneficiorum eidem Collegio, apostolica auctoritate, aliàs unitorum ad dictum Collegium spectent, & pertineant; & nonnulli etiam Civitatum, & Diœcesis, ac partium prædictarum non formident eadem Castra, Villas, Loca, & Terras, Domos, possessiones, aquas, & decursus aquarum, jura, jurisdictiones, fructus, census, redditus, & proventus eorumdem occupare, vel super eisdem, & quibuscumque aliis bonis mobilibus, & immobilibus spiritualibus, & temporalibus, aquis, & aliis rebus ejusdem Rectoribus multiplices molestias, & injurias inferre, & jacturas; Quare dicti Rectores Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut cum sibi valde reddatur difficile, pro singulis querelis ad Sedem Apostolicam habere recursum, provideri ipsis super hoc paterna diligentia curaremus.

§.2. Nos

Deputatio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos igitur adversus occupatores, detentores, præsumptores, molestatores, & injuriatores hujusmodi illo volentes ipsis Rectoribus remedio subvenire, quod ipsorum compescatur temeritas, & aliis adytus committendi similia præcludatur, vobis per apostolica scripta mandamus, quatenus vos, vel duo, aut unus vestrum, per vos, vel alium, seu alios, etiam si sint extra loca, in quibus deputati estis Conservatores, & Judices, prædictis Rectoribus efficacis defensionis præsidio assistentes, non permittatis, eos super his, & quibusvis aliis bonis, & juribus ad dictum Collegium spectantibus, a quibusvis etiam Archiepiscopali, Episcopali, vel alia ecclesiastica dignitate fungentibus, necnon Clericis, & ecclesiasticis tam religiosis, quam secularibus personis, necnon Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, Militibus, & Laicis, Communitatibus, Civitatum, Universitatibus, Oppidorum, Castrorum, Villarumque, & aliorum locorum, ac aliis secularibus personis Civitatum, & Diœcesum, & partium aliarum indebite molestari, vel eis gravamina, seu damna, vel injurias irrogari; facturi dictis Rectoribus, cum ab eis, vel eorum Procuratoribus fueritis requisiti, de prædictis, & aliis personis quibuslibet super restitutione hujusmodi castrorum, villarum, Terrarum, & aliorum locorum, jurisdictionum, jurium, & bonorum, mobilium, & immobilium, reddituum quoque, & proventuum, & aliorum quorumcumque bonorum, necnon de quibuslibet molestiis, injuriis, atque damnis præsentibus, & futuris, in illis videlicet, quæ judicialem requirunt indaginem, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, in aliis vero, prout qualitas eorum exegerit, justitiæ complementum, occupatores, seu detentores, præsumptores, molestatores, & injuriatores hujusmodi, necnon contradictores quoslibet, & rebelles, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis extiterint, quandocumque, & quotiescumque expedierit, auctoritate nostra, per censuras ecclesiasticas, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantium derogatio.

§.3. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, in quibus cavetur expresse, ne quis extra suam Civitatem, & Diœces. nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne conservatores, & judices a dicta Sede deputati, extra Civitatem, & Diœces. in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, seu aliis, vel alii vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis transferre præsumant, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, seu quod aliis quam manifestis injuriis, & violentiis, ac aliis, quæ judicialem requirunt indaginem, pœnis in eos, si secus egerint, & in id procurantes adjectis, conservatores se nullatenus intromittant, quam aliis quibuscumque Constitutionibus a Prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus, tam de judicibus delegatis, & conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad judicium non vocandis, aut aliis editis, quæ videlicet possent in hac parte jurisdictioni, aut potestati ejusque libero executio quomodolibet obviare, seu si aliquibus communiter, vel divisim a prædicta sit Sede indultum, quod excommunicari, suspendi, vel interdici, seu extra, vel ultra certa loca ad judicium evocari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, ac eorum personis, locis, ordinibus, & nominibus propriis mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia generali, vel speciali, cujuscumque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam, vestræ jurisdictioni explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri, & de qua, cujusque toto tenore habenda sit mentio specialis. Et insuper volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod quilibet vestrum prosequi valeat articulum, etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo fuerit impedimento canonico præpeditus, quodque a data præsentium sit vobis, & unicuique vestrum in præmissis omnibus cœptis, & non cœptis, præsentibus, & futuris perpetuata potestas, & jurisdictio attributa, ut eo vigore, eaque firmitate possitis in præmissis omnibus, & cœptis, & non cœptis, præsentibus, & futuris, & pro prædictis procedere, ac si prædicta omnia, & singula, etiam coram vobis cœpta fuerint, & jurisdictio vestra, & cujuscumque vestrum in prædictis omnibus, & singulis per citationem, vel modum alium perpetuata legitime extitisset, constitutione prædicta super conservatoribus, & alia qualibet in contrarium edita non obstante, eisdem præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Julii 1626. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Dat. die 8. Julii 1626. An. III.

CLXXXII.

Confirmatio Constitutionum pro Monachorum Congregationis Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti gubernio emendatarum, atque editarum.

Vide supr. ad Constit. LXXIII. Sacrosancti *hujusmet Pontificis fol.* 243.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosanctum Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum jugiter Nos admonet, ut inter gravissimas, multiplices-

plicesque apostol. servitutis curas illam peculiari studio amplectamur, per quam Christifideles sub suavi Religionis jugo virtutum Domino famulantes, sub certis, & provide ordinatis Statutis, atque Constitutionibus in sanctitate, & justitia felicioribus in dies proficiant incrementis. Ac proinde iis, quæ propterea statuta, & ordinata sunt, ut ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observentur, perpetuaque roboris firmitate subsistant, Apostolicæ confirmationis patrocinio communimus prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Monachi nonnulla Statuta emendarunt, & in unum volumen compilarunt.

§.1. Sane dilectus filius Abbas Generalis Monachorum Congregationis Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti, suo, & Diffinitorum dictæ Congregationis nominibus Nobis nuper exponi fecit, quod pro felici, & prospero ejusdem Congregationis regimine, atque gubernio nonnullæ Constitutiones, & Statuta diversis temporibus facta, novissime autem de mandato nostro recognita, & multis in locis ad Sac. Conc. Trid. Decretorum, & Constitutionum Apostolicarum præscriptum emendata atque aptata, tandem in unum volumen compilata fuerunt, tenoris subsequentis videlicet: *Omittitur tenor istarum Constitutionum, quia sunt in libro particulari impresso Romæ anno 1629.*

Eaque petunt confirmari.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Abbas Generalis nominibus prædictis, præinsertis Constitutionibus pro perpetua illarum subsistentia, & inviolabili observantia apost. nostri munimimis firmitatem per Nos adiici summopere desideret; Nobisque propterea humiliter supplicari fecerit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos inviolabili earumdem Constitutionum observationi quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, necnon dictum Abbatem Generalem, ac totam Congregationem prædictam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; præinsertas Constitutiones, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti quantumlibet substantiales defectus, si qui in illis intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas addit.

§.4. Decernentes, easdem Constitutiones, necnon præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore.

Earumdem observantiam mandat.

§.5. Necnon in dicta Congregatione ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter sub pœnis in eisdem Constitutionibus comminatis observari, & adimpleri debere; ac quoscumque ejusdem Congregationis Superiores, Presbyteros, & personas ad observationem omnibus juris, & facti remediis cogi, & compelli posse.

Ita, & non aliter judicari præcipit.

§.6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quibusvis aliis dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis ipsius Congregationis Superioribus, Presbyteris, & personis hujusmodi, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis haben. illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem addit.

§.8. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis, vel alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 8. Julii 1626. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Julii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXXIII.

Revocat omnia, & singula privilegia, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum Religiosis in Regnis Hispaniarum existentibus, tam per Apostolicam Sedem, illiusque in dd. Regnis Nuntios, quam eorum Superiores concessa, ac prohibet, illa de cætero absque Apostolicæ Sedis licentia concedi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Pastoralis officii Nobis divinitus commissi solicitudo jugiter Nos admonet, ut omni cura, & vigilantia ad ea semper intendamus, per quæ regularium personarum, quæ relicto seculo divini numinis obsequiis sese manciparunt, quieti, felicique statui, ac regularis disciplinæ conservationi con-

consulitur, ut ipsæ personæ juxta regularia suorum Ordinum instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

Ob multas exemptiones, & immunitates Regularibus in Regnis Hispaniarum concessas, gravissima scandala orta fuerant.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, in Regnis Hispaniarum diversa privilegia, prærogativæ, immunitates, atque exemptiones diversorum Ordinum Religiosis tam ab ipsorum Superioribus, quam a Sede Apost., illiusque in dictis Regnis Nuntiis pro tempore existentibus, concessa reperiantur, per quæ iidem Religiosi ab eorum Prælatorum obedientia eximuntur, ex Monasteriis, & regularibus domibus ad eorum libitum, ac cum sociis sibi bene visis, & jam destinatis, etiam Superiorum suorum non petita licentia, egrediuntur, absque eo quod iidem Superiores tam hujusmodi egressum, quam secularium personarum quibusvis horis ad eorum cellas accessum, atque ingressum impedire possint; Præterea de uno ad aliud Monasterium, seu regularem domum etiam ipsis Superioribus invitis transeunt, nec Choro, & aliis spiritualibus exercitiis, minusque Refectorio cum aliis intersint. Ex hoc autem gravissima inconvenientia, & scandala in non modicum regularis observantiæ, & disciplinæ detrimentum exoriantur.

Ad quæ amovenda decernitur prout in Rubrica.

§.2. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviare volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnia, & singula, ac quæcumque hujusmodi privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum Religiosis, tam per Sedem Apostolicam, illiusque in eisdem Regnis Nuntios, quam illorum Superiores ex quacumque causa, ac sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus quomodolibet concessa, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, & abrogamus, ac revocata, cassata, & abrogata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nec illa cuiquam suffragari, neque de cætero, absque nostra, & Sedis Apost. licentia concedi posse.

Clausulæ.

§.3. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane; quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Derogatio contrariorum

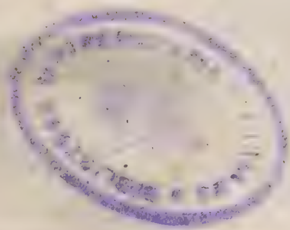
§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon (quatenus opus sit) Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Religiosis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda esset, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, ac manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Julii 1626. An. III.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 30. Julii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

Finis Tomi Quinti Partis Quintæ.

INDEX

NOMINUM, ET RERUM PRÆCIPUARUM

Quæ in hoc Volumine continentur.

Numerus paginam indicat, A *primam columnam*, B *secundam designant*.

A

ADolphus Comes ab Althan Militiæ Christianæ studet instituendæ. 192. *a*.
Ægidius Camart Corrector Gener. Ordinis Minimorum. 218. *a*.
Alexander Card. Montaltus S.R.E. Vice-Cancellarius. 62. *a*.
Alexander Epicopus Campaniensis Sedis Apostolicæ apud Helvetios Nuncius. 183. *b*.
Alexander Episcopus Lucanus. 420. *b*. Ei commissum, ut Ministros Reipublicæ Lucensis absolvat a censuris, in quas incurrerant ob exactum ab Ecclesiasticis vectigal. *ibid*.
Alexander Farnesius Parmæ, & Placentiæ Dux. 34. *a*.
Alphonsus Manzanedo Sacræ Rotæ Auditor. 20. *b*.
Anconitani. 331. *a*. Iis duas tertias partes pecuniarum ex maleficiis, mulctisque provenientium concessit Paulus Papa Quintus. *ibid*. Quod ab Urbano VIII. confirmatur. 332. *b*.
S. Andreæ de Funariis Ecclesia Confraternitati Sculptorum, & Lapicidarum concessa. 98. *b*.
Ven. Andreas de Avellino Beatorum numero adscriptus. 333. *a*.
Anglorum Collegium Ulisyppone erectum. *p*.60. *a*.
S. Annæ festum ubique de præcepto celebrandum indicit Gregorius XIV. 25. *b*.
Antonius Card. de Monte in Umbria de latere Legatus. 371. *b*. Statuta nonnulla edit pro Universitate Perusina. *ibid*.
Antonius Card. Barberinus Statuta pro Archivio Urbano efformat. 380. *a*,
Antonius Card. Saulius Ordinis Heremitarum Protector. 58. *a*.
Antonius Card. Atrebatensis. 403. *a*.
Antonius Mascarenhas Commissarius Generalis Cruciatæ in Regno Portugalliæ. *p*.418. *a*. Nonnihil attentat contra auctoritatem S. Sedis. 419. *a*.
Archiconfraternitas Charitatis de Urbe. 61. *a*. Ejus Notarii Privilegia quoad causas extra Urbem, & gratias, quæ a S. Congregatione Consultæ conceduntur. 61. *b*.
Archivium Generale Romæ institutum. *p*.379. *b*. Urbanumque appellatum. 380. *a* Ejus Conservatoris munus, & privilegia. *ibid*.
Armenis Jubilæum concessum. 91. *b*.
Asconæ Seminarium Comensis Diœcesis Archiepiscopo Mediolanensi tamquam Administratori subjectum. 198. *a*.
Atrebatensis Ecclesia. 166. *b*. Episcopo attributa jurisdictio in Capitulum ad formam Conc. Trid. *ibid*. Necnon cognitio causarum criminalium Clericorum suæ Diœcesis. 188. *a*. *Plura Congr. Conc. Decreta super aliis materiis jurisdictionalibus* Vid. *ibid*.
Avenionenses Concordiam cum Ludovico Galliarum Rege ineunt super Confiniis, & Flumine Durantiæ. 112. *b*.
Aurelianensis Ecclesia Parisiensis suffraganea. 68. *a*.

B

BEnedictinis mandatur, ut Missali, ac Breviario a Paul. V. approbatis utantur. 413. *b*.
Berlingerius Episcopus Ariminensis. 292. *a*. A Francisco Urbini Duce Ducatus Gubernator deputatur. *ibid*. Ei committitur ab Urbano VIII. ut eveniente Ducis obitu, Ducatus possessionem Sedis Ap. nomine capiat. *ibid*. Juramentumque fidelitatis recipiat. 292. *b*.
S. Bernardus. 378. *a*. Ejus festum celebrari de præcepto in Dominiis Reipublicæ Genuensis statuit Urbanus VIII. *ibid*.
Bernardus Card. de Royas Archiepiscopus Toletanus. 20. *b*.
Bernardus Gazzi Ordinis Carthusiensis Procurator Generalis. 93. *b*.
S. Bruno Ord. Carthusianorum fundator. 93. *b*. Ejus festum diem ubique terrarum celebrandum indicit Gregorius XV. *ibid*.

C

CÆsar Card. Baronius S. Philippo auctore Annales Ecclesiasticos scribendos suscipit. 126. *a*.
Camera Apostolica. 261. *a*. Gratias omnes, exemptionesque in ejus præjudicium concessas revocavit Urbanus VIII. *ibid*.
Camillus Perinus primus Archivii Urbani Conservator. 381. *a*.
Cancellariæ Apost. Regulæ. 152. *b*. & *seqq*.
Cardinales. 386. Duos Clericos pro custodiendis pertinentibus ad eos scripturis præficiunt. 387. *a*. Archivium institutum ab Urbano VIII. 389. *a*.
Carnotensis Ecclesia Parisiensis suffraganea. *p*.68. *a*.
Carolus Nivernensium Dux Militiam Christianam instituendam curat. 192. *a*.

Carolus Barberinus Arcis Anconitanæ Præfectus. 208. *b.*
Carthusienses. *Vide* Ordines Regulares.
Ceræmoniale in electione Rom. Pontificis servandum. 5. *a.*
Charitatis Archiconfraternitas Romæ erecta. 61. *a.* Commissarii debent ejus Notarium assumere. *ibid.* Gratiæ pariter omnes, salviconductus &c. ab eodem registrari. 61. *b.*
B. Clara de Monte Falchio. 242. *b.* Fratribus Ord. Heremit. S. Augustini concessum Indultum de ea Missam celebrandi, & recitandi Officium. 243. *a.*
Clericus quamvis servitio peculiaris Ecclesiæ non sit addictus, Fori privilegio gaudet, dummodo incedat in habitu, & tonsura. 185. *a.* Sine Ordinarii sui Literis dimissorialibus promotus suspensionis pœnam incurrit. 289. *b.*
Collegium Anglicanum Ulysippone erectum. 60. *a.*
Coloniensis Universitas. 228. *a.* Ejus Rector gaudet Indulto præsentandi ad Canonicatus Ecclesiarum illius Civitatis in mensibus Sedi Apost. reservatis. 228. *b.* Lectores vero sic præsentati possunt per substitutos servitio Ecclesiæ satisfacere. 231. *a.* Canonicatus autem nonnisi in manibus Papæ possunt resignari. *ibid.*
Conclave pro Rom. Pontificis electione, & quid sit in eo servandum. 5. *a.* & *seqq.*
Conclavistarum privilegia. 117. *a.*
Confessarii pœnitentes in Sacramentalibus Confessionibus ad turpia sollicitantes quibus pœnis sint coercendi. 54. *a.*
Confraternitas Aulicorum apud Ecclesiam S. Nicolai ad Cæsarinos instituta. 269. *a.* Gratiæ spirituales, temporalesq; ei concessæ. *ibid.* Transfertur ad Ecclesiam S. Laurentii in Fonte. 270. *b.*
Confraternitas Musicorum Romæ erecta. 275. *a.* Ejus Statuta confirmantur. *ibid.*
Confraternitas Sculptorum, & Lapicidarum erecta. 98. *a.* Ecclesia S. Andreæ de Funariis ei concessa. 98. *b.*
Confraternitas SS. Benedicti, & Scholasticæ a Paulo V. instituta. 92. *b.* In Archiconfraternitatem a Greg. XV. erigitur. 93. *a.*
Congregationis Concilii Decreta de exemptis. 3. *a.* & *seq.* Decernit, Vicarios, Cappellanos, cæterosque Militiæ S. Jo: Hierosolymitani inservientes posse ab Ordinariis locorum tamquam Ap. Sedis Delegatis visitari. 77. *b.* Atrebatensi Episcopo jurisdictionem super Capitulum ad formam Concilii Tridentini tribuit. 166. *b.* Decernit Clericos, qui incedunt in habitu, & tonsura gaudere privilegio Fori, licet servitio peculiaris Ecclesiæ non sint addicti. 185. *a.* Decreta pro reformatione Regularium. Vide *p.* 251. Decreta etiam super celebratione Missarum, earumque oneribus satisfaciendis. Vide *p.* 335. & *seqq.* Decernit Sede Episcopali vacante duos Vicarios Capitulares eligi non posse. 353. *b.*
Congregatio de Propaganda Fide a Greg. XV. instituta. 26. *b.* Quæ sint ejus facultates. 27. *b.* Annuli Cardinalitii eidem addicuntur. 28. *b.* Ab Officialibus Romanæ Curiæ gratis ei scripturæ omnes tradi debent. 78. *b.* Loca Montium Cameralium ad eam spectantia redimi nequeunt. 112. *a.*
Congregatio Cœlestinorum. *Vide* Ordines Regulares.
Congregatio Clericorum Regularium Matris Dei. *Vide* Ordines Regulares.
Congregatio Oratorii Parisiis erecta. 146. *a.* Ei unitur Monasterium B. Mariæ de Castellariis Ord. Cisterciensis. *ibid.* Et communicantur Privilegia Congregationi Romanæ concessa. 295. *b.* Eidem unitur Congr. Oratorii Aquensis. 417. *b.*
S. Conradus Tertii Ord. S. Francisci. 359. *a.*
Cruciatæ Privilegia in Hispaniis ad Ecclesiasticos extenduntur. 224. *b.* Commissario data facultas Literas Apostolicas Cruciatæ typis publicandi. 284. *b.*

D

DApiferorum Conclavis Privilegia. 173. *a* & *seqq.*
Dementium in Urbe Roma Hospitale. 100. *b.* Cardinalis Protectoris, quæ sint facultates. *ibid.*
Diomedes Varesius Marchiæ Anconitanæ Gubernator. 234. *a.* Ei data potestas quoscumque cogendi ad Frumentorum exhibendam notam, Bannitosque absolvendi, dummodo a patrati delicti loco abstineant. 309. *a.*
Dionysius Crispoltus Universitatis Perusinæ Lector. 372. *b.*
Dominicus Card. Gymnasius. 388. *b.*

E

EBorensis Capituli Statuta de probationibus ab admittendis ad Dignitates faciendis super sanguinis puritate. 312. *a.*
Ecclesiæ vacatio in translationibus Episcopi ab ea die computari debet, qua ille ab ejus vinculo in Consistorio absolvitur. 315. *a.*
Ecclesiarum bona in feudum, vel emphyteusim dari, vel ultra triennium locari, vel locationes prorogari non possunt sine licentia Sedis Apostolicæ, *p.* 374. *a.*
S. Elisabeth Portugalliæ Regina Tertium Ordinem S. Francisci professa. 413. *a.*
Episcopi tum ordinaria, tum Apostolicæ Sedis auctoritate in Monasteriis Monialium clausuram restituere, & conservare debent. 1. *b.* Ecclesias Regularium, quibus animarum cura non incumbit, nequeunt visitare. 3. *a.*
Episcoporum Cappellæ Pontificiæ Assistentium privilegia. 48. *b.* & *seqq.*
S. Eustachii de Urbe Ecclesia. 94. *a.* Ei adjicitur cura animarum suppressæ Parochiæ S. Pantaleonis. 94. *b.*
Exempti quibus in rebus Episcopis sint subjecti. 1. *a.* & *seqq.*

Eystetensis Ecclesia. 237. *a.* Clero indicitur solvenda ad annum Decima occasione motuum bellicorum in Germania. *p.*237. *b.*

F

Fabritius Verospius Causarum Palatii Apostolici Auditor. 233. *b.*
Farfense Monasterium. 148. *b.* Sixtus V. Castra ad illud spectantia, quoad temporale dominium, Cameræ Apostolicæ univit. *ibid.* Eaque sub Constitutione Pii Quinti *de non alienandis* compræhendi voluit. 149. *a.* Urbanus Gubernatorem eis a se electum præficit. *p.*149. *b.*
Ven. Felix a Cantalicio Ordinis Minorum Cappuccinorum BB. numero adscriptus. 360. *a.*
Ferdinandus II. Imperator. 21. *a.* Instat pro Canonizatione Beatæ Theresiæ Ordinis Carmelitarum Discalceatarum. *ibid.* Collegium Minorum Conventualium Pragæ erigi curat, dotatque. 22. *b.*
Ferdinandus Episcopus Faraonensis in Regno Portugalliæ Apostolicæ Sedis Nuncius. 71. *a.*
Ferdinandus M. Hetruriæ Dux instat pro Beatificatione Ven. Mariæ Magdalenæ de Pazzis. 414. *b.*
Ferdinandus Mantuæ Dux Militiam Christianam erigi curat. 192. *a.*
Ferrariensibus concessum jus vectigal imponendi super pecude in eorum Comitatu hibernante. 88. *a.*
Ven. Servus Dei Franciscus Borgia Beatorum Albo adscriptus. 284. *a.* Indultumque concessum Presbyteris S. J. Missam de eo celebrandi, recitandique Officium. *ibid.* & *p.*357. *a.*
B. Franciscus Xaverius. 137. *b.* Ab eo res gestæ in prædicatione Verbi Dei inter Indos. 139. *a.* Miraculis clarus. 139. *b.* 142. *a.* Ejus obitus. 141. *b.* Inter SS. refertur. 144. *a.*
Franciscus Maria Cardinalis a Monte. 20. *b.* Causam Canonizationis B. Theresiæ in Consistorio refert. *ibid.*
Franciscus Card. Boncompagnus Processus super sanctitate V. Francisci Borgiæ refert. 284. *a.*
Franciscus Cardinalis Barberinus Sedis Apostolicæ Legatus ad pacem inter Christianos Principes conciliandam. 316. *b.* Archivii Urbani Præfectus. 380. *a.*
Franciscus Cardinalis de la Rochefaucault. 352. *b.* Ei commissa cura Monialium Carmelitarum Discalceatarum Regni Franciæ. *ibid.*
Franciscus a Lotharingia Comes Vademontanus. 360. *a.*
Franciscus Card. de Surdis. 27. *b.*
Franciscus Card. Saeratus. 28. *a.*
Franciscus Ingolus primus Congregationis de Propaganda Fide Secretarius. 28. *a.*
Franciscus Maria de Ruvere Urbini Dux Arcium illius Ducatus Præfectis mandat, ut Juramentum fidelitatis Rom. Pontifici, & Cameræ Apostolicæ præstent. 233. *a.*
Franciscus Ubaldus Causarum Cameræ Ap. Auditor. 260. *b.*
Fridericus Card. Borromæus Archiepiscopus Mediolanensis. 172. *a.*
Fridericus Comes Palatinus Rheni Ludovico Lotharingiæ Duci Oppidum de Lizheim vendit. 225. *b.*

G

Gabriel Archiepiscopus Mithilenarum Sedis Apostolicæ delegatus ad Græcos Liburni commorantes. 311. *b.*
Gaspar Card. Borgia instat pro Canonizatione V. Francisci Borgiæ S. J. 284. *b.*
Gaspar Diaz Campomanes Procurator Generalis Congregationis Sancti Joannis Dei. *p.*209. *b.*
Genuensibus concessum Indultum celebrandi Festum Sancti Bernardi de præcepto. 378. *a.*
S. Gildasii Monasterium ad statum secularem redactum. 80. *b.* 81. *a.*
Græcorum Collegium. 277. *b.* Constitutiones pro eo ab Urbano Papa Octavo editæ. *ibid.* De Rectore, ejusque officio. *ibid.* Cardinalium Protectorum quæ sint munia. 278. *a.* De admittendorum ad Collegium qualitatibus. *ibid.* Qualis Alumnorum numerus esse debeat. 278. *b.* De Juramento ab eis præstando. *ibid.* Episcopus Græci Ritus pro sacris Ordinibus iis conferendis deputatur. 280. *a.*
Gregorius XIII. Græcorum Collegium Romæ fundat. 277. *b.*
Gregorius XV. nonnulla decernit circa exemptos quoad sacramentorum administrationem, & sanctimonialium Monasteria. 1. *a.* & *seqq.* Cæremoniale in electione Romani Pontificis servandum præscribit. 5. *a.* B. Theresiam Carmelitarum Discalceatarum Fundatricem SS. Albo adscribit. 17. *a.* Festum Sanctæ Annæ ubique de præcepto jubet observari. 25. *a.* Congregationem Clericorum Regularium Matris Dei instituit. 26. *a.* Congregationem de Propaganda Fide Sacris Missionibus præficit. 26. *b.* In Hæreticos in Italia, Insulisque adjacentibus commorantes animadvertit. 38. *a.* Decimas pro Venetorum Republica contra Turcas bellante nonnullas imponit. 38. *b.* Pii Quarti Constitutionem contra Sacerdotes in Confessionibus Sacramentalibus pœnitentes ad turpia sollicitantes innovat. 54. *a.* S. Joachim Festum die 20. Martii celebrandum instituit. 72. *a.* Oppidum Sancti Miniatis in Civitatem, ejusque Ecclesiam erigit in Cathedralem. 74. *b.* Licentias quibusvis prohibitos legendi libros concessas revocat. 86. *b.* Sancti Brunonis festum ubique terrarum celebrandum indicit. 93. *b.*

Pœnas contra Maleficos, & Sortilegos decernit. 97. *b.*
Guilielmus Archiepiſcopus Seleuciæ Legatus Avenionenſis. 79. *b.*

H

HEidelbergæ Univerſitas Studii erecta. 225. *b.*
Helvetorum Collegium Mediolani erectum. *p.*422. *b.* Ejuſque deſignati Protectores. *ibid.*
Henricus Bourbonius Condæi Princeps Collegium Soc. Jeſu Caſtorienſe fundari curat. 80. *b.*
Henricus Card. de Retz. 42. *a.*
Henricus Lotharingiæ Dux Oppidum de Lizheim a Friderico Comite Palatino Rheni emit. 225. *b.* Et hujuſmodi emptionem Pontificia auctoritate petit confirmari. *ibid.*
Hæremitarum S. Auguſtini Ordo. *Vide* Ordines Regulares.
Hermanus Ortembergus Epiſcopus Atrebatenſis. 166. *b.*
Hippolytus Card. Aldobrandinus Ordinis Minimorum Protector. 286. *b.*
Hieronymus Vidonus Cameræ Apoſtolicæ Clericus, & Romandiolæ Præſes. 233. *b.*
Hieronymus M. Lambardus Univerſitatis Peruſinæ Lector. 373. *a.*
Hiſpaniarum Epiſcopi Eccleſiaſticos compellere poſſunt ad teſtificandum in cauſis nobilitatis, & puritatis ſanguinis. *p.*198. *a.*
Hoſpitale Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen. 378. *b.* Eximitur ab Ordinariorum juriſdictione iis exceptis, quæ reſpiciunt curam animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem. *ibid.*
Hoſpitale Dementium Romæ erectum. 100. *b.* Quæ ſit Cardinalis Protectoris juriſdictio quoad cauſas ei inſervientium. *ibidem.*

I

VEN. Jacobus de Marchia Beatorum Albo adſcribitur. 241. *b.* Officiumque, & Miſſam de eo a Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci celebrari permittitur. 242. *a.*
Jacobus de Bagnacavallo Ord. Minorum Conventualium Miniſter Generalis. *p.*22. *b.* 356. *a.*
Jacobus Card. Serræ Ferrariæ Legatus. 89. *b.*
B. Ignatius Loyola. 131. *a.* Ejus natales. 132. *b.* A primis annis rei militari ſe addicit. *ibid.* Societatem Jeſu Paulo Papa III. approbante inſtituit. 133. *a.* Ejus virtutes. 133. *b.* Miracula. 134. *b.* Sanctorum Albo ab Urbano VIII. adnumeratur. 135. *b.*
Imagines eorum, qui nondum a Sede Apoſtolica ſunt canonizati, cum radiis proponi cavit Urban. VIII. Conſt. CXVIII. *p.*318. *a.*
S. Joachim feſtus dies 20. Martii celebrandus. 72. *a.*
Joannes Baptiſta Laurus Sac. Collegii Cardd. Secretarius. 389. *a.*
Joannes Franciſcus Aldobrandinus Meldulæ Dux bellica virtute inſignis. 34. *a.*
Joannes Baptiſta Coccinus Sac. Rotæ Decanus. 20. *b.*
Joannes Baptiſta Millinus Aulæ Conſiſtorialis Advocatus. 20. *b.*
Joannes Baptiſta Pamphilius Sac. Rotæ Auditor. 131. *b.*
Joannes Pizzullus Fratres Ord. Minimorum Conventus S. Andreæ de Frattis hæredes inſtituit injuncto onere Collegium pro Calabris erigendi. 150. *b.* 285. *b.*
Joannes Baptiſta Pallottus Cameræ Apoſtolicæ ſpoliorum Collector in Regno Portugalliæ. 418. *a.*
Joannettinus Card. ab Auria Siciliæ Pro Rex. *p.*273. *b.*
Joſephus a Mello Eborenſis Archiepiſcopus. *p.*311. *b.* Statuta nonnulla de probationibus faciendis ab admittendis ad Dignitates Capituli. 312. *a.*
Joſephus Archiepiſcopus Piſanus. 311. *b.*
Joſeph a Matre Congregationis Clericorum Regul. Matris Dei Inſtitutor, primuſque Generalis. 26. *a.*
Iprenſis Eccleſia in Epiſcopatum a Paulo IV. erecta. 402. *b.* 403. *a.* Eique pars Morinenſis Diœceſis addicta. 404. *a.* Dos Epiſcopo aſſignata. 405. *a.* Martiniani, ac Furnenſes habiles declarantur ad Dignitates in Capitulo obtinendas. 408. *a.*
Itamaraca Provincia Eccleſiæ S. Salvatoris reſtituta. 236. *a.*
Itelius Card. de Zolleren. 28. *a.*
Jubilæum Univerſale pro anno 1625. indictum. 210. *a.*

L

S. Lauretana Domus. 382. *b.* Onus Notariorum Legata ei relicta ſignificandi. *p.*383. *a.*
S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Eccleſia Aulicorum Confraternitati conceſſa. 270. *b.*
Leodienſis Eccleſia. 410. *a.* Capitulo conceſſum Indultum eligendi ad Præpoſituras, & Abbatias. *ibid.*
Leopoldus Archidux Auſtriæ Eccleſiarum Argentinenſis, & Paſſavienſis Adminiſtrator. 168. *b.* Ei interdictum, quominus Feuda ad eaſdem Eccleſias pertinentia hæreticis, vel de fide catholica male ſentientibus locet. *ibid.*
Libri ſine Ordinariorum licentia non imprimendi. 359. *b.*
Lizheim Oppidum ab Henrico Lotharingiæ Duce emitur. 225. *b.*
Lotharingorum Confraternitas. 62. *a.* Ei conceſſa Eccleſia S. Nicolai in Agone. *ibid.*
Lovanienſe Collegium pro Hibernis erectum. 291. *a.* Ejus Conſtitutiones confirmatæ. 295. *a.*
Ludovicus Tituli Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ Card. Ludoviſius. 21. *a.* Ferrarienſibus

sibus facultatem elargitur vectigal imponendi super pecude in Territorio eorum Comitatus hibernante. 88. *a.*
Lucas Archiepiscopus Cretensis. 170. *b.* Ei delegata visitatio Ecclesiarum totius Regni Cretæ. *ibid.* Eidem facultates extenduntur ad Insulas Zacynthi, Cephalenæ, & Corcyræ. 208. *a.*
Ludovicus de Meranvillier Abbas Monasterii B. Mariæ de Castellariis Ordinis Cisterciensis. 145. *b.*
Ludovicus Petit Magister Gen. Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. 23. *b.*
Lucas Castellinas Ord. Prædicatorum Procurator Generalis. 409. *b.*
Lucas Antonius Virili Commissarius Pontificius deputatur ad recipiendum fidelitatis Juramentum a Præfectis Arcium Ducatus Urbini. 233. *a.* Facultas eidem conceditur Notarios creandi in Ducatu Urbini. 241. *a.*
Ludovicus Card. de la Vallete. 352. *b.*
Ludovicus Schottus in Universitate Perusina Lector. 372. *b.*
Ludovicus Gencius Universitatis Perusinæ Lector. 372. *b.*

M

MAphæus Card. Barberinus in Rom. Pontificem eligitur. 117. *a. Vide* Urbanus Octavus.
Maranham Provinciam Ecclesiæ S. Salvatoris restitut Urbanus VIII. 236. *a.*
Marchiæ Anconitanæ Gubernatoris, quæ sint facultates, ad Annonam curandam. 309. *a.*
Marcus Antonius Cardinalis Gozzadinus. 24. *b.* Causam Canonizationis Ven. Petri de Alcantara refert. *ibid.*
B. Margharitam de Cortona Monialis Tertii Ordinis S. Francisci. 169. *b.* Indultum celebrandi de ea Missa, & recitandi Officium in toto Ordine S. Francisci. *ibid.*
B. Mariam Virginem in peccato originali fuisse conceptam in actis publicis asserere cavit Paulus V. 45. *a.* Quam prohibitionem ad actus privatos extendit Gregorius XV. 45. *b.*
Ven. Maria Magdalena de Pazzis Beatarum Albo adscripta. 414. *b.*
S. Mariæ de Ferrara Beneventanæ, seu Nullius Diœcesis Monasterium. 65. *b.*
Maronitarum Collegium in Monte Libano erectum. 350. *b.* Constitutiones ab Alumnis servandæ. 351. *b.*
Maximilianus Bavariæ Dux. 360. *a.* Instat pro Beatificatione Ven. Felicis a Cantalicio. *ibid.*
Mediolani nonnulla erecta Clericorum Seminaria. 172. *a.* Alumnis vetitum regularem emittere professionem. *ibid.*
Meldensis Ecclesia Parisiensis suffraganea. *p.* 68. *a.*
Militia S. Joannis Hierosolymitani. 77. *b.* Hujus Militiæ Vicarii, Cappellani, cæterique Ministri omnes ab Ordinariis locorum tamquam Sedis Apostolicæ delegatis possunt visitari. 78. *a.* Commenda Bononiensis a Prioratu Venetiarum eximitur, erigiturque in Prioratum. *p.* 177. *a.* Privilegia huic Militiæ a nonnullis concessa Pontificibus confirmat Urbanus VIII. 205. *a.* Priori Alemaniæ cautum ne Prioratus sui bona lædi patiatur. 221. *b.*
Militia Christiana sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis ab Urbano VIII. erecta. 191. *b.* De Militum Numero, Habitu, Novitiatu, & Votis. 192. *b.* Sedi Apostolicæ immediate subjicitur. *p.* 193. *a.* Milites ecclesiasticas Pensiones possunt obtinere. *ibid.* Quas Indulgentias lucrentur. 194. *a.* Nemini tamen licet Habitum, & Crucem assertæ cujusdam Militiæ sub eodem titulo erectæ, & a Sede Apostolica non approbatæ deferre. 195. *a.* Auditor Causarum Cameræ Apostolicæ Judex deputatur probationum, quæ a Militibus fieri debent. 260. *b.* M. Magistro concessa facultas eos adscribendi, qui per biennium Sedi Ap. inservierint. 271. *b.* Militiæ hujus Statuta confirmata. 329. *a.*
Militiæ S. Jacobi de Spatha, de Alcantara, & de Calatrava. 66. *a.* Mercatores ad eas non admittendi. *ibid.*
Militia B. Mariæ Theutonicorum. 179. *a.* Ei communicantur privilegia omnia Militiæ S. Joannis Hierosolymitani a Summis Pontificibus concessa. *ibid.*
S. Miniatis Oppidum in Civitatem, & Ecclesia S. Mariæ, ac S. Genesii in Cathedralem erigitur a Gregorio XV. 74. *b.* Cæterarum Ecclesiarum Cathedralium jura, & privilegia asserta. 75. *b.* Archiepiscopo Florentino tamquam Metropolitæ subiicitur. 76. *a.* Dos Episcopo assignata. *ibid.*
Missarum reductio a sola Apostolica Sede fieri potest. 336. *a.* Celebrari autem debent ad rationem attributæ eleemosynæ. *ibid.* Earum oneri neque per collectas, neque per orationes fit satis. *ibid.* Onera perpetua non recipienda sine Superioris licentia. 336. *b.*
Monasterium B. Mariæ de Castellariis Ord. Cisterciensis unitur Congregationi Oratorii Parisiensi. 145. *b.*
Moniales in Monasteriis sibi subjectis Episcopi auctoritate ordinaria, in exemptis vero auctoritate Sedis Apostolicæ clausuram restituere, & conservare debent. 1. *b.* Monialium consensus pro ingresso mulierum secularium in Monasteria capitulariter, & per suffragia secreta debet præstari. 208. *b.*

N

NIcolaus Zambeccarius Consistorialis Aulæ Advocatus. 21. *a.*
Sancti Nicolai in Agone de Urbe Ecclesia. *p.* 62. *a.* Cura animarum sublata Confrater-

fraternitati Lotharingorum conceditur. *ibid.*
S. Nicolai ad Cæsarinos Ecclesia. 269. *a.* Ibi instituta Aulicorum Confraternitas. *ibidem.*

O

OCtavius Archiepiscopus Jadrensis. 171. *b.* Ei commissa visitatio Ecclesiarum totius Dalmatiæ. *ibid.*
Odoardus Farnesius Parmæ, & Placentiæ Dux. 33. *b.* Confalonerius S.R.E. creatur. 34. *a.*
Odoardus Card. Farnesius. 97. *a.*
Odoardus Tibaldescus S. Collegii Cardinalium Notarius. 387. *b.*
Ordines Regulares.
Minores Conventuales. Collegium Sancti Bonaventuræ sub nuncupatione ejusdem S. Pragæ erigitur a Gregorio Papa Decimoquinto. 22. *b.* Decreta nonnulla pro reformatione Conventuum Regni Poloniæ. 347. *b.* Prædicto Pragensi Collegio nuncupatio mutata in titulum S. Antonii. 356. *a.*
Ordo Hæremitarum S. Augustini. 56. *a.* Provincia Recollectorum Discalceatorum Provinciæ Castellæ a Superioritate Hæremitarum Calceatorum eximitur. *p.* 56. *a.* In Provinciam Hispaniæ sub nuncupatione S. Augustini erigitur. 56. *b.* Priori Gen. totius Ordinis subiicitur immediatè. 57. *a.* In alias Provincias dividitur sub Superioritate Vicarii Generalis. 58. *a.* Statuta pro earum gubernio edita. 58. *b.* Fratribus hujus Ordinis Urbanus VIII. indultum concedit Missam celebrandi, & recitandi Officium de B. Clara de Monte Falchio. *p.* 242. *b.* Magistri privilegiis suis gaudere non possint, nisi ab Examinatoribus Ordinis fuerint examinati. 325. *a.* Vota vero ex gratia in Capitulis Provincialibus concessa nulla sunt. 326. *a.*
Ordo Minorum S. Francisci. 90. *a.* Præcedentiæ præter Ordinis Constitutiones concessæ nemini suffragantur. *ibidem.* Fratribus, & Monialibus hujus Ordinis Indultum conceditur Missam celebrandi, & recitandi Officium de B. Margarita de Cortona. 169. *b.* Fratres Strictioris Observantiæ Calepodia gestare debent. 180. *b.* Et Recollecti Galliæ Capucium rotundum, ac latiorem Mozzettam. *ibid.* Reformati totius Ordinis Generali Ministro subjecti esse debent. *p.* 197. *a.* Constitutiones nonnullæ ab eis observandæ. *ibid.* Provincias Reformatorum Regni Siciliæ dividendas jubet Gregorius XV. 215. *a.* Fratribus hujus Ordinis Missam celebrandi, & Officium recitandi de B. Jacobo de Marchia Indultum concessit Urbanus VIII. 242. *a.* Custodia Reformatorum Discalceatorum Bavariæ in Provinciam erecta. *p.* 305. *b.* Fratres in Indiis Occidentalibus a quocumque Episcopo extrà tempora, & non servatis interstitiis ad sacros ordines possunt promoveri. 345. *b.* Indultum recitandi Officium de S. Conrado. 359. *a.* Gratiæ omnes Fratribus concessæ, & quæ observantiæ Regulæ adversantur, sunt irritæ. 361. *b.* Alio pedum operimento præter Calepodia, & Sandalia uti nequeunt. *ibid.* Statuta edita in Capitulo Generali Romano anno 1625. *p.* 362. *a.* Segobiensia. 365. *b.* Eleemosynæ Missarum intra Claustra non recipiendæ. 366. *a.* Parochiæ non suscipiendæ. 366. *b.* Bona immobilia, census, & annua legata abdicanda. 367. *b.* De Transitu Patrum de Familia ad Reformatos. 369. *b.*
Ordo B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Discalceatorum. 376. *a.* Indultum celebrandi Missam, & recitandi Officium de S. Raymundo Nonnato. *ibid.*
Ordo Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. Privilegia huic Ordini a diversis Roman. Pontificibus concessa confirmat Gregorius XV. 23. *b.* Reformatis hujus Ordinis nonnisi ad Carthusianos patet transitus. 240. *b.* Ad solum Definitorium spectat deputatio Religiosorum, qui Redemptionem facere debent; bona vero hanc ad rem data aliis Religiosis tradi vetitum. 346. *a.*
Ordo Minimorum S. Francisci de Paula. *p.* 150. *b.* Hæreditas Conventui S. Andreæ de Fractis a Joanne Pizzullo relicta ad Conventum, & Collegium ejusdem Ordinis in regione Montium transfertur. 151. *a.* Statuta nonnulla pro Ordinis regimine, & præsertim de Vicarii Generalis electione edita confirmat Urbanus Papa VIII. 218. *a.* Renovat quoque Privilegia huic Ordini suis a Prædecessoribus concessa. 231. *b.* In dicto Conventu in Regione Montium erecto officia tam oneris, quam honoris a solis Fratribus Provinciæ Calabriæ debent exerceri. 285. *a.* Fratres Ordinis Legata cum perpetuo onere Missarum possunt recipere. 296. *b.*
Ordo Cappuccinorum. 329. *b.* Provinciales Episcopis obedientiam præstare non tenentur pro iis Fratribus, qui ad sacros Ordines promoventur. *ibid.* Indultum de celebranda Missa, & recitando Officio de B. Felice a Cantalicio. 360. *a.*
Ordo Fratrum Prædicatorum. 91. *b.* Ex iis nonnulli in Armeniam ad sacras Missiones obeundas mittuntur a Gregorio Decimoquinto. *ibid.* Capitulum Generale quolibet sexennio celebrandum. *p.* 355. *a.* Libros, vel Manuscripta ex Ordinis hujus Bibliothecis extrahi vetitum sub pœna excommunicationis. *p.* 409. *b.*
Ordo Benedictinorum. 413. *b.* Monachis mandatur, ut Missali, & Breviario a Paulo Papa V. approbato utantur. *ibid.*
Congregatio Cœlestinorum iisdem fruitur privilegiis, quæ cæteris Monachorum Congregationibus, ac præsertim Cassinensi concessa sunt. 243. *a.* Abbas Generalis

neralis functiones omnes facere potest, quas cæteri faciunt Abbates, & in suæ Congregationis Ecclesiis pontificalia potest exercere. 245. *a*. Constitutiones pro hujus Congregationis regimine editæ confirmantur. 423. *b*.
Congregatio Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis. 185. *b*. Professi, antequam ad sacros Ordines promoveantur, ex Domorum redditibus, in quibus a Superiore Gen. collocantur, debent sustentari. 186. *a*.
Congregatio Monachorum Ord. S. Benedicti Helvetiorum ab Ordinariorum jurisdictione exempta. 207. *a*.
Congregatio Canonicorum Regularium Lateranensium. 53. *a*. Fruitur privilegiis, quæ Congregationi Cassinensi a Rom. Pontificibus concessa sunt. 53. *b*.
Congregatio Canonicorum Regularium Sancti Salvatoris in Lotharingia. 386. *a*. Reformatur. *ibid.*
Congregatio Clericorum Regularium Matris Dei instituta a Josepho a Matre Dei. *p*.26. *a*. Ei concessa Ecclesia S. Pantaleonis de Urbe. 94. *a*.
Congregatio S. Hieronymi Jesuatorum. 55. *a*. Ejus Privilegia quoad curam animarum. *ibid.* Novitiatus ad Ædem SS. Joannis, & Pauli de Urbe erectus. 108. *a*.
Congregatio Joannis Dei. 209. *b*. Nihil solvendum esse Episcopis pro ratione exhibenda bonorum, eleemosynarum &c. decrevit S. Congregatio Concilii anno 1624. *p*.209. *b*. Privilegia omnia eidem confirmantur. 226. *b*. Presbyteri non possunt Missarum eleemosynas accipere, aut ad Ordinis dignitates promoveri. 328. *a*.
Carthusienses. Iisdem fruuntur privilegiis, atque immunitatibus, quæ cæteris Mendicantium, & non Mendicantium Ordinibus concessa sunt. 90. *b*.
Congregatio Clericorum Regularium Theatinorum. 333. *a*. Ejus Presbyteris concessum Indultum Missam de B. Andrea Avellino celebrandi, & recitandi Officium. 333. *b*. Confirmata per Urbanum VIII. huic Ordini concessa a Prædecessoribus Pontificibus privilegia. *p*.419. *b*.

P

SAcri Palatii Apostolici Magister. 359. *b*. Romæ Libri non imprimendi, nec alio deferendi, ut imprimantur, sine ejus licentia. *ibid.*
S. Pantaleonis Ecclesia de Urbe. 94. *a*. Cura animarum ab ea abdicatur. 94. *b*. Congregationi Clericorum Regularium Matris Dei conceditur. 95. *a*.
Parisiensis Ecclesia. 67. *a*. In Metropolitanam erigitur. 67. *b*. Carnotensis, Meldensis, & Aurelianensis Ecclesiæ, ei in suffraganeas assignatæ. 68. *a*.
Parisiensibus concessum Jubilæum ann. 1626. *p*.333. *b*.
Pernambucensis, & Peraiba Provinciæ Ecclesiæ S. Salvatoris restituuntur. 236. *b*.
Perusina Studiorum Universitas. 370. *b*. Statuta pro ejus regimine edita. *ibid.* Ab Urbano VIII. confirmantur. 373. *b*.
Petrus Card. Aldobrandinus Congregationis Jesuatorum Protector. 108. *a*.
Fr. Petrus de Alcantara Ord. Minorum Strictioris Observantiæ Discalceatorũ. 24. *b*. S. Rituum Congregationis Decretum de eo canonizando. *ibid.* Gregorius XV. indulget, ut Missa de eo celebrari, & Officium recitari a Fratribus Ordinis Minorum possit. 25. *a*.
Petrus Card. Valerius. 28. *a*.
B. Philippus Nerius, 123. *b*. Ejus ortus, atque infantia. 125. *b*. Ejus virtutes. *ibid.* Miracula. 128. *b*. Inter Sanctos ab Urbano Papa VIII. refertur. 130. *a*.
Philippus III. Hispaniarum Rex instat pro Canonizatione B. Theresiæ. 20. *a*. Et Ven. Francisci Borgiæ S. J. 284. *a*.
Philippus IV. 24. *b*. Subsidium 200. millium aureorum ei conceditur ab Ecclesiasticis persolvendum pro defensione Indiarum Orientalium ab Hæreticorum, Infideliumque invasionibus. 30. *b*. Aliud quoque subsidium centum millium ducatorum ab Ecclesiasticis Regni Galitiæ persolvendum pro fabricandis Navibus ad defensionem orarum maritimarum. *p*.43. *b*. Eidem facultas conceditur Statuta condendi pro Militia S. Jacobi de Calatrava, & Alcantara. 69. *a*. Necnon conferendi Officia Ordinis Militaris del Tuison extra Capitulum Generale ejusdem Militiæ. 86. *a*. Regnum Siciliæ ei a Gregorio XV. conceditur. 190. *a*. Indulgetur etiam ab Urbano VIII. ut Ducatum Mediolanensem possit retinere. *ibid.* A censuris absolvitur ob exactum ab Ecclesiasticis quoddam in Oppido Matriti vectigal. 204. *b*. Modum præscribit inquirendi de nobilitate, & puritate sanguinis. 235. *a*. A censuris absolvitur ob vectigal ab Ecclesiasticis exactum ultra sexennium a Paulo V. præscriptum. 354. *a*. Incolæ Regni Castellæ subsidium duodecim millionum ei offerunt. 384. *a*;
Pontifex Romanus. 2. Cæremoniæ, Ritusque ejus in electione servandi. 5. *a*. Illius Cappellani, quibus fruantur privilegiis. *p*.101. *b*. *& seqq.* Et Episcopi ejus Cappellæ assistentes. 48. *b*.
Presbyteri non possunt Confessiones audire, nisi Parochiale Beneficium habeant, aut ab Episcopo approbentur. 1. *a*.
Prosper Fagnanus Congregationis Concilii Secretarius. 4. *b*.

R

SAnctus Raymundus Nonnatus Ord. Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Discalceatorum. 376. *a*. Fratribus hujus Ordinis Indultum concessum de eo Missam celebrandi, ac recitandi Officium. *ibid.*

Ray-

Raynutius Farnesius Parmæ, & Placentiæ Dux. 34. *a.*

Regulares curam animarum exercentes in iis, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi Diœcesani subsunt. 1. *b.* Suis in Ecclesiis prædicare non possunt, nisi petita prius ab Episcopo benedictione. *ibid.* In aliis vero Ecclesiis prædicare si voluerint, ab eodem Episcopo licentiam debent obtinere. *ibid.* Novos Conventus, aut Monasteria nonnisi de Ordinariorum licentia, & servata forma Constitutionis Clementis Papæ VIII. erigere possunt. 247. *a.* Apostatæ, & fugitivi ab Ordinariis locorum coercendi. *p.*249. *a.* Incorrigibiles nonnisi prævio Processu eiici debent. *ibid.* Ejecti vero subsunt Ordinariis. 249. *b.* Et ab Ordinum exercitio suspensi remanent. *ibid.* Novitii ad habitum, & regularem professionem non admittendi nisi in Conventibus designandis. 250. *b.* Decreta pro Reformatione Regularium a Sacra Congregatione Concilii edita. 251. *& seqq.* Quibus conditionibus novi Conventus recipi queant. 337. *b.*

Rhetorum Collegium Mediolani erectum. *p.*422. *b.* Eique dati Protectores. *ibid.*

Robertus Card. Ubaldinus. 28. *a.*

Romandiolæ Præsidi data potestas omnia loca visitandi, cogendique omnes ad frumentorum notam exhibendam. 308. *b.* Bannitosque absolvendi, dummodo a patrati criminis abstineant loco. 309. *b.*

Ruthenorum Metropolita singulis quadrienniis Provinciale Concilium celebrare debet. 311. *a.*

S

Sancti Salvatoris in Brasilia Ecclesiæ Provincias de Pernambuco, Peraiba, Itamaraca, & de Maranham sustulerat Paulus Papa V. 236. *a.* Eas eidem Ecclesiæ restituit Urbanus. 236. *b.*

Sanctius Cicatellus Præfectus Gen. Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis. 186. *a.*

Scipio Card. Burghesius. 100. *b.*

Septimius Eugenius Universitatis Perusinæ Lector. 372. *b.*

Siciliæ Regnum. 171. *b.* Paulus V. cavit, quominus boves, aliaque pecora ad arandum apta mactarentur. *ibid.* Quod Decretum postea confirmavit Urbanus Octavus. *ibid.* Ecclesiasticis permissum Philippo IV. Regi quoddam præbere subsidium. 273. *a.*

Sigismundus III. Poloniæ Rex. 246. *a.*

Societas Jesu. Domus, & Collegia Regnorum Sinarum, & Japoniæ Decimas Parochis solvere non tenentur. 69. *b.* Collegium Castoriense ab Henrico Bourbonio Condæi Principe erectum. 80. *b.*

Sortilegi, quibus pœnis sint coercendi. *p.*97. *b.*

Status Ecclesiasticus. 47. *a.* A quibus, & quibus in casibus Frumenta ab eo extrahi possint. 47. *a.*

T

Beata Theresia. 17. *a.* Ejus ortus, ac parentum genus. 17. *b.* In Monasterio Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo monasticam professionem emittit. *ibid.* Ejus virtutes. 18. *a. & seq.* Miraculis clara. 19. *a. & b.* Ejus obitus. *ibidem.* Quibus rebus per plures probatis Processus. 20. *b.* Sanctarum Cathalogo adscribitur. 21. *a.*

Tiniensibus concessum Indultum Indulgentias anni Jubilæi ipsa in Tiniensi Insula lucrandi. 307. *b.*

Tridentina Synodus neminem Confessiones audire posse decrevit, nisi ab Ordinariis locorum approbetur. 1. *a.* Regulares vero curam animarum exercentes eisdem Ordinariis subjecit. 1. *b.* Regulares autem alienis in Ecclesiis prædicare iis contradicentibus vetavit. *ibid.*

V

Venaysinus Comitatus. 195. *b.* Ejus Incolis concessa a Paulo Quinto privilegia. *ibid.*

Venetis concessæ Decimæ pro bello contra Turcas parando. 38. *b.*

Verzini Seminarium in Cariatensi Diœcesi erectum. 268. *a.*

Vicensi Episcopo adjudicata jurisdictio super Collegiatam Ecclesiam S. Joannis de Abbatissis. 184. *a.*

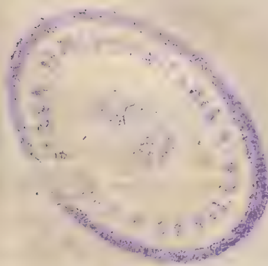
Uladislaus Regis Poloniæ filius Ense, & Pileo ab Urbano Octavo donatus. *p.*298. *a.*

Urbanus Papa Octavus. 117. *a.* Beatum Philippum Nerium inter SS. refert. *p.*123. *b.* Beatum quoque Ignatium Loyolam. 131. *a.* Beatum Franciscum Xaverium. 137. *b.* Pii Papæ Quinti Constitutionem de Locis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ non alienandis confirmat. *p.*147. *b.* Cancellariæ Apostolicæ Regulas edit. 152. *b. & seqq.* Orationem Quadraginta Horarum ad divinum auxilium initio Pontificatus implorandum indicit. 165. *a.* Militiam Christianam erigit. 191. *b.* Visitationem Ecclesiarum omnium, Monasteriorum, & Locorum Piorum Urbis indicit. 198. *b.* Visitatoribusque necessarias concedit facultates. 200. *b.* Jubilæum Universale in Urbe Roma indicit pro Anno 1625. cum Indulgentiarum omnium suspensione. 210. *a.* Commissarios ad recipiendum Juramentum fidelitatis a Præfectis Arcium Ducatus Urbini delegat. *p.*233. *a.* Inventariumque Armorum, & Tormentorum fieri mandat. 233. *b.* Et ab Officialibus ejusdem Ducatus Juramentum recipi fidelitatis. 234. *a.*

Legato Bononienſi jus ſuper illius Provinciæ arma aſſerit. 239. *b*. Ven.Joannem de Marchia Ordinis Minorum Sancti Franciſci Beatorum Cathalogo adſcribit. 241. *b*. Ordinique Heremitarum Sancti Auguſtini indultum elargitur celebrandi Miſſam, & Officium celebrandi de Beata Clara de Monte Falchio. 242. *b*. Sigiſmundum III. Poloniæ Regem, ejuſque natos contra Regni ejuſdem Eccleſiaſticorum molimina tuetur. 246. *a*. Conſtitutiones edit pro Collegio Græcorum de Urbe. 277. *b*. Franciſcum Borgiam S. J. inter Beatos refert. 284. *a*. Berlingerio Ariminenſi Epiſcopo dat in mandatis, ut eveniente Franciſci Mariæ Urbini Ducis obitu Ducatus poſſeſſionem Sedis Apoſtolicæ nomine capiat, & fidelitatis juramentum recipiat. 292. *a* & *ſeqq*. Patriarchas, cæteroſque Epiſcopos monet, ut populos ſibi creditos admoneant de effundendis ad Deum precibus ad pacem inter Chriſtianos Principes conciliandam. 316. *a*. Et Franciſcum Card. Barberinum ad eoſdem Principes delegat. 316. *b*. Prohibet, quominus Imagines eorum, qui nondum a Sede Apoſtolica ſunt canonizati, cum radiis proponantur, aut votivæ Tabellæ eorum Sepulchro affigantur. 318. *a*. Ven. Servũ Dei Felicem a Cantalicio inter Beatos refert. 360. *a*. Archivium Generale in Urbe inſtituit. 379. *b*. Montem Salis erigit. 392. *b*.

Urbini Ducatus ad Cameram Apoſtolicam devolutus. 133. *b*. Romandiolæ Præſidi datum in mandatis de ejus poſſeſſione capienda. 348. *b*.

F I N I S.

BULLAI
MAGNU
ROMAN

T.V.P.V.
1622.1626

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm